

The humble translator dedicates his worthless attempt to the benefactor of the Sanskrit knowing population of India i. e. Khemraj Sri Krishna Das Proprietor of the V. Press Bombay.

P. B. PRASADA.

श्री:

भारतवर्षके गौरवस्तम्भ वैश्यवंशावतंस परमोदार देवभाषा  
उद्धारक श्रीमान् सेठ-खेमराज श्रीकृष्णदासजी गुप्त महोदयेषु ।

श्रीमान् !

श्रीमानने संस्कृत भाषाका उद्धार करके भारतवासियोंका परमोपकार किया है । आपके समान धर्मरक्षक, दानशील, व आर्य ऋषियोंके बनाये प्राचीन शास्त्रोंका विस्तार करनेवाला और कोई नहीं है ।

प्राचीन ऋषि मुनिजनोंके बनाए शास्त्रीय ग्रंथोंमें “सूर्यसिद्धान्त” नामक ज्योतिष ग्रन्थका आदर मान सब देशोंमें है । इसमें कोई सन्देह नहीं कि, ज्योतिःशास्त्र प्रधान शास्त्र है । इस शास्त्रके रक्षित और विस्तारित होनेसे संसारका मंगल होना जानकर श्रीमान्के उत्साहसे उत्साहितहो अनेक यत्न और बहुत परिश्रम करके “सूर्यसिद्धान्त” ग्रंथका अनुवाद साधुभाषामें किया । श्रीमान् जानतेही हैं कि, गणितशास्त्र सर्व साधारण केलिये कितना कठिन है । इस अनुवादको पायकर ज्योतिर्विद् पण्डितोंका विशेष उपकार होगा । विशेषता यहहै कि, जो उदाहरण मैंने दिए हैं उनका अवलम्बन करके इस जटिल शास्त्रके भीतर प्रवेश करना बहुत कठिन न होगा ।

सर्व शास्त्र रक्षाकर्ता श्रीमान्के करकमलमें यह अनुवादित ग्रन्थ अर्पण करके मैं आशाकरताहूँ कि इसको प्रकाशित करके आप सारे भारतवर्ष में प्रचारित करदेंगे । बिना धनवान् लोगोंकी सहायताके भारतवर्षमें कोई महानकार्य नहीं होता । यह विचार कर इस ग्रंथको प्रचार होनेकी कामनासे भवदीय महायशस्वी नामके साथ इसको संयुक्त कराहूँ ।

भवदीय अनुग्रहीत-

वलदेवप्रसाद मिश्र

मोहल्ला दीनदारपुरा,

मुरादाबाद ( पश्चिमोत्तर )

# भूमिका.

अति प्राचीन समयसे सबही देशोंके रहनेवाले इस बातको जानते हैं कि, भारतवर्षके निवासी गण वैज्ञानिक विषयोंमें अत्यन्त पारदर्शी होते आए हैं। विलायतके पंडितगण इस भारतवर्षकोही गणित विद्याका मूल स्थान बतलाकर इसकी प्रतिष्ठा करते हैं। इङ्ग्लैण्डके तत्त्वदर्शी लोग जब भारतवर्षीय ग्रंथादिका विचार करनेको तैयार होते हैं तब वे गणितात्मक ज्योतिषशास्त्रकी अपार गर्वपण निहार देशकालका विचार करके विस्मय सागरमें गोतेखाने लगते हैं। उस गणित शास्त्रके अत्यन्त प्राचीन, सर्वमान्य अठारह सिद्धान्तोंमेंसे “श्रीसूर्यसिद्धान्त” नामक ग्रंथको बहुतही कम भारतवासी जानते हैं। अनादर प्राप्त करते २ इस गणित शास्त्रके मुख्य २ ग्रन्थ रत्न कालकी, सर्व सहा-रिणी शक्तिके नीचे दबते चले जाते हैं। भारतवासियोंने अपने पूर्व पुरुषोंकी कीर्तिको रक्षित करनेमें महा उदासीनता प्रगटकी है। मैं आशा नहीं करसकता कि, इस समय वह मुझ सुच्छके कदनेसे उदासीनताको छोड़देंगे। तपामपि अपना कर्तव्य समझ पड़ साधु-वाद ग्रन्थ अत्यन्त परिश्रम करके वर्तमान ज्योतिषक मण्डली और साधारणके निकट प्रकाशित कर आनन्द प्राप्त करता हूँ।

आजकल जो लोग विद्वान गिनेजाते और जिनके करने धरनेसे कुछ हो सकता है; उनमेंसे बहुतसे तो शास्त्रको देखतेतक नहीं! बहुतसे ऐसे हैं कि, स्वयं तो शास्त्रको जानते नहीं परन्तु अपनी पंडिताई बराबर छोंके चले जाते हैं। उपरोक्त ग्रंथ विमुखता और अभिमानसाही तो सब काम बिगाड़ रही है, और बराबर ज्योतिषी लोगोंके ऊपर अपना अधिकार करती चलीजाती है। यहाँतक कि, अब इस अदूरदर्शिताका फलभी कुछ २ फलने लगा है। आजकाल ज्योतिषी लोग पेट-चिन्तामें लगे रहकर भली भाँतिसे उस विद्याको नहीं पढ़ते पढ़ाते। इसी कारण कम परिश्रम करनेकी इच्छासे अनेक करण ग्रंथोंको बिनाही देखे भाले, उन करण ग्रंथोंके मूल श्रीसूर्यसिद्धान्तका नाम लेकर, और ग्रंथोंकी सारिणीकी सहायतासे तिन करण ग्रंथोंके फलको प्राप्तहो इस अपूर्व ग्रंथकी दुहाई दिया करते हैं। परन्तु इस विषयका सूचीपत्र बनाते हुए-कि, उनमेंसे कितनों ने श्रीसूर्यसिद्धान्तका अवलोकन किया है-एक साथ दुःखित होना पड़ता है।

सूर्यसिद्धान्तानुगामी सम्प्रदायके सिवाय भारतवर्षमें एक नये प्रकारके सिद्धान्त पूजकोंकी छुट्टि हुई है। इस सिद्धान्तके उत्पन्न करनेवाले अद्धे कुछुटी जरती न्यायके समान ज्योतिष शास्त्रमें प्रवेश करनेके पहलेही अपनेको पंडित और ज्योतिषी कहलाना चाहते हैं। कोई नैपायिक, कोई धवईके कार्यमें महाबुद्धिमान्, कोई साधारण गणित तीर्थगमिनी, कोई यज्ञ प्राप्त करनेके लिये नवीनमतके प्रचार करनेमें निपुण, कोई किसी ज्योतिषीका छात्र, या कोई साहित्य पारदर्शी; वस्! ऐसे लोगही इसमें प्रधान उद्योगी हैं। कोई भास्कराचार्यके बनाये सिद्धान्त शिरोमणीके गणिताध्यापका अनुवर्ती है, कोई अपने गुरुसे पाण्डुरूप दोषके अंगरेजी “फर्मिडल” का भाषान्तर हस्तगत करकेही गुरुदास्याभिमान ज्योतिषीका पद पानेकी इच्छा करता है, कोई बिनाही अपनांश तत्त्वके जाने हुए, इच्छानुसार चलने वाले किसी पश्चिमदेशके ज्योतिषीका अनुकरण करता है। उपरोक्त समस्त महाशय गणही इसमूलग्रन्थको पढ़कर, अपने २ गुरु और भास्करादिके परमगुरु; श्रीसूर्यसिद्धान्तके लेखक ब्रह्मविर्जिके चरणोंमें प्रतिष्ठा प्राप्तकर अन्तर्दाहको निवारण करें।

गणित-ज्योतिषमें सूर्य सिद्धान्तका नाम अत्यन्त विख्यात है । भारतवर्षके अधिक पंचाङ्ग इसी ग्रंथसे बनते हैं, और इसीके अनुसार हमारे सारे व्यवहार हुआ करते हैं । इस कारण प्रत्येक विद्वानको ऐसे ग्रंथके देखनेकी इच्छाका होना कुछ असम्भव नहीं है ।

बहुतसे मनुष्य कहा करते हैं कि सूर्यसिद्धान्त यहांतक कठिन है कि, इसका पढ़ना पढ़ाना अधिकारसे बाहर पाँव रखना है । गणित शास्त्रमें साधारण अधिकारके साथ २ क्रमशः प्रवेश करना कुछ कठिन बात नहीं है । निःसन्देह अंकपात बहुत करने पड़ते हैं सो वहभी दुरारोह नहीं है ।

नए पढ़ने वालेके लिये तो संज्ञाज्ञानही वास्तवमें कठिन है । उदाहरणके साथ ग्रंथका पढ़ना बहुतही लाभकारी है । जहां दो एक विषय आगये, वस फिर और विषयोंका समझमें आना कुछ कठिन नहीं रहता । पश्चात् करण ग्रन्थोंकी स्वयंही निर्देश करदी-जा सकेगी और मूलमें पूर्णाधिकार होजायगा । अब यही निवेदन है कि जो पहली पहल कठिन समझपड़े, तो आप इसका पढ़ना छोड़ें नहीं, बरन् बराबर देखे जाँय । जहां कहीं कठिन ज्ञात हो वहां पर दो चार बार दृष्टि डालजाओ, अवश्य सरलता पूर्वक जान जाइ-येगा । यदि पहले करणग्रन्थ पढ़लिये जाँय तो सुभीता है ।

गणनाके समयमें साधारणता चिकलाके नीचे सूक्ष्माङ्कका प्रयोजन नहीं है, और बहुतसे विषयोंमें तिसको छोड़देनेसे भी कुछ हानिलालभ नहीं ।

गवर्नमेंण्टके अनुग्रहसे, स्वदेश वासियोंके अनुरागसे, धनी व धर्मात्मा पुरुषोंकी आर्थिक सहायतासे प्रतिवर्ष सदस्यों विद्यार्थी लोग अंकशास्त्रमें प्रवीण होते हैं । आशाकी जाती है कि इनमेंसे अनेक विद्यार्थी लोग, निजदेशकी अंकविद्या और ज्योतिषविद्यापर ध्यानदेगे इस ग्रन्थमें १४ अध्याय हैं । इनके मध्य

१ अध्यायमें-ग्रन्थारम्भ, कालविभाग, युगमान, दिनसंख्या, अहर्गण, भगणादि, ग्रहोंका मध्य, मन्दोच्च और शीघ्र, देशान्तर परमविशेषादि हैं ।

२ अध्यायमें-ग्रहगतिका कारण, गति प्रकार, ज्यानिर्णय, कान्ति और केन्द्रसाधन भुज और कोटीसे परिधि करके फलादि निर्णय । ग्रहस्पष्ट, भुजान्तर संस्कार, स्पष्ट गति, स्पष्टविक्षेपः अहोरात्रमान, चर, तिथि, नक्षत्र, योग, करण हैं ।

३ अध्यायमें-पूर्व प्रथिम रेखा निर्णय, अयनांश, विषुवद्वा, लम्बज्या, सपातयत्न, अग्र कोणशङ्कु, निरक्ष राशिमान, लग्न, दशम हैं ।

४ अध्यायमें-स्पष्ट, चन्द्र, छाया और सूर्यका मान, ग्रास, स्थिरार्द्ध, कोटि, बल-नांश हैं ।

५ अध्यायमें-चन्द्रलम्बन, अवनति ( सूर्यग्रहण ) हैं

६ अध्यायमें-परिलक्षाधिकार हैं ।

७ अध्यायमें-ग्रहपुत्र्यधिकार, अक्ष-दक्षकर्म, अयन-दक्षकर्म, ग्रहविम्ब । ग्रह दर्शन, सुद्ध हैं ।

८ अध्यायमें-नक्षत्रग्रह पुत्र्याधिकार, नक्षत्रोंके स्थान हैं ।

९ अध्यायमें-उदयास्ताधिकार, कालनिर्णय, कालांश हैं ।

१० अध्यायमें-शुद्धोन्नति, चन्द्रोदय ।

११ अध्यायमें-पाताधिकार, व्यतिपात, कालनिर्णय, गण्डक, भस्मन्धि ।

१२ अध्यायमें-अध्यात्मविद्या, कक्षास्थिति, मेरु, भद्राश्व, यमकोटी, लका, वेनुमाल-ध्रुवनक्षत्रकी पृथ्वीसे दूरी है ।

१३ अध्यायमें-गोला और यत्रादि बनाना है ।

१४ अध्यायमें-कालनिर्णय है ।

त्रिज्या ( Radius ) धनु ( Arc ) , ज्या ( Sine ) , कोटी , ( Cosine ) कर्ण ( Hypotenuse ) आदि कईएक त्रिकोण मितिके शब्दोंका व्यवहार निरन्तर हुआ है इस कारण इनको पहलेहीसे जान रखना चाहिये । लम्ब, विषुवच्छाया आदि अपने-देशके अक्षांश से निर्णीत होते हैं । विशेष ( Latitude ) क्रान्ति ( Declination ) स्फुट आदिग्रहोंकी अवस्थितिकरके हैं । मध्य, म-दोच्च, शीघ्र, पारेधि आदि स्पष्टादिलानेके प्रकरण हैं ।

-राशिचन्द्रका जो बिन्दु मध्यरेखाके परे स्थितहो, सो दक्षिण और उदयगत लग्न है । त्रिपदानाध्यायमें विस्तप्रकारसे दिग् और कालका निर्णय करना चाहिये, और पश्चात् यत्राध्यायमें यत्रव बनानेकी रीतियों दिखाय मान मन्दिरके बनाने का उपदेश दिया है ।

भूमिकाको समाप्त करने से पहले सवापमोपमेय, गुणिजन मडली मडन, पारगण्डमत शण्डन, श्रीमान् ५० ज्वालाप्रसाद मिश्र व श्रीमान् श्रीविमलाप्रसाद सिद्धान्त खरम्यती जीकी बारम्बार धन्यवाद दिया जाता है, क्योंकि उपरोक्त महाशयोंके द्वारा इस ग्रन्थके अनुवादमें बड़ी सहायता मिली है । पाठार्थियोंके लाभार्थ इस पुस्तकमें योग्य व उचित उदाहरणभी दिए हैं । अलमति विस्तरेण ।

संवत् १९५३ विक्रमी ।  
चैत्र ११ २ रविवार

सुखानंद मिश्रात्मज-  
वलदेव प्रसाद मिश्र,  
मोहल्ला दीनदारपुरा मुरादाबाद  
पश्चिमोत्तर

## विज्ञापन.

निम्नलिखित पुस्तकोंका अनुवाद मैंने किया है, जो इसी यत्राध्यायमें छपी हैं, तथा छपेगी ।

- |  |         |
|--|---------|
| १ अध्यात्म समापण सम्पूत व भाषाटीका सहित    | ४)      |
| २ " " वेचल भाषा तिल्लबधी                   | ३)      |
| ३ महाशायी व हिन्दीकी मध्यम पुस्तक ।        | यत्रम्य |
| ४ महानिर्वाण तत्र भाषानुवाद सहित           | "       |
| ५ सूर्यसिद्धान्त भाषाटीका सहित ( ग्योतिष ) | १       |
| ६ कल्कि पुराण भाषाटीका सहित                | "       |
| ७ परमायुतत्वविज्ञान वेचलभाषा               | "       |

# अथ सूर्यसिद्धांतस्थविषयानुक्रमणिका



पर्व श्लो.	पर्व श्लो.
मंगलाचरणम् .... १-१	तत्रदिदिगकालानामिष्टाः दि-
ज्योतिषज्ञानमास्थयमयासुरतपो- वर्णनं च प्राप्तिश्च .... २-२	ज्ञानम् .... ६७-१
सूर्याशुषुषोत्पत्तिपूर्वकमयेन स- हस्रं वादवर्णनम् .... ५-७	छायाज्ञानम् .... ७०-५
कालभेदतिरूपणम् .... ७-१०	भक्षज्ञानम् .... ७६-१३
जुगमानं संधित्वांशमानं च .... ९-१५	भक्षारूपलभानयनम् .... ७७-१६
मन्वंतरमानम् .... ११-१८	भुजसाधनम् .... ८०-२२
कल्पमानम् .... ११-१९	स्वदेशोदपादिज्ञानम् .... ९२-४३
परार्धकालमानम् .... १२-२१	कालसाधनम् .... ९६-४९
ग्रहादिस्पष्टकरणार्थवर्णनानयनम् १३-२३	इति त्रिप्रश्नाधिकारः ३ .... ९७-५०
ग्रहाणां गतिरूपणम् .... १४-२५	अथ चंद्रग्रहणं तत्र सूर्यचंद्रविष-
भगणस्वरूपम् .... १५-२७	स्फुटीकरणम् .... ९७-१
ग्रहार्णसाधनम् .... २२-४५	ग्रहणद्वयसंभूतिज्ञानम् .... १०१-६
भगणादिग्रहानयनम् .... २६-५३	पातसाधनम् .... १०२-८
संवत्सरानयनम् .... २७-५५	चित्रप्रयोजनम् .... १०३-९
मध्यमग्रहानयनम् .... २८-५६	प्राप्तानयनम् .... १०३-१०
रेखादिज्ञाः .... ३२-६३	मध्यग्रहणस्पर्शमोक्षकालज्ञानम् १०६-१६
वारप्रभृति कालज्ञानम् .... ३४-६६	निर्मालनोन्मीलनकालज्ञानम् .... १०६-१७
ग्रहस्पताकालिककरणम् .... ३४-६७	सूर्यग्रहणे विशेषः .... १०७-१९
इति मध्यमाधिकारः १ .... ३६-७०	प्राप्तानयने अनेकभेदाः .... १०८-२०
अथ गृहस्पष्टाधिकारः .... ३६-१	विद्यानां गुंठीकरणम् .... ११०-२४
ग्रहाणां ज्योतिर्स्थानाः .... ४३-१५	इति चंद्रग्रहणाधिकारः ४
ग्रहाणां मंदकेंद्रसंस्कारः .... ४९-३४	चंद्रग्रहणात्सूर्यग्रहणसाधने योगवि-
ग्रहाणां शीघ्रकेंद्रसंस्कारः .... ५२-४०	शेषस्तमाह .... १११-१
ग्रहाणां नतिसाधनम् .... ५५-४५	नतिसाधनम् .... ११८-१०
दिनमानरात्रिमानज्ञानम् .... ६१-५८	इति पंचमोऽध्यायः ५
ग्रहाणां निक्षानयनम् .... ६४-६४	सूर्यचन्द्रग्रहणयोः परिलेखा-
योगानयनम् .... ६५-६५	धिकारः .... १२५-१
तिथ्यान्तयनम् .... ६५-६६	इति छेदकाऽध्यायः ६
करणानयनम् .... ६६-६७	अथ युतिभेदतिरूपणम् .... १२५-१
इति स्पष्टाधिकारः २ .... ६७-६९	अथ दृक्कर्मतिरूपणम् .... १२७-७
धात्रिप्रश्नाधिकारः .... ६७-१	विषयकालानयनम् .... १४३-१३
	युद्धसमागमनिरूपणम् .... १४६-१८
	इति मह्युपधिकारः ७ .... १४९-२४

पत्रं श्लो.	पत्रं श्लो.
नक्षत्रधृषकज्ञानंशरज्ञानं च .... १४९-१	वर्णनम् .... २०३-३८
योगताराज्ञानम् .... १५६-१६	देवासुरयोर्दिनरात्रिनिर्णयः .... २०५-४५
इति नक्षत्रग्रहस्युत्पत्तिकारः ८ .... १५८-२१	गोलस्थितिर्वर्णनम् .... २१३-६३
अथोदयास्ताधिकारः .... १५८-१	कक्षानिरूपणम् .... २१८-७५
पंचताराणां पश्चिमास्तपूर्वोदयौ १५९-२	आकाशकक्षाग्रहांडांतरगताग्रहां-
चंद्रस्य शुक्राणां पूर्वोदयपश्चिमो	दृक्क्षायानामांतरं बृहद्भूमिमान-
दयौ .... १५९-३	सूचकम् .... २२४-९०
इष्टकालांशानयनम् .... १६०-४	इति भूगोलाध्यायः १२
शुक्रादीनां कालांशाः .... १६१-६	अयज्योतिषोपनिषद्भिरूपणम् २२४-१
कालांशमानेनास्तोदययोगैस्तैष्य-	तत्रगोलबंधनविधिः .... २२५-३
रवज्ञानम् ... १६३-९	अनेकविधयंत्राणां साधनानि .... २३३-१९
नक्षत्राणामस्तोदयज्ञानम् .... १६३-१२	उपनिषत्फलश्रुतिः .... २३३-२५
इति नक्षत्राधिकारः ९ .... १६६-१८	इति त्रयोदशोऽध्यायः १३
चंद्रस्यास्तोदयभ्रंशगोत्रतिनिर्णयः १६६-१	मानाध्यायः .... २३७-१
चंद्रभ्रंशगोत्रतिपरिलेखः .... १७३-१०	तत्रवार्हस्पत्यमानम् १ .... २३७-२
इति पाठाध्यायः १० .... १७६-१	सौरमानम् २ .... २३८-३
क्रांतिताम्रानयनम् ... १८०-९	चांद्रमानम् ३ .... २४१-१२
स्पष्टपातकालज्ञानम् .... १८३-१३	पितृमानम् ४ .... २४१-१४
पंचांगस्य व्यतिपातज्ञानम् .... १८७-२०	नाक्षत्रमानम् ५ .... २४२-१५
गंडांतरस्य रूपादिकम् .... १८७-२१	सावनमानम् ६ .... २४४-१८
अर्कांशपुरुषवाक्योपसंहारः .... १८८-२३	दिव्यमानम् ७ .... २४४-२०
इति संहाराध्यायः ११	प्रानापत्यमानम् ८ .... २४५-२१
भूगोलज्ञानार्थमयासुरप्रभः .... १८९-१	ब्राह्ममानम् ९ .... २४५-२१
अर्कांशपुरुषोक्तिः .... १९४-११	ग्रंथोपसंहारपूर्य्यवाक्यफलश्रुति
जगदुत्पत्तिक्रमः .... १९४-१२	कथनम् १० .... २४५-२२
सूर्यपंचमस्तर्वात्मा .... १९५-१५	इति चतुर्दशोऽध्यायः १४
महाभूतोत्पत्तिः .... १९८-२३	अहर्गणानयनोदाहरणम् .... २५०-०
पंचतारोत्पत्तिः .... १९९-२४	मध्यानयनोदाहरणम् .... २५०-०
राशिनक्षत्रोत्पत्तिः .... १९९-२५	देशान्तरानयन उदाहरणम् .... २५०-०
रचितपदार्थानां स्थानानि .... १९९-२७	मंदोच्चानयन उदाहरणम् .... २५१-०
अभिगणयतोक्तवत्प्रह्लांडगोलम् २००-३८	पातमध्यानयनम् .... २५१-०
ग्रहभूगोलादिकानमाकाशप-	रविस्तुनयनम् .... २५१-०
रिधमणम् .... २००-३०	शनिस्तुनयनम् .... २५१-०
सप्तपातालाः .... २०१-३३	ग्रहगतिः .... २५३-०
मेरुस्थितिः .... २०१-३४	चंद्रग्रहणम् .... २५३-०
भूगोलेऽसुद्रायस्थानम् .... २०२-३६	भुजग्या .... २५५-०
भूगोलेऽयमालयकोटिलंकारो मकरपु	प्रश्नावलिः ... २५६-०

लीलावती सन्वय भाषाटीका अत्युत्तम.....	१-८
बृहज्जातकभाषाटीका अत्युत्तम .....	१-८
वर्षदीपकपत्रीमार्ग वर्षजन्मपत्र बनानेका .....	०-४
मुहूर्तचिंतामणि प्रमिताक्षरा रफ् रु. १ ग्लेज् .....	१-८
मुहूर्तचिंतामणि यीयूषधायटीका .....	३-०
ताजिकनीलकण्ठी सटीक तंत्रव्यात्मक.....	१-४
ताजिकनीलकण्ठी महीधरकृत भा०टीका अत्युत्तम टैपकी छपी .....	१-८
ज्योतिषसार भाषाटीकासहित .....	१-०
मुहूर्तचिंतामणि भाषाटीका महीधरकृत .....	१-०
मानसागरीपद्धति .....	१-०
बालबोधज्योतिष .....	०-२
चमत्कारचिंतामणि भाषाटीका .....	०-४
जातकालंकार भाषाटीका.....	०-६
जातकालंकार सटीक.....	०-६
जातकाभरण .....	०-१२
प्रश्नचंडेश्वर भाषाटीका .....	०-१२
लघुपाराशरी भाषाटीका अन्वयसहित .....	०-३
मुहूर्तमार्तण्ड संस्कृतटीका-भाषाटीकासमेत .....	१-४
शीघ्रबोध भाषाटीका .....	०-६
संकेतनिधि सटीक पं० रामदत्तजीकृत यह ग्रंथ देखने योग्य है.....	१-४
षट्पंचाशिका भाषाटीका .....	०-४
शुवनदीपक सटीक .....	४-०
जोमिनिसूत्र सटीक चार अध्यायका .....	०-७
रमलनवरत्न .....	०-८
रमलनवरत्न भाषाटीका .....	०-१२
सर्वार्थचिंतामणि .....	०-१२
लघुजातक सटीक .....	०-६
सामुद्रिक भाषाटीका .....	०-४
सामुद्रिक शास्त्र बड़ा सन्वय भाषाटीका.....	१-४
श्वनजातक.....	०-२
भावकुतूहल भाषाटीका .....	१-०
अमरकोश भाषाटीका शब्दानुक्रमसहित रफ् १॥ ग्लेज् .....	२-०
पंचांग १० वर्षका छपके तयार है.....	१-८
हायमरल .....	१-८

पुस्तक मिलनेका ठिकाना—खेमराज श्रीण्णदास,  
“ श्रीवेङ्कटेश्वर ” छापखाना बंबई.

## सामुद्रिक शास्त्र बड़ा ।

यह पुस्तक प्राणियों के शरीरवयव तथा हस्तरेखाओं के फल-फल कथन में परमोपयोगी है इसके द्वारा आयुज्ञान, संतानादि, धनी निर्धनी, पंडित, मूर्ख, कामी, चोर, साधु और असाधुका ज्ञान केवल पठनमात्र से सर्वसाधारण मनुष्य जिसको कुछभी समझ होगी क-हनेमें समर्थ होसकता है इसकी भाषा परम मनोहर और सरल है वि-शेष रोचकता इस में यह है कि प्रत्येक मूलके श्लोकोंका सान्वय सरल हिन्दीभाषा में टीका कियागया है, जिससे भारीसे भारी पं-डित और छोटेसे छोटे अल्पज्ञ अपने नेत्रोंसे अवलोकन कर इस-का स्वाद पासकते हैं, विलायती कपड़ेकी जिल्द बंधी है. मूल्य केवल १। रु० है ॥

## लीलावती सान्वय भाषाटीका ।

यह सद्गणितकी परिपाटी श्रीमान् भास्कराचार्यजीने निर्माण की है. इसमें गणित प्रकरणके अनेकानेक स्पष्ट नियम बांधे हैं और प्रत्येक नियमके स्पष्टी करणार्थ बहुत बहुत उदाहरण दिये हैं संस्कृत ग्रन्थका सर्व साधारणोंका ज्ञान लाभदानेके वास्ते हमने सरल सुवोध स्पष्ट उदाहरणों समेत और अन्वयके साथ हिंदीमें भाषा-टीका करवायके निज " श्रीविद्वत्श्वर " छापाखानेमें चिकने पुष्ट कागजपर छापके प्रसिद्ध करी है. यह पुस्तक सर्व गणिताभ्यासी छात्रोंको बहुत उपयोगी और अलभ्य है ऐसी सविस्तर भाषा टीका अन्वयसहित कहींभी नहीं छपी. इसके सुगमार्थ मूल्य बहुतही स्वल्प केवल १॥ रु० रक्खा है.

पुस्तक मिलनेका ठिकाना—

चैमराज श्रीकृष्णदास,

" श्रीविद्वत्श्वर " छापाखाना ( मुंबई. )



श्रीगणेशाय नमः ।

अथ

## श्रीसूर्यसिद्धान्तः ।

गूढार्थप्रकाशटीका-भाषाटीकाभ्यां

सहितः ।



यथाशिखामयूराणांनगानांमणयोयथा ।

तद्वद्वेदाङ्गशास्त्राणांगणितंमूर्द्धनिस्थितम् ॥

प्रथमोऽध्यायः ।

यत्स्मृत्याभीष्टकार्यस्यनिर्विघ्नांसिद्धिमेप्स्यति । नरस्तंडुद्धिर्दंबदेवक्रतुण्डं  
शिवोद्भवम् ॥ १ ॥ पितरौगोजिवल्लालौजयतोऽम्बाशिवात्मकौ । याम्यांपञ्चसु-  
ताजाताज्योतिःसंसारहेतवः ॥ २ ॥ सार्वभौमजहांगीरविश्वासास्पदभाषणम् ॥  
यस्यतंधातरंकृष्णबुधंबंदेजगद्गुरुम् ॥ ३ ॥ नानाग्रन्थान्समालोक्यसूर्यसिद्धान्तदि-  
प्पणम् । करोमिरंगनाथोऽर्हतद्रूपप्रकाशकम् ॥ ४ ॥

अथग्रहादिचरितजिज्ञासुन्मुनींस्तत्प्रभकारकान्प्रतिस्वविदितंयथार्थतत्त्वसू-  
र्यांशपुरुषमयासुरसंवादंवक्तुकामःकश्चिदपिःप्रथममारम्भणीयतत्कथननिर्विघ्न-  
समाप्त्यर्थंकृतंब्रह्मप्रणाममंगलं शिष्यशिक्षायैनिबध्नाति-

अचिन्त्याव्यक्तरूपायनिर्गुणायगुणात्मने ॥

समस्तजगदाधारमूर्तयेब्रह्मणे नमः ॥ १ ॥

ब्रह्मणे बृहत्त्वादपरिच्छिन्नत्वाज्जगद्व्यापकायेश्वराय “तस्माद्वाएतस्मादात्मन  
आकाशःसम्भूतः” इत्यादिश्रुतिप्रतिपाद्यायेत्यर्थः । नमःकायवार्च्येष्टोपलक्षिते-  
न भानसेन्द्रियबुद्धिविशेषेणमतस्त्वमुत्कृष्टस्त्वत्तोऽहमपकृष्टइत्यादिरूपेणनतोऽ-  
स्मीत्यर्थः । ननुव्यापकत्वेनाकाशस्यैवसिद्धिरत आह । समस्तजगदाधारमूर्तय  
इति । समस्तस्यस्थावरजंगमात्मकस्य जगतउत्पत्तिस्थितिविनाशवतआ-  
धाराआश्रयभूताब्रह्मविष्णुशिवरूपामूर्तयःस्वरूपाणियस्यतस्मैब्रह्मविष्णुशिवा-  
त्मकायेत्यर्थः । आकाशस्यतदात्मकत्वाभावाब्रह्मसिद्धिरितिभावः । नन्वेता-  
दृशस्यस्वरूपध्यानंकर्तुंसमुचितमित्यत आह । अचिन्त्याव्यक्तरूपायेति ।  
अचिन्त्यश्वासाव्यक्तरूपस्तस्मै । अचिन्त्योघ्यानाविषयः । अत्रहेतुरव्यक्तरू-

पः । नव्यक्तंप्रकर्टरूपंस्वरूपंयस्यतथाचस्वरूपध्यानासम्भवात्त्रमस्कारएवसमु-  
चितइतिभावः । नन्वव्यक्तरूपःकथमित्यतआह । निर्गुणायेति । निर्गता  
गुणाःसत्त्वरजस्तमोरूपायस्मात्तस्मैगुणातीतायेत्यर्थः । तथाचगुणात्मकस्य  
व्यक्तरूपत्वेनायंतदभावादव्यक्तरूपइतिभावः । नन्वेवमस्यारूपित्वमेवफलि-  
तंनाव्यक्तरूपित्वमित्यतआह । गुणात्मनइति । गुणानित्यज्ञानसुखादयआ-  
त्मगुणाआत्मस्वरूपंयस्यतस्मै नित्यज्ञानसुखाया“सत्यंज्ञानमनन्तंब्रह्म”तिश्रुते-  
रित्यर्थः । तथाचास्यरूपित्वमसिद्धमितिभावः । साक्षात्निर्गुणायपरम्परया  
गुणात्मने । कथमन्यथाजगत्कर्तृत्वंसम्भवाति । “प्रकृतिस्वामवष्टभ्यविसृ-  
जामिपुनःपुनः । भूतग्राममिमंकृत्स्नमवशःप्रकृतेर्वशात् ॥” इतिभगवदु-  
क्तैरित्यन्ये ॥ १ ॥

भा०टी०—, अचिन्त्य ( विचारमें न आनेके योग्य ) अव्यक्तरूपी, निर्गुण, गुणात्मा  
समस्तजगदाधारमूर्ति ब्रह्मको प्रणाम है ॥ १ ॥

अथस्वोक्तस्यस्वकल्पितत्वशङ्कावारणायतत्संवादोपक्रमंविबधुः प्रथमंमया-  
सुरेणतपस्तप्तमितिश्लोकाभ्यामाह—

अल्पावशिष्टेतुकृतेर्मयनामामहासुरः ॥ रहस्यंपरमंपुण्यंजि-  
ज्ञासुर्ज्ञानमुत्तमम् ॥ २ ॥ वेदाङ्गमभ्यमखिलंज्योतिपांग  
तिकारणम् ॥ आराधयन्विवस्वन्तंतपस्तेपेसुदुश्चरम् ॥ ३ ॥

भयेतिनामयस्यासौमयाख्योमहादैत्यःकश्चित् । तपोऽभिमतदेवताप्रीति-  
करजपहोमध्यानादिनास्वशरीरादिक्रैशनियमरूपंतेपेकृतवान् । दैत्यानां  
तपश्चरणपुराणेषुप्रतिपदं सुप्रसिद्धम् । ननुतत्रतेपांतपश्चरणस्यदेवताविशेषम-  
भिमतमुद्दिश्यप्रसिद्धेरेनेनकंदेवमुद्दिश्यतपस्तप्तमित्यतआह । आराधयन्नि-  
ति । विवस्वन्तंसवितृमंडलाधिष्ठातारंनारायणंसेवयन् । ननुदैत्यारि-  
मर्नस्वशत्रुतात्वाप्ययंकथंस्वाभिमतसिद्धयर्थमाराराधयन्नाहिस्वशत्रुतःस्वाहि-  
तासैद्दिश्यथाशत्रुत्वव्यापातइत्यतस्तपोविशेषणमाह । सुदुश्चरमि-  
ति । सुतरांदुःखैरत्यन्तकेशैश्चरितुंकर्तुंशक्यमित्यर्थः । तथाचभ-  
क्तजर्नकवःक्षलतयातादृशतपश्चरणसुप्रसन्नोदैत्यानामप्यभिमतंपूरयतोतिपुरा-  
णेषुशतशःप्रसिद्धम् । अतस्तत्प्रतीत्याराधयन्नितिभावः । ननुपुराणेषुदैत्या-  
नांतपश्चरणोक्तिप्रसङ्गेकचिदप्यस्यानुकेस्तत्तपश्चरणंकथंप्रमाणंज्ञेयमित्यतआह ।  
अल्पावशिष्टइति । कृतेकृताख्येषुगचरणेनुकारात्मन्ध्यामन्ध्यांशसहितइत्य-

र्थः । तेनसन्ध्यासन्ध्यांशसमेतकेवलकृतरूपाभिमतकृतचरणेनग्रन्थान्त-  
 रौक्तकेवलकृतइतिपर्यवसन्नम् । अल्पकालेनसन्ध्यांशान्तर्गतैर्नशेषिते । स-  
 माप्त्यासन्नाभिमतकृतयुगेमयासुरेणतपस्ततमित्यर्थः । तथाचसाम्प्रतमेवम-  
 यासुरेणतपस्ततमिति सर्वजनावगतप्रत्यक्षप्रमाणासिद्धं नागमांतरप्रामाण्यमपे-  
 क्षतइतिभावः । ननुमयासुरेणकिमर्थतपस्ततंनहिप्रयोजनमनुदिश्यमन्दोऽपिप्र-  
 वर्त्ततइत्यतोमयासुरविशेषणमाह । जिज्ञासुरिति । ज्ञायतेऽनेनेतिज्ञा-  
 नंशास्त्रं ज्ञातुमिच्छुः । तथाचशास्त्रज्ञाननिमित्तंतेनतपस्ततमितिभावः ।  
 किंतच्छास्त्रमित्यतोज्ञानविशेषणमाह । ज्योतिषामिति । प्रवहवायुस्थानां  
 ग्रहनक्षत्राणांगतिकारणम् । येगत्यर्यास्तेज्ञानार्थाइतिगतेःसंस्थान-  
 चलनमानादिज्ञानस्यकारणंप्रातिपादकंज्योतिःशास्त्रंजिज्ञासुरितिफलितम् ।  
 ननुज्योतिःशास्त्रज्ञानार्थमयमायासोनयुक्तस्तस्यसर्वविज्ञेयत्वेनादुरुहत्वादित्य  
 तआह । अखिलमिति । समग्रंज्योतिःशास्त्रमित्यर्थः । तथाचर्षाणां  
 मानुषत्वेनैभ्योममज्ञानमखिलंयथार्थवानभविष्यतीतिदैत्यबुद्ध्यामत्वानिःशेष-  
 ज्योतिःशास्त्रस्यदुरुहस्यविदिततत्त्वभगवंतमप्रतारकंसर्वज्ञमहागुरुंसेवयामासे-  
 तिभावः । ननुतस्यासुरस्यज्योतिःशास्त्रप्रवृत्तिर्नयुक्ताफलाभावादित्यतआ-  
 ह । वेदांगमिति । वेदस्याङ्गम् । तथाचाङ्गिनोयत्फलंतदेवाङ्गस्येतिमो-  
 क्षरूपफलसद्भावादत्रप्रवृत्तिर्युक्तेतिभावः । अतएवपुण्यजनकंपुराणन्यायेत्या-  
 दिचतुर्दशविद्यांतर्गतत्वात् । नन्विदंवेदाङ्गंकुतइत्यतआह । परममिति । “का-  
 लोऽयंभगवान्विष्णुरनन्तःपरमेश्वरः ॥ तद्वेत्ताप्रज्यतेसम्पक्पूज्यःकोऽन्यस्ततो  
 मतः ॥१॥ ” इत्युक्तेःकालप्रतिपादकत्वेनोत्कृष्टमतोवेदाङ्गम् । एतेनपुराणादीनां  
 निरासइतिभावः । ननुव्याकरणादीनांपण्णावेदाङ्गत्वादस्मिन्नेवप्रवृत्तिःकथमित्य-  
 तआह । अध्यमिति । पण्णावेदाङ्गानांमध्येऽश्रेष्ठम् । कुतइत्यतआह ।  
 उत्तममिति । मुख्याङ्गंनैत्रमित्यर्थः । तथाचनेत्ररहितस्याकिञ्चित्करत्वादिदं  
 ज्योतिःशास्त्रंवेदाङ्गेषुऽश्रेष्ठमितिभावः । ननुतथाप्येतस्यज्ञानार्थमेतावानाया-  
 सोनयुक्तइत्यतआह । रहस्यमिति । “विद्याहवैब्राह्मणमाजगामगोपायमा-  
 शेवविष्टेऽहमस्मि । अमूयकायानृजवेयतायनमायूयावोर्यवतीतयास्याम् ॥”  
 इतिश्रुत्युक्तेर्गोप्यमित्यर्थः । तथाचास्यशास्त्रस्यादेयत्वेननिश्चितत्वाद्नेनत-  
 त्प्राप्त्यर्थमेतावानप्यायासःकृतइतिभावः ॥ ३ ॥

भा०टी०-सत्ययुगका कुलेक ( अंश ) ऋषरहिते हृष, मयनामक महाअसुरेण परमपु-  
 ण्यरहस्य वेदाङ्गं अश्रेष्ठ समस्त ज्योतिषांके कारणरूप उत्तम ज्ञानको प्राप्त करनेके  
 निमित्ते जिज्ञासु हो अतिकठोर तप करके सूर्यको आराधना कीथी ॥ ३ ॥ ३ ॥

ततस्तुष्टोऽर्कोमयायेदंदत्तवानित्याह—

तोपितंस्तपसातेनप्रीतस्तस्मैवरार्थिने ॥

ग्रहाणांचरितंप्रादान्मयायसवितास्वयम् ॥ ४ ॥

स्वयंस्वतःप्रीतःसुखरूपः । यद्वाशोभनोऽयंप्रत्यक्षःप्रीतःसन्तुष्टोऽपिसन्स-  
वितासवितृमण्डलमध्यवर्ती । तेनसुदुश्चरेणतपसाराधनेनतोपितः । अत्य-  
न्तंसन्तुष्टः तस्मै असुरायमयनाम्ने वरार्थिनेवरंस्वाभिमतंज्योतिःशा-  
स्त्रमर्थयतेज्ञानुमिच्छतितस्मैज्योतिःशास्त्रजिज्ञासवे ग्रहाणांप्रवहवायुस्थग्रह-  
ताराणां चरितंज्ञानंप्रादात् । प्रकर्षेणसाकल्येनयथार्थतत्त्वेनादाइत्तवान् ॥ ४ ॥

भा०टी०—उत्तरेके तपसे सन्तुष्ट होकर स्वयं सूर्यभगवानने प्रसन्न हो करके चाहने-  
वालेको ग्रहोंका चरित्र दिया ॥ ४ ॥

नन्वयंमूर्ख्यःस्वकार्यार्थशरणागतमपिस्वशब्दप्रतिकथामिदमुक्तवानित्यतोमयं  
प्रतिसाक्षात्सूर्येणोक्तस्यवचनस्यानुवादादर्थमुद्यतःप्रथमतस्तद्भक्तिप्रदर्शकमेतदाह-

श्रीसूर्येणवाच ॥

विदितस्तेमयाभावस्तोपितस्तपसाह्वहम् ॥

दद्यां कालाश्रयंज्ञानंग्रहाणांचरितंमहत् ॥ ५ ॥

श्रीसूर्येणवाचेति। तजःसमूहं देदीप्यमानोऽर्कोमयासुरंप्रत्यवददित्यर्थः। अन्य-  
थाचतुर्थपञ्चमश्लोकयोःसङ्गत्यनुपपत्तेः । किमुवाचेत्यतस्तद्वचनमनुवदति ॥  
हेमयासुरतेतवभावोमनोरथोज्योतिःशास्त्रजिज्ञासारूपः मयामूर्खेणाविदि-  
तस्त्वदकथितोऽपिस्वतोज्ञातः । ततःकिंहेतावताममतत्सिद्धिरतआह ।  
अहमिति । तेइत्यस्यावृत्तेस्तेतुभ्यंज्ञानंशास्त्रं कालाश्रयंकालप्रधानम् । ग्रहा-  
णांप्रवहवायुस्थानांमहदपरिमेयंचरितं माहात्म्यम् । ग्रहस्थितिचलना-  
दिप्रतिपादकज्योतिःशास्त्रमितिफलितार्थः । अहंमूर्ख्यमण्डलस्थः दद्यां  
दास्यामि । ननुमादित्यंप्रतीदंवाक्यंप्रतारकंभविष्यतीत्यतःस्यविशेषणप्रस्ता-  
रणपूर्वकतत्कथनहेतुभूतमाह । तोपितइति । ह्रियतस्तपसात्त्वत्कृताराध-  
नेनात्यन्तंसन्तुष्टोऽतोदद्यामित्यर्थः । तथाचत्वत्वस्मैवइयेनमयाभक्तजनवत्स-  
लतयाजातिवैरमुपेक्ष्यानुकम्पितप्रहादवत्प्रमप्रतार्योऽनुकम्पितइतिभावः ॥ ५ ॥

भा०टी०—सूर्यभगवानने कहा—मैंने तुम्हारे अभिप्रायको जाना, तपसे सन्तुष्टभी हुआ-  
हूँ, वाल ( समर्थ ) के आश्रित हुए ग्रहोंके चरित्रका ज्ञान तुमको दूंगा ॥ ५ ॥

ननुसूर्यस्यसदाजाज्वल्यमानतयातत्सन्निधौश्रवणकालपर्यन्तमयःस्थातुकथं  
शक्तःकथंवानवरतभ्रमस्यतत्प्रमथसंवादायैभ्रमणविच्छेदःसम्भवति । अतोदा-  
नासम्भवात्कथं दद्यामित्युक्तमित्यतस्तद्वचनान्तरमनुवदति-

नमेतेजःसहःकश्चिदाख्यातुं नास्तिमेषणः ॥

मदंशःपुरुषोऽयंतेनिःशेषंकथयिष्यति ॥ ६ ॥

हेमयतेतुभ्यमयमग्रस्थःपुरुषोनिःशेषंसम्पूर्णंज्योतिःशास्त्रंकथयिष्यति । न-  
न्वयंतथ्यंनवदिप्यतीत्यतआह । मदंशइति । ममसूर्यस्यांशःसम्बन्धिमदु-  
त्पन्नइत्यर्थः । तथाचमदनुकम्पितंत्वांप्रत्ययंतथ्यमेववदिप्यतीतिभावः । ए-  
तेनाहंस्वांशद्वारादास्यामीत्यर्थोदद्यामितिपूर्वपद्योक्तस्यप्रकटीकृतः । ननु  
त्वयैववक्तव्यमित्यतआह । नेति । कश्चिदपिजीवोमेसूर्यमण्डलस्यस्यतेजः-  
सहस्तेजोधारकोन । तथाचबहुकालमस्मीपेस्यातुमशक्तस्त्वंकथंमत्तःश्रोष्य-  
सीतिभावः । ननुस्वतपःसामर्थ्येनाहंत्वस्मीपेवबहुकालंस्थातुंशक्तस्त्वत्तःश्रोष्या-  
मीत्यतआह । आख्यातुमिति । मेसूर्यमण्डलस्यस्यप्रवहवायुनानवरतभ्र-  
ममाणस्यस्वशक्त्याकदाप्यस्थिरस्यकथयितुंक्षणःकालोनास्ति । भ्रमणावसा-  
नासम्भवेनैकत्रस्थित्यसंभवात् । तथाचस्थिरस्यतवबहुकालंमत्सङ्गासम्भवा-  
न्मत्तःश्रवणमसम्भवि । नहित्वमपिमत्स्थानमधिष्ठातुंशक्तोयेनमत्तःश्रवणं  
तवसम्भवति । ईश्वरनियोगाभावादितिभावः ॥ ६ ॥

मा०टी०-मेरे तेजको कोई नहीं सह सकता (और) हमको समयभी नहीं है । हमारे  
अंश यह पुरुष तुमसे विशेषतासहित कहेंगे ॥ ६ ॥

अथसूर्यवचनानुवादमुपसंहरन्सूर्याशपुरुषमयासुरसंवादोपक्रममाह-

इत्युक्त्वान्तर्दधेदेवःसमादिश्यांशमात्मनः ॥

सपुमान्मयमाहेदंप्रणतंप्राञ्जलिस्थितम् ॥ ७ ॥

देवःसूर्यमण्डलस्यः इतिपूर्वोक्तमुक्त्वाकथयित्वा । आत्मनः  
स्वस्यांशमग्रस्थमंशपुरुषंसमादिश्यत्वमयंप्रतिसकलंप्रहमाहात्म्ये कथयेत्याज्ञा-  
प्य । विनाज्ञांसमयंप्रतिकथंकथयेत् । समुच्चयार्थश्चकारोऽनुसन्धेयः ।  
अन्तर्दधे । अन्तर्धानंसूर्याशपुरुषमयनेत्रागोचरतांमाप्तवान् । प्रकृत-  
माह । सइति । सूर्याज्ञतःसूर्याशपुरुषोमयासुरंप्रतीदंवक्ष्यमाणमवदत् ।  
ननुनापृष्टोवदेदित्युक्तेर्मयापृष्टोऽयंकथंमयंप्रत्यवददित्यतोमयविशेषणद्वयमाह ।  
प्रणतंप्राञ्जलिस्थितमिति । प्रकर्षेणभक्तिश्चातिशयेननतंनघ्नंस्नानमस्कारका-  
रकम् । प्रकृष्टोमानसचेष्टाद्योतकोयोऽञ्जलिःकराग्रयोःसम्पुटीकरणंतत्रचित्तैका-

ध्येणावस्थितम् । एतेनावनतशिरःकरसम्पुटसंयोगःकायिकनमस्कारइतिस्पष्टमुक्तम् । तथाचस्वामिन्नहंत्वांततोऽस्मिमामनुग्रहाणेदंकथयेत्युक्तिद्योतकनमस्कारोक्तेर्मयपृष्ठेऽयंमयंप्रत्यवददितिभावः ॥ ७ ॥

भा०टी०—सूर्यभगवान् यह कह अपने अंशीयको आज्ञा देकर अन्तर्धान हुए । प्रणाम करते और हाथ जोड़कर खड़ेहुए मयसे सूर्याशुपुरुषने कहा ॥ ७ ॥

अथप्रतिज्ञाततत्संवादानुवादेमयंप्रतिज्ञानंवक्तुकामःसूर्याशुपुरुषः सावधानतयामदुक्तंशृणुत्वमित्याह—

शृणुष्वैकमनाःपूर्वयदुक्तंज्ञानमुत्तमम् ॥

युगेयुगेमहर्षीणांस्वयमेवविवस्वता ॥ ८ ॥

हेमयएकस्मिन्नेवमनोयस्यासौ । अन्यविषयेभ्योमनःसमाहृत्यमदुक्तेमनोददानस्त्वंतज्ज्योतिःशास्त्रंशृणुष्व । श्रोत्रद्वारात्ममनःसंयोगेनप्रत्यक्षकुर्वित्यर्थः । ननुत्वंस्वकल्पितंवदिप्यसीत्यतस्तच्छब्दसम्बन्धमाह । पूर्वमित्यादि । यदुत्तमंनेत्ररूपंज्ञानंशास्त्रंज्योतिःशास्त्रमित्यर्थः।बहुकालांतरेणपूर्वकालेकदेत्यतआह । युगेयुगइति । प्रतिमहायुगेमहासुनीनांतात्प्रतीतितात्पर्यार्थः । मूर्येणस्वयमद्वारंकेनसाक्षादित्यर्थः । एवकारोयथात्वांप्रत्यहंद्वारंसाक्षात् कथनासंभवात् तथातात्प्रत्यहमन्योवाद्धारमित्यस्यवारणार्थः । तेषांस्वतपःसमाजवशीकृतेश्वराणांतत्प्रसादाधिगताप्रतिहतेच्छानांसूर्यमण्डलाधिष्ठानसंभवात् । उक्तमुपदिष्टम् । तथाचमूर्योक्तत्वांप्रतिकथ्यतेनस्वकल्पितमितिभावः ॥ ८ ॥

भा०टी०—युग २ में महर्षियोंसे आपही सूर्यभगवान् जो उत्तम ज्ञान कहा करते हैं, तिसको एकचित्त होकर श्रवण करो ॥ ८ ॥

ननुप्रतियुगंमूर्योक्तस्यैक्याभावात्त्वमांकियुगीयंशास्त्रमुपदिश्यते । अन्यथैकदोतयायुगेयुगइत्यस्यानुपपत्तेरित्यतआह—

शास्त्रमाद्यंतदेवैदंयत्पूर्वग्राहभास्करः ॥

युगानांपरिवर्तेनकालभेदोन्नकेवलम् ॥ ९ ॥

इदंमयातुभ्यंक्षयमाणं ज्योतिःशास्त्रन्तत्सूर्योक्तम् । एवकारात्सूर्योक्ताभिन्नत्वेनत्वांप्रत्यनुवादेनकचित्स्वकल्पनान्तरेणेत्यर्थः । आद्यंग्राहकालेमूर्येणोक्तम् । नन्वासन्नयुगीयमूर्योक्तस्यापिपूर्वकालेन्याद्यत्वंसंभवइत्यतस्तत्पदापेक्षितमाद्यपदविचरणरूपमाह । यदिति । शास्त्रंमूर्यःपूर्वप्रथमंयस्मात्पूर्वमनुक्तमित्यर्थः—ग्राहप्रकेपेणविस्तरणमुनीन्प्रत्युक्तवान् । तथाचप्रथमातिरंकेकारणाभावात्प्रथम-

स्यविस्तृतत्वाच्चानन्तरोक्तपूर्वोक्तगतार्थतयासंक्षिप्तमुपेक्ष्यप्रथमयुगीयशास्त्रमुप-  
दिश्यतइतिभावः । ननुतर्ह्यनन्तरयुगीयशास्त्राणामूय्योक्तानांवैयर्थ्यप्रसङ्गइत्य-  
तआह । युगानामिति । महायुगानांपरिवर्तेनपुनःपुनरावृत्त्यात्रसूय्योक्तशा-  
स्त्रेषुकेवलंस्वभिन्नाभावस्तन्मात्रमित्यर्थः । कालभेदःकालकृतमन्तरम् । पूर्व-  
शास्त्रकालादनन्तरशास्त्रकालोभिन्नइत्यंशुशास्त्रेषुभेदानशास्त्रोक्तरीतिभेदइत्यर्थः ।  
तथाचकालवशेनग्रहचारेकिञ्चिद्वैलक्षण्यंभवतीतियुगान्तरेतत्तदनन्तरंग्रहचारेषु  
प्रसाध्यतत्कालस्थितलोकव्यवहारार्थंशास्त्रान्तरमिवकृपालुरुक्तवानितिनान्त-  
रशास्त्राणांवैयर्थ्यम् । एवञ्चमयावर्तमानयुगीयमूयोक्तशास्त्रसिद्धग्रहचारमंगी-  
कृत्याद्यमूयोक्तशास्त्रसिद्धग्रहचारंचप्रयोजनाभावादुपेक्ष्यतदुक्तमेवत्वांप्रत्युपदि-  
श्यतइतिभावः । एवञ्चयुगमध्येऽप्ययान्तरकालेग्रहचारेष्वन्तरदर्शनेतत्तत्काल-  
ेतदन्तरंप्रसाध्यग्रंथास्तत्कालवर्तमानाभियुक्ताःकुर्वन्ति । तदिदमन्तरंपूर्व-  
ग्रंथेजीजमित्यामनन्ति । पूर्वग्रंथानांलुप्तत्वात्सूय्यपिसंवादोऽपीदानीनदृश्यत  
इति । तदप्रसिद्धिरागमप्रामाण्याच्चनाशंक्या ॥ ९ ॥

भा० टी०—पहले भास्कर ( सूर्य ) ने जो कहाथा वही आदि शास्त्र है, केवल युग  
बदलनेके हेतु करके कालभेद हुआ है, सोही इस समय कहताहूँ ॥ ९ ॥

अथकालभेदइत्यनेनोपस्थितकालप्रथमंनिरूपयिषुस्तावत्कालंविभजते—

लोकानामंतकृत्कालःकालोऽन्यःकलनात्मकः ॥

सद्विधास्थूलसूक्ष्मत्वान्मूर्त्तश्चापूर्तउच्यते ॥ १० ॥

कालोद्विधातत्रैकः कालोऽखण्डदण्डायमानः शास्त्रान्तरप्रमाणसिद्धः ।  
लोकानांजीवानामुपलक्षणादचेतनानामपि । अन्तकृद्भिनाशकः । यद्यपिकाल-  
स्तेषामुत्पत्तिस्थितिकारकस्तथापि विनाशस्यानन्तत्वात्कालत्वप्रतिपादनाय  
चान्तकृदित्युक्तम् । अन्तकृदित्यनेनैवोत्पत्तिस्थितिकृदित्युक्तमन्यथानाशास-  
म्भवात् । अतएव ॥ “ कालःसृजतिभूतानिकालःसंहरतिप्रजाः ॥ ” इत्याद्युक्तं  
ग्रन्थान्तरे । अन्योद्वितीयःकालःखण्डकालः । कलनात्मकोज्ञानविषयस्वल्पः ।  
ज्ञातुंशक्यइत्यर्थः । सद्वितीयःकलनात्मकःकालोऽपिद्विधाभेदद्वयात्मकः ।  
तदाह । स्थूलसूक्ष्मत्वादिति । महत्त्वाणुत्वान्याम् । मूर्त्तः इयत्तावच्छिन्नप-  
रिमाणः । अमूर्त्तस्तद्विन्नः कालतत्त्वविद्भिःकथ्यते । चकारोहेतुक्रमेणमूर्त्तामूर्त्त-  
क्रमार्थकः । तेनमहान्मूर्त्तःकालोऽणुरमूर्त्तःकालइत्यर्थः ॥ १० ॥

भा० टी०—एक काल लोकोंका अन्तकारी अर्थात् अनादि है, दूसरा काल कलनात्मक  
अर्थात् ज्ञानयोग्य है । खण्डकाल स्थूल व सूक्ष्मके भेदसे मूर्त्त और अमूर्त्त है ॥ १० ॥

अथोक्तभेदद्वयस्वरूपेणप्रदर्शयन्प्रथमभेदप्रतिपिपादयिषुस्तदवान्तरभेदेषुभे-  
दद्वयमाह-

प्राणादिःकथितोमूर्त्तच्छ्रुत्याद्योऽमूर्त्तसंज्ञकः ॥

पङ्क्तिभिःप्राणैर्विनाडीस्यात्तत्पष्ट्यानाडिकास्मृता ॥ ११ ॥

प्राणःस्वस्थसुखासीनस्यश्वासोच्छ्वासान्तर्वर्त्तिकालोदशगुर्वक्षरोच्चार्यमाणआ-  
दिर्यस्यैतादृशःप्राणानन्तर्गतोमूर्त्तःकालउक्तः । श्रुतिराद्यायस्यैतादृशःकाल  
एकप्राणान्तर्गतश्चुटितत्परादिकोऽमूर्त्तसंज्ञः । अथामूर्त्तस्यमूर्त्तादिभूतस्यव्यव-  
हारायोग्यत्वेनाप्रधानतयानन्तरोद्दिष्टस्यभेदप्रतिपादनमुपेक्ष्यमूर्त्तकालस्यव्यव-  
हारयोग्यत्वेनाप्रधानतयाप्रथमोद्दिष्टभेदान्विवक्षुःप्रथमंपलवद्व्यावाह । पङ्क्ति-  
रिति । पङ्क्तिप्रमाणैरसुभिःपानीयपलंभवतिपलानांपष्ट्यायटिकोक्ताकाल-  
तत्त्वज्ञैः ॥ ११ ॥

भा० टी०-प्राणादि मूर्त्तकाल हैं, श्रुत्यादिको अमूर्त्त संज्ञा है । ६ प्राणकी एक  
विनाडी, ( पल ) और ६० पलकी एक नाडी ( दण्ड ) होती है ॥ ११ ॥

अथदिनमासावाह-

नाडीपष्ट्यातुनाक्षत्रमहोरात्रंप्रकीर्तितम् ॥

तत्रिंशताभवेन्मासःसावनोऽर्कोदयैस्तथा ॥ १२ ॥

घटीनांपष्ट्याहोरात्रं नाक्षत्रमुक्तम् । तुकारादहोरात्रस्यनाक्षत्रत्योक्तयो-  
क्तपष्ट्याअपिनाक्षत्रत्वमुक्तम् । एतत्पष्टिघटीभिर्भञ्चकपरिवर्त्तनात् नाक्ष-  
त्रदिनानां त्रिंशत्संख्ययामासीनाक्षत्रः । मासानामनेकत्वेनसावनमासस्व-  
रूपमाह । सावनइति । तयात्रिंशदहोरात्रैःसूर्योदयसम्बन्धेस्तदवधि-  
कैः । सूर्योदयादिमूर्त्योदयान्तकालरूपकाहोरात्रमानमापितैरित्यर्थः ।  
सावनोमासः ॥ १२ ॥

भा० टी०- ६० नाडीकी नाक्षत्रिक अहोरात्र ( दिनरात्र ), ३० अहोरात्रका एक मास  
( महीना ) होता है । सूर्योदयसे लेकर फिर सूर्यके उदय होनेतक सावनदिन होता है १२

अथचान्द्रसौरमासनिरूपणपूर्वकंवर्षवददिव्यन्दिनमाह-

ऐन्दवस्तिथिभिस्तद्वत्संक्रान्त्यासौरउच्यते ॥

मासैर्द्वादशभिर्वर्षदिव्यंतदहरुच्यते ॥ १३ ॥



तद्विंशतातिथिभिश्चान्द्रो मासस्तत्रदर्शान्तावधिकः पूर्णिमान्तावधिकश्च  
शास्त्रे मुख्यतया प्रतिपादितः । अत्र शास्त्रे तु दर्शान्तावधिक एव मुख्यः । इष्टति-  
थ्यवधिकस्तु मासो गौणः । सङ्क्रान्त्या सङ्क्रान्त्यवधिकेन कालेन सौरमासो  
मासज्ञैः कथ्यते । सङ्क्रान्तिस्तु मूर्यमण्डलकेन्द्रस्य राश्यादिप्रदेशसञ्चरणकालः ।  
द्वादशभिर्मासेर्वर्षम् । यन्मानेन मासास्तन्मानेन वर्षज्ञेयम् । तद्वर्षसौरमासस्या-  
सत्रत्वात् सौरम् । अहः अहोरात्रम् । दिव्यं दिविभवम् । सौरवर्षदेवानामहो-  
रात्रमानं मानतत्त्वज्ञैः कथ्यत इत्यर्थः ॥ १३ ॥

भा० टी०—चान्द्रमास तिथिकरके और सौरमास राशिसंक्रमणके द्वारा निश्चित  
होता है । १२ मासका एक वर्ष है, यही देवताओंका एक दिन है ॥ १३ ॥

ननु देवानां यथाहोरात्रमुक्तं तथा दैत्यानामहोरात्रं कथं नोक्तमित्यतस्तदुत्तरं वद-  
न् देवासुरयोर्वर्षमाह—

सुरासुराणामन्योऽन्यमहोरात्रं विपर्ययात् ॥

, तत्पट्टिः पद्मगुणादिव्यवर्षमासुरमेव च ॥ १४ ॥

देवदैत्यानां बहुत्वाद्बहुवचनम् । अन्योन्यं परस्परम् । विपर्ययात्  
यत्यासात् अहोरात्रम् । अयमर्थः । देवानां यद्दिनं तदसुराणां रात्रिः । देवानां  
यारात्रिस्तदसुराणां दिनम् । दैत्यानां यद्दिनं तद्देवानां रात्रिः । दैत्यानां यारात्रि-  
स्तद्देवानां दिनमिति । तथा च देवदैत्ययोर्दिनरात्र्योरेव व्यत्यासाद्देवो न मानेनेति  
तयोरहोरात्रस्यैक्याद्देवाहोरात्रमानकथनेनैव दैत्याहोरात्रमानमुक्तमिति भावः ।  
युगकथनार्थं दिव्यवर्षपरिभाषया युगमपि विशेषद्योतनार्थं प्रकारान्तरेणाह ।  
तत्पट्टिरिति । दिव्याहोरात्रपट्टिः । देवर्तुरूपावर्षर्तुभिः पट्टिर्गुणिता दिव्यमा-  
सुरदैत्यसम्बन्धि । चः समुच्चये । तेन द्वयोरित्यर्थः । वर्षम् । एवकारस्तयो-  
र्दिनरात्र्योर्भेदेन वर्षभेदः स्यादिति मन्दशङ्कानिवारणार्थम् ॥ १४ ॥

भा० टी०—सुर व असुरोंकी दिवा रात्रका विपर्ययं अर्थात् जब एकका दिन होता है तो  
दूसरेकी रात्रि होती है ३६० दिव्य अहोरात्रसे देवासुरका एक वर्ष होता है ॥ १४ ॥

अथ कल्पमानं विवक्षुः प्रथमं युगमानमन्यदपि श्लोकाभ्यामाह—

तद्वादशसहस्राणि चतुर्युगमुदाहृतम् ॥

सूर्यान्दसंख्यया द्वित्रिसागरैर्युताहतैः ॥ १५ ॥

सन्ध्यासन्ध्यांशसहितं विज्ञेयं तच्चतुर्युगम् ॥

कृतादीनां व्यवस्थेयं धर्मपादव्यवस्थया ॥ १६ ॥

तेपादिव्यवर्षाणांद्वादशसहस्राणि चतुर्युगम्।चतुर्णायुगानांकृतत्रेताद्वापरक-  
ल्याख्यानांसमाहारोयोगस्तदात्मकमहायुगमित्यर्थः । एतदद्योतनार्थंचतुरित्यु-  
क्तिरन्यथायुगमित्युक्त्यातद्वैयर्थ्यापत्तेः । मानाभिज्ञैरुक्तम् । अथसौरमानेन  
तत्संख्याविशेषंचाह । सूर्याब्दसंख्ययेति । तद्देवासुरमानेनोक्तंचतुर्युगंद्वा-  
दशसहस्रवर्षात्मकमहायुगंसन्ध्यासन्ध्यांशसहितम् । युगचरणस्याद्यन्तयोः  
क्रमेणप्रत्येकंसन्ध्यासन्ध्यांशाभ्यांयुक्तंसदेवसन्ध्यासन्ध्यांशावन्तर्गतौनपृथग्यत्रै-  
तादृशम् । सौरवर्षप्रमाणेनद्वित्रिसागरैः अङ्कानांवामतोगति-  
रित्यनेनद्वात्रिंशदधिकैश्चतुःशतमितैः । अयुतेनदशसहस्रेणगुणितैः ।  
स्वचतुष्कद्वात्रिंशच्चतुर्भिःपरिमितंज्ञेयमित्यर्थः । अथचतुर्युगान्तर्गतयुगा-  
प्रीणांविशेषतोमानाश्रवणात्समस्यादश्रुतत्वादितिन्यायेनप्रत्येकमहायुगचतुर्था-  
शोमानमितिचतुर्युगमित्यनेनफलितंनिषेधति । कृतादीनामिति ।  
कृतत्रेताद्वापरकलियुगानाम् । धर्मपादव्यवस्थयाधर्मचरणानांस्थित्या ।  
इयंवक्ष्यमाणाव्यवस्थास्थितिज्ञेयान्तुसमकालप्रमाणंस्थितिः । अय-  
मर्थः । कृतयुगेचतुश्चरणोधर्मइतितत्समानमधिकम् । ततस्त्रेतायाध-  
र्मस्यन्निपादवत्त्वात्तदनुरोधेनत्रेतामानंन्यूनम् । एवंद्वापरकल्पोधर्मस्यक्रमेण  
द्व्येकचरणवत्त्वात्कृतत्रेतामानाभ्यांक्रमेणोक्तानुरोधान्पूतमानम् । नतुसमं  
मानमिति ॥ १५ ॥ १६ ॥

भा०टी०—दिव्य मानके १२००० हजार वर्षका एक चौकड़ी—युग होताहै । सूर्याब्दकी  
संख्या ४३२,०००० वर्ष है ॥ १५ ॥ सन्ध्या और सन्ध्यांशके साथ जी चतुर्युग हैं तिसमें  
धर्मपादेके अनुसार कृतादि युगमानकी व्यवस्थिती है ॥ १६ ॥

अथसर्वधर्मचरणयोगेनदशमितेनमहायुगंभवतितर्हिस्वस्वधर्मचरणैःकि-  
मित्यनुपातेनपूर्वोक्तफलितेनकृतादियुगानांमानज्ञानंसविशेषमाह—

युगस्यदशमोभागश्चतुस्त्रिव्येकसङ्गुणः ॥

क्रमात्कृतयुगादीनांपष्टांशःसन्ध्ययोःस्वकः ॥ १७ ॥

प्रागुक्तदिव्यवर्षद्वादशसहस्रमितस्ययुगस्यदशमोभागोदशांशइत्यर्थः । च-  
तुर्द्धाक्रमेणचतुस्त्रिद्वयेकैर्गुणितः । गुणक्रमात्कृतयुगादीनांकृतत्रेताद्वापरक-  
लियुगानांमानंस्यादितिशेषः । नतुमनुग्रन्येकृतादिमानादिव्यवर्षप्रमाणेन४०००।  
३००० २००० । १००० । अत्रतुतन्मानंतद्वर्षप्रमाणेन४८००। ३६०० ।  
२४०० । १२०० । इतिविरोधइत्यतजाह । पष्टइति । स्वकःस्वसम्ब-  
न्धीपष्ठोविभागःसन्ध्ययोराद्यन्तसन्ध्ययोरैक्यकालइतिशेषः । तथाचमदुक्त-  
मानानि ४८०० । ३६०० । २४०० । १२०० । ष्पांपष्टांशः ८०० ।

६०० । ४०० । २०० । एतेस्वस्वयुगानामाद्यन्तयोःसंध्ययोर्योगादित्येषामर्धसन्धिकालः । प्रत्येकमाद्यन्तयोःसन्धिकालः ४०० । ३०० । २०० । १०० । अनेनप्रत्येकमदुक्तमानंन्यूनीकृतंअन्यान्तरोक्तंकेवलंमानंभवतिनस्वसन्धिभ्यांसहितम् । यथाकृतादिसन्धिः ४०० कृतमानं ४००० कृतान्तसन्धिः ४०० त्रेतादिसन्धिः ३०० त्रेतामानं ३००० त्रेतान्तसन्धिः ३०० द्वापरदिसन्धिः २००द्वापरमानं२०००द्वापरान्तसन्धिः २०० कल्यादिसन्धिः १०० कलिमानं १००० कल्यन्तसन्धिः १०० । एवंचस्वसन्धिभ्यांसहितं मयोक्तंस्वसम्बन्धात्सन्ध्ययोस्तदन्तर्गतत्वाच्चेतिनविरोधइतिभावः ॥ १७ ॥

भा० टी०—चतुर्गुणके दशम भागको ४, ३, २ और एकसे गुण करके कृतादिका युगमान होता है । स्वीय पष्ठांश भागही संख्या है ॥ १७ ॥

अथकल्पमानार्थमनुमानंतत्सन्धिमानंचाह—

युगानांसप्ततिःसैकामन्वन्तरमिहोच्यते ॥

कृताब्दसङ्ख्यातस्यान्तसन्धिःप्रोक्तोजलप्लवः ॥ १८ ॥

युगानांसैकासप्ततिरेकसप्ततिर्महायुगमित्यर्थः । इहमूर्त्तकालेमन्वन्तरंमन्वारम्भतत्समाप्तिकालयोरन्तरकालमानमित्यर्थः । मूर्त्तकालमानभेदाभिज्ञैः कथ्यते । तस्यमनोरन्तेविरामेजातेसप्तिकृताब्दसङ्ख्यामदुक्तकृतयुगवर्षमितिसन्धिःकालविद्धिःप्रकर्षेणद्वितीयमन्वारम्भपर्यन्तंभूतभावमन्वारान्तिमादिसन्धिरूपैककालेनकथितः । तत्स्वरूपमाह । जलप्लवइति । जलपूर्णासकलापृथ्वीतस्मिंल्लोकसंहारकालेभवति ॥ १८ ॥

भा० टी०—एकहत्तर युगका एक मन्वन्तर होता है। तिसके अन्तमें कृतयुगमानसंख्यक सन्धिमान है । उसी समय जलप्लव ( बाढ़ ) होता है ॥ १८ ॥

अथकल्पप्रमाणंसविशेषमाह—

ससन्धयस्तेमनवःकल्पेज्ञेयाश्चतुर्दश ॥

कृतप्रमाणःकल्पादौसन्धिःपञ्चदशःस्मृतः ॥ १९ ॥

तेएकसप्ततियुगरूपामनवःस्वायंभुवाद्याःससन्धयःस्वस्वसन्धिसहिताश्चतुर्दशसंख्याकाःकल्पकालेज्ञातव्याः । स्वसन्धियुक्तचतुर्दशमनुभिःकल्पःस्यादित्यर्थः । ननुअन्यान्तरेकल्पमानंयुगसहस्रंस्वयामुयुगमानमेकसप्ततिगुणंमनुमानं ३०६७२०००० कृताब्द १७२८००० युक्तससन्धिमनुमानम् ३०८४४८००० । इदंचतुर्दशगुणं कल्पप्रमाणं कृतानंयुगसहस्रमित्यतआह ॥ कृतप्रमाण

इति । कल्पादौप्रथममन्वारम्भकृतयुगवर्षमितोमनोश्चतुर्दशत्वेऽप्याद्यःपञ्चद-  
शकःसन्धिःकालज्ञैरुक्तः । तथाचकृतवर्षानन्तरंप्रथममन्वारम्भइतितद्वर्षयोज-  
नेनाविरोधइतिभावः ॥ १९ ॥

भा० टी०—कल्पमें सन्धिके साथ १४ मनु होते हैं । कल्पकी आदिमें कृतयुगप्रमा-  
णकी एक सन्धि अर्थात् कल्पमें १४ मनु और पंद्रह सन्धियां होती हैं ॥ १९ ॥

अथब्रह्मणोदिनरात्र्योःप्रमाणमाह—

इत्थंयुगसहस्रेणभूतसंहारकारकः ॥

कल्पोब्राह्ममहःप्रोक्तंशर्वरीतस्यतावती ॥ २० ॥

इत्थंपूर्वोक्तप्रकारासिद्धेनयुगसहस्रेणभूतसंहारकारकोब्राह्मलयात्मकःकल्पका-  
लोब्राह्मब्रह्मणःसम्बन्ध्यहोदिनेकालज्ञैरुक्तम् । तस्यब्रह्मणस्तावतीदिनपरिमि-  
ताशर्वरीरात्रिः । कल्पद्वयंतदहोरात्रमितिफलितार्थः ॥ २० ॥

भा० टी०—इस प्रकारसे सहस्र युगका भूतसंहारकारी कल्प होता है; यही ब्रह्माका  
एक दिन और ऐसेही उसकी रात्रि है ॥ २० ॥

अथब्रह्मणआयुःप्रमाणमतीतवयःप्रमाणंचाह—

परमायुःशतंतस्यतयाहोरात्रसङ्ख्यया ॥

आयुपोऽर्द्धमितंतस्यशेषकल्पोऽयमादिमः ॥ २१ ॥

परमपरंशृणुपूर्वोक्तवयाश्रुतमपरंचवक्ष्यमाणंशृणुत्वम् । यद्वापरमेतिदे-  
त्यवरार्थकंसम्बोधनम् । त्वंतस्यब्रह्मणस्तथापूर्वोक्तयाहोरात्रमित्याकल्पद्वय-  
रूपयाशतंशतवर्षपरिमितमायुःशरीरधारणकालंजानीहि । एतदुक्तंभवति ।  
अहोरात्रमानात्पूर्वपरिभाषयामासमानंतस्मात्पूर्वोक्तपरिभाषयामासमानंत-  
स्मात्पूर्वोक्तपरिभाषयाब्रह्मणोवर्षमानमेतच्छतसङ्ख्ययाब्रह्माधुरिति । ननु  
यथाश्रुतार्थेनकल्पशतद्वयमायुःकीटादीनामपि दिनसङ्ख्ययायुषोऽनुक्तेःमुतरां  
ब्रह्मणःशतदिनात्मकायुषोऽसम्भवात् ॥ “निजेनैवतुमानेनआयुर्वर्षशतंस्मृतम् ॥”  
इतिविष्णुपुराणोक्तेश्च । एतेनपरमायुरितिनिरस्तम् । ब्रह्मणोऽनियतायु-  
र्दायासम्भवात् । तस्यब्रह्मणआयुःशतवर्षरूपमस्यार्द्धपश्चादशर्द्धपरिमितमि-  
तंगतम् । अयंवर्तमानआदिमःप्रथमःशेषकल्पःशेषायुर्दायस्यब्रह्मदिवस  
उत्तरार्द्धस्यप्रथमदिवसोवर्तमानइतिफलितार्थः ॥ २१ ॥

भा०टी०—ब्राह्म बहोरात्रकी संख्यासे ब्रह्माकी परमायु शत वर्ष है । गतकल्पमें  
तिनकी आधी आयु बीत गई । यह कल्प द्वितीयार्द्धका पहला दिन है ॥ २१ ॥

अथवर्त्तमानेऽस्मिन्दिवसेऽप्येतद्गतमित्याह-

कल्पादस्माच्चमनवःषड्व्यतीताःससन्धयः ॥

वैवस्वतस्यचमनोर्युगानांत्रिघनोगतः ॥ २२ ॥

अस्माद्वर्त्तमानात्कल्पाद्ब्रह्मादिवसात्पद्सङ्ख्याकामनवएकसप्ततियुगरूपाः  
ससन्धयःसप्तभिःसन्धिभिःकृतयुगप्रमाणैःसहितान्यतीतागताः । चकारआ-  
युषोऽर्धमितमितिप्रागुक्तेनसमुच्चयार्थकः । वर्त्तमानस्यसप्तमस्यमनोवैवस्वता-  
ख्यस्ययुगानांत्रिघनस्रयाणांधनःस्थानत्रयस्थिततुल्यानांघातः सप्तविंशतिस-  
ङ्ख्यात्मकोगतः । सप्तविंशतियुगानिगतानीत्यर्थः । चःसमुच्चये ॥ २२ ॥

भा०टी०-कल्पकी आदिसे लेकर वैवस्वत मनुके पहले सन्धि सहित ६ मनु बीते हैं । और इस वैवस्वत मनुकेभी २७ युग बीतचुके हैं ॥ २२ ॥

अथवर्त्तमानयुगस्यापिगतमेतदितिचदन्नमितकालेऽप्रतोवर्पणःकार्य्यइत्याह-

अष्टाविंशाद्युगादस्माद्यातमेतत्कृतंयुगम् ॥

अतःकालंप्रसङ्ख्यायसङ्ख्यामेकत्रपिण्डयेत् ॥ २३ ॥

अष्टाविंशतितमाद्वर्त्तमानान्महायुगादेतदल्पकालेनपूर्वकालेसाम्प्रतंस्थितंकृ-  
तंयुगंगतम् । अतःकृतयुगान्तानन्तरमभिमतकालेकालंवर्षात्मकंप्रसङ्ख्यायग-  
णयित्वासङ्ख्यापञ्चस्थानास्यिताभिन्नामेकत्रैकस्थानेपिण्डयेत्सङ्कलनविपर्याकु-  
र्यात् । सर्वेषांगतानांयोगंकुर्यादित्यर्थः ॥ २३ ॥

भा०टी०-यह अष्टाविंशतें युगका कृतयुग बीता है । इसकारण कालकी संख्या करके एक स्थानमें गतवर्ष स्थिर करो ॥ २३ ॥

अथकल्पादितोप्रहादिभचक्रनियोजनकालंप्रहगतिप्रारम्भरूपमाह-

अहर्क्षदेवदैत्यादिसृजतोऽस्यचराचरम् ॥

कृताद्विवेदादिव्यान्दःशतभ्रावेधसोगताः ॥ २४ ॥

अस्यवर्त्तमानस्यब्रह्मणोग्रहनक्षत्रदेवदैत्यमानवराक्षसभूपर्वतवृक्षादिकंचराचरं  
जङ्गमस्यावरात्मकंजगत्सृजतःसृजतीतिसृजनतस्यजगन्निर्मायकस्यशतस-  
ङ्ख्यागुणिताश्रतुःसप्तत्यधिकचतुःशतसङ्ख्यादिव्यान्दागताःएभिर्दिव्यवर्षैर्ग्र-  
हमृष्ट्यादिप्रवहवायुनियोजनान्तंकर्मब्रह्मणाकृतमितिफलितायः ॥ २४ ॥

भा०टी०-कल्पके आरम्भसे दिव्यमानके ४७४०० वर्ष बीतनेपर अह, नक्षत्र, देव,  
दैत्यादि चराचरकी सृष्टि हुई है ॥ २४ ॥

अथग्रहपूर्वगत्युत्पत्तौकारणमाह-

पश्चाद्भ्रजन्तोऽतिजवान्नक्षत्रैःसततंग्रहाः ॥

जीयमानास्तुलम्बन्तेतुल्यमेवस्वमार्गगाः ॥ २६ ॥

पश्चादनन्तरंपुनरावृत्त्यापश्चात्पश्चिमदिगभिमुखंनक्षत्रैस्तारकादिभिःसहग्र-  
हाःसूर्यादयोऽतिजवात्प्रवहवायुसत्त्वरगतिवशात्सततंनिरन्तरंभ्रजन्तो गच्छन्तः  
स्वमार्गगाःस्वकक्षावृत्तस्थाजीयमानानक्षत्रैःपराजितानक्षत्राणामग्रेगमनात् ।  
अतएवलज्जयेवगुरुभूताइतितात्पर्यार्थः । तुल्यंसमम् । एवकारादधिकन्यू-  
नव्यवच्छेदः । लम्बन्तेस्वस्थानात्पूर्वस्मिँल्लम्बायमानाभवन्ति । यथाल-  
ज्जितःपश्चाद्भवतिनाग्रे । तुकारादधोऽधःकक्षाक्रमानुरोधेनशन्यादिग्रहाणांच-  
न्द्रान्तानांशुरुतापचयःशनिरतिगुरुभूतस्तस्मात्किञ्चिन्नूनो गुरुस्तस्मादपिभौ-  
मइत्यादियथोत्तरम् । यस्यकक्षामहतीतस्यगुरुत्वाधिक्यंयस्यलम्बीतस्यतद-  
नुरोधेनगुरुतात्पत्वमिति । एतदुक्तंभवति । ब्रह्मणाप्रवहवायौनक्षत्राधि-  
ष्ठितोमूर्त्तगोलः स्थापितस्तदन्तर्गताःस्वस्वाकाशगोलस्थाःशन्यादयोनक्षत्रा-  
धिष्ठितमूर्त्तगोलस्थक्रान्तिवृत्तस्थरेवतीयोगतारासन्नरूपमेपादिप्रदेशसमसूत्र-  
स्थाःस्थापिताः । क्रान्तिवृत्तंतुमेपतुलस्थानेविषुवद्वृत्तलभ्रसम्पातात्त्रिभान्त-  
रितक्रान्तिवृत्तप्रदेशौस्वासन्नविषुवद्वृत्तप्रदेशाभ्यांचतुर्विंशत्यंशान्तरेणदक्षिणोत्त-  
रीमकरकर्कादिरूपौतदेवद्वादशराश्यात्मकंवृत्तंग्रहचारभूतम् । विषुवद्वृत्तंतुषु-  
चमध्यस्थंनिरक्षदेशोपरिगम् । तत्रप्रवहवायुनास्वाघातेनमूर्त्तानक्षत्रगोलोना-  
क्षत्रपट्टिघटीभिःपरिवर्तते । तदन्तर्गतवायुभिस्तदाघातेनवाग्रहाभ्रमन्यपिन-  
क्षत्रगोलस्थितक्रान्तिवृत्तीयमेपादिप्रदेशेनसमनंगच्छन्तिवायूनांस्वलपत्वात्तदा-  
घातस्याप्यल्पत्वाद्विम्बानांशुरुत्वाच्च । अतस्तत्स्थानाद्ग्रहाणालम्बनंह-  
श्यते । अतएव नक्षत्रोदयकालेतेषांदितीयदिनेनोदयःकिन्तुग्रहोलम्बि-  
तप्रदेशेनवायुनातदनन्तरमूर्ध्वमागच्छतीत्यनन्तरमुदयः । लम्बनंतुश-  
न्यादीनांकक्षानुरोधेनगुरुत्वाद्वायूनांतद्रूपातानांवाकक्षानुरोधेनवलपत्वाच्च य-  
द्यपि वायोर्ध्ववानुरोधेनसत्त्वाद्ग्रहावलम्बनंविषुवद्वृत्तेभवेत्तुमुचितंनक्रान्तिवृत्ते ।  
तथाचवक्ष्यमाणक्रान्त्यनुपपत्तिःक्रान्तिवृत्तस्थद्वादशराशिभोगेनवक्ष्यमाणानां  
भ्रगणानामनुपपत्तिश्च । तथापिवायुनावलम्बितोग्रहोविषुवन्मार्गगोऽपितद्विषुव-  
प्रदेशासन्नक्रान्तिवृत्तप्रदेशेनग्रहाकाशगोलएवस्वसमसूत्रेणाकृष्यतइतिनानुप-  
पत्तिः । अतएवस्वमार्गगाइतिक्रान्तिवृत्तानुसृतस्वाकाशगोलस्थकक्षामार्गगता  
इत्यर्थकमुक्तमितिसंक्षेपः ॥ २५ ॥

भा०टी०-सदा अतिशीघ्र चलनेवाले नक्षत्रसे, पीछे चलतेहुए ग्रह पराजित होकर अपने  
मार्गमें तुल्यभावसे विलम्ब करते हैं ॥ २५ ॥

अथातएवग्रहाणांलोकेप्राग्गतित्वंसिद्धमित्यतआह-

प्राग्गतित्वमतस्तेषांभगणैःप्रत्यहंगतिः ॥

परिणाहवशाद्विन्नातद्वशाद्भानिभुञ्जते ॥ २६ ॥

अतोऽवलम्बनादेव तेषांग्रहाणांप्राग्गतित्वंप्राच्यांदिशिगतियेषांतिप्राग्गतय-  
स्तद्भावःप्राग्गतित्वंसिद्धम् । लम्बनस्वरूपैवग्रहाणांपूर्वगतिरुत्पन्नालोकैःकार-  
णानभिज्ञैःप्रत्यक्षावगततयातच्छक्तिजनिताकल्पितेत्यर्थः । साकियतीत्यत  
आह । भगणैरिति । वक्ष्यमाणभगणैःप्रत्यहंप्रतिदिनंगतिः प्राग्गमनरूपाभग-  
णानांगत्युत्पन्नत्वाद्गणसम्बन्धिवक्ष्यमाणदिनैः सूर्यसावनैर्ग्रहभगणालम्ब्यन्तेत-  
दैकेनदिनेनकेत्यनुपाताज्ज्ञेया । ननुग्रहभगणानांतुल्यत्वाभावात्प्रतिदिनंग्र-  
हगतिर्भिन्नेतिपूर्वलम्बनरूपाग्रहगतिरयुक्तोक्तग्रहलम्बनस्याभिन्नत्वादित्यतआह ।  
परिणाहवशादिति । परिणाहःकक्षापरिधिस्तद्वशात्तदनुरोधादियंग्रहगतिर्भि-  
न्नातुल्या । अयमभिप्रायः । ग्रहाणालम्बनंतुल्यप्रदेशे न परन्तुस्वस्वकक्षायांत-  
त्प्रदेशेतुल्येयाःकलास्तागतिकलास्तास्तुमहतिकक्षावृत्तेऽल्पालयुकक्षावृत्तेबद्धयः ।  
सर्वकक्षापरिधीनांककलाङ्कितत्वात् । भगणास्तुगतिवशादेवयस्यकक्षावृत्तं  
महत्तस्यालपायस्यचलपुकक्षावृत्तंतस्यबहवस्तदुत्पन्नागतिरपितथेतिनविरोधः ।  
नन्वेकरूपगतिविहायभिन्नरूपागतिः कथमङ्गीकृत्येत्यतआह । तद्वशादिति ।  
भिन्नगतिवशाद्भानिराशीन्नक्षत्राणिभुञ्जतेग्रहाभुञ्जन्तीत्यर्थः । तथाचग्रहराश्या-  
दिभोगज्ञानार्थमियमेवगतिरुपयुक्तानेकरूपेतिभावः ॥ २६ ॥

भा०टी०-भिन्न कक्षासे उत्पन्न हुए भगणके हेतु प्रतिदिनको गतिमें पृथक्ता होती  
है, तिखीकारणसेराशिभोग कालादिकी विभिन्नता होती है ॥ २६ ॥

अथभोगेविशेषवदन्वक्ष्यमाणभगणस्वरूपमाह-

शीघ्रगस्तान्यथाल्पेनकालेनमहतालपगः ॥

तेषांतुपरिवर्त्तेनपौष्णान्तेभगणःस्मृतः ॥ २७ ॥

अथशब्दःपूर्वोक्तेर्विशेषसूचकः । शीघ्रगतिग्रहस्तानिभान्यल्पेनकालेनभुनक्त्य-  
ल्पगतिर्ग्रहावदुक्कालेनभुनक्तितुल्यराश्यादिभोगोमन्दशीघ्रगतिग्रहयोस्तुल्यका-  
लेननभवतीतिविशेषार्थः । तेषाराशीनांपरिवर्त्तेनभ्रमणेन । तुकाराद्ग्रा-  
दिगतिभोगजनितेनभगणःप्राज्ञैरुक्तः । क्रांतिवृत्तेदादशराशिनांसत्वात्तद्भोगे-  
नचक्रभोगसमातिर्यस्तथानमारभ्यचलितोग्रहः पुनस्तत्स्थानमायातिसचक्र-  
भोगः । परिवर्त्तसञ्ज्ञोऽपिदादशराशिभोगाद्गणइत्यर्थः । ननुक्रान्तिवृत्तेसर्व-

प्रदेशेभ्यःपरिवर्त्तसम्भवादत्रकःपरिवर्त्तादिभूतःप्रदेशइत्यतआह । पौष्णा-  
न्तइति । सृष्ट्यादौब्रह्मणाक्रान्तिवृत्तेरेवतीयोगतारासन्नप्रदेशेसर्व्वग्रहाणानिवे-  
शितत्वात्तदवधितोग्रहचलनाच्च । पौष्णस्यरेवतीयोगतारायाभन्तेनिकटेप्रदे-  
शेतथाचरेवतीयोगतारासन्नाग्रिमस्थानमेवाद्यन्तावधिभूतमितिभावः ॥ २७ ॥

भा० टी०—श्रीघ्न चलनेवाले ग्रह थोड़े समयमें, और थोड़े चलनेवाले अधिक समयमें  
गमन करते हैं । रेवतीके अंतमें फिर लौट आनेसे भगण होता है ॥ २७ ॥

ननुपरिवर्त्तस्यभगणसंज्ञात्वयुक्ताद्यादिराशीनामपिभगणत्वादित्यतःपरिभा-  
पाकथनच्छलेनभगणस्वरूपमाह—

विकलानांकलापष्ट्यातत्पष्ट्याभागउच्यते ॥

तत्रिंशताभवेद्राशिर्भगणोद्वादशैवते ॥ २८ ॥

यथा मूर्त्तकालेप्राणकालआदिभूतस्तथाक्षेत्रपरिभाषायाविकलाः सूक्ष्मा-  
दिभूतास्तासांपष्ट्यैकाकलाकलानांपष्ट्याभोगोऽंशः क्षेत्रपरिभाषाभिद्वैक्यते  
भागत्रिंशताराशिःस्यात् । तेराशयःसकलाद्वादश । एवकारस्त्रिचतुरादीनानि-  
रासार्थः । तथाचसाकल्येगणपदप्रयोगाद्भगणस्यभोगेऽपिभगणव्यवहाराच्चपूर्वो-  
क्तयुक्तमितिभावः ॥ २८ ॥

भा० टी०—६० विकलाकी एक कला, और ६०कलाका एक भाग होता है । ३० भाग  
( अंश ) की एक राशि और १२ राशिका एक भगण होता है ॥ २८ ॥

अथभगणान्विवक्षुःप्रथमंसूर्य्यबुधशुक्राणांभौमगुरुशनिशीघ्रोच्चानांचभग-  
णानाह—

युगेसूर्य्यज्ञशुक्राणांखचतुष्करदार्णवाः ॥

कुजार्किंगुरुशीघ्राणांभगणाःपूर्वयायिनाम् ॥ २९ ॥

महायुगेसूर्य्यबुधशुक्राणांखानांचतुष्कमेकस्थानादिसहस्रस्थानान्तचतुःस्था-  
नस्थितानिशून्यानिततोऽयुतादिप्रयुतस्थानपर्यन्तंदन्तसमुद्रास्तथाचयुगसौरव-  
र्षाणिस्वाभ्रस्वाभ्रद्विरामवेदमितानिभगणाद्वादशराशिभोगात्मकपरिवर्त्तानांस-  
ङ्ख्याभवन्तीतिशेषः । भौमशनिबृहस्पतीनांयानिशिघ्राणिशीघ्रोच्चानितेपामे-  
तन्मिताभगणाः । चकारःसमुच्चयार्थकोऽनुसन्धेयः । अत्रकक्षाक्रमेणचारक्रमे-  
णवायुरोःखलमध्यगताभवतीतिनतयोद्देशः । स्वतन्त्रस्वनियोगानर्हत्वाद्वा ।  
नन्वाकाशएषां विम्बाभावादवलम्बनासम्भवैनगत्यभावात्कथंभगणाटकाइत्य-  
तआह । पूर्वयायिनामिति । पूर्वगामिनाम् । तथाचतेपामदृश्यरूपाणि



पूर्वगतिसद्भावाद्भगणोक्तौ न क्षतिः । एषां स्वरूपादिनिर्णयस्तु स्पष्टाधिकारे प्रतिपा-  
दयिष्यते ॥ २९ ॥

भा० टी०—युगमें सूर्य बुध व शुक्रके मध्य और मंगल, शनि व बृहस्पतिके मध्य शीघ्र  
पूर्वकी चलनेवाले भगण ४३२०००० हैं ॥ २९ ॥

अथ चन्द्रभौमयोर्भगणानाह—

इन्दोरसामि त्रित्रीपुसप्तभूधरमार्गणाः ॥

दस्रत्र्यष्टरसाङ्काक्षिलोचनानि कुजस्य तु ॥ ३० ॥

पूर्वश्लोकोक्तभगणा इत्यत्राग्निमश्लोकेष्वप्यन्वेति । भूधराः सप्तनतुपर्वतस्य  
धराभिधानत्वादिकसप्ततिः । मार्गणाः शरास्तथा च चन्द्रस्य भगणाः षडभिदेव-  
पञ्चसप्तसप्तपञ्चमिताः । भौमस्य तुकारादाकाशस्थविम्बात्मकस्येति पुनरुक्ति-  
भ्रमवारणार्थं दन्ताष्टषडङ्काकृतिमिताः ॥ ३० ॥

भा० टी०—चंद्रमाके ५७७५३३३६; मंगलके ३२९६८३२ भगण हैं ॥ ३० ॥

अथ बुधशीघ्रोच्चगुर्वोर्भगणानाह—

बुधशीघ्रस्य शून्यर्तुखाद्रित्र्यङ्कनगेन्दवः ॥

बृहस्पतेः खदस्राक्षिवेदपङ्कह्यस्तथा ॥ ३१ ॥

बुधशीघ्रोच्चस्यादृश्यरूपस्य पूर्वगतर्भगणाः षष्टिसप्ततिर्यत्र्यङ्कनत्यष्टिमिताः । बृह-  
स्पतेस्तथा विम्बात्मकस्येति पुनरुक्तिभ्रमवारणाय न खद्विवेदपङ्कामिताः ॥ ३१ ॥

भा० टी०—बुधशीघ्रके १७९३७०६०; बृहस्पतिके ३६४२२० भगण हैं ॥ ३१ ॥

अथ शुक्रशीघ्रोच्चशन्योर्भगणानाह—

सितशीघ्रस्य षट्सप्तत्रियमाश्विखभूधराः ॥

शनेर्भुजङ्गपट्टपञ्चरसवेदनिशाकराः ॥ ३२ ॥

शुक्रशीघ्रोच्चस्यादृश्यरूपस्य पूर्वगतर्भगणाः षट्सप्तत्रिद्विद्विखसप्त । एते-  
न भूधरा इत्यस्यैकसप्ततिरेकादशवार्यो निरस्तः । शनेर्विम्बात्मकस्याष्टषट्-  
पञ्चरसेन्द्रमिताः ॥ ३२ ॥

भा० टी०—शुक्र शीघ्रके ७०२२३७६; शनिके १४६५६८ भगण हैं ॥ ३२ ॥

अथ चन्द्रस्योच्चपातयोर्भगणानाह—

चन्द्रोच्चस्याग्निशून्याश्विसुसर्पार्णवायुगे ॥

वामं पातस्य वस्वग्निमाश्विशिखिदस्रकाः ॥ ३३ ॥

चन्द्रमन्दोच्चस्यपूर्वगतैरदृश्यरूपस्यभगणामहायुगेरामनखाष्टाष्टवेदमिताः ।  
पातस्यचन्द्रशब्दस्यसंनिहितत्वाच्चन्द्रपातस्यादृश्यरूपस्यवामं पश्चिमगत्याद्वाद-  
शराशिभोगात्मकपरिवर्तरूपभगणामहायुगेअष्टरामाकृतिरामद्विमिताः । अ-  
त्रयुगग्रहणवक्ष्यमाणग्रहोच्चपातभगणसम्बन्धिकल्पकालवारणार्थम् । ग्रहो-  
च्चपातभगणास्तुयुगेयुगेनोत्पन्नाइत्यास्मिन्युगसम्बन्धिप्रसङ्गेनोक्ताः । मन्दो-  
च्चपातस्वरूपादिनिर्णयस्तुस्पष्टाविकारेव्यक्तोभविष्यति ॥ ३३ ॥

भा० टी०-चन्द्रोच्चके ४८८२०३, चन्द्रपातके बाई ओर २३२२३८ भगण है ॥ ३३ ॥

अथयुगेनाक्षत्रदिवसांस्तत्स्वरूपावगमाग्रहसावनदिनस्वरूपंस्वसंख्याज्ञान  
हेतुकंचाह-

भानामष्टाक्षिवस्वद्वित्रिद्विद्वचष्टशरेन्दवः ॥

भोदयाभगणैःस्वैःस्वैरूनाःस्वस्वोदयायुगे ॥ ३४ ॥

भानानक्षत्राणांस्वतोगत्यभावेऽपिप्रवहवायुनापरिभ्रमणात्तत्संख्यातुल्या  
भगणाःस्वदिनतुल्याः । अतएवात्रवाममितिपूर्वोक्तस्ययुक्तोऽन्वयः । अष्ट-  
द्वचष्टनगाभिजातिगजदिनमिताः । ननुग्रहाणामपिप्रवहवायुनापरिभ्रमणेनो-  
दयसद्भावात्तैर्पादिवसाःकथंज्ञेयाइत्यतआह । भोदयाइति । उदयोयस्मि-  
न्नहनिस्वाद्यन्तावधिरूपइतिव्युत्पत्त्योदयशब्देनदिनम् । तथाचभोदयानाक्षत्र-  
दिवसाएतत्तुक्ताःस्वैःस्वैःस्वकीयेःस्वकीयेर्भगणैः प्रागुक्तैर्वर्जिताःसन्तःस्वस्वोदया  
निजनिजसावनदिवसायुगेभवन्ति । युगइत्यनेनाभीष्टकालेनाक्षत्रदिवसाग्रहग-  
तभोगादिनाभगणादिनौनाग्रहसावनदिवसाअभीष्टाभवन्ति । परन्तुराशीन्यश्च-  
गुणितानंशादिकं दशगुणितं कृत्वा यत्स्यादिस्थानेहीनं कार्यमन्यथाविजातीयत्वाद्-  
न्तरानुपपत्तैरिति सूचितम् । अत्रोपपत्तिः । यदिग्रहाणांप्रागगमनावलम्बनं  
न स्यात्तर्हिग्रहोदयनक्षत्रोदयपेरिकहेतुत्वान्नाक्षत्रसावनदिवसयोरभेदः स्यात् ।  
अतोग्रहाणालम्बनेननाक्षत्रदिवसेभ्यःसावनदिवसानामन्तरितत्वादवलम्बनज-  
भगणान्तरेणयुगेनाक्षत्रदिवसेभ्योग्रहसावनदिवसान्यूनानभवन्ति । प्रवहेणभग-  
णतुल्यपश्चिमग्रहतुल्यानामकरणादित्युपपन्नम् । भोदयाइत्यादि । अनेनैवभगण-  
सावनयोगोनाक्षत्रदिवसाइत्यप्यर्थसिद्धम् ॥ ३४ ॥

भा० टी०-नक्षत्रांके १५८२२३७८२८ भगण है । नक्षत्रांके भगणमेंसे ग्रहोंकेभगण घटानेपर  
युगमें अपने २ उदयकी संख्या निकल आवेगी ॥ ३४ ॥

अथवक्ष्यमाणचान्द्रदिवसाधिमासयोःसंख्याज्ञानहेतुकंस्वरूपमाह-

भवन्तिशशिनोमासाःसूर्येन्दुभगणान्तरम् ॥

रविमासोनितास्तेतुशेषाःस्युरधिमासकाः ॥ ३५ ॥

सूर्यचन्द्रभगणयोरन्तरंचन्द्रस्यमासाभवन्ति तेचान्द्रमासारविमासोनिताः ।  
अत्रप्रथमतुकारान्वयाद्वादशगुणितरविभगणरूपवक्ष्यमाणार्कमासैरुनिताः सन्तः  
शेषा अवशिष्टायेचान्द्रमासास्तेऽधिमासाएवभवन्तिनान्ये । अनेनचान्द्रत्वमधि-  
मासानांस्पष्टीकृतम् । अत्रोपपत्तिः । त्रिंशत्तिथ्यात्मकस्यरवीन्दुयुतिकाल-  
रूपदर्शान्तावधेश्चान्द्रमासस्यद्वादशराशिमिनेनमूर्येन्द्रन्तरेणैवसिद्धिः । क-  
थमन्यथादर्शान्तेजातस्यमन्दशीघ्रयोःसूर्येन्द्रोयौगस्यपुनर्दर्शान्तेसंभवः । द्वा-  
दशराश्यन्तरंत्वेकंभगणान्तरमतोभगणान्तरेणचान्द्रोमासःसिद्धः।सौरमासापि-  
क्षयायदन्तरेणचान्द्रमासानामधिकत्वंतत्पवाधिमासाइतिस्वरूपमेववक्ष्यमाणो-  
पयोगात्परिभाषितम् ॥ ३५ ॥

भा०टी०—चंद्रमा और सूर्यका भगणान्तर चान्द्रमास है । चान्द्रमाससे रविमास  
यद्यनेपर अधिमास होजाताहै ॥ ३५ ॥

अथवक्ष्यमाणावमसूर्यसावनयोःस्वरूपमाह—

सावनाहानिचान्द्रेभ्योद्युभ्यःप्रोज्झ्यतिथिक्षयाः ॥

उदयादुदयंभानोर्भूमिसावनवासराः ॥ ३६ ॥

चान्द्रेभ्योद्युभ्योवक्ष्यमाणचान्द्रादिवसेभ्यःसकाशादित्यर्थः । सावनाहानिसा-  
वनदिनानिप्रोज्झ्यत्यक्त्वावशेषंतिथिक्षयाः । तिथिषुचान्द्रदिनेषुसावनदिनानाम-  
वशेषतुल्यःक्षयोन्पूनत्वम् । यद्वातिथिशब्देनसावनोदिवसस्तस्यचान्द्रादिवसात्क्षय  
इतिस्वरूपमेववक्ष्यमाणोपयोगात्परिभाषितम् । ननुभोदयाभगणैरित्या-  
दिनापूर्वसर्वेषांसावनदिवसाउकाइत्यत्रकस्यग्राह्याइत्यतःसूर्यसावनस्वरूपकथ-  
नच्छलेनोत्तरमाह । उदयादिति । सूर्यस्योदयकालमारभ्याव्यवहिततदुदय-  
कालपर्यन्तंयःकालःसणकोदिवसः । इतियेदिवसास्तेभूमिसावनवासराः ।  
भूदिवसाउदयस्यभूस्त्वन्धेनावगमात् । सावनदिवसाश्चेत्यर्थः । त-  
याचनिरुपपदसावनभूमिशब्दाभ्यांसूर्यस्यवासराएवनान्येषांसोपपदत्वाभावा-  
दितिभावः ॥ ३६ ॥

भा०टी०—चान्द्रदिनसे सावन दिन दूर करनेपर तिथिक्षय होता है ॥ सूर्यके एक  
उदयसे दूसरेउदयतक एक भौम या सौर दिन होता है ॥ ३६ ॥

तेकियन्तइत्यतस्तत्प्रमाणंचान्द्रदिनप्रमाणंचाह—

वसुद्व्यष्टाद्रिरूपांकसप्ताद्रितिथयोयुगे ॥

चान्द्राःखाष्टखख्योमखाग्नितुनिशाकराः ॥ ३७ ॥

अष्टाध्विजसप्तभूगोनगसप्तपञ्चभूमितायुगेसूर्यसावनदिवसाः । चान्द्र

दिवसायुगतिथयइत्यर्थः । अशीतिशून्यचतुष्कत्रिखनृपाएतेत्रिंशद्भक्ताश्चान्द्र-  
मासाउक्तप्रायाः । अनेनैवचान्द्रदिवसानामुपपत्तिःसूर्यचन्द्रयोर्भगणयोर-  
न्तररूपचान्द्रमासास्त्रिंशद्गुणिताइतिस्पष्टीकृताः ॥ ३७ ॥

भा०टी०-युगमें १५७७९१७८२८ सौरदिन और १६०३००००८० तिथि (चान्द्रदिन) हैं ॥ ३७ ॥

अथाधिमासावमयोःसंख्यामाह-

पङ्चवह्नित्रिहुताशाङ्कतिथयश्चाधिमासकाः ॥

तिथिक्षयायमार्थाश्विद्व्यष्ट्योमशराश्विनः ॥ ३८ ॥

अधिमासकाःप्रागुक्तस्वरूपाश्चकाराद्युगेपङ्चदेवरामगोशरेन्दुमितास्तिथि-  
यादिनक्षयावमानीत्यर्थः । अर्थाःपञ्च । एवंद्विशराकृत्यष्टस्रतत्त्वानि ॥ ३८ ॥

भा०टी०-युगमें अधिमास १५९३३३६ और तिथिक्षय २५२०८२२५२ हैं ॥ ३८ ॥

ननुसूर्यमासानुक्तेरधिमाससंख्याकथंज्ञातेत्यतोरविमाससंख्यांस्वरूपेणकहा-  
श्चाह-

स्वचतुष्कसमुद्राष्टकुपञ्चरविमासकाः ॥

भवन्तिभोदयाभानुभगणैरुनिताःकहाः ॥ ३९ ॥

सूर्यमासाद्वादशगुणितरविभगणानुरूपाः शून्यस्वाध्रस्ववेदधृतिशरमिताः ।  
ननुसावनदिवससंख्याप्रागुक्ताकथमवगतेत्याह । भवन्तीति । भोदयाना-  
क्षत्रदिवसाःप्रागुक्ताःसूर्यभगणैःप्रागुक्तैर्वर्जिताःसन्तःकहाभूवासराभवन्ति भो-  
दयाइत्यादिप्रागुक्तेः ॥ ३९ ॥

भा०टी०-युगमें रविमास ५१८४०००० है । नक्षत्र भगणसे सूर्यभगण घटा देनेपर कुदिन  
( सौरदिन ) की गिनती होतीहै ॥ ३९ ॥

ननुसूर्यादिमन्दोच्चभौमादिपातानांयुगेभगणानुत्पत्तेःकल्पभगणकथनमावश्य-  
कमतस्तत्पञ्चाप्रागुक्ताएतेभगणादयःकल्पएवकथनोक्ताइत्यतआह-

अधिमासोनराऋक्षचान्द्रसावनवासराः ॥

एतेसहस्रगुणिताःकल्पेस्युर्भगणादयः ॥ ४० ॥

एतेप्रागुक्ताभगणादयोभगणाआदियेषांतेभगणादयः।अधिमासोनराऋक्षचा-  
न्द्रसावनवासराः।अधिमासाःपङ्चवह्नीत्यादितिथिक्षयाइत्याद्यूनरात्रयोऽवमानि ।  
ऋक्षचान्द्रसावनानांप्रत्येकंवासरसम्बन्धः । नाक्षत्रदिवसाभानामित्यादि ।  
चान्द्रदिवसाश्चान्द्राःखाष्टेत्यादि । सावनदिवसावसुद्धाष्टीत्यादि । अत्रसौ-

रमासाअपिखचतुष्केत्यादिग्राह्याः । सहस्रगुणिताःकल्पेभगणादयउक्ताभवन्ति  
युगसहस्रस्यकल्पत्वात् । तथाचलाघवार्थगुगयुक्ताइतिभावः ॥ ४० ॥

भा०टी०-एक युगके अधिमास, तिथिक्षय, चान्द्रसावनदिन आदिसबको १००० से गुणा करनेपर एक कल्पके भगणादि होते हैं ॥ ४० ॥

अयश्लोकाभ्यांविचंद्रसूर्यादिग्रहाणामन्दोच्चभगणान्वदन्पातभगणान्प्रति-  
जानीते-

प्रागगतेःसूर्यमन्दस्यकल्पेसप्ताष्टवह्वयः ॥

कौजस्यवेदखयमावौधस्याष्टवह्वयः ॥ ४१ ॥

खखरन्ध्राणिजैवस्यशौकस्यार्थगुणेपवः ॥

गोऽग्नयःशनिमन्दस्यपातानामथवामतः ॥ ४२ ॥

प्रागगतेःकल्पइत्यनयोःशनिमन्दान्तप्रत्येकंसम्बन्धः । पूर्वगतेःसूर्य-  
मन्दोच्चस्यकल्पेसप्ताष्टराममिताः शनिपातस्यभगणादितिवक्ष्यमाणस्यभगणा  
इतिपदमत्रप्रत्येकमन्वेति । कौजस्यकुजसम्बन्धिनःसूर्यमन्दस्येत्यस्यैकदे-  
शोमन्दस्येतिमन्दोच्चस्येत्यर्थकमन्वेति । तथाचभौममन्दोच्चस्यचतुरधि-  
कंशतद्वयम् । बौधस्यबुधमन्दोच्चस्याष्टपञ्चमिताः । जैवस्यगुरुसम्बन्धिनः ।  
अत्रशनिमन्दस्येतिवक्ष्यमाणस्यैकदेशोमन्दस्येति मन्दोच्चस्येत्यर्थकमन्वेत्येक-  
वृत्तस्पर्त्वात् । यद्वाद्यन्तयोर्मन्दस्येत्युभयैवमध्यस्थानामन्वयः सूचयन्निति ।  
तथाचगुरुमन्दोच्चस्यनवशतंशौकस्यशुक्रमन्दोच्चस्यपञ्चविंशदधिकरूपत्रयशतंशनि-  
मन्दोच्चस्यैकोनचत्वारिंशत् । अथानन्तरंपातानांभोमादिपातानांवामतःप-  
श्चिमगत्याभगणाउच्यन्तइतिशेषः ॥ ४२ ॥

भा०टी०-एक कल्पमें मन्दसूर्यके ३८७, मंगलके २०४, बुधके ३६८, गुरुस्यतिके ९००  
शुक्रके ५३५, और शनिके ३९ भगणें बाई औरको चलते हैं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

ताभ्योकाभ्यामाह-

मनुदस्रास्तुकौजस्यबौधस्याष्टाष्टसागराः ॥

कृताद्रिचन्द्रजैवस्यत्रिस्ताड्काश्चभृगोस्तथा ॥ ४३ ॥

शनिपातस्यभगणाःकल्पेयमरसर्तवः ॥

भगणाःपूर्वमेवात्रप्रोक्ताश्चन्द्रोच्चपातयोः ॥ ४४ ॥

कुजसम्बन्धिनः । तुकारात्पातस्यभौमपातस्यकल्पेभगणाश्चतुर्दशाधि-  
कंशतद्वयम् । बौधस्यबुधसम्बन्धिनःशनिपातस्येत्यस्यैकदेशःपातस्येत्यत्रान्वे-  
ति । बुधपातस्यष्टादशोनापचशती । जैवस्यगुरुपातस्यचतुःसप्तत्याधिकंशत-

म् । भृगोःशुकस्यतथासम्बन्धिनश्चकारित्वात्तस्यशुकपातस्येत्यर्थः । व्याधि-  
कानवशती । शनिपातस्यादिरसपट्काभगणाः कल्पेभवन्ति । नन्वस्मिन्  
प्रसङ्गे चन्द्रस्योच्चपातयोर्भगणाः कथंनोक्ताइतिमन्दाशङ्कापाकरणायपूर्वोक्तंस्मा-  
रयति । भगणाइति । चन्द्रोच्चपातयोश्चन्द्रस्यमन्दोच्चपातयोर्भगणाअत्रास्मि-  
न्नधिकारेपूर्वग्रहयुगभगणकथने । एवकारोविस्मरणनिरासार्थकः । प्रोक्ताश्चन्द्रोच्च-  
स्येत्यादिश्लोकोक्ताः ॥ ४४ ॥

भा०टी०-एक कल्पमे मंगलके ३१४, बुधके ४८८, शुकस्पतिके १७४, शुक्रके ९०३, शनिये  
६६३ पातके चार्ध भोर चलनेवाले भगण है । पहलेही चंद्रमाके पात वहे है ॥ ४३ ॥ ४४ ॥

अथाभिमतकालेग्रहगंतभोगानयनविधयुरतदुपजीव्याहर्भणसाधनार्थमधृत्त-  
ग्रहचारकालाद्गताब्दज्ञानोपजीव्यकृतयुगान्तीयगताब्दज्ञानशेषवर्षणह-

पण्मनूनांतुसम्पिण्डचकालंतत्सन्धिभिःसह ॥

कल्पादिसन्धिनासार्द्धैर्वैवस्वतमनोस्तथा ॥ ४५ ॥

युगानांविघनंयातंतथाकृतयुगंत्विदम् ॥

प्रोज्झ्यसृष्टेस्ततःकालंपूर्वोक्तदिव्यसदृश्यया ॥ ४६ ॥

सूर्याब्दसदृश्ययाज्ञेयाकृतस्यान्तेगताअर्मा ॥

सचतुष्कयमाद्यग्निशररन्ध्रनिशाकराः ॥ ४७ ॥

पण्मनूनां कालं सौरपण्मात्मकं तत्सन्धिभिः पण्मनूनां कृतयुगप्रमाणैः पराभिः संधिभिः  
सहसार्द्धैरल्पादिमान्निना कृतप्रमाणैः संपादाश्रित्यनेन संप्रमाणमभिमंडलकृतयुग-  
मितसन्धिनासार्द्धैर्मार्थमपिण्डवर्षाहृत्य । युगाग्राद्यापुषाः संमितं तन्मध्यग्यनि-  
रासः । धैर्यतमनोर्विर्त्तमानसगमवैयम्यतारस्यमनोयुगानां विघनं यातं युगम-  
सविशति गतांतैर्षाहृत्येदमष्टाविंशति युगान्तं गतं तु साराग्याम्प्रतं विधत्तं कृतयुगं  
तथागतं वैनेरीहृत्यततः सिद्धाद्वागृष्टैः सारंग्युष्टिरगार्थयः पालोपण्मात्मकं  
दिव्यसंख्यया दिव्यमानेन प्रोक्तं कृतादिधेदादिव्याब्दाः शतप्राप्त्यनेनोक्तम् ।  
सूर्याब्दसंख्यया सौरवर्षमानेन पट्टपथिरशतत्रयगुणितं कृत्येति नान्यपार्थः ।  
एतेन प्रागुक्तैर्षाकरं, मारुतपदं, मानेन दिव्यवर्षेन मानेन दिव्यवर्षेनोक्तम् । प्रो-  
ज्झ्यन्तूनां कृत्याचः नमुषया पांशुमन्धेयः । अर्मा अशनिप्राच्याः नरा अग्राश्च द्विम-  
त्रिशरातिभूतयः कृतयुगचरणन्यायमाने गता अर्माना ज्ञातव्याः । नदुरन्नाद-  
स्माद्यमनरद्वन्त्यादिप्रोक्तं सन्धिभित्तिरालेख्ये पण्मनूनामिन्द्रादिदुर्जनमा-  
भाति । नच प्रवृत्तगतावयमनापज्ञानार्थमिदानीं विग्रहमाचनार्थम् । अन्यथा  
गतवृत्तवयः प्रमाणोद्ग्रहमाचनार्थेति निराप्यम् । वृत्तगतावयमनापज्ञानार्थम् ।

हसाधनस्ययुक्तत्वादिप्रापत्तेः । अन्यथाग्रहचक्रादेर्ब्रह्मोत्पत्तितस्तदवसानपर्य-  
न्तसत्त्वाद्ब्रह्मदिनाधिककालेगताब्दज्ञानाभावाद्ब्रह्मसाधनानुपपत्तिरितिचेन्न । इ-  
त्थंयुगसहस्रेणभूतसंहारकारकःकल्पइत्यनेनब्रह्मदिनान्तेग्रहचक्रादिनाशोक्तेस्त-  
दिनादौग्रहचक्रोत्पत्तेश्चब्रह्मादिवसएवतदादिगताब्दाग्रहचारोपजीव्यानब्रह्मग-  
तायुःप्रमाणाब्दाः । ग्रहासत्त्वेग्रहसाधनापत्तेः । अतःपुनर्गताब्दाग्रहचारोपजी-  
व्याब्रह्मादिवसेसाधिताः । परन्तुब्रह्मदिनादितोग्रहचारप्रवृत्तिकालपर्यन्तयः  
सृष्टिविलम्बितकालस्तदूनाब्रह्मदिनादिगताब्दाःसृष्टिगताब्दाग्रहसाधनोपजी-  
व्याइतितथोक्तम् । अन्यथामृष्ट्यन्तर्गतकालेग्रहचारासत्त्वेतत्साधनापत्तेः  
सृष्टिकालकथनानुपपत्तेश्चेतिदिक् । यथादिव्याब्दस्यसौरवर्षाणि ३६०  
द्वादशसहस्रगुणितानिमहायुगम् ४३२०००० इदमेकसप्ततिगुणंमनुमा-  
नम् । ३०६७२०००० इदंपद्मणितंपद्मनुमानम् । १८४०३२००००  
इदंस्वसन्धिभिःकृतयुगप्रमाणैःसप्तभिरेभिः १२०९६००० युगम् ।  
१८५२४१६००० एतत्सप्तविंशतियुग ११६६४०००० सहितम् १९६०५६०००  
कृतयुग १७२८००० युक्तंजातानिकल्पगतवर्षाणि १९७०७८४००० सृष्टिदि-  
व्याब्दैः ४७४०००००पडमिगुणितैरेभिः१७०६४००००हीनंसृष्टिगताब्दा ग्रहचारो-  
पजीव्याःकृतयुगान्तेखचतुष्केत्याद्युपपन्नाः १९५३७२०००० ॥४५॥४६॥४७॥  
भा० टी०-सन्धिके सहित छैःमनुका समय, कल्पकी आदि सन्धि, इति द्वय सत्ता-  
ईस युगका प्रमाण और कृतयुगमान जोड़के उसमेंसे कल्पारंभसे लेकर सृष्टकालतक-  
के सौरवर्ष ( ३४ श्लोक ) की संख्या घटानेसे सृष्टिके बीतेहुए वर्ष निकल आयेगे ।  
तो १९५३७२०००० वर्ष हैं ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

अथाभीष्टकालेऽहर्गणसाधनंततोदिनमासाब्दप्रतिज्ञांवासरेश्वरज्ञानंवल्लोक-  
चतुष्टयेनाह-

अत ऊर्ध्वममीयुक्तागतकालाब्दसङ्ख्यया ॥

मासीकृतायुतामासैर्मधुशुक्लादिभिर्गतेः ॥ ४८ ॥

पृथक्स्थास्तेऽधिमासघ्नाःसूर्यमासविभाजिताः ॥

लब्धाधिमासकैर्युक्तादिनीकृत्यादिनान्विताः ॥ ४९ ॥

द्विष्टास्तिथिक्षयाभ्यस्ताश्चान्द्रवासरभाजिताः ॥

लब्धोनरात्रिरहितालङ्कायामार्धरात्रिकः ॥ ५० ॥

सावनोद्युगणःसूर्यादिनमासाब्दपास्ततः ॥

सप्तभिःक्षयितःशेषःसूर्याद्योवासरेश्वरः ॥ ५१ ॥

अतःकृतयुगान्तादूर्ध्वमुपर्यन्तरमित्यर्थः । 'अभीष्टकालयोगतका' लस्तस्यसौरवर्षसङ्ख्ययामीकृतयुगान्तीयमृष्ट्यब्दाःसचतुष्केत्यादिपूर्वोक्ता युक्ताअभीष्टकालेसौरगताब्दाभवन्ति । एतेमासीकृताद्वादशगुणिताइत्यर्थः । अभीष्टकालेमधुगुक्तादिभिश्चैत्रशुक्लाद्यवधिभूतेर्गतमासैर्युताः । अत्रगतमासान्तर्गतोऽधिमासश्चैत्रग्राह्यस्तस्योत्तरमासाद्वयत्वेनतदन्तर्गतत्वात् तन्मासस्यपष्टिदिनात्मकत्वाच्च । तेसिद्धाःपृथक्स्था युगाविमासगुणितायुग-सूर्यमासभक्ताःप्राप्ताधिमासैर्निरग्रैःसिद्धायुक्ताः । अत्रयदास्पष्टोऽधिमासः पतितआनयनेनलब्धस्तदानयनप्राप्ताधिमासैःसैर्कैर्युक्ताः । यदातुस्पष्टोऽधि-मासोनपतितआनयनेप्राप्तस्तदानयनप्राप्ताधिमासैर्निरकैर्युक्ताः । अन्यथाभीष्टकालसाधिताहर्गणस्यत्रिंशद्दिनान्तीरतत्वापत्तेरितिध्येयम् । एतेसिद्धादिनीकृत्यत्रिंशतासङ्ख्येत्यर्थः । दिनान्वितावर्त्तमानमासस्यशुक्लप्रतिपदादिगततिथिभिर्युक्ताइत्यर्थः । एतेद्विष्टाःस्थानद्वयेस्थाप्याएकत्रयुगावर्गैर्युणितायुगचान्द्रदिनैर्भक्ताश्चप्राप्तावर्गैर्निरग्रैरपरत्रहीनाःसन्तो लङ्कादेशेऽधरात्रकालिकः सावनोहर्गणःस्यात् । ततःसाधिताहर्गणारसकाशात्सूर्यात्सूर्यमारभ्यदिनमासाब्दपावारेश्वरमासेश्वरवर्षेश्वराभवन्ति । तत्रवासरेश्वरज्ञानमाह । सप्तभिरिति । अयमहर्गणःसप्तभिःक्षयितोभक्तवाशेषितःकार्यः । सशेषोऽवशिष्टःसूर्याद्यःसूर्यवारादिकोवासरेश्वरोवारस्वामीगतोभवति । तदभि-मोवर्तमानोवारेशइत्यर्थेसिद्धम् । अत्रोपपत्तिः । सौरवर्षाणांमासकरणेमृष्ट्याद्यधिमासान्तकालसम्बन्धिसावयवसौरमासाअव्यवहितपूर्वपतिताधिमा-सान्तकालादिस्वामीष्टवैत्राद्यन्तकालसम्बन्धिसावयवचान्द्रमासास्तयोर्योग-श्चैत्रादौद्वादशगुणितौसौरवर्षाणिजातानिकुतइतिचेच्छुणु । द्वादशगुणितसौर-वर्षाणिसौरवर्षादौसौरमासाइतितुनिर्विवादम् । तैस्त्वानीताधिमासैःसाव-यवैर्युताश्चान्द्राःसावयवाःसौरवर्षादौ । एतेऽवयवहीनाश्चैत्रादौनिरवयवाश्चान्द्रमासाः । अवयवस्यचैत्रादिसौरवर्षाद्यन्तरकालरूपाधिशेषत्वात् । तेनिर-ग्राधिमासोनाश्चैत्रादावधिमासोनचान्द्राद्वादशगुणितसौरवर्षरूपाउक्तयोगस्थ-रूपाःसिद्धाः । कथमन्यथानिरग्राधिमासयोजनेनैषांचैत्रादौचान्द्रमासमान-त्वसम्भवः । एतेस्वाभीष्टमासादिकालसिद्धयर्थेचैत्रशुक्लादिगतमासैर्युक्ताः । एतेनद्वादशगुणितसौरवर्षमितसौरमासानांचैत्रादिगतचान्द्रमासाःकथंयोजि-ताएकजातित्वाभावादितिदूषणाङ्गीकारोनिरस्तः । उक्तरीत्यातत्रचान्द्रमा-सानामपिसत्त्वादिकजातीयत्वेनयोगसम्भवात् । नहिपूर्वयोगोऽस्माभिःकृतो येनविजातीययोगोदूषणतस्यद्वादशगुणितसौरवर्षरूपत्वेनस्वतःसिद्धत्वात् । अथैषानिरग्राधिमासायोज्याइतिमृष्ट्यादिपूर्वपतिताधिमासान्तकालावधये



सौरमासाः सावयवास्तेभ्योयुगसौरमासैर्युगाधिमासास्तदेभिः सौरमासैः कइत्य-  
 नुपातेन निरग्राधिमासाश्चान्द्राभवन्ति सौरिभ्यः साधितत्वात् । अथाभीष्टकाले-  
 ऽधिमासावयवज्ञानार्थं युगचान्द्रमासैर्युगाधिमासास्तदापूर्वपतिताधिमासान्त-  
 कालाभीष्टमासाद्यन्तरस्थितचान्द्रमासैः सावयवैरेभिः कइत्यनुपातेनाधिमासा-  
 भावात्तदवयवः सौरआयातिचान्द्रात्साधितत्वात् । परन्त्ववयवावयविनो-  
 रेकजातित्वासिद्धिरतस्तत्सम्पादनार्थमधिमासावयवस्योक्तसौरस्ययुगसौरमा-  
 सैर्युगचान्द्रमासास्तदोक्तसौराधिमासावयवेन किमित्यनुपातेन युगचान्द्रमासा-  
 गुणोयुगसौरमासाहरइतितुल्ययोगुणहरयोर्युगचान्द्रमासयोर्नाशादिष्टचान्द्र-  
 मासानां युगाधिमासागुणोयुगसौरमासाहरइति फलमधिमासावयवश्चान्द्रः ।  
 अथतादृशेष्टसौरचान्द्रमासयोः पृथगज्ञानादधिमासतदवयवयोर्ज्ञानमशक्यम-  
 प्येकोहरश्चेद्गुणकौविभिन्नाधित्यादिरीत्येष्टतादृशसौरचान्द्रमासयोर्योगव्यायं  
 ज्ञातोयुगाधिमासगुणितोयुगसूर्यमासभक्तः फलमधिमासाः । शेषात्तदवयवोऽह-  
 र्गणानयनेऽनुपयुक्तः । तत्रकेवलाधिमासानामेव न्यूनत्वेन तेपामेव योजनावश्य-  
 कत्वात् । अयं सृष्ट्यादितइष्टमासादिपर्यन्तचान्द्रमासगणः सिद्धः । बहवस्तुद्वा-  
 दशगुणितसौरवर्षरूपसौरमासानां सौरवर्षादितोऽभीष्टकालपर्यन्तसौरमासाना-  
 मज्ञानाज्ज्ञातचैत्रादिगतचान्द्रमासाएवयोजिताः परमिष्टसौरमासेष्वधिमास-  
 शेषमधिकतच्चाधिमासानयनेऽधिशेषत्यागेन केवलाधिमासयोजनेनिरन्तरं भव-  
 ति अधिमासानयनंच चान्द्रमिष्टसौरमासत्वेनैवाधिशेषाधिकेष्टसौरमासा-  
 नामङ्गीकारादित्याहुः । तच्चिन्त्यम् । केवलेष्टसौरमासानीताधिमासानां  
 निरग्राणामधिशेषाधिकसौरिष्टमासेष्वयोजनेनैव निरन्तरित्वसिद्धेः । अन्यथा-  
 धिशेषगुणितयुगाधिमासेभ्योयुगार्कमासभक्तात्तफलेनाधिशेषमधिकमायातीति  
 परमासत्राधिशेषस्याधिकत्वे भवद्रीत्यनुपातानयनेनैकाधिकमासलब्धायोजि-  
 तेन चान्द्रमासगणएकाधिकः स्यादिति । अथाभीष्टमासादिसिद्धचान्द्रमासा-  
 श्चान्द्रदिनकरणार्थं त्रिशुगुणिता अभीष्टदिने तत्सिद्धचर्यं शुक्लादिगतितययोऽवयो-  
 जिता अभीष्टतिथ्यादौ चान्द्राहर्गणः । युगचान्द्रदिनैर्युगावमानितदानेन कि-  
 मित्यनुपातागतावमैः सावयवैर्हीनाश्चान्द्राहर्गणस्तिथ्यन्ते सावनोऽहर्गणोयम-  
 कोटिदेशे मूर्योदयकाले ग्रहचारस्पष्टवृत्तेस्तदादितो निरवयवाहर्गणसिद्धचर्यं तिथ्य-  
 न्तत्कालयोरन्तरमवमावयवरूपं योन्यमतः पूर्वमेवावमावयवोऽनुपयुक्तोऽत्र न  
 गृहीतोऽतश्चान्द्राहर्गणः म्यानीतावमैर्निरग्रैर्हीनोऽहर्गणः । सावनो निरवयवोयम-  
 कोटिदेशीयमूर्योदयकालेतत्र तद्देशस्यापसिद्धतयापसिद्धलङ्कादेशाद्वारावस्यत-  
 द्रूपस्याक्तिः कृता । सृष्ट्यादावर्कवारसद्भावात् तदाद्यादिनमासवर्षेभ्यः । ग्र-  
 हाणोत्तमसङ्ख्यत्वात् सप्ततष्टोऽहर्गणः शेषं गतवारः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

भा०टी०-कृतयुगके वीतेहुए वर्षोंकी संख्यामें ऊपर कही हुई संख्या मिलाय, मास करके मधु शुक्लादि विगत मासकी संख्याको मिलावै ॥ ४८ ॥ और जगह उक्तमास संख्याको अधिमाससे गुणकरके, सूर्यमाससे भागकर मास संख्याके साथ मिलाय दिन करके वीतेहुएदिनोंके साथ मिलावै ॥ ४९ ॥ अन्यत्रादिन संख्याको तिथिक्षयद्वारा गुणकरके, चांद्रदिनसे भागकरे, फिर दिनकी संख्यासे घटानेपर लङ्काके आर्द्धरात्रिक अहर्गण होंगे ॥ ५० ॥ युगणसे दिनमासाब्दपति निकलता है । अहर्गणको ७ से भागकरके शेषाद्द रविसे गणित करनेपर दिनका अधिपति ( स्वामी ) होगा ॥ ५१ ॥

अथप्रतिज्ञातयोर्मासवर्षपयोरानयनमाह-

मासाब्ददिनसङ्ख्यातद्वित्रिग्रंरूपसंयुतम् ॥

सप्तोद्धृतावशेषौतुविज्ञेयौमासवर्षौ ॥ ५२ ॥

अहर्गणादिष्ठादेकत्रमासादिनानांसङ्ख्ययात्रिशताभक्तादाप्तफलम् । अपर-  
त्रवर्षदिनानांसङ्ख्ययापष्टयधिकशतत्रयैणभक्तादाप्तफलम् । शेषयोरनुपयो-  
गात्प्रागः । क्रमेणफलद्वयद्वयाभ्यांत्रिभिर्गुणितमुभयत्रैकसङ्ख्यायुक्तंसप्तभाग-  
हारेणभक्तात्फलत्यागेनावशिष्टौक्रमेणमासस्यामिवर्षस्यामिनौज्ञातव्यांतुकारा-  
द्व्युक्तक्रमेणवार्ध्वरगणनातत्क्रमेणानयोंगणनापरमत्ररतमानत्यर्थः । अत्रोप-  
पत्तिः । सृष्ट्यादित्रिशदहोरात्राणामेकः सौरसावनमानस्तम्यसूर्योऽधिपति-  
र्मासादिदिनेऽङ्कस्याधिपतित्वात् । एवंद्वितीयमामार्द्राभांमर्यदिनाधिपति-  
त्वाद्भौमाद्वितीयमासेश्वरइति प्रतिमामंमासेश्वरयोरन्तरंद्वयम् । त्रिशद्दिना-  
नांसप्ततष्टतयाव्यवशेषात् । एवंपष्टयधिकशतत्रयाहोरात्राणामेकंमौरसावनवर्ष-  
तस्याविषोऽङ्कः । वर्षादिदिनेऽङ्कस्याधिपतित्वात् । एवंद्वितीयमाप्यनवर्षादौ  
बुधस्यदिनाधिपतित्वाद्भौमाद्वितीयवर्षेभरइतिप्रतिवर्षवर्षेऽनयोरन्तरंत्रयप-  
ष्टयधिकशतत्रयदिनानांसप्ततष्टतयान्यवशेषात् । तथाचयत्मानकालंतद्वण-  
नमाक्रियन्तोमासागताः । किंयत्तिचवर्षाणिगतानांतिष्ठानार्थमहर्गणांत्रिशद-  
क्तःफलंगतमासाः । पष्टयधिकशतत्रयभक्तःफलंगतवर्षाणि । एकमामार्द्रा-  
रातदागतमार्द्रःपङ्क्तिगतमासवारावर्तमानार्थमेषाः । पञ्चमेषपञ्चत्रयांशरा-  
स्तदागतवर्षःपङ्क्तिगतवर्षवारावर्तमानार्थमेषांवारानांमगमद्वयवारावर्तमान-  
ष्टौशेषासूर्यादिकामामवर्षेभरौ ॥ ५२ ॥

भा०टी०-अहर्गणको मास ( ३० ) और वर्ष ( ३६० ) दिनसंख्यासे भागकरके ३ और  
तीनसे गुणा करके निम्न गुणित फलमें षट् मिलावै । फिर निम्न संख्यामें ७ या  
भागदेनेपर शेषाद्द रविसे गणित करनेपर मासेश्वर और वर्षेश्वर होंगें ॥ ५३ ॥

अथमहानयनमाह-

यथास्वभगणाभ्यस्तोदिनराशिःकुवासरः ॥

विभाजितोमध्यगत्याभगणादिग्रंहोभवेत् ॥ ५३ ॥

दिनराशिरहर्गणोयथास्वभगणाभ्यस्तोयत्कालिकनिजोक्तभगणैर्गुणितोयुग-  
भगणैः कल्पभगणैर्वेत्यर्थः । तथाकुवासरैस्तात्कालिकसावनदिनैर्युगसावनैः ।  
कल्पसावनैर्वेति यथायोग्यमित्यर्थः । भक्तः फलयस्यग्रहस्यभगणागुणनार्थगृ-  
हीताः सग्रहोभगणादिर्भगणराशिभागकलाविकलात्मकभोगात्मकः । मध्यग-  
त्यामध्यगतिमानेननप्रतिदिनविलक्षणस्फुटगतिप्रमाणेनाग्रेतत्प्रमाणेनग्रहभोग-  
ज्ञानस्योक्तेः । मध्यमोग्रहः स्यादित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । युगादिसावनैर्युगा-  
दिभगणास्तदैकेनदिनेनकेतिप्राप्तमध्यमगतिस्ततएकेनदिनेनेयंगतिस्तदेष्टाह-  
र्गणेनकेतिरूपयोस्तुल्यत्वेनविकाराजनकत्वाच्चनाशादुपपन्नमानयनम् । यद्य-  
पियुगादिसावनैर्युगादिभगणास्तदेष्टाहर्गणेनकिमित्येकानुपातेनानयनमुपपन्नं-  
लाघवात्तथापिमध्यगत्येत्यस्यप्रदर्शनार्थमनुपातद्वयगुरुभूतमपिप्रदर्शितम् ॥ ५३ ॥

भा०टी०—अपने २ भगण करके दिनराशिको ( अहर्गण ) गुणकरके कुदिनसे भाग  
करनेपर ग्रहकी मध्यगतिसे उत्पन्न हुए भगणादि मध्य होंगे ॥ ५३ ॥

अथामुप्रकारमुच्चपातयोरानयनायातिदिशति—

एवंस्वशीघ्रमन्दोच्चायेप्रोक्ताः पूर्वयायिनः ॥

विलोमगतयः पातास्तद्वच्चक्राद्विशोधिताः ॥ ५४ ॥

येपूर्वयायिनः पूर्वदिग्गतयः स्वशीघ्रमन्दोच्चाः स्वेपांग्रहाणांशीघ्रोच्चमन्दोच्चाग्र-  
हचङ्गत्वेनशीघ्रोच्चमन्दोच्चयोर्वहुत्वाद्बहुवचनम् । प्रोक्ताः पूर्वभगणोक्त्याकथि-  
तास्तेऽप्येवंग्रहानयनरीत्यासाध्याः । ननुपूर्वयायिनएवंसाध्यास्तर्हिपश्चिमगतयः  
पाताः कथंसाध्याइत्यतआह । विलोमगतयइति । पश्चिमगतयः पाताअपित-  
द्ग्रहानयनरीत्यात्रचन्द्रोच्चपातौग्रहानयनवशुगकल्पभगणसावनान्यांसिद्धौभ-  
वतोऽन्येषामुच्चपातौतुल्यकल्पसावनदिनहरेणेतिध्येयम् । ननुतर्हिपूर्वपश्चिमगत्योः  
कोविशेषआनयनइत्यतआह । चक्रादिति । आगतराश्यादिपाताद्वादशरा-  
शिभ्यः शोध्याः पाताभवन्ति । एतावानेवविशेषइतिभावः । अत्रोपपत्तिः । पूर्व-  
यायिनोमेपवृषमिथुनादिक्रमेणगच्छन्तिपश्चिमगतयस्तुमेषमीनकुम्भेत्याद्युत्क-  
मेणगच्छन्ति । तत्रोत्क्रमगणनायालोकेऽनभ्यासादाशिक्रमेणतज्ज्ञानार्थद्वादश-  
राशिभ्यः शोधिताः । पूर्वगतिपंक्तिस्थाभवन्ति ॥ ५४ ॥

भा०टी०—एसेही अपने २ पहले चलनेवाले शीघ्रमन्दोच्चादिका मध्य निर्णय होजायगा ।  
परन्तु समस्तपात विलोम गमन करनेवाले अर्थात् विपरीत मार्गमें चलनेवाले हैं,  
तिसकारणसे मध्यराश्यादि १२ राशिसे अलग करनेपर मध्य होजायगा ॥ ५४ ॥

अथसंवत्सरानयनमाह—

द्वादशग्रागुरोर्याताभगणावर्तमानकैः ॥

राशिभिः सहिताः शुद्धाः पृथ्वास्त्युर्विजयादयः ॥ ५५ ॥

अहर्गणानीतस्य भगणादिकस्य बृहस्पतेर्यातागता भगणा उपरिस्थाद्वादशगु-  
णितावर्तमानकैर्यस्मिन्नाधिष्ठितः संवत्समानस्तत्सहितैरेकयुक्तैरित्यर्थः । रा-  
शिभिर्गणितागतराशिभिर्षट्शोतिष्ठितस्य मेपादे सङ्ख्ययेति कलितार्थः ।  
युताः पष्ठया युद्धाभागावशेषिताः फलेभागादिकंचानुपयोगात्त्याज्यम् । वि-  
जयादयः संवत्सरावर्तमानसहिता भवन्ति । अत्रोपपत्तिः । “मध्यगत्या भभो-  
गेन गुरोर्गौरिव वत्सराः ॥” इति लबुवसिष्ठसिद्धान्तोक्तैर्गुरुमध्यमराशिभोगकालए-  
कः संवत्सर इति सृष्ट्या धानीत भगणादिगुरोः सम्पूर्णराशिज्ञानार्थं भगणाद्वादश-  
गुणावर्तमानराशि सङ्ख्या युताः पष्ठितष्टाः शेषं विजयादिकः संवत्सरो वर्तमानो भ-  
वति । संवत्सराणां पष्ठिसङ्ख्यत्वात् । सृष्ट्या दौ विजयसंवत्सरसद्भावाच्च ॥ ५५ ॥

भा० टी०-बृहस्पतिके भगणको १२ से गुणकरके राशिके साथ मिलाय ६० से भागकरनेपर भागफल विजयादि संवत्सर होगा ॥ ५५ ॥

अथोक्तमुपसंहरंल्लाघवेन ग्रहानयनमाह-

विस्तरेणैतदुदितं सङ्क्षेपाद्व्यावहारिकम् ॥

मध्यमानयनं कार्यं ग्रहाणामिष्टतुल्यतामिष्टतुल्यता ॥ ५६ ॥

एतत्तत्पमनूनां तु सम्पिण्डयेत्यादिविस्तरेण गणितक्रिया बाहुल्येनोदितमुक्तं व्या-  
वहारिकं लोकव्यवहारोपयुक्तमिदं ग्रहानयनं सङ्क्षेपादल्पगणितप्रयासाज्ज्ञेयम् ।  
तदाह । मध्यमानयनमिति । ग्रहाणामध्यमानयनं मध्यमानेन गणितमिष्ट-  
तौ वर्तमानात् त्रेताख्याद्युगान्महायुगस्य चरणात् त्रेतायुगादितोगतान्दैरल्पभूतै-  
रेवोक्तरीत्याहर्गणमानीयो करीत्या मध्यग्रहाः कार्पादित्यर्थः ॥ ५६ ॥

भा० टी०-यह समस्त विस्तारसे कहा, कार्यके समय संक्षेपसे भी त्रेताकी आदिसे  
ग्रहोंके बीचमें लाना उचित है ॥ ५६ ॥

ननु सृष्ट्यादितो ग्रहचारप्रवृत्तस्तदादित आनीतस्य ग्रहस्य वास्तवत्वेन तनुत्थाः-  
यं ग्रहः कथमवगत इत्यत आह-

अस्मिन्कृतयुगस्यान्ते सर्वे मध्यगता ग्रहाः ॥

विनातुपातमन्दोच्चान्मेपादौ तुल्यतामिताः ॥ ५७ ॥

अस्मिन्निदानीन्तने कृतयुगस्यावसानसमये सर्वे सप्तग्रहाः मूर्पादयो मध्यगता म-  
ध्यमामेपादौ मेपादि प्रदेशे तुल्यतां समानतां गणितागतराश्यादिभोगेन ताः प्राप्ताः ।  
पातमन्दोच्चान् विना । पातमन्दोच्चास्तु न तुल्यतां वामेपादौ । तथा च ग्रहाणां शी-  
घ्रोच्चानां च भगणभूतित्वात् त्रेतादि समयावगतगतकालादागत राश्यादयः सृष्ट्या-  
दिगतकालावगतराश्यादिभिस्तुल्या भगणानां च मयोजनाभावादिति भावः ॥ ५७ ॥

भा०टी०—इस वृत्तयुगके अंतमें पात और मन्द व उच्चके सिवाय समस्त ग्रह मध्य  
मेषके प्रथममें थे ॥ ५७ ॥

अथोच्चपातयोर्विशेषमाह—

मकरादौशशाङ्कोच्चंतत्पातस्तुतुलादिगः ॥

निरंशत्वंगताश्चान्येनोक्तास्तेमन्दचारिणः ॥ ५८ ॥

चन्द्रस्यमन्दोच्चंतदानीमकरादावस्तितत्पातश्चन्द्रपातस्तुलादिस्थोस्ति ।  
तुकारादतस्तपोस्त्रेतादित आनयनंनवषट्ठाशियोजनविशेषेणसुगममित्यर्थः । न-  
स्वेषमन्येषामपियद्वाश्यादिस्थत्वंतत्कथनेनतेषामप्यानयनंसुगमंभविष्यतीत्यत  
आह । निरंशत्वमिति । अन्येऽवशिष्टामन्दोच्चपातायेमन्दचारिणोऽल्पग-  
तयउक्ताःपूर्वभगणोत्तयाकथितास्तैचकारादस्मिन्कृतयुगान्तेनिरंशत्वमंशाभा-  
वतान्प्राप्ताः । तथाचतेषांश्यादिकथनेगौरवंमन्दगतिवत्त्वादेकदानीताःसह-  
स्रवर्षपर्यन्तमुपयुक्ताभवन्तीतिनिरन्तरंतत्साधनावश्यकताभावात्तेषामानय-  
नंश्रितादिगताद्देभ्यउपेक्षितमितिभावः । यदिचततआनीयन्तेतदास्वस्वक्षेप-  
युक्ताःकार्याः । क्षेपकास्तुरविमन्दोच्चराश्यादिकं ० । ७ । २८ । १२ भौम  
स्य ३ । ३ । १४ । २४ । बुधस्य ५ । ४ । ४ । ४८ । गुरोः ० । ९ । ०  
। ० । शुक्रस्य ११ । १३ । २१ । ० । शनेः ४ । २० । १३ । १२ । भौ-  
मपातस्य ९ । ११ । २० । १२ । बुधस्य ८ । ११ । १६ । ४८ । गुरोः ८  
। ८ । ५६ । २४ । शुक्रस्य ४ । १७ । २५ । ४८ । शनिपातस्य ४ । २० ।  
१३ । १२ । एवमिष्टकालादपिग्रहाःसाध्याःस्वस्वक्षेपयोजनपूर्वम् ॥ ५८ ॥

भा०टी०—उच्च चंद्रमा मकरका और चंद्रमाका पात तुलाकी आदिमें था मन्दचलने-  
वाले मंदोच्चादिके अंशादिभी थे' इसकारण नहीं कहे गए ॥ ५८ ॥

अथग्रहाणांदिशांतरफलानयनार्थभूपरिधिस्वोपजीव्यभूव्यासकथनपूर्वकमाह—

योजनानिशतान्यष्टौभूकर्णोद्विगुणानितु ॥

तद्वर्गतोदशगुणात्पदंभूपरिधिर्भवेत् ॥ ५९ ॥

अष्टौशतानिद्विगुणानिषोडशशतंयोजनानिभूकर्णोभुवोभूगोलस्यकर्णोवृत्तप-  
रिधिर्मध्यभागसूत्रपरिध्यर्द्धमितचापस्यज्यारूपंद्विगुणइत्यनेनशतान्यष्टौकेन्द्रा-  
त्परिधिपर्यन्तमृजुमूत्रस्यमानमिति सूचितम् । कक्षाव्यासाद्धैम्यकर्णव्यवहा-  
रवदस्यापिभूकर्णव्यवहारः । तुकारात्पुराणविरुद्धोऽपिप्रत्यक्षसहकृतागमप्र-

१ मंदोच्चके ० । ७ । २८ । १२ म ३ । ३ । १४ । २४ । बु ५४ । ४ । ४८ । बु ० । ९ । शु ११ ।  
१३ । २१ शु ४ । २० । १३ । १२ । पात म ९ । ११ । २० । १२ बु ८ । ११ । १६ । ४८ बु ८ ।  
८ । ५६ । २४ शु ४ । १७ । २५ । ४८ । शु ४ । २० । १३ । १२ कृतयुगके अन्तमें थे ।

माणसिद्धः । अस्मात्परिधिज्ञानमाह । तद्वर्गतइति । भूव्यासवर्गात्तु-  
ल्ययोर्धार्तरूपादशगुणान्मूलम् । कस्यायंसमाद्विषातंइतितन्मूलतत्प्रकारश्च  
ग्रन्थान्तरेप्रसिद्धः भूपरिधिःस्यात् । अत्रोपपत्तिः । गजाम्निवेदराममित  
३४३८ त्रिज्यायाः कक्षाव्यासार्द्धत्वाद्दिगुणात्रिज्यारूपव्यासेचक्रकलातुल्यः परि-  
धिः २१६०० तदेष्टव्यासेकइतिगुण २१६०० हरौ ६८७६ हरेणापवर्तितौ  
हरस्थानेरूपगुणस्थानेसाद्धीष्टावयवयुताख्यस्तथाचव्यासोऽनेनगुणितः परिधि-  
र्भवति । तत्रभगवतागुणस्यैकस्थानकरणार्थवर्गःकृतः ९ । ५२ । १२ ।  
अत्रस्वल्पान्तरादशग्रहीताः । वर्गेणवर्गगुणयेदित्युक्तत्वाद्यासवर्गोदशगुणित-  
स्तन्मूलव्यासोमूलरूपगुणगुणितःसिद्धोभवति । यद्यपिवर्गस्थानेदशग्रहणेन  
स्थूलमिदमानयनन्तथापिपरमकारुणिकेनभगवतालोकानुग्रहार्थगणितलाघवा-  
याद्वीकृतम् । वस्तुतोभगवतावेदमद्गलविश्वरूपमितव्यासस्य ११३८४ । प-  
रिधिर्गणितागतःप्रत्यक्षेणखखरसराममितः ३६००० अत्रपूर्वोक्तरीत्यापवर्तने  
गुणः ३ । ९ । ४४ पादोनदशावयवयुतत्रयमस्पवर्गोदशप्रायः ९ । ५९ ।  
५९ । इत्युपपन्नसुक्तम् ॥ ५९ ॥

भा०टी०-भूकर्ण १६०० योजन है । तिसके वर्गको १० से गुणकरके पद अर्थात् मूल  
निकाल लेनेसे भूपरिधि होती है ॥ ५९ ॥

स्फुटपरिध्यानयनन्देशान्तरफलानयनतत्संस्कारचञ्चोकाभ्यामाह-

लम्बज्याम्रस्त्रिजीवाप्तःस्फुटोभूपरिधिःस्वकः ॥

तेनदेशान्तराभ्यस्ताग्रहभुक्तिर्विभाजिता ॥ ६० ॥

कलादितत्फलंप्राच्यांग्रहेभ्यःपरिशोधयेत् ॥

रेखाप्रतीचीसंस्थानेप्राक्षिपेत्स्युःस्वदेशजाः ॥ ६१ ॥

द्वादशफलभयोर्वर्गयोगमूलमक्षकर्णः । अनेनद्वादशगुणितात्रिज्याभक्ताफ-  
लंलम्बज्या । अनयागुणितोभूपरिधिस्त्रिज्ययागजाम्निवेदराममितयाभक्तः  
फलंस्वकःस्वदेशसम्बन्धीस्पष्टोभूपरिधिःस्यात्ताग्रहस्पगतिर्देशान्तराभ्यस्ता स्व-  
रेखादेशस्वदेशयोरन्तरयोजनानिदेशान्तरपदवाच्यानितैर्गुणितातेनस्पष्टेनभू-  
परिधिनाभक्ताफलंकलादिकंतफलंप्राच्यांस्वरेखादेशास्वदेशस्यपूर्वदिग्भाग-  
स्थितत्वेग्रहेभ्यःकलादिस्थानेपरिशोधयेद्दर्जयेद्दीनंक्रुर्यादित्यर्थः । रेखाप्रतीचीसं-  
स्थानेस्वरेखादेशात्पश्चिमदिग्भागस्थितेस्वदेशेग्रहेभ्यः कलादिस्थानेप्राक्षिप्यो-  
जयेत्क्रुर्यात् । गणकइतिशेषः । तेसिद्धाग्रहाःस्वदेशजाःस्वदेशीयाभवन्ति । पू-  
र्व्वमहर्गणस्यलंकादेशीयत्वेनतदुत्पन्नग्रहाणांलङ्कादेशीयत्वात् । अत्रोपपत्तिः । य-  
द्यपिभूमेःकन्दुकाकारत्वेनसर्व्वत्राभिन्नःपरिधिरितिसफुटपरिध्यसम्भवस्तथापि

निरक्षदेशस्य मध्यत्वकल्पनेनोक्तो भूपरिधिस्तद्देशानामेव तदन्यत्र तदनुरोधेन वृ-  
त्तानां लघुत्वसम्भवेनोत्तरोत्तरं न्यूनपरिधिः स्वदेशे स्फुटसंज्ञः । एवं न वत्यक्षांशे मेरु-  
स्थाने वडवास्थाने च परिध्यभावः । निरक्षदेशे परमउक्तः परिधिरतो यत्राक्षांशा-  
नवतिः परमास्तत्र लम्बांशाभावः । यतोक्षांशाभावस्तत्र लम्बांशाः परमानव-  
तिः । लम्बांशाक्षांशौ तु वक्ष्यमाणस्वरूपौ ॥ तथा च लम्बांशाहासानुरोधेन प-  
रिधेरपि हास इति परमलम्बांशेन वतिमितैरुक्तो भूपरिधिस्तदा स्वदेशीयलम्बांशैः  
कल्प्यनुपात उपपन्नोऽपि वृत्ताश्रितांशेभ्योऽनुपातानामसम्भवेन सर्वैरुपेक्षितत्वाच्च  
ज्यानुपातस्य सर्वैरङ्गीकृतत्वात्प्रमाणस्थाने प्रमाणांशज्या परमातिज्या । इच्छा-  
स्थाने इच्छांशानां ज्यालम्बज्येति युक्तमुक्तमुपपन्नं स्पष्टपरिध्यानयनम् । देशान्त-  
रीपपत्तिस्तु लङ्कादेशीयो ग्रहः स्वदेशतः समसूत्रेण यो दक्षिणोत्तरयोर्निरक्षदेशास-  
न्नस्तत्र कार्यः । तदर्थं लङ्कादेशस्वनिरक्षदेशयोरन्तरयोजनज्ञानमावश्यकम् ।  
एतत्स्वमावृशामशक्यमिति परिध्यपचयवत्तदन्तरतो पश्चितं लङ्कोत्तरदक्षिणसूत्र-  
स्थस्वरेखादेशस्वदेशयोरन्तरं स्वपरिधिस्थं गणनया ज्ञातमस्मात्स्वपरिधिनेदम-  
न्तरं योजनात्मकं तदौक्तपरिधिना किमित्यनुपातेन लङ्कास्वनिरक्षदेशयोरन्तरमु-  
क्तपरिधिस्थं ज्ञातम् । ततोऽर्कोदयद्वयान्तरकालेनाको भूपरिधिं कामतितत्र ग्रहाः  
स्वांस्वांगतकलात्मिकामतिक्रामन्त्यत उक्तपरिधिना ग्रहगतिकलास्तदा प्राकृ-  
ष्टलङ्कास्वनिरक्षदेशान्तरयोजनैः कल्प्यनुपातेनोक्तपरिध्योर्गुणहरयोस्तुल्यत्वेन ना-  
शात्स्वरेखादेशस्वदेशयोरन्तरयोजनाग्रहगतिगुणितानि स्वपरिधिभक्तानि फ-  
लं ग्रहस्यान्तरकलाः । यद्यपि स्वपरिधिना गतिकलास्तदा स्वरेखादेशस्वदेशयो-  
रन्तरयोजनैः कल्प्येकानुपातेनैव देशान्तरफलमुपपन्नं भवति तथापि निरक्षदेशपदा-  
र्थसम्बन्धाभावादिदमुपपन्नं फलं निरक्षदेशीयं कथमित्याग्रहनिरतातिमन्दस्य बो-  
धार्थं गुरुभूतमप्यनुपातद्वयमुक्तम् । तद्धनोऽपपत्तिस्तु लङ्कादेशात्स्वनिरक्षदे-  
शस्य पूर्वभावस्थितत्वे लङ्कादेशाद्वरात्रात्स्वनिरक्षदेशाद्वरात्रमर्वागं भवति । तदु-  
दयकालात्प्रवहानिलवेगेन पूर्वभागे पूर्वमेवोदयात् । अतोऽग्रिमकालीनग्रहस्य पूर्व-  
कालिकत्वसिद्धयर्थं तत्फलं न्यूनं कार्यम् । एवं निरक्षदेशस्य लङ्कातः पश्चिमस्यत्वे  
लङ्कोदप्रानन्तरोदयसद्भावो लङ्काद्वरात्रादग्रिमकालेऽद्वरात्रमतः पूर्वकालिकग्रह-  
स्याग्रिमकालिकत्वसिद्धयर्थं तत्फलं योज्यम् । चक्रशोधितपातस्यायं संस्कारो  
विपरीत इति ज्ञेयम् । स्वनिरक्षदेशस्य लङ्कातः पूर्वापरभागस्यत्वं स्वरेखादेशात्स्व-  
देशस्य पूर्वापरभागस्य स्यानुरोधेनेति स्वनिरक्षदेशस्वदेशयोर्याग्योत्तरैक्याद्वरा-  
त्रयोरभिन्नत्वात्स्वदेशार्धरात्रेऽपि स्वनिरक्षदेशाद्वरात्रकालिकाप्यग्रहाविकृता  
इति सर्वमुक्तमुपपन्नम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥

भा० टी०—पृथ्वीको परिधिको अपने देशकी लम्बांज्यासे गुणकरके विज्यासे भागकरने पर  
स्फुट भूपरिधि होती है । ( ज्यादिको दूररे अय्यायं देखना चाहिये ) देशान्तर

द्वारा ग्रहभुक्ति गुणकरके स्फुट भू-परिधिसे भागकरनेपर जो कलादि फल हो, वह अपने देशसे पूर्वमें हो तो ग्रहसे घटावै । पश्चिममें हो तो मिलावै ॥ ६० ॥ ६१ ॥

अथरेखास्वरूपतद्देशांश्चिकांश्चिदाह-

राक्षसालयदेवौकःशैलयोर्मध्यसूत्रगाः ॥

रोहीतकमवन्तीचयथासन्निहितंसरः ॥ ६२ ॥

राक्षसालयलङ्का देवानांगृहरूपःपर्वतोमेरुरनयोर्मध्यक्रजुसूत्रंतत्रास्थितादेशा रेखाख्यालङ्कादक्षिणसूत्रस्थास्त्वनुपयुक्तास्तत्रमनुप्यागोचरत्वादिति नोक्ताः । ज्ञानार्थमुदाहरति । रोहीतकमिति । यभारोहीतकंनगरमवन्त्युज्जयिनीसन्निहितंसरःकुरुक्षेत्रम् । चकारस्तथेत्यव्ययपरः । तथान्यानिपरस्परंसन्निहिततयाज्ञेयानि ॥ ६२ ॥

भा०टी०-राक्षसालय और देवौक पर्वतके मध्यमें जो सूत्र रोहीतक, अवन्ती, और कुरुक्षेत्रादि स्थानके निकट दिया गया है, वही मध्य रेखा है ॥ ६२ ॥

ननुयेनस्वस्थानरेखापुरात्पूर्वतोऽपरत्रवाकियद्योजनान्तरेणास्तीतिनज्ञायतेत नदेशान्तरफलादिकंकथंकार्यमित्यतःश्लोकत्रयेणाह-

अतीत्योन्मीलनादिन्दोःपश्चात्तद्गणितागतात् ॥

यदाभवेत्तदाप्राच्यांस्वस्थानंमध्यतोभवेत् ॥ ६३ ॥

अप्राप्यचभवेत्पश्चादेवंवापिनमीलनात् ॥

तयोरन्तरनाडीभिर्हैन्याद्रूपरिधिंस्फुटम् ॥ ६४ ॥

पृथ्याविभज्यलब्धैस्तुयोजनैःप्रागथापरैः ॥

स्वदेशपरिधिज्ञेयःकुर्याद्देशान्तरंहितैः ॥ ६५ ॥

चन्द्रस्यसर्वग्रहणान्तर्गतोन्मीलनकालाद्दिनादेशान्तरंगणितागताच्चन्द्रग्रहणोक्तप्रकारगणितज्ञानात् । अतीत्यतत्कालस्यातिक्रमणंकृत्वापश्चादनन्तरकालेनन्दबोधार्थमिदम् । अन्यथातीत्यपश्चादित्यनयोरेकतरस्यवैयर्थ्यापत्तेः । तच्चन्द्रबिम्बस्योन्मीलनंयदायदीत्यर्थः । स्यात्तदातर्हात्यर्थः । स्वाभिमतस्थानंमध्यतोमध्यरेखादेशात्पूर्वादक्षिभवेत्तिष्ठतीत्यर्थः । पश्चात्तदित्यत्रदृक्सिद्धमितिपाठेतुप्रत्यक्षमुन्मीलनमित्यर्थः । अप्राप्यतदतिक्रमणमकृत्वापूर्वकाल एव । चकाराच्चन्द्रोन्मीलनंयदिस्यात्तर्हिमध्यरेखातःस्वस्थानमित्यर्थः । प-

१ दैनिकग्रह भुक्तिवलादि १५९ । ८ । त ७९ । १३८ । मं ३१ । २६ तुशी २४ ५ ३२ वृ ४ । ५९ शुशी ९६ । ८ ग २ । ० चड ६ । ४१ रा, वक्र ३ । ११ । भूपरिधि ५० । ६० योजन है ॥

२ अतीत्योन्मीलनादिन्दोर्दृक्सिद्धगणितागतात् । इतिगणपठः ।



श्चात्पश्चिमदिग्भागे भवेत्तिष्ठतीत्यर्थः । ननु चन्द्रस्य स्पर्शमोक्षसम्मिलनो-  
न्मीलनकाले पून्मीलनकाल एव कथं गृहीत इत्यत आह । एवमिति । वाप्र-  
कारान्तरेण निमीलनाच्चन्द्रसम्मिलनकालात् । एवं चन्द्रग्रहणाधिकारोक्तग-  
णितप्रकारज्ञानादनन्तरकाले सम्मिलनं यदि तर्हि मध्यरेखादेशात् स्वस्थानं पूर्वदि-  
ग्भागेति तिष्ठति पूर्वकाले सम्मिलनं यदि तर्हि मध्यरेखादेशात् स्वस्थानं पश्चिमदिग्भा-  
गेति तिष्ठतीत्यर्थः । अपिशब्दो निश्चयार्थः । तेनोन्मीलनसम्मिलनका-  
लयोर्भिन्नरीतिव्युदासः । तथा चोन्मीलनग्रहणमुपलक्षणार्थं तत्रापि स्पर्श-  
मोक्षयोर्ग्रहणाद्यन्तरूपयोरनिश्चयत्वसम्भावनयोक्तिमुपेक्ष्य ग्रहणमध्यस्थयोः स-  
म्मिलनोन्मीलनयोर्निश्चयत्वेनोक्तिः कृतेति भावः । अथ देशान्तरयोजनपुरःस-  
रं देशान्तरफलं सिद्धमित्याह । तयोरिति । प्रत्यक्षांन्मीलनकालगणिताग-  
तोन्मीलनकालयोः सम्मिलनकालयोस्तादृशयोर्वान्तरघटीभिर्भूपरिधिस्पष्टस्व-  
देशभूपरीधिलंबज्याघ्नइत्याद्यवगतं हन्याद्गुणयेत् तादृशगुणितस्पष्टपरिधिप-  
ष्ट्या भक्त्या लब्धैः प्राप्ते योजनैः पूर्वभागयोजनैः । अथायथापरैः पश्चिमवि-  
भागस्थितैर्योजनैः स्वदेशपरिधिः स्वदेशस्य परिधिरधिः स्वदेशस्थानमण्डलरू-  
पस्तुकाराद्रेखादेशान्तरित इत्यर्थः । ज्ञेयगणकेनेति शेषः । स्वरेखास्व-  
देशयोरन्तरयोजनानि फलमिति फलितार्थः । तैरन्तरयोजनं देशान्तरं तेन देशा-  
न्तराभ्यस्तेत्यादिमागुक्तप्रकारेण ग्रहाणां देशान्तरफलं कलात्मकं कुर्याद्गुणक इति  
शेषः । हिकारात्संस्कारोप्यभिन्नप्रकारत्वादभिन्न इत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । वि-  
ना देशान्तरसंस्कारं ग्रहगणितं स्वरेखादेशीयं भवति । अतो गणितसाधितोन्मीलन-  
सम्मिलनादिकालाः स्वरेखादेशे सिद्ध्यन्ति । स्वदेशे पूर्वविभागस्थे प्रथमं स्वस्य स-  
ूर्योदयादिकालास्तदनन्तरं रेखाया इति चन्द्रग्रहणस्य सर्वदेशे युगपत्सम्भवात् ।  
गणितागतकालाद्रेखादेशस्यादनन्तरं स्पर्शादिकालो भवति । एवं स्वदेशे प-  
श्चिमविभागस्थे प्रथमं रेखादेशेऽर्कोदयादिकालास्तदनन्तरं स्वदेशातिरेखास्थग-  
णितागतस्पर्शादिकालाद्व्यात्मकात्पूर्वमेव स्पर्शादिकालो भवति । अतः  
सम्पुपपन्नमतीत्येत्यादिसादृशोक्तम् । स्वदेशे रेखादेशसूर्योदयाद्यधिकष-  
ट्वात्मकालयोरन्तरं देशान्तरघटीकाः सिद्धाः सूर्योदयद्वयान्तरकालेनार्कोभूप-  
रिधिकामतीति पट्टिसावनघटीभिर्भूपरिधियोजनानि स्वदेशीयानितदा तत्काला-  
न्तररूपं देशान्तरघटीभिः कानीत्यनुपातेन स्वरेखादेशस्वदेशयोरन्तरयोजनानि ।  
ज्ञातेभ्य एभ्यः पूर्वदिशैव देशान्तरं भवति । सूर्यग्रहणस्य सर्वदेशे युगपदसम्भवा-  
त्तदुन्मीलनकालादिनां कदिशानैतज्ज्ञानमित्यनुक्तं रतिष्येयम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

भा० टी०-गणितं पट्टद्वयं चन्द्रग्रहणके पीछे जिस स्थानमें ग्रहण निकलता है वही स्थान  
मध्यरेखासे पूर्वदिशामें और आगे होनेपर पश्चिममें जानना चाहिये । प्रत्यक्ष और गणि-

तसे आप हुए कालके अन्तर दण्ड स्वभूपरिधिसे गुणकरके ६० से भागकरनेपर स्वदेशान्तर योजन प्राप्त होजायंगे । तिनसे अपने देशकी भूपरिधि और देशान्तरादि निर्णय करना उचित है ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

अथवारप्रवृत्तिकालज्ञानमाह—

वारप्रवृत्तिः प्राग्देशेक्षपाऽर्द्धेभ्यधिके भवेत् ॥

तद्देशान्तरनाडीभिः पश्चादूने विनिर्दिशेत् ॥ ६६ ॥

रेखातः पूर्वभागस्थितस्वाभिमतदेशतद्देशान्तरनाडीभिः पूर्वप्रकारज्ञातदेशान्तरनाडीभिरभ्यधिकेऽर्धरात्रियुक्तार्द्धरात्रसमयेऽर्धरात्रादनन्तरं देशान्तरघटीकाल इत्यर्थः । वारप्रवृत्तिवारस्यादिभूतः कालः स्यात् । रेखातः पश्चिमभागस्थदेशपूर्वप्रकारज्ञातदेशान्तरघटीभिरुनेऽर्धरात्रेऽर्धरात्रात्पूर्वमेव देशान्तरघटीकाले वारप्रवृत्तिविनिर्दिशेद्वर्णकः कथयेत् । अत्रोपपत्तिः । यमकोटिसूर्योदयकालोलङ्कारार्धरात्रसमयरूपो ग्रहचारप्रवृत्तिरूपः स्वदेशेकदेतिरेखातः पूर्वापरभागयोः स्वार्धरात्रकालादनन्तरं पूर्वक्रमेण तदूर्ध्वरात्रं देशान्तरघटीभिर्भवति । स्वनिरक्षदेशस्वदेशार्धरात्रयोर्युगपरसंभवात् । अत उपपन्नं वारप्रवृत्तिरित्यादि । नन्वेतत्कालज्ञानं किमर्थमुक्तं प्रयोजनाभावादिति चेन्न । अहर्गणोत्पन्नग्रहस्य तात्कालिकत्वात् तत्कालज्ञानेन स्वार्धरात्रसमयस्य तात्कालस्य च यदन्तरं तेन तात्कालिकस्य ग्रहस्य चालने कृते सति स्वार्धरात्रसमये ग्रहः पूर्वसाधित एव भवतीति मन्दप्रत्ययस्यैव प्रयोजनत्वात् तत्कालज्ञानेन ग्रहस्य देशांतरसंस्काराकरणमितिलापवाच्च । अत एव समन्तरमेव ग्रहस्यैव तात्कालिकत्वसिद्धयर्थं चालनोक्तिः सङ्गच्छते । एतेन तत्ततोऽर्धरात्रात्क्षपाधेनिरक्षरात्र्यधेः पञ्चदशघटिकात्मककालउत्तरगोलेऽर्द्धोदयाच्चरघटीमिताग्रिमकाले दक्षिणगोलेऽर्द्धोदयाच्चरघटीमितपूर्वकाल इति फलितम् । पूर्वपश्चिमदेशयोर्देशान्तरघटीभिरधिकेनेकाले क्रमेण वारप्रवृत्तिरिति व्याख्यानं लङ्कासूर्योदयकालरूपवारप्रवृत्तिबोधकमपास्तम् । तच्छब्दस्य पूर्वपरामर्शकत्वादधर्धरात्रादित्यस्यानुपपत्तेः पञ्चदशघटिकाकालस्य क्षपाधेः शब्देनासिद्धेश्च । श्रीभगवताहर्मेण स्पष्टं लङ्कायामार्द्धरात्रिक इत्यनेन लङ्कार्धरात्रकालिकत्वात्तेः स्वदेशतत्कालरूपवारप्रवृत्तिकालज्ञानस्योक्तस्य सङ्गत्यनुपपत्तेः । व्यवहारयोग्यं लङ्कासूर्योदयकालवारप्रवृत्तेरत्र सङ्गत्यभावाच्च ॥ ६६ ॥

भा० टी०—देशान्तर घटीके अनुसार पूर्वदेशके मध्य मध्यपत्रमें मिलानेने और पश्चिम देशमें घटानेसे चार आदि निकल आवेंगे ॥ ६६ ॥

अथग्रहस्य तात्कालिककरणमाह—

इष्टनाडीगुणामुक्तिः पृथग्भक्ताकलादिकम् ।

गतेशोध्युतंगम्येकृत्वा तात्कालिको भवेत् ॥ ६७ ॥

यत्कालिकोऽग्रहस्तत्कालात्पूर्वमपरत्राभीष्टकालेपाइष्टवत्यस्ताभिर्गुणिताग्रह-  
मध्यगतिः पृष्ठाभक्ताफलंकलादिकंगतेगताभीष्टकालेपूर्वकालेऽभीष्टसतीत्यर्थः ।  
शोध्यग्रहेहीनंगम्येऽग्रिमाभीष्टकालेसतिग्रहेयुतंकृत्वागणकेनविधायतात्कालिकः  
स्वाभीष्टसामयिकोऽग्रहोभवेत् । गणकेनज्ञातोभवेत् । अत्रोपपत्तिः । पृष्टिसाव-  
नघटीभिर्गतिकलास्तदाभीष्टगतैष्यघटीभिःकाइत्यनुपातेनावगतकलात्मक-  
चालनेनग्रहःक्रमेणयुतोनस्तात्कालिकोऽग्रहोभवति । चक्रशीघ्रितपातस्यविप-  
रीतमितिज्ञेयम् । चालितस्पष्टग्रहापेक्षयाचालितमध्यग्रहःस्पष्टःकृतश्चेत्सूक्ष्मइ-  
तिसूचनार्थमत्रग्रहचालनमुक्तम् ॥ ६७ ॥

भा०टी०—भुक्तिको इष्ट नाहीं ते शुण करके, ६० ते भागकरके फल जाननेपर योग  
और गत होनेपर वियोग ( अलग ) करनेपर तिसकालका ग्रह होगा ॥ ६७ ॥

अथचन्द्रस्पष्टपरमविक्षेपमानमाह—

**भचक्रलिप्ताशीत्यंशपरमंदक्षिणोत्तरम् ।**

**विक्षिप्यतेस्वपातेनस्वक्रान्त्यन्तादनुष्णगुः ॥ ६८ ॥**

अनुष्णगुश्चन्द्रःस्वक्रान्त्यन्ताद्विषुवदृत्तानुकारेणावलम्बितश्चन्द्रःस्वासन्नक्रान्ति-  
वृत्तप्रदेशेनाकृष्यतेतथातत्स्थानात्स्वभोगमितरेवत्यासन्नाचवधिकाभीष्टस्थान-  
भूतक्रान्तिवृत्तप्रदेशादपिस्वपातेनचन्द्रपातेनदक्षिणोत्तरं दक्षिणस्यामुत्तरस्यावा-  
तसूत्रेणविक्षिप्यतेत्यज्यतेस्वभोगस्थानक्रान्तिवृत्तप्रदेशेचन्द्रश्चिम्बंस्थातुंपातेन  
नदीयतेततोऽपिचन्द्रश्चिम्बंस्थलान्तरेदक्षिणोत्तरसूत्रेणकश्चिदन्तरेणत्यज्यतइ-  
त्यर्थः । एतेनसूर्यस्यपाताभावात्स्वभोगस्थानीयक्रान्तिवृत्तप्रदेशेचिम्बंभवति  
नविक्षिप्तमित्यनुष्णगुरित्यनेनापिसूचितम् । परमविक्षेपणंदक्षिणोत्तरमित्य-  
स्यविशेषणान्याह । भचक्रति । द्वादशराशिकलानांपद्मशताधिकैकविंशति-  
सहस्रमितानामेषाम् २१६०० अशीतिभागःस्वसप्तयमकलामितःपरमंयस्यतद-  
क्षिणोत्तरमित्यर्थः । चन्द्रस्पष्टपरमोविक्षेपःस्वभमितइतिफलितम् । केचिद-  
त्रसूर्यस्यशराभावात्तत्कक्षातोभचक्रस्यपञ्चमकक्षात्वात्ततोऽपिचन्द्रकक्षायाज-  
ष्टमत्वात्तत्रदक्षिणोत्तररूपदिग्द्वयेचन्द्रस्पष्टविक्षेपणात्पञ्चाष्टद्विधातरुपाशीत्यं-  
शोभचक्रलिप्तानांपरमचंद्रविक्षेपइत्युपपत्तिमाहुः ॥ ६८ ॥

भा०टी०—चंद्रमाके पातसे भचक्र कला संख्याके अस्सीभाग, क्रान्तितसे उत्तरमें या  
दक्षिणमें परम विक्षेप होता है ॥ ६८ ॥

अथैवंभौमादयोऽपिस्वपातेविक्षिप्यन्तइत्येषामपिपरमविक्षेपानाह—

**तत्रवांशद्विगुणितंजीवस्त्रिगुणितंकुजः ।**

**बुधशुक्रार्कजाःपातैर्विक्षिप्यन्तेचतुर्थणम् ॥ ६९ ॥**

तत्रवांशतस्यचंद्रपरमविक्षेपस्यनवभागं त्रिशतं द्विगुणितं पट्टिकलामितं परमे-  
णतदंतरेणेत्यर्थः । पातेनगुरुर्दक्षिणोत्तरयोःक्रमेणविक्षिप्यते । भौमःपातेन  
त्रिगुणितं त्रिशतं नवतिकलामितपरमांतरेणविक्षिप्यते । चतुर्गुणं त्रिशतं विंशत्य-  
धिकशतकलामितपरमांतरेणबुधशुक्रशनैश्चराःस्वस्वपातैःप्रत्येकंविक्षिप्यन्तेस्व-  
भोगक्रान्तिवृत्तप्रदेशात्त्यज्यन्ते । केचिदत्रापित्रयास्त्रिशत्कलाविम्बाच्चंद्रा-  
वांशद्विगुणेनसप्त्यंशकलासप्तकस्यगुरुविम्बस्यतद्वृत्तंविक्षेपणंयुक्तमस्माद्भौमस्या-  
धःस्थत्वात्त्रिगुणंपरमविक्षेपणमस्मादपिबुधशुक्रयोर्लघुपृथुविम्बयोरधःस्थत्वा-  
च्चतुर्गुणंपरमविक्षेपणंतुल्यंनान्पाधिकमेवंशनैरुच्चकक्षास्थत्वेऽपिमन्दत्वादुधशुक्र-  
विक्षेपणंतुल्यंपरमविक्षेपणंयुक्तमित्युपपत्तिमाहुः ॥ ६९ ॥

भा०टी०—तिस्रके नवांशसे दूना वृहस्पति, तिगुना मंगल, और चौगुने बुध शुक्र व  
शनि पातकरके विक्षिप्त होते हैं ॥ ६९ ॥

नन्वेपामत्रकथनेकासङ्गतिरित्यतःपूर्वोक्तमुपसंहरन्नाह—

एवंत्रिघनरन्ध्राकरसार्काकादशाहताः ॥

चन्द्रादीनां क्रमादुक्ता मध्यविक्षेपलितिकाः ॥ ७० ॥

एवंपूर्वश्लोकाभ्यांत्रिघनःसप्तविंशतीरन्ध्राणिनवद्वादशपदद्वादशद्वादशैते  
दशगुणिताःक्रमादुक्ताङ्कक्रमाच्चन्द्रादीनांवारक्रमाच्चन्द्रभौमबुधगुरुशुक्रशनीनां  
विक्षेपकलामध्याअग्रपरमशरफलानामनियतत्वेनोक्तेः कथिताः । तथाचमध्य-  
त्वेनेपामत्रप्रसङ्गसङ्गत्याकथनमितिभावः ॥ ७० ॥

भा०टी०—येतेही २७, ९, १२, ६, १२, १२, के, १० से गुण करके क्रमानुसार चंद्रादिमें  
विक्षेपकला होंगी ॥ ७० ॥

अथपूर्वापरमन्ययोरसङ्गतिनिवारणायधिकारसमार्त्तफाक्किर्याह—

इति सूर्यसिद्धान्ते मध्यमाधिकारः ॥ १ ॥

मयंप्रतिसूर्यांशपुरुषेणसूर्योक्तस्यैवकथनादेतदुक्तस्यापिसूर्यसिद्धान्तत्वम् ।  
तत्रमध्यममानेनगणितमधिक्रियतेयस्मिन्नेतादृशोअन्यैकदेशःपरिपूर्तिमातइत्य-  
र्थः ॥ रङ्गनाथेनरचितेसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे ॥ मध्याधिकारःपूर्णोऽयंतद्वयार्थप्र-  
काशके ॥ इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमबल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथगणकविर-  
चितेगृथार्थप्रकाशकेमध्यमाधिकारःपूर्णः ॥ ॥

इति मध्यमाध्यायः समाप्तः ॥ १ ॥

द्वितीयोऽध्यायः ।

अथस्पष्टाधिकारोव्याख्यायते । तत्रग्रहानामध्यमातिरिक्तस्पष्टक्रियायां  
कारणमाह—

अदृश्यरूपाः कालस्य मूर्तयो भगणाश्रिताः ॥

शीघ्रमन्दोच्चपाताख्याग्रहाणां गतिहेतवः ॥ १ ॥

शीघ्रोच्चमन्दोच्चपातसञ्ज्ञकाः पूर्वोक्तपदार्थजीवविशेषाः मूर्तादिग्रहाणां गतिकारणभूताः सन्ति । ननु कालेनैव ग्रहचलनं भवतीति कालो गतिहेतुर्नैतदित्य-  
त्त आह । कालस्येति । पूर्वप्रतिपादितकालस्य स्वरूपाणि तथा चैषां कालमू-  
र्तित्वेन ग्रहगतिहेतुत्वं सम्भवतीति भावः । ननु कालस्य घट्यादिमूर्तत्वादेर्पा-  
तदात्मकत्वाभावात् कार्यकालमूर्तित्वमित्यत आह । भगणाश्रिता इति । भगो-  
लस्थक्रान्तिवृत्तानुसृतग्रहोलस्थक्रान्तिवृत्तप्रदेशाश्रिताराश्यात्मका इत्यर्थः ।  
तथा च ग्रहराश्यादिभोगानां कालवशेनैवोत्पन्नत्वात् तदात्मकानां कालमूर्तित्वमि-  
ति भावः । ननु दृश्यन्ते कुतो नैतत्त आह । अदृश्यरूपा इति । वायवीयशरीरा  
अव्यक्तरूपत्वादप्रत्यक्षा इति भावः । एवं च ग्रहाणामुच्चादिसद्भावात् स्पष्टक्रियो-  
त्पन्नेति तात्पर्यम् ॥ १ ॥

भा० टी०-शीघ्रमन्दोच्चपात इत्यादि अदृश्यरूपाः, भगणाश्रिता, एककालकी सन्ति और  
ग्रहोंकी गतिके हेतु हैं ॥ १ ॥

अथानयोरुच्चपातयोर्मध्योच्चयोर्गतिहेतुत्वं प्रतिपादयति-

तद्वातरश्मिभिर्वद्वास्तैः सव्येतरपाणिभिः ॥

प्राक्पश्चादपकृष्यन्ते यथा सन्नस्वदिङ्मुखम् ॥ २ ॥

तेषामुच्चसञ्ज्ञकजीवानां वायुरूपपरिभ्रमणवशाद्विद्वाविम्बस्यात्मरुग्रहा-  
स्तैरुच्चसञ्ज्ञकजीवैः सव्यवामहस्तैरुच्चबहुत्वेन हस्तवाहुल्याद्बहुवचनं हस्ताभ्या-  
मित्यर्थः । स्वदिङ्मुखं स्वाभिमुखं यथा सन्नस्वदिङ्मुखं भवति तथा प्राक्पश्चात्पूर्व-  
पश्चिममार्गाभ्यामित्यर्थः । अपकृष्यन्ते आकर्ष्यन्ते । अयमभिप्रायः ।  
भवत्क्रगोलस्थक्रान्तिवृत्तानुसृतग्रहाकाशगोलान्तर्गतक्रान्तिवृत्ते कक्षारूपे स्वस्व-  
प्रदेशे ग्रहोच्चपातास्तिष्ठन्ति । तत्र विम्बव्यासो न कक्षाकारसर्वप्रवहवायव्यतिरिक्त-  
वायुरूपस्वतोगतिस्वस्थानेकम्पमानं ग्रहविम्बव्यासे पूर्वापरैर्भूतमुच्चजीवहस्तद्व-  
यान्तर्गतमस्ति । अथ ग्रहविम्बमुच्चस्थानात्पूर्वस्मिन्स्वशक्त्या गच्छदपि वामह-  
स्तस्थितमूत्रेणोच्चस्थानात्पूर्वरूपेण ग्रहस्थानात्पश्चिमरूपेण बृहत्सूत्रावयवात्म-  
केन स्वस्थानात्पश्चात् स्वाभिमुखमपकृष्यते निरन्तरमुच्चदैवतैः स्वशक्त्या यावत्  
पृष्ठान्तरं तयोः । अनन्तरं तन्मार्गेण आकर्षणसम्भवात् पूर्वस्मिन् गच्छद्ग्रहविम्बं  
सव्यहस्तस्थितमूत्रेणोच्चस्थानात् पश्चिमरूपेण ग्रहस्थानात्पूर्वरूपेण बृहत्सूत्राव-  
यवात्मकेन स्वस्थानात्पूर्वस्मिन् स्वाभिमुखमाकर्ष्यते स्वशक्त्या निरन्तरं यावदन्त-  
राभावस्तयोरिति ॥ २ ॥

भा०टी०-यह वायु (अहन्य) किरणों करके वापं और दाहिने हाथमें खेंचकर सन्मुख पूर्व या पीछे अपने स्थानसे ग्रहोंकी ले जाते हैं ॥ २ ॥

अथातएवैकरूपांपूर्वाधिकारावगतांगतित्यक्त्वाप्रत्यहंविलक्षणांगतिंप्राप्ताग्रहा इत्यतआह-

प्रवहाख्योमरुतांस्तुस्वोच्चाभिमुखमीरयेत् ॥

पूर्वापरापकृष्टास्तेगतिंयांतिपृथग्विधाम् ॥ ३ ॥

प्रवहाख्यः प्रवहसञ्ज्ञकोमरुद्वायुः पश्चिमाभिमुखश्चमस्तान्ग्रहान् तुकारादुच्चा-  
निस्वोच्चाभिमुखं स्वस्य प्रवहभ्रमणेनोच्चं भावप्रधाननिर्देशादुच्चता यस्यादिशित-  
त्त्वोच्चं पूर्वदिक् पूर्वभाग एव ग्रहाणां प्रवहभ्रमणोच्चगमनदर्शनात् । तासम्मुखं पूर्वदि-  
शीतितात्पर्यार्थः । ईरयेत् पश्चिमाभिमुखभ्रमणसिद्धप्रागुक्तग्रहावलम्बनरूपेण  
चालयतीत्यर्थः । अतः कारणात्तेग्रहाः पूर्वापरापकृष्टा उच्चदैवतैः पूर्वपश्चिमदिशोरा-  
कृष्टाः पृथग्विधांप्रथमावगतैकरूपभिन्नप्रकारावगतांप्रतिक्षणविलक्षणांगतिंगम-  
नक्रियांयान्तिप्रामुख्येन । अवलम्बनाकर्पणाभ्यांप्रतिदिनं ग्रहाणांगतेरन्यादृशत्वं  
तदनुसारेण ग्रहचारज्ञानं युक्तमिति ग्रहाणां स्पष्टक्रियोत्पन्नेति भावः । यद्वा । ननु वा-  
युरज्जुभिः कथं ग्रहाणामाकर्पणं सम्भवति तद्रज्जूनां विरलतया घनीभूतत्वाभावे-  
नाकर्पणायोग्यत्वादित्यत आह । प्रवहाख्य इति । उच्चदेवताहस्तद्वयस्थितक-  
क्षाकारसूत्रं वायुः प्रवहवायुसम्बन्धात्प्रवहसञ्ज्ञो न पश्चिमाभिमुखश्चमप्रवहात्म-  
कस्तान्ग्रहान्स्वोच्चाभिमुखंस्वोच्चदेवतास्थानसम्मुखमीरयेत्प्रेरयति चालयति ।  
तुकारादुच्चस्थानात्पूर्वस्मिन्ग्रहवायुः पश्चिमगत्याग्रहंचालयति पश्चिमस्थे वा-  
युः पूर्वगत्याग्रहंचालयतीत्यर्थः । तथाच कक्षाकारसूत्रं तदा तदा तथा भ्रमतीति  
दैवतैराकृष्यत इत्युपचारादुच्यत इति भावः । अतएव ग्रहाणां स्पष्टक्रियोत्पन्नेत्याह ।  
पूर्वापरापकृष्टा इति । उच्चदैवतैः पूर्वापरादिशयो रपकृष्टाग्रहाः पृथग्विधां मध्यमा-  
तिरिक्तप्रकारांगतिंगमनक्रियांयान्ति । अतो न केवलं मध्यक्रिययानिर्वाहः ॥ ३ ॥

भा०टी०-प्रवह नामक वायु ग्रहको अपनी ऊंची २ दिशाओंमें लेजाता है । इस प्रकार  
पूर्व पश्चिम दिशाओं खींचकर पृथक् गतिको प्राप्त करता है ॥ ३ ॥

अथप्राक्पश्चादपकृष्यन्तइत्युक्तंविशदयति-

ग्रहात्प्राग्भगणार्द्धस्थः प्राद्वमुखं कर्पति ग्रहम् ॥

उच्चसञ्ज्ञोऽपरार्द्धस्थस्तद्वत्पश्चान्मुखं ग्रहम् ॥ ४ ॥

ग्रहस्थानात्पूर्वभागस्थराशिपदकस्थित उच्चसञ्ज्ञो जीवो ग्रहविम्बं पूर्वदिगभि-  
मुखं स्वाभिमुखं कर्पत्याकर्पति । अपरार्द्धस्थो ग्रहस्थानात्पश्चिमभागस्थराशि-  
पदकस्थित उच्चसञ्ज्ञो जीव इत्यर्थः । ग्रहविम्बं पश्चान्मुखं पश्चिमदिगभिमुखं  
भिमुखं तद्वदाकर्पतीत्यर्थः ॥ ४ ॥

भा०टी०-पृथं आधे भगणमें स्थित उच्चग्रहको पूर्वमें और दूसरे अर्द्धमें स्थितग्रहको पश्चिममें खेंचता है ॥ ४ ॥

अथपूर्वोक्तसिद्धंफलितमाह-

स्वोच्चापकृष्टाभगणैःप्राङ्मुखंयान्तियद्ग्रहाः ॥

तत्तेषुधनमित्युक्तमृणपश्चान्मुखेषुतु ॥ ५ ॥

स्वोच्चजीवाकर्षिताग्रहाःपूर्वाभिमुखंभगणैराशिभिर्भगोलस्थक्रान्तिवृत्तानुसृतस्वाकाशगोलान्तर्गतक्रान्तिवृत्तेद्वादशराश्यन्तिकेयद्वाशिबिभागैरित्यर्थः । यद्यत्सङ्ख्यामितंगच्छन्तितत्संख्यामितंभागादिकंफलरूपंतेषुपूर्वावगतग्रहराश्यादिभोगेषुधनंयोज्यम् । पश्चान्मुखेषुपश्चिमाकर्षितग्रहपूर्वावगतराश्यादिभोगेषुतुकाराद्यत्सङ्ख्यामितंफलरूपंपश्चिमतो गच्छन्तितदित्यर्थः । ऋणंहीनमिति । एतत्पूर्वैःकथितम् ॥ ५ ॥

भा०टी०-अपने उच्चसे खिचकर जब ग्रह पूर्वदिशामें जातेहैं, तब तिसमें धन विपरीत पश्चिम दिशामें जाय तो ऋण होता है ॥ ५ ॥

अथपातानांग्रहविक्षेपरूपगतिहेतुत्वंप्रतिपादयति-

दक्षिणोत्तरतोऽप्येवंपातोराहुःस्वरंहसा ॥

विक्षिपत्येपविक्षेपंचन्द्रादीनामपक्रमात् ॥ ६ ॥

चन्द्रादीनांविशेषग्रहाणामपक्रमात् क्रान्तिवृत्तस्थस्पष्टग्रहभोगस्थानादक्षिणोत्तरतोदक्षिणस्यामुत्तरस्यावादिशि । अपिशब्दःपूर्वापराभ्यांसमुच्चयार्थकः । एपगणितागतःपातःपातराश्यादिभोगस्थानम् । अत्राप्यपिशब्दश्चैनसमुच्चयार्थकोऽन्वेति । एवमुच्चैनपूर्वापरयोःफलान्तरंभवतितथेत्यर्थः । विक्षेपविक्षेपणंस्वरंहसात्मवेगेनविक्षिपतिकरोति । विशिष्टवाचकानांपदानांविशेषणवाचकपदसमवधानेविशेष्यमात्रार्थत्वात् । चन्द्रादीन्विक्षिपतीतितात्पर्यायः । ननुच्चैनस्वाभिष्ठितजीवद्वाराग्रहाकर्षणंक्रियतेतथापातेनाचेतनत्वाद्देगाभावेनग्रहविक्षेपणंकर्तुमशक्यमित्यतआह । राहुरिति । पातस्थानाधिप्राग्नीदेवताराहुर्जीवविशेषश्चन्द्रपातस्तुदैत्यविशेषोराहुः । रहतित्यजतिग्रहमितिराहुरिति व्युत्पत्तेः ॥ ६ ॥

भा०टी०-अपने बलसे पातहुआ राहु, ग्रहोंको दक्षिण व उत्तरदिशामें विक्षिप्त करे है । क्रान्तिवृत्तसे चन्द्रादिके विक्षेपको विक्षेप कहते हैं ॥ ६ ॥

अथैतद्विशदयति-

उत्तराभिमुखंपातोविक्षिपत्यपरार्द्धगः ॥

ग्रहंप्राग्भगणार्द्धस्थोयाम्यायामपकर्षति ॥ ७ ॥

अपराद्धगोग्रहस्थानात्पश्चिमविभागस्थितभगणार्धात्मकराशिपदकस्थितो  
राहुर्ग्रहविम्बंस्वराश्यादिभोगस्थानीयप्रदेशादुत्तरदिगभिमुखं विक्षिपति विक्षेपा-  
न्तरेण त्यजति । प्राग्भगणार्धस्थः ग्रहस्थानात्पूर्वविभागस्थितराशिपदकमध्य-  
स्थितो दक्षिणस्यादिऽग्रपकर्षति विक्षिपति ॥ ७ ॥

भा०टी०-पश्चिम के आधे भगण में गए हुए पात ग्रहोंको उत्तराभिमुखमे और पूर्वके  
आधे भगणमें स्थित ग्रहोंको दक्षिण दिशाम खेचता है ॥ ७ ॥

अथ बुधशुक्रयोर्विशेषमाह-

बुधभार्गवयोः शीघ्रात्तद्वत्पातो यदा स्थितः ॥

तच्छीघ्राकर्षणात्तौ तु विक्षिप्येते यथोक्तवत् ॥ ८ ॥

बुधशुक्रयोः शीघ्रोच्चाजात्यभिप्रायेणैकवचनम् । बुधशुक्रयोः पातो जात्याभिप्रा-  
येणैकवचनम् । तद्वत्पार्वपूर्वार्धभगणार्धमध्ये यदा यत्काले स्थितस्तु कारात्  
यत्काले पाताभ्यामित्यर्थः । ..... (१)।  
तौ बुधशुक्रौ यथोक्तवत्पूर्वार्धपरार्धक्रमेण दक्षिणोत्तरयोर्विक्षिप्येते विक्षेपान्तरेण-  
त्यज्येते । तनूच्चात्तादृगवस्थितपातौ सम्बन्धाभावाद्बुधशुक्रौ दक्षिणोत्तरयोः  
कर्षत्यजतोऽन्यथा वैयधिकरण्येनातिप्रसङ्गापत्तेरित्यतः कारणमाह । तच्छी-  
घ्राकर्षणादिति । बुधशुक्रयोः शीघ्रोच्चेतयोराकर्षणाभ्यां जात्यभिप्रायेणैकव-  
चनम् । तथा च तदुच्चाभ्यां तादृगवस्थितपातौ तदुच्चजीवौ दक्षिणोत्तरयो-  
स्त्यजत इति पूर्वोक्तरीत्या न्यायसिद्धमनस्तदुच्चसूत्रबद्धत्वाद्बुधशुक्रयोस्तथा विक्षे-  
पणं न्यायसिद्धमेवेति भावः । ननु भौमगुरुशनीनामेव कथं नोक्तमनयोर्वा  
कथमेतदुक्तं सर्वेषामेकरीतिकथनस्य समुचितत्वात् । किञ्च गुरुभौमश-  
नीनामुच्चदेवताः स्वस्वकक्षास्था इति फलमुपपन्नं भवति बुधशुक्रयोरुच्चदेवतयोः  
कक्षातो दक्षिणोत्तरयोः स्थितत्वेन पूर्वोक्तरीत्या फलानुपपत्तिर्विलक्षणप्रवृत्त्यायु-  
सूत्रस्थदेवतासम्बद्धस्य स्पष्टभूपरिध्याकारत्वेन कक्षाकारत्वाभावात् । वि-  
ना कक्षाकारतां फलोत्पादनस्य ब्रह्मणोऽप्यशक्यत्वाच्च । न च विलक्षणप्रवृत्त्यायु-  
सूत्रं देवतासम्बद्धं ग्रहाकाशगोलकक्षाकारत्वाभावेऽपि कक्षातुल्यं स्थानांतर इति फ-  
लोत्पत्तिर्याम्योत्तरान्तरसत्त्वेऽपि कल्पनयेति वाच्यम् । उच्चदेवतास्थानस्य क-  
क्षातो दक्षिणत्वे तत्पट्टमान्तरप्रदेशम्योत्तरत्वावश्यम्भावेनोच्चबुधशुक्रयोरेकदि-  
ग्विक्षेपतुल्यत्वनियमानुपपत्तेः । तत्कथमिदं सद्गतं भगवदुक्तमिति चेत् ।  
अत्रोच्यते । स्पष्ट्यासद्गतार्थमङ्गीकृत्य तद्वृणोद्वाटनेन भगवदुपालम्भनक-  
र्तृरसनाच्छेदस्तत्तत्कार्यप्रकाशनावश्यकरीयः । तथा हि स्पष्ट्यासद्गाद्बुधशुक्र-  
योरेव दन्तराश्यात्म संतद्वत्पातस्तेनान्तरेण युक्तः पूर्वातीतपात इत्यर्थः । यथा  
बुधशुक्रयोरपरपूर्वार्धक्रमेण स्थितोऽवस्थितस्तु कारात्त्येत्यर्थः । तच्छीघ्राक-



र्षणात्तादृशपाताभ्यांशीघ्रवेगेनाकर्षणं तस्मात्पातस्थानाधिष्ठातृदेवताभ्यां स्व-  
हस्तस्थितग्रहसम्बद्धवायुसूत्रस्यातिवेगाकर्षणरचनादित्यर्थः । तौ बुधशुक्राबु-  
क्तबदुत्तरदक्षिणक्रमेण विक्षिप्येते । अत्रपातशब्देन चक्रशोधितपातो बोध्यः ।  
अन्यथाग्रहो न शीघ्रोच्चरूपकेन्द्रयोजनस्योपपत्तिसिद्धत्वेन शीघ्रोच्चो न ग्रहरूपकेन्द्र-  
योजनोक्त्यनुपपत्तेः । तथा च सर्वग्रहसाधारणं विक्षेपकयनं पातभेददर्शनार्थं बु-  
धशुक्रयोः पृथगुक्तम् । न ह्यन्यास्मिन्पक्ष उच्चयोर्विक्षेपणं प्रतीयते येन प्रागुक्तसर्व-  
घिलोपाशङ्कनं शङ्कनीयम् । पातभेदोक्तिकारणं च "ये चात्र पातभगणाः क-  
थिता जभृबोस्ते शीघ्रकेन्द्रभगणैरधिका यतः स्युः । ; स्वल्पाः सुखार्थमुदिता-  
श्चलकेन्द्रयुक्तौ पातौ तयोः पठितचक्रभवौ विधेयौ ॥" इति भास्कराचार्योक्तमि-  
ति दिक् ॥ ८ ॥

भा० टी०—बुध और शुक्रका पात, शीघ्रसे पहली कही हुई रीतिकरके स्थित होने पर  
शीघ्राकर्षणके हेतुसे पहलेकी समान विक्षिप्त होता है ॥ ८ ॥

स्पादेतत्परमुच्चदेवतयोरविशेषात्सूर्यचन्द्रयोः समफलं कुतो न भवतीत्यत आह—

**महत्त्वान्मण्डलस्यार्कः स्वल्पमेवापकृष्यते ॥**

**मण्डलाल्पतया चन्द्रस्ततो बह्वपकृष्यते ॥ ९ ॥**

सूर्यो मण्डलस्य विम्बस्य महत्त्वाद्गुरुत्ववत्त्वात्स्वल्पमितरग्रहापेक्षया लम्परमफ-  
लम् । एवकारो निर्धारणेऽपकृष्यते उच्चजीवेनाकृष्यते । चन्द्रो मण्डलाल्पतया  
विम्बस्य लघुत्वेन ततः सूर्यफलद्वयधिकं परमफलमुच्चजीवेनाकृष्यते ॥ ९ ॥

भा० टी०—सूर्यमण्डल अधिकभारी होनेसे कम खिंचाता है, चंद्रमा स्वल्प होनेसे अधिक  
खिंचा जाता है ॥ ९ ॥

अथात एव भौमादीनामल्पमूर्तित्वादाभ्यां फलाधिकत्वं सम्भवतीत्याह—

**भौमादयोऽल्पमूर्तित्वाच्छीघ्रमन्दोच्चसञ्ज्ञकैः ॥**

**दैवतैरपकृष्यन्ते सुदूरमतिवेगिताः ॥ १० ॥**

भौमादयः पञ्चग्रहाऽल्पमूर्तित्वाल्लघुतरविम्बत्वाच्छीघ्रमन्दोच्चसञ्ज्ञकैः शीघ्रो-  
च्चमंदोच्चसंज्ञैर्दैवतैः सुदूरमत्यन्तबह्वपकृष्यन्ते ॥ अतएवातिवेगिता अत्यंतवेगः  
संजातो ये पांति विम्बलघुत्वेनोच्चद्वयाकर्षणेन च बहुपरमफला इत्यर्थः । ननु सूर्य-  
चन्द्रयोः कक्षाकारविलक्षणप्रवहवायुचलनेन फलोत्पादनं युक्तं भौमादीनां तु प्रत्येक-  
मुच्चद्वयसद्भावाद्वायुरश्म्याकर्षणासम्भवेन कक्षाकारप्रवहविलक्षणवायुचलनेन फ-  
लोत्पादनार्थमङ्गीकृतं कथं सम्भवति । उच्चद्वयस्थानस्यैकत्वाभावात्तद्वैकमेव  
वायुमण्डलं युगपद्विरुद्धगत्योराश्रयं स्वतो भवितुमर्हतीति चेन्न भौमादीनां शीघ्रम-  
न्दोच्चदेवताद्वयेन तत्सूत्रमार्गेण ग्रहविम्बाकर्षणस्यैव स्पष्टकारचनात् । न वायु-

मण्डलचलनकल्पनंमूर्यचन्द्रयोरप्येवमेवाङ्गीकारेवाधकाभावाच्च । वायुमण्डलकल्पनंतुतद्वातरश्मीत्युक्तानुपपत्त्यानातिप्रयोजनम् । तद्वातरश्मिभिर्वद्वाइत्यस्यपश्चिमभ्रमात्मकप्रवहवायौस्वस्वाकाशगोलेसमसूत्रसम्बन्धेनस्थिता इतिग्रहस्थितिस्वरूपोक्त्यासमर्थनात् । नहितदत्रहेतुगर्भेनानुपपत्तिः शङ्कनीया । उच्चदेवताकल्पनेनाकाशस्थग्रहाणांतथातथास्वशक्त्यातदाकर्षणाफलद्वयसंस्काररूपैकफलोत्पादनंसङ्गच्छते । अतएवसूत्रंमहविम्बप्रोत-  
कक्षाकारमितिकल्पनमपिनिरस्तम् । उच्चद्वयानुल्यकर्षणेनविरुद्धकर्षणेनच सूत्रमंडलभङ्गापत्तेरिति ॥ १० ॥

भा०टी०-मंगल आदि छोटी सूर्यवाले होनेके कारणसे, शीघ्रमन्दोच्च देवताओंकरके दूर खिंचे जाते और अति शीघ्र चलते हैं ॥ १० ॥

अथैतदुपसंहरति-  
**अतोधनर्णसुमहत्तेपांगतिवशाद्भवेत् ॥**  
**आकृष्यमाणास्तैरेव्योम्नियान्त्यनिलाहताः ॥ ११ ॥**

अतः पूर्वोक्तसुदूराकर्षणप्रतिपादनात्तेपांभौमादीनांगतिवशादाकर्षणोत्पन्नचलनवशात्सुमहदत्यधिकफलं धनर्णस्वोच्चापकृष्टेत्यादिनाभवति । नन्वाकर्षणोत्पन्नचलनं कथं न प्रत्यक्षमिति तदाह । आकृष्यमाणा इति । तैरुच्चपातदैवतैरेवमुक्तप्रकारेणाकृष्यमाणा आकर्षिता एते भौमादयो व्योम्निस्वस्वाकाशगोलेनिलाहताः पश्चिमाभिमुखानवरतप्रवहवाय्वाघातायान्तिगच्छन्ति । तथाचावलम्बनोत्पन्नपूर्वगतिर्यथानप्रत्यक्षा तथा पूर्वगतिविकृत्यात्मकमेतदाकर्षणचलनमनियतं प्रवहवायुभ्रमणप्राबल्यादप्रत्यक्षमिति भावः ॥ ११ ॥

भा०टी०-इस चालके घशसे उनका धन और कृष्ण अत्यन्त अधिक होता है । इसप्रकार आकाशमार्गमें खिंचते हुए होकर पवनके सहारे चलते हैं ॥ ११ ॥

अथैवंगतिकारणसञ्चयैर्ग्रहाणांभौमादीनांफलितेकागतिरष्टभेदात्मिकेत्याह-  
**वक्रानुवक्राकुटिलामन्दामन्दतरासमा ॥**  
**तथाशीघ्रतराशीघ्राग्रहाणामष्टधागतिः ॥ १२ ॥**

भौमादिग्रहाणां विरधिचन्द्राणामष्टप्रकारागतिः फलिता । तत्रवक्त्रेत्यादि समेत्यन्तर्पदप्रकारागतिः शीघ्रतराशीघ्रिति गतिद्वयम् । तथासमुच्चये । आसांस्वरूपज्ञानमग्रेस्फुटम् ॥ १२ ॥

भा०टी०-वक्र, अनुवक्र, कुटिल, मन्द, मन्दतर, सम, शीघ्र, शीघ्रतर यह आठप्रकारकी गति हैं ॥ १२ ॥

अथैनामष्टधागतिभेदद्वयेनक्रोडयति-

तत्रातिशीघ्राशीघ्राख्यामन्दामन्दतरासमा ॥

ऋज्वीतिपञ्चधाज्ञेयायावक्रासानुवक्रगा ॥ १३ ॥

तत्राष्टविधगतिष्वतिशीघ्रेत्यादिसमेत्यन्तादित्येवंपञ्चधागतिः । ऋज्वी-  
मार्गागतिर्ज्ञेयायागतिः सानुवक्रगानुवक्रगमनेनसहवर्तमानापूर्वश्लोकेऽनुवक्रग-  
तेर्वक्रकुटिलमध्याभिधानादुभयथासन्नत्वाच्चवक्रानुवक्राकुटिलेतिगतिर्वक्राज्ञे-  
यातथाचग्रहाणांमार्गावक्रेतिगतिद्वयम् ॥ १३ ॥

भा०टी०-तिनमें अतिशीघ्र, शीघ्र, मन्द, मन्दतर और सम यह पांच सीधी गति हैं ।  
कुटिल, वक्र, और अनुवक्र यह तीन वक्रगति हैं ॥ १३ ॥

अथग्रहाणांस्पष्टक्रियांप्रतिजानीते-

तत्तद्गतिवशाभित्यंयथाद्वक्तुल्यताग्रहाः ॥

प्रयांतितत्प्रवक्ष्यामिस्फुटीकरणमादरात् ॥ १४ ॥

नित्यंमत्यहंतत्तद्गतिवशात्तास्तागतयएकस्मिन्दिनेशीघ्रापरदिनेऽतिशीघ्रेत्या-  
दिनायस्मिन्दिनेयागतिस्तत्सम्बन्धानुरोधादित्यर्थः । ग्रहाःसूर्यादयोयथाये-  
नप्रकारेणद्वक्तुल्यतविधितग्रहसमतंगच्छन्तितत्तादृशंस्फुटीकरणंस्पष्टक्रियाग-  
णितप्रकारमादरादत्यन्ताभिनिवेशादेतेनासङ्गतत्वनिरासः । प्रवक्ष्यामिसूक्ष्मत्वे-  
नकथयामि ॥ १४ ॥

भा०टी०-इन गतियोंके वश होकर यह सदा दृष्टतुल्यता प्राप्त करते हैं । इससमय  
वही स्पष्टीकरण आदरसहित कहूंगा ॥ १४ ॥

अथतत्रप्रथमंज्यासाधनार्थंज्यापिण्डान्विवक्षुस्तदानयनंश्लोकान्यामाह-

राशिलिप्ताष्टमोभागःप्रथमंज्यार्धमुच्यते ॥

तत्तद्विभक्तलब्धोनमिश्रितंतद्वितीयकम् ॥ १५ ॥

आद्येनैवंक्रम्यात्पिण्डान्भक्त्वालब्धोनसंयुताः ॥

खण्डकाःस्युश्चतुर्विंशज्यार्धपिण्डाःक्रमादमी ॥ १६ ॥

एकराशिकलानामष्टादशशतानामष्टमोऽंशस्तत्त्वादिबिमितःप्रथममाद्यंज्या-  
र्थसंपूर्णजीवार्धपिण्डकःकथ्यतेतदभिज्ञैः । ततःप्रथमज्यार्धोत्तेनप्रथमज्यार्धे-  
नभक्तालब्धेनहीनमन्यस्याप्रसंगात्प्रथमज्यार्धमनेनयुक्तंतत्प्रथमज्यार्धद्वितीयकं  
ज्यार्धभवति । द्विगुणप्रथममेकोनम् । तृतीयादीनामानयनार्थमुक्तप्रका-  
रमतिदिशति । आद्येनेति । प्रथमज्यार्धपिण्डेन । एवमुक्तरीत्याक्रमा-  
त्सिद्धपिण्डान्भक्त्वालब्धैरूनमाद्यंखण्डमनेनयुताःसप्तण्डकाऽसिद्धाव्यवहित-  
सिद्धज्यार्धपिण्डाऽसिद्धपिण्डाभवन्ति । यथाप्रथमखण्डं २२५ प्रथमभक्तफलं

१ द्वितीयखण्डं ४४९ प्रथमभक्तफलद्वयम् २ अर्धाधिकावयवस्यैकाधिकत्वेनग्र-  
हस्यसाम्प्रदायिकत्वात् । फलैक्योनंप्रथमम् २२२ अनेनद्वितीयखण्डो ४४९  
युतस्तृतीयम् ६७१ एवमिदंप्रथमखण्डभक्तफलम् ३ अनेनपूर्वफलैक्यं ३ युतंजातं  
६ सर्वफलैक्यमनेनप्रथमखण्डहीनम् २१९ अनेनतृतीयं ६७१ युतंचतुर्थम् ८९०  
एवमिदंप्रथमखण्डभक्तफलं ४ पूर्वलब्धैक्योनंप्रथमखण्डरूपं २१९ ज्यान्तररू-  
पखण्डकमनेन ४ हीनम् २१५ अनेनचतुर्थयुतंपञ्चमम् ११०५ एवमग्रेऽपि । ययो-  
क्तीत्यासदूख्यखण्डानां सम्भवात्खण्डनियममाह । स्युरिति । एवंचतुर्विं-  
शत्सदूख्याकाज्यार्धपिण्डाः कार्या न तदधिकाः । अत्र ॥ “ एकविंशाच्चार्ध-  
शाच्चपष्ठात्पञ्चदशादपि ॥ सप्तमाष्टादशात्सप्तदशान्नार्धोत्तरंमतम् ॥ ” इति  
ब्रह्मसिद्धान्तोक्तस्यलेऽर्धाधिकावयवस्यैकाधिकत्वेननग्रहइतिध्येयम् । गणित-  
स्याविकृतत्वात्सिद्धाः पिण्डाः कथंनोक्ताइत्यतआह । क्रमादिति । अमी  
सिद्धाः पिण्डाः क्रमात्समनन्तरमेवोच्यन्ते । अत्रोपपत्तिः । समायांभूमौशृ-  
त्तंभगणकलाङ्कितंतिर्यग्ध्वाधरव्यासमितरेखाभ्यां चतुर्भागकार्यतत्राद्धरेखास-  
क्तपरिधिप्रदेशादुभयत्रसमविभागंविगणय्यतदप्रयोर्वर्द्धंमृत्रंवृत्ते द्विगुणविभाग-  
मितसम्पूर्णचापस्यसम्पूर्णज्या । अत्रगणितऊर्द्धरेखातोऽर्धज्यायाएवमयो-  
जनात्तद्रेखापस्यतदर्धमर्धज्या । एवंवृत्तचतुर्थांशऊर्द्धरेखातोऽर्धाष्टांशानां  
चापाधाराणामर्धज्याअभीष्टागण्याः । तत्रभगवतास्वेच्छयाशृत्तचतुर्थीशे  
त्रिराशमितेचतुर्विंशज्याः फलितास्तज्ज्ञानंतुवृत्ते चक्रकलानामङ्कितत्वात्त-  
त्परिधिव्यासार्धत्रिराशिज्यान्तिमा । भनन्दामिमितपरिधौखवाणमूर्यमि-  
तोव्यासस्तदाचक्रकलापरिधौकइत्यनुपातेनव्यासानयनम् । यथाचक्रकलाः  
२१६०० खवाणमूर्यगुणाः २७०००००० भनन्दामि ३९२७ भताव्यामः ६८७६  
एतदर्धमन्तिमाज्या ३४३८ अथवृत्तेचापज्ययोर्विरेकेतयोरनुत्पत्त्यमपिभगव-  
ताकोऽपिवृत्तभागः समोऽस्त्यन्यथामलकादीसर्पपाद्यवस्यानं नस्यादिति मत्वात-  
द्भागस्थज्यातनुत्प्रेरति । “ वृत्तस्पष्टण्यत्यंशोदृढरहस्यतेतुसः ॥ ” इतिशाकल्यो-  
क्तः । प्रथमज्याचक्रकलाद्वादशांशरूपैवराशिज्ज्ञानामष्टभागमन्त्राद्विभक्तः ।  
एतन्मितमेवप्रथमचापमतएतदन्तरेणाभीष्टाज्याश्चतुर्विंशत । अथचतुर्विंशति-  
जीरानांपर्यावरमुपचयात्तदन्तररूपखण्डानांयथोक्तमपचयस्यत्रुनेज्याद्वेनेनप्र-  
त्यक्षज्याज्यान्तररूपखण्डानामन्तरंयथोक्तमुपायितामितिद्वारिंशद्विंशयोर्विंश-  
तिचतुर्विंशतिज्यानामन्तरयोरन्तरमिदंप्रमंगणान्तर्गमज्योन्वतिप्रकारे-  
णावगतम् १५ । १६ । ४८ । अपत्रिज्येयदंखण्डानान्तरमन्तदप्रथमज्ययाकि-  
मित्यनुपातेनफलप्रमाणयोः फलेनापत्यप्रमाणान्यनितयाद्विनोऽनेनभनाः प्र-  
थमज्याफलंपरंद्वितीयखण्डयोरन्तरम् । अनेनपुनर्यगण्डहीनंदिनार्थंखण्डंभय-  
ति । तत्रपुनर्यगण्डंप्रथमज्यानुन्यमेव । द्वितीयखण्डंमयमज्यायांयुनंदिनी-

यज्या । एवमस्यास्तत्त्वाशिवभागलब्धद्वितीयतृतीयखण्डकयोरन्तरमनेन  
द्वितीयखण्डमूनंतृतीयखण्डमित्यनेन द्वितीयज्यायुतातृतीयज्या । एवंचतुर्था-  
द्याः । तत्र पूर्वमर्धाभ्यधिकग्रहणेनोत्तरत्राधिकान्तरपातसम्भावनया कचित्  
कचिद्वर्धाभ्यधिकावयवस्यैकाधिकत्वेनायहइत्युपपन्नं श्लोकद्वयम् ॥ १५ ॥ १६ ॥

भा० टी०--राशिकलाका ( १८०० ) अष्टमभाग प्रथम ज्यार्द्ध है । तिसको तितकरके  
भागकरके, भाग फलहीन करके पूर्वके साथ मिलानेसे दूसरा ज्यार्द्ध है ॥ १५ ॥  
विगतपिण्डोको क्रमशः भादि २२५ से भागलब्ध एकत्रकर २२५ से अलगकर  
तिसको पूर्वखण्डमें मिलानेसे खण्ड होंगे; इसमकार निम्नलिखित २४ ज्यार्द्ध  
पिण्ड नियत होंगे ॥ १६ ॥

अथैताःसिद्धाःश्लोकपङ्केनकथयन्नुत्क्रमज्यार्धपिण्डज्ञानमाह-

तत्त्वाश्विनोऽङ्काब्धिकृतारूपभूमिधरर्तवः ॥

खाङ्काष्टौपंचशून्येशावाणरूपगुणेन्दवः ॥ १७ ॥

शून्यलोचनपञ्चैकाश्विद्रूपमुनीन्दवः ॥

वियच्चन्द्रातिधृतयोगुणरंभ्राम्बराश्विनः ॥ १८ ॥

मुनिपद्ममनेत्राणिचन्द्राग्निकृतदस्रकाः ॥

पञ्चाष्टविषयाक्षीणिकुञ्जराश्विनगाश्विनः ॥ १९ ॥

रन्ध्रपञ्चाष्टकयमावस्वद्व्यङ्ग्यमास्तथा ॥

कृताष्टशून्यज्वलनानगादिशशिवह्वयः ॥ २० ॥

पट्पञ्चलोचनगुणाश्चन्द्रनेत्राग्निवह्वयः ॥

यमाद्रिवाह्निज्वलनारन्ध्रशून्यार्णवाग्नयः ॥ २१ ॥

रूपाग्निसागरगुणावस्वाग्निकृतवह्वयः ।

प्रोज्झ्योत्क्रमेणज्यासार्धादुत्क्रमज्यार्धपिण्डकाः ॥ २२ ॥

तथासमुच्चये । एतानुत्क्रामज्यार्धपिण्डान् । उत्क्रमेणोपात्तपिण्डा-  
दिप्रथमपिण्डान्तप्रत्येकंज्यासार्धाग्निज्यारूपपरमपिण्डात्प्रोज्झ्यन्यूनीकृत्यक्र-  
मेणोत्क्रमज्यार्धपिण्डाभवन्ति । यथात्रयोविंशतितमंज्यार्धमुत्तरूपामिसागर-  
गुणाद्विचस्वमिकृतवह्वयइतिचरमपिण्डादूनंसप्रथमउत्क्रमज्यार्धपिण्डः ।  
एवंद्वयोविंशतितमंरमामन्दुर्द्धद्वितीयउत्क्रमज्यार्धपिण्डः । एवमग्रेऽपीतिचतु-  
र्विंशदुत्क्रमज्यार्धपिण्डाः । अत्रोपपत्तिः । ज्याचापयोर्वाणरूपमन्तरमुत्क्र-  
मज्या । यद्यपिपूर्वार्द्धज्यावद्भागस्यार्धनसम्भवतीत्युत्क्रमज्यापिण्डाद्विच-  
क्षुमुचितंनोत्क्रमज्यार्धपिण्डाद्विचक्षुः । तथापिभगवतानुगतपरिभाषार्थचा-

पवाह्यशराग्राभावेनोत्क्रमज्यायाः पूर्णशरांशत्वादुत्क्रमज्यार्धमित्युक्तम् । अथवृत्त-  
चतुर्थांशे सर्वज्याङ्केन नयदंशानां ज्यात्रिज्यातोहीना तत्कोट्यंशानामुत्क्रमज्येति-  
स्फुटं दृश्यते अत उक्तज्यार्धक्रमेणोत्क्रमज्याज्ञानार्थं व्युत्क्रमेण त्रिज्याशुद्धा उत्क्र-  
मिण्डा उत्क्रमज्यापिण्डा इत्युपपन्नं प्रोज्झयेत्यादि ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

अथ श्लोकपञ्चकेनोत्क्रमज्यापिण्डान्पूर्वोक्तसिद्धान्निबध्नाति-

मुनयोरन्ध्रयमलारसपट्टकामुनीश्वराः ॥

अथैकारूपषड्दस्त्राः सागरार्थहुताशनाः ॥ २३ ॥

स्वर्तुवेदानवाद्यर्थादिङ्गनगारुयर्थकुञ्जराः ॥

नगाम्बरवियञ्चन्द्रारूपभूधरशङ्कराः ॥ २४ ॥

शरार्णवहुताशैकाभुजङ्गाक्षिशरैर्दवः ॥

नवरूपमहीध्रैकागजैकाङ्कनिशाकराः ॥ २५ ॥

गुणाश्विरूपनेत्राणि पावकाग्निगुणाश्विनः ॥

वस्वर्णवार्थयमलास्तुरङ्गर्तुनगाश्विनः ॥ २६ ॥

नवाष्टनवनेत्राणि पावकैक्यमाग्रयः ॥

गजाग्निसागरगुणा उत्क्रमज्यार्धपिण्डकाः ॥ २७ ॥

एतदुत्क्रमज्यापिण्डाः पूर्वसिद्धानिबद्धामहीध्रः पर्वतोभुजज्याभावे कोट्युत्क्र-  
मज्यायाः परमत्वाच्छून्यज्यानां त्रिज्यापरमोत्क्रमज्यापिण्डस्त्रिज्याया उभयत्र प-  
रमत्वेनार्थसिद्धमन्त्यपिण्डत्वं वेति ध्येयम् ॥ २७ ॥

ज्यासंख्या ज्यापिण्ड उत्क्रम ज्यासंख्या ज्यापिण्ड उत्क्रम ज्यासंख्या ज्यापिण्ड उत्क्रम

१	२२५	७	९	१९१०	५७९	१७	३०४८	१९१८
२	४४८	२९	१०	२०९३	७१०	१८	३१७७	२१२३
३	६७१	६६	११	२२६७	८५३	१९	३२५६	२३३३
४	८९०	११७	१२	२४३१	१००७	२०	३३२१	२५४८
५	११०५	१८९	१३	२५८५	११७१	२१	३३७३	२७६७
६	१३१५	२६१	१४	२७२८	१३४५	२२	३४०९	२९६९
७	१५२०	३५४	१५	२८५९	१५२८	२३	३४३१	३२१३
८	१७१९	४६०	१६	२९७८	१७१९	२४	३४३८	३४३८

अथ प्रसङ्गात्परमक्रान्तिज्यावदन्क्रान्त्यानयनमाह-

परमापक्रमज्यानुसत्तरन्ध्रगुणेन्दवः ।

तद्गुणाज्यात्रिजीवात्तातच्चापंक्रान्तिरुच्यते ॥ २८ ॥

न्यूनचतुर्दशशते १३९७ परमक्रांतिज्यातुकाराच्चतुर्विंशत्यंशानां वक्ष्यमाण-  
ज्यानयनप्रकारसिद्धेत्यर्थः । अभीष्टज्यापरमक्रान्तिज्ययाशुणितात्रिज्याभक्ता-  
फलस्यवक्ष्यमाणप्रकारेण धनुःक्रांतिः कलात्मिका तत्त्वज्ञैः कथ्यते । अत्रोपपत्तिः । वि-  
षुवदृत्तात्क्रान्तिवृत्तभागस्ययाम्योत्तरस्यान्तरं ध्रुवाभिमुखवृत्ताकारसूत्रे क्रान्तिः ।  
तत्र सापनमेतुलादिस्थानेतयोरन्तराभावात् । कर्मकरादौ तयोः परमान्तर-  
त्वादभीष्टभुजज्यावशात्क्रान्तिरुपपन्नेति त्रिज्यातुल्यभुजज्यया परमक्रांतिज्या-  
तदेष्टभुजज्यया केत्यनुपातेन फलं ध्रुवाभिमुखसूत्रे तदन्तररूपार्धचापस्यार्धज्यावि-  
षुवदृत्तौ धर्वाधरमध्यसूत्रात्तच्चार्पतदन्तरकलात्मिका क्रान्तिः ॥ २८ ॥

मा० टी०—परमापक्रमज्या १३९७ इसको इसको ज्यासे गुणकरके त्रिज्या ( ३४३८ ) से भागकरनेपर क्रान्तिज्या होगी । इसको धनुकरनेसे क्रान्ति होगी ॥ २८ ॥

अथ फलानयनार्थं केन्द्रपदाद्भुजकोटिज्येकापेक्षित्याह—

**ग्रहसंशोध्यमन्दोच्चात्तथाशीघ्राद्विशोध्य च ॥**

**शेषकेन्द्रपदं तस्माद्भुजज्याकोटिरेव च ॥ २९ ॥**

ग्रहराश्यादिकमन्दोच्चात्वागानीतस्वकीपराश्यादिकमन्दोच्चभोगात् संशो-  
ध्योनीकृत्यशीघ्रात्वागानीतराश्यादिशीघ्रोच्चात्तथाचः समुच्चये ऊनीकृत्यशीघ्रराश्या-  
त्मकंतयोश्चसम्बन्धेन केन्द्रमन्दोच्चाद्धीनो ग्रहो मन्दकेन्द्रम् । शीघ्रोच्चाद्धीनो ग्रहः  
शीघ्रकेन्द्रं भवतीत्यर्थः । तस्मात्केन्द्रात्पदं राशित्रयात्मकं विषमसमपदं ज्ञेयम् ।  
त्रिराश्यन्तर्गतं चेत्प्रथमं विषमपदम् । ततः पद्माश्यन्तर्गतं चेत्पूनं केन्द्रं द्विती-  
यं समपदम् । ततो नवराश्यन्तर्गतं चेत्पद्मं तृतीयं विषमपदम् । ततो नवो-  
नचतुर्थपदं सममित्यर्थः । तस्मात्पदाद्भुजस्य ज्याकोटिः कोटिज्याचः समुच्चये ।  
एवकारादेकादयं साध्यमित्यर्थः ॥ अत्रोपपत्तिः । उच्चस्थानाभिमुखमुच्चदैव-  
तैर्ग्राहणामाकर्षणोक्तेरुच्चाद्ग्रहः कियदन्तरेण तिष्ठानार्थमुच्चहीनो ग्रहः केन्द्रमुच्चग्रह-  
णवशात्तदारूपम् । तत्र भगवतास्वेच्छया ग्रहादुच्चं दन्तरेण तत्केन्द्रं कृतम् ।  
उभयथाभुजकोट्योस्तुल्यत्वात् । द्वादशराश्यङ्गिते पृष्ठ उच्चस्थानाच्चतुर्विभागा-  
त्मक एकैको भागो राशित्रयात्मकः पदसंज्ञः । अथोच्चस्थानाद्ग्रहः कस्मिन्पदेऽस्ती-  
ति शून्यात्रिपणवोर्न केन्द्रं कृतं ज्यानां पदान्तर्गतत्वात् । ग्रहादिप्रतिपदाद्भुजज्या-  
कोटिज्ययोर्ज्ञानम् ॥ २९ ॥

मा० टी०—मन्दोच्चसे ग्रहमध्य वियोगकरनेपर अथवा शीघ्रसे ग्रहमध्य हीन करनेपर  
केन्द्र होता है । भगणके जिस पादमें केन्द्र है, तिस्से भुजज्या और कोटिज्या स्थिर  
होती है ॥ २९ ॥

१ एकादि ज्यासंख्याक प्रमेते अपत्रमज्या ११, १८२, २७३, ३६२, ४५९, ५३५, ६१८, ६९९,  
७७६, ८५०, ९२१, ९८८, १०५०, ११०७, ११६२, १२१०, १२५३, १२९१, १३२३, १३४९,  
१३७०, १३८८, १३९५, १३९७ ॥

ननुपदेग्रहस्यराशिबिभागात्मकेनैकत्वाद्भुजकोटिज्ययोरतुल्ययोःसाधनंकय-  
मित्यतआह-

गताद्भुजज्याविषमगम्यात्कोटिःपदेभवेत् ॥

युग्मेतुगम्याद्बाहुल्यात्कोटिज्यातुगताद्भवेत् ॥ ३० ॥

विषमपदेगताद्ग्रहस्यपदादितोयद्गतंराशिबिभागात्मकंप्राज्ञातंतस्मादित्य-  
र्थः । भुजज्यास्यात् । गम्याद्गतोनंविभंगहात्पदान्तावधिकमेप्यम् । त-  
स्मात्कोटिःकोटिज्यास्यात् । युग्मेसमेतुकारात्पदेष्व्याद्भुजज्यागतात्कोटिज्यास्या-  
त् । तुकारोविशेषद्योतकः । एकस्मादेवोक्तरीत्याद्वयंसाधितमित्यर्थः । अ-  
त्रोपपत्तिः । विषमपदेग्रहोच्चोर्ध्वाधररेखान्तरानुसारेणफलमुत्पद्यतेततोयुक्ता-  
न्तस्तदन्तरमर्धज्याभुजरूपातदर्धचापंतदंतरांशवृत्तभागस्थागताः । ऊर्ध्वाध-  
ररेखामत्स्यसम्पन्नतिर्यग्रेखाग्रहयोरन्तरसूत्रमर्धज्यापदान्तःकोटिज्याभुजोत्क्रम-  
ज्योनव्यासाधरेखारूपकोटितुल्यत्वात् । तदर्धचापंभुजांशोनंविभमितिगम्या-  
त्कोटिज्या । समपदेग्रहोर्ध्वाधररेखान्तरंतिर्यग्मर्धज्याभुजज्येतिदर्धचापंय-  
दैप्यंतिर्यग्रेखाग्रहान्तरंतिर्यग्मर्धज्याकोटितुल्यत्वात्कोटिस्तच्चापंपदगतमित्युपप-  
न्नंगतादित्यादि ॥ ३० ॥

भा० टी०-विषम पदमें गतसे भुजज्या और गम्यसे कोटिज्या होती है। युग्मपदमें गम्यसे  
भुजज्या और गतसे कोटिज्या होती है ॥ ३० ॥

अथाभीष्टफलानांज्यासाधनंश्लोकाभ्यामाह-

लिप्तास्तत्त्वयमैर्भक्तालब्धज्यापिण्डकंगतम् ॥

गतगम्यान्तराभ्यस्तंविभजेत्तत्त्वलोचनैः ॥ ३१ ॥

तदवाप्तफलंयोज्यंज्यापिण्डेगतसञ्ज्ञके ॥

स्यात्क्रमज्याविधिरयमुत्क्रमज्यास्वपिस्मृतः ॥ ३२ ॥

यस्यराश्यात्मकस्यपदान्तर्गतस्यज्याकर्तुमिष्टातस्यफलाःकार्याः । तत्त्वा-  
धिभिर्भक्तालब्धंचतुर्विंशज्यापिण्डेषुपूर्वोक्तपुलब्धसङ्ख्याकःपिण्डोऽभिभव-  
तितदग्रिमापिण्डेष्वःपूर्वतुस्वरूपोक्त्यर्थंपिण्डानांज्याधेत्युक्तिरिदानींतुतेषामे-  
वार्थत्यागेनज्यापिण्डत्वोक्तिः । अर्धग्रहणेगणितक्रियायांव्याकुलतापत्तेः । न-  
नुपूर्वपिण्डादिगुणामणितक्रियायांग्राह्याइत्याशयेनार्थानुक्तिर्गोचरात् । भागेऽ-  
वशिष्टंतद्वैतप्यपिण्डयोरन्तरेणगुणितंतत्त्वाधिभिर्भजेत् तस्मात्प्राप्तंयत्फलंदि-  
कःफलंतद्वैतज्यापिण्डेयुक्तंकार्यम् । उत्क्रमज्याभीष्टांशफलानामर्धज्यारूपाक्रम-  
ज्याभवति । अयमुक्तःप्रकारउत्क्रमज्यापिण्डेषुगणितः । अभीष्टांशफला-



नामुक्तमज्यापिण्डैरुक्तविधिनोक्तमज्यास्यादित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । तत्त्वाधिकलाभिरैकाज्यातदाभीष्टकलाभिः कृत्यनुपातेन गतज्याततस्तत्त्वाधिकलाभिर्गताग्रिमज्यान्तरं लभ्येततदाशेषकलाभिः कृत्यनुपातागतलब्धेन युक्ताभीष्टज्या ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

भा०टी०-केन्द्रपदं कलाको २२५ से भाग करनेपर जो प्राप्त हो, तिसके परिमाणसे ज्यापिण्ड गत हुए हैं गत और गम्य ज्यापिण्डके अन्तरकी बची हुई कलासे गुणकरके २२५ से भागकरे ॥ ३१ ॥

भा०टी०-भागफल, गतज्यापिण्डमें मिलावे । इस प्रकारसे क्रमज्या और उत्क्रमज्याका विधान होता है । उत्क्रमज्याके स्थानमें उत्क्रमखण्डाज्या ग्रहण करनी चाहिये ॥ ३२ ॥

अथज्यातोधनुरानयनमाह-

ज्यांप्रोङ्ग्यशेषंतत्त्वाधिहतंतद्विवरोद्धतम् ॥

सङ्ख्यातत्त्वाधिसंवर्गसंयोज्यधनुरुच्यते ॥ ३३ ॥

यस्यधनुःकुंभमिष्टंस्मिन्नशुद्धपूर्वज्यापिण्डंन्यूनीकृत्यशेषं पञ्चाकृतिगुणंतद्विवरोद्धतंतयोःशुद्धाशुद्धपिण्डयोरन्तरेणभर्तकफलंशुद्धज्यायतमाततमसङ्ख्यातत्त्वाधिनोःसंवर्गयातेसंयोज्यसिद्धधनुःकथ्यते । अत्रोपपत्तिः । ज्यायतमाशुद्धयतिततमायाश्चापकलास्ततमसङ्ख्यागुणिततत्त्वाधिनः । ज्यान्तरेण तत्त्वाधिकलास्तदाशेषज्ययाकेत्यनुपातागतफलयुताइतिवैपरीत्येनसुगमतरा ॥ ३३ ॥

भा०टी०-इष्टज्यासे निकटतम न्यून ज्यापिण्डको अलग करके शेषको २२५ से गुणकरके निकटतम न्यूनज्या और पञ्चीज्याके अन्तरसे भागकरे । इस भागफलको २२५ गुणित ग्रहणकी हुई ज्यापिण्डकी संख्यामें मिलानसे धनुकला निकल आवेगी ॥ ३३ ॥

अथग्रहाणामन्दपरिध्यंशान्विवधुःप्रथमंसूर्यचन्द्रयोरह-

रवेर्मन्दपरिध्यंशामनवःशीतगोरदाः ॥

युग्मान्तेविपमान्तेचनखलिप्तोनितास्तयोः ॥ ३४ ॥

सूर्यस्यपरमाकर्षणोत्पन्नपरमपूर्वापरगमनरूपपरममन्दफलांशानांज्यापरमफलज्यातचुल्यव्यासार्धेनोत्पन्नरुत्तंकक्षाघृतस्थितांशप्रमाणेनयंशास्तेमन्दपरिध्यंशाःकेन्द्रयुग्मपदान्तेनीचोच्चसमेर्जं चतुर्दशचन्द्रस्यतत्रतद्वात्रिशत् । केन्द्रविपमपदान्तेनीचोच्चान्धात्रिभान्तरितेचकारादुक्तामन्दपरिध्यंशाविंशतिकलोनाः सन्तःसूर्यचन्द्रयोर्मन्दपरिध्यंशाभवन्ति ॥ ३४ ॥

१ केन्द्रराश्यादि, २ राशिरान्यून होनेसे सप्तशत, तदुपशत ६ राशिराश २ दशराश्याः फिर ९ राशिराश तोसप्तशत और शेष चारैके अन्तर्गत है । ग्रहण और तोसप्तशत शेष है, तमारे चारैके युग्मपाद है । गत अर्थात् उस पादके जिनने कष्ट है, गम्य अर्थात् उस पादके पूर्ण होनेमें जिनने शारी है अर्थात् ३ राशिसे अलग करनेपर जिनने बाकी रहे ॥ इसप्रकारसे निर्णय हुए चन्द्रों के केन्द्रपाद परने हैं । ग्रहण और राश्यांश तोई भेद नहीं है ।

भा०टी०-युग्मपादके अन्तर्मे सूर्यकी मन्दपरिधि १४ अंश, चंद्रमाकी ३२ अंश, विषम पादान्तर्मे २० कला कम हैं ( अर्थात् २ १३ । ४० । चं ३१ । ४० ) ॥ ३४ ॥

अथभौमादीनामाह-

युग्मान्तेऽर्थाद्रयःस्वाग्रीसुराःसूर्यानवार्णवाः ॥

ओजेद्व्यगावसुर्यमारुद्रारुद्रांगजाब्धयः ॥ ३५ ॥

भौमस्यपञ्चसप्ततिः । बुधस्यत्रिंशत् । गुरोस्त्रयस्त्रिंशत् । शुक्रस्यद्वादश । शने-  
रेकोनपञ्चाशत् । पूर्वोक्तमन्दपरिध्यंशांशतिवक्ष्यमाणकुजादीनामितिचात्रान्वेति ।  
एतेयुग्मपदान्ते । ओजेविषमपदान्तेभौमस्यद्विसप्ततिःबुधस्याष्टाविंशतिः । गुरो-  
र्द्वात्रिंशत् । शुक्रस्यैकादश । शनेरष्टचत्वारिंशत् ॥ ३५ ॥

भा०टी०-युग्मके अन्तर्मे मन्दपरिधि अंशमे ७५, बु ३०, शु, ३३, गुरु १२, शनि ४९, ।  
विषमान्तर्मे मं ७२, बु २८, शु ३२, गुरु ११, श ४८ ॥ ३५ ॥

अथभौमादीनांयुग्मपदान्तेशैष्यपरिध्यंशानाह-

कुजादीनामतःशैष्यायुग्मान्तेऽर्थाग्निदस्रकाः ॥

गुणाम्निचन्द्राःखनगाद्विरसाक्षीणिगोऽग्नयः ॥ ३६ ॥

भौमादीनामतोमन्दपरिध्यंशकयनानन्तरंशैष्याःशीघ्रपरिध्यंशायुग्मपदान्ते  
भौमस्यपञ्चत्रिंशदधिकंशतद्वयम् । बुधस्यत्रयस्त्रिंशदधिकंशतम् । गुरोःस-  
प्ततिः । शुक्रस्यद्विपष्टयधिकंशतद्वयम् । शनेरेकोनचत्वारिंशत् ॥ ३६ ॥

अथैतेषांविषमपदान्तेशैष्यपरिध्यंशानाह-

ओजान्तेद्वित्रियमलाद्विश्वेयमपर्वताः ॥

खर्तुदस्रावियद्वेदाःशीघ्रकर्मणिकीर्तिताः ॥ ३७ ॥

विषमपदान्तेशीघ्रकर्मणिशीघ्रफलसाधनार्थपरिधयः । एतेशीघ्रपरिधयः  
कुजादीनामितिपूर्वोक्तमत्रान्वेति । भौमस्यदन्ताश्विनः । बुधस्यदन्तेन्दवः । गुरो-  
र्द्विसप्ततिः । शुक्रस्यपष्टयधिकंशतद्वयम् । शनेश्चत्वारिंशत् । अत्रकीर्तिताइत्य-  
नेनयुग्मान्तेफलाभावादेवपरिधयःकथं सम्भवन्ति । अतोविषमपदान्तेपरमफल-  
स्यसत्त्वात्तत्रैवयुक्ताःपरिधयःशनिमन्दशीघ्रपरिध्योःक्रमेणाधिकन्यूनत्वंचसंज्ञा-  
व्याघातादयुक्तमित्यादिनाशङ्कनीयमागमप्रामाण्यात् ॥ “श्रुतिर्यत्रप्रमाणंस्याद्यु-  
क्तिःकातत्रनारद ” ॥ इतिब्रह्मसिद्धान्तोक्तेश्चेतिसूचितम् ॥ ३७ ॥

भा०टी०-युग्मान्तर्मे शीघ्रपरिधि अंश मं २३२, बु १३२, शु ७२, गुरु २६०, श ४० ॥ ३७ ॥

अथाभीष्टकेन्द्रसम्बन्धेनपरिधिभागानयनमाह-

ओजयुग्मान्तरगुणाभुजज्यात्रिज्ययोद्धता ॥

युग्मवृत्तेधनर्णस्यादोजादूनाधिकेस्फुटम् ॥ ३८ ॥

भुजज्या यत्परिधिः स्फुटीकर्तुमिष्यते तत्केन्द्रस्य मन्दशीघ्रान्तरस्य भुजज्यौ-  
जयुग्मान्तरगुणाविषमसमपदान्तीयकेन्द्रीयपरिध्योरन्तरेण गुणिता त्रिज्यया भ-  
क्ता फलं युग्मवृत्ते केन्द्रयुग्मपदान्तीयपरिधौ । ओजात्केन्द्रीयविषमपदान्तीय-  
परिधेः सकाशादूनाधिके क्रमेण धनर्णहीनियुक्तमधिके हीनं स्फुटं परिधिमानं स्यात् ।  
अत्रोपपत्तिः । युग्मपदान्तीयस्थात् परिधेर्विषमपदान्तीयपरिधिर्यावतान्यूना-  
धिकस्तदन्तरं विषमपदत्वाद्भुजज्ययोपचितमतस्त्रिज्यातुल्यभुजज्ययैव दमन्तरं त-  
देष्टुं भुजज्यया किमिति फलं युग्मपरिधौ । ओजपरिधेर्न्यूनत्वेऽङ्गमधिकत्वे धनमि-  
ति । विषमपदपरिधेरधिकं न्यूनयुग्मपरिधावेव वर्णधनं कृतमित्युपपन्नम् ॥ ३८ ॥

भा० टी०—विषम और युग्मपरिधिके अन्तरसे भुजज्याको गुणकरके त्रिज्यासे भाग  
करनेपर जो प्राप्त हो, लब्धफलपरिधिमें धन वा हीन करनेपर स्फुट परिधि होगी ।  
विषमान्तसे युग्मान्त अधिक होनेपर लब्धफलहीन अन्यथा योगकरे ॥ ३८ ॥

अथ भुजकोटिफलानयनं मन्दफलानयनं चाह—

तद्गुणे भुजकोटिज्ये भगणांशविभाजिते ॥

तद्भुजज्याफलधनुर्मान्दलितादिकं फलम् ॥ ३९ ॥

भुजकोटिज्ये मन्दशीघ्रान्तरसंबन्धेन केन्द्रभुजकोटिज्येतद्गुणे स्वीयस्फुटपरि-  
धिना गुणिते भगणांशैः षष्ठ्यधिकशतत्रयेण भक्ते भुजफलकोटिफले भवतः । मन्द-  
केन्द्रभुजज्योत्पन्नफलस्य धनुःकलादिकं मादं फलं भवति । अत्रोपपत्तिः । कक्षा-  
स्थोच्चस्थानस्थितदेवतया स्वहस्तास्थितसूत्रं पोतं ग्रहादिवं स्वाभिमुखार्कपणेन कक्षा-  
स्य मध्यग्रहस्थानात्परमफलज्यान्तरितस्थानआकर्षणसूत्रमार्गरूपतिर्यक्कर्णमा-  
गंणाकर्ष्यते । तेन मध्यग्रहस्थानीयकक्षाप्रदेशां त्यक्त्वा फलज्या व्यासार्धेनोत्पन्नवृत्ते  
भगणांशां किते भूमध्यग्रहस्पृशेत् सक्ततद्दृत्तप्रदेशरूपोच्चस्थानात्केन्द्रांतरेण कक्षा-  
विपरीतमागं तद्दृत्तपरिधौ ग्रहो भवति । तस्मिन्नीचोच्चवृत्तऊर्ध्वरेखाग्रहयो-  
स्तिर्यगन्तरसूत्रमर्धज्याकारं परमफलज्या नुरुद्धं भुजफलं तस्मिन्नेव वृत्ते व्यास-  
मिततिर्यग्रेखाग्रहयोरन्तरमूर्ध्वाधरमर्धज्याकारं परमफलज्या नुरुद्धं कोटिफलम् ।  
एते तत्र कक्षास्थभुजज्याकोटिज्यावद्भुजकोटिरूपे इति कक्षास्थभगणांशप्रमाणेनै-  
ते भुजज्याकोटिज्यारूपे भुजकोटीतदा कक्षास्थभागप्रमाणानुरुद्धं प्रागुक्तनीचोच्च-  
परिधिभागैः केत्यनुपातेन फलवृत्तस्थत्वाद्भुजफलकोटिफले । तत्र नीचोच्चपरिधि-  
वृत्तस्थग्रहमध्यसूत्रं कर्णरूपं कक्षावृत्ते यत्र लभ्यते तत्र स्पष्टो ग्रहभोगः । नीचवृत्त-  
मध्यस्पष्टग्रहभोगस्थानयोः । कक्षावृत्ते यदंतराशमानंतत्फलंतदर्थज्याति-

येवसूत्रमध्यग्रहस्थोर्ध्वाधररेखारूपमध्यसूत्रात्स्पष्टग्रहभोगस्थानासक्तं फलं  
ज्या । कर्णाग्रैभुजफलंतदात्रिज्याग्रैकिमित्येतदनुपातावगतास्वाश्चापंफलम् ।  
तत्रमन्दफलज्याभुजफलरूपा कर्णानुपातोपेक्षयाभगवताङ्गीकृता । मन्द-  
कर्णस्यत्रिज्यासन्नत्वेनस्वल्पान्तरेणत्रिज्यातुल्यत्वेनाङ्गीकारात् । तच्चापमन्दफल-  
मित्युपपन्नंसर्वमुक्तं बोधार्थंछेद्यकन्यासश्चयथा ॥ ३९ ॥

भा०टी०-स्फुट परिधिको भुज और कोटिज्यासे गुणकरके ३६० से भाग करनेपर  
भुज और कोटीफल होगा । भुजज्याका धनुर्निर्णय होजानेपर कलादि मन्दफल  
होगा ॥ ३९ ॥

अथशीघ्रफलंश्लोकत्रयेणाह-

शैथ्यंकोटिफलकेन्द्रेणकरादौधनंस्मृतम् ॥

संशोध्यंतुत्रिजीवायांकर्कादौकोटिर्जफलम् ॥ ४० ॥

तद्बाहुफलवर्गैक्यान्मूलंकर्णश्चलाभिधः ॥

त्रिज्याभ्यस्तंभुजफलंचलकर्णविभाजितम् ॥ ४१ ॥

लब्धस्यचापंलिप्तादिफलंशैथ्यमिदंस्मृतम् ॥

एतदाद्येकुजादीनांचतुर्थेचैवकर्मणि ॥ ४२ ॥

शीघ्रसम्बन्धिकोटिफलमकरादिपद्मेशीघ्रकेन्द्रेत्रिज्यायांयोज्यमुक्तम् । क-  
र्कादिपद्मे....(१) शीघ्रकेन्द्रकोटितुल्यत्रफलंत्रिज्यायांहीनंकार्यम् । तुविशेषे ।  
तेनमन्दकर्मण्येतत्क्रियानिरासः । कोटिफलसंस्कृतत्रिज्याभुजफलयोर्वर्गयो-  
योगान्मूलंशीघ्रसंज्ञःकर्णः । भुजफलंत्रिज्यायागुण्यंशीघ्रकर्णेनभक्तंफलस्यध-  
नुःकलादि । इदंसिद्धंशीघ्रसम्बन्धिफलंकथितम् । भौमादीनामेतच्छीघ्रफ-  
लमाद्येप्रथमेकर्मणिचतुर्थेकर्मणि । चःसमुच्चये । कार्यगेचकाराद्वितीयत्-  
तीयकर्मणोर्नित्यर्थः । अर्थात्तत्रमन्दफलंसंस्कार्यमिति सिद्धम् । अत्रोपप-  
त्तिः । मन्दस्पष्टभोगस्थानीयकक्षावृत्तप्रदेशाद्दृष्टव्यं शीघ्रोच्चस्थानस्थि-  
ततदेवतयास्वहस्तस्थितमूत्रेणस्वाभिमुखंशीघ्रान्त्यफलज्यान्तरेणाकर्ष्यते । तेन  
मन्दस्पष्टस्थानाच्छीघ्रान्त्यफलज्यायावृत्तेर्भांशाद्वितेशीघ्रनीचोच्चसंज्ञापूर्वरीत्या  
शीघ्रोच्चस्थानाच्छीघ्रकेन्द्रान्तरेणकक्षामार्गवैपरीत्येनग्रहविम्बंभवति । तत्रपू-  
र्णवत्कोटिफलभुजफलेकोटिभुजौकक्षास्थितिर्यथेखातः शीघ्रनीचोच्चवृत्ततिर्य-  
ग्व्यासरेखात्रिज्यान्तरेणतित्रिज्याकोटिफलयोगोमकरादौ । कर्कादौकोटिफ-  
लोत्रिज्याशीघ्रनीचोच्चपरिधिस्थग्रहकक्षातिर्यग्रेखयोरंतररज्जुमूत्ररूपाकोटिः ।  
कोटिमूलमध्ययोरंतरंकक्षा तिर्यग्रेखान्तर्गतंभुजफलतुल्यंभुजोद्ग्रहमध्यमध्यसूत्रं  
तिर्यक्कर्णः । कोटिभुजफलयोर्वर्गयोगमूलंततःकक्षायार्कणमूत्रंयत्रलघ्नंतत्र स्पष्टो

ग्रहभोगः कक्षामध्यसूत्राद्ग्रहसत्तात्स्पष्टभोगस्थानपर्यन्तमर्धज्याकारं सूत्रं शीघ्रफलज्या शीघ्रकर्णाग्रे भुजफलं तदा विज्याग्रे किमित्यनुपातज्ञाता । अस्याश्चापमन्दस्पष्टस्पष्टग्रहभोगस्थानयोरन्तररूपं शीघ्रफलम् । अथ नीचोच्चवृत्तमध्यज्ञानायमन्दस्पष्टज्ञानमावश्यकम् । ततः शीघ्रफलसंस्कारेण स्पष्टज्ञानम् । तत्र स्फुटसाधितमन्दफलसंस्कृतमध्यग्रहो मन्दस्फुटः सूक्ष्म इति पूर्वमध्यग्रहस्यासन्नस्फुटत्वसिद्धयर्थं फलयोः संस्कारावश्यकस्तत्रापि प्रथमं मन्दफलं शीघ्रफलसंस्कृतान्मध्यग्रहसाधितमन्दफलापेक्षया सूक्ष्ममिति प्रथमं शीघ्रफलसंस्कृतमध्यग्रहान्मन्दफलं शीघ्रफलसंस्कृतमध्यग्रहे संस्कार्य स्फुटासन्नो भवति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

भा० टी०—शीघ्र कोटिफल मकरादि ६ राशिमें विज्यामें योग और कक्षादिमें वियोग करना होता है इस संख्याके वर्गमें, शैध्य भुजफलवर्ग योग करके मूल निकालनेसे शीघ्रकर्ण होगा शीघ्र भुजफलको विज्यासे गुणकरके शीघ्रकर्णद्वारा भाग करनेपर जो लब्ध हो तत्परिमाणानुसार धनुर्निर्णय करनेपर शीघ्रफल होगा । यह शीघ्रफल भौमादिके प्रथम और चतुर्थ संस्कारमें प्रयोजनीय है ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

ननु सूर्येन्द्रोः शीघ्रफलाभावात्कयं स्पष्टत्वं भवतीत्यतस्तदुत्तरं वदन्नेतदाद्ये कुजादीनामित्यर्थस्फुटयति—

मानंदं कर्मैकमर्केन्द्रोर्भौमादीनामथोच्यते ॥

शैध्यमानंदं पुनर्मानंदं शैध्यचत्वार्यनुक्रमात् ॥ ४३ ॥

सूर्यचन्द्रयोर्मानंदं कर्मैकं तथा चानयोः शीघ्रफलाभावात्केवलेन मन्दफलं नैव स्पष्टत्वम् । एकमित्यनेन सकृन्मानंदफलं साध्यं मध्यग्रहेणैव मन्दनीचोच्चमण्डलमध्यज्ञानात्तर्कमन्तरापेक्षेत्युपपत्तिः स्पष्टा । अयानन्तरं भौमादीनामुच्यते । प्रागुक्तं स्फुटतया कथ्यते । तदाह । शैध्यमिति । प्रथमतो मध्यग्रहात्साधितशीघ्रफलं मध्यग्रहे संस्कार्य मन्दफलमस्यैव संस्कार्य मन्दस्फुटासन्नो भवति । अस्मादपि शीघ्रफलं साधितमस्यैव संस्कार्य मेव मनुक्रमाच्चत्वारिकर्माणि भवन्तीति प्रागुक्ततात्पर्यम् ४३

भा० टी०—सूर्य और चन्द्रमाका मानंदकर्म एक संस्कार है । भौमादिके शैध्य, मानंद, पुनर्मानंद, और पिछला शैध्य क्रमशः यह चार संस्कार हैं ॥ ४३ ॥

अथात्रापि विशेषमाह—

मध्ये शीघ्रफलस्यार्धमानंदमर्धफलं तथा ॥

मध्यग्रहे मन्दफलं सकलं शैध्यमेव च ॥ ४४ ॥

मध्यग्रहे च साधित शीघ्रफलस्यार्धसंस्कार्यम् । अस्मात्साधितं मन्दसम्बन्धार्ध-

फलंसाधितमन्दफलस्यार्धमित्यर्थः । तथायस्मात्साधितंतस्यैवसंस्कार्यम् । शीघ्रफलार्धसंस्कृतेसंस्कार्यमितिफलितार्थः । अस्मात् साधितंमन्दफलं सम्पूर्णमध्यग्रहेसंस्कार्यमन्दस्पष्टोभवति । अस्मात्साधितंशीघ्रफलंसम्पूर्णम् । चःसमुच्चये । तेनमन्दस्पष्टेसंस्कार्यम् । एवकारादुक्तरीत्यासिद्धोग्रहःस्पष्टोना-  
न्ययेति । अत्रोपपत्तिः । मन्दफलंस्फुटसाधितंवास्तवंस्फुटस्तुमन्दफलसा-  
पेक्षइत्यन्योऽन्याश्रयात्सूक्ष्ममन्दफलसाधनशक्यमपिभगवतातदासत्रसाधना-  
र्थमर्थस्फुटादेवमन्दफलंसाधितमध्यग्रहसाधितमन्दफलापेक्षयामूक्ष्मम् । अर्थ-  
स्फुटस्तुफलद्वयार्धसंस्कृतोमध्यग्रहः । अत्रापिमन्दफलस्यार्धशीघ्रफलार्धसं-  
स्कृतात्किञ्चित्सूक्ष्मत्वार्थसाधितमित्युपपन्नमध्येशीघ्रफलस्येत्यादि ॥ ४४ ॥

भा०टी०—ग्रहमध्यमें शीघ्रफलका अर्धसंस्कार करे ( संस्कारका अर्ध मिलाना या  
अलग करना है—४५ श्लोकके अनुसार ) शीघ्रार्ध संस्कृत मध्यानुसार, मन्दफलार्ध-  
फिर शीघ्रार्ध—संस्कृत मध्यमें संस्कार करनेसे शीघ्रार्ध—मन्दार्ध—संस्कृत मध्य होगा ।  
शीघ्रार्ध मन्दार्ध संस्कृत मध्यानुसारसे फिर दूसरा मन्दफल निर्णय करे । मन्दफल  
ग्रहमध्यमें संस्कारकरीयह शेष—मन्दफल—संस्कृत—मध्यानुसारसे शीघ्रफल साधन करके  
शेष—मन्द—फल—संस्कृतमें संस्कार करनेपर स्फुट होगा ॥ ४४ ॥

ननुफलयोःसंस्कारःकथंकार्यइत्यतआह—

अजादिकेन्द्रेसर्वेषांशैश्वरेमान्देचकर्मणि ॥

धनंग्रहाणालिप्तादेतुलादावृणमेवच ॥ ४५ ॥

सर्वेषांग्रहाणांशैश्वरेकर्मणिमान्देकर्मणि । चकारःसमुच्चये । कलात्मकफलंमेषा-  
दिपद्भान्तर्गतकेन्द्रेयुतंकार्यतुलादिपद्भान्तर्गतकेन्द्रेहीनंकार्यम् । चकारोध्यव-  
स्थार्थकः । एवकारःफलयोरानयनप्रकारभेदेऽपिधनर्णरीतिभेदव्यवच्छेदार्थ-  
कः । अत्रोपपत्तिः । पूर्वाकर्षणग्रहस्यफलंधनंपश्चादाकर्षणरूपमितिमायुक्तम् ।  
तत्रग्रहादुच्चपर्यन्तकेन्द्रेगृहीतपूर्वाकर्षणमेषादिकेन्द्रंभवति पश्चादाकर्षणेतुलादि-  
केन्द्रंभवतीतितथोक्तमुपपन्नम् ॥ ४५ ॥

भा०टी०—मेषादिकेन्द्रमें ग्रहांके शीघ्र और मन्द संस्कार योग और तुलादिकेन्द्रमें  
फल ( कलादि ) विभाग करनी चाहिये ॥ ४५ ॥

अथग्रहाणांभुजान्तरफलमाह—

अर्कवाहुफलाभ्यस्ताग्रहभुक्तिर्विभाजिता ॥

भचक्रकलिकाभिस्तुलिताःकार्याग्रहेऽर्कवत् ॥ ४६ ॥

स्पष्टासूर्यादिग्रहगतिःसूर्यस्यभुजफलेनमन्दफलेनकलात्मकेनगुणिताद्वादश-  
राशिकलाभिःपदशतयुतैर्कविंशतिसहस्रमिताभिर्भक्ताप्राप्तफलकलाग्रहमूर्यादि-  
ग्रहेर्कवत्सूर्यमन्दफलधनर्णवशादित्यर्थः । कार्याः । तुलाराजनर्णसंस्कार्याः ।

अत्रोपपत्तिः । अहर्गणस्यैकरूपमध्यममानेन सत्त्वात्तदुत्पन्नग्रहाणां मध्यममानेन यदर्धरात्रं तात्कालिकत्वं सिद्धम् । मध्यममानार्द्धरात्रे तु मध्यमसूर्यमितक्रान्तिवृत्तप्रदेशोऽधोयाम्योत्तरवृत्ते भवति । अस्मात्कालात्स्पष्टार्द्धरात्रं स्पष्टसूर्यमितक्रान्तिवृत्तप्रदेशोऽधोयाम्योत्तरवृत्तसंयोगरूपं मन्दफलधनर्णक्रमेणानन्तरपूर्वकाले भवति । अतो मन्दफलकलाभोगसम्बन्धिकालेन ग्रहोऽनन्तरपूर्वकालोऽधोयाम्योत्तरवृत्तसमये भवति । एतेनानेन कर्मणा स्फुटार्द्धरात्रकालीनग्रहाः क्रियन्ते । सूर्यश्च स्फुटार्द्धरात्रकालीन एवातः सूर्यस्य नायं संस्कार इति पूर्वतोक्तं निरस्तम् । सूर्यव्यतिरिक्तग्रहामध्यार्धरात्रे सूर्यस्तु स्फुटार्द्धरात्र इत्यत्राहर्गणोत्पन्नत्वेन सर्वेषामेककालिकत्वमिदं हेत्वभावादिति । तत्र मन्दफलकलानां कालस्त्वेकराशिकलाभिः सायनस्पष्टार्कान्तराद्युदयासवोलभ्यन्ते तदामन्दफलकलाभिः कइत्यनुपातेन ततोऽहोरात्रासुभिर्गतिकलास्तदाफलकलासुभिः कइति मन्दफलकलाग्रहे धनर्णमन्दफलवशाद्धनर्णकार्या इति सिद्धम् । तत्रापि भगवता लोकानुकम्पया स्वल्पान्तरेण नाक्षत्रदिने ग्रहगतिभोगमङ्गीकृत्य च कलापरिवर्तात्मकनाक्षत्राहोरात्रेण गतिकलास्तदासूर्यमन्दफलकलाभ्रमणेन का इत्येकानुपाताल्लघवादान्नीताश्चालनकला इत्युपपन्नम् ॥ ४६ ॥

भा० टी०—सूर्य भुजमान्ध-फलसे ग्रह-भुक्तिको गुणकरके २१६०० द्वारा भाग करके लब्धफलदि ग्रहोर्मि संस्कार करना चाहिये । अर्थात् सूर्य स्फुटकालमें भुजफल मिलानेसे मिलाने और भलग ( घटाने ) कर देनेपर वियोग करना चाहिये ॥ ४६ ॥

अथ स्पष्टगतिविवक्षुश्चन्द्रस्य प्रथमविशेषमाह—

स्वमन्दभुक्तिसंशुद्धामध्यभुक्तिर्निशापतेः ॥

दोर्ज्यान्तरादिकंकृत्वा भुक्तावृणधनं भवेत् ॥ ४७ ॥

ग्रहगतिसाधने वक्ष्यमाणे गतिफलं ग्रहगतेः साधितं तथा चन्द्रगते चन्द्रगतिफलं साध्यं किन्तु चन्द्रस्य मध्यमगतिः स्वस्पष्टमन्दमन्दोच्चं तस्य दिनगत्याहीना कार्यातादृशगतेः सकाशाद्दोर्ज्यान्तरादिकं दोर्ज्यान्तरमादिभूतं यस्यैतादृशगतिफलं वक्ष्यमाणप्रकारेण दोर्ज्यान्तरगुणाभुक्तिरित्यादौ दोर्ज्यान्तरादेव गतिफलं लभ्यते । सिद्धकृत्वा चन्द्रमध्यमगतावृणधनं वक्ष्यमाणरीत्या भवति । अत्रोपपत्तिः । वक्ष्यमाणगतिफलं केन्द्रगत्योपपन्नमित्यनेन सूर्यादिग्रहाणां विचन्द्राणां मन्दोच्चगतेरत्यल्पत्वात्स्वगत्येव गतिफलमुक्तम् । तत्र चन्द्रस्य तथासाधने चन्द्रान्तरपातात्तस्य मन्दोच्चगत्युपपन्नस्य गतिरूपं केन्द्रगतेः फलं साधितं गतिफलं यद्गतेः साध्यं तद्वत्तावयवसंस्कार्यमिति वक्ष्यमाणरीतिव्युदासाय चन्द्रभुक्तावित्युक्तमन्यथा केन्द्रगतेरेव स्फुटत्वं स्पष्टमन्त्रगतेरिति ॥ ४७ ॥

भा०टी०-चंद्रभुक्तिसे तिसवी मन्दोच्चभुक्ति अलग करके ( नीचे कहे अनुसार )  
ज्यांतरसाधन करके मध्यगतितसे योग या वियोग करनेपर स्पष्टगति होती है ॥४७॥

अथग्रहाणामन्दस्पष्टगतिवासनासूचनपूर्वगतिफलानयनपूर्विकांश्लोकाभ्या-  
माह-

ग्रहभुक्तेःफलंकार्यग्रहवन्मन्दकर्मणि ॥

दोर्ज्यान्तरगुणाभुक्तिस्तत्त्वनेत्रोद्धृतापुनः ॥ ४८ ॥

स्वमन्दपरिधिक्षुण्णाभगणांशोद्धृताकलाः ॥

कर्कादौतुधनंतत्रमकरादावृणंसृृतम् ॥ ४९ ॥

मन्दकर्मणिगतिमन्दफलक्रियानिमित्तमित्यर्थः । ग्रहवद्ग्रहमन्दफलान-  
यनरीत्यापरिधिगुणनभगणांशभजनासचापमित्यात्मिकयाग्रहगतेःसकाशात्फलं  
ग्रहमन्दगतिफलंसाध्यम् । यथाग्रहमन्दफलंकेंद्रभुजज्यातःसाधिततथेदंगति-  
फलंग्रहगतेःसाध्यमित्यर्थः । तथाहिग्रहमन्दफलान्तरस्यैकदिनान्तर्रीयस्यग्रह-  
गतिमन्दफलत्वाद्भुजज्ययोरैकदिनान्तरयोरन्तरात्फलमन्दगतिफलंपर्यवसितं  
तत्रकेंद्रयोरन्तरस्यकेंद्रगतित्वात्तज्ज्ययोरन्तरंतस्याश्रिप्रमाणेनोक्तज्यापिण्डा-  
न्तरंगतिकलापरिणामितंभवति।तदेवाह ।दोर्ज्यान्तरगुणेति । ग्रहमध्यगतिःकेंद्र-  
गतिरूपा । उच्चगतेरत्यल्पत्वात् । दोर्ज्यान्तरगुणाभुजज्यानयनावसरेयज्ज्यापि-  
ण्डान्तरंतेनगुणितापञ्चाकृतिभिर्भक्तापुनरनन्तरमित्यर्थः । ग्रहमन्दपरिधिनास्फु-  
टेनगुणितापष्टियुतशतत्रयेणभक्ताफलंगतिमन्दफलकलाः।यद्यपिगतिज्यातःफ-  
लज्यानयनंकृत्वातच्चापंगतिफलंसमुचितम् । तथापिग्रहगतेस्तत्त्वाश्रिन्यान्पुन-  
त्वाज्ज्याचापयोस्तुल्यत्वेनतदनुकाशतिः । चन्द्रस्पतुस्वल्पान्तरात्तत्करण-  
सुपेक्षितम् । मन्दस्पष्टगतिसिद्धयर्थमध्यगतौफलसंस्कारमाह । कर्कादायिति ।  
तत्रग्रहमध्यगतौपूर्वानीतफलंकर्कादिपद्मान्तर्गतकेन्द्रेधनंमकरादिपद्मान्तर-  
गतकेन्द्रऋणमुक्तम् । तुकारान्मन्दस्पष्टगतिःसिद्धाभवतीत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः ।  
ऋणफलोपचयेपूर्वफलादग्रिमफलमधिकंहीनमितिफलान्तरंगतावृणम् । ऋण-  
फलापचयेपूर्वफलादग्रिमफलंन्यूनंहीनमितिफलान्तरंगतौधनम् । धनफलोप-  
चयेपूर्वफलादग्रिमफलमधिकंयुतमितिफलान्तरंगतौधनम् । ऋणफलापचयस्तु  
मकरादितःप्रावित्रभे । धनफलोपचयस्तुनुलादितःप्रावित्रभइतिकर्कादिकेन्द्रेग-  
तिफलंधनम् । धनफलापचयेपूर्वफलादग्रिमफलंन्यूनंहीनमितिफलान्तरंगतावृ-



णम् । धनफलापचयस्तुकर्कादितः प्राक्त्रिभङ्गणफलोपचयस्तुमेपादितः प्राक्-  
वित्रभङ्गिति मकरादिकेन्द्रगतिफलमृणंसिद्धम् ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

भा०टी०-शेष मन्द संस्कारके स्थानमें दोषान्तरको भुक्तिद्वारा गुण करके २२५ से भागकरे । भागफलको मान्यस्फुट परिधिसे गुणकरके ३६० द्वारा भागकरनेपर चलादिकल होता है । कर्कटादिकेन्द्र भुक्तिमें धन और मकरादिकेन्द्रमें वियोग करने-  
पर मन्दगति होगी ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

अथ श्लोकाभ्यास्पष्टगतिसाधनमाह-

मन्दस्फुटीकृताभुक्तिप्रोज्झ्यशीघ्रोच्चभुक्तिः ॥

तच्छेषविवरेणाथहन्यात्रिज्यान्त्यकर्णयोः ॥ ५० ॥

चलकर्णहृतं भुक्तौ कर्णे त्रिज्याधिके धनम् ॥

ऋणमूनेऽधिके प्रोज्झ्यशेषवक्रगतिर्भवेत् ॥ ५१ ॥

मन्दस्पष्टांगतिप्राक्सिद्धाशीघ्रोच्चगतेः पातपित्वातत्रावशिष्टत्रिज्यान्त्यकर्णयो-  
श्चिराशिज्याद्वितीयशीघ्रकर्णयोर्येनान्तरैकवाक्यतार्पणत्रिज्याशब्देन द्वितीयशी-  
घ्रफलकोटिज्याप्राप्तयेति ध्येयम् । अन्तरेण गुणयेत् । तत्र यत्सिद्धं तच्छीघ्रकर्णेन  
द्वितीयेन भक्तं फलं मन्दस्पष्टगतौ द्वितीयशीघ्रकर्णे त्रिज्याधिके गृहीतफलकोटि-  
ज्यातोऽधिके सति हीने च सति धनमृणक्रमेण कार्यस्पष्टगतिः स्यात् । ननु यदा मन्द-  
स्पष्टगतितो गतिशीघ्रफलमधिकतदामन्दस्पष्टगतौ फलमूनं स्यादिति तत्र स्पष्ट-  
गतिज्ञानं कथम् । न चैतदसम्भव इति वाच्यम् । नीचासन्नेयहेफलकोटिज्याशी-  
घ्रकर्णान्तराच्छीघ्रकर्णस्य न्यूनत्वात् फलस्यावश्यं मन्दस्पष्टगत्यधिकत्वसम्भवादि-  
त्यत आह । अधिक इति । मन्दस्पष्टगतिः । अधिकं फले पातपित्वा शेषवक्रग-  
तिर्विपरीतगतिः । पश्चिमगतिः स्यात् । तथा च न क्षतिः । अत्रोपपत्तिः । “फला-  
शेषाद्वा नन्तराशिजिनी प्रीडा केन्द्रभुक्तिः श्रुतिहृद्विशेष्या । स्पष्टशीघ्रभुक्तेः स्फुट-  
स्वैष्टभुक्तिः शेषवक्रकारिपरीतशुद्धी ॥” इति सिद्धान्तशिरोमणौ बृहद्वसिष्ठसिद्धान-  
न्तौ केः सूक्ष्मप्रकारस्तस्योपपत्तिस्तु तटीकायां व्यक्ता । तत्र द्राक्केन्द्रमुत्तयार्थं य-  
थार्थमुक्तम् । इयं गतिः फलकोटिज्याया गुण्याकर्णभक्ता फलस्वशीघ्रोच्चगतेः शो-  
ध्यम् । तत्र प्रथममेव समच्छेदपूर्वकशोधनार्थं शीघ्रोच्चगतेः कर्णो गुणः । तत्रापि  
शीघ्रोच्चगतेः केन्द्रमहगतियोगरूपत्वात् खण्डद्वयकेन्द्रगतत्वादेव फलं हीनं कृतमिति  
कर्णगुणितकेन्द्रगतिफलकोटिज्यागुणितकेन्द्रगत्योरन्तरं तत्रापि गुणितयोरन्तरेऽ-  
न्तरे वा गुणितसमत्वात् प्राप्य फलकोटिज्याकर्णान्तरेण केन्द्रगतियुगिता कर्णभ-  
क्तेति तच्छेषमित्यादि हृतमित्यन्तमुपपन्नम् । अयं फलकोटिज्यातुल्यकर्णमुख्य-  
प्रकारेण गते मन्दस्पष्टगतितुल्यतया सिद्धत्वात् । फलाभावः कर्णस्य न्यूनत्वे फल-

स्पृशीघ्रकेन्द्रगत्यधिकत्वात्तदूनेशीघ्रोच्चगतौशीघ्रकेन्द्रगतिनाशादधिकस्पृगति-  
फलरूपस्पृमन्दस्पृष्टगतौहीनत्वंपर्यवसन्नम् । कर्णस्याधिकत्वेपूर्वप्रकारफलस्पृ-  
शीघ्रकेन्द्रगतितोन्यूनत्वात्तदूनेशीघ्रोच्चगतौयन्यूनतदधिकामन्दस्पृष्टगतिःस्पृष्ट-  
गतिरितिपर्यवसन्नम् । तदत्रशीघ्रोच्चगतिस्थानेशीघ्रकेन्द्रगतिग्रहणेनफलंगति-  
फलमेवोत्पन्नतन्मन्दस्पृष्टगतौफलकोटिज्यातः कर्णस्याधिकन्यूनत्वक्रमेणधन-  
मृणमित्युपपन्नकर्णइत्याद्यूनइत्यन्तम् । ऋणफलस्पृमन्दस्पृष्टगतितोऽधिकत्वे  
विपरीतशोधनाच्छेषं पश्चिमगतिरेवस्पष्टेति सर्वमनवद्यम् ॥ ५० ॥ ५१ ॥

भा०टी०-मन्द स्पष्टगति शीघ्र भुक्तिसे अलग करके त्रिज्या और दूसरे शीघ्रकर्णके अन्त-  
रसे गुणकरे । गुणफलको दूसरे शीघ्रकर्णसे भाग करनेपर लब्धफल मन्द स्पष्ट भुक्तिमें,  
दूसरा शीघ्रकर्ण त्रिज्यासे अधिक होनेपर योग और नहीं तो वियोग करनेसे स्पष्ट-  
गति होगी । वियोगफल ऋण होनेसे षष्कगति होता है ॥ ५० ॥ ५१ ॥

अथवक्रगत्युपपत्तिमाह-

दूरस्थितःस्वशीघ्रोच्चाग्रहःशिथिलरश्मिभिः ॥

सव्येतराकृष्टतनुर्भवेद्रक्तागतिस्तदा ॥ ५२ ॥

स्वशीघ्रोच्चादूरस्थितस्त्रिभाधिकान्तरितोमहोभौमादिकःशिथिलरश्मिभिःशी-  
घ्रोच्चदेवताहस्तस्थितग्रहविम्बप्रोतरज्जुभिःसव्येतराकृष्टतनुर्देवतायाः सव्येतरै-  
वामभागेतरेआकर्षितातनुःशरीरंविम्बरूपंयस्यासौयदातदावक्रगतिःस्यात्अयं  
भावः । त्रिभादनान्तरितोग्रहोवृत्ताकारसूत्रैरशिथिलैर्देवतैर्यथाकर्षितुंशक्यते  
तथात्रिभाधिकान्तरितोग्रहोवृत्तैर्वृत्ताकारसूत्रैः शिथिलैराकर्षितुंशक्यतेऽ-  
तोऽल्पधनर्णफलस्थानेग्रहोवक्रीभवति । आकर्षणोत्कर्षाभावेनवृत्तमार्गवस्तु-  
नोनीचगामित्वसंभवादिति ॥ ५२ ॥

भा०टी०-अपने शीघ्रोच्चसे दूर रहकर ग्रह शिथिलरश्मिसे अर्थात् स्वल्पबलसे  
दाहिने और बाये खिंचते हैं, तिससे षष्कगति होता है ॥ ५२ ॥

अथयत्केन्द्रांशुगतिफलमृणमन्दस्पृष्टगतितुल्यंभवतितत्तत्प्रकारंभभागास्त-  
दंतभागांश्चविनागतिसाधनप्रकारंग्रहवक्रतदन्तज्ञानार्थंश्लोकाभ्यामाह-

कृततुंचन्द्रैर्वेदेन्द्रैःशून्यत्र्यैर्गुणादिभिः ॥

शरुद्रैश्चतुर्थेषुकेन्द्रांशैर्भूसुतादयः ॥ ५३ ॥

भवन्तिवक्रिणस्तैस्तुस्वैःस्वैश्चक्राद्विशोधितैः ॥

अवशिष्टांशतुल्यैःस्वैःकेन्द्रैरुद्भूतान्तिवक्रताम् ॥ ५४ ॥

भौमाद्याग्रहाश्चतुर्थकर्मसुकेन्द्रांशैः शीघ्रकेन्द्रांशैः कृततुर्चन्द्रैरित्याद्युक्तरूपैः क्रमेण वक्रिणो भवन्ति । स्वकीयैः स्वकीयैस्तैः केन्द्रांशैरुक्ततुल्यैश्च कादादशराशिभागैः पृथुतशतत्रयेभ्यो विशोधितैर्हर्नैरवशेषसमानैः स्वकीयैश्चतुर्थकेन्द्रांशैः । तुकारः क्रमार्थे । भौमादयो वक्रत्वं त्यजन्ति । परिवर्तवारद्वयभुजतुल्यत्वेन नीचासन्नेमन्दस्पष्टगति तुल्यगतिफलस्य सम्भवादिति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥

भा० टी०—शेषदीर्घकेन्द्रं मं. १६४, बु. १४४, दृ. १३०, शु. १६३ और शनि ११५ अंश-होनेपर वक्रगति प्रारम्भ होती है ॥ ५३ ॥

शेष शीघ्रकेन्द्र ( चक्रते ऊपर कहे अंक शोधन करनेपर अर्थात् ) म. १९६, बु. २१६, दृ. २३०, शु. १९७, श. २४५ अंश होनेपर वक्रको त्याग करता है ॥ ५४ ॥

अथ वक्रान्तभागानामतुल्यत्वे कारणान्तरमप्याह—

महत्वाच्छीघ्रपरिधेः सतमे भृगुभूसुतौ ॥

अष्टमे जीवशशिजौ नवमे तु शनैश्चरः ॥ ५५ ॥

शीघ्रकेन्द्रस्य सतमेराशौ शुक्रभौमौ वक्रत्वं त्यजतः । अष्टमेराशौ गुरुशुक्रौ वक्रत्यजनाहौ । अत्र शुक्रगुर्वोः पूर्वोद्देश इतरापेक्षया न्यहितत्वज्ञापकः । नवमेराशौ शनिर्वक्रत्वं त्यजति । तुरेवार्ये । तेन शनिरेव तत्र वक्रत्वं त्यजति नान्ये । अत्र कारणमाह । महत्वादिति । अन्येषां शीघ्रपरिधेः प्रागुक्तस्य महत्वाच्छनिशीघ्रपरिधेरधिकत्वात् । तथा च परिध्यधिकत्वेन पूर्वमेव वक्रत्यजनमत एव भौमशुक्रयोर्बुधगुरुभ्यां प्रथमोद्देशः । शनेस्तु सुतरां बुधगुर्वोः शनितः पूर्वोद्देशः भृगुभूसुतौ जीवशशिजावित्यत्र परिध्यधिकत्वेन शुक्रगुर्वोः प्रथमं केवलमुद्देशेन भागानामल्पत्वकम इति भावः । ननु परिध्यधिकत्वे पूर्वपूर्वराशौ वक्रत्यजने कोपपत्तिरिति चेच्छृणु । शून्यगति सम्बद्धशीघ्रकर्णात्फलांशस्वाङ्गान्तरैरित्यादेर्विलोमविधिना शीघ्रोच्चगतेः फलकादिज्यास्याः फलज्यास्यास्त्रिन्याभ्यस्तं भुजफलं चलकर्णविभाजितमित्यस्य विलोमविधिना भुजफलमस्मात्तद्गुणे भुजकोटिज्ये भगणांशविभाजिते इत्यस्य विलोमप्रकारेण भुजांशज्ञानार्थं भौमादीनां भुजज्यावत्तरोत्तरमधिकाः शीघ्रपरिधिभ्यो यतोत्तरमपचयवद्ग्रहरेभ्यो लब्धत्वाद्दराधिकन्यूनत्वाभ्यां फलयोन्युनाधिकत्वेन श्रियात् । तासां चापानि भुजभागा यतोत्तरमधिकावकारं भेतदन्ते चतुल्पावत एव तृतीयपदे वक्रान्तत्वाद्भुजभागाः पट्टयुता यतोत्तरमधिकं शीघ्रकेन्द्रं तेषां वक्रान्ते भवति । वक्रारम्भस्य द्वितीयपदे सम्भवाद्भुजभागहीनाः पट्टाशयस्तेषां वक्रारम्भे यथापचितं केन्द्रं भवति । तत्तत्तरीत्या भौमशुक्रयोः पट्टराशौ बुधगुर्वोः पञ्चमेराशौ शनेश्चतुर्थराशाविति ज्ञेयम् । इदं भगवता विनाचक्रशोधनमापाततः शीघ्रकेन्द्रराशिज्ञानाद्वक्रान्तज्ञानं लोकानुकम्पार्थमनातिप्रयोजनमुक्तमिति ध्येयम् ॥ ५५ ॥

भा०टी०-शीघ्रपरिधिका अधिकार होनेसे शुक्र और मंगल केन्द्रकी सातवीं राशिमेंही और बृहस्पति बुध अष्टममें और शनि नवम राशिमें वक्रका त्याग करता है ॥ ५५ ॥

अथचन्द्रादिग्रहाणांविशेषसाधनंश्लोकाभ्यामाह-

कुजाकिंगुरुपातानांग्रहवच्छीघ्रजंफलम् ॥

वामंतृतीयकंमानंदंबुधभार्गवयोःफलम् ॥ ५६ ॥

स्वपातोनाद्रहाजीवाशीघ्राद्भुजसौम्ययोः ॥

विशेषघ्नान्त्यकर्णांताविशेषस्त्रिज्ययाविधोः ॥ ५७ ॥

भौमशनिगुरुणांयेपातामध्याधिकारावगतास्तेपांशीघ्रजंफलंस्वग्रहसम्बन्धि-  
चतुर्थकर्मस्थशीघ्रफलपूर्वसिद्धग्रहवद्ग्रहेयथासंस्कृतं तथासंस्कार्यम् । ग्रहशी-  
घ्रफलंग्रहेचेद्युतंतदातत्पातेतदेवफलंयोज्यंचेद्दीनंतदाहीनंकार्यमित्यर्थः । बु-  
धशुक्रयोस्तृतीयकंतृतीयकर्मसम्बन्धिमानंदंफलंतत्पातयोर्विपरीतंसंस्कार्यंबुध-  
शुक्रयोर्मन्दफलंधनमृणंचेतत्पातयोस्तदेवफलमृणधनंक्रमेणकार्यमित्यर्थः ।  
अनुक्तत्वाच्चन्द्रस्ययथागतएवपातोज्ञेयः । स्पष्टग्रहात्स्वस्यफलसंस्कृतोयः  
पातस्तेनहीनाद्भुज्या । बुधशुक्रयोर्विशेषमाह । शीघ्रादिति । शुक्रबुधयोःशी-  
घ्रोच्चात्पातेनहीनाद्भुज्यानपातोनुधशुक्राभ्यांभुज्या । विशेषस्यसामा-  
न्यबाधकत्वात् । अर्धात्पूर्वोक्तंचन्द्रभौमगुरुशनीनांसिद्धम् । मध्याधिका-  
रोक्तस्वमध्यमविशेषफलाभिर्गुण्याचतुर्थकर्मण्यः शीघ्रकर्णस्तेनभक्ताफलंग्रहा-  
णांविशेषफलाःस्फुटाभवन्ति । ननुचन्द्रस्यशीघ्रकर्णासम्भवात्तत्पातोऽनतद्भुज-  
ज्याखभगुणिताकेनभाज्येत्यतआह । त्रिज्ययेति । चन्द्रस्यविशेषसाधने  
सादृशीभुज्यात्रिज्ययाभाज्येत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । यथाविषुवद्भूतात्क्रान्ति-  
वृत्तयाम्योत्तरभागीयदन्तरेणयाम्योत्तरसूत्रेसाधुवाभिमुखीक्रान्तिस्तथाक्रान्ति-  
वृत्ताद्विशेषवृत्तभागीयदन्तरेणयाम्योत्तरसूत्रेसविशेषःकदम्बाभिमुखः । तथाहि ।  
विशेषवृत्तानिग्रहविवाधिष्ठितानिमूर्त्यव्यतिरिक्तग्रहाणांपण्णांस्वस्वगोले भिन्ना-  
निमूर्त्यस्यनित्यंक्रान्तिवृत्तस्यत्वमेवतानिक्रान्तिवृत्तेस्वस्वगत्याप्रोतान्येवगच्छन्ति  
तत्रविशेषक्रान्तिवृत्तसम्पातेपातस्थाने तत्पट्टमान्तरप्रदेशेचस्थितेग्रहविम्बवृत्त-  
प्रदेशेक्यादन्तराभावेनग्रहविशेषाभावः । यथातस्माद्ग्रहविम्बंगच्छतितथाग्र-  
हविम्बक्रान्तिवृत्तस्थचिन्हयोःर्याम्यमुत्तरवान्तरंक्रान्तिवृत्ताद्ग्रहस्यभवति तदेववि-  
शेषसम्भवं । सचपाताभिन्तरेग्रहेमध्याधिकारोक्तः । अन्तरालेपात-  
स्थानाद्ग्रहविम्बक्रान्तिवृत्तस्यदन्तरेण तदन्तरादयाद्यात्मकंपातोऽनग्रहसंप्रतद्भु-  
ज्यानुपातः । त्रिज्याभुज्यापरमविशेषस्तदेष्टयाभुज्यापाकइति । ए-  
वंचन्द्रस्यैवत्रिज्याभ्यासार्धगोलेपरमशरस्यगणितागतपातस्यचलसितत्वात् ।

अन्येषां तु परमशराः शीघ्रोच्चदेवताकृष्टग्रहविम्बाधिष्ठितकल्पितवृत्तेशीघ्रकर्णव्या-  
 सार्द्धैर्लक्षिताः । कथमन्यथा शीघ्रफलसंस्कारेण ग्रहस्य स्पष्टत्वं युक्तम् । ग्रह-  
 विम्बस्य तत्स्य त्वेत्पातस्यापितत्स्यत्वं युक्तम् । ग्रहविम्बाधिष्ठितवृत्तेश्च ग्रहभो-  
 गस्य मन्दस्पष्टत्वेन गणितागतपातान्मन्दस्पष्टाच्छरसाधनमुपपन्नम् । तदुक्तं  
 सिद्धान्तशिरोमणौ । “मन्दस्फुटोदावप्रतिमण्डलोहिषहोभ्रमत्यत्र च तस्य पातः ॥  
 पातेन युक्ताद्गणितागतेन मन्दस्फुटत्वे च रतः शरोऽस्मात् ॥ ” इति ।  
 तत्र स्पष्टाच्छरसाधनार्थं शीघ्रफलपातिसंस्कृतशीघ्रफलव्यस्तसंस्कृतस्पष्टग्रहस्य  
 मन्दस्पष्टत्वाद्यथोक्तसंस्कृतपातोने स्पष्टग्रहे पातो न मन्दस्फुटग्रहस्य सिद्धेः ।  
 अथ बुधशुक्रपातभगणौ वास्तवौ नोक्तौ । तौ तु शीघ्रेन्द्रभगणाधिका-  
 वतोगणितागतपातयोर्मध्यग्रहोन शीघ्रोच्चरूपशीघ्रेन्द्रयुतयोर्द्वादशराशि शुद्ध-  
 योः पातत्वम् । तत्र पूर्वपातस्पष्टाद्दशशुद्धत्वान्छीघ्रेन्द्रचक्रशुद्धयोज्यमतौ  
 लाघवाद्गणितागतपातस्य शीघ्रोच्चोन मध्यग्रहरूपकेन्द्रयोज्यमयं पातो मन्दस्पष्टे  
 मन्दफलसंस्कृतमध्यरूपे हीन इति ग्रहयोर्मध्ययोर्नाशाद्यगागतमन्दफलसंस्कृतं  
 शीघ्रोच्चपातो न मिति सिद्धम् । तत्रापि मन्दफलपाते व्यस्तकृत्वा तदूनं शीघ्रोच्चकृ-  
 तं संस्कृतपातपङ्क्त्या संस्कृतपातयोर्युक्तत्वात् । अथैतदानीतविक्षेपः कर्णव्या-  
 सार्धवृत्तेन त्रिज्यावृत्ते स्फुटग्रहस्थानात्ततः कर्णाग्रेऽप्युत्पातानीतविक्षेपस्तदा त्रि-  
 ज्याग्रेक इत्यनुपातेन त्रिज्यागुणः कर्णाहरः पूर्वं त्रिज्याहर इति त्रिज्ययोर्नाशाद्दृज-  
 ज्यापरमविक्षेपगुणिता शीघ्रकर्णभक्तेति सर्वमुक्तमुपपन्नम् ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

भा० टी०—मंगल, शनि, और बृहस्पतिके चतुर्थ संस्कारगत शीघ्रफल पहले ग्रहमें  
 जिस प्रकार संस्कृत हुए हैं। वैसे ही इन फलोंको फिर इनहीके पातोंसे संस्कारित  
 करे। बुध और शुक्रके कालमें तीसरा मान्यफल जिस भावसे संस्कारकों प्राप्त  
 हुआ है, तिसके विपरीत भावसे उक्तफल तिनके पातोंमें संस्कार करे। अर्थात्  
 मान्यफल ग्रहमें योग करना हो तो वियोग करे, और वियोग करना हो तो योग करे।  
 चन्द्र, मंगल, शनि, और बृहस्पतिके स्थानमें स्फुटसे उसके स्पष्टपात भलगकरके  
 शुक्र और बुधके स्थानमें शीघ्रसे स्फुटपात हीन करके भुजग्या स्थिर करे। भुजग्याको  
 परमविक्षेप ( १ अध्याय ७० श्लोक ) से गुणकरके शेष शीघ्रकर्णके अनुसार भाग  
 करनेपर विक्षेप-स्पष्ट होगा। चंद्रमाके पक्षमें त्रिज्यासे भाग करनेपरही विक्षेप-स्पष्ट  
 होना पगा ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

अथ दिनरात्रिमानज्ञानार्थचरानयनं विवक्षुः प्रथमतः दुपयुक्तां स्पष्टक्रान्तिमाह—

विक्षेपापक्रमैकत्वे क्रान्तिर्विक्षेपसंयुता ॥

दिग्भेदे वियुता स्पष्टाभास्करस्य यथागता ॥ ५८ ॥

यस्य ग्रहस्य स्पष्टक्रान्तिरभीष्टा तस्य ग्रहस्यायनांशसंस्कृतस्य भुजग्यातः पर-  
 मापन्न मध्येत्यादिना क्रान्तिस्पर्शसंस्कृतमहगोलदिकाज्ञेया । तस्य विक्षेपो-

ऽपि पूर्वोक्तप्रकारेण पातो न गोलदिको ज्ञेयः । गोलस्तु मेघादिपङ्क्त्युत्तरस्तुलादि-  
षट्कदक्षिणः । अथ शरक्रांत्योरेकदिवत्वेन क्रान्तिः कलाद्या कलात्मकविक्षेपेण युता  
तयोर्दिगन्यस्वेक्रान्तिर्विक्षेपेण विद्युतान्तरिता शेषदिकास्पष्टा क्रान्तिः स्यात् ।  
ननु सूर्यस्य विक्षेपाभावात् कथं स्पष्टा क्रान्तिर्ज्ञेय इत्यत आह । भास्करस्येति ।  
सूर्यस्य यथा गता पूर्वागता क्रान्तिरेव स्पष्टा क्रान्तिः । अत्रोपपत्तिः । विषुव-  
दृत्ताद्ब्रह्मविम्बकेन्द्रपर्यन्तं याम्यमुत्तरं वान्तरं स्पष्टक्रान्तिरिति तयोरेकदिवत्वे तयो-  
गतुल्यमन्तरं भिन्नदिवत्वे तदन्तरमितमन्तरमिति । अत्र शरस्य क्रान्तिसंस्कार-  
योग्यत्वसम्पादिका क्रियालोकभ्रमभयात्स्वल्पान्तरत्वाच्चोपेक्षिता भगवता कृपा-  
वता । अन्यथा शरस्य ध्रुवाभिमुखत्वे भगवदुक्तमायनदृक्कर्मकथमव्याहृतं स्यादि-  
त्यलम् ॥ ५८ ॥

भा० टी०-ग्रहका विक्षेप और क्रान्ति एक दिशामें गते हों तो मध्य क्रान्तिमें विक्षेप  
मिलानेसे और भलग किसी दिशामें हो तो वियोग करनेसे स्पष्टक्रान्ति होगी । सूर्यकी  
मध्य क्रान्तिही स्पष्ट क्रान्ति है ॥ ५८ ॥

अथ दिनरात्रिमानज्ञानार्थमहोरात्रासून्साधयति-

ग्रहोदयप्राणहताखखाष्टैकोद्धृतागतिः ॥

चकासबोलब्धयुताः स्वाहोरात्रासवः स्मृताः ॥ ५९ ॥

ग्रहस्य येऽयनांशसंस्कृतराशेर्वक्ष्यमाणनिरक्षोदयासवस्तीर्णुणितानि जस्फुटग-  
तिः कलाद्याष्टादशशतभक्ताफलेन युताश्चकासवः पष्टिषट्ठिकानामसवः पदशतयु-  
तैर्काविंशतिसहस्रमिताः स्वस्वग्रहस्याहोरात्रासवः कालतत्त्वज्ञैः कथिताः । अत्रो-  
पपत्तिः । ग्रहः पूर्ववर्गत्यालग्नितः प्रवहेण गतिभोगकालेन भवचक्रपरिवर्तनान्तरमु-  
द्देत्यतो भवचक्रपरिवर्तकालः पष्टिषट्ठिकासुमितो ग्रहगतिकलासम्बद्धास्वात्मकफा-  
लेनाधिको ग्रहाहोरात्रमस्वात्मकनाक्षत्रप्रमाणेन भवति । तत्रैकराशिकलाभि-  
र्नहसम्बद्धराश्युदयप्राणास्तदागतिकलाभिः कइत्यनुपातैर्न गत्यसवइत्युपपन्नं प्र-  
होदयेत्यादि । अनेनैव श्लोकेन ग्रहाणामुदयान्तरकर्मास्तीत्युक्तं भगवता ।  
तथाहि । अनुपातानीतमध्यग्रहाणानियताहोरात्रमानान्तरकाले सिद्धत्वात्र-  
मध्यरात्रकाले ग्रहाणां सिद्धिः । रविमध्यगत्यसूनां प्रतिराशौ भिन्नत्वेन मध्यमसूर्या-  
होरात्रमानस्य नियतत्वाभावादतस्मै राशिकावगतग्रहा अनियतमध्याकां होरात्र  
मानान्तरेणार्धरात्रे यत्संस्कारेण भवन्ति तदेवोदयान्तरं तत्साधनं भगवता स्वल्पा-  
न्तरत्वादुपेक्षितम् । कथमन्यथागतिकलासूनां समत्वमुपेक्ष्य गतिकलानामसवो  
भगवदुक्ताः सङ्गच्छन्ते । उदयान्तरस्य गतिकलासुभेदात्पन्नत्वात् ॥ ५९ ॥

भा०टी०-सायनग्रह जिस राशिमें हो उस स्पष्ट राशिकी प्राणसंख्या तिसकी स्पष्ट गतिसे गुणकरके, १८०० से भाग करनेपर फल दैनिक प्राणसंख्यामें अर्थात् २१६०० ग्रहका स्पष्टाहोरावमान होगा ॥ ५९ ॥

अथचरोपयुक्ताक्रान्तिज्यांशुज्यांचाह-

क्रान्तेःक्रमोत्क्रमज्येद्वेकृत्वातत्रोत्क्रमज्यया ॥

हीनात्रिज्यादिनव्यासदलंतदक्षिणोत्तरम् ॥ ६० ॥

स्पष्टक्रान्तेःक्रमोत्क्रमज्येकमज्योत्क्रमज्येद्वेअपिप्रसाध्यतत्रतन्मध्येक्रान्त्युत्क्रमज्ययात्रिज्याहीनादिनव्यासदलंमहोरात्रवृत्तस्यव्यासार्धंशुज्येत्यर्थः । तद्दिनव्यासार्धदक्षिणोत्तरंदक्षिणगोलउत्तरगोलेचस्यात् । क्रान्तगोलद्वयेऽपिसत्त्वात् । अपराक्रान्तिज्यैव । अत्रोपपत्तिः । क्रान्त्यंशानांक्रमज्याक्रान्तिज्याभुजौ विषुवदृत्तानुकाराण्यहोरात्रकृतान्युभयगोलेतदुभयतस्तद्व्यासार्धंशुज्याकोटिस्त्रिज्याकर्णइतिगोलेप्रत्यक्षम् । त्रिज्यावृत्तउन्मण्डलेयाम्योत्तरवृत्तेषाम्प्रत्यक्षम् । तत्रभुजकर्णयोर्धर्मान्तरपदंकोटिरितिक्रान्तिज्यावर्गोनात्रिज्यावर्गोन्मूलंशुज्या । तत्रापिभुजोत्क्रमज्ययाहीनात्रिज्याशुकोटिक्रमज्यास्यादितिवृत्तप्रत्यक्षदर्शनात्क्रान्त्युत्क्रमज्ययोनात्रिज्याशुज्यास्यादितिलाघवेनवर्गमूलनिरासेनोक्तंभगवता क्रान्तेरित्यादि ॥ ६० ॥

भा०टी०-क्रान्तिसे क्रम और उत्क्रमज्या निश्चय करे । त्रिज्यासे उत्क्रमज्या घटानेपर तिस दिनका व्यास उत्तर और दक्षिणके अनुसार नियत होताहै ॥ ६० ॥

अथचरानयनपूर्वकदिनरात्रिमानसाधनंश्लोकत्रयेणाह-

क्रान्तिज्याविषुवद्भ्रात्राक्षितिज्याद्वादशोद्धृता ॥

त्रिज्यागुणाहोरात्रार्धकर्णात्ताचरजासवः ॥ ६१ ॥

तत्कार्मुकमुदक्क्रान्तौधनहानीपृथक्स्थिते ॥

स्वाहोरात्रचतुर्भागेदिनरात्रिदलेस्मृते ॥ ६२ ॥

याम्यक्रान्तौविपर्यस्तेद्विगुणेतुदिनक्षपे ॥

विक्षेपयुक्तो नितयाक्रान्त्याभानामपिस्वके ॥ ६३ ॥

क्रान्तिज्याविषुवदिनीयमध्यान्वेद्वादशाद्गुलशङ्कोरछाययागुण्याद्वादशभक्ता फलंकुज्यास्यात् । सात्रिज्ययागुणिताहोरात्रार्धकर्णात्ताहोरात्रवृत्तस्यार्धकर्णेनव्यासदलेनयुज्ययाभक्ताफलंचरजाज्यान्त्रज्येत्यर्थः । अस्याश्चरज्यायाधनुरसवश्चरासवोभवन्ति । स्वाहोरात्रचतुर्भागेस्वस्यचरसम्बन्धिनोप्रहृत्यप्रागुक्ताहोरात्रासवस्तेषांचतुर्थीक्षेप्यस्थितेस्थानद्वयस्येऽन्तरक्रान्तौसत्यांचरामूधनहा-

नीयुतहीनौकार्यौतौक्रमेणदिनरात्रिदलेदिनार्धरात्र्यर्धकालविद्विरुक्ते । दक्षि-  
णक्रान्तौसत्यांविषयंस्तेदिनरात्रिदलेयत्रहोनंतदिनार्धयत्रयुतंतद्रात्र्यर्धमित्यर्थः ।  
तुकारात्तेदिनरात्र्यर्धद्विगुणेदिनक्षपे दिनमानरात्रिमानेग्रहस्यस्तः । उक्तरीत्या  
नक्षत्राणामपिदिनरात्रिमानेसाध्यइत्याह । विक्षेपेत्यादि । नक्षत्रध्रुवाणामानीतपा-  
क्रान्त्यानक्षत्राविक्षेपेणैकभिन्नादिवक्रमेणयुक्तयान्तरितयोक्तप्रकारेणसिद्धयास्व-  
केनक्षत्रदिनरात्रिमानेसाध्यइत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । द्वादशाहलशङ्कःकोटिःपल-  
भाभुजोऽक्षकर्णःकर्णःक्रान्तिज्याकोटिःकुज्याभुजोऽग्राकर्णइत्यक्षेत्रद्वयंप्रसिद्ध-  
म् । तत्रद्वादशकोटौपलभाभुजःक्रान्तिज्याकोटौकोभुजइत्यनुपातेनकुज्या ।  
तत्स्वरूपंतु निरक्षदेशक्षितिजस्वदेशक्षितिजान्तरालस्थिताहोरात्रवृत्तप्रदेशस्ययु-  
ज्याप्रमाणेनज्येति त्रिज्याप्रमाणेनतज्ज्याचरज्येतिशुज्याप्रमाणेनकुज्यात्रिज्या  
प्रमाणेनकेत्यनुपातेन । चरज्यातद्धनुश्चरासवोऽहोरात्रवृत्तखण्डप्रदेशोनिरक्षस्व-  
क्षितिजान्तरालउत्तरगोलेस्वक्षितिजस्यनिरक्षक्षितिजादधःस्थत्वान्निरक्षक्षिति-  
ज्याभ्योत्तरवृत्तान्तरालेऽहोरात्रवृत्तचतुर्थांशत्वादहोरात्रासुचतुर्थांशेचरासवौ यु-  
तादिनार्धहीनारात्र्यर्धदक्षिणगोलेस्वक्षितिजस्यनिरक्षक्षितिजादूर्ध्वस्थत्वाद्दीना  
दिनार्धयुतारात्र्यर्धमित्युपपन्नंसर्वक्रान्तिज्येत्यादि ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

भा०टी०-क्रान्तिज्या विषुवच्छायासे गुणकरके १२ से भाग करनेपर क्षितिज्या होगी ।  
क्षितिज्याको त्रिज्यासे गुणकरके दिनके व्याससे भागकरके धनु नियत करनेपर चर  
प्राणसंख्या होगी॥६१॥अहोरात्रके चौथे भागको दो स्थानोंमें रखकर कहाहुआ चर प्राण  
एकमे मिलावै, और दूसरेसे घटावै।उत्तर क्रान्ति होनेपरयोगफल दिनाङ्क और वियोग-  
फल रात्र्यर्द्धमान होगा ॥ ६२ ॥परन्तु दक्षिणक्रान्तिमें उलटा अर्थात् वियोगफल दिनाङ्क  
और योगफल रात्र्यर्द्ध होता है । इनको दूना करनेसे दिनादिमान होता है । इसप्रकार  
नक्षत्रोंके विक्षेपसे क्रान्तिका निर्णयकरके दिनादिमान निर्णीत होता है ॥ ६३ ॥

अथग्रहस्यनक्षत्रानयनमाह-

भभोगोऽष्टशतीलिताःखाश्विशैलास्तथातिथेः ।

ग्रहलिताभभोगाभाभानिभुत्तयादिनादिकम् ॥ ६४ ॥

अष्टशतमिताःकलानक्षत्रभोगः । प्रसङ्गात्तिथिभोगमाह । खाश्विशै-  
लाइति । तिथौवंशत्यधिकसप्तशतमिताः कलास्तथाभोगइत्यर्थः । य-  
स्यग्रहस्यनक्षत्रज्ञानमिष्टतस्यग्रहस्यराशयस्त्रिंशद्गुण्यांशंशायोज्यास्तेषांष्टिगुणिताः  
कलायोज्याइतिपरिभाषयाकलानक्षत्रभोगभक्ताःफलंग्रहस्यगतनक्षत्राणिशेषव-  
र्तमाननक्षत्रस्यगतकलास्तस्मात्तस्यगतदिनाद्यानयनमाह । भुत्तयेति । ग्रहस्य  
कलात्मिकयागत्याशेषदिनादिकंगतंभागहरणेनसाध्यमेवंशेषांनाद्भागद्वैतिक-



लाभागेनैप्यादिनादिकंसाध्यम् । अत्रोपपत्तिः । भचक्रभोगेनसप्तविंशतिनक्षत्रा-  
प्यदिवन्यादीनिग्रहोभुनक्त्यतःसप्तविंशतिनक्षत्राणांचक्रकलाः षट्शतयुतैकविंश-  
तिसहस्रमिताभोगस्यतदैकनक्षत्रस्यकइत्यनुपातेनाष्टशतकलाभोगः । एवंति-  
थेश्चान्द्रमासविंशदंशत्वाच्चान्द्रमासस्यसूर्यचन्द्रान्तरैकभगणसिद्धत्वाच्च । त्रिंश-  
त्तिथीनांचक्रकलाभोगस्तदैकतिथेःकइत्यनुपातेनविंशत्याविकसप्तशतकलाभो-  
गः । अथाष्टशतकलाभिरैकनक्षत्रंतदाग्रहकलाभिःकिमित्यनुपातेनफलम-  
थिन्यादीनिग्रहभुक्तानिदोषकलाग्रहापिष्ठितनक्षत्रस्यगतं भभोगाद्दीनंतस्यैप्य-  
मान्याग्रहगत्यैकदिनंतदाभीष्टकलाभिः किमित्यनुपातेनतस्यगतैप्यदिवसाद्यं  
भवति । एवंचंद्राद्दिननक्षत्रज्ञेयम् ॥ ६४ ॥

भा०टी०—नक्षत्र भोग ८०० कला, विधिभोग ७२० कला हैं । ग्रहकलाको ( स्पष्ट न-  
द्यादि ) ८०० से भागकरके लब्ध संख्या, गत नक्षत्र और अवशेषको स्पष्ट गतिसे  
भागकरनेपर भोग निर्णीत होता है ॥ ६४

अथप्रसंगाद्योगानयनमाह—

रवीन्दुयोगलिप्ताभ्योयोगाभभोगभाजिताः ॥

गतागम्याश्चपष्टिग्राभुक्तियोगाप्तनाडिकाः ॥ ६५ ॥

सूर्यचन्द्रयोगस्पर्शाद्यादिकस्यपरिभाषयायाः कलास्ताभ्योयोगाविष्कभाद्-  
योमभोगभाजिताभभोगेनपूर्वोक्तिनिमित्ताभवन्ति । एकैकयोगस्यभभोगमि-  
तोभोगःसप्रत्येकताभ्योऽपभोययन्मितीःशुद्धास्तन्मितायोगागताः । यस्यभो-  
गोनशुध्यतिसर्वतमानइत्यर्थः । कलाभभोगभक्तानतायोगास्तदमिमोवर्तमा-  
नइतितात्पर्यम् । तस्यशेषंगतंभोगात्पतितमेप्यंताभ्यापटिकाद्यानयनमाह ।  
गताइति । गताएप्याः । चःसमुच्चये । कलाःपष्टिगुणिताःकार्यास्ताभ्यो  
भुक्तियोगाप्तनाडिकारविचन्द्रकलात्मकगत्योपांगेनभजनाल्लब्धापटिकागतै-  
प्याभवन्ति । अत्रोपपत्तिः । सूर्यचन्द्रयोगमितस्यग्रहस्यनक्षत्राणिविष्कम्भा-  
दिसञ्ज्ञानियोगोत्पन्नत्वाद्योगाअतस्तदानयनपूर्वोक्तवत् । अतएवसूर्यचन्द्रग-  
तियोगानुत्पत्तद्रूप्यापष्टिसावनपटिकास्तदागतैप्यकलाभिः काइत्यनुपातेनगतै-  
प्यपटिकानयनंयुक्तमुक्तम् ॥ ६५ ॥

भा०टी०—सूर्य और चंद्रमाका स्फुट मिलाप कलाकरके ८०० से भाग करनेपर लब्ध-  
फल गतयोग होगा । अवशिष्टगत और अवशिष्ट ८०० से विभाग करनेपर गम्य होता  
है । तिसको ६० से गुणकरके भुक्तिद्वारा भागकरनेपर गत और गम्य दण्ड होंगे ॥ ६५ ॥

अथप्रसंगात्प्यानयनमाह—

अर्कोनचन्द्रलिप्ताभ्यस्तिथयोभोगभाजिताः ॥

गतागम्याश्चपष्टिग्राभुक्तयन्तरोद्धृताः ॥ ६६ ॥

पूर्वार्धव्याख्यानपूर्वश्लोकपूर्वार्धरीत्याज्ञेयमुत्तरार्धस्पष्टम् । अत्रोपपत्तिः । तिथिभोगकलाभिरैकातिथिस्तदामूर्योनचन्द्रकलाभिः काइत्यनुपातेनफलंगत-  
तिथयोवर्तमानतिथेर्गतैष्येशेषशेषोनभोगकलेताभ्यां गत्यन्तरकलाभिरनुपाते-  
नगतैष्यघटिकाःपूर्ववत् ॥ ६६ ॥

भा०टी०-चंद्रमासे सूर्यको वियोगकरके तिथिभोग (७२०) से भागकरनेपर लब्धगत तिथि होती है । अवशिष्ट और ७२० से अवशिष्ट वियोग करनेपर गत और गम्य होते हैं । तिनको ६० से गुणकरके चन्द्ररवि-भुक्त्यन्तरसे भागकरनेपर गत और गम्य दण्ड होंगे ॥ ६६ ॥

अथपञ्चाङ्गावशिष्टंकरणानयनंविबुधस्तावत्स्थिरकरणान्याह-

ध्रुवाणिशकुनिर्नागंरुतीयंतुचतुष्पदम् ॥

किंस्तुघ्नंतुचतुर्दश्याःकृष्णायाश्चापरार्धतः ॥ ६७ ॥

कृष्णपक्षीयायाश्चतुर्दश्यास्थितेद्वितीयायांइद्वितीयार्धमारभ्येत्यर्थः । चकारणैः । तेनान्यतिथेरततिथिपूर्वार्धस्यचनिरासः । स्थिराणिकरणानि । तान्याह । शकुनिरिति । चतुरङ्गिस्तृतीयमनेनशकुनिनागयोःक्रमेणाद्य-  
द्वितीयत्वंसूचितम् । तुकारात्क्रमेणतिथ्यर्धेषुभवन्ति । किंस्तुघ्नंचतुर्थम् ।  
तुरन्तावधिद्योतकःतेनोक्तातिरिक्तस्थिरकरणानास्तीतिमूचितम् ॥ ६७ ॥

भा०टी०-शकुनि, नाग, चतुष्पद और किंस्तुघ्न यह चार ध्रुव करण हैं । कृष्णा चतुर्द-  
शीके शेषार्द्धसे क्रमशः भोगकरते हैं ॥ ६७ ॥

अथचरकरणान्याह-

ववादीनिततःसप्तचराख्यकरणानिच ॥

मासेऽष्टकृत्वएकैकंकरणानांप्रवर्तते ॥ ६८ ॥

ततःस्थिरकरणपूर्त्यनन्तरंववादीनिचरसप्तञ्चककरणानि सप्तभद्रान्तानि शुक्ल-  
प्रतिपदद्वितीयाद्धतश्चतुर्थ्यन्तंभवन्तीतिचार्थः । ननुपञ्चम्यादितःकानिकरणानि  
भवन्तीत्यतआह । मासइति । चरकरणानांववादीनांसप्तानांमध्यएकैकमेक-  
मेकंकरणमासेस्थिरकरणकालोनितात्रिंशत्तिथ्यात्मकमासे स्वल्पान्तरान्मासग्रह-  
णम् । अष्टकृत्वोऽष्टवारंप्रवर्ततेप्रकर्षेणतिष्ठतिभवतीत्यर्थः । तथात्रपञ्चम्याद्यर्धादेता  
निकरणानिपुनःपुनःपरिभ्रमन्ति । कृष्णचतुर्दश्याद्यार्धपर्यन्तमितिभावः ॥ ६८ ॥

भा०टी०-ववादि सात करण क्रमानुसार एक चान्द्रमासमें आठवार घूमते हैं ॥ ६८ ॥

ननुस्थिरकरणोक्तावपरार्धतइत्युक्त्यातेषांचतुर्णां तिथ्यर्धभोगिनशुक्लप्रतिपदा-  
द्यर्धपर्यन्तंक्रमेणावस्थानंयुक्तंचरकरणानांतुकेवलैक्यातदनन्तरंकृष्णचतुर्दश्या-  
द्यार्धपर्यन्तमेकएवपरिभ्रमोऽस्त्वित्यतस्तदुत्तरंकथयन्नन्यदप्याह-

तिथ्यर्द्धभोगसर्वेषां करणानां प्रकल्पयेत् ॥

एषा स्फुटगतिः प्रोक्ता सूर्यादीनां स्वचाग्निनाम् ॥ ६९ ॥

सप्तानां चरकरणानां प्रत्येकं तित्थ्यन्तश्चासौ भोगश्च तत्तित्थ्यर्थकालमितावस्थानं प्रकल्पयेत् । एकत्र निर्णीतः शास्त्रार्थोऽपरत्र भवतीति न्यायात्करणत्वेनैषामप्यवस्थानंतत्तुल्यं कुर्व्यादित्यर्थः । अतएव तित्थ्यर्थकरणं स्मृतमित्युक्त्या चान्द्रमासे त्रिंशत्तित्थात्मकेषुष्टिकरणानां सन्निवेशाच्चरकरणानामेव पारिभ्रमणे प्रातिमासमनियततित्थिभोगकंकरणं भवतीति तद्वारणकप्रतिमासनियततित्थिभोगकरणकसिद्ध्यर्थं चरकरणानामष्टवारपरिभ्रमणोत्तरमवशिष्टतित्थ्योश्चतुर्ध्वं पुंस्थिरकरणान्युक्तानीति तात्पर्यम् । तत्रापि कृष्णचतुर्दश्यपराधतस्तत्कल्पनंतदिच्छानियामकं स्वतन्त्रेच्छस्यनियोगानर्हत्वात् । अथाग्निमग्न्यासङ्गतित्वनिरासार्थमुक्ताधिकारमुपसंहरति । एषेति । हेमयसूर्यादीनां सप्तग्रहाणामेपाद्दृश्येत्यादिकल्पयेदित्यन्तयापार्तासास्फुटगतिः स्पष्टगतिः स्पष्टक्रियाज्ञानसम्पादिका प्रोक्ता तुभ्यंमयोक्ता । एतेन स्पष्टाधिकारः परिपूर्तिमात इति सूचितम् ॥ ६९ ॥

भा० टी०—कारण आधी तित्थिको भोगते हैं । इस प्रकार सूर्यादिग्रहोंकी स्फुटगति काहीनई ॥ ६९ ॥

रङ्गनाथेन रचिते मूर्त्यसिद्धान्तटिप्पणे ॥

स्पष्टाधिकारः पूर्णोऽयं तद्द्वयार्थप्रकाशके ॥

इति श्रीसकलगणकसार्वभौमवल्लालदैवव्रात्मजरङ्गनाथगणक-

विरचिते गृहार्थप्रकाशके स्पष्टाधिकारः संपूर्णः ॥ २ ॥

इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

## अथ तृतीयोऽध्यायः ।

अयत्रिप्रभाधिकारो व्याख्यायते । तत्र विना प्रभङ्गोस्तत्पतिपादनेच्छा तु दयाद्विना च तदिच्छां छात्राणां तज्ज्ञानासम्भवात्त्रयाणां दिदेशकालानां प्रभा इति त्रिप्रभव्युत्पत्तौस्तदिज्ञानं शोकचतुष्टयेनाह—

शिलातलेऽम्बुसंशुद्धे वज्रलेपेऽपि वासमे ॥

तत्र शंकुहोले रिष्टेऽसंमण्डलमालिखेत् ॥ १ ॥

तन्मध्ये स्थापयेच्छङ्कुं कल्पनाद्वादशाङ्गुलम् ॥

तच्छायाग्रंस्पृशेद्यत्रवृत्तेपूर्वापरार्धयोः ॥ २ ॥

तत्रविन्दूविधायोभौवृत्तेपूर्वापराभिधौ ॥

तन्मध्येतिमिनारेखाकर्त्तव्यादक्षिणोत्तरा ॥ ३ ॥

याम्योत्तरदिशोर्मध्येतिमिनापूर्वपश्चिमा ॥

दिङ्मध्यमत्स्यैःसंसाध्याविदिशस्तद्वदेवहि ॥ ४ ॥

तत्रदिक्साधनोपक्रमेप्रथममम्बुसंशुद्धंजलवत्समीकृतेशिलाप्रदेशे । अ-  
पिवाथवातदभावेऽन्यत्रवज्रलेपेचत्तरादौषुण्डनादिनासमस्थानेकृतेशङ्कद्वलैः  
शङ्कस्थोद्गुलाविभागमानगृहीतैरभीष्टसङ्ख्याकाद्गुलैर्व्यासार्धरूपैर्वृत्तगवक्रमा-  
लिखेत् । सर्वतःकेन्द्रादृत्तपरिधरेखातुल्यास्यात्तथेत्यर्थः । ततस्तन्मध्येतस्य  
केन्द्ररूपमध्येकल्पनयाद्वादशसङ्ख्याकाद्गुलानितुल्यानियस्मिन्स्तद्वादशविभा-  
गाङ्कितमित्यर्थः । शङ्कसमतलमस्तकपरिधिकाष्ठदंडंस्थापयेत् । ततःपू-  
र्वापरार्धयोर्दिनस्यप्रथमद्वितीयभागयोस्तच्छायाग्रंस्थापितशङ्कोश्छायान्तप्रदे-  
शोमण्डलपरिधौयस्मिन्विभागेस्पृशेत् । दिनस्यप्रथमविभागेऽनुक्षणंछाया-  
हासादृत्तेयत्रप्रविशतिदिनस्यापरादंडंछायानुक्षणवृद्धेर्युत्तयत्रनिर्गच्छतीत्यर्थः ।  
तत्रनिर्गमनप्रवेशस्थानयोरुभौद्वौविन्दूपूर्वापरसञ्ज्ञाक्रमेणवृत्तेपरिधरेखायांकृ-  
त्वातन्मध्येपूर्वापरविन्द्वन्तरमध्येतिमिनामत्स्येनरेखाकार्या सादक्षिणोत्तररेखा  
भवति । मत्स्यस्तुविन्द्वन्तरालसूत्रमितेनव्यासाद्धेनविन्दुद्वयकेन्द्रकल्पने-  
नवृत्तद्वयंनिष्पाद्यवृत्तद्वयसंयोगाभ्यांवृत्तद्वयपरिधिबिभागाभ्यामन्तर्गतंमत्स्या-  
कारंस्थानंभवति । तत्रैकःसंयोगोमुखंवाह्यवृत्तभागसम्मार्जनेनापरसंयो-  
गस्तुपुच्छमितरवृत्तभागद्वयसम्मार्जनेन । मुखपुच्छावभ्यूज्वीरेखादक्षिणोत्त-  
ररेखा । तत्रविन्दोःसर्व्यरेखाग्रदक्षिणादिक् । पश्चिमविन्दोःसर्व्यरेखाग्र-  
मुत्तरादिक् । अनन्तरंपूर्ववृत्तंमत्स्यश्चसम्मार्जनीयः । शङ्कुरपितस्थाना-  
न्निष्कास्पृष्टात्कैवलादक्षिणोत्तररेखास्थितेतितात्पर्यम् । दक्षिणोत्तरदिशो-  
र्मध्यस्थानेतिमिनादक्षिणोत्तररेखामितेनव्यासाद्धेनदक्षिणोत्तरस्थानाभ्यांपूर्वव-  
त्त्येकंवृत्तंविधायपूर्ववत्सिद्धेनमत्स्येनेत्यर्थः । पूर्वपश्चिमारेखाकार्या ।  
तत्रपूर्वविन्दोरासन्नरेखाग्रंपूर्वापश्चिमविन्दोरासन्नरेखाग्रंपश्चिमेतिमत्स्यसम्मार्ज-  
नेनकेवलापूर्वापररेखासिद्धा । अथरेखासंयोगस्थानादिकसाधनोपक्रमो-  
क्तंपूर्ववृत्तमुल्लिखेत्तद्वृत्तपरिधौयत्ररेखालमातत्रदिगितितद्वृत्तमध्यस्य दिक्चतु-  
ष्टयंवृत्तसिद्धम् । तद्वत् । ययादक्षिणोत्तराभ्यांपूर्वापरासाधितातत्प्रकारे-  
णेत्यर्थः । एवकारोऽन्यप्रकारनिरासार्थकः । हिनिश्चयेन । विदिश  
केणदिशोदिशापूर्वादिसिद्धदिशायेमध्यमत्स्याअव्यवहितदिग्द्वयान्तरोत्पन्नाः

लघवस्तैः संसाध्याः सम्यक्प्रकारेण साध्याः रेखावृत्तसंयोगस्थत्वेन ज्ञेयाः । अ-  
त्रोपपत्तिः । क्षितिजपूर्वापरवृत्तसंयोगो पूर्वापरविभागस्थो पूर्वापरदिशेतत्र  
पूर्वापरविभागज्ञानं सूर्योदयास्ताभ्यां तत्र क्षितिजे पूर्वापरवृत्तकुत्रलं प्रमितिज्ञानं  
तु विषुवद्वृत्तकान्तिवृत्तसम्पातस्य सूर्यस्योदयास्तस्थलज्ञानेन विषुवद्वृत्तस्थ- पूर्वा-  
परक्षितिजवृत्तसम्पातयोः सम्बद्धत्वात् । अथान्यस्मिन्दिने सूर्यस्यो-  
दयास्तावग्रांशान्तरेण याम्योत्तरे भवत इति । सूर्योदयास्तस्थानाभ्याम-  
ग्रांशान्तरेणोत्तरयाम्ये पूर्वापरस्थानं भवतीति क्षितिजस्य महत्त्वाद्भूत्वाच्च तद्वा-  
नेन पूर्वापरज्ञानमशक्यमतस्तत्सूत्रेण स्वाभीष्टप्रदेशे तज्ज्ञानार्थमभीष्टसमस्थ-  
लक्षितिजातुकारवृत्तकृतम् । तत्रापि सूर्योदयास्तसमसूत्रेण स्थलज्ञान-  
स्य दुःशकत्वाच्छायाय शङ्कः स्थाप्यः । तथापि सूर्योदये छाया न न्यादृ-  
त्तपरिधौ तदप्रस्पृशाभावः । परन्तु यथा यथा सूर्य ऊर्ध्वं भवति तथा त-  
था छाया हासाद्यत्र छायावृत्तपरिधौ यदा प्रविशति तत्स्थानात्तात्कालिको वक्ष्यमा-  
ण भुजोऽव्यस्तोऽर्धज्याकारेण देयस्तदुत्क्रमज्यात्र परिधिप्रदेशोलगति तत्र शङ्कस्थान-  
स्य पश्चिमा । छायाप्रस्य पूर्वापरसूत्राद्भुजान्तरेण याम्योत्तरपतनात् सूर्योदयादि-  
शि छाया पतनाच्च । एवं दिनापराद्धे सूर्योदयाय वाचः सञ्चरति तथा छायापराद्धेः  
शङ्कच्छायावृत्तपरिधौ यत्र यदा निर्गच्छति तात्कालिको वक्ष्यमाण भुजोऽव्यस्तोऽर्ध-  
ज्याकारेण तत्स्थानादेयस्तदुत्क्रमज्यायत्र परिधिप्रदेशोलगति तत्र शङ्कस्थानस्य पू-  
र्वा । तत्सूत्रं पूर्वापरसूत्रम् । इदं शङ्कोरुपलक्षणत्वेन ज्ञातं तथा छायापलक्षणे-  
नापि प्रदेशस्य पूर्वापरसूत्रज्ञानम् । तथाहि । छायायं विशतितत्रापराच्छाया-  
ग्रं निर्गच्छति तत्र पूर्वा । तत्रापि प्रवेशनिर्गमयोरेककालत्वासम्भवाच्च तात्कालिकः  
प्रवेशस्तत्काले छायायाः पश्चिमत्वं तत्र वस्तुभूतं तत्काले निर्गमनस्य पूर्वत्वासम्भवः ।  
एवं निर्गमकाले निर्गमस्थानस्य पूर्वत्वं वस्तुभूतं तत्काले प्रवेशस्य पश्चिमत्वासम्भवः ।  
एककालिकसिद्धयर्थं भुजयोरेकतरं चिह्नं चाल्यं तात्कालिकभुजयोरन्तरेण तत्र पूर्व-  
चिह्नं भुजान्तराद्वलैर्यनदिशि चाल्यम् । पश्चिमचिह्नं वा व्यस्तायनदिशि चाल्य-  
म् । तत्सूत्रं सूत्रमध्यदेशस्य पूर्वापरसूत्रम् । एतन्मध्ये स्थापितशङ्काच्छाया-  
ग्रप्रवेशनिर्गमचिह्नाभ्यां यथोक्तरीत्या भुजदानेन न सिद्धपूर्वापरसूत्रेणाभिन्नत्वात् ।  
तदुक्तं सिद्धान्तशिरोमणौ ॥ “ तत्कालापमजीवयोस्तु चिह्नग्राह्यार्कमित्याहता-  
ल्लम्बज्याक्षमिताद्वलैर्यनदिश्येन्द्रीस्फुटाचालिता । ” इति । तदेतद्गवता  
लोकानुरूपया स्वल्पान्तरत्वादकतरविन्दुचालनं नोक्तं । मुख्यार्थकिञ्चित्पूलावेव  
निर्गमप्रवेशविन्दुपूर्वापरविधावुक्ती । एवञ्चाभीष्टस्थानं प्रवेशनिर्गमसूत्रमध्ये  
यथा भवति तथानेन प्रकारेण मण्डलकेन्द्रशङ्कस्यापनादिनाभीष्टप्रदेशे पूर्वापरदिशे  
साध्येति । तन्मध्ये दक्षिणोत्तरेखाविन्दुद्वयोत्पन्नमध्यमत्परैवेति

याम्योत्तरमध्येपूर्वापररेखातदिह मध्यमत्स्येनेतियाम्योत्तरदिशोरित्यादिसम्य-  
गुक्तम् । ननुपूर्वापरविन्दुभ्यामत्स्येनयादक्षिणोत्तररेखातदग्राभ्यामत्स्येन  
रेखापूर्वापरविन्दुस्पृष्टैवेतिपूर्वतस्याएवविन्द्वन्तरत्वेनसिद्धत्वात्पुनः साधनंव्यर्थ-  
मन्यथादक्षिणोत्तररेखायाअप्यसङ्गतत्वापत्तेरितिचेत्सत्यम् । दक्षिणोत्तररेखा-  
शुद्धचर्थमेवपूर्वापरविन्दुस्पृष्टरेखायाःपुनःसाधनमितिकेचित् । वस्तुतस्तुदक्षिणो-  
त्तरपूर्वापरसूत्रसम्पातरूपाभीष्टस्थानात्केन्द्रात्प्रागुक्तवृत्तस्यवक्ष्यमाणोपयोगित्वे-  
नावश्यकत्वात्तस्यचपूर्वापरविन्द्वन्तरसूत्राधिकव्याससूत्रत्वादिन्द्वन्तररेखाया  
मूलाग्रयोर्वर्धनीयासातत्रवृत्तेपूर्वापररेखाभवति । तस्याविन्दोरुपर्यधश्रवकत्वं  
कदाचित्स्यादतः प्रथममेवपूर्णरेखासिद्धचर्थेविन्द्वन्तरसिद्धमत्स्यमुखपुच्छगतरे-  
खायाविन्द्वन्तराधिकत्वेनतदुत्पन्नमत्स्यरेखायाःकृज्याः सुतरामधिकत्वेनपुनः  
पूर्वापररेखासाधनयुक्ततरमितितत्त्वम् । एवमेवाव्यवहितंदिग्द्वयान्तरोत्पन्नल-  
घुमत्स्यैश्वर्यभिःसूत्रैर्वृत्तेकोणदिशः । तदिदमभीष्टस्थानकेन्द्रमण्डलेदिग्दृ-  
कंसिद्धम् ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

भा०टी०-जलकी समान इकसार शिलापर अथवा कैदु समक्षेत्रमे इष्ट अंगुलीके परि-  
माणका सममण्डल ( घृत ) खेचे । तिसरे १२ अंगुलके परिमाणका शङ्कु स्थापन करे ।  
तिसकी छायाके अग्रभाग वृत्तको पूर्व या अपराहमे जिस स्थानपर स्पर्श करे तहां  
दो पूर्वापर सज्ञा विन्दु विधान करे । तिमिले जिनमे दक्षिण व उत्तरयी रेखाको  
खेचे । दक्षिणोत्तरके दो विन्दुओंको केन्द्रकरके व्यासार्द्धके परिमाणसे घृत  
अंकित करनेपर तिमि होगा । तिस्से पूर्व पश्चिम रेखा बनती है । दिक् मध्य मत्स्यसे  
ईशानादि दिक्को निर्णय करना चाहिये ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

अथदिकसूत्रसम्पातरूपाभीष्टस्थानात्तत्कालिकच्छायाग्रस्थानमाह-

चतुरस्रंवाहिःकुर्यात्सूत्रैर्मध्यादिनिर्गतैः ॥

भुजसूत्राद्भुलैस्तत्रदत्तैरिष्टप्रभासृता ॥ ५ ॥

मध्यादभीष्टस्थानादिग्रंथासम्पातरूपादिनिर्गतैर्निःसृतैरिष्टदिग्ग्रंथारूपैः ।  
यहिर्दिक्सूत्रसम्पातकेन्द्रवृत्तादहः । अनेनैववृत्तकरणपूर्वमनुक्तंद्योतितम् ।  
अन्यथाबहिरित्यस्यानुपपत्तेः । पूर्ववृत्तग्रहणेतुदिग्ग्रंथासम्पातस्यमध्यत्वानुपप-  
त्तेः । चतुरस्रंकोणरेखाधिकसूत्रकर्णद्वयतुल्यंसमचतुर्भुजंकुर्यात् । तथाचतद-  
र्शनम् । तत्रचतुरस्रेभुजसूत्राद्भुलैर्वक्ष्यमाणभुजमितसूत्रस्याद्भुलैर्निर्गमप्रवेशका-  
लिकैर्दत्तैः पूर्वापरसूत्रादर्थज्यावद्दीयमानैस्तत्रवृत्तेयस्मिन्प्रदेशेभुजाग्रंतज्यदेश-  
ष्टप्रभानिर्गमप्रवेशान्यतरकालिकच्छायाग्रमुक्तम् । प्रतीतिस्तुदिकसूत्रसम्पा-

तस्यशङ्कनाज्ञेया । अत्रोपपत्तिः । वक्ष्यमाणभुजस्यछायाग्रपूर्वापरमूत्रान्तरत्वे-  
नप्रतिपादितत्वादिष्टछायाग्रभुजदिशाज्ञानसम्पक् । चतुरस्रकरणं वक्ष्यमाणाग्रा-  
साधकप्राच्यपररेखानुकाररेखायावृत्तान्तस्तद्वहिर्वाक्भुजसिद्धयर्थमिति ॥ ५ ॥

भा०टी०—छायाके परिमाणसे वृत्त खेचकर पूर्व पश्चिमकी रेखासे वृत्तके बाहर एक-  
सम चतुष्कोण कल्पित करे । वृत्तमें छायाके अनुसार भुजे । पूर्वमें या पश्चिममें उत्त-  
रमें या दक्षिणमें खेचकर अग्रके सहित केन्द्र संयोग करनेसे इष्ट छायाकी दिक्का  
निर्णय होजायगा ॥ ५ ॥

अथपूर्वापररेखायाःसंज्ञान्तरमाह—

प्राक्पश्चिमाश्रितारेखाप्रोच्यतेसममण्डलम् ॥

उन्मण्डलंचविपुन्यण्डलंपरिकीर्त्यते ॥ ६ ॥

प्राक्पश्चिमाश्रितापूर्वपश्चिमसम्बद्धासाधितारेखासमवृत्तमुच्यते । सैवरे-  
खोन्मण्डलंविपुन्यमण्डलम् । चःसमुच्चये । उभयसञ्ज्ञकंकथ्यते । अत्रो-  
पपत्तिः । क्षितिजपूर्वापरवृत्तसंयोगौपूर्वापरतत्पूर्वपूर्वापरमूत्रमिति । पूर्वापरवृत्त-  
स्यभूमावूर्ध्वाधरानुकारिवृत्तत्वेनादर्शनादेखाकारतयैवदर्शनाच्चपूर्वापरवृत्तमपि  
तत्पूर्वम् । पूर्वापरवृत्तस्यसममण्डलत्वेनाभिधानात्तदेखासममण्डलसञ्ज्ञो-  
क्ता । अयस्वनिरक्षदेशक्षितिजवृत्तस्थोन्मण्डलाख्यस्यतत्संयोगयोःसंलभत्वा-  
त्तन्मध्यमूत्रत्वेनपूर्वापरमूत्रस्यापिसत्त्वात्पूर्वापरमूत्रमुन्मण्डलसञ्ज्ञम् । एते-  
नान्यदेशक्षितिजसञ्ज्ञयास्यदेशक्षितिजसंज्ञासुतरां सिद्धेतिपूर्वापरमूत्रस्यक्षिति-  
जवृत्तसञ्ज्ञाद्योतिता । पूर्वापरस्थानयोःक्षितिजवृत्तस्यसंलभत्वादुल्लिखितवृ-  
त्तस्यक्षितिजानुकारित्वाच्च । एवंनिरक्षदेशपूर्वापरवृत्तंविपुन्यमण्डलाख्यंपूर्वा-  
परस्थानयोःसंलभमिति तन्मध्यमूत्रत्वेनापिपूर्वापरमूत्रस्यसिद्धत्वात्पूर्वापरमूत्रं  
विपुन्यमण्डलसंज्ञकान्तिवृत्तस्यदृग्भुजवृत्तस्यचलत्वात्कादाचित्कत्वेनपूर्वापरस्थान-  
संलभत्वात्तत्संज्ञानोक्तेतिव्येयम् ॥ ६ ॥

भा०टी०—सममण्डल, उन्मण्डल, या विपुन्यमण्डल रेखा पूर्व पश्चिमकी आश्रित  
रेखा है ॥ ६ ॥

अथप्राज्ञानमाह—

रेखाप्राच्यपरासाध्याविपुवद्वाग्रगातथा ॥

इष्टच्छायाविपुवतोर्मध्यमग्राभिधीयते ॥ ७ ॥

तस्मिंश्चतुरस्रेपूर्वापररेखातत्तत्तरभागे विपुवद्वाग्रगातभाग्रप्रदेशस्थाक्षभाहला-  
न्तरित्यर्थः । प्राच्यपरारेखापूर्वापररेखानुकाररेखातथासर्वतस्तत्सुत्यान्तरं

यथेष्टच्छायाग्ररेखाभुजान्तरेण तथा क्षमान्तरेण कार्या । अनन्तरमिष्टच्छाया-  
विषुवतोरिष्टच्छायाग्ररेखाक्षभाग्ररेखयोरित्यर्थः । मध्यंचतुरस्रेऽहलात्मकमन्त-  
रालंसर्वतस्तुल्यम् । अग्राकर्णवृत्ताग्रोच्यते । तत्रोपपत्तिः । भुजस्यकर्णवृत्ता-  
ग्रापलभासंस्करिणाग्रउक्तत्वादक्षिणगोलपलभाधिकोत्तरभुजसद्भावेन पलभोनो-  
भुजोऽग्रेति प्राच्यपरमूत्रादुत्तरभागेऽक्षभाग्ररेखाभुजमध्ये भवतीति द्वयोरेखयोर-  
न्तरमग्रापलभोनभुजरूपा । एवमुत्तरगोलउत्तरभुजस्यपलभात्पत्वादुजो-  
नपलभाग्रेति पलभा रेखा प्राच्यपरमूत्रादुत्तरभागस्था भुजरेखातोऽप्यग्रान्तरेणो-  
त्तरदिशीति द्वयोरेखयोरन्तरभुजोनपलभारूपकर्णवृत्ताग्रा । एवं दक्षिणभुज-  
स्यपलभोनाग्रात्वात्पलभायुतोभुजोऽग्रेति प्राच्यपरमूत्रादुजाग्रपलभाग्ररेखयोः  
क्रमेण याम्योत्तरत्वात्तयोरन्तरालपलभाभुजैक्यरूपमग्रापलभायाः शङ्कतलानुक-  
ल्पत्वात्सदोन्तरत्वं छायासम्बन्धाद्युक्तम् । गोलेशङ्कतलस्य दक्षिणत्वाद्वापर-  
दिशि छायासद्भावाच्च । अतएव प्राच्यपरमूत्रादक्षिणभागे दक्षिणभुजवशादक्षभा-  
ग्ररेखा कल्पनउक्तानुत्पत्त्यासम्यगुत्तरभागे पूर्वापरमूत्रादिति विषुवद्वाग्रगत्यत्र व्या-  
ख्यातम् ॥ ७ ॥

भा०टी०-विषुवच्छायाके परिमाणं पूर्वं पश्चिम रेखासे दूर एक सम रेखा साधन करे ।  
विषुवद्रेखासे इष्टछाया रेखाके अन्तरको अग्रा कहते हैं ॥ ७ ॥

अथ प्रसंगाज्ज्ञातच्छायातः कर्णज्ञानं तच्छादिचाह-

शङ्कुच्छायाकृतियुतेर्मूलं कर्णोऽस्य वर्गतः ॥

प्रोद्भयशङ्कुकृतिर्मूलं छायाशङ्कुर्विपर्ययात् ॥ ८ ॥

द्वादशाहलशङ्कुच्छाययोर्वर्गयोगात्पदं छायाकर्णः स्यात् । अथास्य शुद्धिरूपं  
छायासाधनमाह । अस्येति । छायाकर्णस्य वर्गाच्छङ्कुवर्गचतुश्चत्वारिंशदधि-  
कंशतं विशोध्य मूलं छाया । प्रकारान्तरेण छायाकर्णशुद्धिमाह । शङ्कुरिति । वि-  
पर्ययाच्छायासाधनवैपरित्याच्छायाकर्णवर्गाच्छायावर्गविशोध्य मूलमित्यर्थः ।  
शङ्कुद्वादशाहलमितः स्यात् । अत्रोपपत्तिः । द्वादशाहलशङ्कुः कोटिरक्षभाभुजस्तत्कृ-  
त्योऽयं पदं कर्ण इत्यक्षकर्णः कर्ण इत्याद्यक्षक्षेत्राद्युत्तरित्योपपन्नम् । ननु दिक्सा-  
धनोत्तरमिष्टप्रभायाकर्णसाधनं भगवता सर्वज्ञेन किमर्थमुक्तमग्रेऽग्रादीनां स्वतंत्र-  
तयोक्तत्वात् । न च विना गणितश्रममग्राज्ञानार्थमिदं युक्तमुक्तमिति वाच्यम् ।  
वक्ष्यमाणभुजज्ञानस्याग्रोपजीव्यत्वेन तस्याश्रभुजोपजीव्यत्वेनान्योन्याश्रयात् ।  
गणितज्ञातायायाः पुनः साधनस्य व्यर्थत्वाच्च । न च भुजमूत्राहलैर्दत्तैरित्यनेनेष्टच्छा-  
यावृत्तज्ञातमिति न किन्त्वेतदुक्त्या दिक्मूत्रसम्पातस्य शङ्कोर्धृतपरिधौ छायावृत्त-  
ज्ञानात्पूर्वापरमूत्रान्तरेभुजसद्भावादिना गणितं भुजोऽपि ज्ञात इति नान्योन्या-



अथइतिवाच्यम् । तथापिभगवतःसर्वज्ञस्यनिष्प्रयोजनत्वोक्तेरनुचितत्वात् ।  
 विनाप्रयोजनंमन्दोक्तेरप्यभावाच्च । नहिदिवसाधनेऽप्राप्नुनादिकभावश्यकंयेन  
 तदुक्तिर्युक्ता । किञ्चकर्णसाधनस्यगणितोक्त्यावश्यमाणकर्णसाधनतुल्यत्वेना-  
 चकथनमनुचितम् । नहिदिवसाधनार्यभाकर्णमित्याहतादितिसिद्धान्त-  
 शिरोमण्युक्तिवदत्रछायाकर्णउपयुक्तोयेनतदुक्तिर्युक्तेतिचतुरस्रमित्यादिश्लोकच-  
 तुष्टयमन्येनमन्दबुद्धिनासिर्भनभगवतोक्तमितिचेन्मैवम् । भुजसाधनो-  
 पजीव्याप्रायाणतदुक्तप्रकारेणसिद्धौदिशः सम्पक्सिद्धाइतिदिवसाधनशु-  
 द्धचर्यमप्रासाधनम् । प्रकारान्तरेणापिबक्ष्यमाणत्रिज्यावृत्तीयाप्रयात्रिज्या  
 लभ्यतेतदानयागतयाकेत्यनुपातेनसाधितकर्णासंवादेन शुद्धचवगमार्थकर्ण-  
 साधनंचोक्तम् । अनयाप्रयाकर्णस्तदात्रिज्यावृत्तीयाप्रयाकइतिफलस्य  
 त्रिज्यातुल्यस्यानयनार्यवाकर्णसाधनमितिकेचित् । वस्तुतस्तुमण्डलेछाया-  
 प्रवेशनिर्गमस्थानस्थितपूर्वापरविन्दोः प्रत्येकरेखेतिरेखाद्वयसर्वतस्तुल्यान्तरं  
 कार्यतेनान्तरेणान्यतरोविन्दुश्चाल्पस्तौपूर्वापरविन्दूतद्रेखामध्यस्थानस्यपूर्वाप-  
 ररेखेति । तत्रोभयविन्दुरेखयोरन्तराङ्गुलमानंस्वल्पत्वाद्गणयितुमशक्यमतः  
 प्रत्येकरेखेप्रान्यपररेखेप्रकल्प्यतन्मध्यकेन्द्रात्पूर्ववृत्तंप्रत्येकमितिवृत्तद्वयंकुर्यात् ।  
 तत्रस्वस्ववृत्तेस्वस्वप्राच्यपररेखास्पृष्टाकार्याताभ्यां स्वस्वकालिकौभुजौस्वस्व-  
 वृत्तेदेयीतदप्रेछायाग्ररेखेस्वस्ववृत्तेकार्येस्वस्वप्राच्यपरसूत्रात्स्वस्ववृत्तउत्तरभागे-  
 ऽक्षभाङ्गुलान्तरेणरेखेकार्येततः स्वस्ववृत्तेस्वस्वतद्रेखयोरन्तरंस्वस्ववृत्तउभयका-  
 लिककर्णवृत्ताग्रेबहुत्वेनगणयितुंशक्येतदन्तरंपूर्वविन्दोर्याम्योत्तरमन्तरंकर्ण-  
 वृत्ताप्रासाधनकथनेनानीतंभुजान्तरस्यविन्द्वन्तरत्वात्तस्यचाप्रान्तरत्वेनफलित-  
 त्वात् । विषुवद्विनेगोलभेदेतुभुजान्तरमप्रायोगइतिविन्दोर्याम्योत्तरमप्रा-  
 योगइति । तेनोक्तरीत्याविन्दुश्चाल्पस्तत्सूत्रंपूर्वापरसूत्रंस्फुटमित्याशयेनभग-  
 वताप्रानिरूपितातस्याःशुद्धचर्यकर्णाग्रपिसाधितइतितत्वम् ॥ ८ ॥

भा० टी०-शङ्कुछायावर्ग और शङ्कुवर्ग मिश्रकर मूलकरमेंसे छायाकर्ण होता है ।  
 कर्णवर्गमेंसे शङ्कुवर्ग हीन करनेके मूल करनेमेंसे छाया और तिसके विपरीत अर्थात् कर्ण-  
 वर्गछाया वर्गहीन करनेपर शङ्कुवर्ग होगा ॥ ८ ॥

अथपूर्वाधिकारेकान्त्याद्यानयनमुक्तंतत्पूर्वाधिमासावगतप्रहात्केवलान्नसाध्य-  
 मितिश्लोकान्मामाह-

त्रिंशत्कृत्योयुगेभानांचक्रंप्राक्परिलम्बते ॥

तद्गुणाद्गुदिनैर्भक्ताद्युगणाद्यदवाप्यते ॥ ९ ॥

तदोस्त्रिधादशात्तांशानिज्ञेयाभयनाभिधाः ॥

तत्संस्कृताद्गुहात्कान्तिच्छायाचरदलादिकम् ॥ १० ॥

भानांचकराशीनां वृत्तक्रान्तिवृत्तस्वस्वविक्षेपमितशलाकाग्रमोतनक्षत्रगणैर्यु-  
क्तमित्यर्थः । युगेमहायुगेप्राक्पूर्वविभागेत्रिशत्कृत्यस्त्रिशत्संख्याकाकृतिर्वि-  
शातिःपदशतमित्यर्थः । परिलम्बतेध्रुवाधारभगोलस्थानात्तद्द्वारमवलम्बते ।  
अत्रपरिलम्बतइत्यनेनभचक्रपूर्णभ्रमणाभावठकोऽन्यथाग्रहभगणप्रसंगेनमध्या-  
धिकारणवैतदुक्तंस्यात् । तथाचतद्द्वारमवलम्बनोक्त्यापरावर्त्ययथास्थितंभ-  
वतीत्यागतंतत्रापिस्वस्थानात्तथैवपश्चिमतोऽप्यवलम्बतइति सूचितम् । एव-  
मभचक्रं पश्चिमतइद्वरेच्छयाप्रथमतःकतिचिद्भागैश्चलतिततःपरावृत्त्ययथास्थि-  
तंभवतिततोऽपितद्भागैःक्रमेणपूर्वतश्चलतिततोऽपिपरावर्त्ययथास्थितमित्येको-  
विलक्षणोभगणः । तेनप्रागित्युपलक्षणम् । पश्चिमावलम्बनानुक्तिस्तुसंवा-  
दफालेतदभावात् । अत्रत्रिशत्कृत्येतिपाठःमामादिकः । “युगंपदशतकृत्यो-  
हिभचक्रं प्राग्विलम्बते ।” इतिसौमसिद्धान्तविशेषात् । तत्पश्चाच्चलितंचक्र-  
मितिद्वयसिद्धान्तोक्तेश्च । अहर्गणात्तद्गणात्पटशतगुणिताद्भूदिनैर्युगीपमूर्य-  
सायनदिनैर्भेदाद्यत्फलंभगणादिकंप्राप्यते तस्यभगणत्यागेनराश्यादिकस्यभु-  
जःकार्यंस्तस्मादशातीशादशभिर्भजेननाप्तभागान्निगुणिताअयनसंज्ञकाज्ञायाः ।  
भुजांशाग्निगुणितादशभक्ताःफलमयनांशाइतितात्पर्यायं । तस्मिंस्कृतात्तरय-  
नांशैर्भचक्रपूर्वापरचलनयशाश्रुतहीनादहात्पूर्वापरभचक्रचलनायगमस्त्वयनप्र-  
हस्यपद्भानन्तर्गतान्तरगतत्यक्रमेणक्रान्तिच्छायाचरदलादिकंमाध्यमम् । नक-  
यलादिशेषांतः । छायावक्ष्यमाणाचरदलंचरंपथाधिकारोक्तम् । आदिश-  
ब्दादयनवलनमायनदृक्प्रमंसंगृह्यते । यद्यपितत्संगृह्यतादप्रहात्क्रान्तिरित्येव  
यत्तत्त्वमन्येपामयतदुपजीव्यत्वाद्महणंध्यर्थं तथापिक्रान्तिरित्युक्त्याकंयलक्रा-  
न्तिज्ञानार्थतत्संगृह्यतप्रहात्क्रान्तिःमाध्यापदायांन्तरांपर्जाध्यायाःक्रान्तेः साध-  
नैरुक्तंयलादित्यस्यवारणार्थक्रान्तिमात्रंतस्मिंस्कृतात्माध्यमितिमन्त्रकलायाचर-  
दलादिकथनम् । अत्रोपपत्तिः । ईश्वरेच्छयाक्रान्तिवृत्तंन्यमानंपश्चिमतःमर्त्य-  
शत्यंशैःक्रमेणचरितश्चलितततःपरावृत्त्यवस्थानआगम्यतग्न्यानात् । पूर्वतःमर्त्य-  
विशत्यंशैश्चलितमातयाचसृष्ट्यादिभूतत्रानिरिपुद्भूतिसम्भानाश्रितत्रान्तिवृत्त  
भेदशरीरवत्यासन्नभागानीतमहभोगावाधिरूपःसम्भानानुत्पन्नमपराचक्रान्तिवृ-  
त्तमांगगतः । पिपुयदत्तेनुतद्भागस्यपश्चिमभागःपूर्वभागोरागनः । सम्भानंत-  
द्वत्तपोषांम्योत्तरान्तराभावाःक्रान्त्यभावाः । पूर्वसम्भानभेदेऽनुनयोषांम्योत्तरा-  
न्तराभावाःक्रान्तिरुत्पन्नातोपयाग्यतमहभोगात्क्रान्तिरसद्भूतेनिमग्नानादधिक-  
हभोगात्क्रान्तिरुक्ता । तत्रमग्न्यातावधिकदभोगान्तराधिरूपसम्भानादधिक-  
पूर्वाधिकारोक्तोमहभोगोयतमानसम्भानपूर्वसम्भानाश्रितत्रान्तिवृत्तभेदशरीर-  
न्तरभागैरपनांशारणैःपूर्वमग्न्यातभेदशरीरपूर्वपश्चिमाद्यमानमभेदनुतहीनामप-

ति । क्रान्त्युपजीव्यपदार्थाजपिवर्त्तमानसम्पातादुत्पन्नाइतितत्साधनमपि तत्संस्कृतग्रहात् । अथायनांशज्ञानंतुषट्शतभगणभ्यः पूर्वानुपातरित्याहर्गणा-  
द्ग्रहभोगोभगणादिकस्तत्रगतभगणमितपरपूर्वभचक्रावलम्बनंगतम् । वर्त-  
मानंत्वारम्भेपश्चिमावलम्बनाद्राशिषट्कान्तर्गतेराश्यादिकेपश्चिमावलम्बनम-  
नन्तर्गतेपूर्वावलम्बनम् । तत्रापित्रिभान्तर्गतानन्तर्गतत्वक्रमेणचलनंपरावर्त-  
नंचेतिभुजःसाधितस्तोनवत्यंशैःसप्तविंशतिभागास्तदाभुजांशैः कइत्यनुपातेन  
गुणहरौनवभिरपवर्त्यभुजांशास्त्रिगुणितादशभकाइतिसर्वमुपपन्नम् ॥९॥१०॥

भा०टी०—भचक्र महापुगमें ६०० बार पूर्वदिशमें परिलम्ब मानहोता है । उस  
खंख्याको दिनगणसे गुणकरके भूदिन संख्यासे भागकरनेपर लब्ध खंख्या भगणादि  
होंगे । ( भगण छोड़कर ) राश्यादि भुज ( जैसा पहले कइ आये हैं ) करे । भुजको  
तीनसे गुणकरके और दशसे भागकरनेपर भजन होगा॥ग्रहमें भजन संस्कार करके प्रा-  
प्तिज्या, चर आदि निर्णयकरे । दोनों विषुवमें यह सरलतासे दृगोच्चर होताहै॥९॥१०॥

अथोक्तस्यान्तरस्यप्रत्यक्षासिद्धत्वमितिसार्धंछोकेनाह—

स्फुटं दृक् तुल्यतां गच्छेदयने विषुवद्वये ॥

प्राक्चक्रं चलितं हीने छायाकार्कात्करणागते ॥

अन्तरांशैरथावृत्तपश्चाच्छेषैस्तथाधिके ॥ ११ ॥

अयनेदक्षिणोत्तरायणसन्धौविषुवद्वयेगोलसन्धौचलितंचक्रंदृक् तुल्यतां दृष्टिगो-  
चरतांस्फुटमनायासंगच्छेत् । तत्रप्रत्यक्षतस्तन्मितमन्तरंदृश्यतइत्यर्थः । त-  
थाचसृष्ट्यादिकालैरेवतीयोगतारासन्नावधिमेतुलाद्योःकर्कमकराद्योर्विषुवाय-  
नप्रवृत्तेरिदानींत्वम्यत्रतत्स्वरूपेप्रत्यक्षेइतिक्रान्तिवृत्तंचलितमन्यथातदनुपपत्ते-  
रितिभावः । ननुपूर्वतोऽपरत्रवाचलितमितिकथंज्ञेयमित्यतआह । प्रागिति।छा-  
याकार्काद्यहिनेसूर्यस्यायनदिकपरावर्तनमुदयेप्राच्यपरसूत्रस्थत्वंवातस्मिन्दिनेऽन्य-  
स्मिन्दिनेवामध्याह्नच्छायातोवक्ष्यमाणप्रकारेणमूर्यःसाध्यस्तस्मादित्यर्थः । क-  
रणागतेप्रागुक्तप्रकारेणानीतःस्पष्टःसूर्यस्तस्मिन्नित्यर्थः । न्यूनेसति । अन्तरां-  
शैःसूर्ययोरन्तरांशैश्चक्रंक्रान्तिवृत्तंप्राक्पूर्वस्मिन्चलितमितिज्ञेयम् । अथयथाधिकेस-  
तिशेषैःसूर्ययोरन्तरांशैश्चक्रमावृत्त्यपरिवृत्त्यपश्चात्पश्चिमाभिमुखसंतथाचलितमि-  
तिज्ञेयम् । अत्रोपपत्तिः । छायातोवक्ष्यमाणप्रकारेणसूर्योवर्तमानसम्पाताद्वृत्ति-  
तागतस्तुरेवतीयोगतारासन्नावधितोऽतस्तयोरन्तरमयनांशास्तत्रक्रान्तिवृत्त-  
स्यपूर्वचलनेगणितागताकार्काच्छायाकार्काधिकोभवति । पश्चिमचलनेतुन्यूनाभ-  
वतीतिसम्यगुपपन्नम् ॥ ११ ॥

भा०टी०—छायागत अंसे गणितागत न्यून होनेपर चक्र घुंंचारी है । अधिक होने-  
पर पश्चात्गामी अर्थात् पीछे चलनेवाला है । अन्तरांश परिमाणमें क्रान्तिवृत्त चलता है ।  
अथचराद्युपजीव्यांपलभामाह—

एवंविपुवतिच्छायास्वदेशेयादिनार्धजा ॥

दक्षिणोत्तररेखायांसातत्रविपुवत्प्रभा ॥ १२ ॥

स्वाभीष्टदेशएवंविपुवतीचलितविपुवदिनसम्बद्धरेखत्यासन्नस्याप्युपचारादि-  
पुवसञ्ज्ञातव्यावर्तकमेवमिति । दिनार्धजामाध्याह्निकीयायन्मिताद्वादशाङ्गुल-  
शङ्कोदच्छायादक्षिणोत्तररेखायांनिरक्षोत्तरदक्षिणदेशक्रमेणोत्तरस्यां दक्षिणस्यांप्र-  
भायाःदक्षिणोत्तररेखास्तत्त्वंविनामध्याह्नासम्भवात्सातन्मितातत्रतस्मिन्नभीष्ट-  
देशेविपुवत्प्रभाक्षभाभवति । एतेनद्वादशाङ्गुलशङ्कोटिःपलभाभुजस्तत्कृत्यो-  
योगपदंकर्णइत्यक्षकर्णःकर्णइत्यक्षक्षेत्रंबक्ष्यमाणोपयुक्तंप्रदर्शितम् । तदासूर्यस्य  
विपुवद्वृत्तस्थत्वाद्विपुवत्प्रभेतिसञ्ज्ञोक्ता ॥ १२ ॥

भा०टी०-इसप्रकारसे विपुव दिनके मध्याह्नकी छाया दक्षिणोत्तर रेखामें दिखाई देती  
है, सोई तहांकी विपुवच्छाया है ॥ १२ ॥

अथलम्बाक्षयोरानयनमाह-

शङ्कुच्छायाहतेत्रिज्येविपुवत्कर्णभाजिते ॥

लम्बाक्षज्येतयोश्चापेलम्बाक्षौदक्षिणौसदा ॥ १३ ॥

त्रिज्येद्विस्थानस्थेशङ्कुच्छायाहतेएकत्रद्वादशगुणितापरवप्रागुक्तया विपुवत्कर्-  
णभाजितोभयत्राक्षकर्णेनभक्ताफलेक्रमेणलम्बाक्षज्येतयोज्ययोर्धनुपीक्रमेण  
लम्बाक्षौसदाभयगोलदक्षिणदिकस्थौभवतः । अत्रोपपत्तिः । याम्योत्तरवृ-  
त्तेनिरक्षस्वदेशपूर्वापरवृत्तयोर्दन्तरंतदक्षः । याम्योत्तरवृत्तेदक्षिणक्षितिजप्रदे-  
शाद्विपुवद्वृत्तस्ययदन्तरंतलम्बः । उभावूर्ध्वगोलेस्वपूर्वापरवृत्तादक्षिणौतज्ज्ये  
अक्षलम्बज्येभुजकोटीत्रिज्याकर्णइत्यक्षक्षेत्रादक्षकर्णकर्णेद्वादशपलभेकोटिभुजौत  
दात्रिज्याकर्णकावित्यनुपाताभ्यांलम्बाक्षज्येतद्वधनुपीलम्बाक्षावित्युपपन्नम् ॥ १३ ॥

भा०टी०-विपुव दिनके शङ्कु ( १२ ) और छायाको त्रिज्या ( ३४३८ ) से अलग  
गुणकरके कर्णसे भागकरनेपर क्रमानुसार लम्बाक्ष और अक्षज्या होगी तिसका धनु  
करनेसे लम्ब और अक्ष होगा ॥ १३ ॥

अथमध्याह्नच्छायातोऽक्षानयनंश्लोकाभ्यामाह-

मध्यच्छायाभुजस्तेनगुणितात्रिभमौर्विका ॥

स्वकर्णांताधनुर्लिप्तानतास्तादक्षिणेभुजे ॥ १४ ॥

उत्तराश्चोत्तरयाम्यास्ताःसूर्यक्रांतिलितिकाः ॥

दिग्भेदेमिश्रिताःसाम्येविश्लिष्टाश्चाक्षलितिकाः ॥ १५ ॥

अभीष्टदिनेमाध्याह्निकीछायाभुजसञ्ज्ञाक्षया । तेनभुजेनत्रिज्यागुणितामध्या-

द्वच्छायाकर्णेनभक्ताफलस्यधनुःकलानतानतसञ्ज्ञास्तानतकलादक्षिणेभुजेम-  
ध्याद्वच्छायारूपभुजेप्राच्यपरमृत्रमध्यादक्षिणदिक्स्थेसति । उत्तरदिक्काउत्तरेभुजे-  
दक्षिणाः । चोविषयव्यवस्थार्थकः । तानतकलाःसूर्यक्रांतिकलाःप्रागुक्ताः । दिग्भे-  
देस्वादिशोर्भिन्नत्वेमिश्रिताःसंयुक्ताःसाम्येऽभिन्नदिक्त्वेविशिष्टाअन्तरिताः । चो  
विषयव्यवस्थार्थकः । अक्षकलाभवन्ति । अत्रानावश्यकभुजसञ्ज्ञयाभगव-  
तोपपत्तिरुक्ता । तथाहिद्वादशाङ्गलशङ्कुकोटौमध्याद्वच्छायाकर्णं वामध्यच्छाया-  
भुजस्तथास्वस्वस्तिकान्मध्याङ्गलेसूर्यस्ययाम्योत्तरवृत्तेयदन्तरेणनतत्वंतान-  
तकलास्तज्ज्यानतांशज्यामध्याद्दोन्नतांशजरूपशङ्कौ त्रिज्याकर्णेवाभुजइति  
मध्याद्वच्छायाकर्णेकर्णंमध्याद्वच्छायाभुजस्तदात्रिज्याकर्णको भुजइत्यनुपातेन-  
नतज्यातद्वदुत्तरकलात्मकत्वात्ततकलास्ताग्रहसंबन्धाइतिछायादिदिग्विपरीत-  
दिक्काः । अथक्रान्त्यंशाक्षांशयोरेकदिक्त्वेयोगेननतांशइतिदक्षिणानतकलाद-  
क्षिणक्रान्तिकलाभिर्हीनाअक्षांशाभवन्ति । क्रान्त्यंशाक्षांशयोर्भिन्नदिक्त्वेऽन्तरेण  
नतांशायदिदक्षिणास्तदाक्रान्त्यूनंशांशस्यनतत्वादुत्तरक्रान्तियुताअक्षांशाः ।  
यदिदत्तरास्तदाक्षोनक्रान्तेर्नतत्वात्ततो नोत्तरक्रान्तिरक्षइतिसम्पुपपन्नम् । के-  
चित्तुभुजग्रहणादभीष्टकाले प्राच्यपरमृत्राच्छायाग्रंयदन्तरेणयाम्यमुत्तरंवाभुज-  
स्तत्स्वल्पान्तरान्मध्यच्छायां प्रकल्प्यतस्याःकर्णचानीयोक्तदिशानतलितास्ताअ-  
भीष्टक्रान्तिसंस्कृताअक्षांशाभवन्तीत्याहुः ॥ १४ ॥ १५ ॥

भा०टी०-मध्याङ्गकी छायाही भुज है । तिसको त्रिज्यासे गुणकरके छायाकर्णसे भाग-  
करके धनु निर्णय करनेपर नति होगी । छाया दक्षिणमें हो तो उत्तर नति और उत-  
रमें होनेसे दक्षिण नति होती है । यह अलग दिशामें हो तो सूर्यक्रान्तिमें योग करनेसे  
स्वीय अक्ष होगा । सम दिशामें होनेसे वियोग करना चाहिये ॥ १४ ॥ १५ ॥

अथाक्षात्पलभानयनमाह-

नाभ्योऽक्षज्याचतुर्द्वर्गप्रोज्झयत्रिज्याकृतेःपदम् ॥ १६ ॥

लम्बज्यार्कगुणाक्षज्याविपुवद्भाथलम्बया ॥

ताभ्योऽक्षकलाभ्योऽक्षज्याभवति । चःसमुच्चयः । अक्षज्यावर्गत्रिज्या-  
वर्गात्पत्त्वशेषान्मूलंलम्बज्या । अनन्तरमक्षज्याद्वादशगुणालम्बयालम्बज्या-  
यागुणनस्पभजनसम्बन्धाद्वैकैत्यर्थसिद्धम् । अक्षभास्यात् । अत्रोपपत्तिः ।  
अक्षकलानां ज्याक्षज्यातस्यास्त्रिज्याकर्णेभुजत्वात्तद्वर्गोनाभ्रिज्यावर्गान्मूलंलम्ब-  
ज्याकोटिः । तथाक्षज्याभुजस्तदाद्वादशकोटौकोभुजइत्यनुपातेनविपुव-  
च्छायेति ॥ १६ ॥

भा०टी०-अक्षज्यावर्गं त्रिज्यावर्गसे अलग करके अन्तरमेंसे लम्बज्या होती है द्वादश  
तगुणिभक्षया, लम्बज्यासे भागकरनेपर विपुवद्भा होती है ॥ १६ ॥

अथाक्षज्ञानेनतभागेभ्यःक्रान्तिद्वारामूर्यसाधनंसार्धश्लोकाम्यामाह-

स्वाक्षार्केनतभागानादिकसाम्येऽन्तरमन्यथा ॥ १७ ॥

दिग्भेदेऽपक्रमःशेषस्तस्यज्यात्रिज्ययाहता ॥

परमापक्रमज्याप्ताचार्पमेपादिगौरविः ॥ १८ ॥

कर्कादौप्रोज्झ्यचकारार्धतुलादौभार्धसंयुतात् ॥

मृगादौप्रोज्झ्यभगणान्मध्याह्नेऽर्कःस्फुटोभवेत् ॥ १९ ॥

स्वदेशाक्षांशेष्टदिनीयमध्याह्नमूर्यनतांशयोर्भागानांबहुत्वाद्बहुवचनम् । एक-  
दिकत्वेऽन्तरमन्यदिकत्वेऽन्यथायोगः कार्यः । शेषउक्तसंस्कारसिद्धोऽङ्कःक्रान्तिः  
स्यात् । तस्यापक्रमस्यज्यात्रिज्ययागुण्यापरमक्रान्तिज्ययाप्रागुक्तयाभक्ताफल-  
स्यधनुर्भागादिकंमेपादिगोमेपादिराशित्रितयान्तर्गतोऽर्कःस्यात् । कर्कादित्र-  
येऽर्कंचकारार्धत्पद्माशितआगतार्कत्यक्त्वाशेषमध्याह्नकालेस्फुटोऽर्कःस्यात् । तुला-  
दित्रितयेपद्भयुतादागतार्कास्फुटोऽर्कोज्ञेयः । आगतोऽर्कःपद्भयुतःस्फुटोर्कः  
स्यादित्यर्थः । मकरादित्रयेऽर्कद्वादशराशिभ्यआगतात्यक्त्वाशेषमयनांशसं-  
स्कृतःस्फुटोऽर्कःस्यात् । करणागतज्ञानार्थव्यस्तायनांशसंस्कृतइत्यर्थसिद्धम् ।  
पूर्वतत्संस्कृतग्रहात्क्रान्तिःसाध्येत्यर्थस्योक्तेः । अत्रोपपत्तिः । एकदिशिक्रान्त्य-  
क्षयोगाव्रतंदक्षिणमतोऽक्षानंक्रान्तिर्दक्षिणा । भिन्नदिशिक्रान्त्यूनार्क्षानतंदक्षिण-  
मनेनाक्षांहीनःक्रान्तिरुत्तरा । अक्षानक्रान्तिर्नतंतत्तरमतोऽक्षयुतंक्रान्तिरुत्तरा । अ-  
स्याज्याक्रान्तिरर्कः । ज्यापरमक्रान्तिज्ययात्रिज्याभुजःस्यात्तदानयाकेतीष्टासा-  
यनार्कभुजज्यातदनुःसायनार्कभुजः । भुजस्पचतुर्पुपदेपुतुल्यत्वात्प्रथमपदमेपा-  
दित्रयेमूर्यस्यैवभुजत्वाद्भुजएवसूर्यः । कर्कादित्रयेद्वितीयपदपद्मादूनस्या-  
र्कस्यभुजत्वाद्भुजोनपद्भमर्कः । एवंतृतीयपदतुलादित्रयेपद्भमेनहीनार्कस्य  
भुजत्वात्पद्भयुतोभुजोऽर्कः । चतुर्थपदमकरादित्रयेमूर्योनभगणस्यभुजत्वाद्भु-  
जोनभगणोऽर्कइतिसर्ववैपरीत्यात्सुगमतरम् ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

भा०टी०-निजदेशके अक्ष और सूर्यनतांश एकदिशामें हो तो अन्तर करनेसे, अन्यथा  
अपक्रम होगा । इस अपक्रमकी ज्या, त्रिज्यासे गुणकरके परमापक्रमज्या ( १३०७ ) से  
भागकरके ज्याकरनेसे मेपादिमें सायन रवि स्पष्ट होगा । कर्कादिमें चक्रार्द्ध ( ६ रा-  
शि ) से वियोग करनेपर, तुलादि ५ राशिमें योग करनेसे और मकरादिमें १२ राशिसे  
वियोग करनेपर ( सायन ) रविस्पष्ट होगा । ( निरयण ) रवि स्पष्टसे मान्यफल निर्ण-  
यकरके विपरीतभावसे असकृत् संस्कार करनेसे रविमध्य लाभ होगा । अर्थात् रवि-  
स्पष्टको रविमध्यकी समान गिनकर मन्दोच्च संस्कारादिके द्वारा मान्यफल प्राप्त  
होकर विपरीत संस्कार करनेसे सूर्यका मूल होगा । तिसको मध्य छानकरके मान्य-  
फल फिर कदीहुई रवितसे रविस्पष्टमें विपरीत भावकरके संस्कार करे ॥१७॥१८॥१९॥

अथागतस्फुटसूर्यस्य करणागतस्फुटतुल्यत्वज्ञानमागतस्फुटसूर्यान्मध्यमस्य  
करणागतमध्यमार्कतुल्यत्वेनविशेषवक्तुं श्लोकार्थेनाह-

**तन्मान्दमसकृद्दामंफलमध्योदिवाकरः ॥**

तस्मादागतस्फुटसूर्यान्मान्दफलमन्दफलमसकृदनेकवारंपामं व्यस्तं संस्कृतं  
स्फुटसूर्येऽहर्गणानीतः स्फुटसूर्यः स्यात् । अयमर्थः । स्फुटसूर्यमध्यमंप्रकल्प्य  
पूर्वमन्दोच्चाग्रागुक्तरित्यामन्दफलं धनमृणमानीयस्फुटसूर्यकर्णधनं कार्यमध्य-  
मसूर्यः । अस्मादपिमन्दफलं स्पष्टसूर्ये व्यस्तं संस्कृतं मध्यमोऽस्मादपिमन्दफ-  
लं स्पष्टे व्यस्तं मध्यस्तं मध्यमार्क इति यावदविशेषस्तावदसकृत्साध्योऽर्कमध्योऽ-  
हर्गणानीतो भवतीति । तथाचमध्यमार्कत्स्फुटार्कसाधन एकवारमन्दफलसं-  
स्कारः स्फुटार्कान्मध्यार्कसाधने त्वनेकवारमन्दफलव्यस्तसंस्कार इति विशेषोऽभि-  
हितः । अत्रोपपत्तिः । मध्यमसूर्यादानीतमन्दफलं न संस्कृतं मध्यः स्फुटोऽर्कमभवति ।  
घातेनैवमन्दफलं न व्यस्तं संस्कृतं मध्यमभवति । अत्र स्फुटार्कान्मध्यार्कसाधने म-  
ध्यमज्ञानासम्भवात्तदानीतमन्दफलज्ञानमशक्यमतः स्फुटसूर्यमध्यमंप्रकल्प्यानी-  
तमन्दफलनाभिमतसन्नैतत्स्पष्टोऽर्कव्यस्तं संस्कृतं मध्यमासन्नः । अस्मादपिमन्द-  
फलमभिमतसन्नमपि पूर्वस्मात्सूक्ष्ममिति यावदविशेषमध्यार्कसाधितमन्दफ-  
लं भवतीति निरवयं सर्वमुक्तम् ॥ अयमध्याह्नछायाकर्णयोरानयनं विबुधः प्रथ-  
मं तात्कालिकनतांशज्ञानकथयंस्तद्भुजकोटिज्ये कार्यं इत्याह-

**स्वाक्षार्कपक्रमयुतिर्दिवसाम्येऽन्तरमन्यथा ॥ २० ॥**

**शेषं न तांशाः सूर्यस्य तद्वाहुज्याचकोटिजा ॥**

दिवसाम्येकदिवत्वे स्वदेशाक्षांशमध्याह्नकालिकसूर्यक्रान्त्यंशयोयोगः । अ-  
न्यथा अतउक्तादिकदिवत्वाद्दैपरीत्येभिन्नदिवत्वादित्यर्थः । अक्षांशक्रान्त्यंशयोर-  
न्तरं कार्यं शेषं संस्कारोत्पन्नं सूर्यस्य मध्याह्ननतांशास्तेषां नतांशानां भुजरूपाणां  
ज्याकोटिज्या तदंशानवतिमुद्राः कोटिस्ततउत्पन्ना ज्या । चः समुच्चये साध्या । अ-  
त्रोपपत्तिः । याम्योत्तरवृत्ते सूर्यस्य मध्याह्नस्ववास्तिकादनन्तरं नतांशाधिपु-  
वदृत्तपर्यन्तमक्षांशाः । विपुवदृत्तसूर्ययोरन्तरं क्रान्त्यंशाः । अतो दक्षिणक्रान्तौ  
क्रान्त्यक्षयोगो नतांशा उत्तरक्रान्तौ क्रान्त्यूनासोऽक्षोनक्रान्तिर्वा दक्षिणोत्तरन तां-  
शास्तेषां ज्यादृग्म्यां भुजस्तत्कोटिज्यामहाशङ्कः कोटिस्त्रिज्याकर्ण इति छायाक्षेत्रे  
तदंशानां भुजत्वात् ॥ २० ॥

भा०टी०-निजदेशके अक्षांश और सूर्यक्रान्ति एकदिशामें हो तो योग हो, विपरीत  
अन्तर करनेसे शेषमाध्याह्निक सूर्यनतांश है, तिसकी भुजज्या और कोटिज्या करे ॥ २० ॥

अयमध्यायाकर्णयोरानयनमाह-

शङ्कुमानाद्गुलाभ्यस्तेभुजत्रिज्येयथाक्रमम् ॥ २१ ॥

कोटिज्ययाविभज्याप्तेछायाकर्णावहर्दले ॥

भुजत्रिज्येयनतांशज्यात्रिज्येइत्यर्थः । शङ्कोःप्रमाणाद्गुलानिद्वादशतैर्गुणिते कार्ये । उभयत्रकोटिज्ययानतांशोननवत्यंशानांज्ययेत्यर्थः । भक्त्वालब्धे द्वयथाक्रमंभुजज्यात्रिज्यास्थानीयफलक्रमेणमध्याह्नैछायातत्कर्णोभवतः । अत्रोपपत्तिः । द्वादशाद्गुलशङ्कुकोटिरिष्ट्वाछायाभुजस्तत्कृत्योयोगपदंकर्णइतिछायाकर्णः कर्णइतिछायाक्षेत्रे । महाशङ्कुकोटौदिग्ज्यात्रिज्येभुजकर्णोत्तदाद्वादशाद्गुलशङ्कुकोटौकावित्यनुपातेनमध्याह्नकालेछायातत्कर्णोभवतः । साधकयोस्तात्कालिकत्वादित्युपपन्नम् ॥ २१ ॥

भा०टी०-शङ्कुमानाद्गुलि ( १२ ) से भुजज्या ( नतांशको ) और त्रिज्याको अलग गुणकरके कोटिज्यासे विभक्त करनेपर छाया और कर्ण होंगे ॥ २१ ॥

अथभुजसाधनंविबुधुःप्रथममग्राकर्णाप्रानयति-

क्रांतिज्याविपुवत्कर्णगुणात्ताशङ्कुजीवया ॥ २२ ॥

तर्काग्रास्वेष्टकर्णध्रीमध्यकर्णोद्धृतास्वका ॥

सूर्यक्रान्तिज्याअक्षकर्णगुणिताशङ्कुजीवयाशङ्कुद्वादशाद्गुलस्तद्रूपाज्यातयेत्यर्थः । द्वादशभिरितिफलितम् । भक्ताफलंसूर्यस्याग्रा । उपलक्षणाद्दहस्यापि । इयमग्रास्वाभिमतकालिकच्छायाकर्णेनगुणितामध्यकर्णोद्धृताकर्णस्यव्यासस्यमध्यमधर्मितिमध्यकर्णोव्यासार्धत्रिज्यातयेत्यर्थः । पृष्ठापरमथमचरमजघन्यसमानमध्यमधूमवीराधेतिसूत्रेणमध्यपदस्यपूर्वनिपातः । भक्ताफलंस्वकास्वकर्णायास्यात् । अत्रोपपत्तिः । क्रांतिज्योन्मण्डलेकोटिरक्षितिजेकर्णःकुज्याभुजइत्यक्षेत्रेद्वादशकोटावक्षकर्णः कर्णस्तदाक्रान्तिज्याकोटौकःकर्णइत्यनुपातेनाग्रा । त्रिज्यावृत्तइयंकर्णवृत्तेकृत्यनुपातेनकर्णवृत्तामेत्युपपन्नम् ॥ २२ ॥

भा०टी०-क्रान्तिज्याको अक्षकर्णसे गुणकरके शङ्कु ( १२ ) से भागकरनेपर सूर्योपग्रा होती है । अग्राको इष्टदिचर्चय कर्णसे गुणकरके त्रिज्यासे भागकरनेपर स्वकर्णाग्रा होगी ॥ २२ ॥

अथभुजानयनंश्लोकाभ्यामाह-

विपुवद्रायुतार्काग्रायाम्येस्यादुत्तरोभुजः ॥ २३ ॥

विपुवत्यांविशोध्योदगगोलेस्याद्वाहुरुत्तरः ॥

विपर्ययाद्भुजोयाम्योभवेत्प्राच्यपरान्तरे ॥ २४ ॥

माध्याह्निकीभुजोनित्यंछायामाध्याह्निकीस्मृता ॥



अर्काग्रामूर्यस्याभीष्टकालिककर्णाग्रायाम्येदक्षिणगोलेविपुवद्वायुताक्षच्छाय-  
यायुक्तोत्तरदिक्कोभुजः स्यात् । उत्तरगोलेविपुवत्यां पलभायां कर्णाग्रां विशोध्य न्यूनी-  
कृत्य शेषमुत्तरदिक्कोभुजः स्यात् । ननु कर्णाग्रा पलभायां यदानशुद्धयति तदा कथं भु-  
जः साध्य इत्यत आह विपर्ययादिति । अक्षभां कर्णाग्रायां विशोध्य शेषं दक्षिणोभुजः  
स्यात् । ननु भुजस्य याम्यत्वमुत्तरत्वं वा कस्मादित्यत आह । प्राच्यपरात्तर इति । पू-  
र्वापरमूत्रादन्तरालप्रदेशो याम्यउत्तरोबाभुजः स्यादित्यर्थः । ननु तथापि द्विती-  
यावधेरनुक्तत्वादन्तरस्याप्रसिद्धेः पूर्वापरमूत्रात्कस्यान्तरं भुज इत्याशङ्क्या उत्तरं  
मध्याह्नच्छायास्वरूपकथनञ्छलेनाह । माध्याह्निक इति । मध्याह्निकालिको  
भुजः सदा माध्याह्निकी मध्याह्निकालिकी छाया योक्ता । तथा च छायाग्रं प्राच्य-  
परमूत्राद्याम्यमुत्तरं वायव्यदन्तरेण स भुज इति व्यक्तीकृतम् । अत्रोपपत्तिः । शङ्कु-  
मूलं प्राच्यपरमूत्राद्याम्यमुत्तरं वायव्यदन्तरेण स याम्योत्तरोभुजो ग्रहस्य । शङ्कुस्तु  
महादवलम्बसूत्रं क्षितिजसममूत्रावधितत्रायं भुजः शङ्कुतलमयोः संस्कारजः । श-  
ङ्कुतलं तु स्वाहोरात्रवृत्तस्थितो दयास्तमूत्राच्छङ्कुमूलं यदन्तरेण तद्दक्षिणम् । अमा-  
नुपूर्वापरमूत्रादुदयास्तमूत्रावध्यन्तरमुत्तरदक्षिणगोलक्रमेणोत्तरदक्षिणा । त-  
च्च महापरदिशि पृष्ठभाज्यन्तरेऽस्माच्च स्तमितिशङ्कुतलमुत्तरमग्रापि व्यस्तदिक्केति  
तत्संस्कारोभुजो गोले प्रत्यक्षः । समहाशङ्कोरिति महाशङ्कोरयंतदा द्वादशाङ्गुल-  
शङ्कोः फलित्यनुपातेन भुजः पूर्वापरमूत्राच्छायाग्रावधिः । तत्र शङ्कुतलम्रे द्वादशा-  
ङ्गुलशङ्कोः साधिते तत्संस्कारेण भुजः स एव । तत्राप्यग्रात्पूर्वसाधिता शङ्कुतलं तु द्वाद-  
शाङ्गुलशङ्कोः पलभा महाशङ्कुः कोटिः शङ्कुतलं भुजो हतिः कर्ण इत्यक्षक्षेत्रे द्वादशकोटी  
पलभा भुजस्तदामहाशङ्कुकोटीकोभुज इत्यनुपातेन शङ्कुतलमानीय महाशङ्कोरयं  
द्वादशाङ्गुलशङ्कोः किमित्यनुपाते गुणहरयोस्तुल्यत्वान्नाशेन पलभाया एवावशिष्ट-  
त्वात् । सावृत्तरादक्षिणगोले ग्राया उत्तरत्वादेकदिवत्त्वेन पलभाप्रयोऽयं गदत्तरो  
भुजः । उत्तरगोले ग्रायादक्षिणत्वेन भिन्नदिवत्त्वात् पलभाप्रयोरन्तरं भुजस्तत्र  
पलभायाः शेषमुत्तरोभुजो ग्रायाः शेषं दक्षिणोभुजः । मध्याह्नच्छायाया भुज-  
पत्वान्मध्याह्निकालिकोभुजो मध्याह्नच्छायेति सर्वयुक्तम् ॥ २३ ॥ २४ ॥

भा० टी०-दक्षिणगोलमें विपुवद्वासे स्वकर्णाग्राका योग और उत्तरमें विपुवद्वासे  
वियोग करनेपर उत्तर भुज होता है ॥ २३ ॥

भा० टी०-विपुवद्वासे वियोग असम्भव होनेपर स्वकर्णाग्रासे वियोग करनेपर दक्षि-  
णभुज होता है । मध्याह्नभुजको मध्याह्नछाया कहते हैं ॥ २४ ॥

अथ याम्योत्तरवृत्तस्य छाया कर्णमुक्त्वा पूर्वापरवृत्तस्य छाया कर्णप्रकारद्वयेनाह-

लम्बाक्षर्जविविपुवच्छायाद्वादशसङ्गुणे ॥ २५ ॥

क्रान्तिज्यासेतुतीकर्णोसममण्डलगेरवो ॥



त्कर्णेनद्वादशाङ्गुलशङ्कस्तदात्रिज्याकर्णेनकइतिमध्यशङ्कस्तात्कालिकः । द्वाद-  
शकोटावक्षभाभुजस्तदामहाशङ्कोटौकइतिशङ्कतलम् । द्वादशयोर्नाशा-  
त्पलभात्रिज्याघातोमध्यकर्णभक्तइति । अनेनभुजेनमध्यशङ्कस्तदात्राभुजेनकइ-  
तिसमशङ्कद्वादशाग्रामध्यकर्णघातोमध्यकर्णपलभाभ्यांभक्तोऽत्राभुजेसमशङ्कत-  
द्भुज्योःकोटिकर्णत्वात् । अस्मात्पूर्वप्रकारेणच्छायाकर्णानयनेद्वादशयोर्नाशान्म-  
ध्यकर्णपलभात्रिज्याघातोऽग्रामध्यकर्णाभ्यां भक्तइतितुल्ययोर्मध्यकर्णमितगुणह-  
रयोर्नाशाकरणेनसिद्धम् । स्वतन्त्रेच्छस्यनियोलमशक्यत्वात् । तत्रापि भाज्य-  
हरौत्रिज्ययापचर्यहरस्थानेमध्यकर्णगुणिताग्रा त्रिज्याभक्तेतिमध्यकर्णाग्रासि-  
द्धातोमध्याग्रयोद्धतइत्युक्तम् । भाज्यस्थानेतुमध्यकर्णपलभाघातइतिदक्षिणगो-  
ले ग्रहादर्शनान्नसाधितः । उत्तरगोलेऽपिकान्तिरक्षाधिकातदासममण्डलप्र-  
वेशासम्भवान्नसाधितःसममण्डलावध्यक्षांशत्वात् । अल्पक्रान्तौतत्सम्भवा-  
त्साधितः । नहसिद्धंगोलेगणितसाध्यमानाभावादित्युपपन्नसौम्येत्यादि ।  
भास्कराचार्यैस्तु । मार्तण्डःसममण्डलंप्रविशतिस्वल्पेऽपमेस्वात्पलाद्द्वयो  
उत्तरगोलएवसविशन्साध्यातदैवास्यभा । अप्राप्तेऽपिसमाख्यमण्डलमिनेयः  
शङ्करूपयते नूनंसीऽपिपरातुपातविधयेनैवकचिद्दृश्यति ॥ इत्यनेनतत्रापि  
साधितः ॥ २६ ॥

मा०टी०—जय क्रान्ति अक्षसे कम होवे, तब विषुवच्छाया शुणित मर्यादा कर्णको  
अध्याग्रासे भाग करनेपर पहला कहा हुआ कर्ण होगा ॥ २६ ॥

अथस्वाभिमतकर्णेनस्वस्वकालेष्टजार्थकर्णवृत्ताग्रासाध्येतिसूचनार्थकर्णाग्रासु-  
त्प्रकारेणपुनरपिमध्यकर्णइतिप्रागुक्तस्यस्फुटीकरणार्थंचाह-

स्वक्रान्तिज्यात्रिजीवाग्रीलम्बज्यासाग्रमौर्विका ॥ २७ ॥

स्वेष्टकर्णहताभक्तात्रिज्ययाग्राशुलादिका ॥

स्वाभिमतकालिकक्रान्तिज्यात्रिज्ययागुणितालम्बज्ययाभक्ताफलमग्राज्या-  
रूपा । लम्बज्याकोटौत्रिज्याकर्णःक्रान्तिज्याकोटौकःकर्णइत्यग्रेत्युपपत्तिः ।  
उत्तरार्धपुनरुक्तव्याख्यातप्राप्तम् । यदितुपूर्वोक्तकर्णवृत्ताग्रानपनर्थोक्तेशङ्कजी-  
वयेत्यस्पशङ्कोः कोटिरूपत्वात्पूर्वसाधितनताशभुजकोटिज्ययेत्ययोर्मध्यकर्णइत्य-  
स्यचतात्कालिकमध्याह्नच्छायायाःकर्णस्तदानपुनरुक्तम् । परन्त्वकार्येत्यस्य  
तात्कालिकमध्याह्नकालिककर्णाग्रायः स्वकेत्यस्यचस्वाभीष्टकालिककर्णाग्रायो  
बोधयः । एतदुपपत्तिस्तुद्वादशकोटावक्षकर्णः कर्णस्तदाक्रान्तिज्याकोटौकः  
कर्णइतिस्वकालिकाग्रा । त्रिज्यावृत्तइयंतदातात्कालिकमध्याह्नकालिकच्छा-  
याकर्णेननताशकोटिज्याभक्तद्वादशत्रिज्याघातात्मकेनकेति द्वादशत्रिज्याघात-

योगुणहरत्वेन तु ल्ययोर्नाशादक्षकर्णगुणितक्रान्तिज्यातात्कालिकमध्याह्नतांश-  
कोटिज्यया भक्तेति । तात्कालिकमध्याह्नच्छायाकर्णेनैयं कर्णाग्रातदास्वा-  
भीष्टकालिकच्छायाकर्णेन केति स्वकालिकाकर्णाग्रेत्युपपन्ना । सूर्याधिष्-  
ताहोरात्रवृत्तयाम्योत्तरवृत्तोर्ध्वसम्पातस्तात्कालिकमध्याह्न परानुपातार्थं  
बोध्यम् ॥ २७ ॥

भा० टी०-स्वक्रान्तिज्या, विज्यासे गुणकरके लम्बज्यासे भाग करनेपर भग्रा होगी  
उसको उसके इष्टकर्णसे गुणकरके विज्यासे भाग करनेपर भंगुलादिक होंगे ॥ २७ ॥

अथ कोणच्छायाकर्णसाधनार्थकोणशङ्कुदृग्ज्येश्चोक्तपञ्चकेनाह-

त्रिज्यावर्गार्धतोऽग्रज्यावर्गोनादद्वादशाहतात् ॥ २८ ॥

पुनर्द्वादशनिघ्नाच्चलभ्यते यत्फलंबुधैः

शङ्कुवर्गार्धसंयुक्तविषुवद्वर्गभाजितात् ॥ २९ ॥

तदेव करणीनामतां पृथक्स्थापयेद्वुधः ॥

अर्कग्राविषुवच्छायाग्रज्यया गुणिता तथा ॥ ३० ॥

भक्ताफलारब्धतद्वर्गसंयुक्तकरणोपदम् ॥

फलेन हीनसंयुक्तदक्षिणोत्तरगोलयोः ॥ ३१ ॥

याम्ययोर्विदिशोः शङ्कुरेवं याम्योत्तरे रवौ ॥

परिभ्रमति शङ्कोस्तु शङ्कुरुत्तरयोस्तु सः ॥ ३२ ॥

तत्रिज्यावर्गविश्लेषान्मूलं दृग्ज्याभिधीयते ।

पूर्वप्रकारानीतैस्तात्कालिकाग्रज्यायानतु कर्णाग्रायाः पूर्वकर्णस्यैवासिद्धेः ।  
वर्गेण हीना त्रिज्यावर्गार्धद्वादशगुणात्पुनर्द्वितीयवारं द्वादशगुणात् । चः स-  
मुच्चये । तेन द्वादशगुणितस्य द्विधा स्थापननिरासाच्चतुश्चत्वारिंशदधिकशतगु-  
णितादित्यर्थः । पृथगुगुणकोक्तिस्तु गुणनसुस्वार्थम् । शङ्कोर्द्वादशाहलात्मक-  
स्य वर्गार्धेन द्विसप्तत्यायुक्तेन पलभावेण गणभाजिताद्वर्गं भित्तु कर्तुं भिर्यत्संख्यामि-  
तं फलं प्राप्यते तत्सङ्ख्यामितं करणीनामसञ्ज्ञया करणी । तां करणीं बुधो गण-  
कः पृथगेकत्र स्थाने स्थापयेत् । ततो द्वादशगुणिता पलभाग्रज्यया पूर्वगृहीतया  
गुणिता तथा द्विसप्ततियुतेन पलभावेण गणभक्ताह्वं फलसञ्ज्ञं तस्य फलस्य वर्गेण  
युतायाः करण्यामूलं दक्षिणोत्तरगोलयोः क्रमेण फलेनोनयुतम् । एवमुक्तप्रकारे-  
ण सिद्धः शङ्कुः शङ्कोर्गणितकर्तुः सकाशादक्षिणोत्तरे सूर्ये परिभ्रमति सति तुकारः क्र-  
माद्धं क्रमेण याम्ययो रुत्तरयोर्विदिशोराभेयनैर्ऋत्योरीशानीवायव्योः कोणयोरि-  
त्यर्थः । द्वितीयतुकारः पूर्वापरदिने विभागक्रमाय कत्वेन विदिशोरित्यत्रान्वेति ।

तेनदिनपूर्वाधेआग्नेयैशान्योर्दक्षिणोत्तरक्रमेण दिनापराधेनेर्ऋत्यवायव्योर्दक्षिणो-  
त्तरक्रमेणेतिकलितार्थः । सकोणसञ्ज्ञःशङ्कःस्यात् । कोणशङ्कात्रिज्ययो-  
र्वर्गान्तरान्मूलं दृग्ज्योच्यते । अत्रोपपत्तिर्वैजैकवर्णमव्यमाहरणेन । तत्र 'याव-  
त्तावत्कल्प्यमव्यक्तराशेर्मानंतस्मिन्कुर्वतोदिष्टमेव । तुल्यौपक्षौसाधनीयौप्रय-  
त्नात्यक्त्वौक्षितावापिसङ्गण्यभक्त्वा॥'इत्युक्तेः । समौपक्षौसाध्यौतदर्थकोणशङ्क-  
मानमाया १ द्वादशकोटौपलभाभुजःशङ्ककोटौकोभुजइतिकोणशङ्कतलम् । या. प.  
१२ । अग्रयायुतंदक्षिणगोलेभुजः । या. प. अ. १२ । उत्तरगोलेअग्रयान्तरितंभुजस्त-  
त्रसमवृत्तादुत्तरंशङ्कतलोनायाभुजः । या. प. १ अ. १३ । समवृत्तादक्षिणेऽधोर्न  
शङ्कतलंभुजः । या. प. १ अ. १३ । कोणस्यदक्षिणोत्तरपूर्वापरसूत्रमव्यत्वाद्द-  
जतुल्यसमचतुरस्रैकर्णःस्वस्वस्तिकात्कोणस्थसूर्यनतांशानां ज्यादृग्ज्येतिभुजव-  
र्गोद्विगुणोद्विग्यावर्गोदक्षिणगोले । याव. प. व. १ या. प. अ. २४ अव १४४  
उत्तरगोले । याव. प. व. १ या. प. अ. २४ अव १४४ । अयंकोणशङ्कः । या १वर्गयाव  
१हीनत्रिज्यावर्गरूपदृग्ज्यावर्गयाव १त्रिव १समइतिपक्षौसमच्छेदौकृत्यच्छेदगमे  
पक्षयोःशोधनार्थन्यासः ।

दक्षिणगोले { याव. प. व. १ या. प. अ. २४ अव १४४ }  
{ याव. ७२ या. त्रिव. ७२ }

उत्तरगोले { याव. प. व. १ या. प. अ. २४. अव १४४ } अथ  
{ या. ७२ या. त्रिव. ७२ }

एकाव्यक्तशोधयेदन्यपक्षाद्रूपाण्यन्यस्येतरस्माच्चपक्षात् । इत्युक्तेनाव्यक्तप-  
क्षेऽव्यक्तवर्गस्थानेद्विसप्ततिपलभावर्गयोगो यावत्तावद्गुणोव्यक्तस्थानेपल-  
भायाचतुर्विंशतिघातोयावत्तावद्गुणोदक्षिणगोलेधनमुत्तरगोलरुणम् । रूपपक्षे तु  
चतुश्चत्वारिंशदधिकशतगुणितेनायावर्गेणहीनोद्विसप्तति गुणस्त्रिज्यावर्गस्तत्रदि-  
सप्ततिगुणस्त्रिज्यावर्गश्चतुश्चत्वारिंशदधिकशतगुणितेनत्रिज्यावर्गाधेननतुल्यत्वा-  
द्भूतगुणलाघवार्थतयैवधृतः । तत्राप्येकदैवगुणनार्यत्रिज्यावर्गार्यमग्रावर्गेण  
हीनंचतुश्चत्वारिंशदधिकशतगुणमिति सिद्धम् । सार्वराशिज्याधिकाप्रायांतुत्रि-  
ज्यावर्गाधेनहीनोऽग्रावर्गश्चतुश्चत्वारिंशदधिकशतगुणरुणम् ॥

अथ । अव्यक्तवर्गादियदावशेषं पक्षौतदष्टेननिहत्यकिञ्चित् । क्षेप्यंतयोर्धे-  
नपदप्रदःस्यादव्यक्तपक्षौस्यपदेनभूयः ॥ व्यक्तस्पक्षस्यसमक्रियैवमव्यक्तमा-  
नंखलुलभ्यतेतत् ॥

इत्युक्तेःपक्षयोर्मूलार्थमव्यक्तवर्गाद्वेनापवर्तःकार्यः । वर्गोद्विगुद्विसप्ततिपुतः  
पलभावर्गस्तेनापवर्तितेऽव्यक्तपक्षेप्रथमस्थानेयावत्तावद्गर्गःसिद्धः । द्वितीयस्थाने

द्विमितगुणकस्य पृथक्करणादर्कग्री विषुवच्छायाग्रज्ययागुणिता तथा भक्ता फल-  
 स्यमित्युत्तयाफलं द्विगुणं यावत्तावद्गुणं दक्षिणोत्तरगोलक्रमेण धनमृणम् । रूपक्षे-  
 पवर्तिते करण्यारूपं सार्द्धं राशिज्यातोऽग्रायामूनाधिकायां धनमृणम् । ततोऽपि मू-  
 लार्थपक्षयोरव्यक्ता द्वार्थरूपफलस्य वर्गो योजितः । तत्राव्यक्तपक्षयोजनपूर्वकमूल-  
 ग्रहणे प्रथमस्थाने यावत्तावत् । द्वितीयस्थाने फलं दक्षिणोत्तरगोलयोरधनमृणम् ।  
 यथा । या१फ१ । या१फ१ । उत्तरगोलेऽव्यक्तस्य णत्वं वा । या१फ१ । उभय-  
 थामव्याव्यक्तनाशसम्भवात् । रूपक्षेतुमलग्रहणे तद्गर्गसंयुक्तकरणीपदमिति  
 सार्धं राशिज्यानधिकाग्रायामधिकायां तु करण्यूनस्य फलवर्गस्य मूलम् तथा च त्रि-  
 ज्यावर्गार्धतोऽग्रज्यावर्गो नादित्यत्र सार्धं राशिज्याधिकाग्रायामुक्तानुपपत्तावपि ।  
 यत्र क्वचिच्छुद्धिविधौ यदेहशोध्यं न शुद्धे द्विपरीतशुद्ध्या ॥ विधिस्तदामोक्त-  
 वदेव किन्तु योगे वियोगः सुधिया विधेयः ।

इति भास्करोक्तरीत्याग्रज्यावर्गो नादित्यत्राग्रावर्गो नाग्रावर्गो द्वाहीनादित्यर्थद्व-  
 येन क्रमेण न्यूनाधिकाग्रासम्बन्धेन वानक्षतिरिति ध्येयम् । अथ पुनः समशोधनार्थं  
 पक्षयोन्यासः । दक्षिणगोले { या१फ१ } करण्यूनफलवर्गपदस्य फलतो न्यूनत्वात्  
 तत्पक्षयोरपिन्यासः । { या१फ१ } अत्रैकाव्यक्तमित्यादिना ।  
 { या०प१ }

शेषाव्यक्तेनोद्धरेद्रूपक्षेपव्यक्तमानं जायतेऽव्यक्तराशेः ॥

इत्यनेन च प्रथमस्थाने पदं फलेन हीनमित्युपपन्नम् । द्वितीयस्थाने पदेन हीनं फल-  
 मित्युण्कोणशङ्कुर्भगवता यनोक्तः । ऋणस्य स्थिति विपरीतत्वात् । न ह्यर्ध्व-  
 गोले स्थिति विपरीतमर्धगोलेऽदृश्यमपि दृश्यते येन तत्कथनमावश्यकम् । ना-  
 व्यधोगोले दृश्यत्वात् तत्कथनापत्तिः । ऊर्ध्वगोलस्य स्यच्छाया साधकत्वेन साध-  
 नात् तत्रच्छायासम्भवादेवाप्रयोजकत्वात् । उत्तरगोले तु { या१फ१ } वा  
 { या०प१ }

{ या१फ१ } प्रथमस्थाने फलेन युतं पदमुपपन्नम् । द्वितीयस्थाने फलेनो नं पदमित्यु-  
 णत्वा नोक्तः । छाया नुपयुक्तत्वात् । करण्यूनफलवर्गपदस्य फलतो न्यूनत्वात् त-  
 त्पक्षयोरपिन्यासः । { या१फ१ } वा { या१फ१ } अत्र प्रथमस्थाने पदेन युतं फलं को-  
 णशङ्कुरूपपन्नः । द्वितीयस्थाने पदेन हीनं फलं कोणशङ्कुरे तितद्वयमुपपन्नम् ।  
 नन्विदं ततोर्ध्वगोले दिनार्धे एव कोणशङ्कुद्वयं दृश्यत्वाद्भगवता कथमुपोक्षितमिति  
 चेन्न । तत्र त्रिज्यावर्गार्धत इत्यत्र व्यस्तशोधनात् फलेन हीनसंयुक्तं पदमित्यत्रागु

त्तरगोलएवहीनसंयुक्तमित्यस्यावृत्त्याफलंपदेनहीनसंयुक्तमित्यर्थसिद्धेर्भगवतात्  
 द्वयस्यानुपेक्षितत्वात् । समवृत्तादक्षिणस्थत्वेकोणशङ्कुर्दिनेपूर्वापरार्धक्रमेणाप्रे-  
 म्यानैर्ऋत्यां वोत्तरस्थत्वेनैशान्यां वायव्यां वा भवतीति सर्वमुपपन्नम् । अत्र  
 बीजक्रियोपपादकसूत्राणामुपपत्तिर्विस्तरभीत्यानोक्ता । सात्वग्रजकृष्णदै-  
 वज्ञगुरुचरणरचितायां भास्करोपबीजटीकायां सम्प्रमुक्तावर्धयेति । शङ्कुः को-  
 टिस्त्रिज्याकर्णस्ववर्गान्तरपदद्वयज्याद्वगृह्यतनतांशानां ज्येति तत्रिज्यावर्गविशेषा  
 न्मूलेद्वगृह्येत्युपपन्नम् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

भा० टी०—त्रिज्यावर्गाद्धंसे ( ५९०९१२२ ) तात्कालिक अग्रज्यावर्गं विर्यागकरके १४४से  
 गुणकरके जो फललाभ होगा तिसको शङ्कुवर्गाद्धं ( ७२ ) संयुक्त विपुवच्छाया वर्गसे  
 भागकरनेपर करणी होगी । तिसको अलगकर रखना चाहिये ॥ २८ ॥ २९ ॥

भा० टी०—द्वादशगुणित विपुवच्छाया अग्रज्यासे गुणकरके पहले कहेहुए शङ्कु-  
 वर्गाद्धं ( ७२ ) संयुक्त विपुवच्छायावर्गसे भाग करनेपर फल होगा। इस्का वर्ग और करणी  
 योगकरके मूलकरनेसे जो हो तिस्से दक्षिणगोलमें फलहीन और उत्तरगोलमें फल  
 योग करनेपर कोणशङ्कु होगा । सूर्यदक्षिणमें हो, कोणशङ्कु, दक्षिणके दो कोनोंमें और  
 उत्तरमें होनेपर उत्तरके दो कोनोंमें होगा ॥ ३० ॥ ३१ ॥

अथैतच्छायाच्छायाकर्णयोरानयनमाह—

स्वशङ्कुनाविभज्याप्तेद्वित्रिज्येद्वादशाहते ॥ ३२ ॥

छायाकर्णोत्तुकोणेषु यथास्वदेशकालयोः ॥

कोणीयद्वज्यात्रिज्येद्वादशगुणेद्वगृह्यासम्बन्धिकोणशङ्कुना भक्त्वा लब्धेद्वगृ-  
 ज्यात्रिज्याक्रमेण छायाच्छायाकर्णोस्ततः । तुकारादेव कोणेषु चतुर्पुदेशकालयोः ।  
 यथास्वस्वमनतिक्रम्येति यथास्वयथादेशं यथाकालं छायाच्छायाकर्णोसाध्यौ ।  
 अयमर्थः । कचिदेशे चतुर्पुकोणेषु कचिच्च कोणद्वये कचिच्च दिनार्धे एव कोणद्वयइ-  
 त्यादिदेशकालातुरोधेन यथायोग्यमिति । अत्रोपपत्तिः । प्रायुक्तास्पष्टाच ॥ ३२ ॥

भा० टी०—तिस्रयावर्ग और त्रिज्यावर्गका अन्तर मूलकरनेसे द्वज्या होगी । द्वादश-  
 गुणित द्वज्या और द्वादशगुणित त्रिज्या ( ४१२५६ ) कोण शङ्कुसे भाग करनेपर इष्टस्या-  
 नमं यथासमयमें छाया और कर्ण होगा ॥ ३२ ॥

अयदि क्रमदेशसम्बन्धेन छायाकर्णोत्तुक्त्वाकालसंबन्धेन सार्धं श्लोकाभ्यामाह—

त्रिज्योदक्चरजायुक्तायाम्यायांतद्विवर्जिता ॥ ३३ ॥

अन्त्यानतोत्क्रमज्योनास्वाहोरात्रार्धसङ्गुणा ॥

त्रिज्याभक्ता भवेच्छेदोलम्बज्याघोऽथ भाजितः ॥ ३४ ॥

त्रिभज्यया भवेच्छङ्कुस्तद्वर्गपरिशोधयेत् ॥

त्रिज्यावर्गात्पदद्वज्याच्छायाकर्णोत्तुपूर्ववत् ॥ ३५ ॥

उत्तरगोले चरात्पन्नया ज्यया च रज्येत्यर्थः । पूर्वचरानयने चरज्यायाश्च रज्येति

सञ्ज्ञोक्तेः । युक्तात्रिज्यान्त्यास्यात् । याम्यगोलेतयाचरज्ययोनात्रिज्यान्त्या  
 स्यात् । नतोत्क्रमज्योनामूर्योदयादिनगतघट्योदिनशेषघट्योवादिनाद्धान्तर्ग-  
 ताउन्नतसञ्ज्ञास्ताभिरूनंदिनार्धनतकालोघट्यात्मकस्तस्यासुभ्योलिप्तास्तत्त्वय-  
 मैरित्यादिविधनामुनयोरप्रथमलाइत्याद्युक्तोत्क्रमज्यापिण्डैज्योत्क्रमज्या । प-  
 ञ्चदशघट्यधिकनतेतुपञ्चदशघट्यूननतस्यक्रमज्याखण्डैः क्रमज्यातयायुक्तात्रि-  
 ज्योत्क्रमज्याभवति । तयाहीनेत्यर्थः । स्वाहोरात्रार्धसङ्ख्या । गृहीतचर-  
 ज्यासम्बन्ध्यहोरात्रवृत्तव्यासार्द्धद्युज्यातयागुणितात्रिज्ययाभक्ताफलंछेदसञ्ज्ञाः  
 स्यात् । अथानन्तरंछेदोलम्बज्ययागुणितास्त्रिज्ययाभाज्यःफलमिष्टकालेशङ्कः  
 स्यात् । तस्यशङ्कोर्वर्गत्रिज्यावर्गाच्छोधयेत् । शेषस्यमूलंदृग्ज्या । आ-  
 भ्यांछायाकर्णौतुपूर्ववत् पूर्वोत्तरीत्याभवतः । अत्रछायाकर्णौत्वितिकोण-  
 ञ्छायाकर्णसाधनश्लोकान्तर्भागस्य ग्रहणात्तच्छ्लोकोत्तरीत्याभीष्टशङ्कुदृग्ज्या-  
 भ्यांछायाकर्णौसाध्यावित्युक्तम् । अत्रोपपत्तिः । याम्योत्तरवृत्तौर्ध्वभागग्रहाधि-  
 ष्ठितधुरात्रवृत्तसम्पातात्क्षितिजधुरात्रवृत्तसम्पातद्वयवद्भोदयास्तसूत्रक्षितिज-  
 सम्बद्धयाम्योत्तरवृत्तसूत्रसम्पातपर्यन्तमहोरात्रवृत्ते सूत्रत्रिज्यानुरुद्धमन्त्या सा-  
 वृत्तरगोलेचरज्यायुतात्रिज्यादक्षिणगोलेचरज्ययोनात्रिज्याऽऽन्मण्डलयाम्यो-  
 त्तरमूत्रावध्यहोरात्रवृत्तव्यासार्द्धेत्रिज्यात्वात् । उन्मण्डलस्योत्तरदक्षिणक्रमेणक्षि-  
 तिजादूर्ध्वार्धःस्थत्वेनतद्याम्योत्तरसूत्रयोर्मध्येचरज्यात्वाच्च । ग्रहाहोरात्रवृत्ते  
 याम्योत्तराहोरात्रवृत्तसम्पातादुभयत्रनतघटयन्तरेणस्यानेतत्सूत्रंनतकालस्थस-  
 म्पूर्णज्या । तन्मध्यादूर्ध्वमूत्रंशरूपंनतोत्क्रमज्या । तयाहीनान्याग्रहस्था-  
 नादहोरात्रवृत्तदयास्तसूर्यपर्यन्तमृनुमूत्रंत्रिज्यानुरुद्धमिष्टान्त्या । तत्तुल्याया-  
 म्योत्तरोर्ध्वव्यासमूत्रान्तर्गतासाद्युज्याप्रमाणसाधितेष्टहतिः । द्युज्यागुणात्रिज्या  
 भक्ताफलंछेदः । अस्मात्त्रिज्याकर्णोलम्बज्याकोटिस्तदंष्ट्रहतिकर्णैकाकोटिरि-  
 त्यनुपातेनेष्टशङ्कः । अस्माद्दृग्ज्याच्छायातत्कर्णात्तरीत्यासिद्धयन्तीत्युक्तमुप-  
 पन्नम् ॥ ३५ ॥

भा०टी०-उत्तर दिशामें सूर्य होनेपर त्रिज्यासे चरज्याको योग और दक्षिणमें रहनेसे  
 त्रिज्यासे चरज्याका वियोग करनेपर अन्य होताहै । मध्याह्नसे इष्टकाल वियोग करके  
 अंशादिमें परिवर्तन करनेसे नत होताहै, नतके अनुसार उत्क्रमज्या अन्तसे वियोग  
 करके स्वाहोरात्रार्ध व्यासद्वारा गुणकरके त्रिज्या ( ३४३८ ) से भाग करनेपर छेद्  
 होताहै । छेदको लम्बज्यासे गुणकरके त्रिज्यासे भाग करनेपर शङ्कु होगा । त्रिज्यावर्ग  
 ( ११८१९८४४ ) से शङ्कुवर्ग ( १४४ ) वियोगकरके मूलकरनेपर दृग्ज्या होतीहै ।  
 इसकी छाया और कर्ण पहले जैसे होंगे ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

अथश्लोकत्रयेणच्छायाकर्णाभ्यांनतकालानयनमाह-

अभीष्टच्छायाभ्यस्तात्रिज्यातत्कर्णभाजिता ॥



हृग्ज्यातद्वर्गसंशुद्धात्रिज्यावर्गाच्चयत्पदम् ॥ ३६ ॥

शङ्कुःसत्रिभजीवाप्रःस्वलम्बज्याविभाजितः ॥

छेदःसत्रिज्ययाभ्यस्तः स्वाहोराज्यार्द्धभाजितः ॥ ३७ ॥

उन्नतज्यांतयाहीनास्वान्त्याशेषस्यकामुकम् ॥

उत्क्रमज्याभिरेवंस्युःप्राक्पश्चार्धनतासवः ॥ ३८ ॥

अभीष्टकालिकच्छायायागुणितात्रिज्यागृहतिच्छायायाश्छायाकर्णेनभक्ताफलं हृग्ज्याहृग्ज्यायावर्गेणहीनात्रिज्यावर्गाद्यस्सद्व्यामितंमूलम् । चकारोयत्तदोर्नित्यसम्बन्धात्तच्छेदपरः । अभीष्टशङ्कुः । सहृष्टशङ्कुस्त्रिज्ययागुणितः स्वदेशीयलम्बज्ययाभक्तःफलंछेदः । सच्छेदस्त्रिज्ययागुणितोद्युज्ययाभक्तउन्नतकालस्यज्याविलक्षणा । यद्गुरुस्त्रतकालोनभवति । तयानीतयोन्नतज्ययाहीनास्वान्त्यास्वद्युज्यासम्बद्धचरज्ययावगतान्त्या । अवशेषस्योत्क्रमज्याभिर्मुनयोर्अधमलाइत्याद्युक्तोत्क्रमज्यापिण्डैर्धनुः । अवशेषस्यत्रिज्याधिकत्वेतुपदधिकंतत्पक्रमज्यापिण्डैर्धनुश्चतुःपञ्चाशद्युक्तमुत्क्रमधनुर्भवति । एवंप्रकारेणासिद्धाङ्कादिनस्यपूर्वार्धापरार्धयोर्नतकालासवोभवन्ति । अत्रोपपत्तिः पूर्वोक्तव्यत्यासास्तुगमा । तत्रच्छेदस्त्रिज्यापरिणतइष्टान्त्यातस्याज्यात्वासम्भवः । अवध्युदयास्तत्सूत्रस्याहोरात्रवृत्तव्याससूत्रत्वाभावादित्युन्नतज्याकारेणस्वलपान्तरत्वेन दर्शनादुन्नतज्येयुक्तम् । अतएवभास्कराचार्यैः । इष्टान्त्यकामुन्नतकामौर्वीतुल्याप्रकल्प्येत्याद्युक्तम् । तद्गुरुसूनामुन्नतकालत्वापत्त्यातयाहीनेत्यादिभागस्यव्यर्थत्वापत्तेरितिदिक् ॥ ३८ ॥

भा०टी०-इष्टच्छायाको त्रिज्यासे गुणकरके तिसको कर्णद्वारा भाग करनेपर हृग्ज्या होतीहै । त्रिज्यावर्गसे हृग्ज्यावर्ग वियोग करके मूल करनेसे शङ्कु होताहै । शङ्कुको त्रिज्यासे गुणकरके स्वीय लम्बज्यासे भाग करनेपर छेद होताहै । छेदको त्रिज्यासे गुणकरके स्वाहोरात्रार्द्धसे भाग करके स्वीय अन्त्यसे वियोग करनेपर शेष उन्नतज्या होगी । तिस्से धनुकरे । उन्नतज्याके उत्क्रमज्याके परिमाणसे धनुकरनेपर पूर्वोपर नति प्राण सिद्ध होगा ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

अथेष्टकालिकाग्रयाक्रान्तिज्याद्वारासूर्यसाधनं सार्धश्चोकेनाह-

इष्टाग्राभीतुलम्बज्यास्वकर्णाङ्गुलभाजिता ॥

क्रान्तिज्यासात्रिजीवाग्रीपरमापक्रमोद्धृता ॥ ३९ ॥

तच्चापंभादिकंक्षेत्रंपदैस्तत्रभवोरविः ॥

इष्टकालिकाकर्णाग्रयागुणितालम्बज्या । तुकारादग्रज्यायानिरासः । ताकीलकच्छायायाःकर्णाङ्गुलसद्व्याभिर्भक्ताफलंक्रान्तिज्या । साक्रान्तिज्या

त्रिज्ययागुणितापरमक्रान्तिज्ययाभक्ताफलस्यधनूराद्यादिकंक्षेत्रंस्थानंभुजइति यावत् । पदैश्चतुर्भिश्चिह्नज्ञातैस्तत्रपदेभवउत्पन्नः । यथोक्तरीत्याकर्कादौप्रो-  
ज्ज्यचक्रायेत्याद्युक्त्यासूर्यःस्यात् । अत्रोपपत्तिः । कर्णाग्रेकर्णाग्रालम्ब्यतेत्रि-  
ज्याग्रेकेत्यग्रा । त्रिज्याकर्णलम्बज्याकोटिस्तदाग्राकर्णेकाकोटिरित्यनुपातेनत्रि-  
ज्ययोस्तुल्ययोगुणहरयोर्नांशादिष्टकर्णाग्रागुणितलम्बज्याकर्णभक्ताक्रान्तिज्या ।  
अस्याःसूर्यानपनं प्रागेवोक्तमितिपुनरुक्तत्वात्सुगमतरम् ॥ ३९ ॥

भा०टी०-इष्टाग्रसे लम्बज्याको गुण करके अपने कर्णाङ्गुलसे भाग करनेपर रवि-  
क्रान्ति ज्या होगी । तिसको त्रिज्यासे गुणकरके परमापक्रमज्यासे भाग करनेपर लम्ब-  
ज्या संख्याके धनु निर्णय करनेसे ( यह जाना हुआ रहनेसे कि चक्रके कौन पदमेंहै )  
रविका ( सायन ) स्फुट होताहै ॥ ३९ ॥

अथभाभ्रमणमाह-

इष्टेऽहिमध्येप्राक्पश्चाद्धृतेवाहुत्रयान्तरे ॥ ४० ॥

मत्स्यद्वयान्तरयुतेस्त्रिपृक्मूत्रेणभाभ्रमः ॥

अभिमतैदिवसेपूर्वविभागेपश्चिमविभागेवाहुत्रयान्तरेपूर्वापरमूत्राहुजत्रया-  
न्तरेस्थानेधृते । अयमर्थः । पूर्वापरमूत्रस्यमध्यस्थानाहुजाहुलान्तरेणचिह्नमे-  
कंद्वितीयंपूर्वविभागेपूर्वापरमूत्रात्कालान्तरीयभुजाहुलान्तरेणचिह्नतृतीयंपश्चि-  
मविभागेपूर्वापरमूत्रादितरकालान्तरीयभुजाहुलान्तरेणचिह्नम् । एवमेक-  
स्मिन्दिवसेकालत्रयेस्वभुजान्तरेणपूर्वापरमूत्राच्चिह्नत्रयेकृतेसतीति । मत्स्य-  
द्वयान्तरयुतेरव्यवहितचिह्नाभ्यामप्रत्येकमत्स्यमुत्पाद्येति मत्स्यद्वयस्यप्रत्येक-  
मुखपुच्छगतरूपमध्यमूत्रयोःस्वमार्गानुसारेणप्रसारितयोर्योगोयस्मिन् स्थानेत-  
स्मादित्यर्थः । त्रिपृक्मूत्रेण । चिह्नत्रयलभतुल्यमूत्रमितितेनव्यासाधेनभाभ्र-  
मच्छायाप्रामाण्यमण्डलंभवति । प्रथमान्तिमकालान्तर्गतकालिकच्छायाग्रंत-  
द्वत्तपरिधौभवतीत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । प्राच्यपरमूत्राहुजान्तरेच्छायाग्रमिति  
छायाग्रत्रयंज्ञात्वातत्पृष्ठपरिधिवृत्तस्यमध्यज्ञानार्थमव्यवहितचिह्नद्वयमत्स्या-  
भ्यामव्यवहितचिह्नमध्यस्यदक्षिणोत्तरमूत्रेभवतः । तत्रवृत्तपरिधिप्रवेशेभ्यः  
केन्द्रस्यतुल्यान्तरत्वेनाव्यवहितचिह्नमध्यस्थानस्यावश्यंपरिधिसक्तत्वात्तत्पूत्र-  
मपिकेन्द्रेलभंभवति । एवंप्रत्येकाव्यवहितचिह्नमध्यमूत्रयोर्योगस्तद्वत्तत्केन्द्रसि-  
द्धम् । मध्यरेखाज्ञानार्थमत्स्यद्वयंतत्केन्द्राद्वृत्तभागत्रयस्पृग्भवतीतिर्कि-  
चिद्यम् । यद्यपिछायाग्रस्यमूर्त्यवलनानुरोधेनचलनात्तस्यतुष्टाकारासम्भवा-  
त्प्रतिक्षणधुरावृत्तभेदात् । अन्यथाक्रान्तिभेदानुपपत्तोरित्येकवृत्तपरिधौछाया-  
ग्रभ्रमणंसम्भवति । अतएवभास्कराचार्यैर्भाषितयाद्वाभ्रमणंसदित्युक्तम् ।  
तथापिसाधितभाषाणामवश्यमेकवृत्तस्यत्वसम्भवात्तदन्तर्वात्तिनां छायाग्राणां

तत्परिधिस्थत्वं स्वल्पान्तरत्वाद्दङ्गीकृत्य भगवता कृपालुना छायाग्रदर्शनं विनापि छायाग्रस्थानज्ञानमन्यकालिकच्छायाग्रस्थानयोर्दर्शनेनाभीष्टसमये मेघादिनाच्छादितेरवोराश्यादिमूर्यज्ञानोपजीव्याग्रामुज्जादिज्ञानार्थमुक्तम् । बहुकालान्तरितमाग्रहणे स्थूलम् । अल्पान्तरिते किञ्चित्सूक्ष्ममिति ध्येयम् ॥ ४० ॥

भा० टी०—इष्ट दिनके मध्यमें और पूर्वमें व परे तीन चिह्न करके मरस्पद्गत रेखाके संयोगस्थानसे तीन चिह्नोंको स्पर्श करके वृत्तकल्पना करनेसे छायाशेष भ्रमणमार्ग निर्णीत होता है ॥ ( वास्तविक सूर्यविचार करके छायाग्र दूसरे मार्गमें भ्रमण करता है ) ॥ ४० ॥

अथ कालज्ञानमुक्त्वा तदुपजीवकफलादेशाद्युपयुक्तलक्षणज्ञानं विवक्षुस्तदुपयुक्तस्वोदयज्ञानार्थमेवादित्रयाणालङ्घ्योदयासुसाधनपूर्वकतन्निबंधनं श्लोकाभ्यामाह—

त्रिभद्युक्तार्धयुगाः स्वाहोरात्रार्धभाजिताः ॥ ४१ ॥

क्रमदेकद्वित्रिभज्यास्तत्रापानिपृथक्पृथक् ॥

स्वाधोधःपरिशोष्याथमेपालङ्घ्योदयासवः ॥ ४२ ॥

खागाष्टयोऽर्थगोऽंशैकाः शरज्यङ्गहिर्मांशवः ॥

एकद्वित्रिभज्याः । एकराशिज्यादिराशिज्यात्रिराशिज्यास्त्रिराशिद्युज्ययाद्युज्याः क्रमात्स्थकान्तिज्यासम्बन्धिद्युज्याभिर्भाज्याः । फलानां धर्तृभिन्नमित्थानेस्थाप्यानि । स्थानद्वयेस्थाप्यानीत्यर्थः । अनन्तरं स्वाधोऽधः स्वाधोऽधः एकराशिज्यासम्बन्धिफलं यथास्थितं ततः प्रथमफलं द्वितीयफलाद्वितीयफलं तृतीयफलान्पूर्वीकृत्य पृथगनुक्तौ प्रथमफलं द्वितीयफलान्पूर्वकृतं सद्योः फलयोर्मांजनानात् तृतीयशोष्यासम्भवः । प्रथमस्य ज्ञानासम्भवश्चेति प्रथमद्वितीययोः पृथक् स्थापनमावश्यकम् । अतएव न त्रिधा पृथगित्युक्तम् । मेपात् । मेपमारभ्य राशित्रयाणालङ्घ्योदयासवो भवन्ति । प्रथमफलं मेपस्योदयासवः द्वितीयो न तृतीयफलं मिथुनस्योदयासव इत्यर्थः । नियतत्वात्तन्मानमाह । खागाष्टय इति । मेपमानं सप्ततिशतं षोडशशतं वृषमानं पञ्चोनमष्टादशशतं मिथुनमानं पञ्चत्रिंशदधिकमेकोनविंशतिशतमित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । सिद्धान्तशिरोमणौ । मेपादिजीवाः श्रुतयोऽप्यवृत्तेतद्भूमिजेकान्तिगुणाश्रयाः स्युः ॥ तत्कोटयः स्वशुनिशारूप्यवृत्ते व्यासार्द्धवृत्ते परिणामितानाम् ॥ चापे पुतासामसवस्ततो ये तेऽधोविशुद्धा उदयानिरक्षे ॥ इति । तत्स्वरूपोक्त्यातिज्याकर्णेत्रिराशिद्युज्याकोटिस्तदैकद्वित्रिराशिज्याकर्णेषु का इत्यनुपातेन कोटयोद्युज्याप्रमाणेनाहोरात्रवृत्तेतदसुकरणार्थं त्रिज्याप्रमाणेन साध्या इति युज्याप्रमाणेनैतास्तदा त्रिज्याप्रमाणेनैका इत्यनुपातेन त्रिज्ययोर्गुणहरयोस्तुल्यत्वेन नाशादेकादिराशिज्यास्त्रिराशिद्यु-

ज्ययागुण्याःस्वद्युज्ययाभक्ताइत्युपपन्नाः । आसांधनेष्वेकादिराशीनामुदया-  
सवस्तत्रप्रत्येकराशुदयासुज्ञानार्थस्वाधोऽधः शोधनमित्युपपन्नं त्रिभयुक्तार्धगु-  
णाइत्यादिलङ्कोदयासवइत्यन्तम् । अत्रलङ्कापदंनिरक्षदेशपरंव्याख्येयम् ।  
सर्व्वनिरक्षदेशेक्षेत्रसंस्थानस्योक्तस्यतुल्यत्वेनोक्तरीत्यान्यनिरक्षदेशे तत्सिद्धौवा-  
धकाभावात् । अन्यथास्वनिरक्षदेशेतत्साधनार्थग्रहवद्देशान्तरसंस्कारकरणा-  
पत्तेः । निजोदयकरणार्थस्वनिरक्षदेशीयानांचरसंस्कारस्यसमनन्तरमेवोक्तत्वा-  
दितिदिक् । खागाष्टयइत्यादाहुक्तप्रकारगणितकर्मवोपपत्तिः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

भा०टी०-एक, दो और तीन राशिकी ज्याको क्रमशः त्रिराशिद्युज्या ( १३८७ ) से गुण करके निज ३ राशिकी अहोरात्रार्द्धज्यासे भाग करके धनुनिर्णयकरे । पहलेका, द्विराशिके प्रथमका वियोग और त्रिराशिके फलसे द्विराशिकल हीन करनेपर कलामेपादिका लंकोदय प्राण होगा । प्राणसंख्या मेष १६७०, वृष १७९५, मिथुन १३९५ है ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

अथैभ्यःस्वदेशोदयासूनल्लोकार्धेनाह-

**स्वदेशचरखण्डोनाभवन्तीष्टोदयासवः ॥ ४३ ॥**

एतिसिद्धाः । स्वकीयैर्देशसम्बन्धेनयान्युत्पन्नानिचरखण्डानिचरानयनप्र-  
कारेणैकादिराशीनांचरण्यानीयोक्तरीत्यास्वाधोऽधः शोधितानिमेपादिमिथुना-  
न्तानाराशीनांचरखण्डानिभवन्ति । तैरूनाःसन्तइष्टोदयासवश्चरखण्डसम्ब-  
न्धिदेशेमेपादित्रयाणामुदयासवोभवन्तीत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । 'मेपादेर्मिथु-  
नान्तोनाडीभिस्तिथिमिताभिरुद्धते । लगतिकुजेतदधःस्थेप्रथमंताभिश्चरोना-  
भिः॥' इतिभास्करोक्त्याप्रत्येकोदयासुज्ञानंप्रत्येकचरेणेति।प्रत्येकचरंतुचरखण्ड-  
मित्युपपन्नम् ॥ ४३ ॥

भा०टी०-इस्ते स्वदेशचरखण्डवियोग करनेपर इष्टदेशका उदयप्राण होगा । पीछेसे क्रमानुसार लंकोदयप्राणके साथ पश्चात्से चरखण्डयोग करनेपर कर्का-  
दिका उदयप्राण होगा ॥ ४३ ॥

अथावशिष्टराशीनामुदयानाह-

**व्यस्ताव्यस्तैर्युताःस्वैःस्वैःकर्कटाद्यास्ततस्त्रयः ॥**

**उत्क्रमेणपडेवैतेभवन्तीष्टास्तुलादयः ॥ ४४**

ततोऽनन्तरमेतेमेपादिलङ्कोदयासवोव्यस्तामिथुनरूपमेकमेणस्थापिताःस्वैः  
स्वैर्मेपादिचरखण्डकैस्त्रिभिर्व्यस्तैरुदयक्रमेणस्थापितैर्युताःकर्कादयस्त्रयःकन्या-  
न्ताःक्रमेणज्ञातोदयासुमानाभवन्ति । एवंषण्णामुक्त्वावशिष्टानामुदयासुज्ञान-

माह । उत्क्रमेणेति । एतल्लतामेघादयः कन्यान्ताः षट्सङ्ख्याका उत्क्रमेण कन्या-  
सिंहककोद्युत्क्रमेण । एवकारो मेघवृषादिक्रमनिरासार्थकः । तुलादयः षड्वांशयद्-  
ष्टाज्ञातस्वदेशोदयासु माना भवन्ति । तथा च कन्योदयस्तुलायाः । सिंहोदयो-  
वृश्चिकस्य । कर्कोदयो धनुषः । मिथुनोदयो मकरस्य । वृषोदयः कुम्भस्य ।  
मेघोदयो मीनस्येति सिद्धम् । अत्रोपपत्तिः । 'कन्यान्ताद्भनुषोऽन्तस्तिथिमित-  
नाडीभिरुद्धलये । लगतिकुजे चोर्ध्वस्थेष्वक्षात्ताभिश्चराख्याभिः ॥ तद्ग-  
हितैः खड्गताशैः कन्यान्तो वा क्षपान्तो वा । चरस्वण्डैरूना व्यास्तेन निरक्षोदयाः स्वदे-  
शेभ्यः ॥' इति भास्करोक्त्या सुगमा ॥ ४४ ॥

भा० टी०-मेघादि ६ राशिका उदयमाण, पंछिखे तुलादिका उदयमाण ह्येता ॥ ४४ ॥

अथाभीष्टकाले ऋणधनलभसाधनार्थगतभोग्यासूनाह-

गतभोग्यासवः कार्याभास्करादिष्टकालिकात् ।

स्वोदयासुहताभुक्तभोग्याभक्ताः स्ववह्निभिः ॥ ४५ ॥

इष्टकाले चालनेन सञ्जाताः सूर्याद्भूतभोग्यासवः । गतासवो भोग्यासवश्च  
साध्याः ॥ कथं साध्या इत्यत आह । स्वोदयासुहता इति । भुक्तभोग्या-  
सूर्याक्रान्तराशेर्भुक्तभागाः सूर्यस्य भागाद्यवयवात्मका एते त्रिंशतः शुद्धाभोग्य-  
भागाः । सूर्याक्रान्तराशेः स्वदेशोदयासुभिर्गुणितास्त्रिंशता भक्ता गतासवो भो-  
ग्यासवः क्रमेण भवन्ति । अत्रोपपत्तिः । यस्मिन् काले लभसाध्याः तस्मिन्का-  
ले सूर्यः साध्याऽन्यथा तात्कालिकलभसिद्धिर्न स्यात् । अथैतदर्थं सूर्याक्रान्तराशे-  
र्भुक्तासवो भोग्यासवश्च साध्याः सूर्योदयात्तत्कालपर्यन्तं पूर्वाग्रिमकालयोस्तद्वा-  
शेर्लभत्वात् । अनन्तरं च राश्युदयासु गणनया लभज्ञानस्य सुशकत्वाच्च ।  
अतस्त्रिंशद्भागैरुदयासवस्तदाभुक्तभोग्यभागैः कइति भुक्तभोग्यकालासवः  
अत्रोदयकालासूतां सम्पातावधिराशिग्रहणेनोत्पन्नत्वात् सूर्योऽप्यनांशसंस्कृ-  
तो ग्राह्यः । 'अन्यथा सूर्याक्रान्तराशेर्लूकोदयसम्बन्धाभावादसंगतताप-  
त्तिः । अतएव । 'युक्तायनांशादपमः प्रसाध्यः कालौ च खेदात्तत्सल्लभुक्तभोग्यौ ।'  
इति भास्कराचार्योक्तं सङ्गच्छते । न नूतनरीत्या दयिकार्कदेवभुक्तभो-  
ग्यासवः साध्याः सूर्योदयात्तत्कालावधितद्वाशेर्लभत्वात् । न हीष्टकाले तद्वाशिर्ल-  
भयेन तद्भूतभोग्यासवः साधवः । नापि तात्कालिकार्कत्सूर्योदयावधिकास्ते ता-  
त्कालिकार्कस्य सूर्योदयकालिकत्वाभावात् । तत्कथं भगवता सर्वज्ञेन भास्करादि-  
ष्टकालिकादित्युक्तमिति चेद् । उच्यते । उदयानां नाक्षत्रत्वान्नाक्षत्रपट्योग्याह्या-  
स्तास्त्वसिद्धाः । सर्वत्र साधितपटीनां सावनत्वात् । तासां नाक्षत्राकारणमा-  
वश्यकमन्यथा तद्गणनानुपपत्तेः । तदर्थं ग्रहोदयमाणहता इत्याशुत्वापाटिसाव-

नघटीपुगतिकलोत्पन्नासवोऽधिकानाक्षत्रत्वार्यतदेष्टसावनघटीपुक्रियदधिकामि-  
त्यनुपातेनागतफलयुक्ताः सावनाः कार्याः । तत्रागतफलस्य क्षेत्रावयवोदयासुभि-  
रष्टादशशतकलास्तदागतासुभिः का इत्यनुपातसिद्धाष्टादशशतोदयास्वोर्गुणहर-  
योस्तुल्यत्वेन नाशादवशिष्टचालनस्वरूपः मूर्येयोजितः । सावनास्त्वविकृता  
एवस्थिताः । तथाचेष्टकालिकोऽर्कोऽयत्काले लभतत्कालात्पूर्वगृहीतसावनघ-  
ट्योनाक्षत्राएवभवन्तीति भगवता सम्यगुक्तम् । भास्करादिष्टकालिकादिति ।  
अनेनैवाभिप्रायेण भास्कराचार्यैरप्युक्तम् । 'लग्नार्थमिष्टघटिकायदिसावनास्ता-  
स्तात्कालिकार्ककरणेन भवेयुराक्षर्यः । आक्षर्योदयाहिसदृशीभ्य इहापनेयास्ता-  
त्कालिकत्वमथनक्रियतेयदाक्षर्यः ॥' इति ॥ ४५ ॥

भा० टी०—उदयमान करके तिस्रकालके (सावन) रविरूपष्टके गत और भोग्य  
अंशादि पूरण करके ३० भोग्य करनेपर गत और भोग्य आसय होगा ॥ ४५ ॥

अथाभीष्टघटिकाभ्यङ्गणधनलभसाधनं श्लोकाभ्यामाह—

अभीष्टघटिकासुभ्यो भोग्यामूनप्रविशो धयेत् ॥

तद्वत्तदेप्यलम्नामूनैवं यातांस्तथोत्क्रमात् ॥ ४६ ॥

शेषं चेत्त्रिंशताभ्यस्तमशुद्धेन विभाजितम् ॥

भागहीनं च युक्तं च तल्लग्नं क्षितिजे तदा ॥ ४७ ॥

अभीष्टकालियाः सूर्योदयघटिकास्तासामसुभ्यो भोग्यामूनशोधयेत् । तदन-  
न्तरं तदेप्यलमामून । सूर्याक्रान्तराशेरग्रिमराशय एप्यलमानि । तेषामुदयामू-  
नपितद्वत्क्रमेण शोधयेत् । एवमुत्तरीत्याशेषघटिकासुभ्यो यातान्भुक्तामून्भुक्ता-  
शुदयामून्श्च व्यस्तक्रमात्तथाशोधयेत् । योराशुदयो न शुद्धयतिसोऽशुद्धस्ते त्रिंश-  
तागुणितं शेषं भक्तम् । चेदित्यनेन शेषाभावे क्रियानकार्याशून्यफलसिद्धेरिति सूचि-  
तम् । फलेन भागादिना भुक्तसम्बन्धेन हीनं चकारादशुद्धराशिसङ्ख्यामानं भोग्य-  
सम्बद्धभागादिफलेन युक्तं चकारादन्तिमशुद्धराशिसङ्ख्यामानं तदागतराश्या-  
दिमानसम्बन्धिसम्पातावधिकक्रांतिवृत्तैकप्रदेशरूपं तदाभीष्टकाले क्षितिजे क्षि-  
तिजवृत्तपूर्वविभागेलग्नं सममूत्रसम्बन्धेन लभस्वरूपोक्त्याभीष्टकालेतल्लग्नं स्यादि-  
त्यर्थः । फलादेशार्थग्रहणरिव तीयोगतारासन्नावधितोग्रहात् तत्पंक्तिस्थल-  
मस्यापि फलादेशार्थततएव समुचितग्रहणमित्यागतलमसम्पातावधिकमयनां शै-  
व्यस्तं संस्कुर्यादिति स्वतः सिद्धमिति नोक्तम् । नच पूर्वमेव सूर्यस्यायनांशसं-  
स्कारानुक्त्या लभमपि यथास्थितमित्ययनांशव्यस्तसंस्कारोऽनुक्तः सद्गत इति वा-  
च्यम् । स्थूलत्वाल्लभार्थमूर्येयनांशसंस्कारस्तस्य तत्संस्कृताद्वाहात्कान्तिच्छाया-  
चरदलादिकमित्यत्रादिषदसंगृहीतत्वाच्च । अयमगदतायनांशव्यस्तसंस्कारः

कण्ठेननोक्तइतिलभ्रंसम्पातावधिकमेवफलादेशार्थगृहीतम् । सूर्यस्यतुल्यार्थम-  
यनांशसंस्कारस्यावश्यकत्वात् । उदयानां सम्पातावधिकत्वादितेचेन्मैवम् ।  
'भागहीनंचयुक्तंचतल्लभ्रंसितिजेतदा ॥ इत्यर्थस्यावृत्त्याग्रिमलोकादिस्थप्राक्  
पश्चादित्यस्यावृत्त्याचप्राक्पश्चाच्चक्रचलनेभागेरयनांशैः क्रमेणहीनयुक्तलभ्रंस्या-  
दित्यर्थंचभगवतःकण्ठोक्तेःसिद्धत्वाच्च । अत्रोपपत्तिः । अभीष्टघटिकासुभ्यो  
भोग्यगतासुशोधनेमूर्याक्रान्तराशिलभ्रंनेतिज्ञातम् । ततोऽग्रिमपश्चाद्वाद्युद-  
यशोधनेशुद्धोराशिलभ्रंनेतिज्ञातम् । ततोयोरशुद्ध्योनशुद्ध्यतिसप्पराशिरभी-  
ष्टकालेक्षितिजेलप्रवृत्तिः । तस्यकोभागोलप्रवृत्तिज्ञानार्थमशुद्धराशुद्दयांसुभिर्त्रि-  
शद्भागास्तदाशेषासुभिःकइत्यनुपातेनभुक्तभोग्यक्रमेणलभ्रराशेर्भोग्यभुक्तभा-  
गादिकंसिद्धम् । तत्रभोग्यभागास्त्रिंशतःशुद्धगताभागालभ्रराशेर्भवन्तीत्य-  
शुद्धराशिसंख्यातोभोग्यभागाशुद्धालभ्रंभवति । भुक्तभागाश्चभुक्तराशिसं-  
ख्यायांयुक्तालभ्रंभवति । अयनांशव्यस्तसंस्कारोग्रहपंक्तिस्थत्वार्थम् । अन्यथा  
फलादेशार्थग्रहायनांशसंस्कृताग्राह्यइतिसर्वनिरवयम् ॥ ४७ ॥

भा०टी०—स्वाभीष्ट घटिकाके प्राणसे भोग्य वियोग करे । फिर क्रमादुत्तर पीछे २  
की राशिके प्राण जबतका वियोग होतके, करे ॥ ४६ ॥

भा०टी०—शेषको तीससे गुणा करके, शेषपराशिकी प्राणसंख्यासे भाग करनेपर  
जो भ्रंशादि होंगे, जो गतराशिकी संख्यासे मिलानेपर ( खायन ) लग्न स्पष्ट  
होगी ॥ ४७ ॥

अथप्रसंगान्मध्यलमानयनंलभ्रानयनविशेषमूचनार्थमाह—

**प्राक्पश्चात्तनाडीभिस्तस्माल्लङ्कोदयासुभिः ॥**

**भानौक्षयधनेकृत्वामध्यलभ्रंतदाभवेत् ॥ ४८ ॥**

दिनार्धान्तर्गतदिनगतशेषहीनंदिनार्थं क्रमेणप्राक्पश्चिभ्रनंतराऽप्यर्धान्त-  
र्गतरात्रिशेपगतयुतंदिनार्थंप्राक्पश्चिभ्रनतंजातकपद्धतोमसिद्धम् । नतघ-  
टिकाभिस्तस्मात्तात्कालिकसूर्यात् । निरक्षदेशराशुद्दयासुभिःपूर्वोक्तप्रकारेण  
सिद्धराशिभागादिकंप्राक्पश्चिभ्रनतक्रमेणमूर्येक्षयवनेहीनयुतेकृत्वातदाभीष्टका-  
लेमध्यलभ्रंदशमलभ्रंस्यात् । अयमभिप्रायःप्राहुन्तेनतपद्यसुभ्यःमूर्याक्रान्तरा-  
शेर्निरक्षोदयासुभिर्भुक्तमूर्त्विशोध्य तत्पूर्वराशीनांनिरक्षोदयासूंश्चविशोध्य शेषं  
त्रिंशद्भ्रणमशुद्धनिरक्षोदयभक्तफलेनभागादिनाशोधितग्रहसंख्यातुल्यराशिभिश्च  
मूर्याहीनोमध्यलभ्रम् । एवंपश्चिभ्रनतेनतपद्यसुभ्यःमूर्याक्रान्तराशेर्निरक्षोदयासु-  
भिर्भोग्यामूर्त्विशोध्यतदग्रिमराशीनांनिरक्षोदयासूंश्चविशोध्यशेषंत्रिंशद्भ्रणमशु-  
द्धनिरक्षोदयभक्तफलेनभागादिनाशोधितग्रहसंख्यातुल्यराशिभिश्चमूर्यायुतोम-  
ध्यलभ्रम् । एवंभुक्तभोग्यासुभ्योऽल्पकालेऽपीष्टासवास्त्रिशुणिताःमूर्याक्रान्तरा-

इयुदयभक्ताः फलेनभागादिनाहीनयुतोऽर्कोमध्यलग्नस्यात् । अनेनप्रकारेणलग्नम-  
पिसाध्यम् । अत्रोपपत्तिः । ऊर्ध्वयाम्योत्तरवृत्तेयः क्रान्तिवृत्तप्रदेशोलमस्तन्मध्यल-  
ग्नम् । तत्साधनार्थमभीष्टकालेयाम्योत्तरवृत्ताद्दुरात्रवृत्तेसूर्योपावताघटीविभाग ।  
दिनानतः सनतकालः । प्राक्पश्चिमकपालयोः प्राक्पश्चिमसंज्ञः । अर्धरात्रमारभ्य  
दिनार्धपर्यन्तं प्राक्पालम् । दिनार्धमारभ्यार्धरात्रपर्यन्तं पश्चिमकपालम् । तत्रप्रा-  
ङ्मनंतसूर्यस्ययाम्योत्तरवृत्तात्पूर्वस्थत्वेनसूर्यात्पूर्वराशिभागएव याम्योत्तरवृत्तल-  
ग्नमिति सूर्यादूनमृणलमरीत्यानतघटीभिः साध्यम् । पश्चिमनतेतुसूर्यस्ययाम्योत्त-  
रवृत्तात्पश्चिमस्थत्वेनसूर्याग्रिमराशेर्मध्यलग्नत्वात्सूर्यादधिकक्रमलमरीत्यानतघ-  
टीभिः साध्यम् । तत्रोद्गताद्यास्योत्तरवृत्तस्यपञ्चदशघट्यन्तरेणनियतसत्त्वान्निरक्षो-  
दयासुभिः साध्यमिति । शेषक्रियोपपत्तिस्त्वतिस्पष्टतरतिसंक्षेपः ॥ ४८ ॥

भा०टी०-इसप्रकार प्राक् पश्चात्तनाईसे और लंकोदयप्राणखण्ड लेकर रवि-  
स्फुटमें ऋणधन करनेसे मध्य वा दशम लग्न होगी ॥ ४८ ॥

अथकालसाधनमाह-

भोग्यासूनूनकस्याथभुक्तासूनधिकस्यच ॥

संपिण्डयान्तरलग्नासूनेवंस्यात्कालसाधनम् ॥ ४९ ॥

अथानन्तरलग्नार्कयोर्मध्येयोऽत्यन्तमूनस्तस्यभोग्यामूनधिकस्यभुक्तासूनस-  
ंपिण्डयैकीकृत्यान्तरलग्नासूनसूर्यलग्नमध्येयलग्नमराशयस्तेषामुदयासून । चः  
समुच्चये । एकीकृत्यैकमुक्तप्रकारेणकालस्यासिद्धिर्भवति । अत्रोपपत्तिः ।  
ऊनादधिकमग्रएवभवति, तूनतुल्यलग्नस्यभोग्यकालोऽन्तरस्थराश्युदययुतोऽधि-  
कतुल्यलग्नस्यभुक्तकालेनयुतस्तल्लमयोरन्तरवर्तीकालः सिद्धः स्यात् ॥ ४९ ॥

भा०टी०-लग्न और रवि स्पष्टक मध्यमें न्यूनकी भोग और दृष्टेरकी भुक्त और इन  
दोनोंके मध्यमें स्थित राशियोंकी प्राणसंख्या इकट्ठी करनेसे जो प्राणसंख्या होगी  
'तिस्से काल सिद्ध होगा ॥ ४९ ॥

अथैवंलग्नार्कभ्यांसाधितकालस्यादिनरात्र्यन्तर्गतत्वज्ञानमाह-

सूर्यादूनेनिशाशपेलग्रेऽर्कादधिकेदिवा ॥

भचकार्धयुताद्नानोरधिकेऽस्तमयात्परम् ॥ ५० ॥

सूर्यात्रिराद्यन्तर्गतत्वेनन्यूनेलग्नसतिपूर्वप्रकारसिद्धः कालोरात्रिशेषभवति ।  
सूर्यात्पद्मान्तर्गतत्वेनाधिकलग्नपूर्वप्रकारसिद्धः कालोदिनस्यात् । पद्मायुतात्सू-  
र्यादधिकलग्नलग्नसपद्मसूर्याभ्यामानीतः पूर्वरीत्याकालोऽस्तमयात्सूर्यास्तका-  
लात्परमनन्तरंरात्रावित्यर्थः । एतेनरात्रीष्टकालेगतेसपद्मसूर्याह्नमंसाध्य-  
मिति सूचितम् । अत्रोपपत्तिः । सूर्यादयसूर्यतुल्यलग्नत्वात्सूर्यादूनाधिके



लघ्वेकमेणरात्रिशेषेदिनेचकालः स्यात् । एवमस्तकालेसप्तर्षिभसूर्यस्यलघ्वत्वात्  
तदधिकेलमेरात्रावेवकालःसिद्धचेदित्यादिसुगमतरम् ॥ ५० ॥

भा०शं०-लग्नस्पष्ट, सूर्यस्फुटखे कम होनेपर रात्रिशेष और अधिकहोनेपर दिवामें  
और ६ राशियुक्त सूर्यसे लग्न अधिक होनेपर सन्ध्यावापर होगा ॥ ५० ॥

अथाग्रिमग्रन्यस्यासङ्गतित्वनिरासार्थमधिकारसमाप्तिफक्किकयाह-

दिग्देशकालानांप्रतिपादनमिदंपरिपूर्तिमाप्तमित्यर्थः । दिशांसाधनंशिलात-  
लइत्यादिनियतंतत्सम्बन्धेनसमकोणयाम्योत्तरशङ्कुनांसाधनान्यपिदिगन्तर्गतान्य-  
नियतानि । पलभालम्बास्त्रादिसाधनदेशनिरूपणनियतम् । अग्राचरा-  
दिसाधनमनियतम् । कालसाधनंतदशाब्दायादिसाधनंचकालनिरूपणमि-  
तिविवेकः ॥ रङ्गनाथेनरचितैर्मूर्त्यसिद्धान्तटिप्पणे ॥ त्रिप्रश्नस्याधिकारोऽयं  
पूर्णगूढप्रकाशके ॥ ॥ इति श्रीसकलगणकसार्वभौमवल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गना-  
थगणकविरचितेगूढार्थप्रकाशेत्रिप्रश्नाधिकारःपूर्णः ॥

॥ इति त्रिप्रश्नाधिकारः ॥

श्रीसरा अध्याय समाप्तः ।

## अथ चतुर्थोऽध्यायः ।

अथचन्द्रग्रहणाधिकारीव्याख्यायते । तत्रप्रथमंमूर्त्यचन्द्रयोर्विम्बयोजना-  
नितस्फुटीकरणंचसार्वभौमकेनाह-

सार्धानिपट्सहस्राणियोजनानिविषस्वतः ॥

विष्कंभोमण्डलस्येन्दोःसहाशीत्याचतुःशतम् ॥ १ ॥

स्फुटस्वभुक्त्यागुणितौमध्यभुक्तयोद्धृतौस्फुटौ ॥ २ ॥

पट्सहस्राणिसार्धानिसहस्रस्यार्थः पञ्चशतंतत्सहवर्तमानानिपञ्चपटिशतंयो-  
जनानिसूर्यस्यमण्डलस्फगोलरूपविम्बस्यविष्कंभोव्यासः । चन्द्रस्यगोला-  
कारविम्बस्याशीत्यामहाशीत्यधिकंचतुःशतंयोजनानि । तौव्यासौस्फुटौ  
निजगत्यागुणितौनिजमध्यगत्याभक्तौस्फुटौस्तः । जत्रगणितेव्यासस्यैव

विम्बव्यवहारोऽभियुक्तानाम् । अत्रोपपत्तिः । त्रिज्यामितकर्णमध्यमकक्षा-  
यां भ्रमणात्तत्रयद्विम्बव्यासोऽत्मकं तन्मध्यमम् । तत्र स्वल्पान्तरेण मध्यगत्यङ्गी-  
कारान्मध्यगत्येदं तदा स्फुटगत्या किमिति स्पष्टं विम्बं नीचे पृथुच्चेऽणुतरम् । गत्योः  
परमाधिकन्यूनत्वात् ॥ १ ॥

भा० टी०-सूर्यमण्डलाका परिमाण ६५०० योजन और चंद्रमाका परिमाण ४८० योजन है। निज  
३ की तात्कालिक गतिसे गुण करके मध्यगतिसे भाग करनेपर स्फुट व्यास होगा ॥ १ ॥  
अथ सूर्यविम्बचन्द्रकक्षायां साधयंस्तयोः कलात्मकविम्बानयनं सार्धं श्लोकेनाह-

रवेः स्वभगणाभ्यस्तः शशाङ्कभगणोद्धृतः ॥ २ ॥

शशाङ्ककक्षागुणितो भाजितो वार्ककक्षया ॥

विष्कम्भश्चन्द्रकक्षायां तिथ्यात्मानुलिप्तिकाः ॥ ३ ॥

सूर्यस्य विष्कम्भः प्रागुक्तस्पष्टो व्यासः स्वभगणैः सूर्यभगणैरुक्तैर्गुणितश्चन्द्रभगणै-  
र्भक्तो वाथ वाचन्द्रकक्षया वक्ष्यमाणया गुणितः सूर्यकक्षया वक्ष्यमाणया भक्तश्चन्द्रक-  
क्षायां चन्द्राधिष्ठिताकाशगोले सूर्यव्यासः स्पष्टो भवति। ततो व्यासयोजनसंख्या-  
पञ्चदशभक्ता सूर्यचन्द्रयोर्विम्बव्यासप्रमाणकला भवन्ति । अत्रोपपत्तिः । चक्र-  
कलाभिश्चन्द्रकक्षायोजनानितदैककलया कानीति चन्द्रकक्षास्थितैककलायां पञ्च-  
दशयोजनानि । अतश्चन्द्रस्य स्वकक्षायां स्थितत्वात् स्पष्टचन्द्रविम्बव्यासयो-  
जनानि पञ्चदशभक्तानि चन्द्रविम्बव्यासकला भवन्ति । एवं सूर्यकक्षायामेकक-  
ला सार्धं दशतद्वययोजनैरिति स्पष्टसूर्यव्यासस्तैर्भक्तो व्यासकला भवन्ति । तत्र सूर्य-  
स्पष्टो कैर्दूरान्तराच्चन्द्राकाश इव दर्शनात्प्रत्यक्षतो विविक्तान्तरेण दर्शनाभावाच्च च-  
न्द्रकक्षाप्रमाणेन सूर्यविम्बव्यासः सूर्यकक्षयायं तदा चन्द्रकक्षया कइत्यनुपातेन गणि-  
तार्यमवस्तुभूतः साधितः । ननु वस्तुतश्चन्द्रकक्षायां सूर्यमण्डलावस्थानं सूर्यग्र-  
हणे चन्द्रस्पष्टादकलानुक्तिप्रसङ्गात् । अथ सूर्यस्पष्टव्यासश्चन्द्रभगणभक्तस्वकक्षा-  
रूपचन्द्रकक्षागुणितः सूर्यभगणभक्तस्वकक्षारूपसूर्यकक्षया भक्तइति स्वकक्षारू-  
पगुणहरयोर्नाशात् सूर्यभगणगुणितश्चन्द्रभगणभक्तइति पूर्वकक्षयोरनुक्तेरयं प्रका-  
रो मुख्यत्वात्प्रथममुक्तस्ततश्चन्द्रकक्षासिद्धसूर्यविम्बव्यासः पञ्चदशभक्तः सूर्यवि-  
म्बव्यासकलाः सिद्धा इत्युपपन्नमुक्तम् ॥ २ ॥ ३ ॥

भा० टी०-रविस्पष्ट व्यासको रविभगणसे गुण करके चन्द्रभगणसे भाग करनेपर अथवा  
चन्द्रकक्षासे गुण करके, रविकक्षासे भाग करनेपर चन्द्राधिष्ठित आकाशगोलेमें  
सूर्यव्यास निरूपित होगा अर्थात् चंद्रमाकी कक्षामें सूर्यके व्यासका परिमाण होगा ।  
उस सूर्यव्यास और चन्द्रव्यासमानको १५ से भाग करनेपर कलाद्विविम्बमान होगा ॥ ३ ॥

अथोपयुक्ताभूञ्छायांश्लोकाम्पांसाधयति-

स्फुटेन्दुभुक्तिर्भूव्यासगुणितामध्ययोद्धृता ॥

लब्धं सूचीमहीव्यासस्फुटार्कश्रवणान्तरम् ॥ ४ ॥

मध्येन्दुव्यासगुणितं मध्यार्कव्यासभाजितम् ॥

विशोध्यलब्धं सूच्यातुतमोलिप्तास्तुपूर्ववत् ॥ ५ ॥

स्पष्टाचन्द्रस्पगतिर्भूव्यासेनगुणितामध्ययाचन्द्रगत्याभक्ताफलं सूचीसंज्ञं स्यात् । भूव्यासस्पष्टमूर्यविम्बव्यासयोरन्तरं मध्येनचन्द्रविम्बव्यासेनाशीत्यधिकचतुःशतयोजनेनगुणितं मध्येनमूर्यविम्बव्यासेनपंचपष्टिशतयोजनेनभक्तफलं सूच्यां प्राकृष्टिद्वयां न्यूनीकृत्यतुकाराच्छेपंतमः । भूञ्छायारूपं योजनात्मकं भाभावस्तमइतिच्छायायास्तमस्त्वात् । अस्पकलात्मकं मानमाह । लिप्ताइति । त्वन्तस्यपूर्वसम्बन्धानुक्तेरुत्तरत्रसम्बन्धस्तुकारेणसुबोधः । अतएवपूर्ववाक्यसमातिस्थंतमःपदमत्रनान्वेति । पूर्ववत्तिथ्याप्तामानलितिकाइतिपूर्वोक्तेनभूञ्छायायाःकलाःकार्याः । अत्रोपपत्तिः । 'भूव्यासहीनंरविर्विषमिदुकर्णाहृतंभास्करवर्णभक्तम् ॥ भूविस्तृतिर्लब्धफलेनहीनाभवेत्कुभाविस्तृतिरिन्दुमार्गं ॥' इतिसिद्धान्तशिरोमणौसूक्ष्मप्रकारदत्तः । अस्योपपत्तिस्तट्टीकायां व्यक्ता । तत्रभूव्यासोनस्यरविर्विम्बस्य ४९०० स्वल्पान्तराङ्गीकारेणस्पष्टगतिभक्तमध्यगतिगुणितचन्द्रमध्ययोजनकर्णरूपस्पष्टेन्दुयोजनकर्णोगुणः । तादृशमूर्यकर्णोहरः । तत्रैतत्स्वण्डस्यकलाकरणार्थं त्रिज्यागुणध्वन्द्रकर्णस्तादृशोहरइति चन्द्रस्पष्टमध्यगत्योस्तुल्यगुणहरत्वेनाशात्रिज्यामध्येन्दुयोजनकर्णयोस्त्रिज्यापवर्त्तनेनहरःपंचदशपृथगुक्तः । अग्रेऽवशिष्टौभूव्यासहीनमध्यार्कविम्बयोजनानारविस्पष्टगतिमध्यमगतीगुणहरौ । चन्द्रसूर्ययोर्यध्ययोजनकर्णावपिक्रमेण गुणहरौ । तत्रकर्णस्थानेलाघवात्तयोर्विम्बयोजनानिगृहीतानि । यद्यपिसूर्यचन्द्रयोर्मध्ययोजनकर्णानुसारित्वाभावादिम्बयोजनग्रहणमनुचितम् ॥ तथाप्यल्पान्तराङ्गीकारेणतददोषः । इन्दुव्यासार्कव्यासयोर्भूगोलाध्यायोक्तकक्षाभूकर्णगुणितामहीमण्डलभाजितातत्कर्णइति । तत्कक्षाव्यासार्धत्वेतुसुतराम् । तत्रापिस्पष्टार्कविम्बयोजनग्रहणेमध्यार्कयोजनविम्बसूर्यस्पष्टगतिगुणितंसूर्यमध्यगतिभक्तमितिसिद्धम् । नचोक्तरीत्यासूर्यस्पष्टमध्यगतीगुणहरौभूव्यासमध्यार्कविम्बयोजनान्तरस्योत्पन्नौनकेवलंविम्बस्येति भूव्यासस्तादृशमहीव्यासइत्यनेनकथं सिद्धइतिवाच्यम् । भगवतास्वल्पान्तरेणमहीव्यासस्ययथास्थितस्येवाङ्गीकारात् । मही व्यासस्फुटार्कश्रवणान्तरमित्युक्त्यामध्यस्यस्फुटपदस्योभयत्रान्वयेनार्कश्रवणसन्निधानेनचसूर्यविम्बस्फु-

टरीत्यैवमहीव्यासस्यस्फुटत्वसिद्धेश्च । अथैतत्खण्डसिद्धफलं भूव्यासाद्धी-  
 नं भूभायोजनानि । तत्रकलाकरणार्थं भूव्यासस्यापरखण्डस्यात्रिज्यागुणः स्पष्ट-  
 चन्द्रगतिभक्तमध्यगतिगुणितचन्द्रमध्ययोजनकर्णस्पष्टगतिगुणितकर्णोहरः ।  
 तत्रत्रिज्यामध्ययोजनकर्णगुणहरौ गुणेनापवर्त्यहरस्थानेपञ्चदशचन्द्रस्पष्टमध्य-  
 गतीगुणहरावितिसूच्युक्तोपपन्ना । भूभायाः सूच्यनुकारत्वात्प्रथमखण्डद्विती-  
 यखण्डेहीनं भूभायोजनात्मिकासापञ्चदशभक्ताकलादिकेत्युक्तमुपपन्नम् । यदि  
 तु भूव्यासहीनं रविबिम्बमित्यादौ मध्यबिम्बानुक्तेः प्रथममेव स्पष्टार्कबिम्बग्रहणं त-  
 दामहीव्यासस्य स्पष्टत्वात्प्रसिद्ध्यामहीव्यासस्फुटार्कश्रवणान्तरमित्येव यथाश्रुतं  
 सम्यक् । परन्तु तदा भूव्यासो नार्कबिम्बस्य सूर्यमध्यस्पष्टगतीहरगुणाववशिष्टौ  
 वा व्यावपि भगवता स्वल्पान्तरत्वादनुरक्तौ । न चानुपाते सूर्यचन्द्रयोर्मध्ययोजन  
 कर्णाविवेकगृहीतौ न स्फुटाविति मध्यस्फुटगतीहरगुणावनुत्पन्नौ नोक्ताविति वाच्यम् ।  
 चन्द्रस्पष्टयोजनकर्णस्वरूपग्रहणेनोत्पन्नसूच्या अनुक्तत्वापत्तेः । न च चन्द्रकर्ण-  
 स्पष्टमध्यत्वेन गृहीते बहन्तरमतः स्पष्टत्वेन तस्य ग्रहे सूच्युपपन्ना सूर्यकर्णस्य मध्यत्वेन  
 गृहीतेत्यल्पान्तरमिति वाच्यम् । मध्यार्कबिम्बयोजनग्रहणेन स्फुटार्कश्रवणानु-  
 पपत्तेः । न चोभयत्रागृहीते प्रत्येकमल्पान्तरमपि बहन्तरमतएव सूर्यगतिग्रह-  
 णमुचितमिति वाच्यम् । विनिगमनाविरहात् । पूर्वसूर्यबिम्बस्यैव सूर्यस्पष्टम-  
 ध्यगतीगुणहरौ नमहीव्यासस्य मान्त्येव भयोरिति स्थूलसूक्ष्मविनिगमकेनो मान्त्येव  
 सूर्यगतिग्रहणस्योचित्याच्च । अथमहीव्यासस्य प्रथमखण्डस्य चन्द्रगतिग्रहणेन सू-  
 च्युक्तविवेकद्वितीयखण्डस्य भूव्यासो न स्फुटरविबिम्बस्यार्थात्सूर्यगतिग्रहणमुचित-  
 मिति नक्षत्रिरिति चेन्न । व्याख्याप्रसङ्गे सूर्यगतिग्रहणं मानाभावादुपपत्तेरप्रस-  
 ङ्गाच्च । अन्यथात्रापि चन्द्रगतिग्रहणापत्तेरिति । एतेन चन्द्रमध्यगत्या भूव्यास-  
 स्तदाचन्द्रस्पष्टगत्या कइति भूव्यासरूपं खण्डं स्पष्टं सूचीमंज्ञं सूर्यबिम्बप्रमाणेनाप-  
 रं भूव्यासो न स्फुटरविबिम्बखण्डं तदाचन्द्रबिम्बप्रमाणेन विमितिस्पष्टद्वितीयमं-  
 ज्ञेतयोः स्पष्टयोरन्तरं स्पष्टाभूमेतिसर्वमुपपन्नमिति निरस्तम् । दत्तानु-  
 पाताभ्यां तयोः स्पष्टत्वसिद्धौ मानाभावात् । स्पष्टत्वात्प्रसङ्गाच्च । चन्द्र  
 सूर्ययोर्मध्यबिम्बानुपपत्तेश्च । यत्तु भूव्यासस्य स्पष्टगतिं सूचीमपमनुपपद्यमानं यदि  
 ज्ञात्वा भूव्यासस्य प्रथमखण्डं भूव्यासो न स्पष्टरविबिम्बस्य मध्यगतीगुणानुपाताभ्या-  
 मल्पान्तेरेणाप्रवर्तनान्मध्यबिम्बगुणहरानुपाद्यद्वितीयखण्डसुभयोरद्वलीकरणं  
 चन्द्रमध्यकर्णेन त्रिज्यामिताः कलास्तदाभ्यां काडत्यनुपाते प्रमाणफटयोः कलाव-  
 र्त्तमेन प्रमाणस्यानापन्नपञ्चदशहरणेति तत्तयोरन्तरं भूमेत्युक्तं ज्ञानराजदेवज्ञैः मिडा-  
 न्तमुदरं । इनावतीव्यासत्रिभोगनिर्गणशशाङ्कबिम्बरविबिम्बभक्तम् । पल्लोनम-  
 व्याससमाहुर्भामौ शरेन्दुभक्ताः कलादिकाम्यात् । इति ग्रन्थेन । अत्र सूर्यव्यमाः

स्फुटार्कविम्बयोजनात्मकोनमध्ययोजनात्मकः॥ चन्द्रार्कविम्बेगुणहरौमध्ययोजनात्मकोनस्फुटविम्बयोजनात्मकोतट्टीकाकृच्चिन्तामण्यभिमतौ । उपजीव्यसूर्य-सिद्धान्तविरोधात् । तदुक्तंतदुपपत्त्यापितदसिद्धेश्चात्रयदपितट्टीकाकृच्चिन्तामण्युक्तमध्यमस्यभूभाविविम्बस्यानयनफलाविशेषेणमध्यकर्णविवगुणहरौप्रकल्प्योक्तविधिनासिद्धस्यमध्यविम्बस्ययदिमध्यगत्यन्तरेणदस्फुटगत्यन्तरेणकिमित्यनुपातेनस्फुटत्वंमूलकदनुक्तमपिकार्यमितितद्गत्यन्तरवशेनभूभायाअनुत्पत्त्यानसमञ्जसम् । अन्यथागतिवशेनसाधितार्कचन्द्रविम्बवद्गत्यन्तरकलाभ्योऽविकृताभ्यएवभूभायाःसाधनापत्तेरिति । तदसत् । 'स्फुटेन्दुभुक्तिर्भूव्यासगुणितामध्ययोद्धता' ॥' इतिमूर्यसिद्धान्तोक्तयुक्तिसिद्धमूप्यनुक्त्याभूव्यासस्यैवाविकृतस्यग्रहणादित्यलंपरदोषगवेषणापल्लवितेन ॥ ४ ॥ ५ ॥

भा०टी०—चन्द्रस्पष्टगतिसे पृथ्वीव्यासको ( १६०० ) गुणकरके चन्द्रमाकी दैनिकभुक्तिसे भाग करनेपर सूची होगी । महीव्यास ( १६०० ) और सूर्यस्फुटव्यासके अन्तरको चन्द्रमध्यव्यास ( ४८० ) से गुणकरके मध्यार्कव्यास ( ६५०० ) से भाग करनेपर जो प्राप्त होवै, तिसको सूचीसे वियोग करनेपर तमव्यासयोजन होंगे । पहलेकी अनुसार इसको १५ से भागकरनेपर कलादि होगी ॥ ४ ॥ ५ ॥

अथग्रहणद्वयसंभूतिमाह—

भानोर्भाधैमहीच्छायातत्तुल्येऽर्कसमेऽपिवा ॥

शशांकपातेग्रहणंकियद्वागाधिकोनके ॥ ६ ॥

सूर्यात्सकाशात्पद्मान्तरेभूच्छायासूर्यापरदिक्त्वात् । तत्तुल्येसपद्मार्करूपच्छायाक्षेत्रादिनासमेचन्द्रपाते । अपिवाथवासूर्यतुल्येचन्द्रपातेसूर्यचन्द्रयोःप्रत्येकंग्रहणम् । ननुसमत्वाभावेऽपिग्रहणमित्यतआह । कियद्वागेत्यादि । सपद्मार्कादर्काद्वाकतिपर्यैर्भागैरधिकऊनेऽपिचन्द्रपातेग्रहणम् । तथाचनक्षतिः । भागाश्चन्द्रग्रहणेद्वादशानिश्चयार्थम् । सूर्यग्रहणेतुनतांशपडंशसंस्कारात्सत्तेत्यापाततः । अत्रोपपत्तिः । सपद्मार्ककेवलार्कान्यतरतुल्येचन्द्रपातेशराभावश्चन्द्रस्यतत्तुल्यत्वात् । तदाचन्द्रोभूच्छायायांभवतीतिग्रहणम् । एवंशरसत्वेऽपिमानैक्यखण्डादल्पेभूच्छायायांमण्डलैकदेशस्यसत्त्वेनग्रहणम् । एवंशराभावेमानैक्यखण्डान्पूनाशरेचचन्द्रमण्डलंसूर्यमण्डलस्याच्छादकंभवतिपरन्तुतत्रशरोनतिसंस्कृतोक्तःसम्पुक्तमुपपन्नम् ॥ ६ ॥

भा०टी०—सूर्यसे ६ राशि दूरपर पृथिवीकी छाया स्थित है । चन्द्रपात, छाया या सूर्यकी बराबर राशिमें स्थित हो ग्रहण होगा । थोड़ी कमवाई अधिकईमेंभी ग्रहण होगा ॥ ६ ॥

ननुतत्कुत्रभवतीत्यतस्तयोर्ग्रहणयोःकालमाह-

तुल्यौराश्यादिभिः स्याताममावास्यान्तकालिकौ ॥

सूर्येन्दुपौर्णमास्यन्तेभार्धेभागादिकौसमौ ॥ ७ ॥

अमावास्यान्तकालोत्पन्नौसूर्यचन्द्रौराश्याद्यवयवैःसमौभवतः । पौर्णमास्य-  
न्तेभागादिकौतुल्यौसूर्यचन्द्रौपङ्कान्तरेस्याताम् । तथाचामान्तेमूर्यचन्द्रयो-  
रेकत्रोर्ध्वाधरान्तरेणसत्त्वात्म्यग्रहणम् । पौर्णमास्यन्तेचन्द्रभूभयोरेकत्राव-  
स्थानाच्चन्द्रग्रहणम् । एतेनपूर्वश्लोकिशशाङ्कपातइत्यत्रचन्द्रचन्द्रपातौद्वौनमा-  
ह्याविति सूचितम् । एतच्छ्लोकस्यवैयर्थ्यापत्तेः । अत्रोपपत्तिः । अमान्तेमूर्यच-  
न्द्रयोः पूर्वापरान्तराभावेनयोगात्तुल्यौसूर्यचन्द्रौपौर्णिमान्तेभचक्रार्धान्तरत्वात्प-  
द्माश्रयन्तराभागादिसमाविति ॥ ७ ॥

भा०टी०-अमावस्याये अन्तिमकालमें सूर्यकी राश्यादि चन्द्रमाकी तुल्य है । पौर्णिमाके  
अन्तमें चन्द्रमा और सूर्यमें १ राशिका परक ( अन्तर ) है ॥ ७ ॥

अथपर्वान्तेमूर्यचन्द्रचन्द्रपातानांसाधनमाह-

गतैप्यपर्वनाडीनांस्वफलेनोनसंयुतौ ॥

समलितौभवेतांतौपातस्तात्कालिकोऽन्यथा ॥ ८ ॥

तौमूर्यचन्द्रौगतैप्यपर्वनाडीनां यत्कालिकौमूर्यचन्द्रौतत्कालाद्गताप्यपावाद-  
शान्तपौर्णिमान्तान्यतरपटिकास्तासांस्वफलेनस्वगतिसम्बन्धेनयत्फलम् । 'इ-  
ष्टनाडीगुणाश्रुतिःषष्ट्याभक्तारुलादिकम् ॥' इतिमध्याधिकारोक्तैनानीतम् ।  
तेनगतैप्यक्रमेणोनयुतौतत्रसमकलीस्तः । यद्यपिममांशावितियुक्तंतथा-  
प्यन्यतिथ्यन्तोपसाधितौसमकलावितिद्योतनार्थसमकलावियुक्तम् । पातः  
स्वगत्युत्पन्नफलेनान्यथागतैप्यक्रमेणयुतोनस्तात्कालिकःपर्वान्तकालिकः स्या-  
त् । अत्रोपपत्तिश्चालनश्लोकः । तत्रतिथ्यन्तेभागान्तरत्वेनकलादिसाम्यम् । पा-  
तस्यचत्रशोधितत्वेनेतरग्रहवैपरीत्यम् ॥ ८ ॥

भा०टी०-मध्यरात्रिके स्पष्टराश्यादिमें पर्वान्तरा मध्यरात्रिके पूर्व होनेपर तात्कालि-  
क हीन, नहीं तो योगवत्नेपर चन्द्रमा और सूर्यकी समरता होगी । पानसम्बन्धमें  
तिसकालया सम्यार उलझ करना पड़ता है ॥ ८ ॥

अथप्रागुक्तानांविम्बानांप्रयोजनमाह-

छादकोभास्करस्येन्दुरधःस्योपनवद्भवेत् ॥

भूच्छायांप्रादुसश्चन्द्रोविशत्यस्यभवेदसौ ॥ ९ ॥

मूर्यमण्डलस्याच्छादकश्चन्द्रःभ्यात् । नन्वाश्लेषयोःभत्वेनमूर्यपरचन्द्र-

स्पच्छादकः कथं न स्यादित्यत आह । अयः स्थितिः । वक्ष्यमाणकक्षाव्याये  
सूर्यकक्षातोऽयः कक्षास्यत्वाच्चन्द्रस्यैवाच्छादकत्वम् । ननु ध्वस्यच्छादको येन  
सूर्यश्चन्द्रस्यच्छादकः । ननु विनैकत्रावस्थानं छादनं न भवत्यत आह । घनव-  
दिति । यथा घः स्थोमेघः सूर्यस्याच्छादको भवति तथा चन्द्रो भवतीत्यर्थः ।  
प्राइमुखः पूर्वाभिमुखो गच्छंश्चन्द्रो भूच्छायां प्रतिप्रविशति । अतः कारणाद्-  
स्यचन्द्रस्यासौ भूभाच्छादिका भवेत् । तथा च सूर्यग्रहणे सूर्यचन्द्रविम्बयोः प्रयो-  
जनं चन्द्रग्रहणे चन्द्रभूभाविम्बयोः प्रयोजनमिति भावः । अत्रोपपत्तिः । च-  
न्द्रो दर्शान्ते सूर्यादयो भवतीति चन्द्रः सूर्यस्याच्छादकः । बुधशुक्रयोस्तु मण्डलाल्प-  
त्वात् नाच्छादकत्वम् । चन्द्रस्याधोग्रहाभावात् पृथगन्तरे भूम्या प्रतिबद्धाः सूर्यकि-  
रणाश्चन्द्रगोलेन पतन्ति । अतो निष्प्रभस्य चन्द्रस्य भूभायां प्रवेश इति चन्द्रस्य भू-  
भाच्छादिका ॥ ९ ॥

भा० टी०-मेघको समान चंद्रमा नीचे आयकर सूर्यको ढकलता है । आगे चलता हुआ  
चंद्रमा पृथिवीकी छायां प्रवेशकरे तो ग्रहण होता है ॥ ९ ॥

अथ ग्रासानयनमाह-

तात्कालिकेन्दुविक्षेपं छाद्यच्छादकमानयोः ॥  
'योगार्धात्प्रोज्झयच्छेपं तावच्छन्नं तदुच्यते' ॥

यश्छाद्यते स छाद्यः । सूर्यग्रहणे सूर्यश्चन्द्रग्रहणे चन्द्रः । यश्छाद्यतिसच्छाद-  
कः । सूर्यचन्द्रग्रहणयोः क्रमेण चन्द्रभूमे । तयोः पूर्वानीतमानकलयोरेक्य-  
स्यार्धात्तात्कालिकचन्द्रात्पूर्वाक्तप्रकारेण साधितं विक्षेपं कलादिकं विशोध्य यदव-  
शिष्टं तत्प्रमाणकं छन्नं छादकेन छाद्यस्य यावान्मण्डलप्रदेश आच्छादितस्तावत्प्रदे-  
शात्मकं ग्रासरूपं ग्रहणतत्त्वज्ञैः कथ्यते । अत्रोपपत्तिः । छाद्यच्छादकमण्डल-  
नेमियोगे ग्रहणाद्यन्तरूपे मण्डलकेन्द्रयोरन्तरं स्वविम्बस्वखण्डयोरंगरूपम् । विम्ब-  
स्पृश्यासमानात्मकत्वात् । तत्समत्वाल्लाघवाच्च योगार्धरूपं धृतम् । ततो य-  
था प्रवेशस्तथा ग्रासो भवतीति पूर्वाक्ते छाद्यच्छादकयोर्विक्षेपान्तरितत्वात् तदूने वि-  
क्षेपे मण्डलयोगस्तदन्तरमितः स एव ग्रासः ॥ १० ॥

भा० टी०-तिसकालके चन्द्र-विक्षेपको छाद्य और छादकमानके योगार्द्धसे वियोग  
करनेपर जो बचता है तिसको छन्न कहते हैं ॥ १० ॥

अथ सम्पूर्णन्यूनग्रहणज्ञानग्रहणाभावज्ञानं चाह-

यद्वा ह्यमधिकेतस्मिन् सकलं न्यूनमन्यथा ॥  
योगार्धादधिकेन स्याद्विक्षेपे ग्राससम्भवः ॥ ११ ॥

तस्मिञ्छन्नमानेऽधिकेग्राह्यमानाधिकेयद्यस्मात्कारणाद्ग्राह्यमानमस्ति । अ-  
तःकारणात्सकलसम्पूर्णग्रहणं भवति । अन्यथा । ग्राह्यमानान्यूनग्रासेन्यूनं  
ग्राह्यमानान्तर्गतग्रहणं स्यात् । मानैक्यखण्डादिक्लेषेऽधिकेसतिग्राससम्भवो ग्रहणं  
न स्यात् । अत्रोपपत्तिः । ग्राह्यमानादधिकेग्रासेसम्पूर्णग्रहणं न्यूनान्यूनमानैक्यख-  
ण्डादधिकेविक्षेपे मण्डलस्पर्शासम्भवाद्ग्रहणाभावः ॥ ११ ॥

भा०टी०-जो ग्राह्य ग्रहविम्बसे छन्नमान अधिकहो वो सम्पूर्ण ग्रहण किया जायगा,  
अन्यथा होनेसे कम ग्रहण किया जायगा । योगार्द्धसे विक्षेप अधिक होनेपर ग्रासस-  
म्भव नहीं होता ॥ ११ ॥

अथस्थित्यर्थविमर्दाधैश्लोकाभ्यामाह-

ग्राह्यग्राहकसंयोगवियोगौदलितौपृथक् ॥

विक्षेपवर्गहीनाभ्यां तद्गर्भाभ्यामुभेपदे ॥ १२ ॥

पट्ट्यासंगुण्यसूर्येन्द्रोर्भुत्तयन्तरविभाजिते ॥

स्यातांस्थिति विमर्दाधैनाडिकादिफलेतयोः ॥ १३ ॥

ग्राह्यग्राहकमानयोर्योगान्तरेऽर्धितेपृथक्स्थानान्तरेस्थाप्ये । अग्रिमक्रिया-  
यांकदाचिदशुद्धत्वसम्भवेपुनःक्रियायमेतयोरावश्यकत्वात् । तद्गर्भाभ्यांयोगा-  
र्द्धान्तरार्धयोर्धर्गाभ्यांविक्षेपवर्गगणवर्जिताभ्यामुभेद्वेमूलपट्ट्यागुणयित्वासूर्यच-  
न्द्रयोर्गत्यन्तरकलाभिर्भक्ततयोर्योगवियोगयोःस्थानेपट्ट्यादिफलेक्रमेणास्थित्य-  
र्थविमर्दाधैभवतः । अत्रोपपत्तिः । ग्रहणारंभाद्ग्रहणान्तपर्यन्तयःकालःसस्यि-  
तिसंज्ञः । तस्यखण्डएकंग्रहणारंभान्मध्यग्रहणपर्यन्तमपरंमध्यग्रहणाद्ग्रहणान्त-  
पर्यन्तम् । तत्रविम्बनेमिस्पर्शकालेमानैक्यखण्डकर्णःस्पर्शमोक्षकालिकशरौ  
भुजःस्पर्शमोक्षान्यतरकालिकशराग्रमध्यकालिकशराग्रयोरन्तरंपूर्वापरंकोटिरि-  
तितत्खण्डसाधकक्षेत्रम् । एवंसम्पूर्णग्रहणेसम्मीलनोन्मीलनकालयोरन्तरकालो  
भेदस्तत्रमध्यग्रहणात्सम्मीलनोन्मीलनकालावधिखण्डेतत्साधकंछाद्यच्छादक-  
मण्डलकेंद्रयोरन्तरमानार्धान्तरतुल्यकर्णस्तात्कालिकशरोभुजः शराग्रयोरन्तरं  
विक्षेपवृत्तेपूर्वापरंकोटिरितिक्षेत्रम् । सम्मीलनंछाद्यमण्डलस्याच्छादनसमाप्तिः ।  
उन्मीलनंतुछादकमण्डलादाच्छादितसम्पूर्णच्छाद्यमण्डलस्यनिःसरणारम्भः ।  
तत्रस्पर्शमोक्षसम्मीलनोन्मीलनकालानामज्ञानान्मध्यकालिकविक्षेपग्रहणम् । भु-  
जकर्णवर्गान्तरपदंकोटिरितिपूर्वश्लोकोक्तमुपपन्नम् । छाद्यच्छादकमण्डलकेंद्रयोः  
पूर्वापरान्तराभावेमध्यग्रहणसम्भवाच्छाद्यच्छादकसुतिर्गत्यन्तरकलाभिःषष्टिप-  
टिकास्तदानातिकोटिकलाभिःकाडित्यनुपातेनस्थितिमर्दखण्डे । तत्रचन्द्रग्रहणे  
भूभागेतःसूर्यगत्यनुरोधात्सूर्यगतित्वमित्युपपन्नोद्वितीयश्लोकोक्तम् ॥ १२ ॥ १३ ॥



भा०टी०-पृथक् ग्राह्य ग्राहकमान योगार्द्धं और वियोगार्द्धं वर्ग निर्णयकरे । तिस्रो विक्षेप वर्ग हीन करके मूल निर्णयकरे । उन दो मूलको ६० से गुणकरके सूर्येन्दु स्पष्ट भुक्त्यन्तरस्ते भागकरनेपर स्थूलस्थितार्द्ध और स्थूल विमर्दार्ध दण्डादि होंगे ॥ १२५१३॥

अपस्थित्यर्धविमर्दार्धे असंकृत्साध्यै इति श्लोकाभ्यामाह-

स्थित्यर्धनाडिकाभ्यस्तागतयः पृष्टिभाजिताः ॥

लिप्तादिप्रग्रहेशोध्यं मोक्षे देयं पुनः पुनः ॥ १४ ॥

तद्विक्षेपैः स्थितिदलं विमर्दार्धं तथा सकृत् ॥

संसाध्य मन्यथा पाते तल्लिप्तादिफलं स्वकम् ॥ १५ ॥

सूर्यचन्द्रपातानां गतयः स्थित्यर्धघटीभिर्गुणिताः पृष्ट्या भक्ताः फलं कलादिप्रग्रहस्पृशं स्थित्यर्धनिमित्तं सूर्यचन्द्रयोर्हानिं मोक्षे मोक्षस्थित्यर्धनिमित्तं सूर्यचन्द्रयोर्देयं योज्यम् । चन्द्रपाते तल्लिप्तादिफलं स्थित्यर्धघट्यानीतं कलादिपूर्वफलं स्वकं स्वगत्युत्पन्नमन्यथा विपरीतं प्रग्रहस्थित्यर्धनिमित्तं योज्यं मोक्षस्थित्यर्धनिमित्तं हीनमित्यर्थः । तद्विक्षेपैस्तत्कालिकचन्द्रपाताभ्यामानीतशरकलाभिः । फलानां बहुत्वाद्विक्षेपैरिति बहुवचनम् । विक्षेपाभ्यामित्यर्थः । पुनः पुनः स्थितिदलं कार्यम् । अत्रैकं पुनः पदं स्पृशं स्थित्यर्धसम्बद्धं द्वितीयं मोक्षस्थित्यर्धसम्बद्धं पुनः पदम् । तेन स्पृशं स्थित्यर्धार्धसाधितचन्द्रपाताभ्यामानीतशरेण प्रागुक्तप्रकारेण स्पृशं स्थित्यर्धसंसाध्यममोक्षस्थित्यर्धार्धसाधितचन्द्रपाताभ्यामानीतशरेण पूर्वोक्तरीत्या मोक्षस्थित्यर्धसाध्यमित्यर्थः । तच्चोभयमसकृद्द्वारं वारं स्पृशं स्थित्यर्धानीतचालनेन मध्यकालिकौ चन्द्रपातावुत्तरीत्या प्रचाल्य तच्छरेण पूर्वोक्तरीत्या स्पृशं स्थित्यर्धमस्मादप्युत्तरीत्या स्पृशं स्थित्यर्धमेव यावद्विशेषः । एवं मोक्षस्थित्यर्धानीतचालनेन मध्यकालिकौ चन्द्रपातावुत्तरीत्या प्रचाल्य तच्छरेण पूर्वोक्तरीत्या मोक्षस्थित्यर्धमस्मादप्युत्तरीत्या मोक्षस्थित्यर्धमेव यावद्विशेष इत्यर्थः । ननु स्थित्यर्धविमर्दार्धयोरैकमित्युक्तेः कथं विमर्दार्धमसकृत्साध्यमिति नोक्तमित्यत आह । विमर्दार्धमिति । तथा स्पृशं मोक्षस्थित्यर्धसाधनरीत्या सकृदावद्विशेषस्तावत्स्पृशं मर्दार्धमोक्षमर्दार्धसंसाध्यम् । तथा हि स्थित्यर्धनाडिकाभ्यस्ता इत्यत्र विमर्दार्धनाडिकाग्रहात्स्पृशं मर्दार्धमोक्षमर्दार्धे साध्ये । आभ्यां प्रत्येकमसकृत्स्पृशं मर्दार्धमोक्षमर्दार्धे स्फुटं स्तः । अत्रोपपत्तिः । प्रागुक्तक्षेत्रं स्पृशं मोक्षसम्मिलनोन्मिलनफालिकशरवशादिति तदज्ञानान्मध्यकालिकशरग्रहणेन स्थूलं स्थित्यर्धमर्दार्धचातो मध्यकालात्तदन्तरेण पूर्वोक्तमध्यकालिकयोस्तेषां सम्भवात्तत्कालचालितचन्द्रपाताभ्यां विक्षेपस्तात्कालिको भवति परं स्थूलः । स्थूलस्थित्यर्धादानीतत्वात् । अतोऽस्मदानातिं स्थित्यर्धादिपूर्वापेक्षया सूक्ष्ममपि स्थूलमित्यसकृत्सूक्ष्ममिति । तत्र सम्मिल-

नोन्मीलनकालयोराकाशस्पर्शमोक्षसम्भवात्स्पर्शमोक्षमर्दार्यमिति ध्येयम् ॥ १५ ॥

भा०टी०-स्थित्यर्थं दण्डसे सूर्य चन्द्र और राहुकी गति गुणकरके ६० से भागकरने पर जो कलादिहों, सो ग्रहसे स्पर्शहीन ( पातस्थानमें योग ) और मोक्षमें चंद्रमा व सूर्यमें योग और पातस्थानमें वियोग करना होताहै ॥ १४ ॥

भा०टी०-तिस्ते तिस्रकालके विक्षेपद्वारा स्थित्यर्द्ध और विमर्दार्द्ध बारम्बार निर्णय करनेपर सूक्ष्म होताहै ॥ १५ ॥

अथ मध्यग्रहणस्पर्शमोक्षकालानाह-

स्फुटतिथ्यवसानेतुमध्यग्रहणमादिशेत् ॥

स्थित्यर्थनाडिकाहीनेग्रासोमोक्षस्तुसंयुते ॥ १६ ॥

स्पष्टतिथ्यन्तकाले । तुकारात्तत्पूर्वापरकालनिरासः । मध्यग्रहणं ग्रासोपचय-  
समाप्तिकथयेत् । मध्यग्रहणसम्बन्धेन मध्यसूर्यचन्द्रानीतमध्यतिथ्यन्ते तत्सम्भ-  
वं इति कस्यचिद्भ्रमस्तद्धारणार्थं स्फुटेति । स्थित्यर्थघटिकाभिरुनेतिथ्यन्तका-  
ले ग्रासः स्पर्शः । संयुते स्थित्यर्थघटीभिर्युतेतिथ्यन्तकालेमोक्षः । तुकारः स्पर्-  
शमोक्षस्थित्यर्थान्यां स्पर्शमोक्षकालाविति विषयव्यवस्थार्थकः । अत्रोपपत्तिः ।  
तिथ्यन्तकाले छाद्यच्छादकयोः पूर्वापरान्तराभावाद्योगे मण्डलस्पर्शायावान्भव-  
तिततः पूर्वामिमकालयोन्यूनणवातोऽत्र मध्यग्रहणकालः । केचित्तु “पर्वान्तः  
किलंसाधितो भवत्येसूर्येन्दुविहान्तरात्तस्मिन्विम्बसमागमो न हि यतश्चन्द्रः श-  
राग्रे स्थितः । तस्मादायनदृष्टिः संकृतविरोधानीततिथ्यन्तके विम्बैक्यं भवती-  
ति किं न विहितपूर्वैर्न विप्रो वयम् ॥ १ ॥ इत्यनेनात्र मध्यग्रहणं खण्डयन्ति ।  
तत्र । पूर्वापरान्तराभावे योगसत्त्वेन कदम्बसूत्रस्थयो र्याभ्योत्तरान्तरस्यैव सत्त्वे-  
न तत्र मध्यग्रहणस्योचितत्वात् । अन्यथा ध्रुवसूत्रे समसूत्रे वा योगान्धुपगमे वि-  
निगमनाविरहापत्तेः । यथागतग्रहयोः कदम्बसूत्रेणैव योगान्धुपगमात् । दृष्टिप्र-  
त्ययार्थदृक्कर्मोक्तेः । ग्रहणद्वयस्य स्वतएव दृग्गोचरत्वात् । ग्रहद्वयादर्शना-  
च्चेत्यादिसंक्षेपः । मध्यग्रहणकालात्पूर्वस्पर्शस्थित्यर्थघटीभिः स्पर्शः । अमि-  
मकालेमोक्षस्थित्यर्थघटीभिर्मोक्षः । स्थित्यर्थयोस्तदन्तररूपत्वेन सिद्धेः ॥ १६ ॥

भा०टी०-स्पष्टतिथिके शेषमें मध्यग्रहण होता है । तिस्ते सूक्ष्म स्थित्यर्द्ध दण्ड-  
वियोग करनेपर ग्रास ( स्पर्श ) काल होताहै और योग करनेसे मोक्षकाल होता है ॥ १६ ॥

अयं सम्पूर्णग्रहणे निमीलनोन्मीलनकालावप्याह-

तद्वदेव विमर्दार्थनाडिकाहीनसंयुते ॥

निमीलनोन्मीलनाख्ये भवेतां सकलग्रहे ॥ १७ ॥

सम्पूर्णग्रहेतद्वत् । यथा स्थित्यर्थो नाधिकतिथ्यन्तस्पर्शमोक्षौ तथेत्यर्थः ।

एवकारात्तद्वित्रीतिव्युदासः । स्पर्शविमर्दार्धमोक्षविमर्दार्धघटीभ्यांक्रमेणो-  
नयुतेतिथ्यन्तेक्रमेणनिमीलनोन्मीलनसञ्ज्ञेस्याताम् । अत्रोपपत्तिः । मर्दा-  
र्धस्यमध्यकालात्तदन्तररूपत्वेनतदूनाधिकैतस्मिन्क्रमेणनिमीलनोन्मीलनेसम्पू-  
र्णग्रहणंप्रभवतः । न्यूनग्रहणेतत्स्वरूपन्याघातात्तदभावः ॥ १७ ॥

भा०टी०-सम्पूर्ण ग्रहणमें सूक्ष्म विमर्दार्द्ध घटिका मध्य ग्रहणसमयसे हीन और  
तिसरें योग करनेसे निमीलन उन्मीलन काल होगा ॥ १७ ॥

अथेष्टकालइष्टग्रासज्ञानार्थकोटिकलानयनमाह-

इष्टनाडीविहीनेनस्थित्यर्धेनार्कचन्द्रयोः ॥

भुक्त्यन्तरसमाहन्यात्पष्ट्याप्ताःकोटिलितिकाः ॥ १८ ॥

सूर्यचन्द्रयोर्गत्यन्तरकलात्मकग्रहणारम्भाद्याइष्टघटिकाः स्पर्शस्थित्यर्धघट्य-  
नधिकास्ताभिरुनेनस्पर्शस्थित्यर्धेनगुणयेत् । अस्मात्पष्टिविभक्तमाप्ताःकोटि-  
कलाभवन्ति । अत्रोपपत्तिः । इष्टकालेछाद्यच्छादकमण्डलकेन्द्रयोरन्तरकर्ण-  
स्तत्कालशरोभुजस्तत्कालशराग्रमध्यकालिकशराग्रयोरन्तरंक्षिपवृत्ते कोटिरि-  
तिक्षेत्रइष्टघट्यूनस्पर्शस्थित्यर्धघटिकानांकलाःकोटिःसिद्धा । पूर्वस्पर्शकालिक-  
कोट्याःस्थित्यर्धघटिकानांसिद्धत्वात् ॥ १८ ॥

भा०टी०-सूर्यचन्द्रकी गतान्तरकलाके द्वारा ग्रहणारम्भसे दण्डादिविद्युक्त स्थि-  
त्यर्द्ध गुणकरके ६० से भागकरनेपर भागफल कोटी फला होगा ॥ १८ ॥

अथात्रतूर्यग्रहणेशेषमाह-

भानोग्रहेकोटिलिप्तामध्यस्थित्यर्धसङ्गुणाः ॥

स्फुटस्थित्यर्धसम्भक्ताःस्फुटाःकोटिकलाःस्मृताः ॥ १९ ॥

सूर्यस्यग्रहणउक्तप्रकारेण याःकोटिकलाः सूर्यग्रहणोक्तस्पष्टस्थित्यर्धानीताम-  
ध्यस्थित्यर्धेनसूर्यग्रहणोक्तस्पष्टशरानीतस्थित्यर्धेनसङ्गणिताः स्फुटस्थित्यर्धेनसू-  
र्यग्रहणाधिकारोक्तेनभक्ताः सत्यःस्पष्टाः कोटिकलाः सूर्यग्रहणतत्त्वज्ञैरुक्ताः ।  
अत्रोपपत्तिः । सूर्यग्रहणेस्पर्शमोक्षान्यतरमध्यकालयोरन्तरस्यस्थित्यर्धत्वा-  
त्तस्यचस्पष्टशरोद्भूतस्थित्यर्धलम्बनान्तरैक्यसंस्कारमितत्वात्स्पष्टस्थित्यर्धानुरु-  
द्धाउत्तरीत्यानीताःकोटिकलाः । अपेक्षिताश्चस्पष्टशरोद्भूतस्थित्यर्धानुरुद्धाः ।  
एतत्कोटिसम्बद्धक्षेत्रम् । स्थित्यर्धक्षेत्रान्तर्गतत्वात् । स्पष्टस्थित्यर्धस्यवृत्त-  
क्षेत्रोत्पन्नत्वाभावात् । अन्यथास्पष्टशरोद्भूतस्थित्यर्धस्यलम्बनान्तरैक्यसंस्का-  
रानुक्तिप्रसङ्गः । अतःस्पष्टस्थित्यर्धेनैतामागताःकोटिकलास्तदास्पष्टशरोद्भू-  
तक्षेत्रजमध्यमरूपस्थित्यर्धेनकाङ्क्षितस्फुटाःकलाःसिद्धाः ॥ १९ ॥

भा०टी०-सूर्यग्रहणमें कोटीकला मध्यस्थित्यर्द्धद्वारा गुणकरके स्फुट स्थित्यर्द्ध द्वारा  
भागकरनेपर स्फुट कोटीकला होगी ॥ १९ ॥

अथाभ्यइष्टग्रासानयनमाह-

क्षेपोभुजस्तयोर्वर्गयुतेर्मूलंश्रवस्तुतत् ॥

मानयोगार्धतःप्रोज्झ्यग्रासस्तात्कालिकोभवेत् ॥ २० ॥

क्षेपोविक्षेपोभुजः । कोटिभुजयोःकर्णसापेक्षत्वादाह । तयोरिति । कर्णस्तुतयोःकोटिभुजयोर्वर्गयोगान्मूलंसिद्धएव । तत्कर्णवर्गात्मकंमूलंग्राह्यग्राहकमानैक्यार्धाद्विशोध्यशेषंतात्कालिकः कल्पितेष्टकालसंबंधीग्रासोवांतर्ग्रासः स्यात् । अत्रोपपत्तिः । क्षेत्रपूर्वप्रतिपादितम् । स्पर्शकालेमानैक्यखण्डस्यकर्णत्वात्क्षेत्रयोरुभयोर्मध्यकालावधित्वादिष्टकर्णोन्मानैक्यखण्डमिष्टग्रासएव ॥

भा०टी०-विक्षेप( भुज ) वर्ग और कोटीफलका वर्ग मिलाकर मूल ग्रहण करनेसे कर्ण होगा । चन्द्रसूर्यमान-योगाद्धसे कर्णवियोग करनेपर तात्कालिक ग्रास होगा ॥ २०॥

अथमध्यग्रहणानन्तरमिष्टग्रासानयनमाह-

मध्यग्रहणतश्चोर्ध्वमिष्टनाडीर्विशोधयेत् ॥

स्थित्यर्थान्मौक्षिकाच्छेषं प्राग्वच्छेषंतुमौक्षिके ॥ २१ ॥

मध्यग्रहणकालादूर्ध्वमनन्तरम् । चकारोविशेषार्धकतुकारपरः । इष्टघटिकाःकर्म । मौक्षिकान्मोक्षकालसम्बद्धातुस्थित्यर्थात् । नस्पर्शविशोधयेत् । गणकइतिकर्त्रक्षेपः । शेषंकोटिलिप्तादिग्रासानयनान्तर्गणितकर्मप्राग्वद्भुक्तं यत्तरंसमाहन्यादित्युक्तप्रकारेणकुर्यात् । मौक्षिकेमोक्षस्थित्यर्थान्तर्गतेष्टकाले तुर्विशेषे ग्रासःशेषमुर्वरितोग्रासोऽज्वान्तरग्रासोभवति । नपूर्ववद्गतः । अत्रोपपत्तिः । पातादिमध्यग्रहणात्पूर्वमिष्टकालस्यग्रहणार्भावाधिकस्यस्पर्शस्थित्यर्थसम्बद्धत्वादागतोग्रासउपचयात्मकः । नावशिष्टः । अवशिष्टमण्डलस्यशुद्धत्वेनग्रस्तत्वासम्भवात् । एवंमध्यग्रहणानन्तरमिष्टकालस्यमोक्षस्थित्यर्थान्तर्गतत्वादुक्तरित्यानीतोग्रासोऽपचयात्मकः । नशुद्धविम्बदर्शनात्मकः । ग्रस्तत्वाभावात् ॥ २१ ॥

भा०टी०-मध्यग्रहणके पीछे होनेपर मौक्षिकस्थित्यर्थसे इष्टनाडी ( मोक्षकालविमुक्त इष्टघण्टादि ) वियोगकरके कोटीनिर्णय करे ॥ २१॥

अथाभीष्टग्रासदिष्टकालानयनश्लोकाभ्यामाह-

ग्राह्यग्राहकयोगार्धाच्छोच्याःस्वच्छन्नलिप्तिकाः ॥

तद्गर्गात्प्रोज्झ्यतत्कालविक्षेपस्यकृतिपदम् ॥ २२ ॥

कोटिलिप्तावेःस्पष्टस्थित्यर्थेनाहातहताः ॥

मध्येनलिप्तस्तन्नाड्यःस्थितिबद्ग्रासनाडिकाः ॥ २३ ॥

छाद्यच्छादकमानैक्यखण्डादभीष्टग्रासकलाः शोभ्याः । शेषस्यवर्गादभीष्ट-  
ग्रासकालिकविक्षेपस्यवर्गविशोध्य शेषस्यमूलकोटिकलाः । सूर्यग्रहणेविशेषमा-  
ह । रेवेरिति । सूर्यस्यग्रहणइतिशेषः । भानोर्ग्रहइतिपूर्वमुक्तेः । उक्तप्र-  
कारेणयाः कलास्तामध्यग्रहणकालस्पर्शमोक्षान्यतरकालयोरन्तररूपेणस्पष्टस्थि-  
त्यर्थेनगुण्याः । स्पष्टशरोत्पन्नस्यत्यर्थेनमध्यमेनभक्ताः फलंकोटिकलाभवन्ति ।  
स्थितिवत्स्थित्यर्थसाधनरीत्या । 'पष्टचासहण्यसूर्येन्दोर्भुक्त्यन्तरविभा-  
जिताः ।' इत्युक्तेनतासांकोटिकलानांघटिकायास्ताअभीष्टग्राससम्बन्धिघटि-  
काःस्पर्शमोक्षान्यतरस्थित्यर्थान्तर्गताःक्रमेणमध्यग्रहणाच्छेषागतावाभवन्ति ।  
अत्रोपपत्तिः पूर्वोक्तव्यत्यासात्सुगमतरा । परन्तुस्वाभीष्टग्रासकालिकशरज्ञाने  
सूक्ष्मम् । तच्छराज्ञानेमध्यकालिकशरग्रहणेनस्थूलम् । अतएवभास्कराचार्यैः  
कालसाधनेतत्कालवाणेनमुहुःस्फुटइत्युक्तमितिविशेषः ॥ २२ ॥ २३ ॥

भा०टी०—ग्राह्य और ग्राहकके योगार्द्धसे स्वीय आच्छन्न ( ग्रास ) कला पृथक्करे,  
तिसके वर्गसे तिसकालका विक्षेपवर्ग अलगकरके मूलकरनेसे कोटी होगी ॥ २२ ॥

भा०टी०—परन्तु सूर्यग्रहणमें कोटीकला स्पष्ट स्थित्यर्थसे गुणकरके मध्यस्थित्यर्थसे  
भागकरनेपर कोटी होगी । तिस्से स्थितिके सिद्ध होनेकी समान ग्रासनाईको  
स्थिर करना चाहिये ॥ २३ ॥

अथवक्ष्यमाणग्रहणपरिलेखोपयुक्तवलनस्यानयनंश्रीकाभ्यामाह—

नतज्याक्षज्ययाभ्यस्तात्रिज्यात्तातस्यकार्मुकम् ॥

वलनांशाःसौम्ययाम्याःपूर्वापरकपालयोः ॥ २४ ॥

राशित्रययुतादद्याद्वात्क्रान्त्यंशैर्दिक्समैर्युताः ।

भेदेऽन्तराज्यावलनासप्तत्यङ्गुलभाजिता ॥ २५ ॥

यत्कालिकंवलनंकर्तुमिष्टतात्कालिकंनतंनद्व्यग्रहणेचन्द्रस्यसूर्यग्रहणेमूर्यस्य  
साध्यम् । तद्यथास्वोदयात्सास्ताद्रतशेषघटिकाः । स्वदिनार्थान्तर्गताः  
स्वदिनार्थाद्दिनाःक्रमेणपूर्वापरनतघटिकाभवन्ति । तत्रतन्त्रवतिगुणंस्वदिनार्थभक्तं  
नतांशास्तेपांज्यानतज्येत्यर्थः । स्वदेशांशांशज्ययागुणितात्रिज्ययाभक्ताफलस्य  
धनुःकलात्मकंपाष्टिभक्तपूर्वापरकपालयोःपूर्वापरनतयोःक्रमेणाक्षरदक्षिणावलनां  
शाभवन्ति।यत्कालिकंवलनंतात्कालिकाद्वाद्वाद्वाशित्रययुतात्सायनांशाद्यंक्रान्त्यं  
शास्तेर्दिक्नुत्ययुतास्तेपांज्याभेदेभिन्नदिक्वेऽन्तरात्क्रान्त्यंशवलनांशयोरन्तरा-  
ज्यासप्तत्यङ्गुलैर्भक्ताशेषादिक्ता । अङ्गुलात्मकत्वेनहरस्योद्देशादङ्गुलादिकावलना-  
भवति । अत्रोपपत्तिः । समवृत्तपूर्वापरदिदिग्भ्यःक्रान्तिवृत्तपूर्वापरदिदि-  
शोपायतान्तरेणप्रलितादक्षरस्यादक्षिणस्यावारलनांशाः । तदानयनार्थप्रथमतः

समवृत्तादुत्तदिग्भ्यांविषुवदृत्तदिशोपायतान्तरेणवलितादक्षिणोत्तरयोस्तदा-  
 सवलनम् । तथाहि । समग्रोत्तरवृत्तंग्रहचिह्नस्थंसमविषुवदृत्तयोर्वृत्तमंत-  
 देशाग्रतयंशान्तरेणस्थवृत्तमाभ्यान्तरंवलनंतनुत्पमेवेतरदिशामन्तरंपूर्वंपा-  
 लस्यग्रहंसमवृत्तमाचीतोविषुवदृत्तमाभ्याउत्तरव्यादुत्तरम् । पश्चिमफपालस्थेतुसम-  
 वृत्तमाचीतोविषुवदृत्तमाभ्यादक्षिणव्यादक्षिणम् । तत्रक्षितिजस्थंग्रहतदन्तरमंक्षा-  
 क्षतुत्पम् । याम्योत्तरवृत्तस्थंग्रहतदन्तराभावः । अतस्त्रिज्यातुत्पयानतकालज्य-  
 याक्षज्यातुत्पाक्षवलनज्यातदेष्टनतज्ययाकेत्यनुपातागताक्षज्यायाधनुराक्षवल-  
 नमुक्तमुपपन्नम् । द्वितीयतुविषुवदृत्तदिग्भ्यःक्रांतिवृत्तदिशोपायतान्तरेणवलिताद-  
 क्षिणोत्तरयोस्तदायनंवलनम् । तथाहिध्रुवग्रोत्तवृत्तंग्रहचिह्नस्थंविषुवदृत्तेपत्रासन्नल-  
 गतितत्स्थानाच्चतुर्थाशान्तरेयत्स्थानंतद्विषुवत्माची । तस्याग्रहचिह्नात्त्रिभा-  
 न्तरितक्रान्तिवृत्तमाचीयदन्तरंनतदायनंवलनम् । तनुत्पमेवेतरदिशामन्त-  
 रम् । उत्तरायणस्थेग्रहदृत्तरंदक्षिणायनस्थेग्रहेदक्षिणम् । तत्स्वयनसंभावभा-  
 वात्मकम् । गोलसन्धौपरमक्रान्तितुत्पमतःसत्रिभक्रान्तितुत्पंसत्रिभग्रहगोल-  
 दिक्मित्युपपन्नराशित्रययुताग्राह्यान्क्रान्त्यंशैरिति । द्वयोर्वलनयोरेकदिव्येस-  
 मवृत्तमाचीतःक्रान्तिवृत्तमाचीतद्योगरूपस्फुटवलनान्तरेणवलनदिशिभवति ।  
 भिन्नदिव्येतुवलनान्तररूपस्फुटवलनान्तरणशेषदिशिभवति । तज्ज्यास्फु-  
 टवलनज्यात्रिज्यावृत्ते । अग्रपरिलंख एकोनपञ्चाशन्मितव्यासार्द्धवृत्तेदानार्थं  
 त्रिज्यावृत्तइयंतदैकोनपञ्चाशन्मितंव्यासार्धकेत्यनुपाते प्रमाणेच्छयोरिदंरापव-  
 र्तनाद्धरस्थानेऽधोययवत्यागात्सप्ततिः । अतोदिव्यसमैर्युताइत्याद्युपपन्नम् २४॥२५

भा०टी०-अस्तधो नवी दुर्द ज्वाको, अक्षज्यासे शुणकरके त्रिज्यासे भागकरने पर जो  
 ज्या होगी तिस्ते ध्रुवकरनेपर वलनांश होगा । नतके पूर्वोपरके अनुसारसे वलन उत्तर  
 दक्षिणमें स्थिर करना चाहिये ॥ २४ ॥

भा०टी०-सीत राशिवाले अस्तग्रहस्फुटकी निर्देश करे । वलनांश और डरक्रान्ति  
 एकदिशामें होनेसे योग, अन्यथा अन्तर करनेसे स्फुट वलन है । स्फुट वलनज्या  
 ५० से भागकरनेपर भागफल अंगुलादिक वलनग्रस्त ग्रहका होगा ॥ २५ ॥

अथकलात्मकविश्वविक्षेपादीनामङ्गलीकरणमाह-

सोन्नतंदिनमध्यर्धदिनार्धासंफलेनतु ॥

छिन्द्याद्विक्षेपमानानितान्येपामङ्गलानितु ॥ २६ ॥

दिनमानमध्यर्धमर्धइत्यध्यर्धस्वार्धयुक्तमित्यर्थः । अभीष्टकालिको-  
 न्नतघटीभिःसहितंदिनार्धनभक्तंफलेन । तुकारोयद्ग्रहणंतस्यादिनमानोन्नते  
 माहइत्यर्थः । विक्षेपयाह्याहकविश्वमानानि । तानिपूर्वोक्तानिकलात्म-

कानि । ग्रासादिकमपिध्येयम् भजेत् । तुकारात्फलमेषांकलात्मकानामङ्गलानिभवन्ति । अत्रोपपत्तिः । उदयास्तकालेविम्बकिरणानांभूमिगोलावरुद्धत्वेनालोर्ध्वस्थकिरणानांनयनप्रतिहननानर्हत्वादिव्यवक्तृत्वान्महद्भासते । तत्राङ्गलात्मकंविम्बफलात्रयात्मकैकाङ्गलप्रमाणेनभवति । समध्यस्येग्रहेतुविम्बस्यसर्वकिरणावरुद्धत्वान्नयनप्रतिधाताच्चसूक्ष्मंविम्बंभासते । तत्राङ्गलात्मकंविम्बंफलाचतुष्टयात्मकैकाङ्गलप्रमाणेनभवति । तत्रोदयास्तकालेशङ्कोरभावात्स्वमध्येतत्स्पष्टिज्यातुल्यत्वान्निज्यातुल्यशङ्कावुदयकालिकैकाङ्गलमानस्य कलात्रयस्यैकाङ्गलमुपचयोलभ्यतेतदेष्टशङ्काकइत्यनुपातेनाभीष्टकालेफलंयुक्तम् त्रयमेकाङ्गलस्यकलात्मकंमानंभवति । अतएवभास्कराचार्यैरुदयास्तकालेसार्द्धद्वयंकलाङ्गलमानमङ्गीकृत्य 'त्रिज्योद्धृतस्तत्समयोत्पशङ्कः सार्धद्वियुक्तोऽङ्गलल्लिप्तिकाःस्युः ।' इत्युक्तम् । तत्रभगवतालोकोनुकम्पयास्वल्पान्तरत्वाच्चमध्याह्न्यपिकलाचतुष्टयात्मकमेकाङ्गलमङ्गीकृत्यदिनार्धतुल्यपरमोन्नतकालएकपचयस्तदेष्टोन्नतकालेकइत्यनुपातागतफलयुक्तंत्रयंकलाएकाङ्गलमानमभीष्टकाले । तत्रदिनार्धभक्तोन्नतकालस्यफलरूपत्वाच्चयाणां समच्छेदतयायोजनैविगुणितं दिनार्धसार्धैकगुणदिनमानरूपमुन्नतकालयुक्तंदिनार्धभक्तमितिसिद्धम् । ततएतत्कलाभिरेकाङ्गलंतदेष्टकलाभिः किमित्यनुपातेनकलात्मकानामङ्गलीकरणमुक्तमुपपन्नम् ॥ २६ ॥

भा०टी०—दिनमानमें निजके अर्द्ध और उन्नतशटिका योग करके दिनार्द्धसे भागकरनेपर जो फल होगा, तिस्से कलादि विशेष विम्बमान आदिको भागकरनेसे अंगुलादि होंगे ॥ २६ ॥

अथाग्रिमग्रन्यस्यासङ्गतिवन्निरासार्थमधिकारसमार्त्तफक्कीकपाहस्पष्टम् । रङ्गनायेनरचितेर्म्यसिद्धान्तटिप्पणे । चन्द्रग्रहाधिकारोऽयंपूर्णोऽष्टमकाशये ॥ इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमवल्लालदेवज्ञात्मजरङ्गनायगणकविरचितेऽष्टमप्रकाशकेचन्द्रग्रहणाधिकारःपूर्णः ॥

इति चन्द्रग्रहणाधिकारः ।

चतुर्थाध्याय समाप्तः ।

अथ पंचमोऽध्यायः ।

अथमूर्यग्रहणाधिकारोव्याख्यायते । तत्रयत्पदार्थविशेषप्रयुक्तश्चन्द्रग्रहणाधिकारान्तिष्ठितःसूर्यग्रहणाधिकारस्तद्विशेषयोरभावस्यानादेयत्वात्तानियमात्तयोरभावस्यानन्यन्याजैनतयोरुद्देशमाह—

मध्यलग्नसमेभानौहरिजस्यनसम्भवः ॥

अक्षोदङ्मध्यभक्रान्तिसाम्येनावनतेरपि ॥ १ ॥

सूर्योऽमावास्यान्तकालिकेमध्यलग्नसमेसतिदिनमध्यस्थानऊर्ध्वयाम्योत्तरवृ-  
त्तेलग्नःक्रांतिवृत्तप्रदेशोमध्यलग्नत्रिप्रभाधिकारोक्तम् । तत्तुल्येसतिमध्याह्नइति  
फलितम् । हरिजस्यलग्ननस्यभूपृष्ठक्षितिजवशाल्लग्ननोत्पत्तेर्लघनस्यापिक्षिति-  
जवाचकहरिजशब्देनाभिधानात्सम्भवउत्पत्तिर्न । तत्रलग्ननाभावइत्यर्थः ।  
अथमध्याह्नइतिस्फुटोक्त्यपेक्षया मध्यलग्नसमइतिवक्रोक्तिः कृपालोर्भगवतौ  
नोचितेत्यग्रिमग्रन्थार्थतत्त्वविचारणयापिमध्याह्नतदभावानुपपत्तेःसाम्प्रदायिक-  
व्याख्यामनादत्यतत्त्वाथोव्याख्यायते । लग्नयोरुदयक्षितिजास्तक्षितिज-  
प्रदेशयोःसंलग्नक्रान्तिवृत्तप्रदेशयोर्भध्यम् । ऊर्ध्वमध्यप्रदेशस्त्रिभोनलग्न-  
मित्यर्थः । प्रयोगस्तुमध्याह्नइतिवत् । तत्तुल्येऽर्धलग्ननस्याभावइति ।  
'दर्शान्तलग्नप्रथमंविधायनलग्ननंवित्रिभलग्नतुल्ये । रयौतदूनेऽभ्यधिकेचत-  
त्स्यादेवधनर्णक्रमशश्चेद्यम् ॥ इतिभास्कराचार्येणस्फुटमुक्तेश्च । नत्यभावः  
स्थानमाह । अक्षेत्यादि । अक्षांशाउत्तरायेमध्यभस्यमध्यलग्नस्यक्रान्त्यंशाः ।  
अत्रमध्यलग्नशब्देनदशमभावस्त्रिभोनलग्नंवाप्राह्यमुभयपक्षेऽप्यदोषः । अन-  
योस्तुल्यत्वेऽवनतेर्नतेः । अपिशब्दात्सम्भवोन । अभावइत्यर्थः । नत्व-  
पिशब्दाल्लग्ननस्यापितत्राभावः । उत्तरक्रान्त्यक्षयोस्तुल्यत्वेमध्यलग्नतुल्याकृत्वा-  
भावेऽपितदभावापत्तेः । अत्रोपपत्तिः । अमावास्यान्तकालेसमौसूर्यचन्द्रौ । त-  
त्रचन्द्रशराभावेभूगर्भात्रीयमानंसूत्रमकंस्थानावधिचन्द्रस्पृशत्येवेतिभूगर्भच्छा-  
दकत्वंचन्द्रस्यसूर्यस्यच्छाद्यत्वंसम्भवति । तत्रमनुष्पाणामसत्वाद्भूपृष्ठेतेपांसत्वा-  
च्चभूपृष्ठान्नीयमानमर्कोपरिसूत्रंचन्द्रेनलगत्येव । किन्तुचन्द्राधिष्ठानगोलेचन्द्र-  
चिह्नादूर्ध्वलगति । तत्रयदाचन्द्रायातितदाभूपृष्ठेसूर्यस्यचन्द्रच्छादकोभव-  
ति । यदातुल्यमध्येसूर्यस्तदाभूगर्भसूत्रंभूपृष्ठसूत्रंचमूर्योपरिगमेकमेवचन्द्रेलग-  
तीतिभूपृष्ठेऽमान्तकालेचन्द्रच्छादकोभवति । अतएवभूगर्भपृष्ठमूत्रान्तरंलग्न-  
नम् । भूपृष्ठमूत्राल्मूर्योपरिगाचन्द्राधिष्ठानाकाशगोलेचन्द्रस्यशरसत्त्वेचन्द्रचि-  
ह्नस्यवालम्बितत्वात् । अतएवभास्कराचार्यैरुक्तम् ' हृगर्भसूत्रयोरे-  
क्यात्वमध्येनास्तिलग्ननम् ।' इति । अथचन्द्राधिष्ठानगोलेभूपृष्ठसूत्र-  
मर्कोपरिगतंचन्द्रचिह्नादूर्ध्वचन्द्रहृत्तेयदर्शंलगतितल्लग्नं हृत्ताफारक्रान्ति-  
वृत्तेभवति । यदातुहृत्तादित्रैक्रान्तिवृत्तंदाभूपृष्ठसूत्रंचन्द्राधिष्ठानगोलेच-  
न्द्रहृत्तेयचन्द्रादूर्ध्वयत्रलग्नंतत्रचन्द्रगोलस्यक्रान्तिवृत्तयाम्योत्तररूपकदम्बप्रोत-  
वृत्तमानीयचन्द्रगोलस्यक्रान्तिवृत्तेयत्रलग्नंतत्रचन्द्रचिह्नयोरन्तरंक्रांतिवृत्तेपूर्वपरं



रंस्फुटलम्बनकलाःकोटिः । चन्द्रस्यक्रान्तिवृत्तानुसारेणगमनाप्रोतवृत्तेक्रान्तिवृ-  
त्तद्वृत्तयोरन्तरंयाम्योत्तरंकलात्मकंनतिर्भुजः । भूगर्भपृष्ठमूत्रान्तरंद्वृत्तेकला-  
त्मकंद्वलम्बनंकर्णः । द्वृत्तस्यकदम्बप्रोतवृत्ताकारत्वेक्रान्तिवृत्तेतयोरन्तराभा-  
वाल्लम्बनाभावः । याम्योत्तरमन्तरंद्वलम्बनंनतिरिवोत्पन्ना । द्वृत्ताकार-  
क्रान्तिवृत्तेतुद्वलंबनमेवक्रान्तिवृत्तेतयोरन्तरमितिलम्बनमुत्पन्नंत्यभावश्च ।  
तथाचद्वृत्तस्यकदम्बप्रोतवृत्ताकारत्वेत्रिभोनलप्रस्थानेऽर्कोभवति । तद्वृत्तस्य  
क्रान्तिवृत्तयाम्योत्तरत्वेनोदयास्तलप्रमध्यवर्तित्वेनलप्रस्थानाद्विभान्तरितत्वा-  
त् । नहिक्रान्तिवृत्ताद्याम्योत्तरान्तरज्ञानार्थंसमप्रोतवृत्तमङ्गीकार्यम् । येन  
दशमभावतुल्याकैलम्बनाभावउपपन्नःस्यात् । क्रान्तिवृत्तस्यगोलवृत्तत्वेनसम-  
प्रोतवृत्तस्यदेशवृत्तत्वेनसम्बन्धाभावात् । अतएवभगवतासर्वज्ञेननतिसाधना-  
र्थमग्रेदृक्क्षेपःकदम्बप्रोतवृत्तेत्रिभोनलप्रस्थैवसाधितः । दृक्क्षेपाभावेत्रिभोनल-  
प्रस्थस्त्रिमध्यस्थत्वेनतदातस्यदशमभावतुल्यत्वेनदशमभावनतांशाभावादृक्क्षे-  
पाभावः । तदात्रिभोनलप्रस्थनतांशाभावश्च । नतांशाभावस्त्वक्षांशतुल्यो-  
त्तरक्रान्तौसुखार्थं स्थूलांगीकारेतुदशमभावस्यैवततांशोन्नतज्येदृक्क्षेपद्वग्गती  
नतिलम्बनयोःसाधनार्थंसमनन्तरमेवभगवतोक्तेर्नतुवस्तुरूपे । आयासेनदृक्-  
क्षेपसाधनस्योक्तस्यैवयथ्यापत्तेरितिसर्वानिरवद्यम् ॥ १ ॥

भा०टी०-- सूर्यस्फुट मध्यलग्न सम होनेसे लम्बनका सम्भव नहीं होता । उत्तर-अक्षांश  
और दशमका क्रान्तिसाम्यमें अवनतिकीभी सम्भावना नहीं है ॥ १ ॥

अथोद्दिष्टयोरभावस्थानातिरिक्तस्थानेसम्भवात्प्रतिपादनंप्रतिजानीते-

देशकालविशेषेणयथावनतिसम्भवः ॥

लम्बनस्यापिपूर्वान्यदिग्वशाच्चतथोच्यते ॥ २ ॥

देशविशेषेणकालविशेषेणवनतिसम्भवोनतिकालोत्पत्तिर्गोलस्थित्यायथाभ-  
वति । लम्बनस्यापिसमुच्चयेत्रिभोनलप्रस्थानात् पूर्वापरदिगनुरोधात् । च-  
कारात्सम्भवादेशकालविशेषेणयथाभवतीत्यर्थः । तथातुल्येननतिलम्बने  
आनयनद्वारामयाकथ्यते ॥ २ ॥

भा०टी०-- देशकालके उपरोक्त न होनेसे जो अवनति होती है और मध्यरेखाके पृथ-  
या पश्चिममें होनेके वशसे जो लम्बन होता है, सो इससमय कहता हूँ ॥ २ ॥

तत्रापयुक्तामुदयामिषामाह-

लग्नं पर्वान्तनाडीनांकुर्यात्स्वैरुदयासुभिः ॥

तज्ज्यान्त्यापक्रमज्यात्रोलम्बज्यातोदयाभिधा ॥ ३ ॥

स्वैःस्वदेशीयैरुदयासुभीराशुदयासुभिःपर्वघटिकानांलग्नगणकःकुर्यात् ।  
 पर्वान्तकालिकंलग्नसाध्यमित्यर्थः । यद्यपिपूर्वलमसाधनंस्वोदयैरेवोक्तमिति  
 स्वरुदयासुभिरिति व्यर्थं तथापि समनन्तरमेव दशमभावसाधनोक्त्या कस्याचिद्लग्नं  
 व्यक्षोदयैरेवात्र साध्यामिति भ्रमस्य वारणाय पुनरुक्तिः । तस्य लग्नस्यायनांशस-  
 कृतस्य ज्याभुजज्यापरमक्रान्तिज्यागुण्यास्वदेशीयलम्बज्याभक्ताफलमुद-  
 यसंज्ञं स्यात् । अत्रोपपत्तिः । लग्नक्रान्तिज्यासाधनार्थं लग्नभुजज्यायाः  
 परमक्रान्तिज्यागुणस्त्रिज्याहरस्तत्तोलम्बज्याकोटौ त्रिज्याकर्णस्तदालमक्रान्ति-  
 ज्याकोटौ कः कर्ण इत्यनुपाते त्रिज्ययोर्नां शाल्लमभुजज्यापरमक्रान्तिज्यागुणाल-  
 म्बज्याभक्ताफलं लग्नस्याग्रा । इयं भगवतोदयसंज्ञोक्तालमस्योदयसंज्ञत्वात् ।  
 उदयसम्बन्धाच्चेत्युक्तमुपपन्नम् ॥ ३ ॥

भा० टी०-स्वदेशीय उदयमाणसे पर्वान्तकालकी ( सायन ) लग्न गिने । तिसकी भुज-  
 ज्याको परमापक्रमज्या ( १३९७ ) से गुणकरके स्वदेशीय लम्बज्यासे भागकरनेपर  
 उदय होगा ॥ ३ ॥

अथोपयुक्तां मध्यज्यां सार्धं श्लोकेनाह-

तदालङ्कोदयैर्लग्नमध्यसंज्ञं यथोदितम् ॥

तत्क्रान्त्यक्षांशसंयोगोदिक्रसाम्येऽन्तरमन्यथा ॥ ४ ॥

शेषनतांशास्तन्मौर्वीमध्यज्यासाभिधीयते ॥

तदापर्वान्तकाले लङ्कोदयैर्व्यक्षदेशीयराशुदयैर्यथोदितपूर्वोक्तप्रकारेण जात-  
 कपद्धस्युक्तनतघटीभिर्द्धनमृण्ययायोग्यमध्यसंज्ञं लग्नमदशमभावात्मकं साध्यम् ।  
 अत्र लग्नसम्बन्धेन स्वदेशराशुदयासुग्रहणशङ्कावारणाय लङ्कोदयैरित्युक्तम् । त-  
 स्य दशमभावस्यायनांशसंस्कृतस्य क्रान्तिः स्वदेशाक्षांशाः । अनयोयोग एकदि-  
 क्त्वे कार्यः । अन्यथाभिन्नदिवत्वेऽन्तरं तयोरेव शेषं संस्कारजदिकानतांशास्ते  
 पांज्याकार्या सामध्यलग्ननतांशज्यामध्यज्योच्यते तत्सम्बन्धात् । अत्रोपप-  
 त्तिः स्पष्टा ॥ ४ ॥

भा० टी०-तदोपरान्त लङ्कोदयमाणसे ( सायन ) मध्यलग्न ( दशम ) साधन करे ।  
 मध्यलग्नकी क्रान्ति और अक्षांश एक ओर होनेसे योग और अन्यथा वियोग करनेसे  
 शेषनतांश होता है, तिसकी ज्या करनेसे मध्यज्या होती है ॥ ४ ॥

अथाभ्यामुपयुक्तं दृक्क्षेपं लम्बनोपयुक्तां दृग्गतिं च सार्धं श्लोकेनाह-

मध्योदयज्ययाभ्यस्तात्रिज्यात्तावर्गितं फलम् ॥ ५ ॥

मध्यज्यावर्गविशिष्टिष्टं दृक्क्षेपः शेषतः पदम् ॥

तत्रिज्यावर्गविशेषान्मूलं शङ्कुः सदृग्गतिः ॥ ६ ॥

पूर्वोक्तमध्यज्यापूर्वानीतोदयाभिधयोदयज्यया । अस्याज्यारूपत्वाज्य-  
येत्युक्तम् । गुणितात्रिज्ययाभक्तफलवर्गितंवर्गःसञ्जातोयस्यतत् । फलस्यव-  
र्गःकार्पइत्यर्थः । मध्यज्यायावर्गेविशिष्टहीनवर्गितंफलकार्यम् । शेषान्मूलं  
दृक्क्षेपःस्थात् । दृक्क्षेपत्रिज्ययोर्यावर्गोत्तयोरन्तरान्मूलंशङ्कुःसजानी-  
तःशङ्कुदिग्गतिसञ्ज्ञोभवति । नतुशङ्कुमात्रम् । अत्रोपपत्तिः ।  
त्रिभोनलमस्यदृग्ज्यानपनार्थक्षेत्रम् । मध्यलमदृग्ज्याकर्णस्त्रिभोनलमस्यया-  
म्योत्तरवृत्तात्भागपरस्थितत्वेन तत्स्वस्वस्तिकान्तरस्थिततदीयदृग्दृत्तप्रदेशांश-  
ज्याकोटिः । मध्यलमत्रिभोनलप्रान्तरांशज्याकान्तिवृत्तस्योभुजः । अत्र  
भुजानयनंबोदयलमस्थकान्तिवृत्तप्रदेशः । प्राक्स्वस्तिकात्तद्वान्तरेणोत्तरद-  
क्षिणोभवति । एवमस्तलमप्रदेशःपरस्वस्तिकादक्षिणोत्तरः । तदनुरोधेनच  
त्रिभोनलमप्रदेशकान्तिवृत्तीययाम्योत्तरवृत्तरूपतद्दृग्दृत्तंक्षितिजेयाम्योत्तरवृत्त-  
क्षितिजसम्पातात्तद्वान्तरेणलममवश्यंभवति । अतस्त्रिज्यातुल्यमध्यलमदृ-  
ग्ज्यायालमात्रातुल्योभुजस्तदानीदृग्ज्ययाकर्णइत्यनुपातेनसफलसञ्ज्ञः । त-  
द्वर्गोनान्मध्यलमदृग्ज्यावर्गान्मूलंत्रिभोनलमस्यदृग्ज्यादृक्क्षेपाख्या । एतद्व-  
र्गोनात्त्रिज्यावर्गान्मूलंत्रिभोनलमशङ्कुदिग्गतिसञ्ज्ञः । अत्रेदमवधेयम् । त्रि-  
प्रभाधिकारोक्तप्रकारेणत्रिभोनलमस्यशङ्कुदृग्ज्येदृग्गतिदृक्क्षेपतुल्येनभवतः ।  
किन्तुदृग्गतिदृक्क्षेपाभ्यां क्रमेणन्यूनाधिकेभवतः सर्वदाबूलीकर्मणानुभवात् ।  
अतजानीतोऽयंदृक्क्षेपस्त्रिभोनलमदृग्मण्डलास्थितोऽपिनत्रिज्यानुरुद्धः । किन्तु  
फलवर्गान्नत्रिज्यावर्गंपदरूपविलक्षणवृत्तव्यासार्द्धप्रमाणेनसिद्धइतिगम्यते।अतो  
दृग्ज्यायांस्त्रिज्यानुरुद्धत्वेनत्रिज्यावृत्तपारिणतोदृक्क्षेपस्त्रिभोनलमस्यदृग्ज्या-  
स्फुटदृक्क्षेपरूपा । अस्यास्तत्रिज्यावर्गोत्पादिनादृग्गतिःस्फुटात्रिभोनलमशङ्कु-  
रूपा । एतदनुक्तिःस्वल्पान्तरत्वाद्गणितसुखार्थकृपावृत्ताकृता । त्रिप्रभक्ति-  
यांगौरवभिषेतन्मागान्तरंलाघवादुक्तमितिदिक् ॥ ५ ॥ ६ ॥

भा०टी०-मध्यज्याको पहली कही हुई दृग्ज्यासे गुण करके विज्यासे भागकरके  
वर्ग करता हुआ मध्यज्यावर्गसे विभाग करके मूल करनेसे दृग्क्षेप होता, दृग्क्षेपवर्ग  
और विज्यावर्गका अन्तर शङ्कुवर्ग है; तिसके मूलको दृग्गति कहते हैं ॥ ५ ॥ ६ ॥

अथलाघवाद्दृक्क्षेपदृग्गतीगणितसुखार्थशोकाधेनाह-

नतांशवाहुकोटिज्येस्फुटेदृक्क्षेपदृग्गती ॥

दशमभावनतांशानां भुजकोट्योर्नतांशतद्ननवतिरूपयोरनयोऽयंक्रमेणदृक्-  
क्षेपदृग्गतीअस्फुटस्फुट । यद्वास्फुटेप्रागुक्तेदृक्क्षेपदृग्गतीविहायगणितलाघवा-  
र्थदशमभावनतांशभुजकोट्योर्नतस्थानापन्नेमाह । यत्तद्व्यज्याभावेनतांश-  
वाहुकोटिज्येदृक्क्षेपदृग्गतीस्फुटेइति । तत्र । उक्तप्रकारेणननुमिद्वेस्तन्मयन-

स्यव्यर्थत्वात् । अत्रोपपत्तिः । त्रिभोनलमस्य दशमभावा सन्नत्वेन दशमभावस्य  
याम्योत्तरवृत्तस्थत्वेन लाघवायै दशमभावमेव त्रिभोनलमं प्रकल्प्य तत्र तां शिष्याम-  
ध्यज्या रूपान्त्रिभोनलमदृक्क्षेपः । उन्नतज्या शङ्कुदृग्गतिः । इदमतिस्पष्टम् । यैस्तु  
भगवतोक्तं मध्यलमं दशमभावपरतया व्याख्यातं तेषां मततदुक्तमिति सूक्ष्मम् ।  
प्रयाससाधितदृक्क्षेपदृग्गती प्रागुक्तसूक्ष्मे अप्यतिस्पष्टं इति ध्येयम् । भास्कराचा-  
र्यैस्तु । ' त्रिभोनलमस्य दिनार्थजातेन ततोन्नतज्येयदिवासुखार्थम् ॥ ' इति यदुक्तं  
तदस्मात्सूक्ष्ममिति ध्येयम् ॥

भा० टी०—सूक्ष्मपक्षे दशमलमके नतांशको बाहु और कोटिज्याको दृक्क्षेप और  
दृग्गति समझा जाता है ॥

अथ लम्बनोपयुक्तं छेदकथनपूर्वकं लम्बनानयनं सार्द्धं शोकेनाह—

एकज्यावर्गं तच्छेदोलब्धं दृग्गतिजीवया ॥ ७ ॥

मध्यलमार्कविश्लेषज्या छेदेन विभाजिता ॥

रवीन्द्रोर्लम्बनं ज्ञेयं प्राक्पश्चाद्वटिकादिकम् ॥ ८ ॥

एकराशिष्यायावर्गदृग्गतिजीवया प्रागुक्तदृग्गत्या । दृग्गतिं त्रिशङ्करूप-  
त्वेन ज्यारूपत्वाजीव्येति स्वरूपप्रतिपादनम् । भागहरणेन लब्धं छेदसन्तं  
स्यात् । अथ मध्यलमं त्रिभोनलमं दशान्तफालिकं ननु दशमभावः  
तात्कालिकः सूर्यः अनयोऽन्तरस्य त्रिभोनलमधिकस्य ज्या छेदेन प्राक्पश्चाद्वटिकादिकं  
फलपटिकादिकं प्राक्पश्चात् त्रिभोनलमरूपमध्यलमस्यानात्वर्यापरविभागयोः सूर्य-  
यैश्चन्द्रयोस्तुल्यलम्बनं ज्ञेयम् । अत्रोपपत्तिः । ' त्रिभोनलमार्कविश्लेष-  
शिभिर्नीकृता हता व्यासदलेन विभाजिता । हता फलादि त्रिभलप्रज्ञाना त्रिजीव-  
या संपटिकादि लम्बनम् ॥ ' इति सिद्धान्तशिरोमणौ सूक्ष्मं लम्बनानयनमुक्तम् ।  
तस्योपपत्तिस्तद्वटिकायां सुप्रसिद्धा । मध्यलमस्य त्रिभोनपरग्वेन व्याप्त्यानात्म-  
मध्यलमार्कविश्लेषज्या त्रिभोनलमार्कविश्लेषशिभिर्नीकृता जाता । इयं चतुर्गुणा त्रि-  
भोनलमशरूपदृग्गत्या च गुण्या त्रिष्यावर्गेण भाज्येति लम्बनानयनप्रकारेण मि-  
लम् । तत्र चतुर्गुण्यवर्गयोगुणदृग्गत्या गुणापरग्वेन न हस्मान् एका राशिष्याय-  
गेऽसिद्धः । अत्रापि दृग्गत्येकराशिष्यावर्गगुणदृग्गत्या गुणापरग्वेन हस्मान् एका-  
ज्यावर्गद्वयादिना छेदोपपन्नः । हरस्य छेदाभिगानात् । अतो मध्यलमा-  
र्कत्वाद्युक्तमुपपन्नम् । लम्बनपटीभिर्भयोऽन्तर्न च ध्यमानमिति आरभ्य-  
कमिति सूचनाय रवीन्द्रोर्लम्बनमिति युक्तम् । अन्यथा दशान्तकाटे सूर्यगतमुप-  
ष्टमुत्राचन्द्ररक्षायानन्दनिम्बनद्वयमिति लम्बनं दृग्गत्या सूर्यगतमुपपत्तिः । त्रि-  
भोनलममनेऽलम्बनाभावात् प्राक्पश्चाद्वटिकादिकम्

दित्युक्तम् । अत्रेदमववेयम् । लम्बनानयनेमध्यलम्बस्यत्रिभोनलभेत्यर्थेऽहदः पूर्वसाधितसूक्ष्मदृग्गत्यासूक्ष्मोमतांशेत्यादिगृहीतस्थूलदृग्गत्यास्थूलइति । एवंमध्यलभेत्यस्यदशमभावार्थेतुविपरीतमिति । एतेनमध्यलभेत्यस्यदशमभावार्थः । तत्रप्रयाससाधितसूक्ष्मदृग्गत्यासूक्ष्मलम्बनम् । नतांशेत्याद्युक्तस्थूलदृग्गत्यास्थूललम्बनमितिसाम्प्रदायिकोक्तंनिरस्तम् । युक्त्यभावात् । नचात्रमध्यलम्बरूपदशमभावगृहेऽपिगोलयुक्त्याप्रतिपादनस्यसत्त्वात्कथमादित्योक्तमध्यलभमितिपदंसार्वजनीनदशमभावप्रत्यायकंत्रिभोनलम्परतयाहठाध्याख्यातुंयुक्तम् ॥ 'नतांशबाहुकोटिज्येस्फुटेदृक्षेपदृग्गती' ॥ इत्यत्रस्फुटेइत्यनेनभगवतस्तदाशयस्यव्यक्तीकृतत्वादितिवाच्यम् । तथापिगौरवसाधितदृक्षेपोक्तिर्भगवदाशयास्थितत्रिभोनलम्बग्रहणंव्यनक्ति । अन्यथाप्रयाससाधितदृक्षेपस्यवैयर्थ्यापत्तेरितिसुधियावलोक्यमित्यलंविस्तरेण ॥ ८ ॥

भा०टी०-एकराशिज्याचर्गको दृग्गति ( ज्या ) द्वारा भागकरनेसे छेद होगा । मध्यलम्ब और तिसकालका सूर्य अन्तर करके ज्या करे, तिसको छेदसे भागकरनेपर मध्यलम्बसे पूर्वापर विचार करके रविसे चंद्रमाके लम्बन दृष्टादि स्थिर होंगे ॥ ८ ॥

अथमध्यग्रहणकालज्ञानार्थतियौलम्बनसंस्कारंतदसकृत्साध्यमितिचाह-

मध्यलग्नाधिकेभानौतिथ्यन्तात्प्रविशोधयेत् ॥

धनमूनेऽसकृत्कर्मयावत्सर्वस्थिरीभवेत् ॥ ९ ॥

सूर्येमध्यलग्नंत्रिभोनलग्नंतस्मादधिकेसतितिथ्यन्ताद्दर्शतिथ्यन्तकालादागतं लम्बनंशोधयेत् । सूर्येत्रिभोनलग्नान्धनमूनेसतितिथ्यन्तकालेलम्बनंधनंघुतं कार्यम् । एवंकर्मगणितमसकृन्मुहुःकार्यम् । अयमर्थः । तिथ्यन्तकालिकः सूर्यौलम्बनघटीभिःक्रमेणपूर्वाग्रिमकालेचाल्पोलम्बनसंस्कृततिथ्यन्तेऽर्कोभवति । तस्माल्लम्बनसंस्कृततिथ्यन्तकालेलम्बनदशमभावौमसाध्यपूर्वांत्करीत्यालम्बनंसाध्यम् । इदमपिकेवलतिथ्यन्तेसंस्कार्योत्करीत्यालम्बनं केवलंतिथ्यन्तेसंस्कार्यम् । अस्मादपिलम्बनंतिथ्यन्तेसंस्कार्यमित्यसकृदिति । गणितावधिमाह । यावदिति । सर्वगणितंलम्बनादियावद्यत्पारिवर्तावधिस्थिरीभवेत् । अविलक्षणयावदविशेषइत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । दर्शान्तकालेरविगतभूषष्ठसूत्राच्चन्द्रस्याधोलम्बितत्वेन त्रिभोनलग्नाहूनेरचोक्तान्तिवृत्ते पूर्वापरान्तराभावनेकसूत्रस्थितत्वरूपयुतिर्दर्शान्तकालाल्लम्बनकालेनाग्रेभवति । शीम्रगच्चन्द्रस्यमन्दगरवितःपृष्ठेस्थितत्वात् । अधिकेरचौचन्द्रस्यपुरःस्थितत्वेनदर्शान्तकालाल्लम्बनकालेनपूर्वयुतिर्भवति । अतोदर्शान्तकालेल्लम्बनसंस्कृतोमध्यग्रहणकालःस्यात् । युतिकालस्यमध्यग्रहणकालत्वात् । परन्तुतावतालम्बनकालेनसूर्यस्यापिकान्तिवृत्तेचलनाल्लम्बनसंस्कृतदर्शान्तकालेरविगतभूषष्ठसू-

त्राच्चन्द्रस्यलम्बितत्वंस्यादेवेतिमध्यग्रहणकालस्त्वसिद्धः । नहिमूयोधनलम्बन-  
 ऋणलम्बनेचन्द्रश्चलम्बनकालेस्थिरोयेनतयोर्युतिःसङ्गतास्यात् । अतस्तादृ-  
 शकालात्पुनस्तात्कालिकलम्बनं प्रसाध्यदर्शान्तेषुनःसंस्कार्यम् । मध्यकालः  
 स्यात् । एवंतादृशलम्बनसंस्कृतदर्शान्तेऽपितयोर्भूपृष्ठसूत्रस्थत्वाभावात्पुनर्ल-  
 म्बनंसाध्यम् । तत्संस्कृतोदर्शान्तोमध्यग्रहइत्यसकृद्विधिनायदालम्बनपूर्व-  
 लम्बनतुल्यसिध्यतितदावश्यं तादृशलम्बनसंस्कृतदर्शान्तरूपमध्यग्रहणकालेभूपृ-  
 ष्ठसूत्रतयोःसन्निवेशः । यतस्तदासूर्यगतभूपृष्ठसूत्रचन्द्रयोरन्तराभावेनपूर्वाग-  
 तलम्बनतुल्यलम्बनस्यपुनःसिद्धेः । अन्यथातुल्यलम्बनानुपपत्तेः । तस्मा-  
 न्मध्यकालोऽसकृद्यावद्विशेषःसाध्यइत्युपपन्नमध्यलम्बेत्यादि ॥ ९ ॥

भा०टी०—मध्यलम्बने सूर्य अधिकहो तो तिथ्यन्तरे काल-लम्बन भलग करे, नहीं  
 हो अन्यथा योग करे । प्राप्त समयके ऊपर फिर लम्बनसाधन करके तिथ्यन्तरे  
 संस्कार करे । जबतक स्थिर नहो तबतक ऐसाही करे ॥ ९ ॥

अथनतिसाधनमाह—

दृक्क्षेपःशीततिग्मांशोर्मध्यभुक्तयन्तराहतः ॥

तिथिग्रन्थिज्याभाक्तोलब्धंसावनतिर्भवेत् ॥ १० ॥

दृक्क्षेपःप्रागानीतःशीततिग्मांशोश्चन्द्रार्कयोर्मध्यगतीकलात्मकेतयोरन्तरे-  
 णगुणितयात्रिज्याभाक्तःफलंसादेशकालविशेषाभ्यांयागोलेसिद्धाभवति सैवा-  
 न्नगणिते नतिर्भवेत् । अत्रोपपत्तिः । यदाक्रान्तिवृत्तंहृत्ताकारंतदान-  
 त्यभावइतिप्रागुक्तम् । तत्रत्रिभोनलम्बस्यस्वमध्यस्थत्वेनदृक्क्षेपाभावः । यत्र  
 चपृष्ठक्षंशास्तत्रदेशेत्रिभोनलम्बस्थक्षितिजस्थत्वेनपरमानतिः । परमास्तुन-  
 तिकलाभूगर्भक्षितिजाद्रूपृष्ठक्षितिजस्यभूव्यासार्धान्तरेणोच्छ्रितत्वाद्रतियोज-  
 नैर्गत्यन्तरकलालम्ब्यन्तेतदाभूव्यासार्धयोजनैःका इत्यनुपातेन तत्रमध्यगति-  
 योजनानांभूव्यासार्धस्यचनियतत्वाद्भूव्यासार्धेनापवर्तःकृतः । तेनमध्यगत्य-  
 न्तरकलानांस्वल्पान्तरेणपञ्चदशांशःपरमानतिकलाः।अतएवपट्टिषट्कानांपञ्च-  
 दशांशोघटिकाचतुष्टयंपरमंलम्बनंसिद्धम् । आभिस्त्रिज्यातुल्यदृक्क्षेपेसूर्यग-  
 तभूपृष्ठसूत्राच्चन्द्रस्यदक्षिणोत्तरेणावलम्बनंभवति । अतस्त्रिज्यातुल्यदृक्क्षेपेण  
 मध्यगत्यन्तरपञ्चदशांशोनतिस्तदेष्टदृक्क्षेपेणकेत्यनुपातेनगत्यन्तरगुणोदृक्क्षेपो  
 हरघातेनपञ्चदशगुणितत्रिज्यात्मकेनभक्तोनतिकलाइत्युपपन्नम् ॥ १० ॥

भा०टी०—दृक्क्षेपको रविचन्द्रमध्यभुक्तयन्तरसे गुणकरके १५ गुणित-त्रिज्यासे भाग  
 करनेपर अवनति स्थिर होगी ॥ १० ॥

अथप्रकारान्तराभ्यांनतिसाधनंलाघवादाह—

दृक्क्षेपात्सप्ततिरुताद्भवेद्भावनतिःफलम् ॥

अथवात्रिज्ययाभक्तात्सप्तसप्तकसङ्गुणात् ॥ ११ ॥

सप्तत्याभक्तादृक्क्षेपात्फलंकलादिकानतिःप्रकारान्तरेणभवेत् । अथवा प्रकारान्तरेणसप्तसप्तकसङ्गुणात्सप्तानां सप्तकंसप्तवारमावृत्तिर्वर्णकोनपञ्चाशदित्यर्थः । तेनगुणितादृक्क्षेपात्रिज्ययाभक्तात्फलंकलादिकानतिः । अत्रोपपत्तिः । दृक्क्षेपस्यगत्यन्तरकलामित ७३ । २७ गुणकपञ्चदशगुणितत्रिज्यामितहरौ ५१५७० प्रथमप्रकारेगत्यन्तरापवर्त्तितौहरस्थानेसप्ततिः । द्वितीयप्रकारेपञ्चदशभिरपवर्त्यगुणस्थानेस्वल्पान्तरादेकोनपञ्चाशद्वरस्थानेत्रिज्येत्युपपन्नम् ॥ ११ ॥

भा०टी०-अथवा दृक्क्षेपको ७० से भाग करनेपर वही होगा; या ४९ से गुणकरके त्रिज्यासे भाग करनेपरभी होजायगा ॥ ११ ॥

अथनतेर्दिग्ज्ञानंस्पष्टविक्षेपंचाह-

मध्यज्यादिग्वशात्साचविज्ञेयादक्षिणोत्तरा ॥

सेन्दुविक्षेपदिवसाम्येयुक्ताविश्लेषितान्यथा ॥ १२ ॥

सावनतिर्मध्यज्यायादिगनुरोधादक्षिणोत्तरामध्यज्याचेदक्षिणातदानतिरपि दक्षिणाचेदुत्तरातदोत्तराज्ञेया । चःसमुच्चये । तेनमध्यज्यानतांशदिकेति । सादक्षिणोत्तरानतिश्चन्द्रविक्षेपदिवसमत्वे । तयोरेकदिवस्वेत्यर्थः । युक्ता विक्षेपेणयुतेत्यर्थः । अन्यथातयोर्भिन्नदिवस्वेविक्षेपेणान्तरितांशपदिकाविक्षेपसंस्कृतानतिःस्पष्टशररूपास्यात् । अत्रचन्द्रविक्षेपोमध्यग्रहणकालिकइतिध्येयम् । अत्रोपपत्तिः । नतांशदिकर्मध्यज्यावशादृक्क्षेपस्योत्पन्नत्वात्तदुत्पन्नतेस्तद्विक्तव्युक्तमेव । अथरविगतभूपृष्ठसूत्राच्चन्द्राकाशगोलैकान्तिवृत्तावधियाम्योत्तरान्तरस्यनतित्वात्कान्तिमण्डलाच्चन्द्रविम्बावधिविक्षेपत्वाद्रविगतभूपृष्ठसूत्राच्चन्द्रविम्बावधियाम्योत्तरान्तरस्यसूर्यग्रहणोपयुक्तनतिसंस्कृताविक्षेपरूपस्पष्टविक्षेपत्वादयोरेकदिशियोगोभिन्नदिश्यन्तरमित्युपपन्नम् ॥ १२ ॥

भा०टी०-मध्यज्यादिकके अनुसार भवनति दक्षिणोत्तरा होगी, दिवसाम्येयं चन्द्रविक्षेपके सहित योग नहीं तो वियोग करनेसे स्पष्ट विक्षेप होगा ॥ १२ ॥

अथचन्द्रग्रहणाधिकारोक्तमत्रातिदिशति-

तयास्थितिनिमर्दार्धग्रास्याद्यंतुयथोदितम् ॥

प्रमाणंवलनाभीष्टग्रासादिहिमरश्मिवत् ॥ १३ ॥

तयाविक्षेपसंस्कृतयानत्यास्पष्टविक्षेपरूपयेत्यर्थः । स्थित्यर्थविमर्दार्धग्रासाः ।

आद्यशब्दात्स्पर्शमोक्षसम्मिलनोन्मीलनं योदितं चन्द्रग्रहणे यथोक्तं तथा । तुकार-  
स्तदतिरिक्तरीतिव्यवच्छेदार्थकैवकारपरः । प्रमाणं मतमित्यर्थः । अवशिष्टमप्याह  
वलनेत्यादि । वलनाभीष्टग्रासः । आदिशब्दादिष्टग्रासादिष्टकालानयनम् । हिमर-  
श्मिव चन्द्रग्रहणोक्तरीत्या कार्यमित्यर्थः । अत्रोपपत्तिरविशेष एव ॥ १३ ॥

भा० टी०-अवनति संस्कृतविक्षेपस्ते स्थित्यर्द्धं, विमर्द्धार्षं, ग्रास, प्रमाण, वलन, अभीष्ट-  
ग्रासादि चन्द्रग्रहणकी समान निर्णय करने चाहिये ॥ १३ ॥

अथ स्थित्यर्थविमर्द्धार्षं च विशेषं श्लोकचतुष्टयेनाह-

स्थित्यर्थो नाधिकात्प्राग्वत्तिथ्यन्ताल्लम्बनं पुनः ॥

ग्रासमोक्षोद्भवं साध्यं तन्मध्यहरिजान्तरम् ॥ १४ ॥

प्राक्कपालेऽधिकं मध्याद्भवेत्प्राग्रहणं यदि ॥

मौक्षिकं लम्बनं हीनं पश्चाद्धेतुविपर्ययः ॥ १५ ॥

तदामोक्षस्थितिदले देयं प्रग्रहणे तथा ॥

हरिजान्तरकं शोध्यं तत्रैतत्स्याद्विपर्ययः ॥ १६ ॥

एतदुक्तं कपाले वयेतद्भेदे लम्बनैकता ॥

स्वेस्वे स्थितिदले योज्या विमर्द्धार्षं पचोक्तवत् ॥ १७ ॥

चन्द्रग्रहणाधिकारोक्तप्रकारेणासकृत्साधितं स्पर्शस्थित्यर्थमोक्षस्थित्यर्थं च ।  
तद्यथा । मध्यग्रहणकालिकस्पष्टशरादुक्तरीत्यास्थित्यर्थपटिकास्ताभिस्तिथ्य-  
न्तकालिकाग्रहाः । स्पर्शस्थित्यर्थनिमित्तपूर्वचाल्याः । मोक्षस्थित्यर्थनिमित्त-  
मग्रेचाल्याः । तत्कालयोः प्रत्येकं नतिशरौ प्रसाध्य स्पष्टशरः साध्यः । ततः मध्य-  
मकालिकस्पष्टशरात्स्थित्यर्थमनेन पूर्वतिथ्यन्तकालिकग्रहान्मचाल्योक्तरीत्यास्प-  
ष्टशरं प्रसाध्य स्थित्यर्थसाध्यम् । एवमसकृत् स्पर्शस्थित्यर्थम् । एवमेव द्विती-  
यकालिकस्पष्टशरात्स्थित्यर्थमनेनाग्रतिथ्यन्तकालिकग्रहान्मचाल्योक्तरीत्यास्प-  
ष्टशरं प्रसाध्य स्थित्यर्थसाध्यम् । एवमसकृन्मोक्षस्थित्यर्थमिति । अया-  
भ्यां स्पर्शमोक्षस्थित्यर्थाभ्यां क्रमेण हीनयुताद्दशान्तकालात्तु प्राग्यदुक्तरीत्यालम्ब-  
नं पुनरसकृद्ग्रासमोक्षोद्भवं स्पर्शमोक्षकालिकं कार्यम् । तथाहि । स्पर्श-  
स्थित्यर्थहीनातिथ्यन्तात्तत्कालिकसूर्याल्लग्रदशमभावौ प्रसाध्योक्तरीत्यालम्बनं  
साध्यम् । तेन स्पर्शस्थित्यर्थो नतिथ्यन्तं संस्कृत्यास्माल्लम्बनमनेनापि स्पर्श-  
स्थित्यर्थो नतिथ्यन्तं संस्कृत्यास्माल्लम्बनमेवमसकृत् स्पर्शकालिकं लम्बनम् ।  
एवमेव मोक्षस्थित्यर्थयुतात्तत्कालिकसूर्याल्लग्रदशमभावौ प्रसाध्योक्तरीत्यालम्ब-  
नं साध्यम् । तेन मोक्षस्थित्यर्थयुततिथ्यन्तं संस्कृत्यास्माल्लम्बनमनेनापि मोक्ष-



स्थित्यर्थयुततिथ्यन्तंसंस्कृत्यास्माल्लम्बनमेवमसकृन्मोक्षकालिकलम्बनमिति ।  
 प्राक्पालेत्रिभोनलमात्पूर्वभागेत्रिभोनलमाधिकैरवौमध्यान्मध्यकालिकात् ।  
 अत्रोक्तलम्बनस्यविभक्तिविपरिणामादन्वयेनलम्बनात्प्राग्रहणं प्रग्रहणंस्पर्शः  
 स्पर्शकालिकम् । अत्रापिलम्बनमित्यस्यान्वयः । लम्बनंचेदधिकंस्यात् ।  
 मौक्षिकंमोक्षकालसम्बन्धिलम्बनंन्यूनंस्यात् । पश्चाद्धेत्रिभोनलमात्पश्चिमभा-  
 गेत्रिभोनलमाद्धिनेरवौ । तुकारःसमुच्चयार्थकचकारपरः । विपर्ययउक्तवैपरी-  
 त्यम् । मध्यकालिकलम्बनात्स्पर्शकालिकलम्बनंन्यूनंमोक्षकालिकलम्बनमधि-  
 कमित्यर्थः । तदातर्हितन्मध्यहरिजान्तरम् । तयोःस्पर्शमोक्षकालिकलम्बनेन  
 प्रत्येकमन्तरंमोक्षस्थित्यर्थेयोज्यम् । प्राग्रहणेस्पर्शस्थित्यर्थेतथादेयम् । मोक्षमध्य-  
 कालिकलम्बनयोरन्तरंमोक्षस्थित्यर्थेयोज्यम् । स्पर्शमध्यकालिकलम्बनयोरन्तरं  
 स्पर्शस्थित्यर्थेयोज्यमित्यर्थः । यत्रयस्मिन्कालेविपर्ययउक्तवैपरीत्यंप्राक्पालेमध्य-  
 कालिकलम्बनात्स्पर्शकालिकलम्बनंन्यूनं मोक्षकालिकलम्बनमधिकंपश्चिमक-  
 पालेतुमध्यकालिकलम्बनात्स्पर्शकालिकलम्बनमधिकंमोक्षकालिकलम्बनंन्यु-  
 नंभवतीत्यर्थः । तत्रैतन्मोक्षस्पर्शमध्यकालिकलम्बनंहरिजान्तरंलम्बनान्तरंमोक्षस्थि-  
 त्यर्द्धमध्यमोक्षकालिकलम्बनयोरन्तरंस्पर्शस्थित्यर्थेमध्यस्पर्शकालिकलम्बनयो-  
 रन्तरमित्यर्थः । शोधयंहीनंकुर्यात् । एतल्लम्बनान्तरंयोज्यंशोधयंवाकपालैकपेदयोः  
 स्पर्शमध्ययोर्मध्यमोक्षयोर्वैकपालेस्वस्वकालिकत्रिभोनलमात्स्वस्वकालिकसू-  
 र्यउभयत्राधिकेन्यूनैवेत्यर्थः । उक्तंकथितम् । तद्देतयोःस्पर्शमध्ययोर्मध्यमोक्षयो-  
 र्धभेदेकपालभेदेस्पर्शकालिकत्रिभोनलमात्तात्कालिकसूर्यस्याधिक्ये मध्यका-  
 लिकत्रिभोनलमात्तात्कालिकार्कस्यन्यूनत्वे मध्यकालिकत्रिभोनलमात्तात्का-  
 लिकार्कस्याधिक्येमोक्षकालिकत्रिभोनलमात्तात्कालिकार्कस्यन्यूनत्वइत्यर्थः ।  
 लम्बनैकतालम्बनैक्यम् । स्पर्शमध्ययोर्भेदात्कालिकलम्बनयोर्योगः । म-  
 ध्यमोक्षयोर्भेदात्तात्कालिकलम्बनयोर्योगइत्यर्थः । स्वकीयेस्वकीयेस्थित्यर्द्धसं-  
 युक्ताकार्यौ । स्पर्शस्थित्यर्द्धस्पर्शमध्यकालिकलम्बनयोर्योगोयोज्यः । मोक्ष-  
 स्थित्यर्द्धमोक्षमध्यकालिकलम्बनयोर्योगोयोज्यइत्यर्थः । स्पर्शस्थित्यर्थमोक्ष-  
 स्थित्यर्थवस्तुष्टंभवति । आभ्यांचन्द्रग्रहणोक्तादिशामध्यग्रहणकालात्पूर्वमपर-  
 चक्रमेणस्पर्शमोक्षकालौस्तइत्यर्थसिद्धम् । अत्रोक्तरीत्याविमर्दाधेऽपिस्पष्टत्व-  
 मतिदिशति । विमर्दाधेइति । स्पर्शमर्दाधेमोक्षमर्दाधेचन्द्रग्रहणाधिकारो-  
 क्तीत्यास्पष्टशरणसकृत्साधितेरुक्तवत् । स्थित्यर्थेनाधिकाव्यावृत्तिव्यंतालं-  
 चनंपुनः । इत्यारुक्तीत्यास्थित्यर्थस्यानेमर्दाधेग्रहणेनग्रासमोक्षोद्भवमित्यत्रसं-  
 मीलनोन्मीलनोद्भवमितिग्रहणेनप्राग्रहणमित्यत्रसंमीलनग्रहणेनमीक्षरुभित्य-

त्रोन्मीलनग्रहणेनस्फुटसाध्ये । अपिःसमुच्चये । चकारात्ताभ्यांसम्मीलनो-  
न्मीलनकालौमध्यग्रहणकालात्पूर्ववत्साध्यावित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । स्थित्य-  
धोनयुतोमध्यग्रहणकालःस्पर्शमोक्षकालः । मध्यकालिकलम्बनसंस्कारात् ।  
स्पर्शमोक्षलालिकलम्बनसंस्कारस्यापेक्षितत्वाच्च । नहियःकालोलम्बनसंस्कृतः  
स्फुटःसस्वभिन्नकालिकलम्बनसंस्कृतःस्फुटःस्यात्सम्बन्धाभावात् । पूर्वस्पर्श-  
मोक्षकालयोरज्ञानात् । तात्कालिकलम्बनज्ञानाभावाच्च । अतोमध्यकालज्ञा-  
नार्थयथातिथ्यन्तादसकृलम्बनप्रसाध्यतिथ्यन्तेसंस्कृत्यमध्यकालस्तथास्पर्शमो-  
क्षस्थित्यर्थहीनयुक्ततिथ्यन्तकालाभ्यांस्पर्शमोक्षतिथ्यन्तरूपाभ्यांप्रत्येकलम्बन-  
मसकृत्प्रसाध्यस्वस्थतिथ्यन्तेसंस्कृत्यस्पर्शमोक्षकालौस्फुटौतन्मध्यकालयोरन्तरं  
स्फुटंस्थित्यर्थम् । तत्रणलम्बनेनस्पर्शमध्यमोक्षोत्पत्तौयदामध्यलम्बनादधिकं  
स्पर्शलम्बनंमोक्षलम्बनंचन्यूनतदास्पर्शस्थित्यर्थोनतिथ्यन्तस्याधिकलम्बनोनि-  
तस्यस्पर्शकालत्वाभ्यूनलम्बनोनितस्यतिथ्यन्तस्यमध्यकालत्वात्तयोरन्तरेतिथेः  
समत्वेननाशात्स्पर्शस्थित्यर्थस्पर्शकालिकलम्बनेनयुतंमध्यकालिकलम्बनेनही-  
नमितिलम्बनयोरन्तरंतत्रधनंयोज्यम् । एवंमोक्षस्थित्यर्थयुततिथ्यन्तस्यन्यून-  
लम्बनोनितस्यमोक्षकालत्वान्मध्यमोक्षकालयोरन्तरंपूर्वरीत्यामध्यमोक्षकालिक-  
योर्लम्बनयोरन्तरंधनंमोक्षस्थित्यर्थंयोज्यम् । यदातुमध्यलम्बनाद्धीनस्पर्श-  
लम्बनंमोक्षलम्बनंचाधिकृतदान्यूनलम्बनहीनस्यस्पर्शकालत्वादधिकंलम्बनम् ।  
हीनस्यमध्यकालत्वादुत्तरीत्यातदन्तरेस्पर्शस्थित्यर्थलम्बनान्तरंहीनम् । एव-  
मधिकलम्बनहीनस्यमोक्षकालत्वान्मध्यमोक्षयोरन्तरंमोक्षस्थित्यर्थंलम्बनान्तरं  
हीनम् । धनलम्बनेनस्पर्शमध्यमोक्षोत्पत्तौतुयदामध्यलम्बनान्यूनस्पर्शलम्बनं  
मोक्षलम्बनंचाधिकृतदास्पर्शस्थित्यर्थोनतिथ्यन्तस्य न्यूनलम्बनाधिकस्य स्पर्श-  
कालत्वादधिकंलम्बनाधिस्यतिथ्यन्तस्यमध्यकालत्वात्तयोरन्तरं लम्बनान्तरं  
स्पर्शस्थित्यर्थंयोज्यम् । षण्मोक्षस्थित्यर्थयुतातिथ्यन्तस्याधिसलम्बनाधिस्य  
मोक्षकालत्वान्मध्यमोक्षयोरन्तरंलम्बनान्तरंमोक्षस्थित्यर्थेपूररीत्यायोज्यम् । य-  
दातुमध्यलम्बनाधिस्यस्पर्शलम्बनंमोक्षलम्बनंचन्यूनतदाअप्याधिसलम्बनाधि-  
स्यस्पर्शकालत्वाद्धीनलम्बनाधिस्यमध्यकालत्वात्तयोरन्तरंदुत्तरीत्यामध्यमो-  
क्षस्थित्यर्थंलम्बनान्तरंहीनम् । षण्ण्यूनलम्बनाधिस्यमोक्षकालत्वान्मध्यमो-  
क्षान्तरंमोक्षस्थित्यर्थंलम्बनान्तरंहीनमितिमिडम् । नन्यलम्बनान्तरंहीनपक्षो-  
नसद्गतः । वापात् । तथाहि । ऋणलम्बनम्यक्रमेणापचयाम्यंशमध्यमोक्षका-  
लानांपयोत्तरंममभ्यान्मध्यकालिकलम्बनात्पशमोक्षकालिकलम्बनयोःक्रमे-  
णन्यूनाधिस्यममिडम् । षण्धनलम्बनम्यक्रमेणापचयान्मध्यलम्बनान् ।  
स्पर्शमोक्षकालिकलम्बनयोःक्रमेणाधिसन्यूनममिडम् । नहिइडाधिन्मध्य-

कालात्स्पर्शमोक्षकालौक्रमेणाग्रिमपूर्वकालयोःसम्भवतोयेनोक्तंयुक्तम् । वा-  
धात् । तथाचलम्बनान्तरंयोज्यमित्यस्यैवोपपन्नत्वेमहत्तावताप्रपंचेन ॥ 'हरि-  
जान्तरकंशोध्यंयत्रैतत्स्याद्विपर्ययः ।' इतिसर्वज्ञभगवदुक्तंकथंनिर्वहतीतिचेत् ।  
मैवम् । लम्बनसंस्कृतस्पर्शमोक्षकालयोःस्फुटयोर्वस्तुभूतयोःसर्वदामध्यकाला-  
त्क्रमेणपूर्वोत्तरावश्यंभावित्वेऽपिलम्बनासंस्कृतयोः स्थित्यर्थोन्युततिथ्यन्तरूप-  
स्पर्शमोक्षकालयोःपारिभाषिकत्वेनावास्तवयोः कदाचिन्मध्यकालार्णधनलम्ब-  
नाभ्यांस्पर्शस्थित्यर्थमोक्षस्थित्यर्थयोः क्रमेणन्यूनत्वेमध्यकालादग्रिमपूर्वकालयोः  
क्रमेणसम्भवात्स्फुटोनिर्वाहः॥परन्तुणलम्बनेधनलम्बनेचमध्यलम्बनात्क्रमेणमो-  
क्षस्पर्शलम्बनयोरधिकत्वासम्भवः । मध्यकालात्पूर्वाग्रिमकालयोर्मोक्षस्पर्शयोः  
पारिभाषिकयोःक्रमेणासम्भवात्।अतःसाक्षात्कण्ठोक्तेरभावाद्विपर्ययइत्यनेनवि-  
पर्ययविशेषस्यैवविबक्षितत्वम् । पूर्वतुसाधारण्याच्छब्दस्यसाधारण्येनव्याख्यानं  
कृतमित्यदोषः । ननुतथाप्यसकृल्लम्बनसाधनेलम्बनस्यस्पष्टस्पर्शमोक्षकालाभ्यां  
सिद्धत्वेनणलम्बनात्स्पर्शलम्बनंन्यूनंभवत्येव । धनलम्बनेमोक्षलम्बनंन्यूनंनभव-  
त्येव । मध्यकालाद्वास्तवस्पर्शमोक्षकालयोः क्रमेणाग्रिमपूर्वकालयोरसम्भवि-  
र्नयात्।अन्यथास्थिरलम्बनासम्भवात् । किञ्चासकृल्लम्बनसाधनेनयत्कालात्स्थि-  
रलम्बनंसिद्धंतःकालस्यसहस्रस्पर्शमोक्षकालत्वात्स्फुटस्थित्यर्थसाधनंव्यर्थम् । त-  
स्यतज्ज्ञानार्थमेवावश्यकत्वात् । नचचन्द्रग्रहणरीत्यास्पर्शमोक्षकालपौर्णार्थस्फु-  
टस्थित्यर्थोक्तिरितिवाच्यम् । गौरवाद्यर्थत्वाद्हरिजान्तरकंशोध्यमित्यस्यानुपपत्ते-  
श्चेतिचेन्न । लम्बनयोरसकृत्साधनस्यानङ्गीकारात् । सकृत्साधितलम्बन-  
स्यसान्तरत्वेऽपिभगवतास्वल्पान्तरंणाङ्गीकाराच्च । अतएवलम्बनंपुनरि-  
त्यत्रपुनरित्यस्यव्याख्यानमसकृदितिपूर्वमुक्तंनयुक्तम् । किन्तुमध्यकालार्थल-  
म्बनस्यसाधनात्स्पर्शमोक्षकालार्थमपिद्वितीयवारंलम्बनंसाध्यमिति व्याख्यान-  
म् । पुनरितिवाक्यालङ्कारणंवायुक्ततरमिति । अथपदास्थूलस्पर्शकालार्ण-  
लम्बनेधनलम्बनेचमध्यकालस्तदास्पर्शस्थित्यर्थोनतिथ्यन्तस्य लम्बनहीनस्य  
स्पर्शकालत्वाल्लम्बनाधिकतिथेरमध्यकालत्वात्तदन्तरेस्पर्शस्थित्यर्थतात्कालिक-  
लम्बनयोःयोगेनयुक्तमित्युक्तरीत्यापपद्यते । एवंयदामध्यकालार्णलम्बनेस्यू-  
लमोक्षकालाधनलम्बनेतदालम्बनहीनतिथ्यन्तस्यमध्यकालस्यान्मोक्षस्थित्य-  
र्थयुततिथ्यन्तस्यलम्बनाधिकस्पर्शमोक्षकालत्वात्तदन्तरेमोक्षस्थित्यर्थलम्बनयो-  
गयुक्तमित्युपपन्नम् । नचासकृल्लम्बनसाधनेनसहस्रस्पर्शमोक्षयोःसिद्धौसकृल्ल-  
म्बनाङ्गीकारोक्तरीतेः सान्तरत्वात्कथंभगवतःसर्वज्ञस्यास्पर्शरीत्यामभिनिर्व-  
शइतिवाच्यम् । असकृल्लम्बनसाधनेप्रयासाधिक्यमयाद्रगवतासर्वज्ञेनव्य-  
ल्पान्तराङ्गीकाराद्वापवाचचन्द्रग्रहणोक्तरीत्यानुगमार्थस्फुटस्थित्यर्थसाधनस्य-

चोक्तेरितिदिक् । वस्तुतस्तुसूर्योदयाद्यत्रप्राक्स्पर्शोऽनन्तरंमध्यकालस्तदा मध्यलम्बनास्पर्शलम्बनंसत्रिभलग्रचतुर्थभावसाधितंकदाचिन्मूनंभवति । यत्रचोदयात्पूर्वमध्यः परतोमोक्षस्तत्रकदाचित्सत्रिभलग्रचतुर्भावानीतमध्यकाललम्बनान्मोक्षकाललम्बनमधिकंभवति । यत्रचास्मात्पूर्वस्पर्शःपरतोमध्यस्तदामध्यकाललम्बनाद्रात्रिसम्बन्धात्स्पर्शकाललम्बनंकदाचिदधिकंभवति । यत्रचास्तात्पूर्वमध्यकालः परतोमोक्षस्तदापिमध्यकाललम्बनान्मोक्षकाललम्बनंरात्रिसम्बद्धंनूननंभवति । कदाचिदिति । ग्रस्तोदयग्रस्तास्तयोःकदाचिद्विपर्ययसम्भवाद्भरिजान्तरकंशोध्यमित्यस्यानाप्रसिद्धिः । एतेनलम्बनमसकृन्नसाध्यंविपर्ययइतिविपर्ययविशेषइतिचोक्तंसमाधानंनिरस्तमितितत्त्वम् । विमर्दाधेऽप्युक्तरीतिस्तुल्येतिस्वर्गमुपपन्नम् । भास्कराचार्यैस्तु । 'तिथ्यन्ताङ्गणितागतास्थितिदलेनोनाधिकाल्लम्बनंतत्कालोत्थनतीपुसंसकृतिभवरिथित्यर्थहीनाधिके । दर्शान्तेगणितागतेधनमृण्यद्वाविधायसकृज्ज्ञेयौग्रहमोक्षसञ्ज्ञसमयावेवंकमात्प्रस्फुटौ ॥ तन्मध्यकालान्तरयोःसमानेस्पष्टेभवेतांस्थितिखण्डकेच । दर्शान्ततोमर्ददलोनयुक्तात्सम्मीलनोन्मीलनकालएवम् ॥ ' इत्यनेनभगवदुक्तादतिसूक्ष्ममुक्तमित्यलंपल्लवितेन ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

भा०टी०-तिथ्यन्तमें स्थित्यर्द्धहीन या योगकरके अतकृत कर्मके द्वारा स्पर्श और मोक्षकालके लम्बनसाधन करे । मध्यलग्रके पूर्वमें रवि होनेपर स्पर्शकालीन लम्बन, मध्यकालीनकी अपेक्षा और यह मोक्षकी अपेक्षा अधिक होगा । पश्चिम दिशामें होनेसे उलटा होता है । तिसकाल मध्यलग्रके पूर्व होनेसे मोक्षलम्बन और मध्यलम्बनके अन्तर मोक्षस्थित्यर्द्ध योग और स्पर्शलम्बन और मध्यलम्बनके अन्तर स्पर्शस्थित्यर्द्ध योग, अन्यथा विपरीत करनेसे स्पष्टस्थित्यर्द्ध होगा । स्पर्श और मध्य या मध्य और मोक्ष यदि मोक्षरेखाके दोनों ओरहों, तो लम्बनयोग करना चाहिये और स्थितिदलेमें योग करना होगा । इसप्रकार विमर्दाङ्ग स्थिरकरे ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

अथाग्रिमग्रन्यस्यासङ्गतिवन्निरासार्थमधिकारसमाप्तिफक्किफयाह । इति सूर्यग्रहणाधिकारः । इतिस्पष्टम् । रङ्गनाथेनरचितेसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे । सूर्यग्रहाधिकारोऽयंपूर्णोगूढप्रकाशके ॥

इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमवल्लालदैवज्ञात्मजरंगनाथगणकविरचिते गूढार्थप्रकाशकेसूर्यग्रहणाधिकारःसम्पूर्णः ॥

इति पंचमोऽध्यायःसमाप्तः ।

## षष्ठाऽध्यायः ।

अथपरिलेखाधिकारोव्याख्यायते । तत्रतंसप्रयोजनं प्रतिजानीते-

नच्छेद्यकमृतेयस्माद्भेदाग्रहणयोः स्फुटाः ॥

ज्ञायन्तेतत्प्रवक्ष्यामिच्छेद्यकज्ञानमुत्तमम् ॥ १ ॥

यस्मात्कारणाग्रहणयोश्चन्द्रसूर्यग्रहणयोः । द्विवचनेनग्रहणत्वेनपूर्वाधि-  
कारयोरेकाधिकारत्वंनिरस्तम् । भेदाः कस्यांदिशिस्पर्शमांशौसम्मीलनोन्मी-  
लनेग्रस्तौऽंशः कियानित्यादिभेदाः । स्फुटागोलस्थितिसिद्धावास्तवाः । छेद्य-  
कगोलस्थितिप्रदर्शकः कल्पितः प्रकारश्छेद्यकपदवाच्यस्तम् । ऋतेविना ।  
छेद्यकव्यतिरेकेणेत्यर्थः । नज्ञायन्ते । तत्तस्मात्कारणात् । ग्रहणभेद-  
ज्ञानार्थमित्यर्थः । उत्तमंसूक्ष्मतद्भेदज्ञानसाधकंछेद्यकज्ञानम् । ज्ञाय-  
तेऽनेनेतिज्ञानंपरिलेखसाधकग्रन्थंसूर्याशुपुरुषोऽहंप्रवक्ष्यामि कथयामि ॥ १ ॥

भा०टी०-छेदकके विना दोनों ग्रहणोंकी स्पर्शमौक्तदिक् या परिमाणभेद स्पष्ट नहीं  
होता इस्से इससमय छेदकज्ञान कहताहूँ ॥ १ ॥

तत्रप्रथमंवलनवृत्तंलिखेदित्याह-

सुसाधितायामवनौबिन्दुकृत्वाततोलिखेत् ।

सप्तवर्गाङ्गुलेनादौमण्डलंवलनाश्रितम् ॥ २ ॥

आदौप्रथमंसुसाधितायांजलवत्समीकृतायामवनौपृथिव्यामभीष्टस्थाने  
बिन्दुवृत्तमभ्यज्ञापकचिह्नकृत्वाततश्चिह्नात्सप्तवर्गाङ्गुलेनैकोनपञ्चाशदङ्गलमितेन  
व्यासार्धेनमण्डलंवृत्तंवलनाश्रितंप्रागुक्तस्फुटवलनमाश्रितं यत्रवलनाश्रयीभूतं  
वलनदानार्थंवृत्तमित्यर्थः । लिखेद्ग्रहणभेदज्ञानेच्छुर्गणकउल्लिखेत् । अत्रो-  
पपत्तिः प्रागुक्ता ॥ २ ॥

भा०टी०-साधितसमतल भूमिमें बिन्दुचिह्न करके ४९ अंगुली व्यासार्धं परिमित  
वलनाश्रयकें लिये वृत्त रचना करे ॥ २ ॥

अथद्वितीयतृतीयवृत्तेऽह-

ग्राह्यग्राहकयोगार्धसंमितेनद्वितीयकम् ॥

मण्डलंतत्समासाख्यंग्राह्यार्धेनतृतीयकम् ॥ ३ ॥

ग्राह्यग्राहकविम्बमानाङ्गलयोयोगार्धमितेनाङ्गलात्मकव्यासार्धेनद्वितीयमेव  
द्वितीयकंद्वितीयवृत्तंलिखेत् । तद्वृत्तंसमाससंज्ञयोगोत्पन्नत्वात् । तृतीय-  
कंवृत्तंग्राह्यविम्बाङ्गलार्धमितेनव्यासार्धेनलिखेत् । अत्रोपपत्तिः । ग्रहणेशर-

स्यमानैक्यखण्डन्यूनत्वाद्विक्षेपोमानैक्यखण्डवृत्तइति । विक्षेपदानार्थमानैक्यख-  
ण्डवृत्तलेखनम् । तत्परिधिकेन्द्रग्राहकार्थव्यासार्धवृत्तेनग्राह्यवृत्तेऽवश्ययोगा-  
त्समाससञ्ज्ञम् । ग्राह्यवृत्तंतुग्रहणभेदज्ञानार्थमव्युपयुक्तंनहितदृत्तंविनातद्वेद-  
ज्ञानंसंभवति ॥ ३ ॥

भा०टी०-ग्राह्यग्राहक-बिम्बमानाङ्गुलीका योगार्द्धपरिमित व्यासार्द्ध लेकर द्वितीय  
वृत्त ( समासवृत्त ) और ग्राह्यग्रहमानार्द्ध लेकर तिसरा वृत्त बनावै ॥ ३ ॥

अथतद्वृत्तेषुदिकसाधनातिदेशस्पर्शमोक्षवलनदानार्थस्पर्शमोक्षदिङ्नियमंचाह-

याम्योत्तराप्राच्यपरासाधनपूर्ववादिशाम् ॥

प्राग्निदोर्ग्रहणपश्चान्मोक्षोऽर्कस्यविपर्ययात् ॥ ४ ॥

दिशामष्टदिशामध्येयाम्योत्तराप्राच्यपरासाधनपूर्ववत् । शिलातलेऽङ्गुसं-  
शुद्धइत्यादित्रिप्रभाधिकारोक्तरीत्याकार्यम् । तथाहि । द्वादशाङ्गुलशङ्कोर्म-  
ध्यकेन्द्रस्थापितस्याद्यवृत्तेपूर्वाह्नेछायाप्रवेशोऽपराह्नेछायानिगमस्तच्चिह्नाभ्याम-  
स्यमुत्पाद्यरेखायाम्योत्तरासाधनबाह्येऽधिकासम्मार्जनीया । तदितरभागेवृ-  
त्तमध्येपूरणीयावृत्तेयाम्योत्तरारेखाभवति । तदग्रमत्स्यात्पूर्वापरारेखासोभ-  
यतोवृत्तबाह्येसम्मार्जनीया । सावृत्तेपूर्वापरारेखाभवतीति । चन्द्रस्पृश्यादिशिग्रह-  
णग्रहणारंभःस्पर्शइतियावत् । पश्चिमदिशिमोक्षोऽग्रहणान्तः । अर्कस्यविपर्य-  
यात्स्पर्शमुक्तीक्षेयं । ग्रहणादिरूपस्पर्शःपश्चिमायाग्रहणान्तरूपमोक्षःप्राच्या-  
मित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । वृत्तेदिकसाधनेनदिशःसममण्डलीयाङ्किताः ।  
एतच्चिह्नाङ्गुलनान्तरेणक्रान्तिवृत्तदिशांसत्वात् । तत्रस्पर्शमोक्षदिङ्नियमार्थका-  
न्तिवृत्तप्राच्यपरानुसारेणचन्द्रसूर्ययोःस्पर्शमोक्षौनिर्णयो । ग्रहभोगस्यतद्वृत्ता-  
नुसारित्वात् । शीघ्रगचन्द्रःसूर्यपट्टभान्तरितभूच्छायांसूर्यगत्यनुरुद्धगमनाप्रति  
पश्चादागत्यमेलनारम्भकरोत्यतश्चन्द्रबिम्बस्यपूर्वभागेस्पर्शः । भूभामातिकम्पा-  
येचन्द्रोपदागच्छतितदाचन्द्रस्यपश्चाद्भागंभूभावियोगोऽतःपश्चान्मोक्षः । सूर्य-  
चन्द्रःपश्चादागत्याच्छादयत्यतःसूर्यस्यपश्चिमभागेस्पर्शःपूर्वभागेमोक्षइति ॥ ४ ॥

भा०टी०-पूर्ववत् दक्षिण उत्तर पूर्व पश्चिम चारों दिशामें गई रेखाको साधन करे ।  
चन्द्रग्रहण पूर्वमें स्पर्श और पश्चिममें मोक्ष होता है । परन्तु सूर्यग्रहणमें इससे विप-  
रीत होता है ॥ ४ ॥

अथवलनवृत्तेवलनदानमाह-

यथादिशंप्राग्रहणंवलनंहिमदीधितेः ॥

मौक्तिकंतुविपर्यस्तंविपरीतमिदंरवेः ॥ ५ ॥

चंद्रस्यग्राह्यस्पृश्यांशिकंवलनंपूर्वचिह्नाद्यथादिशंदक्षिणंचेदक्षिणामिमुखमुत्तरं

चेदुत्तराभिमुखं पूर्वापरसूत्रादर्थज्यावद्वलनाश्रितवृत्ते देयम् । अतएव तद्वृत्तं वलनाश्रितसञ्ज्ञम् । मौक्तिकं मोक्षकालिकं तुकाराच्चन्द्रस्य वलनम् । विपर्यस्तं विपरीतं पश्चिमचिह्नात्पूर्वापरसूत्रादर्थज्यावदक्षिणं चेदुत्तरदिगभिमुखमुत्तरं चेदक्षिणदिगभिमुखं देयमित्यर्थः । सूर्यग्रहणे विशेषमाह । विपरीतमिति । सूर्यस्य ग्राह्यस्येदं स्पर्शांशिकं मौक्तिकं वलनं विपरीतं व्यस्तम् । मौक्तिकं वलनं पूर्वं चिह्नात्पूर्वापरसूत्रादर्थज्यावदक्षिणं चेदक्षिणदिगभिमुखमुत्तरं चेदुत्तरदिगभिमुखं स्पर्शांशिकं वलनं पश्चिमचिह्नात्पूर्वापरसूत्रादर्थज्यावदक्षिणं चेदुत्तरदिगभिमुखमुत्तरं चेदक्षिणदिगभिमुखं देयमित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । चन्द्रस्य पूर्वभागे स्पर्श इति सममण्डलपूर्वचिह्नाद्वलनान्तरेण स्पर्श इति तद्वृत्ते यथाशं स्पर्शांशिकं वलनं देयम् । पश्चिमोत्तराभिमुखस्य दक्षिणत्वादक्षिणाभिमुखस्योत्तरत्वान्मौक्तिकं वलनं पश्चिमचिह्नाद्विपरीतं देयम् । सूर्यस्य तु पश्चिमभागे स्पर्शांशिकं पश्चिमचिह्नात् स्पर्शांशिकं वलनं व्यस्तं देयम् । पूर्वभागे मोक्ष इति मौक्तिकं वलनं पूर्वचिह्नाद्यथाशं देयमिति ॥ ५ ॥

भा०टी०-वलनाश्रयवृत्तके पूर्वभागं चन्द्रग्रहणके स्थलमं स्पर्श वलनद्विके भुत्सार ज्यारूपमं वलनकी रचना करे । परन्तु मोक्षकालमे वलनद्विधाकी विपरीत विशामं वृत्तके पश्चिमार्धमं ज्याकी रचना करे । सूर्यग्रहणमे इस्ते उल्लेख होगा ॥ ५ ॥

अथ द्वितीयवृत्ते स्पर्शांशिकमौक्तिकविक्षेपयोर्दानमाह-

वलनाग्रात्रयेन्मध्यं सूत्रं यत्र संपृशेत् ॥

तत्समासेततो देयौ विक्षेपौ ग्रासमौक्तिकौ ॥ ६ ॥

प्रथमवृत्ते यत्र स्पर्शांशिकं वलनाग्रं यत्र च मौक्तिकं वलनार्थं ज्ञातं तस्माद्यत्त्येकं सूत्रं रेखामित्यर्थः । मध्यवृत्तमध्यविन्दुकेन्द्ररूपं प्रतिनयेत् । तदेखात्मकं सूत्रं समासे समासाख्यद्वितीयवृत्तपरिधौ यत्र यस्मिन् प्रदेशे संपृशेत् स्पर्शं कुर्यात्ततस्तत्सूत्रादवधिरेखात्समासवृत्तेऽर्थज्यावद्यथादिशं स्पर्शांशिकमौक्तिकौ विक्षेपौ यथायोग्यं देयौ । अत्रोपपत्तिः । वलनाग्रसूत्रं मानैक्यसंखण्डवृत्ते यत्र वलनं तत्र कान्तिवृत्तमाप्यपरावा ततः सूर्याच्चन्द्रस्य विक्षेपान्तरेण सत्त्वात् समासवृत्ते वलनाग्रसूत्राद्विक्षेपो देयो ग्राहकविम्बकेन्द्रज्ञानार्थम् । परं सूर्यग्रहणे । चन्द्रग्रहणे तु चन्द्रस्य विक्षेपवृत्तत्वात्तदानं तत्तत्तत्तद्वलनदानादवगतं वलनाग्रे रेखा मानैक्यसंखण्डवृत्तयत्र वलनाग्रं कान्तिवृत्तानुसृतमाप्यपराविक्षेपमण्डले तत्स्थाने छायाच्चन्द्राच्छादकः सूर्यो विक्षेपान्तरेण विक्षेपदिग्विपरीतदिशि भवतीति वलनाग्रसूत्रात्समासवृत्तेऽर्थज्यावच्छिरोव्यस्तो देय इति सिद्धम् ॥ अतएव विपरीताः शशाङ्कस्येत्यग्रउक्तम् ॥ ६ ॥

भा०टी०-वलनाग्रसे मध्यविन्दुवृत्तक सूत्र रचना करे । इस सूत्रमं समास-वृत्तको जेहापर स्पर्श किया है उसी सूत्रके ऊपर समास वृत्तमे स्पर्श और मोक्ष विक्षेपके परिमाणकी ज्यानिर्माण करे ॥ ६ ॥

अथ ग्राह्यवृत्ते स्पर्शमौक्तिकस्यानज्ञानमाह-

विक्षेपाग्रात्पुनःसूत्रमध्यविन्दुं प्रवेशयेत् ॥

तद्वाह्यविन्दुसंस्पर्शाद्वासमोक्षौ विनिर्दिशेत् ॥ ७ ॥

विक्षेपाग्रसमावृत्तयत्रलभतस्मात्सूत्रं रेखामित्यर्थः । अत्र रेखा सरलानापातीति शङ्क्या प्रथमतोऽवधिद्वयान्तं सूत्रं धृत्वा तदनुसारेण रेखा कार्येति सूचनार्थं सूत्रोक्तिः सर्वत्रेति ध्येयम् । पुनर्दितीयवारं पूर्ववलनाग्रादेखायामध्यकेन्द्रावधिकायाः कृतत्वात्तथैव विक्षेपाग्रादेखामित्यर्थः । वृत्तमध्यरूपकेन्द्रविन्दुं प्रतिगणकः प्रवेशयेत्प्रविष्टं कुर्यादित्यर्थः । तदेखाग्राह्यविम्बवृत्तपरिध्योः संयोगाद्वासमोक्षौ स्पर्शमोक्षौ गणको विनिर्दिशेत्कथयेत् । स्पर्शिकशराग्रसूत्रं ग्राह्यवृत्तयत्रलभतस्पर्शः । मौक्षिकशराग्रसूत्रं ग्राह्यवृत्तयत्रलभतस्पर्शमोक्षइत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । मानैकखण्डवृत्तयत्रग्राहकविम्बकेन्द्रं तस्माद्वाहकाधेन वृत्तं ग्राहकवृत्तं ग्राह्यवृत्तयत्रलभतस्पर्शमोक्षौ भवतः । तत्र वृत्ताकरणलाववाद्वाहककेन्द्राद्वाह्यकेन्द्रयावत्सूत्रं मानैक्यखण्डमितं ग्राह्यवृत्तयत्रलभतस्पर्शपरिध्योः स्पर्शमोक्षौ स्वस्वव्यासार्थयोगात् ॥ ७ ॥

भा० टी०-समाप्तवृत्तवाले विक्षेपाग्रस्ते मध्यविन्दुगत सूत्रमेव जहापर ग्राह्यवृत्तको स्पर्श किया है, वही दोनों स्थान स्पर्श और मोक्षके स्थान हैं ॥ ७ ॥

अथ ग्रहणे विक्षेपस्य दिग्व्यवस्थामध्यग्रहणज्ञानार्थमध्यकालिकवलनदानं च श्लोकाभ्यामाह-

नित्यशोऽर्कस्य विक्षेपाः परिलेखे यथादिशम् ॥

विपरीताः शशांकस्य तद्दशादथ मध्यमम् ॥ ८ ॥

वलनं प्राङ्मुखं देयं तद्विक्षेपैकतायादि ॥

भेदे पश्चान्मुखं देयमिन्दोर्भानोर्विपर्ययात् ॥ ९ ॥

अर्कस्य ग्रहणे चन्द्रविक्षेपाः परिलेखे ग्रहणभेददर्शनप्रकारेण यथादिशं यथास्थितदिशं नित्यशो नित्यज्ञेयाः । चन्द्रस्य ग्रहणे चन्द्रविक्षेपा विपरीतादक्षिणाश्चेदुत्तरा उत्तराश्चेदक्षिणाः । एतदनुरोधेनैव स्पर्शिकमौक्षिकविक्षेपो देयौ । न यथागतदिशा विवक्षितम् । अथानन्तरं तद्दशान्मध्यग्रहणकालिकविक्षेपदिशः सकाशात्सूर्यग्रहणे मध्यग्रहणकालिकस्पष्टविक्षेपदिविचित्राच्चन्द्रग्रहणे मध्यकालिकविक्षेपदिग्विपरीतदिविचित्रादित्यर्थः । यदि यहीत्यर्थः । तद्विक्षेपैकता तद्दलनं विक्षेपो मध्यग्रहणकालिकविक्षेपः । अनयोरेकतैक्यं दिक्सम्बन्धेनैति शेषः । एकदिशीत्यर्थः । अत्र चन्द्रविक्षेपदिग्व्यथास्थितैव च विपरीतदिगिति ध्येयम् । प्राङ्मुखं पूर्ववर्चिहितं मुखम् । वलनाभितवृत्तोऽर्थन्यावच्चन्द्रस्य मध्यमं वलनं मध्यग्रहण



णकालिकंस्फुटंवलनंदेयम् । भेदेवलनविक्षेपेदिशोर्भिन्नत्वेपश्चान्मुखम् । बल-  
नाश्रितवृत्तेऽर्धज्यावन्मध्यग्रहणकालिकंचन्द्रस्यवलनंपश्चिमचिह्नसम्मुखंदेयम् ।  
सूर्यग्रहणेविशेषमाह । भानोरिति । सूर्यग्रहणेसूर्यस्यवलनंविपर्ययादुक्तवैपरी-  
त्यात् । एकदिशिपश्चिमचिह्नसम्मुखंभिन्नदिशिपूर्वचिह्नसम्मुखंदेयमित्यर्थः ।  
फलितार्थस्तुचन्द्रग्रहणेमध्यकालवलनदिकत्कालविक्षेपययागतदिशोर्दक्षिणत्व  
उत्तरचिह्नाद्वलनाश्रितवृत्तेऽर्धज्यावन्मध्यवलनंपूर्वचिह्नाभिमुखंदेयम् । तयो-  
रुत्तरत्वेदक्षिणचिह्नापूर्वाभिमुखंवलनंदेयम् । यदिदक्षिणवलनमुत्तरविक्षेपस्त-  
दादक्षिणदिक्चिह्नादर्धज्यावत्पश्चिमचिह्नाभिमुखंवलनंदेयम् । यद्युत्तरंवलनद-  
क्षिणविक्षेपस्तदावलनाश्रितवृत्तउत्तरचिह्नात्पश्चिमचिह्नाभिमुखंवलनमर्धज्याव-  
देयम् । सूर्यग्रहणेतुदयोर्दक्षिणत्वेवलनाश्रितवृत्तेदक्षिणचिह्नात्पश्चिमचिह्नाभि-  
मुखंवलनंदेयम् । उत्तरत्वउत्तरचिह्नात्पश्चिमाभिमुखंदेयम् । यदिदक्षिणंव-  
लनमुत्तरविक्षेपस्तदोत्तरचिह्नात्पूर्वाभिमुखम् । यद्युत्तरंवलनंदक्षिणविक्षेपस्तदा  
दक्षिणचिह्नात्पूर्वाभिमुखंदेयमिति । भास्कराचार्यस्त्वेतदुक्तफलितंलाघवेनदक्षि-  
णोत्तरवलनंक्रमेणसव्यापसव्यंदेयमित्युक्तम् । अत्रोपपत्तिः । प्रथमश्लोको-  
पपत्तिःस्पर्शांशकमौक्षिकशरदानोपपत्तावुक्ता । ग्राह्यविम्बकेन्द्राद्विक्षेपान्तरेण  
ग्राहकविम्बकेन्द्रंभवति । शरस्यकदम्बाभिमुखत्वेनकेन्द्रात्कदम्बाभिमुखश-  
रदानार्थकदम्यज्ञानंवलनाश्रितवृत्तआवश्यकमतोवलनान्तरेणस्वदिग्भ्यः क्रा-  
न्तिवृत्तदिशांसत्वादुत्तरदक्षिणदिग्भ्यां मध्यवलनान्तरेणक्रान्तिवृत्तयाम्योत्तररू-  
पकदम्बौदक्षिणोत्तरतइतिपूर्वपश्चिमानुरोधेनैतद्दानंयुक्ततरम् । यद्यपिचन्द्रग्रह-  
णेशरस्यविपरीतदिकत्वात्तच्छरदिग्ग्रहणेनसूर्यचन्द्रयोर्मध्यवलनदानमेकदिकत्वे  
पश्चिमचिह्नाभिमुखंभिन्नदिकत्वेपूर्वाभिमुखमित्येकोक्तिलाघवंतथापिसूर्यचन्द्र-  
योर्ग्रहणभेदादेकोक्तौमन्दबुद्धीनां भ्रमसम्भवस्तद्धारणार्थपृथुगिवोक्तिःकृता ।  
स्वतन्त्रेच्छस्यनियोगानर्हत्वाच्च ॥ ८ ॥ ९ ॥

मा०टी०-सूर्यग्रहणमेंभी ऐसाही करे कि उन दोनोंमत्स्यांकी मुलसे य पूंछसे निकली  
हुई दो रेखाओंको फैलाकर जो चन्द्रविक्षेप यथायोग्य दिशामें होगा । चन्द्रग्रहणके  
लिये विपरीत दिशामें ग्रहण करना चाहिये । मध्यग्रहणमेंभी विक्षेपका ऐसाही  
व्यवहार होता है ॥ ८ ॥

भा०टी०-माध्य चन्द्रग्रहणमें वलन और विक्षेप एकदिशामें हो तो वलनका पूर्वमुखमें  
होना, और दिशाभेद होनेसे पश्चिममुखमें होना कहा जायगा । विक्षेपके अनुसार  
उत्तर या दक्षिणमें होगा । परन्तु सूर्यग्रहणमें अदल बदल होजाता है ॥ ९ ॥

अथमध्यग्रहणंश्लोकाभ्यांपरिलेखेदर्शयति-

वलनाग्रात्पुनःसूत्रंमध्यविन्दुंप्रवेशयेत् ॥

मध्यसूत्रेणविक्षेपंवलनाभिमुखंनयेत् ॥ १० ॥

विक्षेपाग्राहिल्लिखेदृत्तग्राहकार्थेन तेन यत् ॥

ग्राह्यवृत्तसमाक्रान्तं तद्वृत्तं तमसा भवेत् ॥ ११ ॥

वलनाग्रान्मध्यकालिकवलनाग्रात्पूर्वश्लोकोक्तात्सुत्ररेखां मध्यविन्दुवृत्तमध्य-  
चिह्नं प्रतिपुनर्वारान्तरं पूर्वस्पर्शिकमौक्षिकवलनाग्राभ्यां सूत्ररचनातयैवेत्यर्थः ।  
प्रवेशयेत् गणकः प्रतिष्ठां कुर्यात् । मध्यसूत्रेणानेन मध्यकालिकविक्षेपं मध्य-  
वलनाग्राभिमुखं नयेत् । वृत्तमध्यविन्दोरित्यर्थसिद्धम् । तथा च वृत्तमध्या-  
न्मध्यवलनाग्रसूत्रे विक्षेपाद्वलानि गणयित्वा तदग्रे विक्षेपाग्रचिह्नं कुर्यादित्यर्थः । अ-  
स्माद्विक्षेपाग्राद्वाहकविम्बमानार्थेन वृत्तं गणकोलिलेखेत् । तेन वृत्तेन यद्यन्मितं  
ग्राह्यवृत्तसमाक्रान्तं व्याप्तम् । यद्वाह्यवृत्तविभागरूपं तमसान्धकाररूपेण च्छा-  
दकेन ग्रस्तमाच्छादितं स्यात्तन्मितं विभागं मण्ण्यादिना लिखितं कुर्यादित्यर्थः । अ-  
त्रोपपत्तिः । वृत्ते मध्यसूत्रं दम्बाभिमुखं तत्र ग्राह्यकेन्द्राच्छरान्तरेण ग्राह्यके-  
न्द्रं तस्माद्वाहकार्थेन वृत्तं ग्राह्यविम्बवृत्तं तेन ग्राह्यवृत्तं यावदाक्रान्तं तावन्मध्यकाले  
ग्रस्तमितं तद्वागस्य कृत्स्नत्वेनाकाशे दर्शनात्तमसा ग्रस्तमित्युक्तम् ॥ १० ॥ ११ ॥

भा० टी०-वलनाग्रसं मध्यविन्दुतः सूत्रं करे । इत्तं सूत्रं मध्यविन्दुते वलनाभि-  
मुखं विक्षेपका चिह्नं ( निशान ) करे ग्राह्यमानादं परिमितं व्यापारं करे रात्रि  
विक्षेपाग्रं चारं और वृत्तकल्पना करने में जो वृत्त होगा वह वृत्त ग्राह्यवृत्तं जितना  
व्याप्त हो वही अन्धकारमृत ॥ १० ॥ ११ ॥

ननु पूर्वकपाले ग्रहणयोः सम्भवे सत्यं मुक्तमुपपन्नम् । पश्चिमरूपाले ग्रहणम-  
म्भवे परिलोकोक्तं परित्यज्येन भवति । तथा हि । यस्यां दिशि परिलोकोत्पत्तिर्मा-  
क्षो वा परकपाले तस्य पश्चिमाभिमुखत्वेन दर्शनेनेति परित्यज्येन भवति अह-

पेक्षितम् । भूमौफलकेवाकाशादीनांवास्तवानामभावात् । अतएवकिञ्चि-  
व्यूनसादृश्येनदृष्टान्तत्वमितिध्येयम् ॥ १२ ॥

भा०टी०-समतलभूमिमें या फलको, छेदक लिखकर पृथापर कपालको ( वृत्तका  
अर्द्धांश ) अदल चदल करे ॥ १२ ॥

अथानादेश्यग्रहणमाह-

स्वच्छत्वाद्वादशांशोऽपिग्रस्तश्चन्द्रस्यदृश्यते ॥

लिप्तात्रयमपिग्रस्तंतीक्ष्णत्वान्नविवस्वतः ॥ १३ ॥

चन्द्रविम्बस्यद्वादशांशोग्रस्तआच्छादितः । अपिशब्दादाच्छादनेनतेजो-  
हीनतयादृश्यतासम्भावनायामित्यर्थः । नदृश्यते । हेतुमाह । स्वच्छ-  
त्वादिति । तदतिरिक्तसम्पूर्णदृश्यभागस्यस्वच्छत्वाज्ज्योत्स्नावत्त्वात् । तभा-  
वतज्ज्योत्स्नाधिक्येनग्रस्तोऽप्यल्पोऽंशःस्वाकारेणनदृश्यतेज्योत्स्नावत्त्वेनदूरतया  
भासते । सूर्यस्यलिप्तात्रयंग्रस्तमपिनदृश्यते । अत्रहेतुमाह । तीक्ष्णत्वा-  
दिति । सूर्यस्यतेजस्तैक्ष्ण्याल्लोकनयनप्रतिघाताहत्वाच्चेत्यर्थः । वृद्धवासिष्ठे-  
नतु “ग्रस्तंशशाङ्कस्यकलाद्वयंचैकलात्रयंभानुमतोनलक्ष्यम् । तत्किञ्चिद्-  
नष्टदयास्तकालेलक्ष्यंयतस्तौकरगुम्फहीनौ ॥” इत्युक्तम् । अतउदयास्तका-  
लेउत्तमदृश्यदृश्यमितिध्येयम् ॥ १३ ॥

भा०टी०-चंद्रमाकी स्वच्छताहंके कारण द्वादशभागग्रहणभी दीख जाता है । सूर्य-  
किरणोंकी तेजोके भारे तीनकलाका ग्रहणभी नहीं दिखाई देता ॥ १३ ॥

अथेष्टमासपरिलेखार्थग्राहकमार्गज्ञानंश्लोकत्रयेणाह-

स्वसंज्ञितास्त्रयःकार्याविक्षेपाग्रेषुविन्दवः ॥

तत्रप्राङ्मध्ययोर्मध्येतथामौक्षिकमध्ययोः ॥ १४ ॥

लिखेन्मत्स्यौतयोर्मध्यान्मुखपुच्छविनिःसृतम् ॥

प्रसार्यसूत्रद्वितयंतयोर्यत्रयुतिर्भवेत् ॥ १५ ॥

तत्रसूत्रेणविलिखेच्चापंविन्दुत्रयस्पृशा ॥

सपन्थाग्राहकस्योक्तोयेनासौसम्प्रयास्यति ॥ १६ ॥

विक्षेपाग्रेषुस्पर्शिकमौक्षिकमाध्यविक्षेपाणां पूर्वस्वस्वरूपाने स्पर्शमौक्षमध्य-  
ग्रहणज्ञानार्थं दत्तानामग्रिमभागेषुत्वसंज्ञयासंज्ञेतिताविन्दवस्त्रयः कार्याः स्पर्श-  
शराग्रे स्पर्शचिह्नद्वितो विन्दुर्मौक्षशराग्रमौक्षचिह्नद्वितोविन्दुर्मध्यशराग्रे मध्य-  
चिह्नद्वितोविन्दुः । इतित्रयो विन्दवोगणकेनस्थाप्याः । तत्रोपस्थितविन्दुत्रयम-

ध्येप्राङ्मध्ययोः स्पर्शमध्यविन्दोर्मध्येऽन्तराले मौक्षिकमध्ययोस्तत्सञ्ज्ञयोर्वि-  
न्दोस्तथान्तरालेप्रत्येकमत्स्यलिखेदित्यन्यतरद्वयेगणकोमत्स्योलिखेत् । तयोर्म-  
त्स्ययोर्मध्याद्रर्भान्मुखपुच्छाभ्यां विनिःसृतनिष्कासितप्रत्येकसूत्रमिति सूत्रद्वि-  
तयम् । प्रसार्याग्नेपिस्वमार्गेणनिःसार्यतयोः स्वस्वमार्गप्रसारितसूत्रयोर्ध्वप्रदेशे  
युतियोगः स्यात्तत्रप्रदेशेकेन्द्रप्रकल्प्यसूत्रेणविन्दुत्रयस्य स्पृशाप्रकल्पितकेन्द्र  
विन्दुत्रयान्यतमविन्दन्तरसूत्रेणव्यासार्धरूपेणेत्यर्थः । चापवृत्तैकदेशरूपधनु-  
र्विन्दुत्रयस्पृष्टलिखेत् । गणकः कुर्यादित्यर्थः । सचापात्मकोवृत्तैकदेशोग्राहकस्य  
पन्थामार्गः कथितः । येनमार्गेणासौग्राहकः सम्प्रयास्यतिग्रास्यविम्बच्छादना-  
र्थगमिष्यति । परिलेखस्यग्रहणकालपूर्वकालावश्यमभावित्वात् । अत्रोपपत्तिः ।  
इष्टेऽङ्गिमध्येप्राक्पश्चादिति त्रिप्रश्नाधिकारान्तर्गतश्लोकोपपत्तिः प्राक्प्रतिपा-  
दिता ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

भा०टी०-स्पर्श मध्य और मोक्षगत विक्षेपाग्रमें ( शराग्रमें ) तीन चिह्नित विन्दु लिखे ।  
स्पर्श और मध्यविन्दुके द्वारा और मोक्ष व मध्यविन्दुकेद्वारा दो मत्स्य भंकित विन्दुमें  
संयुक्त होंगे । तिसको केन्द्र करके षडले कहे हुए तीन विन्दुको छुताहुआ एक  
धनुष बनाये । यह धनुही ग्राहकका मार्ग है; तिसको अब लम्ब करके गमन करता  
है ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

अथेष्टग्रासपरिलेखश्लोकत्रयेणाह-

ग्राह्यग्राहकयोगार्थात्प्रोज्झयेष्टग्रासमागतम् ॥

अवाशिष्टाङ्गुलसमांशलाकांमध्यविन्दुतः ॥ १७ ॥

तयोर्मार्गेन्मुखोदद्याद्वासतःप्राग्रहाश्रिताम् ॥

विमुञ्चतोमोक्षदिशिग्राहकाध्वनमेवसा ॥ १८ ॥

स्पृशेद्यत्रततोवृत्तंग्राहकाध्वनसंलिखेत् ॥

तेनग्राह्याद्यदाक्रान्तंतत्तमोग्रस्तमादिशेत् ॥ १९ ॥

मानैक्यखण्डादिष्टकालिकाभीष्टग्रासमागतचन्द्रग्रहणाधिकारोक्तप्रकारावगतं  
त्यक्त्वावशिष्टेयान्यङ्गुलानितत्प्रमाणांशलाकांयाष्टमध्याविन्दुतोवृत्तत्रयमध्यके-  
न्द्रविन्दोःसकाशात्तयोःस्पर्शमोक्षविक्षेपाग्रयोर्मार्गेन्मुखोदद्याद्वासतःप्राग्रहा-  
श्रितामिमुखीमार्गरेखासक्तांदद्यात् । कथमित्यतआह । ग्रासतइति । मध्यग्रासतःप्रा-  
क्पूर्वकालेग्रहाश्रितांग्रहस्पर्शस्तच्छरायसम्बन्धिमार्गचापरेखासक्तांशलाकाम् ।  
विमुञ्चतोमुच्यमानान्तर्गताभीष्टग्रासस्यशलाकाम् । मोक्षदिशि । मोक्ष-  
विक्षेपाग्रसम्बन्धिमार्गचापरेखायांसक्तांदद्यात् । साशलाकाग्राहकाध्वानंग्राहक-  
मार्गचापरेखापत्रयस्मिन्भागेस्पृशेत्संलग्नास्यात् । ततःस्थानात् । एवका-

रस्तदतिरिक्तव्यवच्छेदार्थः । ग्राहकमानार्थेन व्यासार्थेन वृत्तसंलिखेत् । सम्प्रकारेण कुर्यात् । तेन वृत्तेन ग्राह्याद्वाह्यवृत्ताद्यध्वनितमेकदेशरूपं वृत्तमाक्रान्तं व्यासम् । तच्चन्मितग्राह्यवृत्तांशं तमौयस्तच्छादकाच्छादितमभीष्टकालादिशेत्कथयेत् । अत्रोपपत्तिः । इष्टग्रासोर्नमानैक्यखण्डकर्णः । सतु ग्राह्यग्राहककेन्द्रान्तररूपः । अतोऽयं ग्राह्यकेन्द्रात्पूर्वज्ञातग्राहकमार्गरेखायां यत्र लभ्यस्तत्राभीष्टसमये ग्राहककेन्द्रम् । तस्माद्ग्राहकवृत्तेन ग्राह्यवृत्तं यदा क्रान्तं तत्काले ग्रास इति सुगमा ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

भा० टी०—ग्राह्य और ग्राहक मानके योगार्द्धसे इष्टग्रास वियोग करके जो बचे उस परिमाणमें मध्यबिन्दुसे रेखा उत्ती मार्गके सामनेको खेंचे । मध्यग्रहणके पूर्व होनेपर स्पर्शदिशामें और परे होनेपर मोक्षाभिमुखमें रेखाको उतारले । रेखान्त बिन्दुकेन्द्र करके ग्राहकमानार्द्धअनुसार वृत्तरचना करे । वह वृत्त और ग्राह्यवृत्त दोनोंके अधिकृत अंशही तत्कालीन आच्छादित अंश है ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

अथ श्लोकान्यानि मीलनपरिलेखमाह—

मानांतरार्थेन मितांशलाकां ग्रासदिङ्मुखीम् ॥

निमीलनाख्यांदद्यात्सातन्मार्गे यत्र संस्पृशेत् ॥ २० ॥

ततो ग्राहकखण्डेन प्राग्वन्मण्डलमालिखेत् ॥

तद्ग्राह्यमण्डलयुतिर्यत्र तत्र निमीलनम् ॥ २१ ॥

ग्राह्यग्राहकबिम्बमानयोरन्तरस्यार्थेन परिमितांशलाकानिमीलनसंज्ञां ग्रासदिङ्मुखीं स्पर्शिकशरापविभागाभिमुखीं मध्यबिन्दोः सकाशाद् दद्यात् । सानिमीलनसंज्ञाशलाका तन्मार्गस्पर्शिकग्राहकमार्गचापरेखाकारं यस्मिन् प्रदेशे संलग्नग्राह्यवृत्तयोरानाद्ग्राहकमानार्थेन प्राग्वन्मध्यमाभीष्टग्रासज्ञानार्थं यथा तद्वृत्तकृतं तथेत्यर्थः । वृत्तं कुर्यात् । तद्ग्राह्यमण्डलयुतिर्लिखितवृत्तग्राह्यवृत्तयोः संयोगो यत्र यस्यां दिशि तत्र तस्यां दिशि निमीलनं ग्राह्यबिम्बस्य निमज्जनं स्यात् । अत्रोपपत्तिः । सम्मीलनकाले ग्राह्यग्राहककेन्द्रान्तरं मानार्धान्तरमितकर्णः । अन्यथा तदनुपपत्तेः । स ग्राह्यकेन्द्रात्स्पर्शमार्गे यत्र लभ्यस्तत्र ग्राहककेन्द्रम् । तस्माद्ग्राहकवृत्तं ग्राह्यमण्डलं यत्र स्पृशति तत्र निमीलनं स्पष्टम् ॥ २० ॥ २१ ॥

भा० टी०—ग्राह्यग्राहकमानद्वयान्तरार्द्ध परिमित शलाका ग्रासदिशामें उस मार्गपर स्थापन करे और तिसके अग्रभागको केन्द्र करके ग्राहक मानके अनुसार मंडल लिखे-नेछे, अहांपर वह मण्डलको स्पर्श करे तिसीदिशामें निमीलन आरम्भ होगा ॥ २० ॥ २१ ॥

अथोन्मीलनपरिलेखमाह—

एवमुन्मीलने मोक्षदिङ्मुखीं सम्प्रसारयेत् ॥

विलिखेन्मण्डलं प्राग्वदुन्मीलनमथोक्तवत् ॥ २२ ॥

उन्मीलनेउन्मीलनज्ञानार्थमित्यर्थः । एवंविम्बमानान्तरार्थमितांशलाकां  
मोक्षदिङ्मुखीमौक्षिकशराग्रविभागामिमुखीमध्यविन्दोः सकाशात्सम्प्रसारये-  
द्द्यादित्यर्थः । प्राग्बत्सम्मीलनार्थदत्तशलाकास्पर्शिकमार्गयोगस्थानाद्वाह-  
कार्धेनवृत्तंकृतंतथेत्यर्थः । मौक्षिकमार्गदत्तशलाकायोगस्थानाद्वाहकवृत्तदुर्या-  
त् । अथानन्तरमुक्तवद्वाहकग्राह्यवृत्तयोगोयस्यांतस्यांदिशीत्यर्थः । उन्मी-  
लनं ग्राह्यविम्बस्योन्मज्जनं स्यात् । अत्रोपपत्तिः । उन्मीलनेऽपि ग्राह्यग्राहकके-  
न्द्रान्तरं मानार्थान्तरमिति तर्कणः । परमपरमोक्षदिशीतियुक्तिस्तुल्या ॥ २२ ॥

भा० टी०-इस प्रकार से मोक्षदिशामें शलाका स्थापन करके जहांपर पूर्ववत् मण्डल  
स्पर्श करे सोही उन्मीलनदिक् होगी ॥ २२ ॥

अथग्रहणेचन्द्रस्यवर्णानाह-

अर्धादूनेसधूम्रस्यात्कृष्णमर्धाधिकंभवेत् ॥

विमुञ्चतःकृष्णताम्रंकपिलंसकलग्रहे ॥ २३ ॥

अर्धाध्वविम्बादूनेन्यूनग्रस्तेसतिसधूम्रग्रासीयविम्बधूम्रवर्णस्यात् । अर्धाधिकं  
ग्रस्तविम्बकृष्णस्यात् । विमुञ्चतएतदनन्तरंग्रस्तमधिकमपिमुक्त्युन्मुखमिति  
मोक्षारम्भोन्मुखस्यपादोनविम्बाधिकग्रस्तस्यासम्पूर्णस्येत्यर्थः । कृष्णताम्रं द्या-  
मरक्तमिश्रवर्णः । सम्पूर्णग्रहणेकपिलंपिशङ्गवर्णविम्बस्यात् । अत्रभूभायास्तै-  
जोऽभावतयाचन्द्राच्छादकत्वादेतेवर्णाःसम्भवन्ति । सूर्यस्तुचन्द्रोऽजलगोलरू-  
पआच्छादकःसदृशान्तदिवसेऽस्मद्दृश्याधेसदाकृष्णएवेतिकृष्णएवसूर्यस्यग्रस्तां-  
शःसर्गदा । अतएवाविकृतत्वाद्भगवतावर्णोनेक्तः ॥ २३ ॥

भा० टी०-चन्द्रग्रहण आधेसे कमहानेपर धूम्रवर्ण, अधिक होनेसे कृष्ण वर्ण है ।  
पादोनोर्द्ध होनेपर ताम्र, कृष्ण और सम्पूर्ण होनेसे कपिल रंगका होता है ( सूर्यका  
ग्रस्तांश सदा काले रंगका रहता है ) ॥ २३ ॥

अथोक्तच्छेद्यकस्यगोप्यत्वमाह-

रहस्यमेतद्देवानांनदेयंयस्यकस्याचित् ॥

सुपरीक्षितशिष्यायदेयंवत्सरवासिने ॥ २४ ॥

एतद्ग्रहणच्छेद्यकं देवतानां गोप्यं वस्तु । यस्य कस्यचिद्यस्मै कस्मैचिदपरीक्षि-  
ताय न देयम् । कस्मैचिदेयमित्यर्यागतं विवृणोति । सुपरीक्षितशिष्यायेति । सुप-  
रीक्षितमित्यत्र हेतुगर्भविशेषणमाह । वत्सरवासिनेति । वर्षपर्यन्तं तत्सद्गत्या  
तत्सत्त्वतया ज्ञानं भवत्येवेति भावः ॥ २४ ॥

भा० टी०-यह तत्त्व देवताओंके लियेभी रहस्य है । जिस शिक्षको, यह नहीं देना  
चाहिये । एक वर्षतक भली भाँतिसे जिसकी परीक्षा लेली है, उस शिष्यकोही केवल  
यह बताना चाहिये ॥ २४ ॥

अथाग्रिमग्रन्थस्यासङ्गतित्वनिरासार्थमधिकारसमार्तिफाक्तिकयाह-  
ग्रहणभेदज्ञापकपरिलेखप्रतिपादनं परिपूर्तिमाप्तमित्यर्थः । इदं दशभेदग्रहग-  
णितमित्युक्त्यागणितक्रियाभावाद्ग्रहणाधिकारान्तर्गतनाधिकारान्तरम् । अत-  
एवाधिकारइत्युपेक्षयाध्यायइत्युक्तम् ॥

रङ्गनाथेनरचितेसूर्य्यसिद्धान्तटिप्पणे ॥ छेद्यकं ग्रहणान्तं तु पूर्णं गूढप्रकाशके ॥  
इति श्रीसकलगणकसार्वभौमबल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथगणकविरचिते गूढार्थप्र-  
काशके छेद्यकाध्यायः सम्पूर्णः ॥

## इति छेद्यकाध्यायः ॥

छठवो अध्याय समाप्त ॥

## अथ सप्तमोऽध्यायः ।

अथयुत्याभासग्रहणनिरूपणेन संस्मृततयारब्धो ग्रहयुत्यधिकारो व्याख्यायते ।  
तत्रयुतिभेदानाह-

ताराग्रहाणामन्योन्यस्यातां युद्धसमागमौ ॥

समागमः शशाङ्केन सूर्येणास्तमनंसह ॥ १ ॥

ताराग्रहाणां भौमादिपञ्चग्रहाणां परस्परयोगे युद्धसमागमौ वक्ष्यमाणलक्षण-  
भिन्नौ स्तः । चन्द्रेण सह पञ्चताराण्यतमस्य योगः समागमसंज्ञः । सूर्येण सह पञ्च-  
ताराणामन्यतमस्य चन्द्रस्य वा योगस्तदस्तमनं पूर्णास्तङ्गतत्त्वम् । न त्वस्तमात्रम् ।  
युत्यभावे प्रागपरकाले तस्य सत्त्वात् ॥ १ ॥

‘मांटी’-ग्रहोक्तं ‘परस्पर योगका नाम युद्ध या समागम है । चंद्रमाके उचित ग्रहोंके योगका नाम समागम है, सूर्यके साथ योगका नाम अस्तमन है ॥ १ ॥

अथयुतेर्गतैप्यत्वंसार्धश्रीकेनाह-

शीघ्रिमन्दाधिकेऽतीतः संयोगो भवितान्यथा ॥

द्वयोः प्राग्यायिनोरेवं वक्रिणोस्तु विपर्ययात् ॥ २ ॥

प्राग्यायिन्यधिकेऽतीतो वक्रिण्येप्यः समागमः ॥

ययोर्ग्रहयोर्योगोऽभिमतस्तयोर्ग्रहयोर्मध्योगः शीघ्रगतिर्ग्रहस्तस्मिन्मन्दाधिके  
मन्दगतिग्रहादधिके सति तयोः संयोगो युतिसंज्ञो गतः पूर्वजात इत्यर्थः । अन्यथा  
मन्दगतिग्रहेशीघ्रगतिग्रहादधिके सतीत्यर्थः । तयोर्योगो भवितारण्यः । एवमुक्तं  
गतैप्यत्वम् । द्वयोर्ग्रहयोः प्राग्यायिनोः पूर्वगतिकयोर्भवति । वक्रिणोर्वक्रगति-

ग्रहयोर्विपर्ययादुक्तवैपरीत्यात् । तुकाराद्गतैष्योयोगोभवति । शीघ्रगतिग्रह-  
मन्दगतिग्रहादधिकएष्यःसंयोगोमन्दगतिग्रहेशीघ्रगतिग्रहादधिकगतःसंयोगइ-  
त्यर्थः । अथैकस्ववक्रत्वआह । प्राग्यायिनीति । द्वयोर्मध्यएकतरस्मिन्वक्रि-  
णिसतितदावक्रगतिग्रहात्पूर्वगतिग्रहेऽधिकेसतिगतोयोगः । यदातुपूर्वगतिग्रहा-  
द्वक्रगतिग्रहेऽधिकेसतिसमागमोयोगएष्यःस्यात् । अत्रोपपत्तिः । पूर्वगत्योर्ग्रह-  
योर्मध्येशीघ्रगस्याधिकत्वेऽग्रेयोगासम्भवात्पूर्वयोगोजातः । मन्दगस्याधिकत्वे  
शीघ्रगस्यन्यूनत्वादग्रेयोगोभविष्यति । वक्रिणोस्तुशीघ्रगस्याधिकत्वेऽग्रेतन्यून-  
त्वेनयोगसम्भवादेप्योयोगोमन्दगस्याधिकत्वेशीघ्रगस्योत्तरोत्तरन्यूनत्वसम्भवे-  
नाग्रेयोगासम्भवाद्गतोयोगः । अथवक्रगतिग्रहात्पूर्वगतिग्रहेऽधिकउत्तरोत्तरयो-  
गासम्भवाद्गतोयोगः । पूर्वगतिग्रहाद्वक्रगतिग्रहेऽधिकेवक्रगतिग्रहस्यन्यूनत्वेनाग्रे  
योगसम्भवादेप्यःसंयोगइति ॥ २ ॥

भा०टी०-शीघ्रगामी ग्रहस्पष्ट मन्दगामीकी अपेक्षा अधिक होनेपर समागम भतीत  
होगया है । अन्यथा भाव्य होता है । दोनोंकी वक्की होनेसे विपर्यय होता है । एककी  
वक्रगति होनेसे, सरलगति ग्रहस्पष्ट अधिक होनेपर योगगत और वक्रगति ग्रहस्पष्ट  
अधिक होनेसे योग पीछे होगा ॥ २ ॥

अथयुतिकालेतुल्यग्रहयोरानयनयुतिकालस्पगतैष्यदिनाद्यानयनच सार्ध-  
श्लोकत्रयेणाह-

ग्रहांतरकलाःस्वस्वभुक्तिलिप्तासमाहताः ॥ ३ ॥

भक्त्युत्तरेणविभजेदनुलोमविलोमयोः ॥

द्वयोर्वक्रिण्यथैकस्मिन्भुक्तियोगेनभाजयेत् ॥ ४ ॥

लब्धंलिप्तादिकंशोध्यंगतेदेयंभविष्यति ॥

विपर्ययाद्वक्रगत्योरेकस्मिन्स्तुधनव्ययौ ॥ ५ ॥

समलिप्तोभवेतांतौग्रहौभगणसंस्थितौ ॥

विवरंतद्वदुद्धृत्यदिनादिफलमिष्यते ॥ ६ ॥

युतिसम्बन्धिनोर्ग्रहयोरभीष्टैककालिकयोरन्तरस्पकलाः पृथक्स्वस्वगतिक-  
लाभिर्गुणिताःकर्मद्वयोर्ग्रहयोरनुलोमविलोमयोर्मार्गगयोर्वक्रगतयोर्वैत्यर्थः । स्फुट-  
गत्यन्तरेणगणकोभजेत् । विशेषमाह । वक्रिणीति । अथानन्तरं  
द्वयोर्मध्यएकतरवक्रिणिसतितयोरंगतियोगेनभजेत् । फलंकलादिस्वस्व  
गतेयोगेसतिग्रहयोर्मार्गगयोःशोध्यंगभविष्यति । एष्ययोगेसतितयोरंगयोऽप्यम् ।  
द्वयोर्वक्रगतयोःस्वस्वफलंविपर्ययादुक्तवैपरीत्यात्कार्यम् । गतेयोगेयोऽप्यम् ।  
एष्ययोगेहीनमित्यर्थः । द्वयोर्मध्यएकतरेतुकाराद्वक्रिणिसतितयोरंगयोर्वक्रमा-



गंगयोःस्वस्वकलात्मकफलाङ्गनैधनव्ययौद्युतहीनौकार्यौ । यथाहि । गतयो-  
गेमार्गग्रहेस्वफलहीनं वकिणिग्रहेयोज्यम् । एष्ययोगेवक्रग्रहेशोध्यम् । मा-  
र्गग्रहेयोज्यमिति । एवंकृतेतौद्युतिसम्बन्धिनौग्रहौभगणसंस्थौभगणराश्यधि-  
ष्ठितचक्रसंस्थितिर्पयोस्तौराश्याद्यात्मकौसमलिप्तौसमकलौस्तः । लितापद-  
स्यभगणाद्यवोपलक्षणत्वेनसमौस्तइत्यर्थः । अयद्युतिकालज्ञानमाह । वि-  
वरमिति । अभीष्टकालिकयोर्युतिसम्बन्धिनोर्ग्रहयोरन्तरंकलात्मकंतद्वत्समक-  
लोपयुक्तफलज्ञानार्थयथागतिगुणितमन्तरंगतियोगेनगत्यन्तरेणभक्तंतथेत्यर्थः ।  
तेनहरेणभक्त्वाफलंदिनादिकंगतैष्ययुतिवशादभीष्टकालाद्गतैष्यमुच्यते । त-  
त्समयेतद्युतिकालेतौग्रहौसमौस्तइत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । गत्यन्तरेणगतिक-  
लास्तदाग्रहान्तरकलाभिःकाइतिफलेगतयुतौग्रहयोःशोध्ये । एष्ययुतौशोध्ये ।  
द्वयोर्वक्तृत्वगत्यन्तरभक्तफलेगतयुतौग्रहयोराज्ये । एष्ययुतौशोध्ये । वक्र-  
ग्रहस्योत्तरोत्तरंन्यूनत्वात् । अथैकोवक्त्रातदातयोरन्तरंप्रत्यहंगतियोगेनोपचि-  
तम् । अतोगतियोगहरेणागतफलंगतयोगेमार्गग्रहेहीनपूर्वतस्यन्यूनत्वात् ।  
वक्रग्रहेयोज्यम् । पूर्वतस्याधिकत्वात् । एष्ययोगमार्गग्रहेयोज्यम् । उत्तरोत्तरम-  
धिकत्वात् । वक्रग्रहेशोध्यम् । तस्याग्रन्यूनत्वात् । गतियोगेनगत्यन्तरेणवादिनमे-  
कलभ्यतेतदान्तरकलाभिःकिमित्यनुपातेनगतैष्यदिनाद्यम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

भा०टी०—दो ग्रहके अन्तरकी कला करके अलग २ दिन २ की गतिसे गुण करके दोनोंके सरल या वक्की होनेपर गतियोगसे भागकरनेपर जो कलादिहो वह समागममेंहो तो ग्रहसे दोनोंका समगतिमें वियोग, और वक्रमें योग करे । भावो होनेसे वह स्पष्ट योग या वियोग करे । एककी वक्रगति हो तो गतमें वक्र योग और गम्यमें वियोग करना चाहिये । तो दोनो ग्रहकी भगणस्थित समकला होगी, समय जाननाहो तो अन्तरकलाको पूर्वाक्त द्वारकद्वारा भागकरनेसे जो दिनादि होंगे वही समकला कालसे इष्ट समयके अन्तर दिनादि है ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

अथदृक्कार्यमुपकरणानिसाध्यानीत्याह—

कृत्वादिनक्षपामानंतथाविक्षेपलिप्तिकाः ॥

नतोन्नतंसाधयित्वास्वकालग्रवशात्तयोः ॥ ७ ॥

तयोःसमयोर्ग्रहयोर्दिनक्षपामानंप्रत्येकंदिनमानंरात्रिमानंप्रसाध्यविक्षेपकलाः ।  
तथाप्रसाध्येत्यर्थः । अत्रभगवताविक्षेपकलाःप्रसाध्येत्यस्यदिनरात्रिमानंप्रसा-  
ध्येत्येतदनन्तरमुक्तेर्दिनरात्रिमानंस्पष्टकान्तिजचरेणनसाध्यमाकिन्तुसमग्रहीप-  
शरासंस्कृतकेवलकान्तिजचरेणसाध्यमितिसूचितम् । समग्रहयोःप्रत्येकंनतका-  
लमुन्नतकालंप्रसाध्य । अत्रसमुच्चयार्थकंतथेत्यन्वेति । एतदर्थमेवदिनरात्रि-  
मानंप्रसाध्येतिपूर्वमुक्तम् । समनन्तरोक्तदृक्कार्यमितिवाम्यशेषः । ननु  
नतोन्नतंकार्यंसाध्यंप्रहोदयाज्ञानात्तदवधिकालमानज्ञानाभावात् । नहिग्रहस्य

दिनरात्रिगतकालज्ञानं विनापिकेवलं दिनरात्रिमानाभ्यां तत्सिद्धिरत आह ।  
 स्वकालप्रवशादिति । यस्मिन्काले समौ ग्रहौ जातौ तात्कालिकलम्पूर्वांक्तप्रका-  
 रावगतं तद्दशात्तद्ग्रहणादित्यर्थः । स्वकात्समग्रहात्प्रत्येकमुन्नतनतकालौ साध्या-  
 वित्यर्थः । एतदुक्तं भवति । युतिकालिकलमधिकसञ्ज्ञं प्रकल्प्य समग्रहं न्यू-  
 नसञ्ज्ञं प्रकल्प्य ॥ 'भोग्यासून्नकस्यायभुक्तासूनधिकस्य च । सम्पीड्यान्तर-  
 लमासूनेवं स्यात्कालसाधनम्' ॥ इति त्रिप्रभाधिकारोक्त्या ग्रहस्य दिनगतरात्रि-  
 गतप्रसाध्यदिने दिनगतशेषयोरारात्रिगतशेषयोर्यदल्पतदुन्नतम् । तेनो-  
 दिनार्थरात्र्यर्थवाग्रहस्य नतम् । दिनक्षपामानं न तोन्नतमित्येकवचनेन समग्रह-  
 योरभिन्नं दिनमानं रात्रिमानं नतमुन्नतं चेति सूचनादपिनोदयलमलम्भाभ्यामन्तर-  
 कालः प्रत्येकं भिन्नः साध्यः । न वा स्पृष्टक्रान्तिजचरेण दिनरात्रिमाने प्रत्येकं पूर्वमु-  
 दयलमस्यैवासिद्धेरिति स्फुटीकृतम् । अत्रोपपत्तिः । तात्कालिकार्कलम्भाभ्यां यथा  
 सूर्यस्योदयगतकालस्तथा तात्कालिकग्रहलम्भाभ्यां ग्रहोदयगतकालः सिद्ध्यति ।  
 यद्यपि सूर्यस्य क्रान्तिवृत्तस्थत्वात् सूर्यस्य युक्तः कालः । ग्रहस्य तु क्रान्तिवृत्तस्थत्वा-  
 नियमादुत्तरीत्यागतकालस्य क्रान्तिवृत्तस्थग्रहचिह्नयत्वेऽपि ग्रहबिम्बीयत्वाभा-  
 वाद्युक्तत्वमतएव वक्ष्यमाणदृक्कर्मसंस्कृतगृहादानीतकालो ग्रहबिम्बीयस्तथापि  
 वक्ष्यमाणदृक्कर्मार्थग्रहचिह्नयस्यैवापेक्षितत्वान्नक्षतिः ॥ ७ ॥

भा० टी०-समकलाकालीनं तिनका दिनरात्रिमानं साधनं करो । तिसकी तात्का-  
 लिकं विक्षेपकालं निर्णयं करके ग्रहस्थानगतं लग्नमे न तोन्नतं साधनं करो ॥ ७ ॥

अथाक्षदृक्कर्मतत्संस्कारं च ग्रहस्य श्लोकाभ्यामाह-

विपुवच्छाययाभ्यस्ताद्विक्षेपाद्वादशोद्धृतात् ॥

फलं स्वनतनाडीग्रंस्वदिनार्धविभाजितम् ॥ ८ ॥

लब्धं प्राच्यामृणंसौम्याद्विक्षेपात्पश्चिमेधनम् ॥

दक्षिणे प्राक्पालेस्वंपश्चिमे तु तथाक्षयः ॥ ९ ॥

अक्षभयागुणिताग्रहविक्षेपादानीताद्वादशभक्ताद्यल्लब्धं तत्स्वनतनाडीग्रं विक्षेप-  
 सम्बन्धिग्रहस्य नतपटीभृणुणितं तस्यैव दिनार्धेन भक्तरात्रौ रात्र्यर्थेनेत्यर्थसिद्धम् ।  
 अत्र समग्रहयोः पूर्वांक्तप्रकारेण दिनमाननतयोरभिन्नत्वात् स्वशब्दद्वयव्यापनाय-  
 श्यकोऽपि युतिव्यतिरिक्तदृग्ग्रहाणां प्रयोजनतया साधनवैयधिकरण्यावृत्त्यर्थस्वपदं  
 भगवतादत्तम् । वस्तुतस्तु ग्रहयोस्तुल्यत्वे भगवताये युते रक्तत्वात् तात्कालिक-

१ जिस अंशमें ग्रहस्थित है, तिनके उदय ( लग्न ) का समय स्थिर करके जिससे ग्रहका मध्योदय-  
 काल, ग्रहका दिनार्द्धमान मिलावेहो प्राप्त होता है । मध्योदयकाल नियत होनेपर इष्टदृग्ग्री पृथक्-  
 ताके द्वारा नक्षत्रव सङ्गसे जाना जाता है ।

योः स्पष्टयोरतुल्यत्वेन दृक्कर्मसाधनार्थं न तादेन मानयोस्तयोर्भिन्नत्वेन स्वपदयुक्तं प्रयुक्तम् । न तु स्पष्टक्रांतिजचरोत्पन्नदिनमानयोर्भेदादत्र तभेदाच्च स्वमित्युक्तम् । तत्साधनस्य वैयधिकरण्येनाप्रसक्तेरिति ध्येयम् । उक्तरीत्योत्तराद्विक्षेपाल्लब्धतत्कलात्मकप्राच्यां प्राक्पाले ग्रहस्य हीनम् । पश्चिमकपाले योज्यम् । दक्षिणे तथा विक्षेपे । तुकारात्तदुत्पन्नफलं प्राक्पाले योज्यं पश्चिमकपाले हीनं कार्यम् ॥ ९ ॥

भा० टी०-विक्षेपको विषुवच्छायासे गुणकरके १२ से भाग करनेपर जो हों, विसको स्वीय नतदण्डसे गुणकरके स्वीयदिनार्द्धसे भागकरनेपर अक्षदृक् कर्म होता है । उत्तर विक्षेप होनेसे मर्यादयके पूर्वमें अक्षदृक् ग्रहस्पष्टसे वियोग और परे योग करना चाहिये । विक्षेप दक्षिणमें हो तो मर्यादयके पूर्वमें योग और पीछे वियोग करना पड़ता है ॥ ९ ॥

अथायनदृक्कमाह-

सत्रिभग्रहजक्रान्तिभागघ्राक्षेपलितिकाः ॥

विकलाः स्वमृणंक्रान्तिक्षेपयोर्भिन्नतुल्ययोः ॥ १० ॥

विक्षेपकलाः पूर्वसाधिताराशित्रययुतग्रहोत्पन्नक्रान्त्यंशैर्गुणिता विकला भवन्ति ता अक्षदृक्कर्मसंस्कृतग्रहे विकलास्थाने क्रान्तिक्षेपयोः सत्रिभग्रहस्य क्रान्तिग्रहस्य विक्षेपः । अनयोर्भिन्नतुल्ययोर्भिन्नैकादिकयोः सतोः क्रमेण स्वमृणंकार्यैः । अत्रोपपत्तिः । विक्षेपवृत्तस्य ग्रहविम्बोपरि ध्रुवमोतश्च वृत्तं स्पृष्टा क्रान्तिवृत्ते ग्रहासन्नेयत्रलगतितस्य ग्रहचिह्नस्यान्तरेयाः क्रान्तिवृत्ते कलास्ता आयनकलास्तदानयनार्थं क्षेत्रं ग्रहशरः कदम्बाभिमुखः कर्णः । तत्सम्बद्धचुरात्रवृत्तप्रदेशध्रुवमोतश्च वृत्तसम्पातयोरन्तरे चुरात्रवृत्तं भुजः । ध्रुवमोतवृत्ते स्पष्टशरो ग्रहविम्बतत्संपातान्तरे कोटिः । अतस्त्रिज्याकर्णोऽयनवलनज्याभुजस्तदाशरकर्णैकइत्यनुपातेन चुरात्रवृत्ते घुज्याप्रमाणेन भुजकलाः । न तु ग्रहचिह्नतद्वृत्तसम्पातान्तरे क्रान्तिवृत्ते भुजकलाः क्रान्तिवृत्तस्य तिर्यक्त्वेन तादृशक्रान्तिवृत्तप्रदेशस्य तिर्यक्त्वाद्भुजत्वासम्भवात् । अयनवलनज्याभुजस्त्रिज्याकर्णोपष्टिः कोटिस्तद्द्वर्गान्तरपदरूपेति क्षेत्रं गोले प्रत्यक्षम् । अतोऽनुपातेन क्षतिः । तत्र भगवता लोका-नुकम्पया गणितसुसार्थचुरात्रवृत्तस्य भुजकलाः क्रान्तिवृत्तस्था अङ्गीकृताः स्वल्पा-न्तरत्वात् । अतोऽयनवलनज्याशरकलाभिर्गुण्यात्रिज्यया भाज्येति प्राप्तिर्भगवतायनवलनस्य सत्रिभग्रहक्रान्तिभागत्वेनाङ्गीकारात्तद्भागा अष्टपञ्चाशता गुणी-याज्या भवति । यतः परमाश्चतुर्विंशत्यंशा अष्टपञ्चाशता गुणिताः पञ्चोनापरम-क्रान्तिज्या जाता । इयं शरगुणात्रिज्याभक्तायनकलास्तत्र विकलात्मकफलार्थं षष्टिगुण इतिसत्रिभग्रहक्रान्तिभागगुणितो ग्रहविक्षेपोऽष्टपञ्चाशत् षष्टिघातेन वि-श-त्यूननपञ्चात्रिंशच्छतेन गुण्यस्त्रिज्यया भक्त इति सिद्धम् । अत्रापिलाघवाट्टणस्य

त्रिज्यामितत्वेनस्वरूपान्तरत्वादङ्गीकाराद्गुणहरयोर्नाशइत्युपपन्नं सत्रिभेत्यादि-  
विकलाइत्यन्तम् । भास्कराचार्यैस्तु आयनं चलनमस्फुटेपुणासङ्गुणभा-  
जितं हतम् ॥ 'पूर्णपूर्णवृत्तिभिर्ग्रहाभितव्यक्षभोदयहृदायनाः कलाः ॥' इति सू-  
क्ष्ममस्मादुक्तम् । धनणोपपत्तिस्तु मकराद्युत्तरायणे दक्षिणध्रुवाद्दक्षिणकदम्बो-  
ऽधः । उत्तरध्रुवादुत्तरकदम्बऊर्ध्वम् । तत्र शरीयदावृत्तरस्तदाग्रहविम्बस्योत्तर-  
कदम्बोन्मुखत्वेनोत्तरध्रुवादुन्नतत्वात्क्रान्तिवृत्तस्य ग्रहचिह्नात्क्रान्तिवृत्तध्रुवमोत-  
श्च यवृत्तसम्पातआयनग्रहचिह्नरूपः क्रान्तिवृत्ते पश्चाद्भवत्यत आयनविकलाः स्पष्ट-  
ग्रहऋणंकृताश्चेदायनग्रहभोगो ज्ञातः स्यात् । एवं दक्षिणशरेग्रहविम्बस्य दक्षिण-  
कदम्बोन्मुखत्वेन ध्रुवोन्नतत्वात्क्रान्तिवृत्ते ग्रहचिह्नादायनग्रहचिह्नमग्रएव भवतीति  
धनमायनविकलाः । कर्कादिदक्षिणायने तु दक्षिणध्रुवाद्दक्षिणकदम्बऊर्ध्वमु-  
त्तरध्रुवादुत्तरकदम्बोऽधः । तत्र यदि ग्रहशरीरं दक्षिणस्तथाग्रहविम्बस्य दक्षिणध्रु-  
वाद्दुन्नतत्वात्क्रान्तिवृत्ते ग्रहचिह्नादायनग्रहचिह्नं पश्चादतः ऋणमायनम् । यद्युत्तरश-  
रस्तदाग्रहविम्बस्योत्तरध्रुवाद्दुन्नतत्वाद्ग्रहचिह्नादायनग्रहचिह्नमग्रैक्रान्तिवृत्ते भवती-  
त्यायनं धनमिति गोलस्थित्यायनशरीरैक्यपक्षेण मयनशरीरदिग्भेदे धनमिति सि-  
द्धम् । तत्र ग्रहायनदिशः सत्रिभयगोलदिकवृत्त्युत्पत्त्या सत्रिभयगोलक्रान्तिग्रहश-  
रीरैरेकदिकत्वे ऋणं भिन्नदिकत्वे धनमित्युपपन्नम् । अयाक्षदृक्मोपपत्तिः ।  
भूगर्भक्षितिजयाम्योत्तरवृत्तसम्पातरूपसममोतचलवृत्ते ग्रहविम्बस्योत्तरे क्रान्ति-  
मण्डलस्य ग्रहासन्नोपपन्नसम्पातस्तत्राक्षदृक्कलासंस्कृतो ग्रहस्तस्यायनग्रह-  
स्य चान्तरे क्रान्तिवृत्तप्रदेशाक्षदृक्कलास्ताः क्षितिजस्य ग्रहविम्बपरमान्तरत्वा-  
त्परमायाम्योत्तरवृत्तस्थे ग्रहेऽयनग्रहचिह्नमेवाक्षदृक्कलासंस्कृतग्रहचिह्नं भवती-  
तितदभावः । अतः क्षितिजस्य ग्रहविम्बे चलवृत्तं याम्योत्तरक्षितिजसम्पा-  
तमोर्तक्षितिजवृत्ताद्विभ्रतत्रग्रहविम्बसकं ध्रुवमोतचलवृत्तक्रान्तिवृत्तसम्पातोऽ-  
यनग्रहचिह्नरूपः क्षितिजस्य क्रान्तिवृत्तप्रदेशादूर्ध्वमधोवा याभिः कलाभिरन्त-  
रितस्ता अक्षदृक्कलाः । आसोज्ञानार्थतदन्तरप्रदेशीयगुरात्रवृत्तसंख्य-  
प्रदेशस्थासर्वोऽज्ञानाः साधिताः । तथाहि । ध्रुवद्वयमोतग्रहविम्बगत-  
चलवृत्ते विष्वद्वृत्तग्रहविम्बान्तरे स्फुटाक्रान्तिः । विष्वद्वृत्तक्रान्तिवृत्तस्या-  
यनग्रहचिह्नान्तरे मध्यमाक्रान्तिरयनग्रहस्यायनग्रहचिह्नग्रहविम्बान्तरे रज्जुदृशः ।  
द्वयोः क्रान्त्योरैकदिकत्वे स्फुटाक्रान्तिरधिका । तत्रोत्तरगोलेऽयनग्रहचिह्नं क्षिति-  
जादधः स्वपुरात्रवृत्ते क्रान्त्योश्चरान्तरासु भिर्भवति । यतोऽयनग्रहचिह्नपुरात्र-  
वृत्तस्योन्मण्डलक्षितिजान्तररूपचराग्रहविम्बीयचरस्याधिकत्वेन मध्यमचरस-  
म्बद्धक्षितिजवृत्तप्रदेशाद्ध्रुवाभिमुखसूत्रं ग्रहविम्बी यचरसम्बद्धपुरात्रवृत्तप्रदेशे  
यत्र लघुतं क्षितिजान्तराले चरान्तरस्य सत्त्वेन स्पष्टशरचरान्तराभ्यां कोटिभुजा-

भ्यामायतचतुरस्रक्षेत्रस्पतद्वधुरात्रवृत्तद्वयमध्येस्फुटदर्शनम् । एवंदक्षिणगोले-  
ऽयनग्रहचिह्नसधुरात्रवृत्तेक्षितिजादूर्ध्वकान्त्योश्चरान्तरासुभिरिति । कान्त्यो-  
भिन्नदिवत्वेतुक्षितिजादयनग्रहचिह्नस्वधुरात्रवृत्तेकान्त्योश्चरतोस्तुल्यासुभिरध-  
ऊर्ध्वम् । मध्यक्रान्तिधुरात्रवृत्तमुन्मण्डलास्पष्टक्रान्तिचरतुल्यान्तरेणदक्षिणोत्तर  
गोलयोरधऊर्ध्वमयनग्रहचिह्नस्यसत्त्वात् । क्षितिजाच्चरान्तरेणोदत्तस्यतत्त्वाच्चेति ।  
भास्कराचार्यैः ॥ 'स्फुटास्फुटक्रान्तिजयोश्चरार्धयोःसामान्यादिवत्वेऽन्तरयोग-  
जासवः ॥ पलोद्भवाख्याभनभःसदाम् ।' इतिसूक्ष्ममाक्षद्वगसुज्ञानमुक्तम् ।  
भगवतातुपूर्वोक्तरीत्यास्फुटास्फुटक्रान्तिसंस्कारोत्पन्नस्फुटशररूपक्रान्तिखण्ड-  
स्यस्वल्पान्तरेणयथागतशरतुल्यस्यचरमाक्षद्वगसवइत्यङ्गीकृत्यद्वादशकोटौपल  
भाभुजस्तदाविक्षेपरूपक्रान्तिकोटौ कइत्यनुपाताद्विक्षेपज्याफलधनुपोस्त्यागा-  
त्स्वल्पान्तरेणकुज्याचरज्यायोरभिन्नत्वेनाङ्गीकाराश्चरासवआक्षासवएताएव क-  
लाधृताःस्वल्पान्तरत्वात् । क्षितिजातिरिक्तस्थग्रहबिम्बत्वेताःकलाअभीष्टन-  
तकालपरिणताभवन्तीतिविषुवच्छाययेत्यादिस्वदिनार्धविभाजितमित्यन्तम् ।  
अत्रग्रहेआयनद्वर्कर्मसंस्कार्य तस्मादिनरात्रिमानादिनतंसाधयित्वाक्षद्वर्कर्मक्रि-  
यतेतदाकिञ्चित्सूक्ष्ममितिसन्निभग्रहज्येत्यादिश्लोकः सप्तमोयत्तुस्तकेतद्वत्तत्त्व-  
तःसिद्धम् । नतानुपातेस्वपदव्यर्थप्रयोगशङ्कानवकाशश्चसमग्रहोरायनद्वर्क-  
र्मसंस्कारेणभिन्नत्वसम्भवात्तयोर्दिनमाननतयोरपिभिन्नत्वसिद्धेरित्यवधेयम् ।  
धनर्णोपपत्तिस्तुसमप्रोतचलवृत्तग्रहबिम्बोपरिगंयत्रक्रान्तिवृत्तेलगतिसराद्या-  
दिभौगआक्षद्वर्कर्मसंस्कृतइतिप्राशुक्तम् । तत्रपूर्वकपालेतस्माद्वादायनग्रहचि-  
ह्नक्रान्तिवृत्तउत्तरशरेऽग्निभागेभवति दक्षिणशरेपश्चाद्भवतीतिक्रमेणर्णधनमुक्त-  
म् । पश्चिमकपालेत्तरशरेपश्चादक्षिणशरेऽग्निभागइतिक्रमेणायनग्रहेधन-  
णद्वर्कर्मद्वयसंस्कृतोग्रहःसिद्धोभवतीत्युपपन्नं सर्वम् ॥ १० ॥

भा०टी०-त्रिराशिपुत ग्रहस्पष्टकं अनुसार लोए हुए कान्त्यंश करके विक्षेपकलाको  
गुणकरनेसे अयनद्वर्कर्मविकला होगी । पूर्वोक्त क्रान्ति और विक्षेपभिन्न दिक्स्थे  
होनेपर ग्रहमें योग; और नहीं तो वियोग करे ॥ १० ॥

अयमसङ्गाद्वर्कर्मसंस्कारस्थलान्याह-

नक्षत्रग्रहयोगेपुनरास्तोदयसाधने ॥

शृङ्गोन्नतौतुचन्द्रस्यद्वर्कर्मोदाविदंस्मृतम् ॥ ११ ॥

अत्रनिमित्तसप्तमी । ग्रहनक्षत्राणांवहुत्वाद्बहुवचनम् । नक्षत्रग्रहयोर्युत्य-  
र्थनक्षत्रग्रहयोरिदंद्वयद्वर्कर्मस्मृतंप्राशुक्तम् । आदौप्रथमकार्यम् । ताभ्यामन-  
न्तरंक्रियाकार्येत्यर्थः । अत्रनक्षत्रध्रुवकाणामायनद्वर्कर्मसंस्कृतानामेवोक्तत्वा-  
दायनद्वर्कर्मनकार्यमितिध्येयम् । ग्रहाणामस्तोदयौनित्यास्तोदयौसूर्यसात्रि-

ध्यजनितास्तोदयौ च । ग्रहाणामुपलक्षणत्वान्नक्षत्राणामपि । तयोःसाधन-  
निमित्तं ग्रहस्पनक्षत्रस्य वा देयम् । अत्राक्षदृक्कर्मार्थं केवलशरः साध्यः । न तु  
दिनमानरात्रिमाननतोन्नते साध्ये । क्षितिजसम्बन्धेन दृग्ग्रहस्पोदयास्तल-  
ग्रस्यावश्यकत्वेन क्षितिजातिरिक्तनतपरिणामस्य व्यर्थत्वात् । युतौ तु समप्रो-  
तचलवृत्ते युगपदर्शनार्थं तत्परिणामस्यावश्यकत्वात् । शृङ्गोन्नतिनिमित्तं चन्द्र-  
स्य । तुकारः समुच्चायार्थकचकारपरः । अत्रापि श्लोके पूर्वार्धोक्तमासदृक्क-  
र्मसंस्कारमिति ध्येयम् ॥ ११ ॥

भा० टी०-नक्षत्रग्रहयोगे, ग्रहके उदयास्त निरूपणमे, चंद्रमाकी शृंगोन्नतिमे पद-  
लेही ऐसा दृक्कर्म साधन करे ॥ ११ ॥

अथ दृक्कर्मसंस्कृतग्रहयोर्युक्तिकालं तात्कालिकतद्विक्षेपाभ्यां ग्रहयोर्याम्योत्त-  
रान्तरं चाह-

तात्कालिकौ पुनः कार्यौ विक्षेपौ च तयोस्ततः ॥

दिक्कृतुल्ये त्वन्तरं भेदे योगः शिष्टं ग्रहान्तरम् ॥ १२ ॥

पुनर्द्वितीयचारं तादृशग्रहाभ्यां शीघ्रे मन्दाधिकेऽतीतइत्यादिना युतेर्गतैर्प्यत्वं  
ज्ञात्वा ग्रहान्तरकालइत्यादिना दृक्कर्मसंस्कृतौ समौ स्वयुतिसमये भवतः । वि-  
चरंतद्वदुद्धृत्येत्यादिना समस्पर्ष्टग्रहालादृक्कर्मसंस्कृतसमग्रहकालो युत्याख्यो  
ज्ञेयः । तस्मिन्काले साधितौ तौ ग्रहौ स्फुटावसमौ तात्कालिकौ मध्यस्पष्टादिक्रि-  
यया कार्यौ । तयोः साधितग्रहयोर्विक्षेपौ । चः समुच्चये । कार्यौ एतौ ग्र-  
हौ दृक्कर्मसंस्कृतौ समौ भवतइति प्रतीतिः । नो चेत्समादप्युक्तरीत्या मुहुःफा-  
लस्थिरं कृत्वा प्रतीतिर्द्रष्टव्या । ततः सूक्ष्मयुतिसमये ग्रहयोर्विक्षेपसाधनानन्तरम् ।  
दिक्कृतुल्य एकदिवस्वे तु काराद्विक्षेपयोरन्तरं कार्यम् । भेदेभिन्नदिस्त्वे विक्षेपयोर्यो-  
गः । शिष्टं संस्कारोत्पन्नं ग्रहान्तरम् । युतिसम्बन्धिनो ग्रहविम्बकेन्द्रयोरन्तरालं या-  
म्योत्तरं भवति । अत्रापपत्तिः । दृक्कर्मसंस्कृतग्रहयोः पूर्वापरान्तराभावः सम-  
प्रोतचलवृत्तइतितयोः समत्वम् । विक्षेपाग्रहविम्बकेन्द्रत्वादेकदिशिविक्षेप-  
योरन्तरं ग्रहविम्बकेन्द्रयोर्याम्योत्तरमन्तरं समप्रोतचलवृत्ते भिन्नदिशि शरयोर्योग  
एव ग्रहविम्बकेन्द्रयोर्याम्योत्तरमन्तरं तदुत्तेभास्कराचार्यस्तु ण्वलं ग्रहयुतिदिने-  
श्चालितौ तौ समौस्तस्ताभ्यां सूर्यग्रहणवदिप्संस्कृतौ स्पष्टनत्या । तौ च स्पष्टौ त-  
दनुविशिष्टौ पूर्ववत्संविधेयौ दिक्साम्येयाविद्युतिरनयोः संयुतिर्भिन्नदिक् ॥ इ-  
त्यनेन सूक्ष्ममुक्तम् । भगवता कृपालुना तदुपेक्षितम् । स्वल्पान्तरं चाह ॥ १० ॥

भा० टी०-तिसरे फिर समकला और कालनिर्णय करे । और जबतक समकला  
स्थिर न होये तबतक बारम्बार साधन करे, स्थिरहो जानेपर दोनों ग्रहोंका विशेष  
निर्णय करे । एक दिशामें होनेसे वियोग और भिन्नदिशामें होनेसे योग करनेपर  
ग्रहान्तर सिद्ध होगा ॥ १० ॥

अथपञ्चताराणांविम्बमानकलानयनंश्लोकाभ्यामाह-

कुजार्किज्ञामरेज्यानां त्रिशदधार्धवर्धिताः ॥

विष्कम्भाश्चन्द्रकक्षायांभृगोःपाष्टिरुदाहृताः ॥१३॥

त्रिचतुष्कर्णयुक्तयाप्तास्तेद्विभ्रास्त्रिज्यायाहताः ॥

स्फुटाःस्वकर्णस्तिथ्याप्ताभवेयुर्मनलितिकाः ॥ १४ ॥

त्रिशदधार्धवर्धितास्त्रिशतोऽर्धपञ्चदशतदर्धसार्धसप्ततेरुत्तरोत्तरंयुक्तास्त्रिश-  
त्क्रमेणभौमशनिबुधचूहस्पतीनांचन्द्रकक्षायां चन्द्राकाशगोलेचन्द्रकक्षाम्रमाणे-  
नस्वकक्षाम्रमाणेनेत्यर्थः । विष्कम्भाविम्बव्यासायोजनात्मकाऽऽकाः । भौमस्य  
त्रिशत् । शनैःसार्धसप्तत्रिशत् । बुधस्यपञ्चचत्वारिंशत् । गुरोःसार्द्धद्विपञ्चाशत् ।  
अनैनैवक्रमेणशुकस्पष्टाष्टिः । भृगोःपाष्टिरित्यनेनाधार्धेत्यस्यप्रत्येकमर्धयुक्ताइत्य-  
र्थोनिरस्तःस्वाभिमतार्थोव्यक्तीकृतश्च । तेदृक्ताविष्कम्भादिगुणास्त्रिज्यायागुणि-  
तास्त्रिचतुष्कर्णयुक्तयाप्ताः । तृतीयकर्मणिचतुर्थकर्मणिचतुर्थकर्मणिमन्दकर्णशीघ्र-  
कर्णांतयोयोगेनभक्ताइतिसाम्प्रदायिकव्याख्यानम् । नव्यास्तुतृतीयकर्मणिक-  
र्णानुपातानुकेतृतीयकर्णस्यमन्दकर्णस्याप्रसिद्धेरुपपत्तिविरोधाच्चपूर्वव्याख्या-  
मुपेक्ष्यत्रिशब्देनत्रिज्याचतुष्कर्णश्चतुर्थकर्मणिशीघ्रकर्णस्तयोयोगेन भक्ताइत्यर्थं  
कुर्वन्ति । स्पष्टाःस्वकर्णाःस्वविम्बव्यासाभवन्ति । पञ्चदशभक्ताविम्बमानक-  
लाभवेयुः । अत्रोपपत्तिः । स्वस्वकक्षायांस्थिताःपञ्चताराग्रहादूरत्वाद्धौकेचन्द्रा-  
काशस्थिताइवदृश्यन्ते । अतस्तेपांशास्तवविम्बव्यासयोजनानिस्वर्णज्ञातानिय-  
थासूर्यविम्बव्यासयोजनान्युक्तानिचन्द्रग्रहणाधिकारेरवेःस्वभगनाभ्यस्तइत्या-  
दिनाचन्द्रकक्षायांसाधितानि तथास्वभगनानुसारेणोक्तप्रकारेणचन्द्रकक्षायांसा-  
धितानि । तथाचशाकल्यसंहितायाम् । 'अन्तरुक्षतपृक्षाध्वनप्रतिस्थिताइव ।  
दूरत्वाच्चन्द्रकक्षायांदृश्यंतेसकलाग्रहाः ॥ व्यर्थाष्टवर्धितास्त्रिशद्विष्कम्भाःशास्त्र-  
दृष्टतः' ॥ इत्येतानित्रिज्यातुल्यशीघ्रकर्णोक्तानि । अतःशीघ्रकर्णोऽधिकेन्यूनं  
विम्बग्रहस्योच्चासन्नत्वादल्पेतुनीचासन्नत्वादधिकंविम्बमिति त्रिज्ययोक्तादिवि-  
म्बानितदेष्टुशीघ्रकर्णेनकानीतिव्यस्तानुपातेनयुक्तमपिभगवतोपलब्ध्यात्रिज्या-  
तोऽधिकन्यूनकर्णयोःक्रमेणव्यस्तानुपातागतादधिकंन्यूनंचविम्बदृष्टमतःकर्ण-  
यत्रिज्याशीघ्रकर्णयोगार्धमितःक्रमेणन्यूनाधिकीगृहीतः । अत्रच्छेदंलवंचपरिवर्त्यं  
हरत्येत्यादिनाद्विभ्रास्त्रिज्यागुणिताविष्कम्भास्त्रिज्याशीघ्रकर्णयोगभक्ताइत्युप-  
क्रमः ॥ 'त्रिचतुष्कर्णयोगार्धस्फुटकर्णांस्त्यमस्तके । त्रिज्याभ्राःस्फुटकर्णांतावि-  
ष्कम्भास्तेस्फुटाःस्मृताः ॥' इतिशाकल्योक्तं । अतएवविम्बस्यद्राक्ष्नीचोच्च-  
मण्डलस्यत्वेनशीघ्रकर्णस्यैवभूगर्भाद्विषेसम्बन्धान्मन्दकर्णसम्बन्धस्ययुक्तानिहि

छेद्येकमन्दकर्णार्धच्छीघ्रकर्णार्धग्रहाविबमस्तोतिप्रतिपादितम् । येनमन्दशीघ्रकर्णयोयोगार्धकर्णःसूपपन्नः । शीघ्रफलानयनेतथाङ्गीकारापत्तेः । भास्कराचार्यैस्तु ' व्यङ्ग्यापवःसचरणाकृतवस्त्रिभागयुक्ताद्रयोनवचसत्रिलवेषवश्च । स्युर्मध्यमास्तनुकलाःक्षितिजादिकानांत्रिज्यासुकर्णविवरेणपृथग्विनिष्ठाः ॥ त्रिज्यानिजान्त्यफलमौर्विकयाविभक्ताःलब्धेर्नयुक्तरहिताःक्रमशःपृथक्स्थाः । ऊनाधिके त्रिभगुणाच्छ्रवणेस्फुटाःस्युः । इत्युपलब्ध्योक्तम् । भास्कारानुवर्तिनस्तुत्रिचतुष्कर्णयुक्त्यासाइत्यस्यत्रिज्याशीघ्रकर्णयोयोगार्धेनभक्ताइत्यर्थवदांति ॥ १३ ॥ १४ ॥

भा०टी०-चन्द्रकक्षामें मंगलके ३०, शनि ३७  $\frac{१}{२}$ , बुध ४५, गुरुस्पति ५२  $\frac{१}{२}$ , शुक्रेके ६० बिम्ब व्यास हैं । इन बिम्बव्यासोंको द्विगुणित त्रिज्यासे गुणकरके त्रिज्या और चतुर्थकर्मगत ( स्पष्टानयनमें ) कर्णके योगफलसे भाग करनेपर स्पष्ट बिम्बव्यास होगा । स्पष्टव्यासको १५ से भाग करनेपर कलादिमान होगा ॥ १३ ॥ १४ ॥

अथयुतिसंवन्धिनौग्रहौयुतिसमयेदर्शनीयावित्याह-

छायाभूमौविपर्यस्तेस्वच्छायाग्रेतुदर्शयेत् ॥

ग्रहःस्वदर्पणान्तस्थःशङ्कग्रेसम्प्रदृश्यते ॥ १५ ॥

छायाभूमौछायादानार्थयोग्यायांजलवत्समीकृतायांपृथिव्याम् । विपर्यस्तेवैपरीत्येनदत्तेस्वच्छायाग्रेग्रहच्छायाग्रस्थाने । तुकारोऽन्ययोगवच्छेदार्थवकारपरः । स्वदर्पणान्तस्थःस्वस्ययोदर्पणआदर्शस्तत्रस्थापितस्तन्मध्यस्थितोग्रहो ग्रहप्रतिबिम्बःस्यात् । तद्गणकःशिष्यायदर्शयेत् । एतदुक्तंभवति । समभूमौदिवसाधनंकृत्वादिवसम्पातस्थानाद्युक्तिकालिकच्छायाङ्गुलानि पूर्वापरसूत्राद्भुजविपरीतदिशिभुजान्तरेणग्रहाधिष्ठितपूर्वापरेकपालदिशिदत्त्वातत्रादर्शःस्थाप्यस्तत्रप्रतिबिम्बंग्रहस्पदिवसंपातस्योगणकःशिष्यायदर्शयेदिति । अत्रोपपत्तिः । ग्रहबिम्बादवलम्बसूत्रंमहाशङ्करूपयग्रभूमौपतिततत्रग्रहबिम्बप्रतिबिम्बोभवति । तज्ज्ञानंतुसमध्याद्ग्रहबिम्बपर्यन्तंनतांशाआकाशेतथाभूमौदिवसम्पातस्थानान्महाशङ्कुकोटौदृग्ज्याभुजस्तदाद्वादशाङ्गुलशङ्कुकोटौको भुजइत्यनुपातानीतच्छायामितान्तरेग्रहाधिष्ठितकपालेभवति । यथादृक्सम्पातस्थद्वादशाङ्गुलशङ्कोश्छायाग्रहाधिष्ठितकपालान्यकपालेभवति । तथाग्रहप्रतिबिम्बस्थानस्थद्वादशाङ्गुलशङ्कोश्छायादिवसम्पातेभवति । अतोदिवसम्पातस्थानाच्छायाग्रहाधिष्ठितकपालेदत्तातदग्रेग्रहप्रतिबिम्बस्थानंज्ञातंभवतीत्युपपन्नं छायाभूमावित्यादिवस्वदर्पणान्तस्थइत्यन्तम् । अथग्रहाधिष्ठितकपालान्यकपालेछायासद्रावनियमाद्ग्रहाधिष्ठितकपालेकयंक्षयादानंयुक्तंन्यायात्तादितिमन्दाशङ्कास्वरसादाह । शङ्कग्रइति । दिक्सम्पातस्यापितशङ्कोर्ग्रमस्तकआकाशेग्रहोदृश्यते गणकेनेतिशेषः ॥ १५ ॥





प्रेक्षायाप्रेक्षाप्रकंचिह्नकार्यम् । तत्रकीलादिनासूत्रबद्धाशङ्कग्रसक्तप्रसार्य-  
मिति । छायाकर्णाग्रसंयोगेच्छायाग्रकर्णस्पमूलरूपमग्रंतयोःसम्पातेसंस्थितस्य  
छायाग्रस्थानकृतगर्तोपविष्टशिष्यस्यगणकोग्रहावाकाशे स्वशङ्कुमूर्धगौनिजश-  
ङ्कग्ररूपमस्तकसमसूत्रस्थितौदकुल्यतांष्ट्रिगोचरतामितौप्राप्तौप्रदर्शयेत्सन्द-  
र्शयेत् । अत्रोपपत्तिः । उच्चतयादर्शनार्थपञ्चहस्तप्रमाणौशङ्कुकृतौ । त-  
त्रैकहस्तस्यभूमिशुक्लत्वंशङ्कुदृढत्वार्थकृतम् । बहिःपुरुषप्रमाणौचतुर्भितहस्ता-  
ववाशिष्टौशङ्कोःपुरुषपर्यायेणाभिधानाच्च । शङ्कुसूत्रस्यग्रहविम्बसक्तत्वाद्यथादि-  
गन्ध्रमसंस्थितावित्युक्तम् । शङ्कग्रसमसूत्रेणग्रहविम्बावस्थानानियमादग्रहा-  
न्तरेणयाम्योत्तरान्तरितौस्थापितौ । अत्रयद्यपिस्वस्वस्पष्टक्रान्त्यग्रांप्रसाध्यत-  
तःकर्णाग्रांप्रसाध्योक्तदिशापलभासंस्कारेणस्वस्वभुजंप्रसाध्यतान्याम् ॥ 'दिक्कु-  
ल्यैत्वन्तरंभेदेयोगःशिष्टग्रहान्तरम् ॥' इत्युक्तरीत्याग्रहान्तरंशङ्कोरन्तरं  
युक्तंतापिभगवतास्वल्पान्तरेणगणितश्रमापनोदार्थमाकाशास्थितदृष्टान्तरमे-  
वधृतम् । शङ्कोश्छायाग्राच्छायाकर्णसूत्रग्रहविम्बदर्शनसूत्रमतःकर्णमूलह-  
शापुरुषेणग्रहविम्बंद्रष्टव्यमेवेतिदिक् ॥ १६ ॥ १७ ॥

भा०टी०-पांच हाथके परिमाणवाले यथादिक् दो शङ्कु याम्योत्तर रेखामें अंगुलात्मक  
अन्तरमें स्थापन करके एकहाथके परिमाणमें प्रोथित करें । छायाग्रसे शङ्कु ऊर्ध्वगतक  
दो छायाकर्णनिर्णय करे । छायाकर्णाग्र रेखामें स्थित मनुष्यको ग्रहदर्शन करावै,  
यहभी शङ्कुके भागमें ग्रह देखेगा ॥ १६ ॥ १७ ॥

अथश्लोकाभ्यांपञ्चताराणांप्राक्प्रतिज्ञातौयुद्धसमागमावाह-

उल्लेखंतारकास्पर्शाद्भेदभेदःप्रकीर्त्यते ॥ १८ ॥

युद्धमंशुविमर्दाख्यमंशुयोगेपरस्परम् ॥

अंशादूनेऽपसव्याख्यंयुद्धमेकोऽत्रचेदणुः ॥ १९ ॥

समागमोऽंशादधिकेभवतश्चेद्वलान्वितौ ॥

भौमादिपञ्चताराणामप्येदयोर्भुतौतारकास्पर्शाद्विम्बनेम्योःस्पर्शमात्रादुल्लेख-  
सञ्ज्ञंयुद्धंवदंतियुतिभेदज्ञाः । इदंतुदयोर्मानैक्यखण्डतुल्ययाम्योत्तरान्तरेभेदेम-  
ण्डलभेदेभेदोभेदसञ्ज्ञोयुद्धावान्तरभेदोयुद्धभेदतत्त्वज्ञैःकथ्यते । अयंभेदोमानै-  
क्यखण्डादूनेदयोर्भुतौतारान्तरे । अत्रभास्कराचार्यस्तु । 'मानैक्याधादु-  
चरविवरेऽल्पेभवेद्भेदयोगःकार्यं सूर्यग्रहवदखिललम्बनाद्येस्फुटार्थम् ॥ कल्प्यो-  
ऽधःस्थःसुधांशुस्तदुपरिगङ्गनोलंबमानाप्रसिद्धैर्कित्वाकादेवलग्रहयुतिसमयेक-  
लिपताकांक्षसाध्यम् । प्राग्बलंभनेनग्रहयुतिसमयःसंस्कृतःमस्फुटःस्वात्स्व-  
दौतौदृष्टियोग्याग्रहयुतिसमयेकार्यमेवंतदेव ॥ याम्योदकस्थशुचरविवरंभेद-  
योगेसवाणोक्षेपःसूर्याद्रवतिचपतःशीतशुःसाशराशा । मंदाक्रान्तोऽनृजुरपि

तदाधःस्थितः स्यात्तदैन्द्र्यास्पृशोऽपरदिशितदापारिलेख्येऽवगम्यः । इतिविशेषोऽभिहितः । भगवतातुसुह्रविम्बयोराकाशेदूरतोविविक्तदर्शनासम्भवाद्यर्थप्रयासादुपेक्षितमिति ध्येयम् । युतावन्योऽन्यकिरणयोगे सत्यं शुभदास्यं किरणसङ्घट्टनसञ्ज्ञयुद्धं स्यात् । द्वयोर्ग्राम्योत्तरान्तरेऽशाच्छष्टिकलात्मकैकभागाद्वेनेनधिके सत्यपसव्यसञ्ज्ञयुद्धं भवति । अत्रविशेषमाह । एकइति । अत्रापसव्ययुद्धएकोद्वयोरन्यतरोऽणुरणुविम्बश्चेत्स्यात्तदाऽपसव्ययुद्धं व्यक्तस्यादन्पथात्वव्यक्तं युद्धं स्यात् । एषांचतुर्णां फलम् । 'अपसव्ये विग्रहं ब्रूयात्संघातं राशिमसंकुले । लेखनेमात्यपीडास्याद्रेदनेतुधनक्षयः । इति भार्गवीयोक्तं ज्ञेयम् । युद्धभेदानुक्त्वासमागममाह । समागमइति । द्वयोर्ग्राम्योत्तरान्तरेपष्टिकलात्मकैकभागादभ्यधिके सति समागमो योगो भवति । अत्रापिविशेषमाह । भवतइति । युतिविषयकौग्रहौ बलान्वितौ बलेन 'स्थानादिवलचिन्तात्रव्यर्था केनापिन स्मृता ॥ प्रभत्रयेऽयवाप्यस्मिन्स्यौल्यसौहृद्व्यवलं स्मृतम् ॥ इति ब्रह्मसिद्धान्तवचनात् । स्थूलमण्डलतयान्वितौ युक्तौ स्थूलविम्बौ समावित्यर्थः । चेत्तस्तदा समागमस्तयोर्व्यक्तः स्यात् । अन्यथात्वव्यक्तः समागमः ॥ 'द्वावपि मयूखयुक्तौ विपुलौ स्निग्धौ समागमे भवतः । अत्रान्योऽन्यप्रीतिर्विपरीतावात्मपक्षत्रौ । युद्धं समागमो वायद्युक्तौ तुलक्षणे भवतः । भुवि भूभृतामपि तथा फलमव्यक्तं विनिर्दिष्टम् ॥' इत्युक्तेः । भेदोल्लेखांशुसम्मर्दा अपसव्यस्तथापरः । ततो योगो भवेदेषामेकांशकसमापनात् । इति काश्यपोक्तेः सर्वनिरवद्यम् ॥ १८ ॥ १९ ॥

मा० टी०—तारामोंके परस्पर स्पर्शको उल्लेख कहते हैं, विम्बभेद होजाय तो भेद युद्ध कहते हैं । परस्परकी किरण मिल जानेसे अशुविमर्द नाम होता है । एक अंशका अनधिक पार्थक्य होवै तो अपसव्य युद्ध होता है, तन्में एकतारा छोटा होतो प्रकाश युद्ध होता है, ऐसा नहो अर्थात् दोनों एकसेहो तो अप्रकाश युद्ध होता है । एकांशमें अधिक पृथक्ता होनेसे दोनों ग्रहोंके बलवान् होनेपर समागम कहा जाता है ॥ १९ ॥

अथ युद्धे पराजितस्य ग्रहस्य लक्षणमाह—

अपसव्येजितो युद्धे पिहितोऽणुरदीप्तिमान् ॥ २० ॥

रुक्षो विवर्णो विध्वस्तो विजितो दक्षिणाश्रितः ॥

द्वयोर्मध्ये यस्तदितरेण विध्वस्तो हतः स विजितः पराजितो ज्ञेयः । हतस्य लक्षणमाह । अपसव्यइति । अपसव्ये युद्धे योजितो जयलक्षणं विवर्जितः । एतेनोल्लेखादित्रये सञ्ज्ञाफलं न पराजितस्य फलमिति सूचितम् । पिहितोऽच्छादितोऽप्यक्तइति यावत् । अणुरितरग्रहविम्बादल्पविम्बः । अदीप्तिमानप्रभारहितः । रुक्षोऽस्निग्धः । विवर्णः वर्णं न स्ववर्णं न स्वाभाविकेन राहितइत्यर्थः ।

दक्षिणाश्रितइतस्यहापेक्षयादक्षिणदिशिस्थितः । श्यामोवाव्यपगतरश्मि-  
ण्डलोवारुक्षोवाव्यपगतरश्मिवान्कृशोवा । आक्रान्तोविनिपतितःकृतापस-  
व्योविज्ञेयोहतइतिसमग्रहोग्रहेण । इतिभार्गवीयोक्तेः ॥ २० ॥

भा०टी०—अपसव्य युद्धमें थोड़ी प्रभावाला, ठकाहुआ छोटे बिम्बवाला ग्रहही हार  
जाता है । यह रुखा, विरूप, और दक्षिणस्थ होता है ॥ २० ॥

अथश्लोकार्धेनजयिनोग्रहस्यलक्षणमाह—

उदक्स्थोदीप्तिमान्स्थूलोजयीयाम्येऽपियोवली ॥ २१ ॥

इतरग्रहापेक्षयोत्तरदिक्स्थः । दीप्तिमान्प्रभायुक्तः । स्थूलइतरग्रहबिम्बा-  
पेक्षयापृथुबिम्बः । जयीजययुक्तःस्यात् । अथोत्तरदक्षिणदिक्स्थवक्रमेण  
जयपराजयौनस्तइत्याह । याम्यइति । दक्षिणदिशियोग्रहोवलीदीप्तिमान्  
पृथुबिम्बोभवतिसजयी । अपिशब्दउत्तरदिशासमुच्चयार्थकः । तथाच जय-  
पराजयलक्षणयोर्दिग्दानमनुपयुक्तमितिभावः ॥ २१ ॥

भा०टी०—दीप्तिमान् ग्रह उत्तर दिशामें स्थित, स्थूलबिम्ब और जयी होता है । दक्षिणमें  
रहकरभी वली होनेसे जयी होता है ॥ २१ ॥

अथयुद्धेविशेषमाह—

• आसन्नावप्युभौदीप्तौभवतश्चेत्समागमः ॥

स्वल्पौद्वावपिविध्वस्तौभवेतांकूटविग्रहौ ॥ २२ ॥

उभौद्वौ । आसन्नावेकभागान्तरगतान्तरितौ । अपिशब्दाद्युद्धलक्षणा-  
क्रान्तौ । दीप्तौप्रभायुक्तौचेत्स्यातांतदावलान्वितावितिसमागमलक्षणैकदेश-  
सद्वावात्समागमाख्ययुद्धम् । द्वावपिग्रहौस्वल्पो सूक्ष्मबिम्बौविध्वस्तौ । द्वाव-  
पिपराजयलक्षणाक्रान्तौस्यातांतदाक्रमेणकूटविग्रहसंज्ञकौयुद्धभेदौस्याताम् ॥ २२ ॥

भा०टी०—दोनों ग्रहही दीप्तिमान् होकर निकट आजाय तो समागम होता है । जो  
दोनोंही स्वल्पदीप्ति और विध्वस्तहो तो कूटविग्रह कहा जाता है ॥ २२ ॥

अथोत्सर्गतःशुक्रस्यजयलक्षणाक्रान्तत्वमस्तीतिवदन्समागमःशशाकेनोति-  
प्राक्प्रतिज्ञानसमागमउक्तप्रकारमतिदिशति—

उदक्स्थोदक्षिणस्थोवाभार्गवःप्रायशोजयी ॥

शशाङ्केनैवमेतेपांकुर्यात्संयोगसाधनम् ॥ २३ ॥

• इतरग्रहापेक्षयोदक्स्थोदक्षिणदिक्स्थोवोभयदिशीत्यर्थः । शुक्रःप्रायशउ-  
त्सर्गतोजयलक्षणाक्रान्तत्वेनजयी । कदाचित्पराजयलक्षणाक्रान्तोभवतीतिता-  
त्पर्यार्थः । एतेपांभौमादिपञ्चताराणांचन्द्रेणसहसंयोगसाधनंयुतिसाधनम-  
पामुक्तीत्यागणकःकुर्यात् । अत्रविशेषार्थकम् ॥ 'अवनत्यास्फुटोऽज्ञयोर्विक्षेपः

शीतगोर्युतौ । इत्यर्थकचित्पुस्तकेदृश्यतेनसर्वत्रेतिक्षितंसत्वोपेक्षितम् । अधिकारस्यापूर्णश्लोकत्वापत्तेश्च । एतदुक्त्यान्ययोगेनतिसंस्कारनिषेधस्यासिद्धे-  
स्तस्यायुक्तत्वमितितदनुक्तौसूर्यग्रहणोक्तरीत्यासाधारण्येनसर्वत्रताद्विशेषोक्तिर-  
र्थसिद्धेरितिध्येयम् ॥ २३ ॥

भा०टी०—उत्तरमेंदीहो या दक्षिणमेंही हो बहुधा शुक्र जपही पाताहै । पूर्वनियमके द्वारा ग्रहोंके साथ चंद्रमाका संयोगकाल निर्णयकरे ॥ २३ ॥

नन्वेपांग्रहाणांदूरान्तरेणसदोर्ध्वाधरान्तरसद्भावात्परस्परंयोगासम्भवेनकथं युतिःसङ्गतेत्यतआह—

भावाभावायलोकानांकल्पनेयंप्रदर्शिता ॥

स्वमार्गगाःप्रयान्त्येतेदूरमन्योन्यमाश्रिताः ॥ २४ ॥

एतेग्रहाःस्वमार्गगाःस्वस्वकक्षास्याअन्योन्यमाश्रितायुतिकालऊर्ध्वाधरान्त-  
राभावेनसंयुक्ताःसन्तःप्रयांतिगच्छन्ति । इतिदूरंदूरान्तरेणदर्शनादिर्यग्रहयुति-  
कल्पनाकल्पनात्मिकावास्तवाप्रदर्शिता पूर्वोक्तग्रन्थेनकथिता । नन्ववस्तुभू-  
ताकिमर्यमुक्तैत्यतःप्रयोजनमाह । भावाभावायेति । लोकानांभूत्यप्राणि-  
नांभावःशुभफलमभावोःशुभफलंतस्मैशुभाशुभफलादेशायावस्तुभूतापिपुतिरु-  
क्तैतिभावः ॥ २४ ॥

भा०टी०—ग्रहगण परस्पर, दूरस्थित अपनी २ कक्षामें चलते हैं । इकट्ठे बिछाई देनेके कारण मनुष्यके शुभाशुभ फलके लिये युगादि कहा जाता है ॥ २४ ॥

अयामिमग्रन्थस्यासङ्गतिव्निरासार्थमधिकारसमाप्तिफक्किकयाह—

स्पष्टम् । रङ्गनाथेनरचितेसूर्यसिद्धान्तादिष्यणे । ग्रहयुत्यधिकारोऽयंपू-  
र्णोगूढप्रकाशके ॥ ॥ इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमबल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथ-  
गणकविरचितेगूढार्थप्रकाशकेग्रहयुत्यधिकारःसम्पूर्णः ।

इति ग्रहयुत्यधिकारः ॥

सातवा अध्याय समाप्त ॥

अष्टमोऽध्यायः ।

अयमसङ्गादारब्धो नक्षत्रग्रहयुत्यधिकारोऽप्याख्यायते । तत्रप्रथमंनक्षत्राणां  
सुवज्ञानमाह—

प्रोच्यन्तेलितिकाभानांस्वभोगोऽथदशाहतः ॥

भवन्त्यतीताधिष्ण्यानांभोगलिप्तायुतायुवाः ॥ १ ॥

भानामशिवन्यादिनक्षत्राणामुत्तरापाढाभिजिच्छ्रवणधनिष्ठावर्जितानां लि-  
प्तिकाभोगसञ्ज्ञाः कलाः प्रोच्यन्ते समनन्तरमेव कथ्यन्ते । अथानन्तरं स्वभोगः  
स्वाभिष्टनक्षत्रभोगः कलात्मको वक्ष्यमाणो दशभिर्गुणितः कार्यः । तत्र स्वाभी-  
ष्टनक्षत्रगतनक्षत्राणामशिवन्यादीनां भोगलिप्ताः । भभोगोऽष्टशतीलिप्ता इत्यु-  
क्ताष्टशतकलाः प्रत्येकं युताः । अशिवन्याद्यतीतनक्षत्रसङ्ख्यागुणितकलाष्टश-  
तं युतमित्यर्थः । ध्रुवानक्षत्राणां भवन्ति ॥ १ ॥

भा० टी०-नक्षत्रोंके स्वभोगको १० से गुणकरके गतनक्षत्रकी भोगकला ( प्रत्येककी  
८०० करके ) योग करनेसे नक्षत्रोंका ध्रुव होगा ॥ १ ॥

अथ प्रतिज्ञातानक्षत्रभोगलिप्ता उत्तरापाढाभिजिच्छ्रवणधनिष्ठाव्यतिरिक्ता-  
नां तेषां ध्रुवकात्रक्षत्रशरांश्चाष्टश्लोकैराह-

अष्टार्णवाः शून्यकृताः पञ्चपटिर्नगेषवः ॥

अष्टार्थाब्धयोऽष्टागा अङ्गागामनवस्तथा ॥ २ ॥

कृतेष्वोयुगरसाः शून्यवाणावियद्रसाः ॥

खवेदाः सागरनगागजागाः सागरर्तवः ॥ ३ ॥

मनवोऽथ रसावेदावैश्वमाप्यार्धभोगगम्

आप्यस्यैवाभिजित्प्रान्ते वैश्वान्ते श्रवणास्थातः ॥ ४ ॥

त्रिचतुःपादयोः सन्धौ श्रविष्ठा श्रवणस्य तु ॥

स्वभोगतो वियन्नागाः पट्टकृतिर्यमलाश्च नः ॥ ५ ॥

रंभ्रादयः क्रमादिषां विक्षेपाः स्वापदक्रमात् ॥

दिङ्मासविषयाः सौम्येयाम्येषां दिशो नव ॥ ६ ॥

सौम्येरसाः खंयाम्येगाः सौम्येखाकास्त्रयोदश ॥

दक्षिणेरुद्रयमलाः सप्तत्रिंशदथोत्तरे ॥ ७ ॥

याम्येऽध्यर्धत्रिकृतानवसार्धशरेषवः ॥

उत्तरस्यां तथा पट्टिस्त्रिंशत्पट्टिर्त्रिंशदेव हि ॥ ८ ॥

दक्षिणेत्यर्धभागस्तु चतुर्विंशतिरुत्तरे ॥

भागाः पट्टविंशतिः खंचदसादीनां यथाक्रमम् ॥ ९ ॥

अश्विन्यादिनक्षत्राणां क्रमाद्भोगा एते । तत्राश्विन्याम् अष्टचत्वारिंशत्कलाः  
भरण्याश्चत्वारिंशत् । कृत्तिकायाः कलाः पञ्चपट्टिः । रोहिण्याः सप्तपञ्चाशत्कलाः ।

मृगशिरसोऽष्टपञ्चाशत् । आर्द्रायाश्चत्वारः । अत्राव्ययइत्यत्रगोऽन्वययोगोभयइति  
 वापाठस्त्वयुक्तः । शाकल्यसंहिताविरोधात् । एतेन सौरोक्तं रुद्रभस्यांशाभ्यदयोऽ-  
 गाव्ययः कलाः इति नार्मदोक्तं दशकलोनपञ्चदशभागामिथुने सर्वजनाभिमतह-  
 वकोदशकलायुतत्रयोदशभागाः पर्वताभिमतध्रुवकश्चनिरस्तः । पुनर्वसोरष्टसप्त-  
 तिः । पुष्यस्य पद्मसप्ततिः । आश्लेषायाश्चतुर्दशातथेति छन्दः पूरणार्थम् । मघायाश्चतुः-  
 पञ्चाशत् पूर्वाफाल्गुन्याश्चतुःषष्टिः । उत्तराफाल्गुन्याः पञ्चाशत् । हस्तस्य षष्टिः । वि-  
 त्रायाश्चत्वारिंशत् । स्वात्याश्चतुःसप्ततिः । विशाखाया अष्टसप्ततिः । अनुराधाया-  
 श्चतुःषष्टिः । ज्येष्ठायाश्चतुर्दश । अनन्तरं मूलस्य षट् । पूर्वाषाढायाश्चत्वारः ।  
 उत्तराषाढायाश्चतुर्वकमाह । वैश्वमिति । उत्तराषाढायोगतारानक्षत्रम् ।  
 आप्यार्धभोगम् । आप्यस्य पूर्वाषाढानक्षत्रस्यार्धभोगः । धनुराशेर्विंश-  
 तिभागस्तत्रस्थितज्ञेयम् । अष्टौ राशयोर्विंशतिभागा उत्तराषाढायाध्रुवइत्यर्थः ।  
 एतेन पूर्वाषाढायोगतारायाः सकाशादुत्तराषाढायोगताराविंशतिकलोनसप्तभा-  
 गान्तरिता । तेन पूर्वाषाढाध्रुवकोऽष्टराशयश्चतुर्दशभागविंशतिकलोनसप्त-  
 भागैर्युत उत्तराषाढायाध्रुवश्चत्वारिंशत्कलाधिकोक्तध्रुवइति पर्वतोक्तमपास्तम् ।  
 ब्रह्मसिद्धांतविरोधात् । अभिजिद्ध्रुवकमाह । आप्यस्येति । पूर्वा-  
 षाढाया अवसाने धनुराशेर्विंशतिकलोनसप्ताविंशतिभागेऽभिजिद्योगताराज्ञेया ।  
 चत्वारिंशत्कलाधिकपद्विंशतिभागाधिका अष्टौ राशयोऽभिजितो ध्रुवइत्यर्थः ।  
 एवकारोऽन्ययोगव्यवच्छेदार्थः । ते संहितासम्मतं भवणपञ्चदशोऽश्विनं विंश-  
 तिविकलायुतत्रयोदशकलायुतचतुर्दशभागादिकनवराशयो निरस्तम् । भव-  
 णस्य ध्रुवकमाह । वैश्वान्तइति । उत्तराषाढाया अवसाने भवणयोगतारायाः  
 स्थानं ज्ञेयम् । नवराशयो दशभागाः भवणध्रुवकइत्यर्थः । धनिष्ठाया ध्रुवक-  
 माह । विचतुःपादयोरिति । भवणस्य तृतीयचतुर्थचरणयोः क्रमेणान्तादि-  
 सन्धौ मकरराशेर्विंशतिभागविष्टा धनिष्ठाज्ञेया । नवराशयोर्विंशतिभागाध-  
 निष्ठाध्रुवइत्यर्थः । तुकाराक्षेत्रान्तर्गतधनिष्ठास्थानं कुम्भस्य विंशतिकलोनस-  
 प्तभागानिरस्तम् । शतताराया भोगमाह । स्वभोगतइति । धनिष्ठाभोगा-  
 त्कुम्भस्य विंशतिकलोनसप्तभागावधेरित्यर्थः । शतताराया अशीतिभागः ।  
 अतः प्राग्वद्ध्रुवाइति ज्ञापनार्थं स्वभोगतइत्युक्तम् । शततारायाः स्थानं शत-  
 तारकाध्रुवइति पर्वसन्नम् । अवशिष्टनक्षत्राणां भोगानाह । पट्कृतिरिति ।  
 पूर्वाभाद्रपदायाः पट्त्रिंशत्कलाभोगः । उत्तराभाद्रपदाया द्वाविंशतिः । रेव-  
 त्या एकोनाशीतिः । मघध्रुवकानयनं यथा । अश्विन्या भोगः । ४८ । दश-  
 गुणितः । ४८० । अतीतनक्षत्राभावाद्भोगयोजनाभावः । अतोऽश्विन्याः  
 कलात्मको ध्रुवः । ४८० । राश्याद्यस्तु । ८ । भरण्या भोगः । ४० ।

दशाहतः । ४०० । अतीतनक्षत्रस्यैकत्वादष्टशतयुतोभरण्याः परिभाषयारा-  
 श्याद्योध्रुवः । ० । २० । एवमार्द्राभोगः । ४ । दशहतः । ४० ।  
 अतीतनक्षत्राणां पञ्चतयापञ्चगुणिताष्टशतेन । ४००० । चतुःसहस्रात्मके-  
 नयुतः कलाद्योध्रुवः । ४०४० । राश्याद्यस्तु । २ । ७ । २० । एवं  
 पूर्वाषाढायादशगुणितोभोगः । ४० । एकोनविंशतिगुणिताष्टशतेन ।  
 १५२०० । युतः परिभाषयाराश्याद्योध्रुवः । ८ । १४ । शततारायादश-  
 गुणितोभोगः । ८०० । त्रयोविंशतिगुणिताष्टशतेन । १८४०० । युतश्चतु-  
 विंशतिगुणिताष्टशतरूपो । १९२०० । जातोध्रुवोराश्याद्यः । १० । २० ।  
 पूर्वाभाद्रपदायादशगुणितोभोगः । ३६० । चतुर्विंशतिगुणिताष्टशतेन ।  
 १९२०० । युतो । १९५६० । जातोध्रुवोराश्याद्यः । १० । २६ ।  
 उत्तराषाढाभिजिच्छ्रवणधनिष्ठानां स्वभोगस्थानात्पश्चात्स्थितत्वेनोक्तरीत्यस-  
 म्भवाद्भिन्नरीत्याध्रुवकाउक्ताः स्वादिस्थानाद्योगतारायदन्तरकलाभिस्थितास्ता-  
 लाषट्वादशापवर्तिताभोगसंज्ञाउक्ताः । तथाचब्रह्मसिद्धान्ते । 'अष्टौ-  
 विंशतिरर्थो नगजाभिर्व्यर्धेखेपवः । त्रितर्काः सत्रिभागाद्विरसाख्यङ्काश्चपद-  
 शतम् ॥ नवाशानवसूर्याश्चवेदेन्द्राः शरवाणभूः । स्वात्यष्टिः खधृतिर्गोऽति-  
 धृतिर्विश्वाश्विनस्तथा ॥ वेदाकृतिर्गोऽहम्बस्ताः कव्यिहस्तायुगार्थदृक् ॥  
 खोत्कृतिर्यशहीनाश्वरसहस्ताः खहस्तिदृक् ॥ खगोऽश्विनः खदन्ताः पङ्कद-  
 न्ताः शैलगुणामयः । मेपाचद्व्यादिर्मध्यंशाः पङ्कशोनाः खपङ्गुणाः ॥' इ-  
 ति । अथनक्षत्राणां विक्षेपभागानाह । एषामिति । उक्तध्रुवकसम्बन्धिनाम-  
 श्विन्यादिनक्षत्राणां यथाक्रमं क्रमादित्यर्थः । स्वात्स्वकीयापक्रमात्क्रान्त्यप्रात्क्रा-  
 न्तिवृत्तस्थध्रुवकस्थानादित्यर्थः । विक्षेपाविक्षेपभागादक्षिणा उत्तरावाभयन्ति  
 तत्रोत्तरदिश्यश्विन्यादित्रयाणां दिङ्मासविषयाः क्रमेण दशद्वादशपञ्चेत्यर्थः । द-  
 क्षिणादिशिरोहिण्यादित्रयाणां पञ्चदशनवदत्तरस्यां पुनर्वसोः पङ्कभागाः । पुष्यस्य  
 खं विक्षेपाभावः । अत्र पञ्चमाक्षरस्य गुरुत्वेन छन्दोभेदजार्थत्वात्तदोषः । द-  
 क्षिणस्यामाश्लेषायाः सप्त । उत्तरस्यां मघादित्रयाणां शून्यं द्वादशत्रयोदश ।  
 दक्षिणस्यां हस्तचित्रयोरेकादशद्वौ । अनन्तरं स्वात्या उत्तरदिशिसप्तत्रिंशत् ।  
 दक्षिणस्यां विशाखादीनां पञ्चासाधैकः त्रयंचत्वारः । नवसार्द्धपञ्चपञ्चक्रमेण उत्त-  
 रदिशितया विक्षेपभागा अभिजितः पण्डितः । श्रवणस्य त्रिंशत् । धनिष्ठायाः पञ्चत्रिं-  
 शत् । एषकारे न्यूनाधिकव्यवच्छेदार्थः । चकारः पूरणार्थः । दक्षिणस्यां तुका-  
 रस्तथा । अर्धभागः शततारायाः । तुकारस्तथा । उत्तरस्यां पूर्वाभाद्रपदायाश्च-  
 तुर्विंशतिः । तस्यामेव दिशि भागाविक्षेपभागा उत्तराभाद्रपदायाः पङ्कशतिः ।  
 रेवत्याविक्षेपाभावः । चकारः पूरणार्थम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥



भा०टी०-दूसरे श्लोकसे लेकर नवे श्लोक तकका अर्थ सारिणीकी भांति लिखा गया॥२-९

नक्षत्र	स्वभोग	ध्रुव	विक्षेपांश
शश्विनी	४२	०८८	१० ३
भरणी	४०	०१२०	१२ ३
कृत्तिका	६५	११७ $\frac{३}{४}$	५ ३
रोहिणी	५७	११९ $\frac{३}{४}$	५ ६
मृगशिरा	५८	२१३	१० ६
आर्द्रा	४	२१७२०	९ ३
पुनर्वसु	१८	३१३	६ ३
पुष्य	७६	३११६	०
आश्लेषा	१४	३१९९	७ ६
मघा	५४	४१९	०
पूर्वाफल्गुनी	६४	४१२४	१ २ ३
उत्तरा फल्गुनी	५०	५१५	१ ३ ३
इस्त	६०	५१२०	१ १ ६
चित्रा	४०	६१०	७ ६
स्वाती	७४	६१२९	७ ७ ३
विशाखा	७८	७१३	१ $\frac{३}{४}$ ६
अनुराधा	६४	७११४	३ ६
ज्येष्ठा	१४	७१९९	४ ६
मूल	६	८११	९ ६
पूर्वाषाढ़ा	४	८१४	५ $\frac{३}{४}$ ६
उत्तराषाढ़ा	पू-आमध्य	८१२०	५ ६
अभिजित्	पू-आशेष— ।	६१२६१४०	६० ३
श्रवणा	३ आशेष	९११०१०	३० ६
धनिष्ठा श्रवणकी विचतुष्पदसन्धिर्म		९१२०	३६ ३
शतभिषा	८०	१०१२०	१ $\frac{३}{४}$ ६
पूर्व भाद्रपद	३६	१०१२६	२४ ३
उत्तर भाद्रपद	२२	१११३	२६ ३
रेवती	७९	११२९१५	०

अध्यागस्यलुब्धकवह्निर्ब्रह्महृदयतारानां ध्रुवकविक्षेपांस्तदुपपत्तिश्लोकत्रयेणाह—

अशीतिभागैर्याम्यायामगस्त्योमिथुनान्तगः ॥

विशेषमिथुनस्यांशे मृगव्याधोव्यवस्थितः ॥ १० ॥

विक्षेपोदक्षिणेभागैः खार्णवैः स्वादपक्रमात् ॥

हुतभुग्ब्रह्महृदयौ वृषेद्वाविंशभागौ ॥ ११ ॥

अष्टाभिस्त्रिंशताचैव विक्षेप्तावुत्तरेणतौ ॥

## गोलवध्वापरीक्षेतविक्षेपंध्रुवकंस्फुटम् ॥ १२ ॥

स्वकीयात्क्रान्तिविभागस्थानादक्षिणस्यामशीत्यंशैस्तारात्मकोऽगस्त्योमि-  
थुनान्तगःकर्कादिभागस्थितः । अगस्त्यनक्षत्रस्यराशित्रयंध्रुवकाः । दक्षिणवि-  
क्षेपोऽशीतिरित्यर्थः । मृगव्याधोलुब्धकोमिथुनराशेर्विंशतिभागेस्थितःचकारः  
समुच्चये । लुब्धकनक्षत्रस्यराशिद्वयंविंशतिभागाध्रुवकइत्यर्थः । दक्षिणस्यांच-  
त्वारिंशताभागैःपरिमितस्तस्यचक्रान्तिवृत्तस्थानाद्विक्षेपः । वृषराशौवह्निब्रह्म-  
हृदयौर्द्वाविंशभागास्थितौवह्निब्रह्महृदयनक्षत्रयोर्द्वाविंशतिभागाधिकैकराशिर्ध्रु-  
वकः । तौवह्निब्रह्महृदयौ । अष्टाभिस्त्रिंशता । चकारः क्रमार्थं । एवकारो  
न्यूनाधिकव्यवच्छेदार्थः । उत्तरेणोत्तरस्यामित्यर्थः । विक्षिप्तौविक्षेपवन्तौ ।  
वह्नेर्विक्षेपोऽष्टभागउत्तरः । ब्रह्महृदयस्योत्तरोविक्षेपस्त्रिंशदित्यर्थः । नन्वेते  
ध्रुवाविक्षेपाश्चकालक्रमेणनियताअनियतावेत्यतआह । गोलमिति । गोलंव-  
क्ष्यमाणंवध्वावंशशलाकादिभिर्निर्वध्यस्फुटंविक्षेपं क्रान्तिसंस्कारयोग्यंध्रुवाभि-  
मुखंध्रुवकंस्फुटमायनदृक्कर्मसंस्कृतंपरीक्षेत । स्वस्वकालेदृग्गोचरसिद्धमङ्गीकु-  
रुत । तथाचक्रान्तिसंस्कारयोग्यविक्षेपायनसंस्कृतध्रुवकयोरयनांशवशादस्थि-  
रत्वादपिमयेदर्नातनसमयानुरोधेनलापवार्थमायनदृक्कर्मसंस्कृताध्रुवाः क्रोति-  
संस्कारयोग्यविक्षेपाश्चनियताठक्ताः । कालान्तरेगोलयन्त्रेणवैधसिद्धज्ञेयाः ।  
नैतदितिभावः । गोलयन्त्रेणवैधस्तुगोलबन्धोक्तविधिनागोलयन्त्रंकार्यम् । तत्र  
खगोलस्योपरिभगोलमाधारवृत्तस्योपरिविषुवदृत्तम् । तत्रयथोक्तंक्रान्तिवृत्तभग-  
णांशाङ्कितंचवह्नाध्रुवयष्टिकीलयोःप्रोतमन्यच्चलंभवेधवल्यम् । तच्चभगणां-  
शाङ्कितंकार्यम् । ततस्तद्रेल्यन्त्रंसम्यग्ध्रुवाभिमुखयष्टिकंजलसमक्षितिजबल-  
यंचयथाभवतितथास्थिरंकृत्यारात्रौगोलमध्यच्छिद्रगतयादृष्टपारेवती तारांवि-  
लोक्यक्रान्तिवृत्तेमीनान्तादक्षकलान्तरितपश्चाद्गारेवतीतारायां निवेद्यमध्य-  
गतयेवदृष्ट्याभिन्यादिर्नक्षत्रस्ययोगतारांविलोक्यतस्याउपरितद्रेधवल्यंनिवे-  
द्यम् । एवंकृतेसतिवैधवल्यस्यक्रान्तिवृत्तस्यचयःसम्पातःसमीनान्ताद्रप्रतो  
यावद्भिरंशैस्तावन्तस्तस्यनक्षत्रस्यध्रुवांशाज्ञेयाः । वैधवल्येतस्यैवसम्पातस्य  
योगतारायाध्यायवन्तोऽन्तरंशास्तावन्तस्तस्यविक्षेपांशादक्षिणाटत्तरायांव्याः ।  
अथकदम्बप्रोतवैधवल्येनवैधेतुसदास्तिराध्रुवकाआयनदृक्कर्मसंस्कृताः परन्तु  
कदम्बतारयोरभादादक्षक्यमिति यथोक्तवैधेनवायनदृक्कर्मसंस्कृताध्रुवाःशराच्च  
ध्रुवाभिमुखाःस्फुटाःसिद्धाभवन्तीतिदिक् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

मा०टी०—अगस्त्यका ध्रुव ३० । विक्षेपांश ८०६ । मृगव्याध ध्रुव २ । २० । वि ४०  
६ । अग्नि ध्रु १ । २२ वि० ८३ ब्रह्महृदय १ । २२ वि ३०३ । गोल ब्रह्मनेमं स्पष्टविक्षेपं  
ओर समस्त ध्रुवोर्का परीक्षा करे ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

अथरोहिणीशकटभेदमाह—

वृषेसप्तदशेभागेयस्ययाम्यांशकद्वयात् ॥

विक्षेपोऽभ्यधिकोभिन्द्याद्रोहिण्याःशकटंतुसः ॥ १३ ॥

वृषराशौसप्तदशेशेषस्यग्रहस्यभागद्वयाधिकोविक्षेपोदक्षिणः सग्रहोरोहि-  
ण्याःशकटंशकटाकारसन्निवेशंभिन्द्यात् । तन्मध्यगतोभवेदित्यर्थः । तुकारा-  
द्ग्रहविक्षेपोरोहिणीविक्षेपादल्पइतिविशेषार्थकः । विक्षेपस्यदक्षिणस्यरोहिणी-  
विक्षेपादधिकत्वेशकटाद्ग्रहदक्षिणभागेग्रहस्यस्थितत्वेनतद्देदकत्वाभावात् ।  
अत्रशकटाग्रिमनक्षत्रस्यध्रुवएकराशिःसप्तदशांशाः । दक्षिणःशरीभागद्वयमि-  
तिवैधसिद्धास्पष्टायुक्तिः ॥ १३ ॥

भा०टी०—रोहिणीका शकटभेदकारी ग्रह वृषके १७ अंशमें, और दो अंश दक्षिण  
विक्षेपमें स्थित हैं ॥ १३ ॥

अथभग्रहयोगसाधनार्थयोगसाधनरीतिमाह—

ग्रहवद्भुनिशेभानांकुर्यादृक्कर्मपूर्ववत् ॥

ग्रहमेलकवच्छेपंग्रहभुत्तयादिनानिच ॥ १४ ॥

ग्रहवद्भुनिशेग्रहाणांयथादिनरात्रिमानेआक्षदृक्कर्मार्थकृते तथादिनमानरा-  
त्रिमानेभानानक्षत्रध्रुवकाणामाक्षदृक्कर्मार्थगणकःकुर्यात् । तदनन्तरंपूर्ववत्नक्षत्र-  
नित्योदयास्तौसाधयित्वाभीष्टकालेदिनगतशेषाभ्यांनतंकृत्वाविषुवच्छाययाभ्य-  
स्तादित्यादिनेत्यर्थः । दृक्कर्मकुर्यात् । अत्रनक्षत्रध्रुवकेपर्वतेनायनदृक्कर्मप्यु-  
दाहरणेकृतंतदयुक्तम् । तस्यध्रुवकेस्वतःसिद्धत्वात् । तदनन्तरंशेषनक्षत्रग्रह-  
युतिसाधनंग्रहध्रुवतुल्यतारूपंग्रहमेलकवद्ग्रहयोगसाधनरीत्याग्रहानन्तरकला इ-  
त्यादिनाकार्यम् । ननुतत्र । ग्रहान्तरकलाःस्वस्वभुक्तिलिप्तासमाहताः ।  
भुक्त्यन्तरेणविभजेदित्युक्तेर्नक्षत्रस्यकार्गन्तिग्राह्येत्यतआह । ग्रहभुक्त्येति ।  
केवलयाग्रहगत्याग्रहस्यफलंग्रहध्रुवान्तररूपग्रहेसंस्कार्यध्रुवसमोग्रहोभवति ।  
नक्षत्रस्यपूर्वगत्यभावाद्विषुवोयथास्थितइत्यर्थः । ननुतथापिग्रहनक्षत्रयुतिकाल-  
साधनंभुक्त्यन्तरासम्भवात्कार्थमितिमन्दाशङ्केत्यतआह । दिनानीति ।  
अभीष्टसमयादिवरमित्यादिनाकेवलयाग्रहगत्याग्रहनक्षत्रयुतिदिनानिसाध्या-  
नि । चःसमुच्चये । नक्षत्राणांगत्यभावात् ॥ १४ ॥

भा०टी०—ग्रहकी समान नक्षत्रोंके दिवारात्रिमानानुयायी दृक्कर्म साधन करे ।  
और समस्तग्रह युतिकी समानकरे । भुक्त्यन्तरके स्थानमें ग्रहभुक्तिके ग्रहण करनेसे  
सब ठीक हो जायगा ॥ १४ ॥

अथाभीष्टकालाद्ग्रहनक्षत्रयुतिकालस्यगतेप्यत्वमसम्भ्रमार्थपुनराह—

एष्योहीनेग्रहेयोगोध्रुवकादधिकेगतः ॥

विपर्ययाद्वक्रगते ग्रहेज्ञेयःसमागमः ॥ १५ ॥

नक्षत्रध्रुवादुक्ताद्ग्रहायनद्वक्र्मसंस्कृतग्रहआक्षद्वक्र्मसंस्कृतनक्षत्रध्रुवकात् ।  
द्वक्र्मद्वयसंस्कृतग्रहइतिविवेकार्थः । न्यूनेसतियोगोनक्षत्रग्रहयोगःस्वाभीष्ट-  
समयाद्भावी । अधिकेसतिपूर्वजातः । वक्रगतेग्रहेविपर्ययादुक्तवैपरीत्यात्स-  
मागमोनक्षत्रग्रहयोगोज्ञेयः । हीनेग्रहेगतेऽधिकेग्रहएष्योयोगः । अत्रो-  
पपत्तिर्नक्षत्रस्यगत्यभावेन सदास्थिरत्वाद्ग्रहगमनेनैवयोगसम्भवादितिमु-  
गमतरा ॥ १५ ॥

भा०टी०—नक्षत्र ध्रुवसे संस्कृत ग्रहन्यून होनेसे योग पीछे होगा, अधिक होनेसे  
पहले होगा है । वक्रगति ग्रहका यह समागम विपरीत होता है ॥ १५ ॥

अथाश्विन्यादिनक्षत्रस्यबहुतारात्मकत्वात्कस्यास्तारायाएतेध्रुवकाइत्यस्ययो-  
गतारायाध्रुवकिमित्युत्तरंमनसिधृत्वाऽश्विन्यादिनक्षत्राणांयोगतारांविबधुः प्रथ-  
ममैपानक्षत्राणांयोगतारामाह—

फाल्गुन्योर्भाद्रपदयोस्तथैवापाढयोर्द्वयोः ॥

विशाखाश्विनिसौम्यानांयोगतारोत्तरास्मृता ॥ १६ ॥

एषामुक्तनक्षत्राणां प्रत्येकं स्वतारासु योत्तरदिक्स्था तारा सा योगतारागो-  
लतत्त्वज्ञैरुक्ता ॥ २६ ॥

दो फाल्गुनी, दो भाद्रपद, दो आषाढ़ा, विशाखा, अश्विनी और मृगशिर इनके  
उत्तर स्थित ताराओंको योगतारा कहते हैं ॥ १६ ॥

अथान्ययोरनयोरमाह—

पश्चिमोत्तरतारायाद्वितीयापश्चिमेस्थिता ॥

हस्तस्ययोगतारासाश्रविष्ठायाश्चपश्चिमा ॥ १७ ॥

हस्तनक्षत्रपञ्चतारात्मकंहस्तपञ्चाङ्गलिसन्निवेशाकारम् । तत्रनैर्ऋत्यदिगा-  
श्रितपश्चिमावस्थिततारायाउत्तरदिगवस्थिततारायाद्वितीयापूर्वोक्तातिरेकाप-  
श्चिमेवायव्याश्रितेस्थितासाहस्तस्ययोगताराज्ञेया । उत्तरतारासन्नापश्चिमा-  
श्रिताताराहस्तस्ययोगतारेतिफलितार्थः । धनिष्ठायायोगतारामाह । अ-  
श्रविष्ठायाइति । धनिष्ठायास्तारासुयापश्चिमदिक्स्थासातस्यायोगतारा ।  
चःसमुच्चये ॥ १७ ॥

भा०टी०—पंचतारात्मक हस्तनक्षत्रके पश्चिमोत्तर तारेका पश्चिम में स्थित दुआ तारा  
हस्त और धनिष्ठाका पश्चिम स्थिततारेका धनिष्ठाका योगतारा है ॥ १७ ॥

अथान्येषामेषामाह-

ज्येष्ठाश्रवणमैत्राणांवाहस्पत्यस्यमध्यमा ॥

भरण्याग्रेयपित्र्याणरिवत्याश्वैवदक्षिणा ॥ १८ ॥

ज्येष्ठाश्रवणानुराधानांपुष्यस्यचप्रत्येकंतारात्रयात्मकत्वान्मध्यतारायोग-  
तारास्मात् । भरणीकृतिकामघानरिवत्याः । चन्समुच्चये । प्रत्येकंस्वतारा-  
सुयादक्षिणदिक्स्थासायोगतारा ॥ १८ ॥

भा०टी०-ज्येष्ठा, श्रवण, अनुराधा, और पुष्यका मध्यतारका, भरणी, कृतिका मघा,  
और रेवतीके दक्षिणस्थित तारेही ॥ १८ ॥

अथान्येषामेषामवशिष्टानांचाह-

रोहिण्यादित्यमूलानांप्राचीसार्पस्यचैवाहि ॥

यथाप्रत्यवशेषाणांस्थूलास्याद्योगतारका ॥ १९ ॥

रोहिणीपुनर्वसुमूलानामाश्लेषायाश्वप्रत्येकंस्वतारासुपूर्वदिकस्थासैवयोगतारे-  
त्येवह्योरर्थः । प्रत्यवशेषाणामवशिष्टनक्षत्राणामार्द्राचित्रास्वात्यभिजिच्छत-  
ताराणांस्वतारासुयात्यन्तंस्थूलामहतीसायोगतारास्यात् ॥ १९ ॥

भा०टी०-रोहिणी पुनर्वसु, मूल व श्लेषाके पूर्वस्थिततारे और बाकी नक्षत्रोंके  
स्थूल ( बरगबल ) ताराही योगतारा है ॥ १९ ॥

अथब्रह्मसंज्ञकनक्षत्रावस्थानमाह-

पूर्वस्यांब्रह्महृदयादंशकैःपञ्चभिःस्थितः ॥

प्रजापतिवृषान्तेऽसौसौम्येऽष्टत्रिंशदंशकैः ॥ २० ॥

ब्रह्महृदयस्थानात्पूर्वभागेपञ्चभिरंशैः प्रजापतिस्तारात्मकोब्रह्माक्रान्तिवृत्ते  
स्थितः । कुत्रेत्यतआह । वृषान्तइति । वृषान्तनिकटे । एकराशिःसप्तविंशत्यं-  
शाब्रह्मध्रुवकइत्यर्थः । अस्मविशेषमाह । असाविति । ब्रह्मा । उत्तरस्यामष्टत्रिं-  
शद्भागैःस्थितः । अष्टत्रिंशद्भागोअस्मविशेषइत्यर्थः ॥ २० ॥

भा०टी०-प्रजापति ब्रह्महृदयके ५ अंश पूर्वमें स्थित है । इसका ध्रुव वृषान्तमें अर्थात्  
१ । २७ और विशेष ३ । ८३ ॥ २० ॥

अपांवत्सपयोस्तारयोरवस्थानमाह-

अपांवत्सस्तुचित्रायामुत्तरेंऽशैस्तुपञ्चभिः ॥

वृहत्किञ्चिदतोभागैरापःपद्भिस्तथोत्तरे ॥ २१ ॥

चित्रापांसकाशादपांवत्ससंज्ञकस्तारात्मकः पञ्चभिर्भागैरुत्तरस्यांस्थितः ।  
प्रथमतुकारश्चित्राध्रुवतुत्यध्रुवकार्यकः । द्वितीयतुकारश्चित्राविशेषस्यदक्षिणभाग-

द्वयात्मकत्वादपां वत्सर्वविशेषउत्तरस्त्रिभागइतिस्फुटार्थकः । अतोऽपां वत्सात्किञ्चिदल्पान्तरेण बृहत्स्थूलतारात्मक आपसञ्ज्ञकः । तथापां वत्सात्पृथ्विभिरंशैरुत्तरस्यां स्थितश्चित्राध्रुवक एवापस्य ध्रुवको विशेष उत्तरो नवांशा इत्यर्थः ॥ २१ ॥

भा० टी०-चित्राके ५ अंश उत्तरमें अपां वत्स अवस्थित, अप तिसकी अपेक्षा कुछ बड़ा है; सो अपां वत्सके ६ अंश उत्तरमें स्थित हैं ॥ २१ ॥

अथाग्रिमग्रन्थस्यासङ्गतिवन्निरासार्थमधिकारसमाप्तिफाक्किकयाह-

स्पष्टम् । रङ्गनाथेन रचितं सूर्यसिद्धान्तदिप्पणे । ग्रहसंख्याधिकारोऽयं पूर्णो गूढप्रकाशके । इति श्रीसकलगणकसार्वभौमवल्लालदेवज्ञात्मजरङ्गनाथगणकविरचिते गूढार्थप्रकाशकेन क्षत्रग्रहयुत्यधिकारः पूर्णः ॥

इति नक्षत्रग्रहयुत्यधिकारः ॥

आठवां अध्याय समाप्त ।

## नवमोऽध्यायः ।

अथोदयास्ताधिकारो व्याख्यायते । ननु सूर्येणास्तमनसं हेति प्रागुक्ते ग्रहयुत्यधिकारानन्तरं नक्षत्रग्रहयुत्यधिकारात्प्रागेवोदयास्ताधिकारो निरूपणीय इत्यतोऽत्र तत्सङ्गतिप्रदर्शनार्थमादौ तदधिकारं प्रतिजानीते-

अथोदयास्तमययोः परिज्ञानं प्रकीर्त्यते ॥

दिवाकरकराक्रान्तमूर्तीनामल्पतेजसाम् ॥ १ ॥

अथ नक्षत्रग्रहयुत्यधिकारानन्तरं सूर्यकिरणाभिभूतामूर्तिर्विषयं पाति पांचन्द्रादिपइग्रहाणां नक्षत्राणां च । अतएवाल्पतेजसां न्यूनप्रभावतामुदयास्तमययोः । अग्रिमकाले सूर्यादधिकासन्निहितसन्निहितत्वसम्भावनायाक्रमेणोदयास्तयोः सूर्यान्निमृतस्य यस्मिन्काले यदन्तरेण प्रथमदर्शनं सम्भावितं स उदयः । सूर्यादूरस्थितस्य यस्मिन्काले यदन्तरेण प्रथमादर्शनं सम्भावितं सोऽस्तः । अनेन नित्योदयास्तव्यवच्छेदस्तयोरित्यर्थः । परिज्ञानं सूक्ष्मज्ञानप्रकारः प्रकीर्त्यते । अतिसूक्ष्मेन मयोच्यत इत्यर्थः । तथाच ग्रहइत्युद्देशेऽस्तमनमुद्दिष्टमापितस्य पूर्वमेव सूर्यांसमत्व एव सम्भवात्तद्विलक्षणतया ग्रहयुतिप्रसङ्गोक्तम् । नक्षत्रग्रहयुतिस्तु ग्रहयुतिविदिततदनन्तरमुक्ता । अतः प्रतिबन्धकजिज्ञासापगमेऽवश्यवक्तव्यत्वादस्यावसरसङ्गतिवत् । तत्सङ्गत्यानक्षत्रग्रहयुत्यधिकारानन्तरं प्रागुद्दिष्टमस्तमनं तत्प्रसङ्गादुदयश्च प्रतिपाद्यत इति भावः ॥ १ ॥

भा०टी०—अब उदयास्तपरिज्ञान कहा जाता है । अल्प ( थोड़े ) तेजवाले ग्रह सूर्यकी किरणोंसे आक्रान्त होकर अस्तमन होजाते हैं ॥ १ ॥

तत्रप्रथमपञ्चताराणां पश्चिमास्तपूर्वोदयावाह—

सूर्यादभ्यधिकाः पश्चादस्तं जविकुजार्कजाः ॥

ऊनाः प्रागुदयं यान्ति शुक्रशौचक्रिणौ तथा ॥ २ ॥

वक्रगतीशुक्रबुधौ तथा सूर्यादधिकौ पश्चिमास्तं गच्छतः सूर्यादस्ती पूर्वोदयं प्राप्नुतः । शेषं स्पष्टम् ॥ २ ॥

भा०टी०—सूर्य स्पष्टकी बनिस्वत ग्रहस्पष्ट अधिक होनेसे बृहस्पति, मंगल और शनि पश्चिममें अस्त होते हैं । तिनके स्फुट सूर्यकी अपेक्षा कम होनेसे पूर्वमें उदय होते हैं । वक्री शुक्र और बुधभी तैसाही है ॥ २ ॥

अथ चंद्रबुधशुक्राणां पूर्वास्तपश्चिमोदयावाह—

ऊनाविवस्वतः प्राच्यामस्तं चन्द्रशर्भावाः ॥

व्रजन्त्यभ्यधिकाः पश्चादुदयं शीघ्रयायिनः ॥ ३ ॥

शीघ्रयायिनः सूर्यगत्यधिकगतयइत्यर्थः । एते बुधशुक्रावर्कगत्यल्पगती सूर्यादल्पोपूर्वास्तमधिकौ च पश्चिमोदयं न प्राप्नुत इत्युक्तम् । शेषं स्पष्टम् । अत्रोपपत्तिः । रविगति तोऽल्पगतिर्ग्रहोऽर्कादूनश्चेत्याख्यां दर्शनयोग्यो भवितुमर्हति । यतः सूर्यस्याधिकत्वेन बहुगति त्वाच्चोत्तरोत्तरमधिकविप्रकर्षात्पवहवशेन न्यूनस्य पूर्वमुदयादधिकस्यानन्तरमुदयनियमाद्बहिर्बिम्बस्य प्राक् क्षितिजसंलग्नताकालानन्तरं यावत्सूर्यस्य तादृशः कालस्तावत्पर्यन्तं विप्रकर्षे दर्शनसम्भवात् । एवं यदाऽल्पगतिः सूर्यादधिकस्तदा प्रवहवशेनार्कस्य पूर्वमुदयादनन्तरमुदितग्रहस्य दर्शनासम्भवात्पवहवशेनादौ न्यूनार्कस्यास्तसम्भवादनन्तरमधिकग्रहस्यास्तसम्भवात्सूर्यास्तानन्तरं पश्चिमभागे ग्रहदर्शनसम्भवेऽप्यधिकगतिः सूर्यस्य पृष्ठस्थितत्वेनोत्तरोत्तरमधिकसन्निकर्षात्पश्चिमायामदर्शनसम्भवत्येव । ते तु भौमगुरुशनयः । वक्रत्वेन्यूनगति त्वाद्बुधशुक्रौ चेति । अथार्कगतितोऽधिकगतिग्रहः सूर्यादूनस्तदोत्तरीत्योत्तरोत्तरमधिकसन्निकर्षात् पूर्वस्मिन्नदर्शनं यातियदा मूयां दधिकस्तदोत्तरीत्योत्तरोत्तरमधिकविप्रकर्षात्पश्चिमायामुदयः । ते तु शीघ्राश्चन्द्रबुधशुक्रा इत्युपपन्नमुक्तम् ॥ ३ ॥

भा०टी०—चन्द्र, बुध और शुक्र यह शीघ्रयायी तीनग्रह सूर्यकी अपेक्षा कम स्थानमें स्थित हो तो पूर्वमें अस्त और अधिक होनेसे पश्चिममें उदय होता है ॥ ३ ॥

अथाभीष्टदिन आसन्ने सूर्योदयास्तकालिकौ सूर्यदृग्ग्रहौ तत्कालज्ञानार्थकार्या-

विध्याह—

सूर्यास्तकालिकौपश्चात्प्राच्यामुदयकालिकौ ॥

दिवाचार्यग्रहौकुर्याद्वृत्तमार्थग्रहस्यतु ॥ ४ ॥

पश्चात्पश्चिमास्तोदयसाधनेभीष्टदिनआसन्नेसूर्यग्रहौसूर्यास्तकालिकौकुर्याद्वृत्त-  
णकः । पूर्वास्तोदयसाधनेसूर्योदयकालिकौकुर्यात् । दिनेभीष्टकालेकुर्यात् ।  
चकारोविकल्पार्थकः । अनन्तरंग्रहस्पष्टकर्म । आयनक्षद्वकर्मद्वयंकुर्यात् ।  
तुकारआक्षद्वकर्मश्लोकपूर्वाधोक्तमिति विशेषार्थकः । अत्रोपपत्तिः । पश्चाद-  
स्तोदयसाधनेपश्चिमायांतदर्शनमिति सूर्यास्तकालिकौसूर्यग्रहाविष्टकालांशसा-  
धनार्थसूक्ष्मौ।पूर्वाद्यास्तसाधनेपूर्वदिशितदर्शनमिति सूर्योदयकालिकौमूर्यग्रहा-  
विष्टकालांशसाधनार्थं सूक्ष्मावन्यकालेतुकिञ्चित्पूलावपिकृतौद्वकर्मसंस्कृतग्र-  
हस्पसूर्यवत्क्षितिजसंलभतायोग्यत्वाद्वकर्मसंस्कृतोग्रहः कार्यइति ॥ ४ ॥

भा०टी०—पश्चिममें होनेसे सूर्यास्तकालका और पूर्वमें होनेसे सूर्योदयकालका ग्रह  
और सूर्यस्पष्ट निर्णय करना चाहिये । तदोपरान्त ग्रहका द्वाकर्म साधन करे ॥ ४ ॥

अथेष्टकालांशानयनमाह—

तैतोलग्रान्तरप्राणाःकालांशाःषष्टिभाजिताः ॥

प्रतीच्यांपद्भयुतयोस्तद्वल्लग्रान्तरासवः ॥ ५ ॥

ततस्ताभ्यांसूर्यद्वग्रहाभ्यांलग्रान्तरप्राणाः । भोग्यासुनूनकस्याथेत्युक्तप्र-  
कारेणान्तरकालासवःषष्टिभक्ताइष्टाःकालांशाभवन्ति । प्रागुदयास्तसाधनेप्रती-  
च्यांपश्चिमोदयास्तसाधनेपद्भयुतयोः पद्माशियुतयोःसूर्यद्वग्रहयोर्लग्रान्तरा-  
सवः । अन्तरासवस्तद्वत्षष्टिभक्ताइष्टकालांशाभवन्तीत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । द्वग्र-  
हसूर्याभ्यामन्तरकालोद्वहस्पसूर्योदयकालेदिनगतपूर्वाद्यास्तानिमित्तमुपयुक्तम् ।  
एवंपश्चिमोदयास्तनिमित्तंसूर्यद्वग्रहाभ्यामस्तकालासुभिरन्तरकालःसूर्यास्तका-  
लेद्वहस्पदिनशेषकालउपयुक्तः । तत्रास्तकालानामनुक्तेरुदयासुभिःसाधनार्थेसप-  
ड्भौसूर्यद्वग्रहौकृतौसकालोऽस्वात्मकः । अहोरात्रासुभिश्चक्रकलातुल्यैश्चक्रां-  
शालभ्यन्तेतदेष्टासुभिःकइत्यनुपातेप्रमाणफलयोःफलापवर्ततेनहरस्यानेषष्टिः ।  
अतोऽस्वात्मकान्तरकालःषष्टिभक्तइष्टकालांशाइत्युपपन्नमुक्तम् । अत्रेदमवधे-  
यम् । सूर्योदयकालिकाभ्यामर्कद्वग्रहाभ्यामानीतेनदिनगतेनपूर्वचाल्योद्वग्र-  
हः । सूर्यास्तकालिकाभ्यांसपड्भाभ्यामर्कद्वग्रहाभ्यामानीतेनदिनशेषेणाग्रे-  
चाल्यःसपड्भोद्वग्रहः । क्रमेणग्रहोदयास्तकालेप्राक्पश्चिमद्वग्रहौभवतः ।  
ताभ्यांसूर्येसपड्भसूर्याभ्यांच क्रमेणपूर्वरीत्यान्तरकालोद्वहस्पसूर्योदयास्तकाले  
क्रमेणदिनगतशेषोनाक्षत्रौषष्टिभक्तौकालांशाविष्टौसूक्ष्मौ । अथेष्टकालिका-



भ्यामानीतकालेनपूर्ववच्चालिताभ्यांप्रावपश्चिमदृग्ग्रहाभ्यांसूर्यसपङ्भसूर्याभ्यां  
चानीतकालोनाक्षत्रोऽपिसूक्ष्मासन्नः । सूर्योदयास्तसम्बन्धाभावात्तदुत्पन्नाः  
कालांशाः अपितथा । अथसूर्योदयास्तकालिकाभ्यामानीतैकवारंकालात्का-  
लांशाः स्थूलाइष्टकालिकाभ्यामानीतैकवारंकालात्कालांशाः अतिस्थूलाऽभयत्र  
कालस्यसावनत्वात् । नहिसावनपष्टिघटीभिश्चक्रपरिपूरित्तियेनसूक्ष्माः सिध्य-  
न्तीति ॥ ५ ॥

भा०टी०—प्राक्कालमें सूर्य और ग्रहके स्फुटसे लग्नान्तर प्राणनिर्णय करके ६०से भाग-  
करनेपर कालांश होगा । पश्चिमकालमें ६ रात्रियुक्त दो स्पष्टके लग्नान्तर प्राण-  
निर्णय करे ॥ ५ ॥

अथयैःकालांशैरुदयोऽस्तौवाभवति तान्विवक्षुःप्रथमंयुरुशनिभौमानां  
कालांशानाह—

एकादशामरेज्यस्यतिथिसङ्ख्यार्कजस्यच ॥

अस्तांशाभूमिपुत्रस्यदशसप्ताधिकास्ततः ॥ ६ ॥

ततइष्टकालांशावगमानन्तरमस्तांशाः । अस्तोयैरंशैर्भवतितेंशाअस्तो-  
पलक्षणादुदयांशाज्ञेयाः । अमरेज्यस्ययुरोरेकादशकालांशाः । शनिःपंचद-  
शसङ्ख्याःकालांशाः । चःसमुच्चये । भौमस्यसप्ताधिकादश सप्तदशका-  
लांशाइत्यर्थः ॥ ६ ॥

भा०टी०—चूटस्पति ११ शनि १५ मंगल १७, यही तिनके अंशों ( कालांश ) हैं ॥ ६ ॥

अथशुक्रस्याह—

पश्चादस्तमयोऽष्टाभिरुदयःप्राङ्महत्तया ॥

प्रागस्तमुदयःपश्चादल्पत्वादशभिर्भृगोः ॥ ७ ॥

शुक्रस्यमहत्तयावक्रत्येननीचासन्नत्वात्स्थूलविम्बतयापश्चिमायामस्तौऽष्टाभिः  
कालांशैःप्राच्यामुदयश्चतैः । नार्धिकैः । प्राच्यांशुक्रस्याल्पत्वादणुविम्ब-  
त्वादशभिःकालांशैरस्तगणकःकुर्यात् । नाल्पैः । पश्चिमायामुदयस्तस्या-  
णुविम्बस्यदशभिःकालांशैरेवज्ञेयः ॥ ७ ॥

भा०टी०—स्थूलताके हेतुसे शुक्रका पश्चादस्त, और पूर्वोदय अंशमें होता है । किन्तु  
प्रागस्त और पश्चादुदयमें विम्बके छोटे होनेसे १० अंश लेने पड़ते हैं ॥ ७ ॥

अथबुधस्याह—

एवंबुधोद्वादशभिश्चतुर्दशभिरंशैः ॥

वक्रोशीप्रगतिश्चार्कात्क्रोत्यस्तमयोदयो ॥ ८ ॥

वक्रीशीघ्रगतिः । चःसयुच्चये । बुधःमूर्याद्वादशभिश्चतुर्दशभिश्चकालां-  
शैरस्तोदयौ । एवंशुक्ररीत्याकरोति । पश्चादस्तं प्रागुदयंचद्वादशभिःकालां-  
शैर्महाविम्बतयाबुधःकरोति । प्रागस्तंपश्चादुदयंचचतुर्दशभिःकालांशैरपुवि-  
म्बत्वादुधःकरोतीत्यर्थः ॥ ८ ॥

भा०टी०-इसप्रकारसे बुधके वक्री होनेपर सूर्यसे १२ अंश और समगति होनेपर १४ कालांशमें उदयास्त लाभ करता है ॥ ८ ॥

अथप्रोक्तेष्टकालांशाभ्यामस्तस्योदयस्यवागतैप्यत्वज्ञानमाह-

एभ्योऽधिकैःकालभागैर्दृश्यान्पूनैरदर्शनाः ॥

भवन्तिलोकेखचराभानुभाग्रस्तमूर्त्तयः ॥ ९ ॥

एभ्यएकादशामरेज्यस्येतिश्लोकत्रयोक्तेभ्योऽधिकैरिष्टकालांशैर्दृश्यादर्शनयो-  
ग्याअभीष्टकालेग्रहाभवन्ति । तथाचास्तसाधनेदृश्यत्वेअस्तएप्यः । उदय-  
साधनेदृश्यत्वउदयोगतइतिभावः । अल्पैरिष्टकालांशैर्महालोकेभूलोकेअदर्श-  
ना नविद्यतेदर्शनंद्वाष्टिगोचरतायेपांते । अदृश्याअभीष्टकालेभवन्ति । तन्व-  
दृश्याःकुतोभवन्तीत्यतआह । भानुभाग्रस्तमूर्त्तयइति । मूर्यासन्नत्वेनमूर्यकिर-  
णदीत्याग्रस्ताअभिभूतामूर्यकिरणप्रतिहतलोकनयाविषयार्मात्तिर्विम्बस्वरूपंये-  
पांतइत्यर्थः । तथाचास्तसाधनअदृश्यत्वेऽस्तोगतः । उदयसाधनेऽदृश्यत्वउदय  
एप्यइतिभावः । अतएव । ' उक्तेभ्यऊनाभ्यधिकायदीष्टाःखेटोदयोगम्यगत-  
स्तदास्पात् । अतोऽन्यथाचास्तमयोऽवगम्यः । ' इतिभास्कराचार्यो-  
क्तसङ्गच्छते । अत्रोपपत्तिः । उक्तकालांशतुल्येष्टकालांशेयत्काले-  
ग्रहौसाधितौतत्कालएवग्रहस्योदयोऽस्तोवार्ककृतः । उक्तकालांशानांसूर्य-  
सान्निध्यननिताद्यन्तग्रहादर्शनेहेतुत्वप्रतिपादनात् । तथाचेष्टकालांशाउक्तेभ्योऽ-  
ल्पास्तदाग्रहस्यास्तङ्गतत्वमेवेत्युदयसाधनइष्टकालांशाउक्तेभ्योऽल्पास्तदेष्टका-  
लादग्रेग्रहस्योदयः । यदीष्टकालांशाउक्तेभ्योऽधिकास्तदेष्टकालादग्रहस्योदयः  
पूर्वजातः । एवमस्तसाधनइष्टकालांशाअधिकास्तदेष्टकालादग्रेग्रहास्तः । यदी-  
ष्टकालांशान्पूनास्तदेष्टकालात्पूर्वग्रहास्तोजातइत्युपपन्नमुक्तम् ॥ ९ ॥

भा०टी०-सूर्यसे उत्तर कहे हुए कालाशकी अपेक्षा अधिकदूरमे स्थित होनेपर दृश्य होता है, कम होनेपर जब सूर्यके तेजसे विम्बधिर जाता है तब लोगोंको ग्रह दिग्गद नहीं देते ॥ ९ ॥

अथोदयास्तयोगतैप्यदिनाद्यानयनमाह-

तत्कालांशान्तरकलाभुक्तयन्तरविभाजिताः ॥

दिनादितत्फलंलब्धभुलक्तियोगेनवक्रिणः ॥ १० ॥

उक्तेष्टकालांशयोरन्तरस्यकलाः सूर्यग्रहयोर्गत्योः कलात्मकान्तरेणभक्ताः ।  
दिनादिकमुद्यास्तयोःफलमुद्यास्तयोगतैप्यदिनाद्यंभवतीत्यर्थः । वक्रगति-  
ग्रहस्यविशेषमाह । लब्धमिति । वक्रिणोवक्रग्रहस्यभुक्तियोगेनसूर्यग्रहयोःकला-  
त्मगतियोगेनभक्ताःफलंगतैप्यदिनाद्यंज्ञेयम् । अत्रोपपत्तिः । सूर्यग्रहयोर्गत्यन्त-  
रकलाभिरेकंदिनंतदेष्टप्रोक्तकालांशयोरन्तरकलाभिः किमित्यनुपातेनोद्यास्त-  
योरभीष्टकालाद्वैतैप्यदिनाद्यवगमः । वक्रग्रहेतुसूर्यग्रहयोर्गतियोगेनप्रत्यहमन्त-  
रवृद्धैर्गतियोगानुपातउपपन्नइत्युपपन्नमुक्तम् ॥ १० ॥

भा०टी०-अपने २ कालांशसे इष्टकालांश अलग करके कला बनाय भुक्तयन्तरसे  
भागकरनेपर दिनादि फल होंगे वक्री होनेपर भुक्तियोग ग्रहण करना चाहिये ॥ १० ॥

अथग्रहगतिकलयोःकान्तिवृत्तस्थत्वात्कालांशान्तरस्याहोरात्रवृत्तस्थत्वाच्चा-  
नुपातःप्रमाणेच्छयोर्वैजात्येनायुक्तइतिमनसिधृत्वातयोरैकजातित्वसम्पादनार्थं  
ग्रहगत्योरिच्छाजातीयत्वंवदंस्तदन्तरेणानुपातस्तुयुक्तएवेत्याह-

तल्लप्रासुहतेभुक्तीअष्टादशशतोद्धृते ॥

स्यातांकालगतीताभ्यांदिनादिगतगम्ययोः ॥ ११ ॥

भुक्ती रविग्रहयोर्गतीकलात्मकेतल्लप्रासुहतेकालसाधनार्थं ग्रहस्यपौराश्रयुद्-  
योगृहीतस्तेनास्वात्मकोदयेनगुणितअष्टादशशतेनभक्तेफलसूर्यग्रहयोः कालांश-  
वत्कालगतीस्याताम् । ताभ्यांगतिभ्यांगतगम्ययोरुद्यास्तयोर्दिनादिपूर्वोक्तप्र-  
कारेणसाध्यम् । नतुपूर्वोक्तप्रकारेणयथास्थितगतिभ्यांस्थूलत्वापत्तेः । अत्रोपप-  
त्तिः । एकराशिकलाभीराश्रयुद्यास्तसवस्तदागतिकलाभिःकइत्यनुपातेनाहोरात्र-  
वृत्तेगत्यसवःकलासमाइत्युपपन्नमुक्तम् ॥ ११ ॥

भा०टी०-द्वौ भुक्तियोंको उस लग्नप्रमाणसे गुणकरके १८०० से भाग करनेपर काल-  
गति होगी । विस्ते ( १० श्लोक ) गत और गम्यदिनादिनिर्णय करे ॥ ११ ॥

अथनक्षत्राणांसूर्यसात्रिष्यवशादस्तीदयज्ञानार्थंकालांशान्विचक्षुः प्रथममे-  
षामाह-

स्वात्यगस्त्यमृगव्याधचित्राज्येष्ठाःपुनर्वसुः ॥

अभिजिद्रहदयंत्रयोदशभिरंशकैः ॥ १२ ॥

मृगव्याधोलुब्धकः । त्रयोदशभिः कालांशैर्दृश्यानिनक्षत्राणि भवन्ति ।  
शैर्पस्पष्टम् ॥ १२ ॥

भा०टी०-स्वाती, अश्लेषा, मृगव्याध, चित्रा, ज्येष्ठा पुनर्वसु, अभिजित्, राहदय,  
इनका कालांश १३ अंश है ॥ १२ ॥

अथान्येषामेषामाह-

हस्तश्रवणफाल्गुन्यःश्रविष्ठारोहिणीमघाः ॥

चतुर्दशांशकैर्दृश्याविशाखाश्विनिदैवतम् ॥ १३ ॥

फाल्गुनीपूर्वोत्तराफाल्गुनीद्वयम् । अश्विनीदैवतमश्विनीकुमारोदैवतंस्वामी  
यस्येत्यश्विनीनक्षत्रम् । दृश्याउपलक्षणाददृश्याअपि । लिङ्गपरिणामश्चयथायो-  
ग्यंबोध्यः । शेषंस्पष्टम् ॥ १३ ॥

भा०टी०-हस्त, श्रवण, उत्तरफाल्गुनी, पूर्वफाल्गुनी, धनिष्ठा, रोहिणी, मघा, विशाखा  
और अश्विनी इनका कालांश १४ अंश ॥ १३ ॥

अथान्येषामेषामाह-

कृत्तिकामैत्रमूलानिसार्पारौद्रक्षमेवच ॥

दृश्यन्तेपञ्चदशभिरापाढाद्वितयंतथा ॥ १४ ॥

कृत्तिकानुराधामूलनक्षत्राणिपञ्चदशभिःकालांशैर्दृश्यन्ते । उपलक्षणान्नदृश्य-  
न्तेऽपि । एवकारोऽन्यनाधिकव्यवच्छेदार्थः । आश्लेषाद्रा । चःसमुच्चये । आपा-  
ढाद्वितयंपूर्वोत्तरापाढाद्वयंतथापञ्चदशकालांशैर्दृश्यन्तइत्यर्थः ॥ १४ ॥

भा०टी०-कृत्तिका, अनुराधा, मूल, आश्लेषा, आर्द्रा और पूर्वाषाढ़ व उत्तराषाढ़ इनके  
१५ अंश ॥ १४ ॥

अथान्येषामवशिष्टानांआह-

भरणीतिप्यसौम्यानि सौक्ष्म्यात्रिःसप्तकांशकैः ॥

शेषाणिसप्तदशभिर्दृश्यादृश्यानिभानितु ॥ १५ ॥

तिप्यःपुष्यःसोमदैवतमृगशिरोनक्षत्रमेतानिनक्षत्राणि सौक्ष्म्यादणुविम्बत्वात्  
त्रिःसप्तकांशकैरेकविंशतिकालांशैर्दृश्यादृश्यानि । उदितान्यस्तद्भूतानिचभव-  
न्तीत्यर्थः । शेषाणि पूर्वाधिकारोक्तनक्षत्रेषूक्तातिरिक्तानि शततारापूर्वोत्तराभाद्र-  
पदरेवतीसञ्ज्ञानि । वद्विग्रहपापवत्सापसञ्ज्ञानिचसप्तदशभिःकालांशैर्दृश्या-  
दृश्यानिभवन्ति । तुकारोदृश्यादृश्यानीत्यत्रसमुच्चयार्थकः ॥ १५ ॥

भा०टी०-भरणी, पुष्य, और मृगशिरा इनके सूक्ष्म, होनेसे २१ अंशमें, च और सच  
नक्षत्रोंका १७ अंशमें दिखाई देता है ॥ १५ ॥

अथदिनाद्यानयनार्थमिच्छायाएवप्रमाणजातीयकरणत्वमाह-

अष्टादशशताभ्यस्तादृश्यांशाःस्वोदयासुभिः ॥

विभज्यलब्धाःक्षेत्रांशास्तेर्दृश्यादृश्यताथवा ॥ १६ ॥

दृश्यांशाःकालांशाअष्टादशशतगुणितास्तान्स्वोदयासुभिर्ग्रहराऽप्युदयासुभि-  
र्भक्त्वालब्धाःक्षेत्रांशाःक्रान्तिवृत्तस्यांशास्तेर्दृश्यादृश्यता । उदयास्तोपकारा-

न्तरेणोक्तरीत्याज्ञेयो । कालांशाभ्यांक्षेत्रांशावानीयतदन्तरकलायथास्थितगत्यो-  
रन्तरेणयोगेनवाभकाःफलमुदयास्तयोगैतैप्यादिनाद्यपूर्वागतमेवस्यादित्यर्थः ।  
अत्रोपपत्तिः । राशुदयासुभिरेकराशिकलास्तदाकालांशकलातुल्यासुभिःका  
इतिक्रान्तिवृत्तेकालास्ताः पष्टिभक्तांशाइतिपूर्वमेवेच्छास्थानेकलांशापवधृता-  
लाघवात् । इत्युक्तमुपपन्नम् ॥ १६ ॥

भा०टी०-कालांशको १८०० से गुणकरके लग्नप्राणसे भागकरनेपर क्रान्तिवृत्तके  
क्षेत्रांश होता है । तिसरे उदयास्तनिर्णय करे ॥ १६ ॥

ननुग्रहाणाममुकदिश्यस्तोऽमुकदिश्युदयइत्युक्तम् । तथानक्षत्राणानोक्तम् ।  
गत्यभावाद्द्वियोगयोगासम्भवेनगतैप्यदिनाधानयनासुभवश्चेत्यतआह-

प्रागेपामुदयःपश्चादस्तोदृक्कर्मपूर्ववत् ॥

गतैप्यदिवसप्राप्तिर्भानुभुत्तयासंदैवहि ॥ १७ ॥

एषानक्षत्राणांप्राच्यामुदयःप्रतीच्यामस्तोगत्यभावादल्पगतिग्रहवत् । एषां  
नक्षत्राणांदृक्कर्मोदृक्कर्मपूर्ववत्पूर्वप्रकारेणकार्यम् । परन्तुश्लोकपूर्वाधोक्तमि-  
तिध्येयम् । सदानित्यम् । एषकारात्कदाचिदप्यन्यथानेत्यर्थः । हिनि-  
श्चयेन । रविगत्यागतैप्यदिवसानालब्धिःस्यात् । नक्षत्रगत्यसम्भवात् ।  
योगैग्रहगतिवत् ॥ १७ ॥

भा०टी०-नक्षत्रोंका उदय पूर्वदिशमें और अस्त पश्चिममें होता है । पुर्यानुसार भक्ष-  
दृक्कर्मसंस्कार करके खड़ा रविगति ( १० श्लोकमें ) से दिवसादिनिर्णय करे ॥ १७ ॥

अथकतिपयानानक्षत्राणांसूर्यसान्निध्यवशादस्तोनास्तीत्याह-

अभिजिद्रहदयंस्वातीवैष्णववासवाः ॥

अहिर्बुध्न्यमुदक्स्थत्वान्नलुप्यन्तेऽर्करश्मिभिः ॥ १८ ॥

अभिजित् । ब्रह्महृदयम् । अननैरुदेशस्यब्रह्मणोऽपिग्रहणम् । स्वा-  
तीश्रवणधनिष्ठाः । अहिर्बुध्न्यमुत्तराभाद्रपदा । एतानिनक्षत्राण्युत्तरादिक्स्थ-  
त्वादुत्तरदिक्षेपाधिक्यादित्यर्थः । सूर्यकिरणैर्नलुप्यन्ते । अस्तंनयातीत्यर्थः ।  
अत्रोपपत्तिः ॥ यस्योदयार्कादधिकोऽस्तभानुःप्रजायतेसौम्यशरातिदेर्घ्यात् ।  
'तिग्मांशुसान्निध्यवशेननास्तिधिष्यत्यस्तस्यास्तमयःकथञ्चित् ॥' इतिभा-  
कराचार्योक्ता । परमिदमुक्तमष्टाक्षभाषाम् । अन्यथापूर्वाभाद्रपदायाज-  
पितृधात्वापत्तेरितिदिक् ॥ १८ ॥

भा०टी०-अभिजित्, ब्रह्महृदय, स्वाती, श्रवण, धनिष्ठा उत्तरभाद्रपदा, यह अधिक  
उत्तरमेंस्थित होनेके कारण सूर्यकिरणसे कभी लुप्त नहीं होते ॥ १८ ॥

अथाग्रिमग्रन्थस्यासङ्गतित्वनिरासार्थमधिकारसमाप्तिपदाङ्किकयाह-

नक्षत्रग्रहयोरस्तोदयनिरूपणात्साधारण्येनोदयास्ताधिकारइत्युक्तम् ।  
रङ्गनाथेनरचितेसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे । उदयास्ताधिकारोऽयंपूर्णगूढप्रकाशके ॥  
इतिश्रीमकलगणकसार्वभौमवल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथगणकविरचितेगूढार्थप्र-  
काशकेउदयास्ताधिकारःपूर्णः ॥ ॥

इत्युदयास्ताधिकारः ॥

नवमा अध्याय समाप्त ॥ ९ ॥

दशमोऽध्यायः ।

अथभौमादीनांसूर्यसामिन्ध्वोदयास्तासन्नेदीप्यासकलविम्बदर्शनं तथाचन्द्र-  
स्पृश्वोदयास्तकालेसकलविम्बदर्शनंशुक्लत्वेननभवति । किन्तुविम्बैकदेशए-  
वशुक्लत्वेनदृश्यतइतिभौमादिविसदृशत्वं चन्द्रस्पृश्वोदयास्ताशङ्कायाःपूर्वांषिपा-  
रेसमुपस्थितेस्तदुत्तरभूतशृङ्गाग्रमनाधिकारोऽयमुपस्थितआरब्धोप्याख्याय-  
ते । तत्रशृङ्गाग्रतेरुदयकालात्पूर्वकालेस्तकालानन्तरकालेचासन्नव्यतिपद्यदि-  
वसेषुदर्शनात्पूर्वाधिकारेचन्द्रस्पृश्वोदयास्ताशानुन्यातदुदयास्तानुक्तंअथप्रथममुपस्थि-  
तचन्द्रोदयास्तयोःसाधनमितिदिशति—

उदयास्ताविधिःप्राग्वत्कर्तव्यःशीतगोरपि ॥

भागेर्द्धादशभिःपश्चाद्दृश्यःप्राग्यात्यदृश्यताम् ॥ १ ॥

चन्द्रस्पृश्वोदयास्ताःपूर्वांषिपारोत्तरेग्रहणक्षेत्रःसमुच्चयार्थकः । उदयास्तावि-  
धिरुदयास्तयोःसाधनप्रकारः प्राग्वत्पूर्वांषिपारोत्तरीत्यागणनेनार्थकः । ननु  
कालांशानात्पूर्वमनुक्तःपर्यंतस्तिष्ठिरतआह । भागेरिति । द्वादशभिरेर्द्धादः  
पश्चिमायांदृश्यउदितोभवति । प्राग्यामदृश्यतामस्तंप्राप्नोति । अत्रपश्चा-  
त्प्रागितिपुनरुक्तमपिपूर्वबुधशुक्रयोःमाहचयेणचन्द्रोदयास्तादिगुन्यातमाहचये-  
णचन्द्रस्पृश्वोदयास्तापूर्वोदयां वर्तेते इतिवस्पृश्वोदयास्तादिगुन्यातमाहचये-  
तिध्येयम् ॥ १ ॥

भा०टी०—चन्द्रमाकाशां पश्ये वही रीतिरे अनुसार उदयास्तासाधन रचना आदिये ।  
१२ अंश दूर होनसे पश्चिममे दिशाई और पूर्वमे १२ अंश होनेपर अदृश्य होना है ॥ १ ॥

अथोदयास्तप्रसङ्गेनस्मृतयोश्चन्द्रनित्यास्तां उदयोः साधनं विनियुक्तं मयं यथाप-  
त्रयेणन्दोनित्यास्तसाधनमाह—

रवीन्द्रोऽपड्भयुतयोःप्राग्वल्लग्रान्तगसवः ॥

एकराशोरवीन्द्रोश्चकार्याविवर्गलितिकाः ॥ २ ॥

तत्राडिकाहतेभुक्तीरवीन्द्रोऽपष्टिभाजिते ॥

तत्फलान्वितयोर्भूयःकर्त्तव्याविवरासवः ॥ ३ ॥

एवंयावत्स्थिरीभूतारवीन्द्रोरन्तरासवः ॥

तैःप्राणैरस्तमेतीन्दुःशुक्लेऽर्कास्तमयात्परम् ॥ ४ ॥

शुक्लेशुक्लपक्षाभीष्टदिनेसूर्यास्तकालेस्पष्टौसूर्यचन्द्रौसाध्यौ । चन्द्रस्यदृक्-  
मर्दयसंस्कार्यम् । तत्राक्षदृक्मर्श्लोकपूर्वार्धोक्तमेव । तयोःसूर्यचन्द्रयोःपद्माशियु-  
तयोर्लभान्तरासवोऽन्तरकालासवःप्राग्वद्भोग्यामूनकस्येत्यादिनासाध्याः । तौ  
सपद्मभार्कचन्द्रावेकराशावभिन्नराशौचेत्तस्तदासपद्मभयोस्तयोः सूर्यचन्द्रयो-  
रन्तरकलाःकार्याः। चकारोविषयव्यवस्थार्थकः । तयोरसुकलयोर्घटिकाभिरसवः  
पृथगधिकशतत्रयेणभाज्याः । घटिकाःकलाउदयासुगुणिताएकराशिकलाभि-  
र्भक्ताअसवस्तैपष्टचधिकशतत्रयेणभाज्याः । घटिकाः । आभिः सूर्येन्द्रोर्ग-  
तीकलात्मकेगुण्येपष्टिभक्तेतत्फलान्वितयोःस्वस्वफलयुक्तयोः सपद्मसूर्यचन्द्र-  
योर्भूयःपुनर्विवरासवोऽन्तरप्राणाःपूर्वरीत्याकर्त्तव्याः । एवंतद्व्यटिकाभिःसूर्या-  
स्तकालिकौसपद्मसूर्यदृक्मर्संस्कृतचन्द्रौ प्रचात्यतयोर्विवरासवइतियावत्स्थि-  
रीभूताअभिन्नास्तावत्साध्याः । तैरभिन्नैरसुभिः सूर्यास्तादनन्तरंचन्द्रोऽस्तं  
प्राप्नोति । अत्रोपपत्तिः । सूर्यास्तकालेसपद्मभार्कोलभदृक्मर्संस्कृतचन्द्रः  
पद्मभयुतचन्द्रास्तकालेऽलभम् । परन्तुसूर्यास्तकालिकंनस्वास्तकालिकम् ।  
पश्चिमदृग्ग्रहःसूर्यास्तकालिकइतितत्त्वम् । तदन्तरासवःसावनाश्चन्द्रस्यसूक्ष्मा-  
दिनशेषाः । परन्तुपरिभाषयानाक्षत्रज्ञानसम्भवात्नाक्षत्राः साध्याइतिचन्द्रस्ता-  
मिश्रालयःस्वास्तकालेसपद्मोलभमस्मात्सूर्यास्तकालिकसपद्मसूर्याच्चान्तरासवो  
नाक्षत्राःसूक्ष्माअपिभगवतैकरीतिप्रदर्शनार्थंभिन्नकालिकाभ्यांसूर्यचन्द्राभ्यां क-  
थंसूक्ष्मसमयसिद्धिरितिमन्दाशङ्कापनोदार्थंचसपद्मभः सूर्योऽपिसाधितचन्द्रा-  
स्तकाले । ताभ्यामन्तरासवोनाक्षत्राअपिसूर्यास्तकालिकलभाग्रहादमूक्ष्मा  
इत्यसकृत्सूक्ष्माइत्युक्तमुपपन्नम् । वस्तुतस्तुसावनाभ्युपगमे ॥ 'रवी-  
न्द्रोःपद्मभयुतयोःप्राग्वल्लभान्तरासवः । तैःप्राणैरस्तमेतीन्दुःशुक्लेऽर्कास्तमना-  
त्परम् ॥' इत्येकएवमूर्यसिद्धान्तेश्लोकः । श्लोकमध्यएकराशावित्पादिरवी-  
न्द्रोरित्यन्तरासवइत्यन्तंश्लोकद्वयंकनचिन्मन्दमतिनासमयोऽसकृदेवसाध्यइति  
शिष्यधीवृद्धिदतन्त्रोक्तंसुबुद्धिमन्येनायुक्तमापेयुक्तिर्युक्तमत्वानिक्षिप्तम् । क-  
थमन्यथाभगवतःसर्वज्ञस्यशुद्धसावनपदीज्ञानानन्तरमसकृत्साधनोक्तिः सङ्ग-  
ते । किंच ॥ 'एकराशीरवीन्द्राश्चकार्याविवरालितिकाः ।' इत्यर्थस्यत्रिप्रभाधि-  
कारेभोग्यामूनकस्येत्यादिश्लोकाभिप्रेक्षितत्वेनावानपेक्षितत्वम् । प्राग्वल्लभा-

न्तरासवइत्यनेनैवात्रतत्सिद्धेरिति । अथनाक्षत्राभ्युपगमेतुचन्द्रस्यसावनष-  
टीभिश्चालनंस्वास्तकालिकसिद्धयर्थमावश्यकंनतुमूर्यस्यप्रयोजनाभावात् । न-  
हिचन्द्रास्तकालसाधितसपट्भमूर्यःमूर्यास्तकालिर्वलग्रयेनसूर्य्यंचालनंयुक्तम् ।  
अपिच । एकस्यचन्द्रस्यचालनेनपुनरेकवारैणैवमूक्षमनाक्षत्रकालसिद्धौद्वयो-  
श्चालनोक्त्यानाक्षत्रस्यासकृत्क्रियानयनमतत्त्वगौरवंसर्वज्ञेनकथमुक्तम् । अ-  
सकृत्साधनेनसूक्षमनाक्षत्रसिद्धौयुक्त्यभावश्च । अतएव ॥ ' ज्ञातुंयदाभाभिम-  
ताग्रहस्यतत्कालखेटोदयलमलमे । साध्येनयोरन्तरनाडिकायास्ताःसावनाः  
स्युर्द्युगताग्रहस्य । इतिभास्कराचार्योक्तंसङ्गच्छतइतितत्त्वम् ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥

भा०टी०-शुक्लपक्षमे सन्ध्याकालवो दृक्कर्मसंस्कृत चन्द्रमे और सूर्यमे ६ राशि  
मिलाकर पूर्वानुसार लग्नान्तर प्राणस्थिर करे । सूर्यास्तवे पीछे उक्त-प्राणसंख्यक  
कालवे गत होनेपर चन्द्रमा अस्त होगा ॥ ३ ॥

भा०टी०-रविस्पर्ष्टमे ६ राशि मिलाकर चन्द्रसे अन्तरप्राणवो निर्णय करे । यही  
सूर्यास्तवे पीछे कृष्णपक्षमे चन्द्रोदयका काल है ॥ ३ ॥

भा०टी०-एवदिशामे होनेपर सूर्य और चन्द्रमाकी क्रान्तिगत्या अन्तर ( दूर ) परये  
अन्यथा योग करे । प्राप्तकाल सूर्यसे चन्द्रमाकी सस्थानदिग्मे अनुसार दक्षिण और  
उत्तरा सहा होगी ॥ ४ ॥

अथोदयसाधनमाह-

भगणार्धरेवेदत्वाकार्यास्तद्विवरासवः ॥

तैःप्राणैःकृष्णपक्षेतुशीतांशुरुदयं व्रजेत् ॥ ५ ॥

कृष्णपक्षेभगणार्धपदराशिनिमूर्यस्यदरासंयोग्यानुसाराचन्द्रम्यादन्त्यर्थः ।  
तद्विवरासवस्तयोर्दृक्कर्मसंस्कृतचन्द्रसपट्भमूर्ययोरन्तरामयः प्रागुक्तप्रकारेणसा-  
ध्याः । तैःसाधितैरमुभिश्चन्द्रःमूर्यास्तानन्तरमुदयंगच्छेत् । अत्रापप-  
त्तिः । मूर्यास्तकालेसपट्भार्म्यलप्रत्यामूर्यपदराशियोजनमुदयमाधनार्थम् ।  
प्राग्ग्रहस्यापेक्षितत्वाचन्द्रोदयमसंस्कृतोदयथास्थितो नपदराशियुतः ।  
तद्विवरासुभिश्चन्द्रस्यमूर्यास्तानन्तरमुदयःमायनेस्तच्चालितचन्द्रात्ममूर्यास्तका-  
लिकसपट्भार्वाचिपिरामभोनाक्षत्रावति । श्रुत्वात्रनिमायनार्थदृश्य-  
कालेमूर्यचन्द्रोसाध्याचितिज्ञापनार्थचन्द्रम्यनित्योदयागतायुतायन्येषां पटनस-  
त्रादीनांप्रयोजनाभावाद्गुर्त्वाचिंटीफललगादुर्त्वायातप्रशुक्लकृष्णपक्षविभेदो ने-  
तिध्येयम् ॥ ५ ॥

भा०टी०-तिसप्तम्यां मूर्यमूर्यरेखागत-चन्द्रलगाया वर्णयो ऊपर घटेदृष्ट करण  
गुणकरे । गुणकर दक्षिण होनेपर द्वादशगणित अक्षमामे योग और उदय होनेपर  
वियोग करना चाहिये ॥ ५ ॥

अथप्रकृतविरुद्धप्रयमतदुपयुक्तभुजरेटिकर्णानकभिनंशोनप्रयणा-



अकैन्द्रोःक्रान्तिविश्लेषोदिकसाम्येयुतिरन्यथा ॥

तज्ज्येन्दुरर्काद्यत्रासौविज्ञेयादक्षिणोत्तरा ॥ ६ ॥

मध्याह्नेदुप्रभाकर्णसङ्गणायदिसोत्तरा ॥

तदार्कत्राक्षजीवायांशोघ्यायोज्याचदक्षिणा ॥ ७ ॥

शेषंलम्बज्ययाभक्तंलब्धोवाहुःस्वदिङ्मुखः ॥

कोटिःशंकुस्तयोर्वर्गयुतेर्मूलंश्रुतिर्भवेत् ॥ ८ ॥

सूर्यचन्द्रयोःस्पष्टक्रान्त्योर्दिगैक्येऽन्तरम् । अन्यथादिग्भेदेयोगः । अत्रक्रान्ति-  
शब्दःक्रान्तिज्यापरोक्षेयः । उपपत्त्यविरोधात् । तज्ज्यासाचासौज्याचसंस्कार-  
सिद्धाङ्कमिताज्येत्यर्थः । अर्कोच्चन्द्रोयत्रयस्यादिशितदिकादक्षिणोत्तरावासौज्या-  
ज्ञेया । एकदिशिरविक्रान्तितश्चन्द्रक्रान्तेरधिकत्वेमूर्याच्चन्द्रस्यक्रान्तिदिकस्थत्वेन  
ज्याक्रान्तिदिक् । ऊनत्वेऽर्कात्क्रान्तिदिग्विपरीतदिकस्थत्वेनक्रान्तिभिन्नदिक् । भि-  
न्नदिशिचन्द्रक्रान्तिदिग्ज्याज्ञेयेत्यर्थः । साज्यामध्याह्नेदुप्रभाकर्णसङ्गणायत्का-  
लेचन्द्रशृङ्गोन्नत्यर्थसाधितस्तत्काले मध्याह्नच्छायाकर्णवच्छायाकर्णश्चन्द्रस्यसा-  
ध्यः । सत्वक्षांशचन्द्रस्पष्टक्रान्त्योरुत्तरादिशिवियोगोदक्षिणादिशियोगस्त-  
दूननवर्त्यशज्ययाभक्ताद्वादशगुणितत्रिज्येति । उपपत्त्यनुरोधेनतुमध्याह्न-  
पदंतत्कालपरम् । यत्कालेचन्द्रस्तत्कालेचन्द्रस्यद्युगतंदिनशेषंवाप्रसाध्यत्रि-  
प्रभाधिकारविधिनाशङ्कुप्रसाध्यच्छायाकर्णःसाध्यः । अहोऽहोरात्रस्यमध्यंसूर्या-  
स्तस्तत्कालिकः चन्द्रस्यच्छायाकर्णोवायमेवभगवदभिप्रेतः । कथमन्यथा  
चन्द्रस्यशृङ्गोन्नतौदृक्कर्मद्वयसंस्कारःशृङ्गोन्नतौशशाङ्कस्येतिप्रायुक्तःसङ्गच्छते ।  
दिनार्थातिरिक्तच्छायासाधनार्थमेवदृक्कर्मणोरूपयोगादन्यत्रशृङ्गोन्नतिगणितउ-  
पयोगाभावात् । स्पष्टक्रान्त्यैवच्छायाकर्णसिद्धेः । अत्रापिश्लोकपूर्वाधौक्तमेवा-  
क्षदृक्कर्मसंस्कार्यम् । तेनच्छायाकर्णेनगुणितेत्यर्थः । सातादृशीज्यायद्युत्तरा  
तदाद्वादशगुणितायामक्षज्यायांशोघ्यान्तरिता । तेनद्वादशगुणिताक्षज्याधि-  
कातादृशीज्या । तदापिविपरीतशोधनेनक्षतिः । यदिदक्षिणातदातस्यामे-  
वयुक्ताकार्या । चोव्यवस्थार्थकः । शेषसंस्कारजंस्वदेशलम्बज्ययाभक्तंफलं  
भुजःप्राप्तः । स्वदिङ्मुखःस्वशब्देनसंस्कारस्तस्यदिक्तस्यांशुप्रमग्न्यस्यासौ ।  
संस्कारादिकइत्यर्थः । भुजस्यकोटिकर्णसपेक्षत्वात्तावाह । कोटिरिति ।  
शङ्कुर्द्वादशाङ्गलःकोटिः । तयोर्भुजकोट्योर्वर्गयोयोगात्पदंकर्णःस्यात् । अ-  
त्रोपपत्तिः ॥ 'स्वाश्रास्वशङ्कतलयोःसमभिन्नदिकत्वे । योगोन्तरंभवतिदोरिन-  
चन्द्रदोष्णोस्तुतुल्यांशयोर्विवरमन्यदशोस्तुयोगः । स्पष्टोभुजोभवतिचन्द्रभु-

जाशब्दोऽशुद्धेभुजेरविभुजादिपरीतदिकः । ' इतिसूर्यभुजसाधनंभास्करा-  
चार्येणासिद्धान्तशिरोमणावुक्तम् । तदुपपत्तिस्तुतद्दीक्षायांव्यक्ता । अनया  
रीत्याभुजसाधनार्थंकान्तिज्ययोरग्रेस्राच्ये।लम्बज्याकोटौत्रिज्याकर्णस्तदाक्रान्ति-  
ज्याकोटौकःकर्णइत्यनुपातेन । तत्स्वरूपंतुप्रत्येकंसूर्यचन्द्रयोःसूर्यक्रान्तिज्या-  
त्रिज्यागुणालम्बज्याभक्ता {सू.क्रां.ज्या.त्रि.१ } चन्द्रस्पष्टक्रान्तिज्यात्रिज्यागुणा-

लंबयाभक्ता {चं.क्रां.ज्या.त्रि.१ } अनयोःस्वस्वशङ्कतलसंस्कार्यम्।तत्रशृङ्गोन्नत्यर्थं  
सूर्येणभगवतासूर्योदयास्तकालिकगणितस्यैवाभ्युपगमात् । तत्रसूर्यशङ्कोर-  
भावात्तच्छङ्कतलभावाच्चसूर्याग्रेवसूर्यभुजःसिद्धः । चन्द्रस्यतुतदाशङ्कोःसद्भा-  
वाच्छङ्कतलमुत्पद्यतेतत्तुलम्बज्याकोटावक्षज्याभुजस्तदाशङ्कोटौकोभुजइत्यनु-  
पातेनतात्कालिकचन्द्रोन्नतनतकालसाधितत्रिप्रभाधिकारोक्तचन्द्रमहाशङ्कगु-  
णिताक्षज्यालम्बज्याभक्तेतिदक्षिणमेवशङ्कतलस्वरूपम् {अक्षज्या.चं.शं.१ } इदं

चन्द्रदक्षिणाग्रायांयोज्यम् । चन्द्रस्यदक्षिणोभुजः । चन्द्रोत्तराग्रायांतुहीन-  
चन्द्रस्योत्तरोभुजः । चन्द्रोत्तराग्रायाहीनमिदंचन्द्रस्यदक्षिणोभुजः । यथा  
दक्षिणोभुजः {चं.क्रां.ज्या.त्रि.अक्षज्या.चं.शं.१ } वा {चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.

चं.शं.१ } उत्तरोभुजः {चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं.१ } अयंचन्द्रभुजःसूर्याग्रयेक-  
दिश्यंतरितोभिन्नदिशियुक्तःस्पष्टःशृङ्गोन्नत्युपयुक्तोभुजः । यथामूर्यस्यदक्षि-  
णगोले {सू.क्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं.१ } {सू.क्रां.ज्या.त्रि.१  
चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं.१ } इदंभुजद्वयंस्पष्टोभुजोभवतिचन्द्रभुजांशइत्यु-

क्तैर्दक्षिणम् । सूर्यभुजस्यन्यूनत्वेनशोध्यात् । सूर्यभुजस्याधिरूचेतु {सू.क्रां.  
ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं.१ } {सू.क्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां. ज्या.

त्रि.१अक्षज्या.चं.शं.१ } इदंभुजद्वयमुत्तरम् । इन्द्रोऽशुद्धेभुजेरविभुजादिपरीतदि-  
कइत्युक्तेः । योगेत्तरोभुजः {सू.क्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.

शं१ } सूर्योत्तरगोलेऽपि { सू.क्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं१ } { सू.  
लं१ } लं१ }

क्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं१ } इदंभुजद्वयंदक्षिणम् । अन्तरेतु सू-  
लं१ }

र्यभुजस्यन्यूनत्वउत्तरोभुजः { सू.क्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं१ }  
लं१ }

मर्यभुजस्याधिकत्वेतु { सूर्यक्रां.ज्या.त्रि.१चं.क्रां.ज्या.त्रि.१अक्षज्या.चं.शं१ }  
लं१ } द-

क्षिणोऽयंभुजः । इन्द्रोः शुद्धेभुजइत्युक्तत्वात् । अत्रनवसुपक्षेप्रथमपक्षेसूर्यचन्द्रक्रा-  
न्तिज्ययोरैकदिशयोरन्तरंत्रिज्यागुणिततत्सूर्यक्रान्तिसम्बद्धंवेत्तेनोनाक्षज्येन्दुश-  
ङ्घातोऽलम्बज्याभक्तइति । चन्द्रक्रान्तिसम्बद्धंवेत्तेनयुतस्तद्घातोऽलम्बज्याभ-  
क्तइतिसिद्धम् । तत्राक्षांशानां दक्षिणत्वेनैकदिशियोगार्थचन्द्रशेषेदक्षिणत्वंसूर्यशे-  
षेदत्तरत्वंभिन्नदिशिवियोगार्थकल्पितम् । युक्तंचैतत्सूर्यक्रान्त्यधिकत्वेसूर्याच्चन्द्र-  
स्योत्तरत्वात् । शृङ्गोन्नतौचन्द्रस्येवमाधान्याच्च । द्वितीयपक्षेक्रान्तिज्ययोर्भिन्नदिश-  
योर्योगेनतादृशेनतद्घातमूर्तकृत्वाऽलम्बज्यायाभजेदित्यत्रापियोगस्याग्रेऽन्तरार्थ-  
मुत्तरदिक्त्वंचन्द्रक्रान्तेरुत्तरत्वेनदक्षिणस्थसूर्याच्चन्द्रस्युत्तरामुत्तरत्वाच्च । तृतीय-  
पक्षेक्रान्तिज्ययोरैकदिशयोरन्तरेसूर्यसंबद्धएवतादृशेतद्वधऊनइति वियोगार्थम-  
न्तरस्योत्तरदिक्त्वम् । द्वयोर्दक्षिणगोलस्थत्वेऽप्यधिकसूर्याभ्यूनचन्द्रस्योत्तर-  
त्वात् । चतुर्थपक्षेभिन्नदिशयोः क्रान्तिज्ययोर्योगेतादृशेतद्वधऊनइतिवियोगार्थं  
योगस्योत्तरदिक्त्वम् । चन्द्रस्योत्तरदिक्स्थत्वात् । पञ्चमपक्षेतुचतुर्थपक्षो-  
क्ततुल्यत्वात् । षष्ठपक्षेक्रान्तिज्ययोर्भिन्नदिशयोर्योगोदक्षिणस्तद्वधेयोगार्थच-  
न्द्रस्यदक्षिणगोलस्थत्वात् । सप्तमपक्षेक्रान्तिज्ययोरैकदिशयोरन्तरंसूर्यसम्ब-  
द्धंतादृशेतद्वधेयोगेनयोरन्तरंदक्षिणम् । द्वयोर्दक्षिणगोलस्थत्वेऽपिचन्द्रस्यन्यून-  
त्वेनार्कादक्षिणस्थत्वात् । अधिकत्वेतुत्तरंतद्वधेहीनमिति । अष्टमपक्षे  
क्रान्तिज्ययोरैकदिशयोरन्तरेचन्द्रसम्बद्धउत्तरेतद्वधऊनः । चन्द्रस्याधिक-  
त्वेनोत्तरस्थत्वात् । अन्यपक्षेतुसप्तदिशयोः क्रान्तिज्ययोरन्तरंसूर्यसम्बद्धंतद्व-  
धेयोज्यमितिदक्षिणम् । चन्द्रस्यन्यूनत्वेनदक्षिणस्थत्वादित्युपपन्नप्रथम-  
श्लोकोक्तम् । अत्रकेनचित्क्रान्तिशब्देनचापात्मकक्रान्तीगृहीत्वातत्संस्का-  
रःकृतस्तस्यज्याकार्येतिव्याख्यातम् । तदुपपत्तिविरुद्धम् । नहिभुज-  
साधनेचापात्मकक्रान्तीप्रयोजकत्वेनोपपन्ने । येनव्याख्योक्तयुक्ता । नवा  
क्रान्तिज्यायोगवियोगाभ्यां चापात्मकक्रान्तियोगवियोगयोर्येतुल्येयेनोक्तं  
सङ्गतंस्यात् । अन्यथाक्षांशक्रान्त्यंशसंस्कारांशज्यांविनापिक्रान्तिज्याक्ष-  
ज्ययोः संस्कारेणनतांशज्यायाः साधानापत्तेरितिदिक् । अथायंभुजक्षिज्या-

वृत्तइतिलाघवात्तात्कालिकेचन्द्रच्छायाकर्णमितवृत्तेस्वेच्छयासाधितस्त्रिज्यावृ-  
त्तेऽयंभुजस्तदाचन्द्रच्छायाकर्णवृत्तेकइत्यनुपातेतेनक्रान्तिज्ययोः संस्कार-  
मितमाद्यंखण्डंचन्द्रच्छायाकर्णगुणामितिसिद्धम् । त्रिज्यामितपूर्वगुणस्ये-  
दानीन्तनत्रिज्यामितहरस्यतुल्यत्वेनद्वयोर्नाशाच्च । अथापरखण्डंचन्द्रश-  
ङ्कक्षज्याघातात्मकंचन्द्रच्छायाकर्णगुणंत्रिज्याभक्तंकार्यम् । तत्रत्रिज्याद्वा-  
दशघातस्यचन्द्रशङ्कुभक्तस्यच्छायाकर्णत्वाच्छङ्कुत्रिज्यामितयोर्गुणहरयोः प्रत्येकं  
नाशादक्षज्याद्वादशगुणेत्यपरंखण्डंसिद्धम् । द्वयोरेकदिशियोगोभिन्नादिश्य-  
न्तरमितिसंस्कारोलम्बज्याभक्तोभुजःसंस्कारदिक्कंसिद्धः । शङ्कःकोटिरिति  
चन्द्रच्छायाकर्णवृत्तेभुजसाधनात् । तदत्तेकोटिरपिसाध्या । सातुनियताद्वा-  
दश । नियतकोट्यर्थमेवभुजश्चन्द्रच्छायाकर्णवृत्तेसाधितःसूर्योदयास्तयोःसूर्य  
शङ्कोरभावात्सूर्यशङ्कसंस्काराभावः । तदितरकालउत्क्रिययाननिर्वाहः ।  
कोटिभुजयोर्वर्गयोगान्मूलंकर्णइत्युपपन्नमध्याद्वेत्यादिशोकद्वयोक्तम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

भा०टी०—यह शेषलब्धफल लम्बज्यासे भाग करनेपर स्वदिक्सूचक बाहु होगा ।  
'चन्द्रमाके शङ्कुको कोटिज्ञानकरके दोनोंका वर्णयोग , करके मूल' करनेसे कर्ण  
होगा ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

अथशुक्लानयनमाह—

सूर्योऽनशीतगोलंसाःशुक्लंनवशतोद्धृताः ॥

चन्द्रविम्बाद्गुलाभ्यस्तद्वतंद्वादशभिःस्फुटम् ॥ ९ ॥

सूर्योऽनितचन्द्रस्यकलानवशतभक्ताःफलंशुक्लम् । तच्चन्द्रग्रहणाधिकारोक्तमफा-  
रेणागतचन्द्रविम्बाद्गुलैर्गुणितंद्वादशभिर्भक्तंफलंस्फुटंशुक्लंस्यात् । अत्रोपपत्तिः  
दर्शान्तंसूर्यचन्द्रयोरन्तराभावादस्मद्दृश्यार्थं चन्द्रगोलंसूर्यकिरणप्रतिफलना-  
भावाच्छौक्याभावः । ततोपथाययार्काच्चन्द्रःपूर्वतोऽन्तरितस्तथातथाचन्द्र-  
गोलास्मद्दृश्यार्थंचन्द्रपश्चिमभागक्रमेणशौक्यवृद्धिः । मध्यपद्माद्यन्तरेपी-  
र्णमास्पन्तेचन्द्रगोलास्मद्दृश्यार्थं सम्पूर्णश्चेतंभवति । इतःपद्माशिकलामि-  
खखाष्टदिग्भिर्द्वादशाङ्गलव्यासविम्बंश्चेतंदष्टेनसूर्योऽनचन्द्रकलागणेनकमित्य-  
नुपातेप्रमाणफलयोःफलपवर्त्तनेनप्रमाणस्थानेनवशतम् । अतःसूर्योऽनचन्द्र-  
स्यकलानवशतभक्ताःशौक्लमाभिर्द्वादशाङ्गलव्यासप्रमाणेनसिद्धम् । अतोद्वाद-  
शाङ्गलप्रमाणेनेदंदाभिमतचन्द्रविम्बाद्गुलव्यासप्रमाणेनकमित्यनुपातेनोक्त-  
मुपपन्नम् । अनेनप्रकारेणत्रिभान्तरेचन्द्रगोलास्मद्दृश्यार्थमर्थं श्वेतं  
भवतीतिसिद्धम् । भास्कराचार्यस्तु 'कलाचतुर्यन्तरेर्णोहचन्द्रःकृणान्तरे  
तिर्यगिनीोपतोऽज्जात् । पादोनपट्काष्टलवान्तरेऽतोऽदलंनृदयंदलमस्यशु-  
क्लम् ॥' इतिश्रुतोज्ञातिवासनायामुक्तम् । शृङ्गोन्नत्यधिकारे । 'चन्द्रस्ययो-

जनमयश्रवणेनानिन्नोव्यकन्दुदोर्गुणइनश्रवणेनभक्तः ॥ तत्कार्मुकेणसहितः  
खलशुक्लपक्षेकृष्णोऽमुनाविरहितःशशभृद्विधेयः । १ इतितदभिप्रेतश्चेतानयनो-  
पयुक्तश्चन्द्रःसाधितइत्यलम् ॥ ९ ॥

भा०टी०—चंद्रमासे सूर्यको अलग करके कला करता हुआ ९०० से भाग करनेपर  
शुक्लांश होगा । चन्द्रबिम्बांशुलीसे गुणकरके १२ से भागकरनेपर स्फुट शुक्ल होगा ॥९॥

अथश्लोकचतुष्टयेनष्टद्भोज्ञातिपरिलेखमाह—

दत्त्वाकसञ्ज्ञितंविन्दुंततोवाहुंस्वदिङ्मुखम् ॥  
ततःपश्चान्मुखींकोटिकर्णकोट्यग्रमध्यगम् ॥ १० ॥  
कोटिकर्णयुताद्विन्दोर्बिम्बंतात्कालिकंलिखेत् ॥  
कर्णसूत्रेणादिकसिद्धिप्रथमंपरिकल्पयेत् ॥ ११ ॥  
शुक्लंकर्णेनतद्विम्बयोगादन्तर्मुखंनयेत् ॥  
शुक्लाग्रयाम्योत्तरयोर्मध्यमत्स्यौप्रसाधयेत् ॥ १२ ॥  
तन्मध्यसूत्रसंयोगाद्विन्दुत्रिस्पृग्लिखेद्धनुः ॥  
प्राग्विम्बंयाद्वगेवस्यात्तादृक्तत्रदिनेशशी ॥ १३ ॥

समभूमावभीष्टस्यानेदिकसाधनंकृत्वापूर्वापरादक्षिणोत्तराच्च रेखाकार्या ।  
तत्रदिवसम्पातेर्कसञ्ज्ञितमर्कसञ्ज्ञासञ्ज्ञातायस्येत्येतादृशमर्कसञ्ज्ञंविन्दुं चि-  
ह्नंदत्त्वाकृत्वेत्यर्थः । ततोविन्दोःसकाशाद्गुंजपूर्वसाधितंस्वदिङ्मुखंस्वदिशा  
दक्षिणोत्तरान्यतरातदभिमुखंदत्त्वाभुजाङ्गुलानिगणयित्वाचिह्नंकृत्वाततोभुजाग्र-  
चिह्नात्पश्चान्मुखींपश्चिमदिवसमूचाभिमुखाग्रकोटिद्वादशाङ्गुलात्मिकां दत्त्वा  
कर्णपूर्वसाधितंकोट्यग्रमध्यगकोट्यग्रचिह्नंमध्यसूर्यसञ्ज्ञचिह्नंतयोर्गतंस्फुटम् ।  
तदन्तरालेकर्णाङ्गुलानिदत्त्वेत्यर्थः । कोटिकर्णरेखासंयोगेमध्यमंकल्प्यतात्का-  
लिकंमूर्धास्तोदयकालिकंचन्द्रस्यसाधितंमण्डलंलिखेत् । तत्रलिखितचन्द्र-  
बिम्बेकर्णसूत्रेणकर्णरेखाया प्रथममादौ दिक्सिद्धिदिशानिष्पत्तिपरिकल्पयेत्  
कुर्यात् । चन्द्रमण्डलंकर्णरेखायांयत्रलभंतत्रचन्द्रवृत्तेपूर्वा । कर्णरेखा  
स्वमार्गेणाग्नेनिःसार्यचन्द्रवृत्तपरिधौ यत्रकर्णरेखापरभागेलभातत्रपश्चिमा ।  
तन्मत्स्याभ्यांरेखादक्षिणोत्तराचन्द्रवृत्तेयत्रलभातत्रदक्षिणोत्तरेतिफलितार्थः ।  
शुक्लंपूर्वसाधितंकर्णेनकर्णरेखाभार्गेणतद्विम्बयोगात्कर्णरेखाचन्द्रमण्डलपरिधौ-  
सम्पातादपूर्वात् । अन्तर्मुखंचन्द्रवृत्तकेन्द्राभिमुखंनयेत् । शुक्लाग्रचिह्नंकु-  
र्यात् । चन्द्रवृत्तान्तःकर्णरेखायांपश्चिमचिह्नाङ्गुलाङ्गुलानिगणयित्वाचिह्नं

कुर्यादित्यर्थः । शुक्लाग्रयाम्योत्तरयोश्चन्द्रवृत्तान्तर्यत्रशुक्लाग्रचिह्नयत्रचन्द्र-  
वृत्तपरिधौदक्षिणोत्तरयोश्चिह्नतयोरित्यर्थः । मध्येऽन्तराले मत्स्यौ प्रत्येकं साधयेत् ।  
शुक्लाग्रदक्षिणचिह्नाभ्यां मत्स्यशुक्लाग्रोत्तरचिह्नाभ्यां मत्स्यश्चेति पूर्वोत्तरीत्याम-  
त्स्यौ कुर्यादित्यर्थः । तन्मध्यमूत्रसंयोगात् । तयोर्मत्स्ययोर्मध्यमूत्रं मुखपुच्छस्पृ-  
ग्गर्भमूत्रं प्रत्येकं तयोर्ग्रचन्द्रमण्डलान्तस्तद्वहिर्वाकेंद्रशुक्लाग्रस्य पश्चिमत्वे पूर्वभा-  
गे संयोगः । पूर्वत्वे पश्चिमभागे संयोगः । स्वस्वमार्गेण प्रसारियोस्तयोः सम्पातस्त-  
स्मात्स्थानात् । बिन्दुत्रिस्पृक् । शुक्लाग्रबिन्दुर्योऽप्योत्तरयोश्चिह्नबिन्दुरिति बिन्दु-  
त्रितयस्पर्शधनुर्वृत्तैकदेशात्मकं लिखेत् । सूत्रसम्पातशुक्लाग्रबिन्द्वन्तरालाद्वल-  
व्यासाधेन सम्पातस्थानाद्विन्दुत्रयस्पर्ष्ट्वृत्तपरिधौ एकदेशात्मकं चन्द्रमण्डलान्तश्चा-  
पंकुर्यादित्यर्थः । प्राक्पूर्वकाले लिखितं चन्द्रबिम्बम् । यादृक् । लिखितचा-  
पच्छेदेन यादृशं पश्चिमभागे भवति तादृशः । एवकारस्तद्विन्निरासार्थकः । त-  
स्मिन् दिने । शृङ्गोन्नतिगणिताभयोर्भूतसन्ध्यासमये चन्द्राकाशस्थो भवति ।  
अत्रोपपत्तिः । भुजस्तु मूर्याच्चन्द्रोयावतान्तरेण तद्रूप इति मूर्यस्थानं प्रकल्प्य त-  
स्माद्यथादिभुजोदेयस्तस्माच्छुक्लपक्षे पश्चिमदिक्स्थस्य चन्द्रस्य शृङ्गोन्नतिर्भवती-  
ति मूर्यचन्द्रयोरुर्ध्वाधरान्तरं कोटिदत्ता । मूर्यचन्द्रयोरन्तरं तिर्यक्कर्ण इति कोट्य-  
ग्रमूर्यबिम्बान्तराले कर्णोदत्तः । कर्णदानं कोटिः सरलत्वसिद्ध्यर्थम् । तत्र को-  
टिकर्णयोगे चन्द्रावस्थानाच्चन्द्रवृत्तं तन्मध्यत्वेन लिखितम् । कर्णमार्गेण शुक्ल-  
दर्शनाच्चन्द्रबिम्बे कर्णमूत्रानुरुद्धापूर्वापरातदनुरुद्धादक्षिणोत्तराच्च । शुक्लपक्षे  
चन्द्रपश्चिमभागेऽर्काभिमुखत्वेन शौक्ल्यार्त्वापश्चिमस्थानात्कर्णरेखायां चन्द्रवृत्ता-  
न्तःश्वेतं दत्तम् । तत्र चन्द्रमण्डले याम्योत्तरचिह्नावधिकवृत्तैकदेशरूपं धनुः  
शुक्लाग्रबिन्दुस्पृष्टं चन्द्राकृतिदर्शनार्थकार्यम् । अतो बिन्दुत्रयस्पृष्टवृत्तस्य केन्द्र-  
ज्ञानार्थमायुक्तरीत्या बिन्दुत्रयेभ्यो मत्स्यौ प्रसाध्य तत्सूत्रयुतिः केन्द्रमस्माच्चार्पत-  
थैव भवतीति चन्द्राकृतिः प्रत्यक्षा ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

भा० टी०-अर्कसंज्ञक बिन्दु अंकित करके अपनी दिशाके अनुसार बाहुपरिमाणकी  
रेखा रेंचे ॥ रेखाके अग्रभागमें पश्चिम मुखगामो कोटीके परिमाणने रेखा रेंचे। कोटीके  
अग्रसे मध्यबिन्दुतककी रेखाही कर्ण होगी । जिस बिन्दुमें कोटी और कर्ण लगा है  
तिसके चारों ओर बिम्बके अनुसार घुनरेंचे ॥ कर्णसूत्र जिस दिशामें देा, वह दिशाही  
पूर्व समझले । जहां बिम्बवृत्त और कर्णरेखाका संयोग है, उस स्थानमें बिम्बमण्ड-  
लामुल्लेखमें कर्णरेखाके ऊपर शुक्लपरिमित दूरपर बिन्दुस्थापन करे । यह बिन्दु और  
बिम्बोत्तर बिन्दु और वह बिन्दु और बिम्ब दक्षिणबिन्दुमध्यमें दो मध्य रेखाएँ निरंक  
मुख य पूंछसे निकली हुई रेखाके संयोगको केन्द्रकरना हुआ बिम्बु स्पृष्ट  
धनु रचना करे । पूर्वकालमें चन्द्रबिम्ब जैसा है, उसदिन वैसाही चंद्रमा दिगदर्श  
देगा ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

ननुपदर्थमयमुद्योगस्तस्याः शृङ्गोन्नतेर्ज्ञाननोक्तमतआह—

कोट्यादिकसाधनातिर्यक्सूत्रान्ते शृङ्गमुन्नतम् ॥

दर्शयेदुन्नतांकोटिकृत्वाचन्द्रस्यसाकृतिः ॥ १४ ॥

कोट्याकोटिरेखाचन्द्रवृत्तेकर्णरेखावदिकसाधनात्परिलेखे शुक्लधनुषःकोटिमग्रभागात्मिकमुन्नतामुच्चोक्त्वाट्टा । तिर्यक्सूत्रान्ते । दक्षिणोत्तररेखायाअन्ते अवसाने । उन्नतमुच्चंशृङ्गंदर्शयेत् । सापरिलेखसिद्धा । आकृतिःस्वरूपम् । चन्द्रस्य आकाशस्थचन्द्रस्य । भवति । परिलेखसिद्धरूपमाकाशस्थचन्द्रप्रत्यक्षमित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । यथाचन्द्रवृत्तेकर्णरेखाचन्द्रदिशस्तथाकोटिरेखाचन्द्रवृत्तसूर्यदिशस्तयोरन्तरंभुजचन्द्रवृत्तपरिणतः । अथचन्द्रदक्षिणोत्तरयोर्धनुष्कोटयोःसंलग्नत्वात्सूर्यदक्षिणोत्तराभ्यांकोटिरूपशृङ्गेणतौन्नतेभवतस्तत्रभुजदिक्शृङ्गनतमातदितरदिक्शृङ्गमुन्नतम् । अतएवभास्कराचार्यैरुक्तम् । स्यात्तुशृङ्गंवलनान्यदिवस्थम् । इति ॥ १४ ॥

भा०टी०—कोटीते दिक्साधन करके दक्षिणोत्तर तिर्यक्सूत्रके शेषभागमें चन्द्रमाका ऊंचा शृंग दिखावे । सोही भाकाशके चन्द्रमाका आकार है ॥ १४ ॥

ननुसूर्योचचन्द्रस्यपङ्क्तिर्भादिकत्वउक्तप्रकारेणचन्द्रविम्बाभ्यधिकंशुक्लमापाति तत्कथंयुक्तग्यायातादित्यतस्तदुत्तरंविशेषंचाह—

कृष्णेपद्भयुतंसूर्यविशोध्येन्दोस्तथासितम् ॥

दद्याद्रामंभुजंतत्रपश्चिममण्डलंविधोः ॥ १५ ॥

कृष्णपक्षेपङ्क्तिराशिभिःसहितमर्कचन्द्रादिशोध्य । तथालिप्तानवशतभक्ताइतिपूर्वप्रकारेण असितस्याममानेयम् । तथाचपूर्वोक्तशुक्लानयनंशुक्लपक्षएवचन्द्रशौक्ल्यवृद्धिज्ञानार्थम् । कृष्णपक्षेतुशौक्ल्यहासात्कृष्णतावृद्धेःकृष्णानयनंयुक्तंनशुक्लानयनम् । अतएवदर्शान्तमासस्यशुक्लकृष्णौदौपक्षावितिभावः । अथकृष्णपरिलेखार्थपूर्वोक्तविशेषमाह । दद्यादिति । तत्रकृष्णपरिलेखविषयेवामंविपरीतंभुजंप्रागुक्तंदद्यात् । अर्कचिद्भादुत्तरंभुजंदक्षिणतौदक्षिणंभुजमुत्तरतोगणकोदद्यात् । चन्द्रस्यमण्डलंपश्चिमंदर्शयेत् । यथाशुक्लपक्षेचन्द्रमण्डलस्यपश्चिमभागेशौक्ल्यंतथाकृष्णपक्षेचन्द्रमण्डलस्यपश्चिमभागेकृष्णाभिवृद्धिर्दर्शयेदित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । कृष्णपक्षारम्भेसूर्यचन्द्रयोःपङ्क्तिराद्यन्तरम् । ततःपङ्क्तिराशिपर्यन्तंकृष्णाभिवृद्धिः । अतःपङ्क्तिराशियुतसूर्येणवर्जितचन्द्रात्पूर्वप्रकारेणकृष्णानयनंयुक्तम् । अथशुक्लशृङ्गयन्नतंतत्रकृष्णशृंगमुन्नतंयत्रचोन्नतंतत्रनतम् । अतःकृष्णपरिलेखार्थंभुजोविपरीतोदयः । तदपिकृष्णपश्चिमभागादेवाभिवृद्धम् । अतःकर्णरेखायांचन्द्रविम्बान्तःपश्चिमस्थानादेयम् । ततःप्राग्गच्छकृष्णशृङ्गोन्नतिरिति ॥ १५ ॥

भा०टी०-कृष्णपक्षमें चन्द्रस्पष्टसे ६ राशियुक्त सूर्य अलग करके शुद्धकी नाईं असित निर्णय करे । राहुकी दिशाको बदलकर चन्द्रमंडलकी पश्चिम ओर असित दिखावे ॥ १५ ॥

अथाग्रिमग्रन्थस्यासङ्गतिर्वनिरासार्थमाधिकारसमाप्तिफक्किं कयाह-

चन्द्रोदयास्तयोः शृङ्गोन्नतिविषयत्वेनोक्तत्वादस्यामेवान्तर्भावो न स्वतन्त्राधिकारत्वमन्यथाग्रहोदयास्ताधिकारितदुक्त्यापत्तेः । एतेन चन्द्रोदयास्तयोः पूर्णमास्यधिकारत्वं पर्वतोक्तं निरस्तम् । तत्संज्ञायां प्रमाणाभावादन्यथाभावास्याधिकारत्वस्यैव सुवचत्वापत्तेरिति ध्येयम् ॥ रंगनाथेन राचिते सूर्यसिद्धान्तटिप्पणे ॥ शृङ्गोन्नत्याधिकारोऽयं पूर्णगूढप्रकाशके ॥ इति श्रीसकलगणकसार्वभौमबल्लाल-देवज्ञात्मजरंगनाथगणकविरचिते गूढार्थप्रकाशके शृङ्गोन्नत्याधिकारः संपूर्णः ॥ १० ॥

इति शृङ्गोन्नत्यधिकारः ॥

दशवा अध्याय समाप्त ।

## एकादशोऽध्यायः ।

अथ पाताध्यायो व्याख्यायते । तत्र भेदद्वयात्मकपातस्य सम्भवं विबुधः प्रथमवैधृतसंज्ञापातस्य सम्भवमाह-

एकायनगतौ स्यातां सूर्याचन्द्रमसौ यदा ॥

तद्युतौ मण्डले क्रान्त्योस्तुल्यत्वे वैधृताभिधः ॥ १ ॥

सूर्यचन्द्रौ । सूर्याचन्द्रमसौ यातायथा पूर्वमकल्पयदिति श्रुत्युक्तप्रयोगः । एकायनगतौ । अभिन्नदक्षिणोत्तरायनतरायनस्थौ भवतस्तत्र यदा यास्मिन्काले तद्युतौ सूर्यचन्द्रयोर्भाद्योयोगे मण्डले द्वादशराशिमिते सतितदा तयोः क्रान्तयोः समत्वे महापातरूपे वैधृतसंज्ञापातो भवति ॥ १ ॥

भा०टी०-सूर्य और चन्द्रमा जब एक अयनमें होते हैं और दोनोंका स्पष्ट योग १२ राशिके प्रमाणका होता है और क्रान्तिकी समता होती है, तब वैधृतिपात होता है ॥ १ ॥

अथ व्यतीपातसंज्ञापातस्य सम्भवमाह-

विपरीतायनगतौ चन्द्रार्कोऽक्रान्तिलिप्तिकाः ॥

समास्तद्वाव्यतीपातो भगणार्धेतयोर्गुतौ ॥ २ ॥

चन्द्रार्को विपरीतायनगतौ भिन्नायनस्थौ भवतस्तत्र यदा तयोः सूर्यचन्द्रयोर्भाद्योयोगे भगणार्धराशिपट्टके सति तयोः क्रान्तिकलास्तुल्या भवन्ति तदा तस्मिन्काले व्यतीपातसंज्ञकपातो भवति । अत्रोपपत्तिः । समक्रान्तिकालो



महापातकालः । तत्रस्पष्टक्रान्त्योरतिवैलक्षण्योपचयापचययौनियमाभावा-  
च्चसमकालोदुर्लभ्यइतिमध्यमक्रान्त्योः समत्वकालात्पूर्वमपरत्रवाशरवशेनश-  
रसंस्कृतक्रान्तिसमत्वंभवतीतिनिश्चित्यवस्तुभूततत्कालज्ञानार्थप्रयमंतदासन्न-  
कालस्थमध्यमक्रान्तिस्तुत्यस्यज्ञानमावश्यकंतत्तुसूर्यचन्द्रयोःक्रान्तिसमत्वंभुज-  
तुल्यत्वेसम्भवतिभुजोत्पन्नत्वात् । भुजसमत्वंसूर्यचन्द्रयोःषड्राशिमितयो-  
द्वादशराशिमितयोगेवाषड्राशिमितान्तरेऽन्तराभावैवाकुतएवमितिचेच्छृणु ।  
तत्रान्तराभावेदयोस्तुत्यत्वेनभुजसाम्येविवादाभावः । एवंषड्भान्तरेऽपीत-  
रयोर्विषमपदस्थयोःसमपदस्थयोर्वाक्रमेणपदगतैप्ययोस्तुत्ययोर्भुजत्वमित्यवि-  
वादः । षड्द्वादशराशियोगेतुतयोर्विषमसमपदस्थत्वात्तक्रमेणतुल्यगतैप्यत्वे-  
नभुजतुल्यत्वम् । रविगोलायनसन्धिस्ययोस्तुक्रान्तिपरमभावत्वइतितत्रापि  
तदन्तरयोगयोः षड्द्वादशराशयोर्ध्यायोग्यसत्त्वात्क्रान्तिसाम्यंसहजतएव ।  
अतएकायनस्थयोर्भिन्नगोलस्थयोर्द्वादशराशियोगएकगोलायनस्थयोरन्तराभा-  
वेक्रान्तिसाम्यम् । एवंभिन्नायनस्थयोरेकगोलस्थयोः षड्राशियोगेगोल-  
भेदस्थयोः षड्राश्यन्तरेक्रान्तिसाम्यमितियुतावित्युपलक्षणादन्तरहत्यापिज्ञेय-  
म् । ननुतद्युतौमण्डलेभगणार्धेतयोर्धुतावित्युक्तेनक्रमेणगोलभेदैक्ययोरन्त-  
रनिरासार्थकोक्तिस्तत्रापिक्रान्तिसाम्यत्वेनानिवार्यत्वात् । अत्रैकायनगतावि-  
तिविपरीतायनगतावितिचस्वरूपोक्तिरनावश्यकतीतिध्येयम् । वस्तुतस्तुसूर्य-  
चन्द्रयोर्द्वादशमितेयोगेऽन्तरेवावैधृताख्यक्रान्तिसाम्यम् । षड्राशिमितेतयो-  
र्योगेऽन्तरेवाव्यतीपाताख्यक्रान्तिसाम्यमितितात्पर्योक्तिः । अतएवाग्नेभास्करे-  
न्दोरिस्पाधुकंपुलकमितितत्वम् ॥ २ ॥

भा०टी०—विपरीत अयनमें गर्ग्योर्द्वय चन्द्रमा और सूर्यकी क्रान्तिकला समान होनेपर  
और तिनका स्पष्ट योग ६ राशिके प्रमाणका होनेपर व्यतीपात पात होता है ॥ २ ॥

ननुक्रान्त्योःसाम्येक्यपातोभवतीत्यतआह—

तुल्यांशुजालसंपर्कात्तयोस्तुप्रवहावृतः ॥

तद्वृक्षोभभवोवह्निर्लोकाभावायजायते ॥ ३ ॥

तयोश्चन्द्रसूर्ययोः । तुकाराक्रान्तिसाम्यकालिकयोः । तुल्यांशुजाल-  
सम्पर्कात्समकिरणानांजालसमूहस्तयोरन्योन्याभिमुखयोःसम्पर्कात् । ए-  
कीभावापन्नत्वात् । तद्वृक्षोभभवःसूर्यचन्द्रयोरन्योन्याभिमुखयोर्द्व-  
कोधोविम्बकेन्द्रयोर्दृष्टयोःक्रोधः परस्परभिमुखेनदीव्याधिक्यतदुत्पन्नोऽग्निः ।  
प्रवहावृतःप्रवह्वायुप्रव्वलितः । लोकाभावायजनानामशुभफलायजायते ॥ ३ ॥

भा०टी०—द्वौनौकी किरणो मिलनेसे दृष्ट क्रोधसे उत्पन्न अग्नि प्रवह वायुद्राप्त  
प्रव्वलित होकर मनुष्योंको अशुभ फल देता है ॥ ३ ॥

अथायं वह्निर्व्यतीपाताख्यो वैधृताख्यो वेत्यत आह—

विनाशयति पातोऽस्मिँल्लोकानामसकृद्यतः ॥

व्यतीपातः प्रसिद्धोऽयं संज्ञाभेदेन वैधृतिः ॥ ४ ॥

अस्मिन्क्रान्तिसाम्यकाले । प्रसिद्धः पूर्वश्लोकोक्तस्वरूपः । पातो वह्निः । यतः कारणात् । असकृत्त्वसम्भवेन वारंवारम् । लोकानां विनाशयति नाशं करोति । अतः कारणादयं वह्निर्व्यतीपातसंज्ञोऽयमेवाग्निः संज्ञाभेदेन नामान्तरेण वैधृतिः संज्ञः तथा चोभयत्र पाताख्यो वह्निर्भवतीति भावः ॥ ४ ॥

भा० टी०—क्रान्ति साम्यकालमे सदां पातवह्नि ( अग्नि ) लोगोंका नाश कारती है इसकारण तिसको व्यतीपात कहते हैं, अथवा वैधृति संज्ञा होती है ॥ ४ ॥

अथ तत्स्वरूपमाह—

सकृष्णोदारुणवपुर्लोहिताक्षो महोदरः ॥

सर्वानिष्टकरोरौद्रो भूयो भूयः प्रजायते ॥ ५ ॥

सक्रान्तिसाम्यकालोत्पन्न उभयसंज्ञकः पाताख्योऽग्निपुरुषः कृष्णः इयामः । दारुणवपुः कठिनशरीरः लोहिताक्ष आरक्तनेत्रः । महोदरः पृथुदरः । अतएव सर्वानिष्टकरः सर्वलोकानामशुभकारकः । रौद्रः क्षयकारकः । भूयो भूयोऽनेकवारम् । प्रजायते । प्रत्येकं क्रान्तिसाम्यकाल उत्पन्नो भवतीत्यर्थः ॥ ५ ॥

भा० टी०—पीत, कृष्णवर्ण, कठिन शरीर, लाल नेत्र, महोदर, सब लोकोंका अशुभ करनेवाला, क्षयकारी और अनेकवार होता है ॥ ५ ॥

अथ स्पष्टकालज्ञानं विवक्षुः प्रथमं तादृशयोः सूर्यचन्द्रयोः सायनांशयोः क्रान्ती साध्ये इत्याह—

भास्करेन्द्रोर्भचक्रान्तश्चक्रार्धावधिसंस्थयोः ॥

हस्तुल्यसाधितांशादियुक्तयोः स्वावपक्रमौ ॥ ६ ॥

सूर्यचन्द्रयोर्हस्तुल्यसाधितांशादियुक्तयोः प्राक्चक्रं चलितं हीनेछायाकारं त्करणागते इत्यादिना दृग्गोचरीभूतं साधितमंशादिकं तेन संस्कृतयोरित्यर्थः । एतेन पूर्वसाधारणोक्तिरपि स्पष्टीकृता क्रान्तयोः सायनोत्पन्नत्वात् । भचक्रान्तोर्भचक्रं द्वादशराशयस्तन्मध्ये । संस्थयोः स्थितयोः न्ययोर्योगो द्वादशराशयस्तयोरित्यर्थः । चक्रार्धावधिसंस्थयोः । चक्रार्धराशिपङ्क्तदवधितदन्तःस्थितयोर्ययोर्योगो राशिपङ्क्तयोरित्यर्थः । स्वावपक्रमौ । अपक्रमौ साध्यौ । सूर्यस्य क्रान्तिः साध्या चन्द्रस्य विज्ञेयसंस्कृता क्रान्तिः साध्येत्यर्थः ॥ ६ ॥

भा० टी०—हस् तुल्य साधित अंशादि-संस्कृत ( अयनांश-संस्कृत ) चंद्र सूर्यका स्पष्ट योग जिस समयमे १२ मे या ६ राशिके निकट होगा, तिस समयके अपक्रमौ ( क्रान्ति ) को निर्णय करना चाहिये ॥ ६ ॥

अथसाधितक्रान्तिभ्यांस्वकालात्स्पष्टपातकालस्यगतैष्यत्वं विशेषचल्लोका-  
भ्यामाह-

अथौजपदगस्येन्दोःक्रान्तिर्विशेषसंस्कृता ॥

यदिस्यादधिकाभानोःक्रान्तेःपातोगतस्तदा ॥ ७ ॥

ऊनाचेत्स्यात्तदाभावीवामंयुग्मपदस्यच ॥

पदान्यत्वंविधोःक्रान्तिर्विशेषाच्चेद्विशुध्यति ॥ ८ ॥

अथसूर्यचन्द्रयोःक्रान्तिसाधनानन्तरम् । चन्द्रस्यविषमपदस्यस्य ।  
विक्षेपसंस्कृताक्रान्तिः । स्पष्टक्रान्तिरित्यर्थः । यदियहि । सूर्यस्यविष-  
मसमान्यतरपदस्थस्य साधितक्रान्तेःसकाशादधिकास्यात् । तदार्तहि ।  
पातःस्पष्टक्रान्तिसाम्यात्मकः । गतः । साधितक्रान्तिकालात्पूर्वकालेजा-  
तइत्यर्थः । चेद्यहि । सूर्यक्रान्तेर्विषमपदस्यचन्द्रस्पष्टक्रान्तिर्न्यूनाभ-  
वतितदार्तहिस्पष्टक्रान्तिसाम्यरूपपातः । भावी । साधितक्रान्तिकालादुत्त-  
रकालेभवतीत्यर्थः । ननुविषमपदेचन्द्रो नभवतितदागतैष्यत्वज्ञानं कथं  
स्यादतआह । वाममिति । युग्मपदस्य । समपदस्यचन्द्रस्येत्यर्थः ।  
चकारात्स्पष्टक्रान्तिःसूर्यक्रान्तेःसकाशादधिकोनावास्थात्तर्ह्येत्यर्थः । वामम् ।  
उक्तगतैष्यक्रमेणवैपरीत्यम् । एष्यगतत्वंपातस्यभवतीत्यर्थः । अथच-  
न्द्रस्यविक्षेपमाह । पदान्यत्वमिति । चन्द्रस्यस्पष्टक्रान्तिक्रियायाम् ।  
चेद्यहि । चन्द्रस्यविक्षेपसंस्कृतकेवलक्रान्तिर्विशेषाद्विज्ञाद्विशुध्यतिही-  
नाभवति । क्रान्तिर्वर्जितविक्षेपरूपास्पष्टक्रान्तिर्यदिस्यात्तदेत्यर्थः ।  
पदान्यत्वंराश्यादिचन्द्राधिष्ठितपदभिन्नपदस्थत्वंचन्द्रस्यज्ञेयम् । सायन-  
राश्यादिनासमपदस्थस्यचन्द्रस्यविषमपदस्थत्वम् । सायनराश्यादिनावि-  
षमपदस्थस्यचन्द्रस्यसमपदस्थत्वंतत्पदसम्बन्धास्पष्टाक्रान्तिर्ज्ञेयेत्यर्थः ।  
अत्रोपपत्तिः । विषमपदेक्रान्तिरुपचितासमपदेऽपचिता । अतःसूर्य-  
क्रान्तेर्विषमपदस्थेन्दुक्रान्तिरधिकातदाग्रेसुतरामधिकत्वाद्दधिकान्त्युपचय-  
स्यात्पत्वाच्च न्यूनपारविक्रान्त्याचन्द्रक्रान्तेःसमत्वमग्रिमकाले न भवति ।  
अतःपूर्वकालेचन्द्रक्रान्तेर्न्यूनत्वाद्दविक्रान्त्यपचयस्यान्यत्वाच्च तत्क्रान्तिसाम्यं  
जातमित्यनुमितम् । एवंसमपदस्थेन्दुक्रान्तिरुनातदाग्रेसूर्य-  
क्रान्तेर्न्यूनातदाग्रेसुतरान्पून्त्वात्तत्साम्याभावः । पूर्वत्वधिकत्वा-  
त्तत्समत्वंजातमितिज्ञातम् । यदातुसूर्यक्रान्तेर्विषमपदस्थेन्दुक्रा-  
न्त्यधिकत्वेनतत्क्रान्तिसाध्यंभवतिपूर्वतन्यूनत्वेतदभावात् । एवंसूर्यक्रान्तेःस-  
मपदस्थेन्दुक्रान्तिरधिकातदाग्रेसूनत्वेनतत्साम्यंभवति । अतएवतत्तुल्यत्वेव-

तमानइति । अत्रचन्द्रस्यविक्षेपवृत्ताविपुवदृत्तेलभंयवतत्रस्पष्टक्रान्तिरभावा-  
द्गोलसन्धिः । तस्मात्त्रिभान्तरेविक्षेपवृत्तेऽयनसन्धिः । स्पष्टक्रान्तिस्तदन्त-  
रालउपचितापचितायनसन्धिस्थक्रान्त्यनधिका । यदाचन्द्रक्रान्तिर्मध्यमाश-  
रभिन्नदिकाशरादल्पातदाशराच्छोधनेनस्पष्टक्रान्तिर्मध्यमक्रान्तिसम्बन्धपद-  
भिन्नपदसम्बन्धाभवति । अतः पदान्यत्वंविधोःक्रान्तिर्विक्षेपाच्चेद्विशुष्य-  
ति । इतिसम्यगुक्तं । भास्कराचार्योक्तंच । चक्रेचक्रार्धेचव्ययनांशोऽर्कस्य  
गोलसंधिःस्यात् । एवंत्रिभेचनवभेऽयनसन्धिर्व्ययनतभागेऽस्य ॥ अयनां-  
शोनितपाताद्दोःकोटिज्येलघुज्यकोत्येये । तेगुणसूर्यैरश्वैर्गुणितेभक्तेकृतैःसूर्यैः ॥  
अयनांशोनितपातेमृगकक्ष्यादिस्थितेहिपद्मरामैः । कोटिफलधुतविहीनैर्वा-  
हुफलंभक्तमातांशैः । मेपादिस्थेगोलायनसन्धीभास्करस्योनौ । तौचन्द्र-  
स्पस्यातांतुलादिपदकस्थितेतुसंयुक्तौ । गोलायनसन्ध्यन्तंपदंविधोरवधाम-  
ताज्ञेयम् । रविगोलवदस्पष्टास्पष्टाक्रान्तिःस्वगोलदिवच्छशिनः । इतिपदज्ञा-  
नम् । अनेनैवप्रकारेणचन्द्रस्पष्टक्रान्तेःपदंज्ञेयंविक्षेपवृत्तसम्बन्धत्वात् । नसा-  
धारणपदज्ञानेनस्पष्टक्रान्तेःक्रान्तिवृत्तसम्बन्धाभावात् अन्यथापदज्ञानासम्भ-  
वापत्तेः । एतदङ्गीकारेपदान्यत्वमित्पाद्यर्थव्यर्थमपिभगवतातदर्थेनैतादृशं  
पदंज्ञापितमन्यथातदनुक्यापत्तेरितिदिक् ॥ ७ ॥ ८ ॥

भा०टी०-भोजपदमे स्थित चंद्रमावी विक्षेप-संस्कृत क्रान्ति रविक्रान्तिसे अधिक  
होनेपर पात गत हुआ है । अल्प होनेपर भावी है । युग्मपदमे तिसरे विपरित है । जो  
विक्षेपसे क्रान्ति अलग करनी हो तो चंद्रमा और पदको प्राप्त करता है ॥ ७ ॥ ८ ॥  
अथगतैप्यकालानयनंविबलुःप्रथमंस्पष्टक्रान्तिसाम्यानयनप्रकारंश्लोकत्रयेणाह-

क्रान्त्योर्ज्येत्रिज्ययाभिन्नेपरक्रान्तिज्ययोद्धृते ॥

तच्चापान्तरमर्धवायोज्यंभाविनिशीतगो ॥ ९ ॥

शोध्यंचन्द्राद्गतेपातेतत्सूर्यगतिताडितम् ॥

चन्द्रभुत्तयाहृतंभानोलितादिशशिवत्फलम् ॥ १० ॥

तद्वच्छशाङ्कपातस्यफलंदेयंविपर्ययात् ॥

कर्मेतदसकृत्तावद्यावत्क्रान्तीसमेतयोः ॥ ११ ॥

सूर्यचन्द्रयोःसाधितक्रान्त्योर्ज्यंकार्येतेत्रिज्ययागुणितं । परक्रान्तिज्य-  
या । परमापरमज्जातुसत्तरन्ध्रगुणेन्दवः । इतिपूर्वोक्तपरमक्रान्तिज्य-  
येत्यर्थः । भक्ते । तयोःफलयोर्धनुर्पाकार्यं । चन्द्रस्ययदात्रिज्याधिकंफलं  
तदोक्तप्रकारेणधनुषोऽसम्भवात्रिज्ययानवत्यंशास्तदेष्ट्रज्ययाकृद्व्यनुपातेनधनुः-  
कार्यमथवात्रिज्यातोपदधिकंतदुक्तक्रमधनुषायाकाश्चनुःपञ्चाशच्छतकलाधनुः

स्यादिति ध्येयम् । तयोरन्तरमर्थम् अन्तरार्थम् । वायिकल्पा-  
 र्थकः । अथवाविषयव्यवस्थार्थकः । सातुयदान्तरमर्पतदान्तरम् । य-  
 दातुबद्धन्तरन्तदान्तरार्थग्राह्यमिति । भाविनिभविष्यत्पाते । चन्द्रेराश्यात्म-  
 के । तत्कलात्मकयुक्तंकार्यम् । गतेपातिसति चन्द्रादीनंकार्यचन्द्रः स्यात् ।  
 सूर्यसाधनमाह । तदिति । चन्द्रसम्बन्धिसंस्कृतफलम् । स्पष्टसूर्यगत्या  
 गुणितंस्पष्टचन्द्रगत्याभक्तंफलंकलादिकंचन्द्रवत् । चन्द्रयुतहीनक्रमेणसूर्ययुत-  
 हीनंकार्यसूर्यः स्यात् । चन्द्रपातसाधनमाह । तद्वदिति । चन्द्रपात-  
 स्फलंकलादिकम् । तद्वत् । चन्द्रफलंपातगत्यागुणितंस्पष्टचन्द्रगत्या  
 भक्तंविपर्ययात् । व्यत्यासात् । देयंसंस्कार्यम् । चन्द्रयुतही-  
 नक्रमेणचन्द्रपातेहीनयुतंकार्यम् । चन्द्रपातः स्यात् । उक्तक्रियातिदे-  
 शमाह । कर्मेति । एतत् उक्तकर्मगणितक्रियारूपम् । अस-  
 कृत् अनैकवारम् । साधितसूर्यात् । सूर्यक्रान्तिप्रसाध्यसाधितचन्द्रपाता-  
 भ्यांचन्द्रस्पष्टक्रान्तिप्रसाध्यताभ्यांक्रान्तिभ्यांक्रान्त्योर्ज्येइत्यादिनाचापान्तरंत-  
 र्धवातक्रान्तिभ्यामवगतगतैष्यपातलक्षणवशात् द्वितीयचन्द्रेहीनयुतंवृ-  
 तीयचन्द्रः स्यात् । आद्यसूर्यचन्द्रगतिभ्यामवगततूर्यपातफलंद्वितीयसूर्य-  
 पातयोर्धोक्तंसंस्कृतंवृतीयसूर्यपातौ । अन्यःसूर्यचन्द्रपातेभ्यःसूर्यचन्द्रक्रान्ति-  
 भ्यांसाधिताभ्यांचापान्तरंतर्धवातृतीयचन्द्रेतत्क्रान्त्यवगतगतैष्यपातवशात्सं-  
 स्कृतंचतुर्थचन्द्रः स्यात् । आद्यसूर्यचन्द्रगत्यवगतस्वफलंसंस्कृतौतृतीयसूर्यपा-  
 तौचतुर्थसूर्यपातौस्तः । एवमेभ्यःपञ्चमाश्चन्द्रसूर्यपाताउक्तरीत्यासाध्याइत्युत्तरो-  
 चरंसुदुःसाध्याइत्यर्थः । अवधिमाह । तावदिति । यावद्यदवधितयोःसूर्यचन्द्रयोः  
 क्रान्तीस्पष्टक्रान्तितुल्येस्तस्तावच्चदवधिक्रियाकार्येत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः ।  
 मध्यमक्रान्तिसाम्यरूपपातकालिकस्पष्टक्रान्तिभ्यांस्पष्टक्रान्तिसाम्यरूपवस्तु-  
 भूतपातकालोगतैष्यत्वेनज्ञातोऽपि विशेषतस्तत्कालज्ञानार्थमूर्यचन्द्रयोः क्रान्ती  
 समैस्पष्टेऽपपन्नेकार्ये । तत्रमध्यपातकालाद्गतैष्यपातवशादभीष्टकालेचन्द्रसूर्य-  
 पातान्प्रसाध्यतयोःक्रान्तीसाध्ये । एवंसाधितक्रान्त्योर्देवातुल्यत्वंतदेवस्पष्टपा-  
 तः । अथानियमाप्रथमंपूर्वाग्रिमकालेचन्द्रसाधनार्थंचन्द्रस्येष्टांशाहीनायो-  
 ज्याश्चेतिनियताभागाउक्तप्रकारानीताएवेष्टाःकल्पिताः । तथाहि ।  
 मूर्यक्रान्तिज्यातः परक्रान्तिज्ययान्यूनयाचतुर्दशशतमितयात्रिज्यातुल्या  
 दीर्घ्यातदेष्टक्रान्तिज्यायाःकेत्यभीष्टदीर्घ्यायाश्चापंसायनसूर्यभुजएव । एवंचंद्र-  
 स्पष्टक्रान्तिज्यातश्चापंसायनसूर्यभुजाभ्यूनमधिकंभवति । क्रान्तिसमत्वाभावात् ।  
 यद्यपिन्यूनचतुर्दशशताधिकस्पष्टक्रान्तिरुक्तरीत्याभुजज्यायास्त्रिज्याधिकत्वेनचा-  
 पाकरणमशक्यंतथापित्रिज्याधिकस्यक्रमचापलिप्ताःसस्ताधिवाणाधनुस्त्वमा

त्स्यात् । इति सिद्धान्तशिरोमण्युक्तवैपरीत्येन त्रिज्यातोयदधिकंतदुत्क्रमचापयु-  
क्ताश्चतुःपञ्चाशच्छतकलाइत्यनेन चापोत्पत्तौ न क्षतिः । एतेन चापासम्भवशङ्क-  
यासार्धाष्टविंशत्यंशानां ज्यापरमक्रान्तिर्ज्येति । स्वायनसन्धिस्थस्पष्टक्रान्तिज्या-  
चेति च निरस्तम् । ग्रथेययोः परमक्रान्तिज्यात्वानुक्तेः । स्पष्टक्रान्तिसाम्यान्तर-  
मप्युक्तरीत्या कर्मान्तरनिवारणानुपपत्तेश्च । क्रान्त्योस्तुल्यत्वेऽपि हरभेदात्तच्चापान्त-  
रसद्भावेन क्रियाकुण्ठनासम्भवात् । न ह्यसकृत्कर्मणि स्वाभीष्टसिद्धयनन्तरं कर्मांतरं  
सम्भवति । अत्र सिद्धैः स्वरूपव्याघाताच्च । तच्चापयोरन्तरमिष्टांशाश्चन्द्रस्य गतै-  
ष्यपातवशाद्दीनयुता अभीष्टचन्द्रो भवति । तदिष्टांशानां बहुत्वे बहुपरिवर्तैर्भी-  
ष्टसिद्धिरतोऽल्पपरिवर्तैर्भीष्टसिद्धयर्थं तदर्धमिष्टांशा इति । अथैतच्चन्द्रस्येष्टांशा  
इत्येभ्यश्चन्द्रगतिप्रमाणेनैते तदासूर्यपातगतिभ्यां कइत्यनुपातेन तयोश्चन्द्रकालि-  
कत्वसिद्धयर्थमिष्टांशा एते सूर्यस्य संस्कृताश्चन्द्रवदभीष्टसूर्यो भवति । पात-  
स्य तु चक्रशुद्धत्वेन विपरीतत्वात्पातेष्टांशाः पातस्य व्यस्तं संस्कार्या अभीष्टपातो भ-  
वति । एभ्यः सूर्यचन्द्रयोः स्पष्टक्रान्तीसाध्ये । तयोरसमत्वउत्तरीत्या चन्द्रस्ये-  
ष्टांशा एतत्साधितचन्द्रे संस्कार्याः । न प्रथमचन्द्रे । तत्क्रान्तिजत्वाभावात् ।  
अन्यथा समक्रान्त्यनन्तरमपि तयोरिष्टांशाभावे प्रथमचन्द्रसूर्यपातानां तत्संस्कृतेऽ-  
प्यविकारात्तत्क्रान्त्योर्द्वितीयपरिवर्तक्रान्तिसमत्वेन कर्मान्तरसम्भवात् क्रियाकु-  
ण्ठनत्वानुपपत्तेः । अव्यवहितपूर्वग्रहयोजने त्वन्त्यकर्मणरयसिद्धेः । कर्मान्त-  
रासम्भवाच्च । सूर्यपातयोरिष्टांशास्तु पूर्वचन्द्रसूर्यस्पष्टगतिभ्यामेव स्वल्पान्तरा-  
त्कार्याः । अव्यवहितपूर्वकाले स्पष्टगत्यज्ञानात् । एवमसकृत्करणेन क्रान्त्योः साम्य-  
मुत्तरोत्तरपरिवर्तान्तरे भवत्येवेत्युपपन्नं क्रान्त्योर्ज्ये इत्यादि श्लोकत्रयम् ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

भा० टी०-द्वौ नो कीं क्रान्तिज्या, त्रिज्यासंशुणकरके परमक्रान्तिज्यासंशुणकं नो  
द्वौ ज्या द्वौ तिनके धनुका अन्तरं या तिसरे भाषापात भाषी होनेपर चंद्रमासे योगकरे ।  
पातगत होनेपर सो चंद्रमासे वियोगकरे । ऊपर कहा हुआ फल सूर्यगतितसे भागकरके  
जो होगा तिसको चंद्रमाकी नाई सूर्यमे संस्कार करे । सूर्यका रीतिके अनुसार  
पातस्पष्टमे विपरीतरूपसे संस्कार करे । इस प्रकार संस्कार क्रान्तिकी छमता न होने  
तक असकृत् साधन करे ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

अथ क्रान्तिसाम्यपातइति स्पष्टं कथं यस्तत्कालज्ञानार्थं साधितक्रान्तिसाम्यं स-  
न्धिचन्द्रासन्नार्धरात्रात्पातकालस्य गतगम्यत्वमाह-

क्रान्त्योः समत्वे पातोऽथ प्राक्षिप्तांशो निते विधौ ॥

हनिरेऽर्धरात्रिकाद्यातो भार्वातत्कालिकेऽधिके ॥ १२ ॥

सूर्यचन्द्रयोः स्पष्टक्रान्त्योः साम्ये स्पष्टपातः स्यात् । अयानन्तरम् । स्पष्ट-  
पातसम्बन्धी साधितचन्द्रः पूर्वानुसन्धानेनापाततोयदिनायो भवति तदा म-

त्रार्धरात्रकालेस्पष्टचन्द्रो मध्यस्पष्टाधिकारोक्तप्रकारेण साध्यः । तस्मादर्धरात्रकालिकाच्चन्द्राभ्यक्षिप्तांशोनितेक्रान्तिचापान्तरेण तदधेन वायुतो निते चन्द्रेस्पष्टक्रान्तिसाम्यसम्बद्धसाधितचन्द्रेन्यूनसत्तितदर्धरात्रकालात्पातकालो गतः । तात्कालिकेक्रान्तिसाम्यकालिकसाधितचन्द्रेर्धरात्रकालिकचन्द्रादधिके सत्तितदर्धरात्रकालात्पातकाल एष्य इत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । यद्यपि स्पष्टक्रान्तिसाम्यसम्बद्धचन्द्रमध्यक्रान्तिसाम्यकालिकचन्द्राभ्यां वक्ष्यमाणप्रकारेण पातकालस्य मध्यक्रान्तिसाम्यकालाद् द्रुतैष्यवत्त्वादिज्ञानं भवतीति निकटार्धरात्रिकचन्द्रात्सत्साधनं पुनस्तद्गतैष्यकथनं च गौरवम् । आर्धरात्रिकस्पष्टचन्द्रसाधनक्रियाधिक्यात् । तथापि चन्द्रगतेरतिमहत्त्वेन प्रतिक्षणं गतेर्वदन्तेरेणान्यादृशत्वाद्बहुकालान्तरे बहुकालान्तरितस्पष्टगत्यानीतघट्यात्मकस्यातिस्थूलत्वादासत्रकालिस्वल्पान्तराच्चासन्नार्धरात्रिकस्पष्टचन्द्रो ग्रन्थोक्तः सस्पष्टगतिकोऽवश्यमपेक्षितः । अतस्तस्माच्चन्द्रात्स्पष्टक्रान्तिसाम्यसम्बद्धचन्द्रस्पन्नाधिकत्वेकमेण तदर्धरात्रात्स्पष्टपातोगतैष्यइतिसम्यगुक्तम् । अतएव । समीपतिथ्यन्तसमीपचालनविधौस्तुतकालजयैव युज्यते । इति भास्कराचार्योक्तं सङ्गच्छते ॥ १२ ॥

भा० टी०—सूर्य और चंद्रमा की क्रान्ति समताही पाव है । प्रक्षिप्तांश संस्कृत चन्द्र मध्यरात्रिक चंद्रसे हीन होनेपर मध्यरात्रमे पातगत और तिस कालका चंद्रमा अधिक होनेसे पातभावी होता है ॥ १२ ॥

अथ स्पष्टपातकालज्ञानमाह—

**स्थिरीकृतार्धरात्रेन्द्रोर्द्वयोर्विवरलिप्तिकाः ॥**

**पष्टिघ्राश्चन्द्रभुक्तयाप्ताः पातकालस्य नाडिकाः ॥ १३ ॥**

स्थिरीकृतार्धरात्रेन्द्रोः स्पष्टक्रान्तिसाम्यसम्बद्धसाधितासकृत्क्रिया निपतचन्द्रस्तदासन्नार्धरात्रिकस्पष्टचन्द्रः । तयोर्बभयोः । अत्र द्वयोरिति पूर्वपदार्थव्यक्तीकरणाय । अन्यथैकवचनप्रमादाद्वाकुलतापत्तेः । अन्तरकलाः पष्टिघ्राणितार्धरात्रिकचन्द्रस्पष्टकलात्मकगत्याभक्ताः फलम् । पातकालस्यार्धरात्राद् द्रुतैष्यस्पष्टक्रान्तिसाम्यस्य घटिका भवन्ति । अर्धरात्राद् द्रुतैष्यक्रमेण फलघटीभिः पूर्वमुत्तरत्र स्पष्टक्रान्तिसाम्यरूपपातः स्यादित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । चन्द्रस्पष्टगत्या पष्टिसावनघटिकास्तदास्वामीष्टार्धरात्रकालिकक्रान्तिसाम्यकालिकस्पष्टचन्द्रयोरन्तरकलाभिः काइत्युपपन्नमुक्तम् । साधितसूर्यस्पष्टाथमिकचन्द्रगतिग्रहणेन स्थूलत्वादार्धरात्रिकस्पष्टसूर्यादुत्तरीत्या पातकालानयनं स्थूलनोक्तमिति ध्येयम् ॥ १३ ॥

भा० टी०—क्रान्तिसाम्यगत चंद्रमा और मध्यरात्र चंद्रमा की अन्तरकला ६० से गुणकरके चंद्रभुक्तिद्वारा भागकरनेपर मध्यरात्रसे पातकालके स्पष्टका अन्तर होगा ॥ १३ ॥  
अथ पातकालस्य स्थित्यर्थानयनमाह—

रवीन्दुमानयोगार्धपष्ट्यासङ्ख्यभाजयेत् ॥

तयोर्भुक्तयन्तरेणाप्तस्थित्यर्थनाडिकादितत् ॥ १४ ॥

सूर्यचन्द्रयोश्चन्द्रग्रहणाधिकारोक्तप्रकारेणयेविम्बमानकलेस्वस्वगतिकलो-  
त्पन्नेतयोरेक्यस्यार्धपष्ट्यागुणयित्वासूर्यचन्द्रयोः कलात्मकस्पष्टगत्योरन्तरेणभ-  
जेत् । यल्लब्धतदघटिकादिकंस्थित्यर्थपातकालात्पूर्वमपरत्रचस्थित्यर्थकालप-  
र्यन्तंपातस्यावस्थानमित्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । सूर्यचन्द्रविम्बकेन्द्रयोरेक-  
चुरात्रवृत्तस्थित्वेविषुवदृत्तादुभयतस्तुल्यान्तरत्वे वापातमध्यकेन्द्रसाम्याद्विषुव-  
दृत्तात्क्रान्तिमूत्रस्थोमण्डलपारेधिप्रदेशोयआसन्नःसविम्बपृष्ठप्रान्तः । दूर-  
स्थस्तुविम्बाग्रप्रान्तः । याम्योत्तरगमनेनपातस्योक्तेः । तत्रशीघ्रविम्बाग्र-  
प्रान्तमन्दपृष्ठविम्बप्रान्तयोस्तथात्वेपातारम्भः । सूर्यविम्बाग्रप्रान्तचन्द्रविम्ब-  
पृष्ठप्रान्तयोस्तथात्वेपातान्तः । अतआद्यन्तकालाभ्यांक्रमेणपूर्वोत्तरकालयो-  
श्चन्द्रार्कविम्बान्तर्गतप्रदेशानां केषामप्युक्तरूपस्थितित्वाभावेनसूर्यचन्द्रयोस्त-  
थाभावात्पाताभावइत्यादिकालमारभ्यान्तकालपर्यन्तमूर्यचन्द्रयोस्तथात्वात्पा-  
तस्थितिःपातमध्यकालेक्रान्त्यन्तराभावःपाताद्यन्तकालयोर्मानैक्यार्धतुल्यक्रा-  
न्त्यन्तरम् । तेनतत्तुल्यान्तरस्यापचयकालउपचयकालश्चाद्यन्तस्थित्यर्थे ।  
तत्रतत्कालानयनंसूर्यचन्द्रगत्यन्तरेणपष्टिघटिकास्तदामानैक्यखण्डकलाभिः  
काइत्यनुपातेनोक्तमुपपन्नम् । यद्यपिप्रमाणेच्छयोःसमजातित्वाभावादनुपातोऽ-  
सङ्गतःक्रान्तेर्दक्षिणोत्तरान्तरस्योपचयापचययोः सूर्यचन्द्रगत्यन्तरस्यपूर्वापरा-  
न्तरस्योपचयापचयाभ्यामतिविलक्षणत्वात् । तथापिगणितलापवार्यभगवता  
स्वल्पान्तरत्वेनानुपातोलोकानुकम्पयाङ्गीकृतइत्यदोषः । भास्कराचार्यस्तु ।  
मानैक्यार्धगुणितंस्पष्टघटीभिर्विभक्तमाद्येन । लब्धघटीभिर्मध्यादादिःप्रागग्रत-  
श्चपातान्तः ॥ इतियुक्तमुक्तम् । केचित्तुपष्टिघटिकाभिर्ग्रहान्प्रचाल्यक्रान्तिःस्प-  
ष्टासाध्या । प्रत्येकंययोरन्तरंयोगोवागत्यन्तरमितिभास्कराभिमतमाहुः॥ १४॥  
भा०टी०-सूर्य और चंद्रमाके मान योगार्द्धको ६० से गुणकरके तिसके भुनयन्तरसे  
भाग करनेपर स्थित्यर्द्ध दण्ड होगा ॥ १४ ॥

अयपातस्यादिमध्यान्तकालानाह-

पातकालःस्फुटोमध्यःसोऽपिस्थित्यर्थवर्जितः ॥

तस्यतम्भवकालःस्यात्तत्संयुक्तोऽन्त्यसंज्ञितः ॥ १५ ॥

स्थिरीकृतार्धरात्रेत्यादिनास्पष्टःपातकालःक्रान्तिसाम्यस्यकालआनीतोम-  
ध्यसञ्ज्ञोज्ञेयः । समध्यकालआनीतस्थित्यर्थेनहीनस्तस्यपातस्यसम्भवकाल  
आरम्भकालः । अपिःसमुच्चये । तत्संयुक्तः । स्थित्यर्थयुक्तोमध्यकालो-



‘अन्त्यसञ्ज्ञितः पातो भवति । पातस्यान्तकालो भवतीत्यर्थः । अत्रोपपत्तिश्चन्द्रग्रहणस्पर्शमोक्षवत्स्पष्टा । स्वरूपं तु प्राग्व्यक्तीकृतम् ॥ १५ ॥

भा०टी०—पातकालद्वी मध्य है । तिससे स्थित्यर्थ वियोग करनेपर पातका सम्भवकाल और स्थित्यर्थ योग करनेसे अन्त्यकाल होता है ॥ १५ ॥

अथैतज्ज्ञानस्य प्रयोजनं किमित्यतः पातस्थितिकालो मङ्गलकृत्ये निषिद्ध इत्याह—

**आद्यन्तकालयोर्मध्यकालो ज्ञेयोऽतिदारुणः ॥**

**प्रज्वलज्ज्वलनाकारः सर्वकर्मसुगर्हितः ॥ १६ ॥**

पातस्यारम्भसमाप्तिसमययोरन्तरालवर्तिसमयः । अत्यन्तकठिनः । सर्वेषु मङ्गलकृत्येषु निन्दितो ज्ञेयः । अत्र हेतुगर्भविशेषणमाह । प्रज्वलज्ज्वलनाकार इति देदीप्यमानाग्निस्वरूपः । तथाच कृतमङ्गलकृत्यं भस्मावशेषं स्यादिति भावः ॥ १६ ॥

भा०टी०—सम्भवकालसे अन्त्यतक काल अविदारुण है । जो देदीप्यमान अग्निस्वरूप और समस्त शुभकर्मोंमें निन्दित है ॥ १६ ॥

ननु पातस्य क्रान्तिसाम्यत्वेन मूलमकालरूपत्वादाय तमध्यकाल एव सूक्ष्मः शुभकर्मसु निन्दितो न पातस्थित्यात्मकस्थूलकालः क्रान्तिसाम्याभावादित्यत आह—

**एकायनगतयावदकैन्द्रोर्मण्डलान्तरम् ॥**

**सम्भवस्तावदेवास्य सर्वकर्मविनाशकृत् ॥ १७ ॥**

सूर्यचन्द्रयोर्मण्डलान्तरं प्रत्येकं विम्बैकदेशरूपं यावच्चत्कालपर्यन्तमेकायनगतं तुल्यमार्गस्थितं भवति । तावत्तत्कालपर्यन्तम् । एवकारो न्यूनाधिक्यवच्छेदार्थकः । अस्पष्टपातस्य । सकलशुभकर्मणामाचरितानां नाशकारी । सम्भवत्स्थितिः । स्थितिरिति यावत् । नक्रान्तिसाम्यमात्रं स्थितिरलक्ष्यत्वात् । तथाच विषुवदृत्तादुभयतएकतो वा चन्द्रार्कविवैकदेशयोः कयोरपि तुल्यान्तरेण यावदवस्थानकैन्द्रावस्थानाभावेऽपि विम्बसम्बन्धात्पातस्थितिः । अतएव । तावत्समत्वमेव क्रान्त्योर्विवरं भवेद्यावत् । मानैक्यार्थाद्गूढं साम्याद्विम्बैकदेशजनक्रान्त्योः ॥ इति भास्कराचार्योक्तं युक्ततरमिति भावः ॥ १७ ॥

भा०टी०—जितनी दूरतक सूर्य और चन्द्रमण्डलका कोई अंश एकस्थानमें हो तो सर्व कर्म विनाशकारी इसपातका सम्भव होता है ॥ १७ ॥

नन्वयं केवलमङ्गलनाशको न शुभकारक इत्यत आह—

**ज्ञानदानजपश्राद्धव्रतहोमादिकर्मभिः ॥**

सन्ध्यासत्रैर्मूर्धे चतस्रसम्भवः कियंतिचिद्दिनानीतियावत्तावदुक्तमन्यत्रसत्सम्भावनाभवतीतिगोलयुक्त्याफलितम् । अथासम्भवलक्षणेऽपिक्वान्यन्तरस्यमानैक्यखण्डादल्पत्वे । एकायनगर्तयावदकेंद्रोर्मण्डलान्तरम् ॥ इतिपूर्वोक्तनपातसम्भवः । तत्रपातमर्ध्यतस्मिन्नेवकालोस्थित्यर्धतुरवीन्दुमानयोगार्धमित्युक्तरीत्यामानयोगार्धमितिस्यानेकान्यन्तरमानैक्यखण्डयोरन्तरगृहीत्वा साध्यमितिध्येयम् ॥ १९ ॥

भा०टी०-विषुवत् निकटके चंद्रमा सूर्यकी क्रान्तिकी तुल्यता होनेपर दो पात दो बार होते हैं, नहीं तो दोनोकाही अभाव होता है ॥ १९ ॥

अथशुभकार्यमहापातस्यानिषिद्धत्वोक्तिप्रसंगात्पश्चाद्धान्तर्गतयोगान्तर्गतव्यतीपातस्यैवज्ञानमाह-

शशाङ्कार्कयुतेर्लिप्ताभभोगेनविभाजिताः ॥

लब्धंसप्तदशान्तोऽन्योव्यतीपातस्तृतीयकः ॥ २० ॥

अपनांशसंस्कृतयोश्चन्द्रसूर्ययोर्गोणस्पर्शाद्यादेःकलाअष्टशतेनभक्ताःफलंसप्तदशान्तः । सप्तदशमध्येषोडशानन्तरंसप्तदशपर्यन्तमित्यर्थः । तदपिव्यतीपातः । अन्यएतदधिकारपूर्वोक्तातिरिक्तः । तृतीयएवतृतीयकः । सूर्यचन्द्रयोगान्तराभ्यांव्यतीपातद्वैविध्यात् । एवमुपलक्षणादुक्तरीत्याफलपञ्चविंशत्यनन्तरंसप्तविंशतिस्तदातृतीयोवैधृतिः । तत्सञ्ज्ञपातस्यापियोगान्तराभ्यांद्वैविध्यादिति । अत्रोपपत्तिः । विष्कम्भादिव्यतीपातःसप्तदशयोगइति ॥ २० ॥

भा०टी०-चंद्रमा और सूर्यकी कला मिलाकर २७ से भाग करनेपर भागफल १७ अन्तमें ( निकट ) होनेपर व्यतीपात नामक तीसरा पात होताहै ॥ २० ॥

अथप्रसङ्गादेतत्तुल्यनिषिद्धेगण्डान्तभसन्धीविवक्षुस्तयोः स्वरूपज्ञानमाह-

सापैन्द्रपौष्ण्यधिष्ण्यानामन्त्याःपादाभसन्धयः ॥

तदग्रभेष्वाद्यपादोगण्डान्तंनामकीर्त्यते ॥ २१ ॥

आलेपाज्येष्ठारवतीनक्षत्राणामन्त्याश्चतुर्थाश्चरणाःनक्षत्रसन्धयोभवंति । तदग्रभेषुतेपामाश्लेषाज्येष्ठारवतीनक्षत्राणामग्रिमनक्षेत्रपुमपामूलाश्विनीनक्षत्रेष्वित्यर्थः । प्रथमचरणोगण्डान्तंनामप्रसिद्धमुच्यते । अथप्याश्लेषाज्येष्ठारवतीनक्षत्राणामन्तिमंपटिकाद्वयमपामूलाश्विनीनक्षत्राणामादिमंपटिकाद्वयमिति-चतस्रोन्तरपटिकागण्डान्तम् । एतदतिरिक्तोनक्षत्रसन्धिःपूर्वनक्षत्रान्तरपटिकोत्तरनक्षत्रादिमंपटिकेत्यन्तरालपटिकाद्वयंचन्द्रमण्डलसम्बन्धेनपटिकाः सार्द्धद्वयमितिसंहिताविरुद्धं तथापिसूर्योक्तस्यैवतःप्रामाण्यान्नसतिः । अथैकनाक्य-

तार्थपादशब्दः करनेत्रादिवद्विसङ्ख्यावाचकः । घटिकाइत्यध्याहारश्च । तथाचद्विसङ्ख्यामिताअन्त्यघटिकानक्षत्रसन्धयः । प्रथमद्विघटिकामितः कालोगण्डान्तमित्यर्थः । अत्रापिगण्डान्तत्वाद्गण्डान्तिकथनमयुक्तगण्डान्तस्यतदन्तरालरूपत्वात्तथापितत्कालस्यनिषिद्धत्वोक्तात्पर्याद्विभागद्वयेनोक्तावपितदन्तरालकालउत्तरोत्तरंकालस्यातिनिषिद्धत्वसूचनान्नक्षतिः ॥ २१ ॥

भा०टी०—आश्लेषा, ज्येष्ठा, रेवतीका चौथा चरण भसन्धि और अरिषिनी, मघा और मूलका आदिषाद गण्डान्त है ॥ २१ ॥

अथैतदधिकारोक्तानांतुल्यनिषिद्धत्वमाह—

व्यतीपातत्रयंचोरंगण्डान्तत्रितयंतथा ॥

एतद्भसन्धित्रितयंसर्वकर्मसुवर्जयेत् ॥ २२ ॥

व्यतीपातानांत्रयंयोगवियोगात्मकौक्रान्तिसाम्यरूपौद्वौव्यतीपातौ । विषुवत्सन्धियौक्रान्तिसाम्यान्तरेणव्यतीपातस्तयैरेवभेदः । नपृथक् । पञ्चाङ्गान्तर्गतयोगान्तर्गतव्यतीपातश्चेतित्रयंस्पष्टम् । उपलक्षणाद्वैधृतित्रयमपि । योगवियोगात्मकौक्रान्तिसाम्यरूपौद्वौवैधृतिसञ्ज्ञौ । विषुवत्सन्धियौक्रान्तिसाम्यान्तरेणावैधृतिसञ्ज्ञस्तुतयोरन्तर्गतः । नपृथक् । पञ्चाङ्गान्तर्गतयोगान्तर्गतवैधृतियोगश्चेतिस्पष्टंत्रयम् । केचित्तुव्यतीपातवैधृतिसञ्ज्ञैर्व्यतीपातद्वयं सञ्ज्ञाभेदेनवैधृतिरितिपूर्वमुक्तेः पञ्चाङ्गान्तर्गतयोगान्तर्गतव्यतीपातश्चेति व्यतीपातत्रयमित्यथाश्रुतमाहुः । घोरंदुष्टगण्डान्तत्रयम् । तथाघोरंनक्षत्रसन्धित्रयम् । एतत्पूर्वोक्तघोरम् । अतःकारणात्सर्वमाङ्गल्यकर्मसुशुभेच्छुरेतद्दुष्टंजह्यादित्यर्थः ॥ २३ ॥

भा०टी०—तीन व्यतीपात, तीन गण्डान्त, और तीन सन्धिगतकाळ अतिदूषित हैं । इह सब कर्मोंमें त्याग ॥ २२ ॥

अथार्कांशपुरुषःशिष्टावशिष्टंस्ववाक्यमुपसंहरति—

इत्येतत्परमंपुण्यंज्योतिषांचरितंहितम् ॥

रहस्यमहदाख्यातंकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ २३ ॥

हेमय तुभ्यमिति । एवमेतत् । शृणुष्वैकमनाइत्यादिसर्वकर्मसुवर्जयेदित्यन्तं ज्योतिषांग्रहनक्षत्रादीनांचरितंमाहात्म्यंगणितादिज्ञानमितियावत् । हितमिहलोकैकीर्तिकरं परमंपुण्यंपरत्र लोकउत्कृष्टंधर्म्यम् । अतएवमद्ग्रहस्यम् । अतिगोप्यमाख्यातंमयाकथितम् । अयस्वोक्तंयुन्यप्रतिपादितमेतस्यमनसिनिधितार्थनागतमितितदधरोष्ठस्फुरणदर्शनादनुमितंचास्मेमत्सङ्कोचेनस्वाशङ्कोदघाटनाशकायैतव्यभ्रप्रतीक्षावसानेमयायुन्यापिवक्तव्यमित्याशयेनाह । किमिति । अतःपरंत्वमन्यदुक्तातिरिक्तंकिं कतरत् श्रोतुंज्ञानुमिच्छः

सि । तथाचमयातुभ्यंपूर्वमुक्तत्रयत्रयत्रतवसंशयस्तत्रतत्रमत्सङ्कोत्तमुपेक्ष्य  
मांप्रतिप्रशस्त्वयाकार्यः । तवसमाधानंकरिष्यामीतिभावः ॥ २३ ॥

भा०टी०-इससमय परमपवित्र ज्योतिष्क वर्गका महान् और हिवकर रहस्य कहा ।  
अब क्या श्रवण करना चाहते हो ॥ २३ ॥

अथाग्रिमग्रन्थस्यप्रतिपादिताधिकारासङ्गतिवपरिहारायारब्धाधिकारस-  
मार्तिफक्किकयाह-

इतिस्पष्टम् । दशभेदग्रहगणितमितिदशाधिकारात्मकग्रन्थपूर्वार्थं पाताधि-  
कारसमाप्त्यासमाप्तमितुपाताधिकारान्तस्थेनेत्येतत्परमपुण्यमित्यादिश्लोके-  
नैवमूचितम् । रङ्गनाथेनरचितेसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे । पाताधिकारःपूर्णायं  
तद्गूढार्थप्रकाशके ॥ सूर्यसिद्धान्तगूढार्थप्रकाशकमिदंदलम् । रङ्गनाथकृतदृष्टाल-  
भन्तांगणकाःसुखम् ॥

इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमबल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथगणकविरचितेगूढा-  
र्थप्रकाशकेपूर्वखण्डपरिपूर्तिमगम् ।

इतिसूर्यसिद्धान्तेपाताधिकारः ॥

एकादश अध्याय समाप्त ।

इति पूर्वखण्डम् ।

## अथोत्तरखण्डे द्वादशोऽध्यायः ।

महादेवंवक्रतुण्डवार्णिसूर्यप्रणम्यच । कृष्णगुरुंरङ्गनाथोव्याख्याभ्युत्तरख-  
ण्डकम् ॥ अधमुनीन्प्रतिमूर्याशिरुपवचनमनुवाद्यानन्तरंमयासुरेणसूर्याशिरुपः  
पृष्टइत्याह ।

अथार्काशसमुद्भूतंप्राणिपत्यकृताञ्जलिः ॥

भक्त्यापरमयाभ्यर्च्यपप्रच्छेदंमयासुरः ॥ १ ॥

अथसूर्याशिरुपवचनश्रवणानन्तरंमयासुरोमयनामाश्रोतादैत्यःकृताञ्जलिः  
रचितहस्ताग्राञ्जलिपुटः । अर्काशसमुद्भूतंसूर्याशोत्पन्नंपुरुषंस्वाध्यापकंगुरुंपर-  
मयोत्कृष्टयाभक्त्या । आराध्यत्वेनज्ञानरूपया । अभ्यर्च्यसम्पूज्य । प्राणिपत्य  
नमस्कृत्य । समुच्चयार्थश्चकारोऽत्रानुसन्धेयः । इदंवक्ष्यमाणंप्रच्छपृष्टवान् ॥ १ ॥

भा०टी०-इसके उपरान्त मयासुरने सूर्यके भंडाखे उत्पन्न हुए पुरुषको हाथ जोड़  
परमभक्तिवहित प्रणाम करके यह पूछा ॥ १ ॥

अथकिंप्रपञ्चेत्यतस्तत्प्रभानुवादेप्रथमतस्तत्कृतंभूप्रभमाह—

भगवन्किम्प्रमाणाभूःकिमाकाराकिमाश्रया ॥

किंविभागाकथंचात्रसप्तपातालभूमयः ॥ २ ॥

हेभगवन्भूर्भूमिःकिम्प्रमाणाकियत्प्रमाणंयस्याःसा । किमाकारा कथमाकारः  
स्वरूपंयस्याःसा । किमाश्रयाकआश्रयोयस्याःसा । किंविभागाकथंविभागा  
विभक्तांशायस्याःसा । अत्रभूम्यांपातालभूमयःपातालविभागरूपाआश्रयाः  
सप्तसङ्ख्याकाःकथंतिष्ठन्ति । चःसमुच्चयार्थः । किमाकारेत्यादौप्रत्येकम-  
न्वेति । अयमभिप्रायः । योजनानिशतान्यष्टावित्यादिनावगतभूमानंप-  
ञ्चाशत्कोटिविस्तीर्णेतिसर्वजनावगतभूमानाद्भिन्नमिति । त्वदुक्तभूमानेसंशया-  
त्किम्प्रमाणेतिप्रश्नः । अन्यथापूर्वभूमानकथनात् प्रश्नवैयर्थ्यापत्तेः ।  
उक्तश्रुतत्वापत्तेश्च । एवंलम्बज्यान्नइत्यादिनास्पष्टपरिध्यन्तरसम्भवात्स-  
र्वजनावगतादर्शाकारतायांभूमौतदसम्भवेनभवदभिमतत्वाकारस्तदतिरिक्त-  
इतिकिमाकारेतिप्रश्नः । एवंतेनदेशान्तराभ्यस्तेत्यादिनाग्रहाणांभूम्यभि-  
तोभ्रमणमूचनादाधारेशोपादौतेषामभितोभ्रमणासम्भवेनाधारेसंशयात्किमा-  
श्रयेतिप्रश्नः । निराधारायाअवस्थानासम्भवात् । एतेनसर्वजना-  
वगतभूस्वरूपातिरिक्तभूस्वरूपेणोत्तरार्धप्रभावपिप्रसङ्गादुक्तौसङ्गताविति ॥२॥

भा०टी०—हे भगवन्! इस पृथ्वीका परिमाण क्या है? आकार कैसा है? किसके आश्र-  
यसे टिकी है? क्या २ विभाग हैं। और किसप्रकारसे इसमें सप्तपाताल और भूमि है ॥२॥

अथकिमाश्रयेतिप्रश्नप्रकारणैर्भूम्यभितोग्रहभ्रमणैर्सूर्यस्योपलक्षणत्वेनप्रभावाह—

अहोरात्रव्यवस्थांचविदधातिकथंरविः ॥

कथंपर्येतिवसुधांभुवनानिविभावयन् ॥ ३ ॥

सूर्यः । अहोरात्रव्यवस्थांदिनरान्योर्विवेकंकर्येकनप्रकारेणविदधातिकरो-  
ति । अयंभावः । आदर्शाकारभूम्यामध्येमेरुस्तदभितोभूम्युपरिप्रदक्षिणत-  
यासूर्यभ्रमणेनस्वदृश्यविभागेसूर्येदिनंस्वादृश्यविभागेरात्रिरितिसर्वजनावग-  
त्ताद्भवदभिप्रेतंसूर्यभ्रमणंभिन्नतर्हित्वन्मतेर्मूयोंदिनंरात्रिचव्यवधायकाव्यवधाय-  
कौविनाकथंकरोति । अन्येग्रहाअपिकयंस्वादिनंस्वरात्रिचकुर्वन्ति । सूर्योपल-  
क्षणत्वादिति । अथभूम्यभिमतोभ्रमणाङ्गीकारेभूरेवव्यवधायिकेत्यहोरात्रव्यव-  
स्थायुक्तैवेत्यतःप्रभान्तरमाह । कथमिति । सूर्योभवनानिवक्ष्यमाणस्वरूपाणि  
विभावयन् प्रकाशयन् सन्वसुधांपृथ्वीकथंकेनप्रकारेणपर्येतिप्रदक्षिणतयाभ्र-

मति । भूमेर्निराधारावस्थानासम्भवेनसाधारत्वेभूम्यभितोग्रहभ्रमणमाधारेवा-  
धितमितिभावः ॥ ३ ॥

भा०टी०-और सूर्यनारायण किसप्रकारसे दिनरातकी व्यवस्था करते हैं ? भ्रमण-  
रणप्रकाश करके पृथ्वीपर कैसे पर्यटन करते हैं ? ॥ ३ ॥

प्रश्नावाह-

देवासुराणामन्योन्यमहोरात्रंविपर्ययात् ॥

किमर्थतत्कथंवास्याद्भानोर्भ्रमणपूरणात् ॥ ४ ॥

पूर्वार्धपूर्वार्धेव्याख्यातम् । किमर्थकोऽर्थोऽभिप्रायोऽस्यतदित्यहोरात्रविशेषणम् ।  
देवासुरयोर्दिनरात्रिश्चाभिन्नाकथनोक्ताव्यत्यासेनियामकाभावादितिभावः ।  
तद्देवासुरयोरहोरात्रं सूर्यस्यद्वादशराशिभोगादित्यर्थः । कथं कुतः । वाकारः  
समुच्चयेभवति । उभयत्रनियामकाभावादुभयत्रममसन्देहः । दिनरात्रयोः सूर्य-  
दर्शनादर्शननियामकत्वाद्यत्रसूर्यपणमासावधिदेवापश्यन्ति तत्रासुरानपश्यन्ति ।  
यत्र देवाः पणमासावधिनपश्यन्ति तत्रासुराः पश्यन्तीत्यहं भगवता बोधनीय  
इतिभावः ॥ ४ ॥

भा०टी०-देवता व असुरोंके दिनरात परस्पर विपर्यय क्यों हैं ? और यह क्यों  
सूर्यकी १२ राशियोंके भ्रमणकी समान है ॥ ४ ॥

अथप्रश्नान्तरेपूर्वोक्तश्लोकद्वयस्य तात्पर्यप्रश्नश्चाह-

पित्र्यमासेन भवति नाडीपट्यानुमानपम् ॥

तदेव किल सर्वत्र न भवेत्केन हेतुना ॥ ५ ॥

पितृणामिदमहोरात्रं मासेन वर्षादधिकचान्द्रमासेन केन हेतुनेत्यस्यं प्रत्येकं सम-  
न्वयात् । केन कारणेन भवति । अन्यथा प्रश्नानुपपत्तेः । सावनवदीपट्यानुमा-  
नमनुज्याणामहोरात्रं केन कारणेन भवतीत्यर्थः । न च यथा दिव्यन्तदहरुच्यत इ-  
त्युक्तं तथा पूर्वोक्तं पित्र्यमानुषाहोरात्रयोरनुक्तेः प्रभावसङ्गताविति वाच्यम् । दि-  
व्यन्तदहरुच्यत इत्यनेनैव पूर्वोक्तसावनाहोरात्ररात्रचान्द्रमासयोस्तदहोरात्रसूच-  
नात् । दिव्यमित्यत्र पितृणामनुक्तेः सूर्यसावनाहोरात्रस्य मानुषाहोरात्रत्वेनेतपा-  
मपि प्रत्यक्षत्वाच्चपरिशेषान्मासस्यैव पित्र्याहोरात्रत्वसिद्धेः । ननु तथापि प्रत्यक्ष-  
सिद्धमानुषाहोरात्रे प्रश्नांशुपपन्न एवेत्यतस्तत्पर्यप्रश्नमाह । तदेवेति । तन्मा-  
नुषाहोरात्रम् । एवकारस्तदन्यनिरासार्थकः । सर्वत्र सर्वलोके किल निश्चयेन  
केन कारणेन न स्यात् । पितृदेवदेत्यानामप्रत्यक्षमहोरात्रं कथमङ्गीकृतम् । क-  
थंच मानुषाहोरात्रं प्रत्यक्षसिद्धतेषामपिनोक्तमित्यर्थः ॥ ५ ॥

भा०टी०-पितृदिन एकमासका, और मनुष्योंका ६० घड़ीका दिन होता है, दिनरात सबके लिये एकसे क्यों नहीं होते? दिन, अन्ध, मास और होरेके अधिपति एकप्रकारके क्यों नहीं होते ॥ ५ ॥

अथाहर्गणादवगतदिनमासवर्षेश्वरेषुतत्पसङ्गाद्धोरेष्वरेप्रभ्रंशश्चाद्वज्रजन्तोऽति-  
जवादित्यत्रप्रश्रद्धयंचाह-

**दिनाब्दमासहोराणामधिपानसमाःकुतः ॥**

**कथंपर्येतिभगणःसग्रहोऽयंकिमाश्रयः ॥ ६ ॥**

दिनवर्षमासहोराणांस्वामिनोऽभिन्नाःकुतःकस्मान्नभवन्ति । यथादिनाधिप-  
तित्वंमूर्यादीनांक्रमेणतथाप्रथमादिमासवर्षक्रमेणमूर्यादीनांक्रमेणमासवर्षाधि-  
पत्वंयुक्तम् । आनयनेयुक्त्यप्रतिपादनादितिभावः यद्यपिपूर्वहोरेऽवराणयनंनोक्त-  
मितितत्पश्रोऽसंगतस्तथापिलोकप्रसिद्धतरोहोरेष्वरस्त्वयाकिमर्थनोक्तइतितत्प-  
भतात्पर्यमितिध्येयम् । द्युगणोनक्षत्रसमूहसग्रहोऽयमसहितःकथंकेनप्रकारेण  
पर्येतिभ्रमति । नक्षत्राणिग्रहाश्चकेनप्रयुक्ताःसन्तोभूम्यभितोभ्रमतीत्यर्थः ।  
अथैषामन्तरिक्षावस्थानेऽपिप्रभ्रमाह । अयमिति । सग्रहोभगणोदृशमानःकि-  
माश्रयःकआधारोयस्येति । विनाधारमन्तरिक्षावस्थानंनसम्भवतीत्यर्थः ॥ ६ ॥

भा०टी०-भगण किस प्रकारसे ग्रहादिके साथ प्रदक्षिणा करते हैं, और उनका  
आश्रय क्या है? ॥ ६ ॥

ननुकक्षाएवाधाराःपूर्वतत्रैवस्वमार्गगाइत्युक्तेरित्यतःकक्षाणांप्रभ्रवतुष्टयमाह-

**भूमेरुपर्युपर्युर्ध्वाःकिमुत्सेधाःकिमन्तराः ॥**

**ग्रहर्षकक्षाःकिम्मात्राःस्थिताःकेनक्रमेणताः ॥ ७ ॥**

भूमेःसकाशादूर्ध्वमुच्चाग्रहर्षकक्षाग्रहनक्षत्राणामाकाशमार्गाःकिमुत्सेधाःकिया-  
नुत्सेधलञ्चतायासांताः । भूमेःसकाशादग्रहनक्षत्रमार्गकक्षाःकियदन्तरेण  
संतीत्यर्थः । किमन्तराःकियदन्तरालंयासांताः । उत्तरोत्तरमुच्चाअपिपर-  
स्परंतासांकियदन्तरालमित्यर्थः । किम्मात्राःकिमात्मिकाः । किंस्वरूपाःकि-  
प्रमाणावा । ताग्रहनक्षत्रकक्षाःकेनक्रमेणाधिष्ठिताःसन्ति । पूर्वकस्तदुत्तरंकइ-  
त्यादिक्रमोन्नातइत्यर्थः ॥ ७ ॥

भा०टी०-पृथिवीसे ग्रहोंकी कक्षा कितनी ऊंची है? परस्परमें अन्तर कितना है? परि-  
माण क्या है? और वह किसप्रकारसे स्थित है? ॥ ७ ॥

अथानुभवप्रभ्रंतत्पसङ्गात्सूर्यकिरणप्रचारप्रभ्रंशपूर्वोक्तमानानांप्रश्रद्धयं चाह-

**ग्रीष्मेतीव्रकरोभानुर्नहेमन्तेतथाविधः ॥**

**कियतीतत्करप्राप्तिर्मानानिकतिक्रितः ॥ ८ ॥**

ग्रीष्मर्तौ सूर्योपधातीक्ष्णकिरणउष्णकिरणस्तथाविधस्तादृशो हेमन्तेन भवती-  
तिकिम् । सूर्यस्य किरणानां प्रातिर्गमनपद्धतिः कियती कियत्प्रमाणा । मानानि  
नाक्षत्रसाधनचान्द्रसौरादीनि पूर्वोक्तानि कति कियन्ति । उपक्रमएव संक्षेपेण मा-  
नान्युक्तानि तितत्त्वसम्यग्ज्ञातमित्यर्थः । तैर्मानैः किं प्रयोजनम् । चः समुच्च-  
यार्थः । प्रत्येकमन्वेति ॥ ८ ॥

भा० टी०—ग्रीष्ममें सूर्यकी किरणों तीव्र होती हैं, और हेमन्तमें तैसी नहीं होती;  
तिनकी किरणोंका नियम क्या है? कितने प्रकारके मान हैं? और तिनका प्रयोजन  
क्या है ॥ ८ ॥

अथास्य प्रभुमुपसंहरति—

एतमेतं संशयं छिन्धि भगवन् भूतभावन ॥

अन्योनत्वामृते छेत्ता विद्यते सर्वदर्शिवान् ॥ ९ ॥

हे भगवन् षड्गुणैर्भर्य सम्पन्न । सर्वबोधकेति तात्पर्यार्थः । भूतभावन  
भूतस्यातीतकालस्य भावनाविचारो यस्य । भूतस्योपलक्षणाद्वर्तमानभवि-  
ष्यतो रपिकालज्ञेति सिद्धोऽर्थः । त्वं मे मम । एतमुक्तं संशयम् । जा-  
त्यभिप्रायेणैकवचनम् । तेन मत्कृतान् प्रभानित्यर्थः । छिन्धि छेदय । नन्वह-  
मिदानीमेतदुक्तपैव वक्तुं न शक्नोम्यन्यस्मात्संशयान् दूरीकुर्वित्यत आह । अन्यइति ।  
त्वामृते विना । अन्यः सर्वदर्शिवान्सर्वद्रष्टा । सर्वज्ञ इत्यर्थः । छेत्ता संशयापनो-  
दकः । न विद्यते नास्ति । तथा चैतावत्कालपर्यन्तं पथोक्तं तयान्यदापि कृपया वक्त-  
व्यमिति भावः ॥ ९ ॥

भा० टी०—हे भूतभावन भगवन् ! मेरे यह समस्त सन्देह दूर कीजिये; आपके सिवाय  
सर्वदर्शी और संशयका छेदन करनेवाला कोई भी नहीं है ॥ ९ ॥

अयमुनीं प्रतिमुनिर्भयासुरोक्तप्रभावात् सूर्याशं पुरुषो मया सुरं प्रतिपुन-  
र्षदतिस्मेत्याह—

इति भक्तयोदितं श्रुत्वा भयोक्तं वाक्यमस्य हि ॥

रहस्यं परमध्यायंततः प्राह पुनः सतम् ॥ १० ॥

स सूर्याशं पुरुषः । इति पूर्वोक्तम् । भक्त्याराध्यज्ञानेन । ददित-  
मुत्पन्नम् । मयेन कथितं वचनं श्रुत्वाऽऽरुण्य । पुनर्द्वितीयवारं ततः पूर्वोक्तोक्त-  
नन्तरं तं मया सुरं प्रतिपुनर्द्वितीयमध्यायं ग्रन्थम् । ग्रन्थस्यांतरतण्डमित्यर्थः ।  
अस्य ग्रन्थपूर्वखण्डस्य हि निश्चयेन रहस्यं गोप्यत्वेन तत्त्वभूतं प्राह । प्रकृपेणावद-  
दित्यर्थः ॥ १ ॥

भा० टी०—भक्तिभावसे कहे हुए मयके वचन सुनकर सूर्याश पुरुष फिर परमध्याय-  
रहस्य कहते हुए ॥ १० ॥



अथसूर्यांशपुरुषवचनानुवादेसूर्यांशपुरुषो मयासुरंप्रतिमदुक्तंसावधानतया  
श्रोतव्यमित्याह-

शृणुष्वैकमनाभूत्वागुह्यमध्यात्मसञ्ज्ञितम् ॥

प्रवक्ष्याम्यतिभक्तानांनादेयंविद्यतेमम ॥ ११ ॥

यतःकारणात् । अतिभक्तानामत्यन्तमद्भजनकारकाणांभवादृशांममसूर्यस्य  
पुरुषस्य । अदेयमदातव्यंवस्तुनविद्यते । अतःकारणादहंत्वांप्रतिगुह्यगोप्यम-  
ध्यात्मसञ्ज्ञितमध्यात्मज्ञानसञ्ज्ञयत्प्रवक्ष्यामिकथयिष्यामितत्त्वमेकमनाएक-  
स्मिन्मदुक्तंमनोविद्यतेयस्यासौभूत्वाशृणुष्वश्रोत्रद्वारात्मनः संयोगेनप्रत्यक्षंकु-  
र्वित्यर्थः ॥ ११ ॥

भा०टी०-अच्छा सो गुप्त अध्यात्मतत्त्वकां कहेताहं तुम एकान्तचिन्तिते श्रवण करो ।  
येही कोई वस्तु नहीं है जो हम अतिभक्तोंको न देसके ॥ ११ ॥

गुह्यं वक्ष्यामीति यदुक्तं तदाह-

वासुदेवः परं ब्रह्मतन्मूर्तिः पुरुषः परः ॥

अव्यक्तो निगुणः शान्तः पञ्चविंशात्परोऽव्ययः ॥ १२ ॥

यस्य त्वस्मिन् अगस्त्यसमस्तसमौ पाजगतिममस्तं यमतीति यमं ते रुणिषातुः ।  
देवनाद्रासनादेवः । वामुश्चासीदेवश्चेति वामुदेवः । तथा चोक्तम् ॥ 'गर्वत्रा-  
सौसमस्तं च यस्य त्वं प्रति वयतः । अतोऽमी वामुदेवाभ्यो विद्वद्भिः परिगीयते ॥'  
इति । ननु वमुदेवस्यापत्यमिति विप्रदः । तस्य जगत्कारणतानिरूपणाय मंगनुपयो-  
गात् । अस्मत्पक्षे पुनरुपादानं कार्यस्याधारतया रायं योपादानस्यानुगृह्यतया  
वासवपुत्रत्वं । तथा चोक्तं श्रुती । 'इंशायाभ्यो मंदं मरं' इत्यादि । भा-  
गवते च । 'अजनिच्यमम्यंतदविमुष्यमियं नृभवंद' इति । जीयानामपि ब्रह्मात्म-  
कतया तद्धारणाय परमिति सयोगममित्यर्थं नम् । 'यस्मात्समस्तीनां इदमक्षरद-  
पि चोत्तमः ॥ अतोऽस्मिन्नेदं लोचं प्रपितः पुरुषो नामः ॥' इति स्मृतं । तन्म-  
ूर्तिस्तरस्यासुदेवस्य मूर्तिरंशः । इदं विशेषणं रश्ममाण्यमद्रूपं नम्य । चि-  
न्मूर्तिरिति पाठश्चुप्रामादियः । वामुदेवः मद्रूपं नम्यमाद्रामुदेवात्मद्रूपं नम्य-  
स्वार्थस्य निवक्षितस्यामतीति । अव्यक्त इत्यतीन्द्रिय इत्यर्थः । तथा च श्रुतिः ॥  
'न तं विदोषमिमां जानान्यपृष्णारमन्तर्गभव । नोद्दिशन् प्रावृत्तान् न्य्याना-  
सुवृषजवपशमश्चरन्ति ॥ न संदृशन्ति प्रनिरुपमस्य न च सुपावस्य निरश्चर-  
नम्' इति । अव्यक्तत्वे हेतुर्निगुण इति । शान्तः पदमिगदित्वात् । पंच-  
विंशात्परः । षोडशविहृतयः सप्तविहृतिविहृतयो मूढमहृतिश्चेति चतुर्विंशति-

तत्त्वानि । पञ्चविंशस्तु जीवस्तस्मात्पर इत्यर्थः । पञ्चविंशात्मक इति पाठेज-  
गदात्मक इति ॥ १२ ॥

भा०टी०-वासुदेव, परब्रह्म तन्मूर्ति परमपुरुष, अव्यक्त, निर्गुण, शान्त, अव्यय और  
पञ्चीस वसुधोसे परे हैं ॥ १२ ॥

शुद्धस्वप्नज्ञाणोजगत्कारणत्वासम्भवादाह-

प्रकृत्यन्तर्गतो देवो बहिरन्तश्च सर्वगः ॥

सङ्कर्षणोऽयं सृष्ट्वादौ तासु वीर्यमवामृजत् ॥ १३ ॥

प्रकृत्यन्तर्गतो मायोपहितो बहिरन्तश्च सर्वगो जगदुपादानत्वात् । एतानि सर्वा-  
णि विशेषणानि सङ्कर्षणस्य वासुदेवांशस्यापि वासुदेवात्मकतावसानेन बोध्यानि ।  
वासुदेवांशात्मकः सङ्कर्षणः प्रथमं जलानि निर्माय । तास्वप्नु । वीर्यशक्तिवि-  
शेषम् । अवामृजच्चिक्षेप ॥ १३ ॥

भा०टी०-जगत्को उपादानरूपसे प्रकृतिके अन्तर्गत हैं, सङ्कर्षण बहि और अन्तस्थ व  
सर्वगत हैं, यह सृष्टिकी आदिके समय कारण वादिमें अपने वीर्यको निक्षेप करते हैं ॥ १३ ॥

ततः किमत आह-

तदण्डमभवद्वैमं सर्वत्र तमसावृतम् ॥

तत्रानिरुद्धः प्रथमं व्यक्तीभूतः सनातनः ॥ १४ ॥

तत्तच्छक्तिमिलितं जलं वैमं सौवर्णमण्डं गोलाकारं सर्वत्र बहिरन्तश्चान्धकारे-  
णावृतमभवत् । अन्धकारसहिताकाशे सुवर्णमण्डमजनीत्यर्थः । तत्र सुवर्णा-  
ण्डादावानिरुद्धः सनातनो नित्यो वासुदेवांशसङ्कर्षणोऽंशरूपत्वाद्यक्तीभूतोऽभि-  
व्यक्तः । नवत्पन्नः । सत्कार्यवादाभ्युपगमात् । यथा तिलेभ्यस्तैलं स देवा-  
भिव्यक्तं नवत्पन्नम् ॥ १४ ॥

भा०टी०-बहु जल अन्धकारसे छाये हुए सुवर्णका मंडरूप बन गया । तिसमें प्रथम  
सनातन अनिरुद्ध व्यक्त हुए ॥ १४ ॥

अयास्यामि धान्तराणि लोकसु ज्ञानार्थमाह-

हिरण्यगर्भो भगवानेपच्छन्दसि पठ्यते ॥

आदित्यो ह्यादिभूतत्वात् प्रसूत्या सूर्य उच्यते ॥ १५ ॥

एष सङ्कर्षणोऽंशोऽनिरुद्ध भगवान् पदगुणैर्भर्यसम्पन्न इच्छन्दसि वैदेहिरण्यगर्भः  
सुवर्णमण्डमध्यरूपगर्भस्थितत्वात् पठ्यते निरूप्यते । वैदेः स्य हिरण्यगर्भ इति  
प्रसिद्धमभिधान्तरमित्यर्थः । हिनिश्चयेनादित्यः । प्रथममभिव्यक्तत्वाद् उच्य-  
ते । प्रसूत्या । अस्माज्जगतोऽभिव्यक्ततयापमानिरुद्धः सूर्य उच्यते ॥  
“हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रेभूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ॥” इति श्रुतिः ॥ १५ ॥

भा०टी०-वेदमें इनको हिरण्यगर्भ कहते हैं, आदिमें ये इसलिये आदित्य और सृष्टिके अर्थ होनेके कारण सूर्य कहते हैं ॥ १५ ॥

अस्य रूपं स्थितिं चाह-

परं ज्योतिस्तमः पारं सूर्योऽयं सवितेति च ॥

पर्येति भुवनान्येव भावयन् भूतभावनः ॥ १६ ॥

अयमनिरुद्धः सूर्यनामकः सविता । इति नाम्ना । चः समुच्चये । प्रसिद्धः । तमः पारंऽन्धकारस्य विरामे परमुत्कृष्टं ज्योतिस्तेजोरूपम् । अन्धकारनाशक इति तात्पर्यार्थः ॥ “आदित्यवर्णं तममस्तु पारं” इति श्रुतिः ॥ एष सविता भूतभावनः प्राण्युत्पत्तिस्थितिसंहारकारको भुवनानि वक्ष्यमाणानि भावयन् प्रकाशयन् पर्येति । सुवर्णाण्डमध्ये सदा भ्रमति ॥ १६ ॥

भा०टी०-यह अनिरुद्ध ही परम ज्योतिष्मान् सविता हैं । अन्धकारस्थानको लांघकर भूतभावन सूर्यकिरणसे समस्त भुवनोंमें घूमते हैं ॥ १६ ॥

अथ परं ज्योतिरिति पादं विवृण्वन्नन्यदप्येतत्स्वरूपं श्लोकान्यामाह-

प्रकाशात्मा तमोहन्ता महानित्ये पविश्रुतः ॥

ऋचोऽस्य मण्डलं सामान्युत्सामूर्तिर्यजूंषि च ॥ १७ ॥

त्रयीमयोऽयं भगवान् कालात्मा कालकृद्भिः ॥

सर्वात्मा सर्वगः सूक्ष्मः सर्वमस्मिन् प्रतिष्ठितम् ॥ १८ ॥

प्रकाशरूपोऽन्धकारनाशकोऽतएवैष अनिरुद्धाख्यः सूर्यो महान् महत्तत्त्वमिति । एवं विश्रुतो वेदपुराणादौ निरुक्तोऽस्य निरुक्तस्य सूर्यस्य । ऋचः ऋग्वेदमन्त्रामण्डलं सामानि सामवेदमन्त्राऽस्त्राः किरणायुष्मं पि यजुर्वेदमन्त्रा मूर्तिः स्वरूपम् । चः समुच्चये । अतएवायं निरुक्तो भगवान् पाङ्गुण्यैश्वर्यसम्पन्नः । त्रयीमयो वेदत्रयात्मकः । कालरूपः कालस्य कारणम् । विभुर्जगदुत्पत्तिस्थितिनाशाय समर्थः । अतएव सर्वात्मा जगत्स्वरूपः सर्वगः सर्वत्र स्थितो व्यापकः सूक्ष्मोऽव्यापकमूर्तिधारी । अस्मिन्निरुक्तसूर्ये सर्वजगत्प्रतिष्ठितम् । एतेन व्यापकाव्यापकत्वयोरत्राविरोधः ॥ १७ ॥ १८ ॥

भा०टी०-प्रकाशरूप, तमोनाशक, और महान् शब्दसे सूर्य ख्यात हैं । ऋग्वेद इसका मण्डल, सामवेद किरण, और यजुर्वेद तिनकी मूर्ति है । वेदत्रयात्मक यह भगवान्, कालात्मा, कालकर्ता, अग्निमादिशुण्युक्त, सर्वात्मा, सर्वग, सूक्ष्म हैं और इसमें ही समस्त प्रतिष्ठित है ॥ १७ ॥ १८ ॥

अथ पर्येति भुवनान्येपेत्यर्चविवृणोति-

रथे विश्वमये चक्रं कृत्वा संवत्सरात्मकम् ॥

**छन्दांस्यश्वाःसप्तयुक्ताःपर्यटत्येपेसर्वदा ॥ १९ ॥**

त्रिलोक्यात्मकेरयेसंवत्सरात्मकद्वादशमासात्मकंवर्षचक्रंनियोज्यसप्तछन्दा-  
सिगायन्धुणिगलुष्टुबृहतीपंक्तित्रिष्टुजगत्योऽश्वाःयुक्ताःसंयोजिताःकृत्वा ।  
छन्दांस्यश्वास्तत्रयुक्तेतिपाठेसप्ताश्वानुरथेनियोज्येत्यर्थः । सर्वदानित्येपेपोऽनि-  
रुद्धनामापर्यटतिभ्रमति ॥ १९ ॥

भा०टी०-विश्वमय रथपर संवत्सर चक्रके द्वारा छंदोंको सप्त घोड़े बनाकर यह  
सदा भ्रमण करते हैं ॥ १९ ॥

अथास्यस्वरूपं ब्रह्मण उपार्तिचाह-

**त्रिपादममृतं गुह्यं पादोऽयं प्रकटोऽभवत् ॥**

**सोऽहंकारं जगत्सृष्ट्यै ब्रह्माणममृतं प्रभुः ॥ २० ॥**

अस्य वेदात्मनस्त्रिपादं चरणत्रयममृतं दिवि ज्ञेयम् । अतएव गुह्यमगम्यमिदम् ।  
पादश्चतुर्थचरणः । अयं स्यात्वरजंगमात्मकजगद्रूपः प्रकटः प्रत्यक्षोऽभवत् ॥ “त्रिपाद-  
ध्वजदैव्यरूपः पादोऽस्येहाभवत्पुनाः ॥” इति श्रुतिरपि न्यक्ता ॥ सोऽनिरुद्धनामा प्र-  
भुरुपासिसमर्थः । अहंकारतत्त्वरूपं ब्रह्माणं पुरुषं जगत्सृष्ट्यै जगत्सर्जननिमित्तम-  
सृजदुत्पादयामास ॥ २० ॥

भा०टी०-अमृतकी समान उनके तीन पाद छिपे रहते हैं । चतुर्थपादमें ही प्रकट जग-  
दहै । वसु भवान् अहंकाररूप ब्रह्माकी संसारकी सृष्टिके छिपे उत्पन्न किया ॥ २० ॥

अथोत्पादितब्रह्मपुरुषं जगत्सर्जनार्थं नियुज्यस्वरूपं भ्रमवतिष्ठतइत्याह-

**तस्मै वेदान्वरान्दत्त्वा सर्वलोकपितामहम् ॥**

**प्रतिष्ठाप्याण्डमध्यस्थस्वरूपं येति भाषयन् ॥ २१ ॥**

अथ ब्रह्मोत्पादनानन्तरं स्वयमनिरुद्धनामा । तस्मै उत्पादितब्रह्मपुरुषाय ।  
वरानुरूपं प्राण्वेदान्दत्त्वा वेदोक्तमांगेण सृष्टिसर्जनार्थं सर्वलोकानां पितामहरूपं  
ब्रह्माणं सुवर्णाण्डमध्यस्थमिति भाष्यनिर्वाण । चोच्चावुसन्धेयः । भाषयन्मकाशयन्  
सम्पद्येति भ्रमति ॥ २१ ॥

भा०टी०-तिस ब्रह्माकी सर्वोत्तम वेद देकर सर्वलोकके पितामहरूपसे अण्डमें  
स्थापित करके स्वरूपवांछित होकर भ्रमण करते हैं ॥ २१ ॥

अथ ज्ञातमृष्टीन्द्रो ब्रह्मा चन्द्रसूर्यावस्मत्पक्षावुत्पादयामासत्याह-

**अथ सृष्ट्यां मनश्च के ब्रह्माहंकारमूर्तिभृत् ॥**

**मनसश्चन्द्रमाजज्ञे सूर्योऽक्ष्णोस्तेजसां निधिः ॥ २२ ॥**

अथाधिकारप्राप्त्यनन्तरम् । अहङ्कारतत्त्वभूतिधारकोब्रह्मामृष्ट्यामनोन्तः  
करणचक्रकरोतिस्म । ब्रह्मणोऽहंमृष्टिकरोमीतोच्छाजातेत्यर्थः । अनन्तरं  
तस्यमनसःसकाशाच्चन्द्रमाजज्ञत्पन्नः । चन्द्रोभवत्वितिमनसाचन्द्रोजातइ-  
त्यर्थः । अक्षणौनैत्राभ्यांसकाशात्तेजसांनिधिराकरभूतःसूर्यउत्पन्नः । चक्षुरिन्द्रि-  
यस्यतैजसत्वात् ॥ २२ ॥

भा०टी०-तिसके उपरान्त अहंकारभूतिधारी ब्रह्मणं जब सृष्टिकरनेका मन किया  
तब मनसे चंद्रमा, और तैजोके तेजसे तेज निधानरूप सूर्य उत्पन्न हुए ॥ २२ ॥

अथमहाभूतोत्पत्तिमाह-

मनसःखंततोवायुरग्निरापोधराक्रमात् ॥

गुणैकवृद्ध्यापञ्चैवमहाभूतानिजज्ञिरे ॥ २३ ॥

मनस आकाशोभवत्वित्तीच्छयात्मनः खमाकाशंततआकाशात्क्रमाद्यथो-  
त्तरवायुरग्निर्जलं पृथिवी । आकाशाद्वायुर्वायोरग्निरग्निरपोऽग्न्यः पृथिवीति  
गुणैकवृद्ध्यागुणस्यैकोपचयैरमहाभूतानिपञ्चसदृश्याकानि । एवकाराभ्यूना-  
धिकव्यवच्छेदः । जज्ञिरे उत्पन्नानि । शब्दगुणसहितमाकाशं शब्दस्पर्शगु-  
णद्वयसमेतोवायुः शब्दस्पर्शरूपात्मकगुणत्रयसमेतोऽग्निः शब्दस्पर्शरूपरसात्म-  
कगुणचतुष्टयसमेतंजलं शब्दस्पर्शरूपरसगन्धात्मकगुणपञ्चकसमेतापृथिवीति  
स्फुटार्थाः ॥ २३ ॥

भा०टी०-मनसे प्रथम शून्य, फिर वायु, अग्नि, जल और धरती, एकगुणकी वृद्धिके  
द्वारा पांचमहाभूतको उत्पन्न करते हुए ॥ २३ ॥

अथचन्द्रसूर्ययोःस्वरूपवदन्पञ्चताराणामुत्पत्तिमाह-

अग्नीषोमौभानुचन्द्रौततस्त्वङ्गनरकादयः ॥

तेजोभूखाम्बुवातेभ्यःक्रमादुत्पन्नाः ॥ २४ ॥

सूर्यचन्द्रौमागुदितोत्पत्तीअग्निषोमौसूर्योऽग्निस्वरूपस्तेजोगोलकश्चाधुपत्वात् ।  
चन्द्रस्तुसौमस्वरूपः । मयस्यसौमवाच्यत्वाज्जलगोलरूपः । अग्नीषोमावि-  
तिप्रयोगश्छान्दसिकः । ततोऽनन्तरमङ्गारकादयोभौमादयःपञ्चताराग्रहास्ते  
जोभूखाम्बुवातेभ्यःक्रमादुत्पन्नाः । तुकारादुक्तभूतस्यभागाधिक्यमन्यभूतानां  
चभागसाम्यमित्यर्थः । मङ्गलस्तेजसउत्पद्योऽतएवायमङ्गारकद्रव्यते । शुक्रो  
भूमितः । बृहस्पतिराकाशात् । शुक्रोजलात् । शनिर्वायोः ॥ २४ ॥

भा०टी०-अग्निरेतमस्वरूप, रवि चंद्र आदिमें तदोपरान्त मंगलादि ग्रहगण तेज पृथ्वी,  
आकाश,जलवायु, क्रमानुसार पांच उत्पन्न हुए ॥ २४ ॥

अथराशीनक्षत्राणिवाह-

पुनर्द्वादशधात्मानंविभजद्राशिसञ्ज्ञकम् ॥

नक्षत्ररूपिणंभूयःसप्तविंशात्मकंवशी ॥ २५ ॥

पुनरनन्तरमात्मानंद्वादशधाद्वादशस्यानेपुराशिसञ्ज्ञकंविभजत् । मनः कल्पितंवृत्तंद्वादशविभागंराशिवृत्तमकरोदित्यर्थः । भूयोद्वितीयवारमात्मानं नक्षत्ररूपिणंसप्तविंशात्मकंविभजत् । मनःकल्पितंतदेववृत्तंसप्तविंशतिविभागंचाकरोदित्यर्थः । ननुपूनाधिकविभागाःकथंनकृताउक्तसङ्ख्यापानियामकाभावादित्यतआह । वशीति । इच्छाविषयंवशंवियतेयस्येतिवशीस्वतन्त्रेच्छस्यनियोगानर्हत्वात् । स्वेच्छयासत्सङ्ख्याकाविभागाःकृताइति भावः । सप्तविंशतिविभागव्यञ्जकानिनक्षत्राणितारात्मकानिनिर्मितानीत्यर्थेसिद्धम् ॥ २५ ॥

भा०टी०-वशी ब्रह्माने फिर मनसे कल्पित वृत्तको १२ भागमें राशिरूपसे और फिर २७ भागमें नक्षत्ररूपसे विभाग किया ॥ २५ ॥

अथचराचरंजगदकरोदित्याह-

ततश्चराचरंविश्वंनिर्ममेदेवपूर्वकम् ॥

ऊर्ध्वमध्याधरेभ्योऽथस्रोतोभ्यःप्रकृतीःसृजन् ॥ २६ ॥

ततःसचक्रग्रहसर्जनानन्तरमूर्ध्वमध्याधरेभ्यःश्रेष्ठमध्याधरेभ्यःस्रोतोभ्योव्यक्तिभ्यःप्रकृतीःसत्त्वरजस्तमोविभेदात्मकप्रकृतीः सृजन्निर्मायन् देवपूर्वकंदेवमनुष्यासुरादिकंविश्वंजगच्चराचरंचेतनाचेतनात्मकंनिर्ममेकृतवान् ॥ २६ ॥

भा०टी०-तदोपरान्त श्रेष्ठ, अधम, अनुपायी, प्रकृतिसृजन करके देव मानवादि चराचर विश्वको निर्माण किया ॥ २६ ॥

अथरचितपदार्थानामवस्थानंकृतवानित्याह ।

गुणकर्मविभागेनसृष्ट्वाप्राग्वदनुक्रमात् ॥

विभागंकल्पयामासयथास्ववेददर्शनात् ॥ २७ ॥

गुणाःसत्त्वरजस्तमोरूपाः । कर्मपूर्वजन्मार्जितंसदसत्कर्म । जनयोर्विभागेनैकीकरणात्मकेनप्राग्वच्चन्द्रसूर्यादिमायुक्तसृष्टिरित्यनुक्रमात्सृष्ट्वादेवमनुष्यासुरभूमिपर्वतादिकचराचरसर्जनंकृत्वा वेददर्शनादेदंकिमकाराद्यथास्वं यथादेशंयथाकालंविभागमवस्थानविभागंकल्पयामासकृतवान् ॥ २७ ॥

भा०टी०-गुण और कर्मके विभागेसे पूर्वक्रमरूपमें सृष्टिकरके वेदमें कही गीतिके अनुसार विभागादि किये ॥ २७ ॥

केषामित्यतआह-

ग्रहनक्षत्रताराणां भूमेर्विश्वस्यवाविभुः ॥

देवासुरमनुष्याणां सिद्धानां च यथाक्रमम् ॥ २८ ॥

विभुर्नियोजनसमर्थो ब्रह्माग्रहनक्षत्रयोर्विम्बानां पृथिव्यास्त्रैलोक्यस्य । वा-  
कारः समुच्चये । आकाशेऽवस्थानं कृतवान् । तत्र ग्रहनक्षत्राणां यथाकालमनियता-  
वस्थानम् । पृथिव्यास्तु नियतावस्थानम् । पृथिव्यां तु त्रैलोक्यस्य यथादेशम-  
वस्थानम् । तत्र यथाक्रमं यथायोग्यं देवासुरमनुष्याणां सिद्धानाम् । चः समुच्च-  
ये । अवस्थानं यथादेशं कृतवान् ॥ २८ ॥

भा० टी०—आणिमादिगुणसम्पन्न ब्रह्माजीने ग्रह नक्षत्र ताराओंको, पृथ्वीको और  
विश्वको तथा देवासुर सिद्धादिको तिन २ के वियोजित क्रमसे स्थित कराया ॥ २८ ॥

ननु सर्वत्राकाशस्य सत्त्वाद् ब्रह्माण्डमध्यस्थेन ब्रह्मणा ग्रहनक्षत्राणां भूमेश्चावस्था-  
नं ब्रह्माण्डचहिराकाशे कृतमथवा ब्रह्माण्डान्तराकाशे कृतमित्यत आह—

ब्रह्माण्डमेतत्सुपिरन्तरेदं भूर्भुवादिकम् ॥

कटाहद्वितयस्यैव सम्पुटंगोलकाकृतिः ॥ २९ ॥

एतत्प्रागुक्तं ब्रह्मणा धिष्ठितं सुवर्णाण्डं सुपिरमवकाशात्मकं तत्रावकाश इदं जगत्  
भूर्भुवः स्वर्गात्मकमवस्थितं न बहिः । नन्वण्डमगोलाकारत्वेनान्तरावकाशात्मक-  
त्वमसम्भवतीत्यत आह । कटाहद्वितयस्येति । कटाहोऽर्धगोलाकारं साव-  
काशं पार्श्वतस्तद्वितयं द्वयं समन्तस्य । एवकारो न्यूनाधिकव्यवच्छेदकार्यः ।  
सम्पुटमाभिमुख्येन मिलितं गोलकाकृतिर्गोलाकारः स्यात् । तथा च नक्षतिः २९ ॥

भा० टी०—अवकाशयुक्त ब्रह्माण्डमं भूर्भुवादि स्थित हैं । दो कटाहके सम्पुट जाति की  
समान गोलाकार हैं ॥ २९ ॥

अथ ब्रह्माण्डान्तःपरिधिर्वदस्तदन्तर्भ्रमहादिकमाकाशे यथास्थानं परिभ्रमतीति  
श्लोकाभ्यामाह—

ब्रह्माण्डमध्ये परिधिव्योमकक्षाभिधीयते ॥

तन्मध्ये भ्रमणं भानामधोऽधःक्रमश्चस्तथा ॥ ३० ॥

मन्दामरेज्यभूपुत्रसूर्यशुक्रेन्दुजेन्दवः ॥

परिभ्रमन्त्यधोऽधःस्थाः सिद्धविद्याधरायनाः ॥ ३१ ॥

ब्रह्माण्डान्तःपरिधिस्तुल्यवृत्तमानं व्योमकक्षावस्थमाणाकाशकक्षोऽन्यते । त-  
न्मध्ये ब्रह्माण्डमध्य आकाशे भानां नक्षत्राणां सर्वेषां सर्वतस्तुल्योऽध्वान्तरितानां भ्र-  
मणं भवति । तथा तुल्योऽध्वान्तरेणाधो नक्षत्रेभ्योऽधोऽधः क्रमाच्छनिग्रहस्पतिभौमा-  
र्कशुक्रबुधचन्द्रावधस्तात्परिभ्रमन्ति । सिद्धाविद्यावराश्चाधस्यश्चन्द्रादयस्थि-

ताअधोऽधःक्रमेणाकाशस्थिताः । एषामवहवायाववस्थानाभावाच्चन्द्रवन्नपरि-  
भ्रमः ॥ ३० ॥ ३१ ॥

भा०टी०-ब्रह्माण्डमें परिधिका नाम व्योमकक्षा है जिसमें नक्षत्रोंका भ्रमण है ।  
तिसके नीचे क्रमानुसार शनि, बृहस्पति, मंगल, शुक्र, सूर्य, बुध, चंद्रमा भ्रमण करते  
हैं । तिसके नीचे सिद्ध विद्याधर गण, और सबसे नीचे समस्त मेघ स्थित है ॥ ३० ॥ ३१ ॥

अथभूम्यवस्थानमाह-

मध्येसमन्तादण्डस्यभूगोलोव्योमितिष्ठति ॥

विभ्राणःपरमांशक्तिब्रह्मणोधारणात्मिकाम् ॥ ३२ ॥

अण्डस्यब्रह्माण्डस्यसमन्तात्सर्वप्रदेशान्मध्येमध्यस्थानेकेन्द्ररूपआकाशेभूगो-  
लस्तिष्ठति । नन्वाकाशेनिराधारवस्तुनोऽवस्थानासम्भवात्कथमवस्थितोभू-  
मिगोलइत्यतोभूगोलविशेषणमाह । विभ्राणइति । ब्रह्मणःपरमांशक्तिधारणा-  
त्मिकानिराधारावस्थानरूपांविभ्राणोधारयन् । तथाचनक्षतिः । एतेनभूःकि-  
माकाराकिमाश्रयेतिमभद्रयमुत्तरितम् ॥ ३२ ॥

भा०टी०-ब्रह्माकी धारणात्मिका परमाशक्तिके बलसे अण्डके सर्व प्रदेशको मध्यदे-  
शमें व्योमके बीच भूगोल स्थित है ॥ ३२ ॥

अथकथंचात्रसप्तपातालभूमयइतिप्रश्रस्योत्तरमाह-

तदन्तरपुटाःसतनागासुरसमाश्रयाः ॥

दिव्यौषधिरसोपेतारम्याःपातालभूमयः ॥ ३३ ॥

तस्यभूगोलस्यान्तरपुटामध्यस्थपुटागुहारूपाःसप्तातलवितलसुतलादिकाः  
पातालभूमयःपातालप्रदेशारम्यामनोहराःसन्ति । ननुभूगोलेमनुष्यादिक-  
मस्तितथातत्रकेसन्तीत्यतस्तद्विशेषणमाह । नागासुरसमाश्रयाइति । वा-  
सुकिप्रमुखादयःसर्पादेत्याएषामाश्रयभूताः । ननुतत्रसूर्यसञ्चाराभावात्तमोम-  
यत्वेनतत्स्थितलोकानांव्यवहारःकथंभवतीत्यतोद्वितीयविशेषणमाह । दिव्यौ-  
षधिरसोपेताइतिदिव्यायाऔषधयःस्वप्रकाशास्तासारसैर्युक्ताः । तथाचतत्प्र-  
काशेनव्यवहारोभवतितद्वशेनतल्लोकानांजीवनञ्चभवतीतिभावः ॥ ३३ ॥

भा०टी०-भूगोलके अन्तमें स्थित नागसुराश्रित पातालादि ७ भूमिये स्वप्रकाश  
वृक्षांसे युक्त और रमणीक है ॥ ३३ ॥

अथभूगोलमुक्त्वादतिणोत्तरभूव्यासाधिकप्रमाणमेरोरवस्थानमाह-

अनेकरत्ननिचयोजाम्बूनदमयोगिरिः ॥

भूगोलमध्यगोमेरुरुभयत्रविनिर्गतः ॥ ३४ ॥

भूगोलमध्यगतःपर्वतोमेवाख्योऽनेकरत्ननिचयोऽनेकानिनानाविधानिमाणि



क्यवज्जादीनितेपांनिचयःसमूहोयत्रासौ । जाम्बूनदमयोजाम्बूनदं । 'जम्बू-  
फलमलगलद्रसतःप्रवृत्ताजम्बूनदीरसयुतामृदभूसुवर्णम् । जाम्बूनदंहित-  
दतःसुरसिद्धसङ्घाशश्चत्पिवन्त्यमृतपानरसानुभावाः ।' इतिभास्कराचार्यो-  
क्तेश्वसुवर्णतन्मयःस्वर्णघटितउभयत्रव्यासान्तरितभूपृष्ठप्रदेशाभ्यांविनिर्गतोव-  
हिःस्थितदण्डाकारस्वर्णाद्रिमध्येभूगोलःप्रोतोऽस्ति । अतएवभूमृदित्यन्वर्थ-  
सञ्ज्ञइतितात्पर्यार्थः ॥ ३४ ॥

भा०टी०-भूगोलेके मध्यगत और उभय मेरुसे निकली हुई जम्बूनदीसे शोभित  
विविध रत्नोंका बनाहुआ मेरु है ॥ ३४ ॥

अथमेरोरुन्वाधःप्रदेशयोर्देवादयोऽसुराश्चवसन्तीत्याह-

उपरिष्ठात्स्थितास्तस्यसेन्द्रादेवामहर्षयः ॥

अधस्तादसुरास्तद्द्विपन्तोऽन्योन्यमाश्रिताः ॥ ३५ ॥

उपरिष्ठात्स्थितास्तस्यसेन्द्राइन्द्रसहितादेवाइन्द्रादयोर्देवामहर्षयः । चःस-  
मुच्चयार्थोऽनुसन्धेयः । स्थिताः । अधस्तान्मेरोरधःप्रदेश । असुरादैत्याः ।  
तद्दत् । ययोर्ध्वभागेदेवास्तद्ददित्यर्थः । आश्रिताआस्थिताः । ननुदेवा-  
सुराश्चैकत्रकथंनस्थिताइत्यतआह । द्विपन्तइति । अन्योन्यंपरस्परंद्विपंतुर्प-  
न्तः । तथाचदेवासुरयोःपरस्परंद्विपसद्भावादेषत्रावस्थानासंभवेनोत्तमादेवा-  
स्तद्धूर्ध्वभागेस्थितामहर्षयश्चदैत्यभीतास्तत्रैव स्थितान्तद्धोभागंतन्निष्ठादै-  
त्याःस्थिताइतिभावः ॥ ३५ ॥

भा०टी०-ऊपर ( उत्तरदिशा ) में इन्द्रादि देवता और महापिंगण स्थित हैं । नीचे  
( दक्षिणमें ) असुरोंका वास है । परस्परमें विद्वेष होनेके कारण दृग्गरी दिशामें  
आश्रय लिया है ॥ ३५ ॥

अथभूगोलसमुद्रावस्थानमाह-

ततःसमन्तात्परिधिःक्रमेणायंमहार्णवः ॥

मेरुलेऽवस्थितोधात्र्यादेवासुरविभागकृत ॥ ३६ ॥

दण्डाकारमेरोःसमाशादभितोऽयंप्रत्यक्षोमहार्णवोमहामसुद्रः त्रमेणनिरन्त-  
रालत्रमेणपरिधिरूपांभूम्यामेखलेयवाधीन्पांदेशासुरविभागकृतदेवदेवयोर्भू-  
मिगोलेविभागयोरपरिस्वारूपइत्यर्थः । तेनसमुद्रादुत्तंगंभूगोलस्यार्धमम्बू-  
द्वीपदेवानांसमुद्रादभिर्णं समुद्रादितिरिन्भूमिगोलस्यार्धपट्टीरपट्टमसुद्राभया-  
त्मरंदेत्यानामितिमिद्धम् । मेरुदण्डानुरूपभूगोलमध्येपरिस्वारूपोदरणममु-  
द्रोऽस्ति । उत्तरगोलार्धदक्षिणभूगोलान्तर्गतंसमुद्रम्यत्रान्तर्गताग्निमृष्टमि-  
तिमेखलायाःरूपवधःस्थितत्वेनतात्पर्यार्थः ॥ ३६ ॥

भा०टी०-तिस्रं महासमुद्र घेरेको आकारसे मेखलाको समान स्थित है । समुद्रने भूगोलको देवासुरभूमिमें विभाग किया है ॥ ३६ ॥

अथसमुद्रोत्तरतटेपरिधिरूपेजम्बूद्वीपारम्भेचतुर्विभागेवत्वारिनगराणि सन्तीत्याह-

समन्तान्मेरुमध्यात्तुल्यभागेषुतोयधेः ॥

द्वीपेषुदिक्षुपूर्वादिनगर्योदेवनिर्मिताः ॥ ३७ ॥

मेरुमध्याद्वण्डाकारमेरोर्मध्यप्रदेशाद्गोलगर्भात्मकादितित्वर्थः । समन्ताद्-  
भित्तोभूगोलपृष्ठेतोयधेः परिधिरूपसमुद्रस्यतुल्यभागेषुसमभागेषुद्वीपेषुजम्बूद्वी-  
पारम्भेषुदिक्षुचतुर्विभागेषुचतुर्दिक्षुपूर्वादिनगर्योमेरोः पूर्वदक्षिणपश्चिमोत्तरदिक्  
क्रमेणचतुःषुयोदैवनिर्मितादैवैः कृताः सन्तीतिशेषः । समुद्रोत्तरतटेजम्बूद्वीप-  
स्यादिभागरूपेतुल्यान्तरेणवत्वारिनगराणिभूगोलस्यकल्पितपूर्वादिदिशासुस-  
न्तीतितात्पर्यार्थः ॥ ३७ ॥

भा०टी०-मेरुमध्यप्रदेशमें घेरारूप समुद्रकी घुंवादि चारों दिशाओंमें देवताओंकी  
बनाई हुई चार पुरी हैं ॥ ३७ ॥

अथासांनानिद्वीपोत्थितस्यजम्बूद्वीपादिभागस्थितवर्षाख्यपारिभाषिक-  
विभागेष्वित्यर्थवल्लीकत्रयेणविशदयति-

भूवृत्तपादेपूर्वस्यायमकोटीतिविश्रुता ॥

भद्राश्ववर्षेनगरीस्वर्णप्राकारतोरणा ॥ ३८ ॥

याम्यायांभारतेवर्षेऽलङ्कृतद्वन्महापुरी ॥

पश्चिमेकेतुमालाख्येरोमकाख्याप्रकीर्तिता ॥ ३९ ॥

उदक्सिद्धपुरीनामकुरुवर्षेप्रकीर्तिता ॥

तस्यांसिद्धामहात्मानोनिवसन्तिगतव्यथाः ॥ ४० ॥

भूगोलउभयत्रद्वण्डाकारोमेरुर्यत्रनिर्गतस्तत्स्थानान्ध्यां वृत्ताकारसूत्रेणोर्ध्वाध-  
रेणभूगोलस्यखंडद्वयपूर्वापरंतिर्यग्भूत्ताकारसूत्रेणोर्ध्वाधोभूमयः खंडद्वयंतेनभू-  
गोलेवप्राकाराश्वत्वारोभूम्यंशस्तत्रोर्ध्वस्यपूर्ववर्षमेभूम्यांयः समुद्रपरिधिस्तस्यच-  
तुर्थीशेभद्राश्वसंज्ञकवर्षेपूर्वस्मिन्पूर्वार्धःशकलसन्धौ सुवर्णवदिताः प्रासादास्तोर-  
णानिचयस्यामेतादृशीपुरीयमकोटीतिसंज्ञया विश्रुताविल्याता याम्यायामूर्ध्व-  
शकलद्वयसन्धौमेरुस्तस्यदक्षिणत्वाद्भारतसंज्ञवर्षे लङ्कासंज्ञामहानगरीतद-  
त्स्वर्णप्राकारतोरणाविभूतेत्यर्थः । पश्चिमेपश्चिमशकलाधःस्यशकलसन्धौके-  
तुमालसंज्ञवर्षेरोमकसंज्ञानगरीउक्ता । उदक् । अयःशकलद्वयसन्धौकु-

रुसञ्ज्ञकवर्षेसिद्धपुरीनामनगरीप्रोक्ता । अस्याःपुर्याःसिद्धपुरीत्वमन्वर्थमित्याह । तस्यामिति । सिद्धपुर्यासिद्धायोगाभ्यासकाअस्मदादिभ्योमहानुकृष्टआत्मायेपांतेगतव्यथादुःखरहितानिरन्तरावसन्ति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

भा०टी०-भूवृत्तके चतुर्थांशसे पूर्वदेशमे भद्राख वर्ष है, तिसमें यमकोटि पुरी है। कहते हैं कि यह सुवर्णकी भोंत और तोरणोंसे घेष्टित है । दक्षिणदिशामें भारतवर्ष है, तिसके मध्यमे लङ्का महापुरी है । पश्चिमके बीच केतुमालवर्षमे रोमक नगरी है । उत्तरमे कुरुवर्ष पुरीके बीच सिद्धपुरी स्थित है, तहा सिद्ध महात्मा लोग सब कष्टोंसे छुटे हुए घास करते हैं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥

अथोक्तानांचतुर्णांपुराणांपरस्परमन्तरालमध्यवहितंमेरोरासामन्तरंचाह-

भूवृत्तपादविवरास्ताश्चान्योन्यंप्रतिष्ठिताः ॥

ताभ्यश्चोत्तरंगोमेरुस्तावानेवसुराश्रयः ॥ ४१ ॥

ताउक्तनगर्याऽन्योन्यंपरस्परंभूवृत्तपादविवराभूगोलवृत्तपरिधिचतुर्थांशान्तरालःप्रतिष्ठिताःसन्तीत्यर्थः । चकारःपूर्वोक्तेनसमुच्चयार्थकः । ताभ्यउक्तपुरीभ्यःसकाशादुत्तरगउत्तरदिक्स्थोमेरुःपूर्वोक्तःसुराश्रयःदेवैरधिष्ठितस्तावान्भूपरिधिचतुर्थांशान्तरेणस्थितः । एवकारोन्पूनाधिकव्यवच्छेदार्थः । चकारःश्लोकपूर्वावेनसमुच्चयार्थः ॥ ४१ ॥

भा०टी०-नगरिये भूवृत्तके चतुर्थांशमें परस्परके अन्तरमें स्थित है । तिनसे तिनकी बराबर उत्तरदेशमें वह मेरुपर्वत है जिसपर देवतालोग रहते हैं ॥ ४१ ॥

अथतेपांपुराणांनिरक्षत्वमरतीत्याह-

तासामुपरिगोयातिविषुवस्थोदिवाकरः ॥

नतासुविषुवच्छायाणाक्षस्योन्नतिरिप्यते ॥ ४२ ॥

तासामुक्तनगरीणांविषुवस्थोविषुवदृत्तस्थोयद्दिनेसमरात्रिर्निर्दिष्टंतद्दिनेयन्मार्गेनभ्रमतिर्ताद्विषुवदृत्ततत्रस्थइत्यर्थः । सूर्यउपरिगःसन्त्यातिभ्रमति । अतःकारणात्तासुनगरीषुविषुवच्छायाक्षभानभवतितन्नगराणांविषुवदृत्ताभिन्नप्रांशपरवृत्तसद्भावात् । तत्रस्थसूर्यमध्याह्नेछायाभावोपलम्भात् । अतएवते पुनगरेषुअक्षभुवस्थोन्नतिमुच्चताक्षांशरूपानेप्यतेनाङ्गीक्रियते । अक्षांशाभावान्निरक्षदेशत्वंतैपांसिद्धमितिभावः ॥ ४२ ॥

भा०टी०-विषुवतस्थित सूर्य तिनसे ऊपरको गमन करते है । इसकारण तहापर न विषुवच्छाया है न अक्षोन्नति है ॥ ४० ॥

अथमेरावुक्तपुरीषुचक्रमेणलम्बांशाक्षांशाभावात्पृथपत्याप्रतिपादयिषुस्तयोःप्रथमभुवस्थितिमाह-

मेरोरुभयतोमध्येषुवतारेनभःस्थिते ॥

निरक्षदेशसंस्थानामुभयेक्षितिजाश्रये ॥ ४३ ॥

मेरोरुभयतोदक्षिणोत्तराग्रयोराकाशस्थितेषुवतारेदक्षिणोत्तरे क्रमेणमध्यआकाशमध्यभवतः । निरक्षदेशसंस्थानां प्रागुक्तनगरस्थितमनुष्णाणामुभयेदक्षिणोत्तरेषुवतारेक्षितिजाश्रयेतद्गर्भक्षितिजवृत्तस्थेभवतदित्यर्थः ॥ ४३ ॥

भा०टी०-दोनो मेरुके मध्य आकाशमें ध्रुवतारा स्थित है । निरक्षदेशमें स्थित होनेके कारण दोनो क्षितिज रेखाओं में स्थित है ॥ ४३ ॥

अथातएवतेज्वक्षाशाभावलम्बांशपरमत्वमितिवदन्मेरावक्षांशपरमत्वमित्याह-

अतोनाक्षोच्छ्रयस्तासुध्रुवयोःक्षितिजस्थयोः ॥

नवतिर्लम्बकांशास्तुमेरावक्षांशकास्तथा ॥ ४४ ॥

तासूक्तनगरीषु। अतउभयेक्षितिजाश्रयेइतिकारणात्। अक्षोच्छ्रयोध्रुवौच्यंन । तथाचक्षितिजाद्ध्रुवौच्यमक्षांशाइतितदभावात्तदभावइतिभावः । तुकारात्तन्नगरीषुध्रुवयोःक्षितिजस्थयोः सतोर्लम्बांशानवतिः शून्यांक्षांशोननवतेर्लम्बांशत्वात् । खमध्याद्ध्रुवयोः क्षितिजस्यलम्बांशस्वरूपत्वाच्चमेरावक्षांशास्तथानवतिः । ध्रुवस्यपरमोच्चत्वात् । यथानिरक्षदेशेऽक्षांशाभावाल्लम्बांशाः। परमास्तथामेरावक्षांशपरमत्वाल्लम्बांशाभावइत्यर्थसिद्धम् । एतेन । 'पुरान्तरंचेदिदमुत्तरस्यात्तदक्षविक्षेपलवैस्तदाकिम् ॥ चक्रांशकैरित्यनुपात्तयुक्त्या युक्तंनिरुक्तंपरिधेःप्रमाणम् ॥' इतिभास्कराचार्यांकप्रथमप्रश्नस्योत्तरसूचितम् । स्पष्टपरिधिसाधनंचकल्पितैकमध्यस्थानानुरोधेनापचीयमानंमेरावभावात्मकं नानुपपन्नमित्यसूचितम् ॥ ४४ ॥

भा०टी०-तिसके लिये तहांपर ध्रुवौच्य नहीं है । दो ध्रुव क्षितिज गोलमें स्थित हैं इसकारण तहांके लम्बकांश ९० और मेरुके अक्षांश नब्बे है ॥ ४४ ॥

अथाहोरात्रव्यवस्थांचेत्यादिप्रश्नोत्तरंविबुधदेवासुरयोर्दिनारम्भप्रथममाह-

मेपादौदेवभागस्थेदेवानांयातिदर्शनम् ॥

असुराणांतुलादौतुसूर्यस्तद्भागसञ्चरः ॥ ४५ ॥

जम्बूद्वीपलक्षणसमुद्रसन्धौपरिवृत्तंभूगोलमध्येतत्समसूत्रेणाकाशेशृत्तंविषुवद्वृत्तंतत्रकान्तिवृत्तंपद्विभान्तरेणस्थानद्वयेलंपतन्मेपतुलास्थानंमवहवायुनाचिविषुवद्वृत्तमाग्रेध्रमतिमेपस्थानात्कर्कादिस्थानंविषुवद्वृत्ताच्चतुर्विंशत्यंशान्तरद्वत्तरतः। मकरादिस्थानंविषुद्वृत्ताच्चतुर्विंशत्यंशान्तरेदक्षिणतः । तत्स्वस्थानेप्रवहवायुनाभ्रमति । एवंकान्तिवृत्तमदेशाःस्वस्वस्थानेप्रवहवायुनाभवन्ति । तत्रमेपा-

दौदेवभागस्थोजम्बूद्वीपदेवानां देवासुराविभागकृदिति पूर्वोक्तेः । तत्सम्बद्धामे-  
पादिकन्यान्ताराशयलत्तरगोलः । तत्रस्थः सूर्यो मेपादौ मेपादिप्रदेशे देवानां मेरो-  
रुत्तराग्रवर्तिना दर्शनं पण्मासानन्तरप्रथमदर्शनं याति गच्छति । प्राप्नोतीत्यर्थः ।  
विषुवदृत्तस्य तक्षितिजत्वात् । एवं दैत्यानां मेरोर्दक्षिणाग्रवर्तिनामित्यसु-  
राणामित्युक्तेनैवोक्तम् । तद्भागसञ्चरो दैत्यभागे समुद्रादिदक्षिणविभाग-  
स्थास्तुलादिमीनान्ताराशयो दक्षिणगोलस्तत्र सञ्चरोगमनं यस्येत्येतादृशसूर्य-  
स्तुलादिप्रदेशे तुकाराददर्शनानन्तरं प्रथमदर्शनं प्राप्नोतीत्यर्थः । तेषामपि विषुव-  
दृत्तक्षितिजत्वात् ॥ ४५ ॥

भा०टी०-सूर्यमेपादि देवभागमें स्थित होनेपर देवताओंका दृश्य होता है । तुलादि  
असुरभागमें स्थितहो तो असुरोंका दृश्य होता है ॥ ४५ ॥

अथ प्रसङ्गाद्ग्रीष्मेतीव्रकर इत्याद्यर्थोक्तप्रशस्योत्तरमाह-

अत्यासन्नतया तेन ग्रीष्मेतीव्रकरारवेः ॥

देवभागे सुराणां तु हेमन्ते मन्दतान्यथा ॥ ४६ ॥

तेन । उत्तरदक्षिणगोलयोः सूर्यस्योत्तरदक्षिणसञ्चाररूपकारणेनेत्यर्थः ।  
देवभागे जम्बूद्वीपे । अत्यासन्नतया सूर्यस्यात्यन्तनिकटस्थत्वेन ग्रीष्मे ग्रीष्मर्तौ  
सूर्यस्य तेजो गोलकस्य किरणास्तीक्ष्णा अत्युष्णा असुराणां देवभाग इत्यस्यासन्नत-  
या भाग इत्यस्य समन्वयाद्वैत्यानां भागे समुद्रादिदक्षिणप्रदेशे हेमन्ते हेमन्तर्तौ तुका-  
रात्सूर्यस्यात्युष्णाः किरणाः सूर्यस्यात्यासन्नत्वात् । अन्यथा सूर्यस्य दूरस्थत्वेन म-  
न्दता किरणानामत्युष्णताभावः । देवभागे हेमन्तर्तौ किराणां मन्दता । अतः  
एव तत्र शीताधिक्यं दैत्यभागे ग्रीष्मे किराणां मन्दता शीताधिक्यं च । तथा च ।  
देवभागे दक्षिणगोले सूर्यस्य दूरस्थत्वमुत्तरगोले निकटस्थत्वं मध्याह्नतां शानां क्रमे-  
णाधिकाल्पत्वादिति भावः ॥ ४६ ॥

भा०टी०-इसी कारण अत्यासन्नते वशसे देवभागमें देवताओंके पक्षमें सूर्यकी किरण  
तीव्र होती हैं । अन्यथा हेमन्तमें मन्दताको प्राप्त करती हैं ॥ ४६ ॥

अथ मेपादौ देवभागस्थ इत्युक्तं देवासुराहोरात्रकयनव्याजेन विशदयति-

देवासुराविषुवतिक्षितिजस्थं दिवाकरम् ॥

पश्यन्त्यन्योन्यमेतेषां वामसव्ये दिनक्षपे ॥ ४७ ॥

विषुवति काले देवदैत्याः सूर्यक्षितिजस्थं पश्यन्ति । विषुवदृत्तस्य तयोः  
स्वस्थानाद्गोलमध्यस्थत्वेन क्षितिजत्वात् । एतेषां दिवदैत्यानामन्योन्यं परस्परं  
येषां वामसव्ये अपसव्ये सव्ये ते क्रमेण दिनक्षपे दिवसरात्रिभवंतः । अयं भावः । दे-  
वानां भूमेरुत्तरभागः स्वकीयत्वात् सव्यमतो दैत्यानामपसव्यं स्वकीयत्वाभावात्

एवंदैत्यानांभूमेर्दक्षिणभागःस्वकीयत्वात्सव्यंदेवानांस्वकीयत्वाभावादपसव्यम-  
तोदैत्यानां वामसव्यभागोत्तरदक्षिणगोलौदेवानांक्रमेणदिनरात्री । देवानां  
वामसव्यभागौदक्षिणोत्तरगोलौदैत्यानांदिनरात्री । अन्ययान्योन्यं वामसव्येइत्य-  
नयोःसङ्गतार्थानुपपत्तेः । अतएवपूर्वमेपादावित्याद्युक्तमिति ॥ ४७ ॥

भा०टी०-विषुवदिनमें सूर्यको देवता और असुर क्षितिजरेखामें देखते हैं । इसप्र-  
कारसे उत्तर दक्षिण चक्षते दिनरातका परस्पर उलटा फेर होता है ॥ ४७ ॥

अथपूर्वश्लोकोत्तरार्धस्यसन्दिग्धत्वंशङ्क्यादिनपूर्वापरार्धकथनच्छलेनतदर्थ-  
श्लोकाभ्याविशदयति-

मेपादावुदितःसूर्यस्त्रीन्राशीनुदगुत्तरम् ॥

सञ्चरन्प्रागहर्म्यं पूरयेन्मेरुवासिनाम् ॥ ४८ ॥

कर्कादीन्सञ्चरन्स्तद्वदहःपश्चार्धमेवसः ॥

तुलादींस्त्रीन्मृगादींश्चतद्वदेवसुरद्विषाम् ॥ ४९ ॥

मेपादौविषुवद्वृत्तस्थकान्तिवृत्तभागेरेवत्यासन्नदितोदर्शनताप्राप्तःसूर्यउत्तरर्य-  
थोत्तरक्रमेणेतिपाठः । श्रीन्राशीनुदगुत्तरभागस्थान्मेरुपर्वमिधुनान्तसञ्चरन्प्रति-  
क्रामन्सन्मेरुस्थानांदेवानांप्रागहर्म्यं प्रथमं दिनस्यार्धपूरयेत्पूर्णकरोतीत्यर्थः ।  
मिधुनान्तेसूर्यमेरुस्थानांमध्याह्नस्यादितिफलितार्थः । कर्कादींस्त्रीन्राशीन्कर्क-  
सिंहकन्यास्तद्वक्रमेणेत्यर्थः । अतिक्रामन्सन्सूर्योदिवसस्तपश्चार्द्धमपरदलम् ।  
एवकारोऽन्ययोगव्यवच्छेदार्थः । पूरयेत् । कन्यान्तेसूर्यमेरुस्थानांसूर्यास्तो  
भवतीतिफलितार्थः । अथदैत्यानामाह । तुलादीनिनिति । सुरद्विषांमे-  
रोर्दक्षिणाप्रवर्तिनादैत्यानामित्यर्थः । तुलादींस्त्रीन्राशींस्तुलावृश्चिकधनुराख्या-  
न्राशीन्मकरकुम्भमीनांस्तद्वक्रमेणातिक्रामन्सूर्यः । चकारस्तुलामृगादिक्रमे-  
णपूर्वापरार्धमित्यर्थकः । एवकारउक्तातिरिक्तव्यवच्छेदार्थः । दिनंपूरयतीत्यर्थः ।  
धनुरन्तेसूर्यदैत्यानांमध्याह्नमीनान्तेसूर्यसूर्यास्तोभवतीतिफलितार्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

भा०टी०-उत्तरमेरुवासिनांमेरुपर्वतमें मेपादिमें सूर्य होनेपर सूर्योदय और ऽ राशितक  
पूर्वाह्न दिवा कर्कट आदि राशियोंमें होनेसे परार्द्ध दिवा है । वैसेही तुलादि और  
मकरादिमें धनुरांकी पूर्वपरार्द्ध दिवाहै ॥ ४८ ॥ ४९ ॥

अथातोदेवासुराणामितिप्रश्रयोत्तरंसिद्धमित्याह-

अतोदिनक्षपेतेषामन्योन्यं हि विपर्ययात् ॥

अहोरात्रप्रमाणंचभानोर्भगणपूरणात् ॥ ५० ॥

अतउक्तकारणात्तेषांदेवदैत्यानामन्योन्यंपरस्परं हि निश्चयेनविपर्ययाद्यत्यासा-  
दिनरात्रीस्तइतिफलितम् । एतत्फलितार्थस्तुपूर्वद्वयोक्तः । अथ

तत्कथंवास्यात् । भानोर्भगणपूरणादितिप्रभस्याप्युत्तरं फलितमित्याह ।  
अहोरात्रप्रमाणमिति । सूर्यस्यमेपादिद्वादशराशिभोगादेवदैत्यानाम-  
होरात्रमानंभवति । चकारःपूर्वार्धेनसमुच्चयार्थकस्तेनद्वयोःपूर्वोक्तमेकंकारण-  
मितिस्पष्टम् ॥ ५० ॥

भा०टी०—इसलिये परस्पर उनके दिनरात अदलबदलसे हैं । सूर्यके भगणका पूरण-  
कालही अहोरात्र है ॥ ५० ॥

अथमेपादावुदितइत्यादिश्लोकद्वयस्यफलितार्थतदुपपत्तिचाह—

दिनक्षपार्थमेतेषामयनान्तेविपर्ययात् ॥

उपर्यात्मानमन्योन्यंकल्पयन्तिसुरासुराः ॥ ५१ ॥

एतेषां देवदैत्यानामयनान्तेऽयनसन्धौ विपर्ययाद्व्यासादिनक्षपार्थं दिनार्धरा-  
यर्धं च भवति । यत्र देवानां मध्याह्नरात्र्यर्धतत्र दैत्यानां क्रमेण रात्र्यर्धम-  
याह्नयत्र च दैत्यानां मध्याह्नरात्र्यर्धतत्र देवानां क्रमेण रात्र्यर्धमध्याह्ने इति फलि-  
तार्थः । अत्र हेतुमाह । उपरीति । देवदैत्यामेरोरुत्तरदक्षिणामवर्तिनोऽन्योन्यमा-  
त्मानं स्वमुपरिभाग ऊर्ध्वभागे कल्पयन्त्यङ्गीकुर्वन्ति । वस्तुतो भूमेर्गोलकत्वेन सर्व-  
त्र तुल्यत्वात् त्रिरपेक्षोर्ध्वाधोभागयोरनुपपत्तेः । तथा च देवादित्यापेक्षयोर्ध्वस्थत्वं  
मन्यमाना दैत्यानधःस्थानङ्गीकुर्वन्ति । दैत्याश्च देवस्यानापेक्षयोर्ध्वस्थमन्यमाना  
देवानधःकुर्वन्तीति तात्पर्यार्थः । एवं च देवदैत्ययोर्विपरीतावस्थानाद्दिनरात्र्यो-  
र्विपरीत्ययुक्तमेवेति भावः ॥ ५१ ॥

भा०टी०—दिवार्द्ध और रात्र्यर्द्ध याम्योत्तर अयनान्तमें होता है । सुरासुरका विपरीत  
भावसे हुआ करता है । और वे अपने २ स्थानको ऊपर समझते हैं ॥ ५१ ॥

अथ देवदैत्ययोरुर्ध्वाधोरीतिमन्यत्रापिसदृष्टान्तमतिदिशति—

अन्येऽपि समसूत्रस्थामन्यन्तेऽधः परस्परम् ॥

भद्राश्वकेतुमालस्यालङ्कासिद्धपुरात्रिताः ॥ ५२ ॥

अन्ये देवदैत्यभिन्ना भूगोलस्थाः । अपिशब्दो देवदैत्यैः समुच्चयार्थकः । स-  
मसूत्रस्था भूव्यासान्तरितानराः परस्परमधोमन्यन्ते । तत्रोदाहरति । भ-  
द्राश्वकेतुमालस्या इति । भद्राश्वकेतुमालशब्दौ स्वस्यान्तर्गतयमकोटिरोम-  
कनगरविशेषाभिधायकौ स्पष्टभूव्यासान्तरस्यत्वाद्गीकारेण तु यथाश्रुतं परस्परमधो  
मन्यन्तेतुयंचरणस्तुव्यक्तएव ॥ ५२ ॥

भा०टी०—वैसेही समसूत्रवाले गण परस्परको नीचे समझते हैं । जैसे भद्राश्व और  
केतुमाल भय्या लंबा और सिद्धपुरवासी समसूत्रवाले हैं ॥ ५२ ॥

अयोक्तकाल्पनिफमेवेतिद्वयन्नाह—

सर्वत्रैवमहीगोलेस्वस्थानमुपरिस्थितम् ॥

मन्यन्तेखेतोगोलस्तस्यकोर्ध्वकवाप्यधः ॥ ५३ ॥

भूगोलेसर्वत्रसर्वप्रदेशेषुमध्येस्वस्थानंनिजाधिष्ठितस्थानमूर्ध्वस्थिततदधि-  
ष्ठितामनुप्याःस्वाभिमानेनाङ्गीकुरुः । अतःकारणाद्भूगोलेसर्वेष्वधोर्ध्वस्थाः । अधः  
स्थास्तुनभवन्त्येव । स्वापेक्षतयोर्ध्वाधःस्यत्वंनवस्तुतदितितत्त्वम् । अन्यथा-  
धःस्थत्वेनपतनशङ्कयाभूगोलेमनुप्याद्यवस्थानानुपपत्तेः । अत्रकारणमाह ।  
खड्गिति । यतःकारणात्खड्गवृत्त्याण्डाकाशमध्यभागेभूगोलोऽस्ति । तथाच  
भूगोलादभितस्तुल्यत्वाद्भूगोलेतत्त्वतयोर्ध्वाधोभागादरेसम्भवइतिभावः ।  
स्वाभिप्रायंस्पष्टयति । तस्येति । भूगोलस्याकाशमध्यस्थस्यसमन्तादा-  
काशेककस्मिन्भागकर्ध्वमूर्ध्वत्वं । कस्मिन्भागे । वासमुच्चये । अधोऽ-  
धस्त्वम् । अपिरूर्ध्वत्वेनसमुच्चयार्यकः । तथाचसमन्तादाकाशस्यतुल्य-  
त्वेनभूमेरूर्ध्वाधोभागौनिर्वचनीकर्तुमशक्यौयाभ्यामूर्ध्वाधोलोकानियताः स्फु-  
रितिभूमेरूर्ध्वाधोभागाद्यसम्भवादितिभावः ॥ ५३ ॥

भा०टी०-पृथ्वीके गोलहोनेसे सर्वत्र अपने २ स्थानके ऊपर स्थित हुआ समझते-  
हैं; शून्य मध्यस्थित गोलहोने नीचाही क्या है? और उसमें ऊचाईही कहाँ है? ॥ ५३ ॥

नन्विष्यभूःसमादर्शाकाराप्रत्यक्षाकयंगोलाकारेत्यतआह-

अल्पकायतयालोकाःस्वात्स्थानात्सर्वतोमुखम् ॥

पश्यन्तिवृत्तामप्येतांचक्राकारांवसुन्धराम् ॥ ५४ ॥

जनाःस्वाधिष्ठितप्रदेशात्सर्वतःसर्वदिक्षु । अभिमुखंवृत्तांगोलाकारामेतां  
प्रत्यक्षापृथ्वीचक्राकारामण्डलाकारांसमापश्यन्ति । एवकारार्थेऽपिशब्दः ।  
तेनभूमेर्वस्तुतोगोलाकारत्वेऽपितदाकारेणादर्शनंमुकुराकारतयादर्शनंचन विरु-  
द्धम् । अत्रहेतुमाह । अल्पकायतयेति । ह्रस्वशरीरत्वेनेत्यर्थः । तथाच  
महतीभूस्तत्पृष्ठस्यस्यमनुप्यस्यातिह्रस्वस्याल्पदृष्टिप्रचाराद्गोलाकारतयानभा-  
सतेकिन्तुसममण्डलतयाभासतेगोलपृष्ठशर्ताशस्यसमत्वेनभानात् । अन्यथा  
मयमज्यायाधापसमत्वानुपपत्तिरितिभावः ॥ ५४ ॥

भा०टी०-छोटे शरीरवाले होनेसे लोग चारोंओर इस पृथ्वीको गोलाकाररूपसे  
देखते हैं ॥ ५४ ॥

अयनिरक्षादिदेशेषुमेरुव्यतिरिक्तान्यदेशेषुदिनरात्र्योर्मानंविशुभंरौरभ-  
गयोर्निरक्षदेशेषुभचक्रभ्रमणमाह-

सव्यंभ्रमतिदेवानामपसव्यंसुराद्विषाम् ॥

उपरिष्ठाद्भूगोलोऽयंव्यक्षेपश्चान्सुखःसदा ॥ ५५ ॥



अयंप्रत्यक्षोभगोलोनक्षत्राधिष्ठितमूर्तगोलोदेवानांमेरोरुत्तराग्रवर्तिनांसव्यम् ।  
पूर्वादिक्रममार्गेणेत्यर्थः ॥ भ्रमतिभ्रमपरिवर्तकरोतीत्यर्थः । दैत्यानांमेरोर्द-  
क्षिणाग्रवर्तिनामपसव्यंपूर्वादिदिग्व्युत्क्रममार्गेण । पूर्वोत्तरपश्चिमदक्षिणक्रमे-  
णेत्यर्थः । नक्षत्राधिष्ठितगोलैर्भ्रमति । व्यक्षेतिरक्षदेशेषु । जात्यभिप्रायेणैकव-  
चनम् । उपरिष्ठान्मस्तकोर्ध्वमध्यभागोभगोलःपश्चान्मुखःपश्चिमदिगभिमुखः  
सदानित्यंपरिभ्रमति । भगोलस्यध्रुवमध्यस्थत्वेनभ्रमणात् । तयोस्तत्रक्षि-  
तिजवृत्तस्थत्वाच्च ॥ ५५ ॥

भा०टी०—यह भूगोल देवताओंके निकट सव्यादिमें ( दक्षिणसे घाममें ) और भस्त्र-  
रोंके निकट अपसव्यादिमें और निरक्षमध्रुवोंके निकट मस्तकोर्ध्व मध्यभागमें पश्चिम  
दिशामें भ्रमण करता है ॥ ५५ ॥

अथनिरक्षेदिनरात्र्योर्मानंकथयन्नन्यत्रापितोन्यूनाधिकंमानंभवतीत्याह—

अतस्तत्रादिनंत्रिंशद्भ्रुवदिकंशर्वरीतथा ॥

हानिवृद्धीसदावामंसुरासुरविभागयोः ॥ ५६ ॥

अतोनिरक्षेमस्तकोर्ध्वभगोलोभ्रमतीतिकारणात्तत्रनिरक्षदेशेत्रिंशद्भ्रुवदिकं  
त्रिंशद्द्वितीमितंदिनस्यात् । शर्वरीरात्रिस्तथात्रिंशद्द्वितीपरिमितास्यात् । तत्-  
क्षितिजवृत्तस्यध्रुवद्वयसंलग्नतयागोलमध्यस्थत्वादिनरात्र्योस्तुल्यत्वंयुक्तमेवेति  
भावः । सुरासुरविभागयोर्जम्बूद्वीपसमुद्रादिदक्षिणदेशयोःसदाविषुवत्क्रमणा-  
तिरिक्तकालेक्षयवृद्धीदिनरात्र्योःप्रत्येकवामंव्यस्तंतथास्यात्तथाज्ञेयम् । एत-  
दुक्तंभवति । जम्बूद्वीपेदिनहासैरात्रिवृद्धिस्तदादक्षिणदेशेदिनरात्र्योःक्रमेण  
वृद्धिहानी । जम्बूद्वीपेदिनवृद्धौरात्रिहानिस्तदादक्षिणदेशेदिनरात्र्योःक्रमे-  
णहानिवृद्धी । एवंदक्षिणदेशेहानिवृद्धयोर्जम्बूद्वीपेवृद्धिहानीदिनेरात्रौवायथा-  
योग्यमिति । अत्रोपपत्तिः । तत्क्षितिजवृत्तस्यध्रुवसम्बन्धभावेनगोलमध्य-  
स्थत्वाभावादिनरात्र्योः सदाविषुवदिनव्यतिरिक्तेनतुल्यत्वंकिन्तुन्यूनाधिकत्वम-  
होरात्रस्यपट्टिघटिकात्मकत्वादिति ॥ ५६ ॥

भा०टी०—निरक्षदेशमें सदा तीस घड़ीका दिन और ३० घड़ीकी रात होती है ।  
सुरासुरविभागमें दिनरातके विपरीतरूपसे हानि वृद्धि होती है ॥ ५६ ॥

अथैतत्क्षोकोत्तरार्थेष्टाकाम्यांविशदयति—

मेपादौतुसदावृद्धिरुदगुत्तरतोऽधिका ॥

देवांश्चक्षपाहानिर्विपरीतंतथासुरे ॥ ५७ ॥

तुलादौद्युनिशोर्बामंक्षयवृद्धीतयोरुभे ॥

देशक्रान्तिवशान्नित्यंतद्विज्ञानंपरोदितम् ॥ ५८ ॥

मेपादौपद्भेददुत्तरगोलसूर्येसति । उत्तरतोपयोत्तरंसदायावदुत्तरगोले  
 देवांशेजम्बूद्वीपेऽधिकायथोत्तरमविकावृद्धिर्निरक्षदेशीयादिनेतुकाराद्यथोत्तरसूर्य-  
 स्योत्तरगमनेयथोत्तरदिनेवृद्धिः परमोत्तरगमनात्परावर्तते । यथोत्तरन्युनावृ-  
 द्धिरित्यर्थः । क्षपाहानीरात्रेरपचयः । चःसमुच्चये । आसुरेसमुद्रादिद-  
 क्षिणभागेतथादिनराभ्योःक्षयवृद्धीविपरीतव्यस्तम् । दिनेहानीरात्रौवृद्धिरि-  
 त्यर्थः । तुलादौपद्भेदक्षिणगोलसूर्येसतितथोर्जम्बूद्वीपसमुद्रादिदक्षिणभा-  
 गयोर्दिनराभ्योरुभेद्वेक्षयवृद्धीउपचयापचयौवामव्यस्तम् । अयमर्थः । ज-  
 म्बूद्वीपेदिनराभ्योरुत्तरगोलस्थवृद्धिक्षयक्रमेणक्षयवृद्धीस्तः । समुद्रादिदक्षि-  
 णभागेदिनराभ्योर्वृद्धिक्षयोस्तइति । ननुक्षयवृद्धयोःकियन्मितत्वमित्यतःपूर्वोक्तं  
 स्मारयति । देशक्रान्तिवशादिति । तद्विज्ञानंतयाःक्षयवृद्धयोर्ज्ञानंसङ्ख्या-  
 ज्ञानंनित्यमत्यहंदेशक्रान्तिवशात् । देशपलभाक्रान्तिरेतदुभयानुरोधात्पुरा-  
 र्वखंडरूपप्राधिकारे । क्रान्तिज्याविषुवद्भ्रात्रीक्षितिज्याद्वादशोद्धृता । त्रिज्या-  
 गुणाहोरात्रार्धकर्णात्ताचरजासवः ॥ तत्कार्मुकमित्यनेनदिनराभ्योरर्धमुक्तम् ।  
 तद्विगुणंदिनराभ्योरित्यर्थसिद्धम् । अत्रोपपत्तिः । निरक्षदेशेध्रुवद्वयपलमंक्षि-  
 तिजवृत्तंततउत्तरभागेस्वस्थानक्षितिजं स्वभूगोलमध्यस्थमुत्तरध्रुवादधोदक्षिण-  
 ध्रुवाच्चोच्चमित्यतउत्तरगोलैनिरक्षक्षितिजादधोदक्षिणगोलकर्णमितिपञ्चदशप-  
 टिकानिरक्षदेशादिनार्धक्षितिजान्तररूपचरेणगोलक्रमेणपुतहीनं दिनार्धराभ्यर्थं  
 चविपरीतम् । एयंदक्षिणभागेऽभीष्टदेशक्षितिजमुत्तरध्रुवादुन्नतंदक्षिणध्रुवान्नतमि-  
 तिनिरक्षक्षितिजांन्निरक्षक्षितिजंगोलक्रमेणोर्ध्वाधइत्युत्तरभागाद्यस्तम् ॥ ५७ ॥ ५८

भा०टी०—सूर्यमेपादिमें ( धर्कतक ) संवरण करनेसे देवांशमें क्रमानुसार दिनमान  
 वृद्धि और रात्रिमानकी हानि होती है, किन्तु असुरांशमें विपरीत होता है । तुलादिमें  
 दिवानिशि मान और क्षय वृद्धि विपर्यय होता है । क्षय वृद्धि देशकी क्रान्तिके वशात्  
 जैसा होता है वही सर्वोत्तम ज्ञान पूर्वमें ( २ अध्यायमें ) कह आवाहूँ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥

अथोक्तस्यावधिदेशंविबलुःप्रथमतदुपयुक्तानिक्रान्त्यंशयोजनान्याह—

भूवृत्तंक्रान्तिभागघ्नंभगणांशविभाजितम् ॥

अवाप्तयोजनैरकौव्यक्षाद्यात्युपरिस्थितः ॥ ५९ ॥

भूवृत्तंभूपरिधियोजनमानंप्राशुक्तमभीष्टक्रान्त्यंशंगुणितंद्वादशराशिभागैःप-  
 ष्ठयधिकशतत्रयमितैर्भक्तलब्धयोजनैः कृत्वासुर्येउपरिजाकाशेस्थितोवर्तमानो  
 दक्षिणतउत्तरतोवायातिगच्छति । क्रान्त्यभावेतुनिरक्षदेशोपयंवपरिभ्रमति ।  
 अत्रोपपत्तिः । निरक्षदेशान्मेरोरुत्तरदक्षिणाग्राभिमुखंसूर्यःक्रान्त्यंशेर्गच्छति ।  
 तद्योजनज्ञानंतुभगणांशैर्मवग्रहयनिरक्षदेशस्फुटभूपरिधियोजनानितदाक्रान्त्य-  
 शैःकानीत्यनुपातेनेत्युपपन्नम् ॥ ५९ ॥

मा०टी०-भूवृत्तको ( प०प०९ ) सूर्यक्रान्तिसे गुणकरके ३६० से भागकरनेपर जो योजन संख्या होगी निरक्ष देशसे तितने योजन दूर स्थित स्थानमें सूर्य मध्याह्नके समय मस्तकपर होगा ॥ ५९ ॥

अथदिनमानानयनगणितस्यावधिदेशज्ञानंश्लोकाभ्यामाह-

परमापक्रमादेवयोजनानिविशोधयेत् ॥

भूवृत्तपादाच्छेषाणियानिस्युयौजनानितैः ॥ ६० ॥

अयनान्तविलोमेनदेवासुरविभागयोः ॥

नाडीपष्ट्यासकृदहर्निशाप्यस्मिन्सकृत्तथा ॥ ६१ ॥

परमक्रान्तिभागाच्चतुर्विंशन्मितात् । एवंपूर्वोक्तरीत्यायोजनानिजातानि । भूपरिधेःपूर्वोक्तस्यचतुर्धांशात्परिवर्जयेत् । अवशिष्टानियानियस्तद्व्यामितानियोजनानिभवन्तितैर्योजनैर्देवासुरविभागयोरनिरक्षदेशादुत्तरदक्षिणप्रदेशयोर्दक्षिणोत्तरयोरित्यर्थः । अयनान्तउत्तरदक्षिणायनसन्धौकर्कादिस्थेसूर्येदक्षिणोत्तरायणसन्धौमकरादिस्थेसूर्येविलोमेनव्यत्यासेनसकृदेकवारंनाडीपष्ट्याषटीपष्ट्याहर्दिनमानंभवति । अस्मिन्नेतादृशदेशेतास्मिन्नेवायनसंख्यासन्नेकदेकवारंतथापष्टिषटीमित्तविलोमेनरात्रिर्भवति । अपिशब्दोदिनेनसमुच्चयार्थः । एतदुक्तंभवति । कर्कादिस्थेसूर्येनिरक्षदेशादुत्तरतयोजनान्तरितदेशेपष्टिषटीमित्तदिनंतदैवनिरक्षदेशादक्षिणतयोजनान्तरितदेशेपष्टिषटीमित्तारात्रिः । मकरादिस्थेसूर्येतादृशोत्तरभागेपष्टिषटीमित्तारात्रिर्दक्षिणभागेतादृशेपष्टिमित्तदिनमिति । अत्रोपपत्तिः । परमक्रान्तियोजनानिभूवृत्तचतुर्धांशयोजनेभ्योहीनानि । निरक्षदेशात्तन्मितयोजनान्तरितोयोदक्षिणोत्तरदेशस्तस्मान्मेरोर्दक्षिणोत्तरायक्रमेणपरमक्रान्तियोजनान्तरितम् । अतस्तत्रलंघांशश्चतुर्विंशतिःपलांशाश्चपदपष्टिरिति । तद्देशेक्रान्तिवृत्तानुकारंक्षितिजमित्ययनान्तेपञ्चदशषटीमित्तमहोरात्रवृत्तचतुर्भागखण्डंनिरक्षतद्देशक्षितिजयोरन्तरालरूपंचरमतउत्तरीत्यादिनार्धराम्पर्यवोक्तरीत्याययायोग्पर्यवृत्तिशतद्विगुणंपष्टिषटीमित्ततन्मानंगणितरीत्यापपन्नम् । युक्तंचैतत् । अयनान्ताहोरात्रवृत्तस्यैकस्यतस्क्षितिजप्रदेशेएकत्रैवसंलग्नत्वाद्द्विधासंलग्नत्वाभावात्प्रवहध्रुमितसूर्यपरिवर्तपूर्तिःपष्टिषटीभिर्दर्शनमदर्शनंयथायोग्यतद्गोलस्थित्याप्रत्यक्षसिद्धमेवेति ॥ ६० ॥ ६१ ॥

मा०टी०-सूर्यके परमापक्रमके अनुसार योजन, भूवृत्त योजन पादसे अलग करनेपर जो योजन रहते हैं निरक्षदेशसे तितने दूर अयनान्त दिनको देवासुर विभागमें विपरीतरूपसे दिनपक्ष ६० घटीका होता है ॥ ६० ॥ ६१ ॥

अथोक्तदिनरात्रिमानगणितंतदवधिदेशपर्यन्तंदक्षिणोत्तरमागयोनंग्रहप्राह-

तदन्तरेऽपि पृथगन्तेक्षयवृद्धीअहर्निशोः ॥

परतोविपरीतोऽयं भगोलः परिवर्तते ॥ ६२ ॥

तदन्तरेनिरक्षदेशोक्तावधिदेशयोरन्तरालदक्षिणोत्तरविभागदेशपृथगन्तेष-  
ष्टिपटीमध्येक्षयवृद्धीअपचयोपचयादुक्तरीत्यादिनराभ्योर्यथायोग्यंभवतः ।  
परतोऽवधिदेशादग्रिमदेशेदक्षिणोत्तरैर्द्वयदेवस्थाननिकटोऽयं प्रत्यक्षो भगोलो न-  
क्षत्राद्यधिष्ठितो मूर्तो गोलो विपरीतोऽवधिदेशान्तर्गतदेशसम्बन्धिगणितविरुद्धः  
परिवर्तते भ्रमति । तत्रोक्तरीत्यादिनराभ्योर्द्विदक्षयौ न भवत इत्यर्थः । त्रि-  
ज्याधिकाराच्चरानयनानुपपत्तेः । चरस्वरूपासम्भवाच्च ॥ ६२ ॥

भा० टी०-दोनों दिशाओं वल दूरताके मध्य ६० दण्डके मध्यमें दिन या रात घटता  
बढ़ता है तिसरे ऊपर दोनों स्थानोंमें विपरीत भावसे भूगोल परिभ्रमण करता है ॥ ६१ ॥

अथ विपरीतगोलस्थितिं श्लोकाभ्यां दर्शयति-

ऊने भूवृत्तपादे तु द्विज्यापक्रमयोजनैः ॥

धनुर्मृगस्थः सविता देवभागे न दृश्यते ॥ ६३ ॥

तथा च सुरभागे तु मिथुने कर्कटे स्थितः ॥

नष्टच्छायामहीवृत्तपादे दर्शनमादिशेत् ॥ ६४ ॥

द्विराशिज्यायायेकान्वयशास्तेषां योजनैः पूर्वावगतैर्भूपरिधिचतुर्थांशहीने कृ-  
ते सति । तुकारान्निरक्षदेशाद्यद्योजनात्तरिते देशे देवभाग उत्तरभागे धनुर्मकरराशि-  
स्थोर्कस्तद्देशवासिभिर्न दृश्यते । धनुर्मकरस्थोर्कतेषां रात्रिः सदा स्यादित्यर्थः ।  
असुरभागे निरक्षदेशादक्षिणप्रदेशे । चः समुच्चयार्थः । तुकारात्तद्योजनान्त-  
रितप्रदेशे मिथुने कर्कटकं राशौ स्थितोऽर्कस्तथा तद्देशवासिभिर्न दृश्यते । नष्ट-  
च्छायामहीवृत्तपादे । अर्धमाषाढाया भूच्छायायत्र तादृशे भूपरिधिचतुर्थां-  
शसूर्यस्य दर्शनं सदा कथयेत् । यत्र भूच्छायात्मिकारात्रिर्नास्ति तत्र दिनमित्य-  
र्थः । तथा च निरक्षदेशात्तद्योजनान्तरितोत्तरप्रदेशोर्कर्मिथुनस्योर्कं दृश्यते  
तद्योजनान्तरितदक्षिणप्रदेशे धनुर्मकरस्योर्कं दृश्यत इति फलितार्थः । अ-  
तएव । अंशयुद्धनवरसाः पर्लाशकायत्र तत्र विषये कदाचन । दृश्य-  
ते न मकरान्कामुर्कं किञ्चकिमिथुनौ सदा दितौ ॥ इति भास्कराचार्योक्तं स-  
ङ्गच्छते ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

भा० टी०-द्विराशिके अपक्रमगत योजन भूवृत्तपादसे वियोग करनेपर जो योजन  
होता है, तितनी दूर देवभागमें धनु वा मृगस्थित सूर्य कभी दिखाने नहीं देता । अमु-  
रभागमें वैसेही दूरस्थानसे मिथुनकर्कट स्थित सूर्य कभी दिखता नहीं । जिस स्थानमें  
पृथ्वीकी छाया नहीं है तहांपर सूर्यका दर्शन होता है ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

अथान्यत्रापिविपरीतस्थितिं श्लोकाभ्यां दर्शयति-

एकज्यापक्रमानीतैर्योजनैः परिवर्जितैः ॥

भूमिकक्षाचतुर्थांशेव्यक्षाच्छेषैस्तु योजनैः ॥ ६५ ॥

धनुर्मृगालिकुम्भेषु संस्थितोऽर्कौ न दृश्यते ॥

देवभागेऽसुराणां तु वृषाद्येभ्यश्चतुष्टये ॥ ६६ ॥

एकराशिज्यायाः क्रान्त्यंशेभ्योभूपरिधिचतुर्थांशेहीनेकृते सति निरक्षदेशादवशिष्टैर्योजनैः । तुकारादन्तरितदेशे देवभाग उत्तरभागे धनुर्मकरवृश्चिककुम्भराशिषु स्थितः सूर्यस्तद्देशवासिभिर्न दृश्यते । असुराणां दैत्यानां निरक्षदेशात्तद्योजनान्तरितदक्षिणभागे वृषादिके राशिचतुष्टये स्थितोऽर्कस्तद्देशवासिभिर्न दृश्यते । तुकारादुत्तरभागे वृषादिचतुष्टयस्थितोऽर्कस्तद्देशवासिभिर्न दृश्यते वृश्चिकदिचतुष्टयस्थितोऽर्कस्तद्देशवासिभिर्न दृश्यते इत्यर्थः । अतएव यत्र साद्रिगजवाजिसम्भितास्तत्र वृश्चिकचतुष्टयं न च । दृश्यते च वृषभाश्चतुष्टयं सर्वदा समुदितं हिलक्ष्यते ॥ इति भास्कराचार्योक्तं च सङ्गच्छते ॥ ६६ ॥

भा० टी०-एक राशिके अपक्रमगत योजन भवन्तु पादसे षट्ठांशेपर जा योजन होता है तिस दूरके स्थानसे देवभागमें वृश्चिक, धनु, मकर, कुम्भके स्थित सूर्य नहीं दीखते । तावत् स्थित असुरभागमें वृषादि चार राशिके सूर्य नहीं देखे जाते ॥ ६६ ॥

अथ शून्यराशिक्रान्त्यानीत योजनैर्भ्यो वगतमेव ग्रभागयोरपि स्थितिर्वैलक्षण्यमाह-

मेरौ मेपादिचक्रार्धे देवाः पश्यन्ति भास्करम् ॥

सकृदेवोदितं तद्दसुराश्च तुलादिगम् ॥ ६७ ॥

मेरादुत्तराग्रायस्थिता देवामेपादिचक्रार्धे मेपादिराशिषट्कोऽवस्थितमर्कसकृदेकवारम् । एवकारादनेकवारनिरासनिश्चयः । उदितमदर्शनानन्तरं मय मदर्शनविषयं निरन्तरं पश्यन्ति । असुरामेरुदक्षिणाग्रम्यादैत्याः । चोदेवेः समुच्चयार्थः । तुलादिराशिषट्कम्यंतद्दत्तमकृदुदितं निरन्तरं पश्यन्ति ॥ ६७ ॥

भा० टी०-मेरुस्थितदेवतायोग मेपादिचक्रार्द्धगत सूर्यं मदा द्वागते है और असुरलोग तुलादिगत सूर्यको तैसाही देखते हैं ॥ ६७ ॥

अथ निरक्षदेशादयनसन्ध्यां कियद्विधोऽर्जसंस्पर्शमर्कौ भवतितद्वाह-

भूमण्डलात्पञ्चदशे भागे देवेऽथवासुरे ॥

उपरिष्ठाद्भजत्यर्कः सौम्ययाम्यायनान्तगः ॥ ६८ ॥

देवउत्तरभागे । अयवासुरेदक्षिणभागे । निरक्षदेशाद्रुपरिधेः पंचदशे  
भागेतत्फलयोजनांतरितेदेशेक्रमेणसौम्ययाम्यायनान्तगउत्तरायणांतदक्षिणाय-  
नांतस्थितोऽर्कउपरिष्टादूर्ध्वव्रजतिपरिभ्रमति । ययागोलसंधौनिरक्षदेशेतया-  
त्रभागद्वयइतिफलितार्यः । अत्रोपपत्तिः । अयनांतस्थेपरमक्रांतिअतुर्विंशत्य-  
शास्तद्योजनानि । भूवृत्तक्रांतिभागव्रंभगणांशविभाजितम् । इत्यत्रचतुर्विंशति-  
मितगुणभगणांशमितहरीगुणेनापवर्त्यहारस्थानेपंचदशोतिभूमंडलात्पंचदशभा-  
गइत्युक्तमुपपन्नम् ॥ ६८ ॥

भा०टी०—भूवृत्तके पंचदश भाग दूर उत्तर अयनमें देवभागमें और दक्षिणायनमें अतु-  
रभागमें सूर्यके मस्तकके ऊपर होकर भ्रमण करते हैं ॥ ६८ ॥

अथनिरक्षदेशाद्रुपरिधिपञ्चदशभागपर्यन्तसूर्यस्पदक्षिणोत्तरतीगमनमुक्त्वा  
तच्छायागमनंप्रतिपादयति—

तदन्तरालयोश्छायायाम्योदक्सम्भवत्यपि ॥

मेरोरभिमुखंयातिपरतःस्वविभागयोः ॥ ६९ ॥

तदन्तरालयोर्निरक्षदेशात्पञ्चदशभागमध्यस्थितदक्षिणोत्तरदेशयोश्छाया-  
द्वादशांगुलशंकोर्मध्याह्नच्छायाभीष्टकालिकच्छायाप्रवादक्षिणाग्रमुत्तराग्रवासंभ-  
ति । एतदुक्तंभवति । निरक्षदेशात्पंचदशभागान्तरालोत्तरदेशोर्मध्या-  
न्नतांशानांदक्षिणत्वेछायाग्रमुत्तरम् । नतांशानामुत्तरत्वेछायाग्रंदक्षिणम् ।  
एवंनिरक्षदेशात्पञ्चदशभागान्तरालस्थितदक्षिणदेशेसूर्यस्थोत्तरस्थत्वे छायाग्रंद-  
क्षिणंदक्षिणस्थत्वेछायाग्रमुत्तरमिति । परतःपञ्चदशभागान्तरालदेशेस्वविभा-  
गयोर्दक्षिणोत्तरविभागयोर्मेरोरभिमुखंमेवर्कयोः सम्मुखंक्रमेणदक्षिणाग्रमुत्तरा-  
ग्रंयथास्यात्तथेत्यर्थः । छायायातिगच्छतिभवतीत्यर्थः । अपिशब्दःपूर्वाधोर्ध्वेन  
समुच्चयार्थकः ॥ ६९ ॥

भा०टी०—इन दोनोंके मध्यस्थित स्थानमें छाया दक्षिण या उत्तरमें स्थित होचकती  
है इतने ऊपर अर्ध २ भागमें छाया मेरुके सामने पड़ित होती है ॥ ६९ ॥

अथकथंपर्यंतिभुवनानि विभावयन्ति त्रिप्रभस्योत्तरं श्लोकान्यामाह—

भद्राश्वोपरिगः कुर्याद्भारतेतूदयंरविः ॥

रात्र्यर्धकेतुमालेतु कुरावस्तमयंतदा ॥ ७० ॥

भारतादिपुवर्षेषु तद्देवपरिभ्रमन् ॥

मध्योदयार्धरात्र्यस्तकालात्कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥ ७१ ॥

भद्राश्वर्षोपरिगतः सूर्योभरतवर्षेस्वोदयंकुर्यात् । तुकारात्भद्राश्वर्षे-

ध्यातृपांत् । तदातग्निन्यालेकेतुमालपपेभराचरुरौगुरुपपेभनमयस्यास्तं-  
 यांत् । तुफारादुक्तवर्षयोरन्तरालेदिनस्यगतंशेषपाराधेभतवधायोन्मंरुयादि-  
 त्यर्थः । जतिस्पृष्टदशग्रहणपयाभुतमिदंभर्ष्यकिञ्चित्सूक्ष्मदशग्रहणतुयमफोडि-  
 लद्धारोमफमिदपुराण्यन्तर्गतानित्छन्दयाध्यानितयानि । लद्धारुपेक्षम्य-  
 दौदयःस्यात्तदादिनार्धयमफोडिपुषाम् । अपस्तदासिद्धपुरोस्तफालःस्याद्रो-  
 मंकरात्रिपलंतदेष ॥ इतिभाम्पराचार्योक्तभूगोलउत्तनगराणाभूपरिधिचतु-  
 र्याशान्तरात्रात्मंगच्छते । अथभारतादिपुत्रिपुषपंसञ्ज्ञाभारतकेतुमालगुरु-  
 पपेपुतददद्राभयपोंपरिगपत् । एषफारात्तन्युनाधिफज्यवच्छेदःपरिभ्रमन्य-  
 रिभ्रमेणग्यस्वाभिमतस्यानोपरिस्थितिहृषन्सूर्यःप्रदक्षिणंयथास्यात्तथासव्यक-  
 मेणस्यस्यानादिप्रमणेतिपायत् । दत्तचतुर्पपेपुमध्यादयार्धरात्र्यस्तफालान्मध्या-  
 दौदयार्धरात्र्यस्तसञ्ज्ञान्फालान्नुयांत् । एतदुक्तंभवति । भारतवर्षोंपरिग-  
 तेऽपेभारतकेतुमालगुरुभद्राभयपेपुक्रमेणमध्याह्नसूर्योदयार्धरात्रास्ताःस्युः । के-  
 तुमालवपोंपरिगतेऽपेकेतुमालगुरुभद्राभभारतवपेपुक्रमेणमध्याह्नसूर्योदयार्ध-  
 रात्रास्ताः । गुरुवपोंपरिगतापेगुरुभद्राभभारतकेतुमालवपेपुक्रमेणमध्याह्न-  
 सूर्योदयार्धरात्रास्ताभवन्तीति ॥ ७० ॥ ७१ ॥

भा०टी०-जित एमय भद्राभमं मस्तकवर सूर्य होता है, तब भारतमें लंबोदयगत होता है, केतुमालमें रात्र्यर्द्ध ( आधीरात ) और गुरुवर्षमें भस्त्र प्रायः होता है । भारतादिवर्षमें वेछेही सूर्यभ्रमणके द्वारा मध्य, उदय, आधीरात, भस्त्रकाल आदिकार्योः प्रदक्षिण करते हैं ॥ ७० ॥ ७१ ॥

ननुप्रहाणांगतिसद्वावात्प्रतिदेश्याम्योत्तरयोर्ग्रहगमनंमतिक्रमणंचविलक्षणभास-  
 तांपरन्तुनक्षत्राणांगत्यभावात्प्रतिक्रमणभ्रमेणैकत्रायस्थानाभावेऽपिप्रतिदेशमेकरू-  
 पावस्थानंकुतोत्त । एवंध्रुवयोःपरिभ्रमस्याप्यभावात्सदासर्वत्रैकरूपावस्थान-  
 दर्शनापत्तिश्चेत्यतआह-

ध्रुवोन्नतिर्भचक्रस्यनतिमेरुंप्रयास्यतः ॥

निरक्षाभिमुखंयातुर्विपरीतेनतोन्नते ॥ ७२ ॥

मेरुमेरोरुत्तराग्रदक्षिणाग्रंवातदभिमुखंप्रयास्यतोगच्छतःपुरुषस्यध्रुवोन्नतिः  
 क्रमेणोत्तरदक्षिणयोर्ध्रुवयोरीन्ध्यंभवति । भचक्रस्यनक्षत्राधिष्ठितगोलमध्यभा-  
 गवृत्तस्यनतिःक्रमेणदक्षिणोत्तरयोर्नतत्वंभवति । निरक्षदेशाभिमुखंगच्छतः  
 पुरुषस्यनतोन्नतेपूर्वोक्तव्यस्तेभवतः । उत्तरभागस्यपुरुषस्यनिरक्षाभिमुखंगच्छ-  
 तःपूर्वोक्तस्थानापेक्षयोत्तरध्रुवस्यनतत्वंपूर्वस्थानापेक्षयाभचक्रस्योन्नतत्वम् । ए-  
 वंदक्षिणभागस्यपुरुषस्यनिरक्षाभिमुखंगच्छतःपूर्वस्थानापेक्षयादक्षिणध्रुवस्यन-  
 तत्वंभचक्रस्योन्नतत्वमिति ॥ ७२ ॥

भा०टी०-मेरुके सामने गमन करनेसे क्रमानुसार ध्रुवकी उन्नति और भचक्रकी नति दिखाई देती है और निष्पत्तिके सामने गमन करनेसे विपरीत दिखाई देताहै अर्थात् ध्रुवकी नति और भचक्रकी उन्नति दिखाई देती है ॥ ७२ ॥

अथकुतएवमित्यतः । कथंपर्येतिभगणःसग्रहोऽपकिमाश्रयः । इतिप्रश्रस्यो-  
त्तरंभचक्रभ्रमणवस्तुस्थितिमाह-

**भचक्रंध्रुवयोर्वद्धमाक्षिसंप्रवहानिलैः ॥**

**पर्येत्यजसंतन्नद्धाग्रहकक्षायथाक्रमम् ॥ ७३ ॥**

भचक्रंनक्षत्राधिष्ठितमूर्तगोलरूपंध्रुवयोर्दक्षिणोत्तरस्थितारयोर्वद्धन्नक्षत्राणि-  
बद्धंनियतवायुगतिनागोलाकारेणप्रतिबद्धंप्रवहानिलैःप्रवहवाय्वंशैः स्वस्वस्था-  
नस्थैराक्षिप्तंस्वस्वस्थानाभिघातंमांसदजसंनिरन्तरंपर्येति । पश्चिमाभिमुखं  
भ्रमतीत्यर्थः । ननुनक्षत्रचक्रंवायुनाभ्रमति । ग्रहास्त्वयोऽधःस्थाःसम्बन्धा-  
भावात्कर्षभ्रमन्तीत्यतआह । तन्नद्धाहिति । ग्रहार्णाशान्यादीनांकक्षामार्गावा-  
र्ध्वशङ्कपाभचक्रान्तर्गतकाशस्थायथाक्रममधोऽधस्तन्नद्धमहाप्रवहवायुगोल-  
स्थापितभचक्रेवायुसूत्रेणनिबद्धाअतोभचक्रेणसहभ्रमंति । तन्नस्याग्रहाजपि  
भ्रमन्तीतिकिंचिन्नम् । तथाचप्रवहवायुगोलमध्यस्थविषुवद्भुजपूर्वापरनिरक्ष-  
देशोर्ध्वयोर्भक्षितिजस्थत्वाद्भचक्रस्यमस्तकोपरिभ्रमणाच्चमेवमाभिमुखंप्रयातुर्ध्रु-  
वदक्षोभयति । ततआसन्नत्वाद्भचक्रंनतंभवति । ततोदूरत्वादितिसर्वं  
युक्तम् ॥ ७३ ॥

भा०टी०-दो ध्रुवमें बँधाहुआ भचक्र प्रवहवायुसे आक्षिप्त होकर सदा घूमता है  
और क्रमानुसार तिसमें बद्ध ग्रहकक्षा, भचक्रके साथ चलती रहती है ॥ ७३ ॥

अथपिच्यमासेनभवतीतिप्रश्रयोरुत्तरमाह-

**सकृदुद्गतमन्दार्धपश्यन्त्यर्कसुरासुराः ॥**

**पितरःशशिगाःपक्षंस्वदिनंचनराभुवि ॥ ७४ ॥**

यथादेवदैत्याएकवारमुदितंसूर्यसौरवर्षार्धपर्यन्तंपश्यन्ति । तथापितरश्चन्द्र-  
बिम्बगोलोर्ध्वस्थिताः । पक्षंपचदशतिथिपर्यन्तंपश्यन्ति । नराभूमौस्व-  
दिनपर्यन्तमर्कंपश्यन्त्यतः । पिच्यमासेनभवतिनाडीपष्ठचातुमासुपम् । इ-  
तिसर्वंयुक्तमतएव । विधूर्ध्वभागेपितरोवसन्तःस्वायःशुधादोधितिमामन-  
न्ति । पश्यन्तितेर्कनिजमस्तकोर्ध्वेदक्षेपतोऽस्माद्व्युदलंतदैवाम् ।  
भार्धान्तरत्वान्नविधोरधःस्थंतस्मान्निशीथःखलुपौर्णमास्याम् । कृष्णेरविः  
पक्षदलेभ्युदेतिशुक्लेस्तमेत्यर्थतएवसिद्धम् । इतिमास्कराचार्येणविस्तार्योक्तं  
सङ्गच्छते ॥ ७४ ॥



भा०टी०-देवता और असुरलोक जैसे एकवार उदय हुए सूर्यको आधार देखते हैं । पितृगण चन्द्रस्थित होनेके कारण पक्षभरतक और पृथ्वीके आदमी सारे दिन सूर्यको देखते हैं ॥ ७४ ॥

अयमसङ्गादूर्ध्वस्थस्याल्पभगणानामधः स्थस्याधिकभगणानां युक्त्या प्रतिपादनाय प्रथमं कक्षाया ऊर्ध्वाधः क्रमेण महदल्पत्वं तत्र स्थभागानां महदल्पमदेशत्वं चाह-

**उपरिस्थस्य महती कक्षाल्पाधः स्थितस्य च ॥**

**महत्या कक्षया भागमहान्तोऽल्पास्तथा लपया ॥ ७५ ॥**

ऊर्ध्वस्थग्रहस्य कक्षावायुवृत्तमार्गरूपामहती महापरिधिप्रमाणा । अधःस्थस्य ग्रहस्य कक्षाल्पाल्परिधिप्रमाणा । चोनिश्चयार्थे । लघुकक्षाणां महाकक्षान्तर्गतत्वेन महाकक्षाणां चान्तर्गतलघुकक्षात्वेनोर्ध्वाधःस्थयोर्महदल्पपरिधिके कक्षे । अन्यथोक्तस्वरूपानुपपत्तेः । एवं महतिवृत्तपरिधौ द्वादशराशिभागानां समत्वेनाङ्कने भागा एकैकभागप्रदेशमहत्या कक्षया कृत्वामहान्तो बहुस्थलात्मकालघुनिवृत्तेतदङ्कने तथा भागा अल्पया कक्षया कृत्वाल्पा अल्पस्थलात्मकाः क्रमेणैकैकभागप्रमाणमधिकाल्पनसमंचक्रांशपूर्त्यनुपपत्तेरिति तात्पर्यम् ॥ ७५ ॥

भा०टी०-ऊपर स्थित हुई कक्षा बड़ी है, नीचे स्थित हुई कक्षा अल्प है, तिसकारणसे कक्षागत अंश बृहत् और अल्प होते हैं ॥ ७५ ॥

अथोर्ध्वाधः क्रमेण ग्रहभगणभोगकालयोर्महदल्पत्वमाह-

**कालेनाल्पेन भगणं भुङ्क्तेऽल्पभ्रमणाश्रितः ॥**

**ग्रहः कालेन महता मण्डले महति भ्रमन् ॥ ७६ ॥**

अल्पभ्रमणाश्रितः । अल्पभ्रमणपरिधिमानं यस्याः साल्पभ्रमणाधः स्थकक्षा । तत्स्यो ग्रहोऽल्पेन समयेन भगणं द्वादशराश्यात्मकं भुङ्क्तेऽतिक्रमते । महति मण्डले । ऊर्ध्वस्थकक्षायामित्यर्थः । भ्रमन् गच्छन् महता बहुना समयेन द्वादशराशिनभुङ्क्ते । वक्ष्यमाणयोजनगतेरभिवृत्तत्वात् ॥ ७६ ॥

भा०टी०-अल्पकक्षास्थित ग्रह अल्पकालमें भगणको भोग करता है । और महत्कक्षा स्थित ग्रह दीर्घकालमें भोग करता है ॥ ७६ ॥

अथात एवोर्ध्वाधः क्रमेण ग्रहयोर्मगणास्तुल्यकालेल्पावहवो भवन्तीति सोदाहरणमाह-

**स्वलपयातो बहुभुङ्क्ते भगणाञ्छीतदीधितिः ॥**

**महत्या कक्षया गच्छंस्ततः स्वल्पं शनैश्चरः ॥ ७७ ॥**

स्वलपप्रमाणया कक्षया । तुकारादतिक्रमं श्रोत्रो बहुप्रमाणान् भगणान् बहुवारं

द्वादशराशीनित्यर्थः । भुंक्ते । महाप्रमाणयांकक्षयागच्छञ्छनिस्ततश्चन्द्रास्व-  
ल्पभगणमल्पप्रमाणाभगणान् । जात्यभिप्रायेणैकवचनम् । अल्पवारंद्वादश-  
राशीन्भुंक्ते । अतएवशनैश्चरइति ॥ ७७ ॥

भा०टी०-एक समयके मध्यमें स्वल्प कक्षागत चंद्रमा बहुतसे भगण भोगताहै;  
परन्तु शनिकी कक्षाके महत्त्ववशसे भगण अल्प होते हैं ॥ ७७ ॥

अयदिनाव्दमासहोराणामधिपानसमाकुतः । इतिप्रशस्योत्तरंश्लोका-  
भ्यामाह-

मंदादधःक्रमेणस्युश्चतुर्थादिवसाधिपाः ॥

वर्षाधिपतयस्तद्वत्तृतीयाश्चप्रकीर्त्तिताः ॥ ७८ ॥

ऊर्ध्वक्रमेणशशिनोमासानामधिपाःस्मृताः ॥

होरेशाःसूर्यतनयादधोऽधःक्रमतस्तथा ॥ ७९ ॥

शनेःसकाशादधः 'कक्षाक्रमेणचतुर्यसङ्ख्याकाग्रहादिनाधिपतयोवारिश्चरा  
भवन्ति । यथाशनिरविचन्द्रभौमबुधगुरुशुक्रादितितत्क्रमः । वर्षस्यपष्टयधिकश-  
तत्रयदिनात्मकस्यस्वामिनस्तद्वन्मन्दादधःक्रमेणतृतीयसङ्ख्याकाग्रहाऽक्ताः ।  
चःसमुच्चयार्थे । तत्क्रमश्चयथाशनिभौमशुक्रचन्द्रगुरुसूर्यबुधाइति । चन्द्रास्व-  
काशादूर्ध्वकक्षाक्रमेणग्रहामासानांविंशदिनात्मकानांस्वामिनःकथिताः । तत्क्र-  
मश्चचन्द्रबुधशुक्रविभौमगुरुशनयइति । शनेःसकाशादधःक्रमशः । अधःक्रमे-  
णहोरेशाः । होरेतिलग्रभगणस्यचार्थम् । इतिपञ्चदशभागात्मकहोराणादिने  
द्वादशराशौद्वादशैत्यहोरात्रेचतुर्विंशतिहोराणामित्यर्थः । होरासार्धद्विना-  
डिका । इतिपष्टिपट्टिकामकंऽहोरात्रे । चतुर्विंशतिहोराणामित्यन्ये । स्वामि-  
नस्तथामासेश्चरवदभ्यर्वाहिताःकथिताः । यथातत्क्रमः शनिगुरुभौमरविशुक्र-  
बुधचन्द्रादिति । अत्रशनेःसर्वाध्वस्यत्वाच्चन्द्रस्यसर्वाध्वस्यत्वात्ताभ्यामधः-  
ध्वक्रमःक्रमेणोक्तः । अन्यग्रहस्यावधित्वाभ्युपगमेविनिगमनाविरहापत्तेः । नतु  
शनेराद्यावधित्वेनसष्ट्यादौदिनवर्षहोराणांस्वामित्वं नवान्यन्द्रस्याद्यावधित्वेन-  
सष्ट्यादौमासेशत्वपूर्वखण्डोक्तानीततदीशैर्विरोधापत्तेः । अत्रोपपत्तिः । होरा-  
रूपलभानांक्रान्तिवृत्तेऽधःक्रमेणमेषादीनांसम्भवादूर्ध्वकक्षातोऽधः क्रमेणहोरेश-  
त्वंयुक्तम् । एवमहोरात्रेचतुर्विंशतिहोराःसप्ततष्टास्रयोहोरेशागताः । चतुर्यो  
होरेशोद्वितीयदिनमारम्भेसप्तमयमहोरेशत्वाद्द्वितीयदिनेशः । एवमुत्तरत्रा-  
पि एवमेतदारक्रमेणसावनवपत्रयोवाराइतिपूर्ववपेशादगिमवपेशोऽधःकक्षा-  
क्रमेणतृतीयउत्तरोत्तरम् । एवंसावनमासेदीवारिवारक्रमेणमासेश्चरस्याधिपरा-

वितिकक्षोर्ध्वक्रमेवारक्रमेणैकान्तरितत्वात्कक्षोर्ध्वक्रमेण मासेश्वरउत्तरोत्तरमित्युपपन्नमन्दादित्यादिश्लोकद्वयम् ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

भा०टी-शनिसे नीचेके वृत्तमें गयाहुआ क्रमशः चौथाग्रह दिनका स्वामी और तीसरा ग्रह वर्षाधिपति है ॥ ७८ ॥ चंद्रमासे क्रमानुसार ऊपर गयेहुए मासके स्वामी हैं । शनिसे क्रमानुसार नीचेको गयेहुए ग्रह होपधिपति हैं ॥ ( होप=२ १/२ दण्ड ) ॥ ७९ ॥

अथग्रहक्षकाःकिमात्राः । इतिप्रश्नस्योत्तरंविबक्षुः प्रथमनक्षत्राणांक्षामानमाह-

भवेद्भ्रमणक्षतिग्मांशोभ्रमणपष्टिताडितम् ॥

सर्वोपरिष्ठाद्भ्रमतियोजनैस्तैर्भ्रमण्डलम् ॥ ८० ॥

सूर्यस्यभ्रमणक्षतिपरिधिमानंयोजनात्मकम् । खखार्धैकसुरार्णवाः । इतिवक्ष्यमाणपष्टागुणितसंज्ञकक्षत्राणांक्षानक्षत्राधिष्ठितगोलस्यमध्यवृत्तंस्यात् । तैर्नक्षत्रक्षतिमैतैर्योजनैर्भ्रमण्डलंनक्षत्राधिष्ठितगोलमध्यवृत्तंसर्वोपरिष्ठाच्चन्द्रादिसप्तग्रहेभ्य उपरिदूरंभ्रमतिभूगोलादभितःपरिभ्रमति । अत्रोपपत्तिः । नक्षत्राणांगत्यभावाच्छनेरप्यत्यूर्ध्वनक्षत्रमण्डलंतत्रसूर्यगत्यासूर्यक्षतादानक्षत्रगत्यभावेऽप्येककलागतिकल्पनयानुपातान्यथानुपपत्तितया । कल्प्योहरोरूपमहाराराशेः । इतीच्छाहासेफलवृद्धचपेक्षितत्वाद्यस्तानुपातोलायवासूर्यगतिःपष्टिकलाभिताचभगवताकृता । नक्षत्रगतेरभावाच्चेतिपष्टिताडितमित्युपपन्नम् ॥ ८० ॥

भा०टी-सूर्यकी कक्षाको ६० से गुण करनेपर भ्रमण होती है । वह सबके ऊपर भ्रमण करती है ॥ ८० ॥

अथग्रहक्षणांमानज्ञानार्थमाकाशक्षामानम् । कियतीतत्करप्राप्तिः । इतिप्रश्नस्योत्तरमाह-

कल्पोक्तचन्द्रभगणागुणिताःशशिकक्षया ॥

आकाशक्षसाज्ञेयाकरव्याप्तिप्रतियारवेः ॥ ८१ ॥

कल्पोक्तचन्द्रभगणाः । एतेसहस्रगुणिताःकल्पेस्युर्भगणादयः । इत्युक्त्या-गुगचंद्रभगणाःसहस्रगुणिताःकल्पचन्द्रभगणाइत्यर्थः । चन्द्रक्षयास्त्रयाच्चिदिदहनाइतिवक्ष्यमाणयागुणितासातन्मिताकाशक्षतिपरिधिरूपाज्ञेया । धीमतेतिशेषः । नन्वनन्ताकाशस्यकथंपरिधिरित्यतआह । करव्याप्तिरितिसूर्यस्फिरणप्रचारस्तथाकाशक्षतिपरिमितइत्यर्थः । तथाचयदेशावच्छेदेनसूर्यस्फिरणप्रचारस्तदेशच्छिन्नाकाशगोलस्यब्रह्माण्डकटाहान्तर्गतस्यपरिधिमानंसम्भवत्येवेतिभावः । अत्रोपपत्तिः । समनन्तरमेवयद्गणभक्ताखक्षातस्यक-

क्षास्यादित्युक्तेर्भगणकक्षाघातः स्वकक्षासिद्धा । अतश्चन्द्रभगणकक्षयोर्घातः  
स्वकक्षातुल्यएवेतिदिक् ॥ ८१ ॥

भा० टी०—एक कल्पमें चन्द्रमाके भगण चंद्रकक्षासे गुण किये आंय तो आकाशकक्षा  
होती है, तितनी दूरतक सूर्यकी किरणें व्याप्त हैं ॥ ८१ ॥

अथग्रहाणांकक्षानयनंयोजनमत्यानयनंचाह—

सैवयत्कल्पभगणैर्भक्तातद्भ्रमणंभवेत् ॥

कुवासैर्विभज्याह्नःसर्वेषांप्रागतिः स्मृता ॥ ८२ ॥

सार्ककरव्याप्तिरूपाकाशकक्षायत्कल्पभगणैर्यस्यकल्पभगणैर्भक्ताफलंतस्य  
कक्षाभवेत् । एवफारोनिश्चयार्थे । स्वकक्षाकल्परविसावनैर्भक्ताप्राप्तफलं  
सर्वेषामुक्तभगणसम्बन्धिनाग्रहादीनामहोदिवसस्यदिनसम्बन्धिनीत्यर्थः । प्रा-  
गगतियोजनात्मिकाकायिता । अत्रोपपत्तिः । कल्पभगणकक्षाघातरूपाकाशक-  
क्षाकल्पभगणभक्ताकक्षास्यादेव । कल्पेस्वकक्षामितयोजनानिग्रहः क्रामती-  
तिकल्परविसावनदिनैराकाशकक्षामितयोजनानितदैकरविसावनदिनैरकानी-  
त्यनुपातेनपूर्वगतियोजनात्मिकाप्रत्यहंतुल्येत्युपपन्नम् ॥ ८२ ॥

भा० टी०—उस कक्षाको ग्रहोंके कल्प भगणसे भाग कियाजाय तो स्वकक्षा होगी ।  
कक्षाको कुविनसे भाग कियाजाय तो सबकी प्रात्यहिक प्राग्गति होगी ॥ ८२ ॥

अथयोजनात्मकगतेःकलात्मकगतिस्वीयामाह—

भुक्तियोजनजासङ्ख्यासेन्दोर्भ्रमणसङ्गुणा ॥

स्वकक्षाप्तातुसातस्यतिथ्याप्तागतिलितिकाः ॥ ८३ ॥

गतियोजनोत्पन्नायासङ्ख्यासासङ्ख्याचन्द्रस्यभ्रमणसङ्गुणाकक्षयागुणिता-  
स्वकक्षयाप्ताभिमतग्रहस्यकक्षयाभक्तासाफलरूपातिथ्याप्तापञ्चदशभक्ता । तु-  
कारात्फलंतस्याभिमतग्रहस्यगतिकलाभवन्ति । अत्रोपपत्तिः । कक्षायोज-  
नैश्चकलास्तदागतियोजनैःकाइत्यनुपातेनगतिकलाः । तत्रापिचन्द्रकक्षार्प-  
ञ्चदशभक्ताश्चकलाइतिचक्रकलास्वरूपंभूतमित्युपपन्नम् ॥ ८३ ॥

भा० टी०—भुक्ति योजन चन्द्र कक्षासे गुणकरके स्वकक्षासे भागकरके पर गतिकला  
होगी ॥ ८३ ॥

अथकिमुत्सेधाइतिप्रश्नस्योत्तरमाह—

कक्षाभूकर्णगुणितामहीमण्डलभाजिता ॥

तत्कर्णाभूमिकर्णानाग्रहौच्च्यंस्वदलीकृताः ॥ ८४ ॥

ग्रहाणांयोजनात्मिकाकक्षाभूकर्णेप्रयोजनानिशतान्यष्टौभूकर्णोद्विगुणानीत्यु-  
क्तभूयासेनषोडशशतेनगुणिताभूपरेधिनातद्वगतेनभक्ताफलंतस्याः कक्षायाः

कर्णाव्यासाभवन्ति । एतेभूव्यासेनहीनाअर्धिताःसन्तःस्वगृहीतव्याससम्बन्धिग्रहौच्च्यग्रहस्योच्चताभूमेःसकाशाद्भवति । अत्रोपपत्तिः । भूपरिधिना भूव्यासस्तदाकक्षायोजनैः कइत्यनुपातेनकक्षाव्यासास्तेऽर्धिताः कक्षाव्यासार्धं भूगर्भकक्षापरिधिप्रदेशान्तरालरूपंभूपृष्ठात् तदन्तरज्ञानार्धंभूव्यासाधेनहीनंभूपृष्ठात् कक्षौच्च्यंतत्रकक्षाव्यासाभूव्यासोनाअर्धिताःकृताः । उभयथासमत्वात् । कक्षौच्च्यमेवग्रहौच्च्यग्रहस्यतत्राधिष्ठानादिति । एतेनसिद्धग्रहौच्च्येभ्यःपरस्परान्तरज्ञानंसुगममिति । किमन्तरादितिप्रशस्योत्तरंस्वतःसिद्धमेवेतिदिक् ॥ ८४ ॥

भा०टी०-स्वकक्षाको भूकर्णसे गुणकरके भूवृत्तद्वारा भागकरनेपर स्वकक्षाकर्ण होगा तिसरे भूकर्णको वियोग करके दोसे भाग करनेपर पृथ्वीसे दूरताका निर्णय हो जायगा ॥ ८४ ॥

अथोर्ध्वक्रमेणसिद्धाःकक्षाविवक्षुःप्रथमचन्द्रस्यकक्षांबुधशीघ्रोच्चकक्षांचाह-

खत्रयाब्धिद्विदहनाःकक्षातुहिमदीधितेः ॥

जशीघ्रस्याङ्कुखद्वित्रिकृतशून्येन्दवस्ततः ॥ ८५ ॥

चन्द्रस्यकक्षासहस्रगुणितसिद्धरामाः । तुकारादागमप्रामाण्येनाङ्गीकार्य । अन्यथान्योन्याश्रयापत्तेस्ततश्चन्द्रादूर्ध्वबुधशीघ्रोच्चस्यकक्षानवखदन्तवेदादिशः । यद्यपिबुधशीघ्रोच्चमाकाशेप्रत्यक्षेनेतितत्कक्षोक्तिरयुक्तातथापिबुधशीघ्रोच्चभगणानीतकक्षायांगन्यनुरोधेनचन्द्रोर्ध्वगायांबुधोभ्रमति । पूर्वसूर्यशुक्रेन्दुजेन्दवः । इतिक्रमोक्तेः । अन्यथाभगणैक्यादेककक्षायांरविबुधशुक्राणामवस्थितौ मण्डलभङ्गापत्तिरितिसूचनार्थमुक्ता ॥ ८५ ॥

भा०टी०-चं ३२४०००, बु०शी चन्द्रसे १०४३२०९, ॥ ८५ ॥

अथशुक्रशीघ्रोच्चस्यकक्षांसूर्यबुधशुक्राणामभिन्नांकक्षांचाह-

शुक्रशीघ्रस्यसप्ताग्रिरसाब्धिरसपड्यमाः ॥

ततोऽर्कबुधशुक्राणांखस्वार्थेकसुरार्णवाः ॥ ८६ ॥

तदूर्ध्वशुक्रशीघ्रोच्चस्यकक्षाद्वित्र्यङ्कुवेदपट्टसपक्षाःशुक्रावस्थानसूचनार्थमुक्ता । ततस्तदूर्ध्वसूर्यबुधशुक्राणांभगणैक्यादभिन्नाकक्षाखस्वपञ्चभूदेवाध्ययः । यद्यपिबुधशुक्रयोःसूर्याधःस्यत्वात्केवलंसूर्यकक्षैववक्तुमुचिततथापिकक्षयैकोभगणस्तदाकल्परविसावनदिनैःसकक्षामितयोजनानितदाहर्गणेनकानीत्यनुपातागतयोजनैःकइत्यनुपातेनसूर्यबुधशुक्राणामभिन्नत्वसिद्ध्यर्थंबुधशुक्रयोरप्युक्ता । अन्यथासमत्वानुपपत्तेरिति ॥ ८६ ॥

भा०टी०-शु०शी, बु०शीसे २, ६६४, ६३७ । सूर्यः बु, शु मय्य ४३३१५०० ॥ ८६ ॥

अथ भौमस्य कक्षांचन्द्रमन्दोच्चस्य कक्षांचाह-

कुजस्याध्यङ्गशून्याङ्कपट्टवेदेकमुजंगमाः ॥

चन्द्रोच्चस्य कृताष्टाब्धिवसुद्भिन्त्यष्टवह्नयः ॥ ८७ ॥

भौमस्य । अपिशब्दात्सूर्यादूर्ध्वकक्षानवसनवपडिन्दसर्पाः । चन्द्रमन्दोच्च-  
स्य कक्षावेदाहिवेदसर्पक्षरामनागरामाः इयमप्याकाशेन दृश्यातथापि गतयोज-  
नैश्चन्द्रोच्चज्ञानार्थोक्ता ॥ ८७ ॥

मा० टी०-म ८, १४६९०९ । चन्द्रोच्च ३८, ३२८, ४८४ ॥ ८७ ॥

अथ गुरुराहोः कक्षे आह-

कृतर्तुमुनिपञ्चाद्विगुणेन्दुविपयागुरोः ॥

स्वर्भानोर्वेदतर्काष्टद्विशैलार्थस्वकुञ्जराः ॥ ८८ ॥

बृहस्पतेर्भौमाच्चन्द्रोच्चादूर्ध्वकक्षावेदाङ्गमुनिपञ्चस्वररामचन्द्रशराः । राहोः  
कक्षावेदाङ्गजयमसतपञ्चाशीतयः । इयमदृश्यापिराहोर्गतियोजनैर्ज्ञानार्थमुक्ता ।  
अत्रापि पातस्य चक्रशुद्धत्वमवधेयम् ॥ ८८ ॥

मा० टी०-बृह ५१; ३७४, ७६४ । राहु ८०, ५७२, ८६४ ॥ ८८ ॥

अथ शनैः कक्षानक्षत्राधिष्ठितमूर्तगोलमध्यकक्षांचाह-

पञ्चबाणाक्षिनागर्तुरसाधर्काः शनेस्ततः ॥

भानोरविखशून्यांकवसुरन्ध्रशराधिनः ॥ ८९ ॥

ततो बृहस्पतेराहोर्वोर्ध्वशनेः कक्षापञ्चपञ्चष्टपद्मसप्ततार्काः । नक्षत्राणां  
गोलमध्ये कक्षाशनेरूर्ध्वद्वादशनवशताष्टनवतितत्त्वानि । यद्यपि । भवेद्वै कक्षा-  
तीक्ष्णां शोभनं मणं पट्टिताहितम् ॥ इत्यनेन भूकक्षायाद्वादशांतरितत्वा-  
द्युक्तत्वं तथापि सैव यत्कल्पभगणैरित्यनेन सूर्यकक्षायाऽऽत्क्याद्वादशाधोऽन्यस्य  
निबन्धनत्वागोऽपि भूकक्षार्यभगवता गृहीतत्वाददोषः । एतेनाधोऽन्यस्य सार्ध-  
न्यूनत्वेन त्यागोऽर्थाभ्यधिकत्वेनोर्ध्वमेकाधिकग्रहणं कक्षानिबन्धेन कृतमिति सूचि-  
तम् ॥ ८९ ॥

मा० टी०-शनि १२७, ६६८, २५९ । भूकक्षा २५९, ८९०, ०१२ ॥ ८९ ॥

ननु चन्द्रकक्षायाऽजागमनप्रामाण्येनाङ्गीकारे सर्वकक्षाणामागमप्रामाण्यापत्त्या  
सैव यत्कल्पभगणैर्भक्तातद्भ्रमणं भवेत् । इति कक्षानयनं व्यर्थम् । अन्यथा-  
काशकक्षानानासम्भवापत्तेरित्यत आकाशकक्षैवागमप्रामाण्येनाङ्गीकार्येति वस-  
न्ततिलक्याह-

खव्योमसत्रयससागरपट्कनागव्योमाष्टशून्ययमरूपनगा-

ष्टचन्द्राः ॥ ब्रह्माण्डसम्पुटपरिभ्रमणंसमन्तादभ्यन्तरेदिनक  
रस्यकरप्रसारः ॥ ९० ॥

वेदाङ्गाष्टाशीतिनखभूसप्तधृतयः प्रयुतगुणितायोजनानि पूर्वार्धोक्तानि । ब्र-  
ह्माण्डसम्पुटपरिभ्रमणंब्रह्माण्डगोलस्यपरिधिः । कल्पभगणकक्षाहतित्वेनाका-  
शकक्षायाः पूर्वस्वरूपोक्तेरिति न पौनरुक्त्यम् । अभ्यन्तरे ब्रह्माण्डगोलान्तःसूर्य-  
स्याभितःकिरणानां प्रसारः सूर्यकिरणप्रचारदेशस्य परिधिस्तत्तुल्यः । एतेन ब्र-  
ह्माण्डगोलान्तःपरिधिर्नवाह्यइति सूचितम् ॥ ९० ॥

भा० टी०-ब्रह्माण्डकी कक्षा १८०१२०८०८६४००००००० योजने इसके मध्यमें सूर्यकी  
किरणोंका विस्तार है ॥ ९० ॥

अथाग्रिमग्रन्यस्यासङ्गतित्वपरिहारार्थमध्यायसमार्तिफाक्किकयाह-

इतिसूर्यसिद्धान्ते भूगोलाध्यायः ॥ १२ ॥

इति भिन्नछन्दसाप्रारब्धप्रसङ्गः समाप्तइत्यर्थः । पूर्वखण्डे ग्रन्थैकदेशस्याधि-  
कारसञ्ज्ञाकृता । उत्तरखण्डे ग्रन्थैकदेशस्याध्यायसञ्ज्ञाभिन्नप्रसङ्गवशात्कु-  
तैति ध्येयम् ।

रङ्गनाथेन रचिते सूर्यसिद्धान्तटिप्पणे ॥

उत्तरार्धे समाप्तोऽयं भूगोलाध्यायसञ्ज्ञकः ॥

इति श्रीसकलगणकसारवंभौमवल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथविरचिते गूढार्थप्र-  
काशके उत्तरखण्डे भूगोलाध्यायः पूर्णः ॥ १२ ॥

द्वादश अध्याय समाप्त ॥ १२ ॥

त्रयोदशोऽध्यायः ।

अथ पुनर्मुनीन् श्रोतुं न प्रतिश्लोकाभ्यामाह-

अथ गुप्तेशु चोद्देशे स्नातः शुचिरलङ्कृतः ॥

सम्पूज्य भास्करं भक्त्या ग्रहान् भान्यथ गुह्यकान् ॥ १ ॥

पारम्पर्योपदेशेन यथाज्ञानं गुरोर्मुखात् ॥

आचार्यः शिष्यवो धार्य सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ २ ॥

अथशब्दोमङ्गलार्थः । द्वितीयोयशब्दःपूर्वोक्तानन्तर्यार्थकः । गुह्येहसि  
 शुचौपवित्रेदेशेस्थानआचार्यःसूर्याशपुरुषोमयासुराध्यापकः । स्नातःकृतस्नानः  
 शुचिःशुद्धमनाः । अलङ्कृतोहस्तकर्णकण्ठादिभूषणभूषितः । निश्चिन्त-  
 त्वद्योतकमिदंविशेषणम् । अन्यथाग्रहादिव्यवहारादिन्याकुलतयामनस्यैर्यानु-  
 पपत्तेः । भास्करंश्रीसूर्यस्वोपजीव्यंभक्त्याराध्यत्वेनज्ञानरूपयासम्पूज्यनम-  
 स्कारस्तुतिविषयंकृत्वाग्रहानचन्द्रादिग्रहान्।सूर्यस्यपृथगुद्देशःप्राधान्यज्ञानार्थम् ।  
 भानिनक्षत्राणिराशांश्वगृह्यकान्यक्षादीन्सुद्रेदेवताःसम्पूज्य । समुच्चयार्थकश्चो-  
 त्तानुसन्धेयः । गुरोःसूर्यस्यमुखाद्ददनारविन्दात् । पारम्पर्योपदेशेनसूर्येण  
 मुनीन्प्रत्युक्तं मुनिभिःसूर्याशपुरुषंप्रत्युक्तमितिपरम्परयाकथनेन । वस्तुतस्तु ।  
 शिष्यस्याग्रहोत्पादनार्थज्ञानेतिगोप्यत्वसूचनमेतदुक्त्याकृतम् । कथमन्यथा  
 सूर्याज्ञातांशपुरुषोमयासुरंप्रत्यवदद्भूरस्थमुनीन्प्रतिकथनउच्यतेऽर्कःस्वांशपुरुषंप्र-  
 तिकथनेऽनुद्यतःकुतःकारणाभावाच्च । यथास्वशक्त्यायादृशज्ञानपूर्वोक्तमवग-  
 त्तंशिष्यबोधार्थमयासुरस्याभ्रमज्ञानोत्पादनार्थं सर्वप्रागध्यायोक्तंप्रत्यक्षदर्शिवा-  
 न्प्रत्यक्षं दर्शितवानित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥

भा०टी०-शुभ, पवित्रतायुक्त स्थानमें सजकर बैठ कर आ प्रत्यक्षदर्शी आचार्य, रवि, ग्रह  
 नक्षत्र और शुद्ध क लीगोंका पूजन करनेके पीछे शिष्यपरम्पराकरके जो गुरुमुखसे  
 सुनाया, वह सब शिष्यको समझानेके लिये ॥ १ ॥ २ ॥

कथं दर्शितवानिति मयासुरंप्रत्युक्तसूर्याशपुरुषवचनस्यानुवादेसूर्याशपुरुषोम-  
 यासुरंप्रतिगीलबन्धोद्देशतदुपक्रमंचल्लोकाभ्यामाह-

भूभगोलस्यरचनांकुर्यादाश्चर्यकारिणीम् ॥

अभीष्टं पृथिवीगोलं कारयेत्त्वानुदारवम् ॥ ३ ॥

दण्डं तन्मध्यगं रोरुभयत्र विनिर्गतम् ॥

आधारकक्षाद्वितयंकक्षावैषुवती तथा ॥ ४ ॥

भगोलस्यभूगोलादमितःसंस्थितस्यनक्षत्राधिष्ठितगोलस्यप्रागध्यायोक्तार्थ-  
 स्यरचनांस्थितिज्ञानार्थदृष्टान्तात्मकगोलस्यनिर्मितसुधीर्गणकोगोलाश्लेषज्ञः  
 कुर्यात् । ननुत्वदुक्तेनसर्वज्ञानंभवतीतिदृष्टान्तगोलनिबन्धनंव्यर्थमेवेत्यत  
 आह । आश्चर्यकारिणीमिति । उक्तप्रतीत्युद्भूताद्भुतबुद्धिजनयित्रीतथाचो-  
 क्तेनस्वाधस्तिर्यग्भागयोलोकावस्थानस्यतद्भागस्यभगोलप्रदेशस्यचभूमेर्निरा-  
 धारत्वादेशज्ञानंमनसिसप्रतीतिकंनभवत्यतोदृष्टान्तगोलेतन्निश्चयसम्भवात्तन्नि-  
 बन्धनमावश्यकमितिभावः । कथंरचनांकुर्यादित्यतआह । अभीष्टमिति ।  
 भुवोगोलमभीष्टंस्वेच्छाकल्पितपरिधिप्रमाणकंदारवं काष्ठपदितंसच्छिद्रंकारायि-



त्वाकाष्ठशिल्पज्ञद्वाराकृत्वेत्यर्थः । भेरोरनुकल्परूपदण्डकाष्ठतन्मध्यगंतस्यकाष्ठ-  
घटितभगोलस्यमध्येच्छिद्रमध्येशिथिलतयास्थितम् । उभयत्रभूगोलस्यव्या-  
सप्रमाणच्छिद्रस्याग्राभ्यांबहिरित्यर्थः । विनिर्गतमेकाग्रादन्यतराग्रावशिष्टदण्ड-  
प्रदेशतुल्यंनिःसृतम् । उभयाग्राभ्यांतुल्यौदण्डदिशौयथास्यातांतयाकुर्यादि-  
त्यर्थः । भगोलनिबन्धनार्थमाधारवृत्तद्वयमाह । आधारकक्षाद्वितयमिति ।  
भगोलनिबन्धनार्थमादावाश्रयार्थवृत्तयोर्द्वितयमूर्द्धाधस्तिर्यगवस्थानक्रमेणैक-  
मेकमेवंद्वयमित्यर्थः । भूगोलादुभयतस्तुल्यान्तरेणदण्डप्रदेशयोःप्रोतमेकंवृ-  
त्तंकुर्यात् । तत्तुल्यवृत्तमपरंतर्दधच्छेदेनदण्डप्रोतंकुर्यादितिसिद्धोऽयं । एत-  
द्वृत्तद्वयव्यतिरेकेणभूगोलादभितोभगोलनिबन्धनानुपपत्तेः । भगोलनिबन्ध-  
नारंभमाह । कक्षेति । वैपुवतीविपुवसंबन्धिनीकक्षावृत्तपरिधिर्विपुवद्वृत्त-  
मित्यर्थः । तथाधारवृत्तद्वयस्यार्धच्छेदेनभगोलमध्यवृत्तानुकल्पेनगणकेननि-  
बद्धमित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥

भा०टी०—काठका बना अभीष्ट ( इच्छित ) पृथ्वीगोला आगे करके आश्रयकारी भूगो-  
ल बनावै । उस गोलेके दोनों ओर निकला हुआ मरुदण्ड, आधारकी दो कक्षा और  
विपुवकी कक्षा बनावै ॥ ३ ॥ ४ ॥

अधमेपादिद्वादशराशीनामहोरात्रवृत्तनिबन्धनमन्यदपिश्लोकपंचकेनाह—

भगणांशाङ्गलैःकार्यादलितैस्तिस्त्रएवताः ॥

स्वाहोरात्रार्धकर्णैश्चतत्प्रमाणानुमानतः ॥ ५ ॥

क्रान्तिविक्षेपभागैश्चदलितैर्दक्षिणोत्तरैः ॥

स्वैःस्वैरपक्रमैस्तिस्त्रमेपादीनामपक्रमात् ॥ ६ ॥

कक्षाःप्रकल्पयेत्ताश्चकर्कादीनांविपर्ययात् ॥

तद्वत्तिस्त्रस्तुलादीनामृगादीनांविलोमतः ॥ ७ ॥

याम्यगोलाश्रिताःकार्याःकक्षाधाराद्वयोरपि ॥

याम्योदग्गोलसंस्थानांभानामभिजितस्तथा ॥ ८ ॥

सप्तर्षीणामगस्त्यस्यब्रह्मादीनांचकल्पयेत् ॥

मध्येवैपुवतीकक्षासर्वेपामेवसंस्थिता ॥ ९ ॥

भगणांशाङ्गलैः द्वादशराशिभागैः पृथ्याविकशतत्रयपरिमिताङ्गलैःद-  
लितैःसमविभागेनखण्डितैरङ्गितैरित्यर्थः । ताःकक्षाःवंशशलाकानृत्तात्मिका-  
स्तिस्त्रः त्रिसङ्ख्याकाः । एवकारादङ्गनेवृत्तेचन्यूनाधिक्यवच्छेदः ।  
शिल्पज्ञेनगोलगणितज्ञेनकार्याः । एताःपूर्ववृत्तप्रमाणेननकार्याइत्यभिप्राये-

णाह । स्वाहोरात्रार्धकर्णैरिति । स्वशब्देनमेपादित्रिकतस्यप्रतिरादयहो-  
रात्रवृत्तस्यार्धकर्णोव्यासार्धद्युजाताभिरित्यर्थः । चकारात्कार्याः । स्वस्व-  
द्युज्यामितेनव्यासार्धेनमेपादित्रयाणांवृत्तत्रयंकुर्यादित्यर्थः । ननुस्पष्टाधिकारो-  
क्ताहोरात्रार्धकर्णानयनेषुच्यभावात्तैर्वृत्तिनिर्माणकृतः कार्यमित्यत आह । त-  
त्प्रमाणानुमानतइति । विपुवत्कक्षाप्रमाणानुमानाद्वृत्तत्रयंकार्यम् । यथा  
विपुवद्वृत्तपूर्ववृत्तसमम् । तथातदनुरोधेनमेपान्तवृत्तमल्पतदनुरोधेनवृपान्त-  
वृत्तमल्पतदनुरोधेनमिथुनान्तवृत्तमल्पमित्युत्तरोत्तरमल्पव्यासार्धवृत्तम् । त-  
त्त्वहोरात्रवृत्तमितिद्युज्याव्यासार्धेनवृत्तनिर्माणं युक्तियुक्तंक्रान्तिज्यावर्गोना-  
त्विज्यावर्गान्मूलस्वाहोरात्रवृत्तव्यासार्धत्वादितिभावः । वृत्तत्रयंसिद्धं कृत्वा  
दृष्टान्तगोलेनिबध्नाति । क्रान्तिविक्षेपभागैरितिक्रान्तिवृत्तस्यविपुवद्वृत्तप्र-  
देशाद्विक्षेपप्रदेशायैस्त्रैः चकारादाधारवृत्तस्यैर्दलितैः समविभागेनखण्डितैरङ्कि-  
तैः दक्षिणोत्तरैर्विपुवद्वृत्तक्रान्तिवृत्तप्रदेशयोर्दक्षिणोत्तरान्तरात्मकैरुक्तलक्षणैः  
स्वकीयैः स्वकीयैः स्वराशिसम्बद्धैरपक्रमैः स्पष्टाधिकारानीतक्रान्त्यंशैर्मेपा-  
दीनामेपादिराशिष्वन्यान्तानामेपान्तवृपान्तमिथुनान्तानामित्यर्थः । तिस्र-  
स्त्रिसङ्ख्याकाः प्राङ्निर्मितावृत्तरूपाः कक्षाः । अपक्रमात् अपशब्दस्योपसर्ग-  
त्वात्कमादित्यर्थः । प्रकल्पयेत् शिल्पज्ञगणकोविपुवद्वृत्तानुरोधेनाधारवृत्तद्वय  
उत्तरतोनिबन्धयेदित्यर्थः । कर्कादीनामाह । ताइति । मेपादिकक्षानि-  
बद्धाः कर्कादीनां कर्कसिंहकन्यानामादिप्रदेशानां विपर्ययाद्यव्यासात् । च-  
कारः समुच्चये । तेनप्रकल्पयेदित्यर्थः । मिथुनान्तवृत्तकर्कादेर्वृपान्तवृत्तसि-  
हादेर्मेपान्तवृत्तकन्यादेरितिफलितम् । तुलादीनामाह । तद्वदिति । तु-  
लादीनांतुलावृत्तिकधन्विनांतिसः । अन्यास्त्रिसङ्ख्याकाः कक्षास्तद्वदेकद्वि-  
त्रिराशिक्रान्त्यंशैस्तुलान्तवृत्तिकान्तधनुरन्तानांयाम्यगोलाभिताः । विपुव-  
द्वृत्ताद्विक्षेपभागजाधारवृत्तद्वयेनिबद्धाः कार्याः । गणकैरेतिशेषः । मकरा-  
दीनामाह । मृगादीनामिति । विलोमतउत्कमातुलादिसम्बद्धाः कक्षामकरादी-  
नांभवन्ति । धनुरन्तवृत्तंमकरादेर्वृत्तिकान्तवृत्तं कुम्भादेस्तुलान्तवृत्तंमीनादे-  
रितिफलितम् । ताराणांकक्षानिबन्धनमाह । कक्षाधारादिति । भानाम-  
श्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रविम्बानांयाम्योदग्गोलसंस्थानां विपुवद्वृत्तादक्षिणो-  
त्तरभागयोर्यथायाम्यमवस्थितानांयन्नक्षत्रध्रुवकस्पष्टक्रान्तिरुत्तरातन्नक्षत्राणामु-  
त्तरभागवस्थितानांयेषांस्पष्टक्रान्तिर्दक्षिणातेपादक्षिणभागावस्थितानामित्यर्थः  
द्वयोर्दक्षिणोत्तरभागयोः । अपिशब्दोयाम्योत्तरनक्षत्रक्रमेणव्यवस्थार्यकः ।  
कक्षाधारात्कक्षाणमाधारवृत्तद्वयात्तयोरित्यर्थः । सप्तम्यर्थेपञ्चमी । कक्षाः  
स्वस्पष्टक्रान्तिज्योत्पन्नद्युज्याव्यासार्धप्रमाणेनवृत्ताकाराः प्रकल्पयेत् । शिल्प-

ज्ञोनिबन्धयेत् । अन्येषामप्याह । अभिजितइति । अभिजितक्षत्रविम्बस्य  
सप्तर्षिविम्बानामगत्स्यनक्षत्रविम्बस्यब्रह्मसञ्ज्ञकताराद्युक्तलब्धकापां वत्सादिन-  
क्षत्रविम्बानां च कारोऽनुसन्धेयः । तथा कक्षायथायोग्यं प्रकल्पयेदित्यर्थः ।  
निबन्धनप्रकारमुपसंहरति । मध्यइति । सर्वासां युक्तकक्षाणां मध्ये तुल्याभा-  
गेऽनाधारवृत्तमध्यप्रदेशे । एवकारादन्ययोगव्यवच्छेदः । वैपुषतीकक्षा  
विपुवसम्बन्धिनी वृत्तरूपा संस्थिता वस्थिता भवति । तथा शिल्पज्ञः कक्षां नि-  
बन्धयेदित्यर्थः । विपुवदृत्तात्स्वस्पष्टक्रान्त्यन्तरेण स्वद्युज्या व्यासार्धप्रमाणे ।  
नाहोरात्रवृत्तमाधारवृत्तयोर्निबन्धयेदिति निष्कृष्टोऽर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

भा०टी०-स्वाहोरात्राद्वृत्तकण्ठके परिमाणसे व्यासयुक्त तीन वृत्तोंको बनाकर प्रत्येक-  
में ३६० भाग भंक्ति करे । क्रान्तिविक्षेपांश भंक्ति दक्षिण उत्तररेखामें मेपादिके  
अपक्रमके अनुसार, अपक्रमांशमें कहाहुये तीन वृत्त संयोगकरे । वही विपरीतभावसे  
कर्कादिकी कक्षा है । वैसेही दक्षिण दिशामें तुलादिकी तीनकक्षा संयुक्त करे । वही  
विद्योमके अनुसार मकरादिकी कक्षा होगी ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

भा०टी०-उत्तर दक्षिणमें साभिजित् ( अभिजितके सहित ) नक्षत्रोंकी कक्षाएं आधार  
कक्षाके ऊपर संयुक्त करे । इसी प्रकारसे सप्तर्षि, अगस्त्य, ब्रह्महृदपादिकी कक्षाकरे ।  
सबके मध्यभागमें वैपुषती कक्षा स्थित रहेगी ॥ ८ ॥ ९ ॥

अथ गोलमेपादिराशिसन्निवेशं सार्धं श्लोकेनाह-

तदाधारयुते रूर्ध्वमयने विपुवद्वयम् ॥

विपुवस्थानतो भागैः रूपैर्भगणसञ्चरात् ॥ १० ॥

क्षेत्राण्येवमजादीनां तिर्यग्ज्याभिः प्रकल्पयेत् ॥

तदाधारयुतेस्तद्विपुवदृत्तमाधारमाधारवृत्तं तयोर्युतेः सम्पातादूर्ध्वमुपरि ।  
अन्तिमाहोरात्राधारवृत्तयोः सम्पातेऽप्यनेदक्षिणोत्तरायणसंधिस्थाने भवतः ।  
अत्रोर्ध्वपदसञ्चारादाधारवृत्तमूर्ध्वाधरग्राह्यं न तिर्यग्गुण्मण्डलाकारम् । तेनैत-  
त्फलितम् । विपुवदृत्तस्योर्ध्वाधराधारवृत्तऊर्ध्वमधःसम्पातस्तत्रोर्ध्वसम्पा-  
तान्मकराद्यहोरात्रवृत्तं चतुर्विंशत्यंशैस्तदाधारवृत्ते दक्षिणतोयत्रलभंतत्रोत्तरा-  
यणसन्धिस्थानम् । एवमधःसम्पातात्कर्काद्यहोरात्रवृत्तं चतुर्विंशत्यंशैस्तदा-  
धारवृत्तउत्तरतोयत्रलभंतत्रदक्षिणायनसन्धिस्थानमिति । अयनाद्विपु-  
वस्य विपरीतस्थितत्वादूर्ध्वशब्दयोः स्थितविपरीताधःशब्दसम्बन्धाद्विपुवद्वयं भव-  
ति । तात्पर्यार्थस्तु तिर्यग्गुण्मण्डलाकाराधारवृत्तविपुवदृत्तसम्पातौ पूर्वापरौ क्रम-  
णमेपादितुलादिरूपौ विपुवस्थाने भवतइति । अथराशिसाफल्यसन्निवेशमाह ।  
विपुवस्थानतइति । विपुवप्रदेशात्स्फुटैराशिसम्बन्धिभिस्त्रिंशन्मितैरभग-  
णसञ्चराद्वाशिसाफल्यसन्निवेशात्तिर्यग्ज्याभिः कृत्वा तु कारातिरिक्ता तु कारस-

वृत्तप्रदेशैरजादीनामेषादीनाम् । एवमयनविषुवकल्पनरीत्यातदन्तरालेक्षेत्रा-  
णिस्थानानिसुधीर्गणकःप्रकल्पयेदङ्कयेत् । यद्यथापूर्वदिक्स्थविषुवस्थानाद्गोलवृ-  
त्तदादशांशखण्डप्रदेशेनमेषान्ताहोरात्रवृत्तेपूर्वभागियत्रस्थानंतत्रमेषान्तस्थानंत-  
स्मात्तदन्तरेणवृष्टान्ताहोरात्रवृत्तेतदन्तरेणवृष्टान्तस्थानमस्मादयनसन्धिस्थानं  
तथेदशान्तरेणमिथुनान्तस्थानमस्मात्पश्चिमभागेकर्कान्ताहोरात्रवृत्ते तदन्तरे-  
णकर्कान्तस्थानमस्मादपिसिंहान्ताहोरात्रवृत्तेतदन्तरेण सिंहान्तस्थानमस्माद-  
पितदन्तरेणपश्चिमविषुवस्थानंकन्यान्तस्थानमस्मादपिपूर्वभागेतुलान्ताहोरात्र-  
वृत्तेतदन्तरेणतुलान्तस्थानमस्मादपिवृश्चिकान्ताहोरात्रवृत्तेतदन्तरेणवृश्चिकान्त-  
स्थानमस्मादपितदन्तरेणायनसन्धिस्थानंधनुरन्तस्थानमस्मात्कुम्भाद्यहोरात्रवृ-  
त्तेतदन्तरेणमकरान्तस्थानमस्मादपिमीनाद्यहोरात्रवृत्तेतदन्तरेणकुम्भान्तस्था-  
नमीनादिस्थानंच । अस्मादपिपूर्वविषुवेमीनान्तस्थानंमेषादिस्थानंचतदन्त-  
रेणेतिव्यक्तम् ॥ १० ॥

भा०टी०-विषुवती और भाषाकरकाके संयुक्त स्थान से ऊपरकी और दो विषुव अं-  
कितकरे । तदोपरान्त विषुवतांसे राशि भन्तरमें मेषादि १२ क्षेत्र तिरछे भावसे निर्ण-  
यकरे ॥ १० ॥

ननुगोलेवृत्तेद्वादशराशीनांसत्त्वादप्यथाचक्रफलानुपपत्तेरित्यत्रैकवृत्ताभावाद्  
कथंराश्यङ्कनंराशिभिर्भागानुपपत्तिश्च । अन्तरालभागस्याकाशान्तमकत्वादि-  
त्यतोवृत्तकथनच्छलेनपूर्वोक्तस्पष्टयन्सूर्यस्तद्वृत्तेभगणभागं करोतीत्याह-

अयनादयनंचैवकक्षातिर्यक्तथापरा ॥ ११ ॥

क्रान्तिसंज्ञातयासूर्यःसदापर्येतिभासयन् ॥

अयनस्थानमारभ्यपरिवर्तनतदयनस्थानपर्यन्तंचकारआरम्भसमाप्त्योर्भिन्ना  
यनस्थाननिरासार्थकः । अपरागोलआधारवृत्तसमावृत्तरूपाकक्षातयाराश्यङ्क-  
भागणं । एवकारोऽन्यमागव्यवच्छेदार्थकः । तिर्यक् । उक्तवृत्तानुसार-  
विलक्षणानुकाराक्रान्तिसंज्ञाक्रमणंक्रान्तिः । ग्रहगमनभोगज्ञानार्थवृत्ततत्सं-  
ज्ञमुपकल्पितम् । अयनविषुवद्वयसंसर्कक्रान्तिवृत्तंद्वादशराश्यङ्कितंगोलेनि-  
श्चयैदितितात्पर्यार्थः । भासयन्भुवनानिप्रकाशयन्मनससूर्यः । एतेन  
चन्द्रादीनानिरासः । सदानिरन्तरंतयाक्रान्तिसंज्ञयाकक्षयापर्येतिस्वशक्त्या  
गच्छन्भगणपरिपूरितभागं करोति । सूर्यगत्यनुरोधेननियतंक्रान्तिवृत्तंकल्पित-  
मितिभावः ॥ ११ ॥

भा०टी०-एक अयनसे दूसरे अयनमें गयीहुई तिरछी कक्षाको क्रान्तिकक्षा कहतेहैं ति-  
र्यके ऊपर सूर्यमकाशकरके घ्रमण करते हैं ॥ ११ ॥  
ननुचन्द्राद्याःक्रान्तिवृत्तेकुतोनगच्छन्तीत्यतआह-

चन्द्राद्याश्चस्वकैःपातैरपमण्डलमाश्रितैः ॥ १२ ॥

ततोऽपकृष्टादृश्यन्तेविक्षेपान्तेष्वपक्रमात् ॥

चन्द्रादयोऽर्कव्यतिरिक्ताग्रहाःस्वकैःस्वीयैःपातैःपाताख्यदैवतैरपमण्डलक्रान्तिवृत्तमाश्रितैःस्वस्वभोगस्थानेष्विष्टितैस्ततःक्रान्तिवृत्तान्तर्गतग्रहभोगस्थानादित्यर्थः । चकारादिविक्षेपान्तरेणापकृष्टादक्षिणउत्तरतोवाकर्षिताभवन्ति । अतःकारणादपक्रमात्क्रान्तिवृत्तान्तर्गतस्वभोगस्थानादित्यर्थः । दक्षिणउत्तरतोवाविक्षेपान्तेषुगणितागतविक्षेपकलाग्रस्थानेषुभूस्थजनैर्दृश्यन्ते । तथाचक्रान्तिवृत्तं यथाविषुवन्मण्डलेऽवस्थितं तथाक्रान्तिवृत्तेपातस्थानेतत्पद्मान्तरस्थानेचलप्रसुक्तपरमविक्षेपकलाभिस्तत्रिभान्तरस्थानादूर्ध्वाधः क्रमेणदक्षिणोत्तरतोलमंचवृत्तविक्षेपवृत्तंचंद्रादिगत्युरोधेनस्वस्वभिन्नकल्पितं तत्रगच्छंतीतिभावः ॥ १२ ॥

भा०टी०-चन्द्रादि अपने पातसे स्विचर और वृत्तवो आश्रित करते हैं । वैसेही आकृष्टहोकर अपने अपक्रमसे विक्षेपान्तरे दिखाई देते हैं ॥ १२ ॥

अथत्रिप्रभाधिकारोक्तलममध्यलमयोःस्वरूपमाह-

उदयक्षितिजेलममस्तंगच्छच्चतुदशात् ॥ १३ ॥

लङ्कोदयैर्यथासिद्धंस्वमध्योपरिमध्यमम् ॥

उदयक्षितिजेक्षितिजवृत्तस्यपूर्वदिग्देशइत्यर्थः । लमंक्रान्तिवृत्तंयत्प्रदेशेप्रवहवायुनासंसर्कतत्प्रदेशोमेपाद्यवधिभोगेनोदयलममुच्यतइत्यर्थः । प्रसद्वादस्तलमस्वरूपमाह । अस्तमिति । तद्वशादुदयलमानुरोधादस्तमस्तक्षितिजंक्षितिजवृत्तस्यपश्चिमदिक्प्रदेशमित्यर्थः । क्रान्तिवृत्तंगच्छत् यत्प्रदेशेनप्रवहवायुनासंसर्कतत्प्रदेशोमेपाद्यवधिभोगेनास्तलमंसमुच्यतइत्यर्थः । तथाचक्षितिजोर्ध्वसदाक्रान्तिवृत्तस्यसद्वावाटुदयास्तलमयोःपद्मादयंतरंसिद्धलङ्कोदयैर्निरक्षदेशीयराश्युदयासुभिः । यथात्रिप्रभाधिकारोक्तप्रकारेणतत्सदृशमितंसिद्धंनिष्पन्नम् । मध्यमंमध्यलमंतत्स्वमध्योपरिस्वस्यदृश्याकाशत्रिभागस्यमध्यमध्यगतदक्षिणोत्तरसूत्रवृत्तानुकारप्रदेशस्पर्शनतुल्यमध्यभास्वराचार्याभिमतंसस्वस्तिकंतलमस्त्यकटाचिक्त्वेनसदानुत्पत्तेः । तस्योपरिस्थितंक्रान्तिवृत्तंयाम्योत्तरवृत्ततत्प्रदेशेनलमंतत्प्रदेशोमेपाद्यवधिभोगेनमध्यलममुच्यतइतितात्पर्यं ॥ १३ ॥

भा०टी०-उदयक्षितिज वृत्तमें तिसरा अंशही लम है । अस्तमें अम्व ( मातया ) होता है । लकोदयसे जो मध्यम सिद्ध होता है, यह अपनी मध्यरेखा ऊपर है ॥ १३ ॥

अथत्रिप्रभाधिकारोक्तान्यायाःस्वरूपंस्पष्टाधिकारोक्तचरज्यायाःस्वरूपंचाह-

मध्यक्षितिजयोर्मध्येयज्यासान्त्याभिधीयते ॥ १४ ॥

## ज्ञेयाचरदलज्याचविपुवक्षितितान्तरम् ॥

याउत्तरगोलेत्रिज्याचरज्यायुतिरूपादक्षिणगोलेचरज्योनत्रिज्यारूपात्रिप्र-  
भाधिकारोक्ता । अन्त्यासामध्यंयाम्योत्तरवृत्तक्षितिजंस्वाभिमतदेशक्षितिज-  
वृत्ततयोर्मध्येऽन्तरालेऽहोरात्रवृत्तस्यैकदेशेज्या । उदयास्तसूत्रयाम्योत्तरसूत्रस-  
म्पातादहोरात्रयाम्योत्तरवृत्तसम्पातावधिसूत्ररूपाज्यासूत्रानुकारा ननुज्या ।  
अहोरात्रक्षितिजवृत्तसम्पातद्वयबद्धोदयास्तसूत्रस्याहोरात्रवृत्तव्याससूत्रत्वाभा-  
वात् । अतएवोत्तरगोलेऽन्त्यात्रिज्याधिकासङ्गच्छते अभिधीयतेगोलज्ञैः  
कथ्यते । नन्वन्योपजीव्यचरज्यैर्वर्गस्वरूपापयातस्त्रिधिरित्यतआह । ज्ञे-  
येति । उन्मण्डलं चविपुवमण्डलं परिकीर्यते । इतित्रिप्रभाधिकारोक्तेनद्वयोः  
शब्दयोरिकार्यवाचकत्वात्तिर्यगाधारवृत्तानुकारंस्थिरंनिरक्षक्षितिजवृत्तसुन्मण्ड-  
लक्षितिजंस्वाभिमतदेशक्षितिजवृत्तमनयोरन्तरम् । चकारोविशेषार्थकस्तुकारप-  
रस्तेनतदन्तरालस्थिताहोरात्रवृत्तैकदेशस्यार्धज्यारूपमृजुसूत्रमन्तरविदोपात्त-  
कम् । तथाचस्वनिरक्षदेशस्वदेशयोरुदयास्तसूत्रयोरन्तरमूर्ध्वाधरमितिकलि-  
तार्थः । चरदलज्यातदन्तरालस्थिताहोरात्रवृत्तैकदेशरूपचराख्यखण्डकस्य ।  
ननुदलमर्धम् । ज्याचरज्योत्पर्यः । गोलज्ञैर्ज्ञातव्या ॥ १४ ॥

भा०टी०—अप्य और क्षितिजके मध्यमें जो ज्या है वही अन्त्य है । विपुवद और क्षिति-  
जके अन्तर को चरदल ज्या कहते हैं ॥ १४ ॥

ननुपूर्वश्लोकद्वयोक्तक्षितिजस्याज्ञानादुर्वंधमित्यतः श्लोकार्धेनक्षितिजस्यरूपमाह-

## कृत्वोपरिस्वकंस्थानमध्येक्षितिजमण्डलम् ॥ १५ ॥

भूगोलेस्वकंस्थीयंस्थानंभूप्रदेशैकदेशरूपमुपरिस्वर्गप्रदेशेभ्यःकृत्वाप्रक-  
ल्प्यमध्येतादृशभूगोलऊर्ध्वाधःखण्डसन्धौयद्वृत्तक्षितिजवृत्ततदनुरोधेनदृष्टा-  
न्तगोलेक्षितिजवृत्तस्थिरसंयुक्तकार्यमितिभावः ॥ १५ ॥

भा०टी०—अपने स्थानको सबसे ऊपर करके मध्यमें क्षितिजमण्डल स्थिर करे ॥ १५ ॥

अर्धेनदृष्टान्तगोलंसिद्धं कृत्वास्यस्वतन्त्रपथमिभ्रमोपथाभवतितयाप्रकार-

माह-

वस्त्रच्छत्रं वहिश्चापिलोकालोकेनवेष्टितम् ॥

अमृतसावयोगेनकालभ्रमणसाधनम् ॥ १६ ॥

वह्निः । गोलोपरीत्यर्थः । गोलाकारणवस्त्रेणच्छत्रंछादितं दृष्टान्तगोलम् ।  
चकारादस्त्रोपरितत्तद्वृत्तानामङ्गनकार्यम् । लोकालोकेनवेष्टितं दृष्ट्यादृश्यस-  
न्धिस्थवृत्तानक्षितिजाख्येनसंसक्तम् । अपिःअमृद्ययं । एतेनक्षितिजंयन्मृच्छत्रं  
नकार्यंकिंतुमद्योपरिस्थितिजंगोलसंसर्गकनापिप्रकारेणस्थिरंयथाभवतितया

कार्यमिति तात्पर्यम् । अमृतस्त्रावयोगेनैतादृशंगोलंकृत्वा जलप्रवाहाद्योधाते-  
न कालभ्रमणसाधनं पट्टिना क्षत्रघटीभिर्दृष्टान्तगोलस्य भ्रमणं यथा भवति तथा सा-  
धनं कारणं कार्यं स्वयं वह्नगोलयन्त्रं कार्यमित्यर्थः । एतदुक्तं भवति । दृष्टान्त-  
गोलं वस्त्रच्छन्नं कृत्वा तदाधारयष्ट्यग्रे दक्षिणोत्तरभित्तिक्षितनलिकयोः क्षेप्ये । य-  
था यष्ट्यग्रं ध्रुवाभिमुखं स्यात् । ततो यष्ट्यग्रं मार्गगतजलप्रवाहेण पूर्वाभिमुखे-  
न तस्याधः पश्चाद्भागे धातोऽपि यथा स्यात् तथा स्यादर्शनार्थमेव वस्त्रच्छन्नमुक्तम् ।  
अन्यथा गोलवृत्तान्तरवकाशमार्गेण जलाघातदर्शनभ्रमेण च मत्कारानुत्पत्तेः । आ-  
काशाकारता सम्पादनार्थमपि वस्त्रच्छन्नमुक्तम् । इदं वस्त्रमाद्र्ययानं भवति त-  
था चिक्कणवस्तुना मदनादिना लिप्तं कार्यम् । क्षितिजवृत्ताकारेणाधोगोलोद्दृश्यो  
यथा स्यात् तथा परिखारूपा भित्तिः कार्या । परन्तु दक्षिणयष्टिभागस्तत्र शिथिलो  
यथा भवति । अन्यथा भ्रमणानुपपत्तेः । पूर्वदिक्स्थपरिखाविभागाद्भिर्ज-  
लप्रवाहोद्दृश्यः कार्यइत्यादिस्वबुध्यैव ज्ञेयमिति ॥ १६ ॥

भा० टी०-क्षितिजके बाहिर वस्त्रसे ढककर वारिसंवातसे कालभ्रमण-  
साधन करे ॥ १६ ॥

अथ यदि जलप्रवाहस्तत्र न सम्भवति तदा कथं स्वयं वह्नोद्दृष्टान्तगोलो भवतीत्य-  
तस्तत्स्वयं वह्नार्थमुक्तं च गोप्यकार्यमित्याह-

तुङ्गबीजसमायुक्तं गोलयन्त्रं प्रसाधयेत् ॥

गोप्यमेतत्प्रकाशोक्तं सर्वगम्यं भवेदिह ॥ १७ ॥

दृष्टान्तगोलपंथयन्त्रं तुङ्गबीजं समायुक्तं तुङ्गो महादेवस्तस्य बीजं वीर्यपारदइत्य-  
र्थः । तेन योजितं सत्प्रसाधयेत् । गणकः शिल्पज्ञः । प्रकर्षेण यथानाक्षत्रपट्टि-  
घटीभिर्गोलभ्रमस्तथा पारदप्रयोगेण सिद्धं कुर्यादित्यर्थः । एतदुक्तं भवति । निव-  
द्धगोलबहिर्भूतयष्टिप्रान्तयोर्धयेच्छया स्थानद्वयेऽन्धान्नयेवानेमिपरिधिरूपा मु-  
त्कीर्यतां तालपत्रादिना चिक्कणवस्तुलेपेनाच्छाद्य तत्र छिद्रं कृत्वा तन्मार्गेण पारदोऽ-  
र्धपरिधौ पूर्णो देय इतरार्धपरिधौ जलं च देयं ततो मुदितच्छिद्रं कृत्वा यष्ट्यग्रे भित्ति-  
स्थनलिकयोः क्षेप्ये यथा गोलोऽन्तरिक्षो भवति । ततः पारदजलाकर्षितपट्टिः स्वयं  
भ्रमति । तदा भित्तो गोलश्च । एतत्पक्षे वस्त्रच्छन्नमाकाशाकारता सम्पादनार्थमेव चे-  
त् क्रियत इति । नन्विदं स्वयं वह्नक्रियाव्यक्तानोक्तं तत्र आह गोप्यमिति । एत-  
त्स्वयं वह्नकरणं गोप्यमप्रकाश्यं कुत इत्यत आह । प्रकाशोक्तमिति । अतिव्यक्त-  
तयोक्तं स्वयं वह्नकरणं मिह भूलोके सर्वगम्यं सर्वजनगम्यं भवेत् । तथा च सर्वज्ञेयव-  
स्तुनि च मत्कारानुत्पत्तेश्च मत्कृत्यर्थं सर्वत्र प्रकाशयमित्याशयेन तत्करणं व्यक्तं नो-  
क्तमिति भावः ॥ १७ ॥

भा० टी०—पारेके साथ गोलर्यत्रको सिद्धकरे । यह अतिगोपनीय प्रकाश करके कहनेसे जाना जायगा ॥ १७ ॥

ननुत्वयागोप्यत्वेनोक्तंमयाकथमवगन्तव्यंमादृशैरन्यैश्चकथमवगन्तव्यमित्यतःसार्धंश्लोकेनाह—

तस्माद्गुरुपदेशेनरचयेद्गोलमुत्तमम् ॥

युगेयुगेसमुच्छिन्नारचनेयंविबस्वतः ॥ १८ ॥

प्रसादात्कस्यचिद्भूयःप्रादुर्भवतिकामतः ॥

तस्मात्स्वयंवहकरणस्यगोप्यत्वाद्गुरुपदेशेनपरम्पराप्राप्तगुरोर्निर्व्याजकथने-  
नगोलहृष्टान्तगोलमुत्तमंस्वयंवहात्मकगणकःकुर्यात् । तथाचमयातुभ्यमुक्ताप्र-  
न्यैगोप्यत्वेनातिव्यक्तानोक्तिभावाः । अन्यैःकथंज्ञेयमिदमित्यतआह । युग-  
इत्यादि । विबस्वतःसूर्यमण्डलाधिष्ठातुर्जीवविशेषस्यैयंस्वयंवहरूपारचनाक्रि-  
यायुगेयुगेषुकालइत्यर्थः । समुच्छिन्नालोकैलुता कस्यचिन्मादृशस्यप्रसादादनु-  
महाद्भयःवारंवारमिच्छयाप्रादुर्भवतिव्यक्ताभवतीत्यर्थः । तथाचयथामत्त-  
स्त्वयावगतंतत्तथान्यस्मान्मादृशादन्यैरवगन्तव्यकालस्यनिरवधित्वात्सूष्ट्रेरनादि  
त्वाच्चेतिभाषः ॥ १८ ॥

भा० टी०—विसर्गके लिये शुरुके उपदेशसे उत्तम गोलको बनावै । यह युग २२० उच्छिन्न होता है । परन्तु सूर्यके प्रकाशसे कितनेके लियेही फिर भगद होता है ॥ १८ ॥

अथोक्तस्वयंवहक्रियारीत्यास्वयंवहगोलातिरिक्तान्यस्वयंवहयंत्राणिकाल-  
ज्ञानार्थसाध्यानि तत्साधनंरहसिकार्यमितिचाह—

कालसंसाधनार्थायतथायन्त्राणिसाधयेत् ॥ १९ ॥

एकाकीयोजयेद्बीजंयन्त्रेविस्मयकारिणि ॥

तथायथास्वयंवहगोलयन्त्रंसाधितं तद्भूदित्यर्थः । कालसंसाधनार्थायकालस्य  
दिनगतादिः सूक्ष्मज्ञाननिमित्तंयन्त्राणिस्वयंवहगोलातिरिक्तानिस्वयंवहयंत्राणि  
साधयेत् । गणकःशिल्पादिस्वकीशल्येनकारयेत् । यन्त्रकालसाधकेवि-  
स्मयकारिणिस्वयंवहरूपतयालोकानामुत्पन्नाश्चयस्यकारणभूतबीजंस्वयंवहता-  
सम्पादकंकारणमेकाकीयकव्यक्तिकोऽद्वितीयःसंयोजयेत् । शिल्पज्ञतयास्वयमे-  
षनिष्पादयेदित्यर्थः । अन्ययाद्वितीयस्यतज्ज्ञानिनतन्मुक्तात्तयन्त्रमादृशस्यलोकभ-  
वणगोचरतायांकदाचित्सम्भावितायाविस्मयानुत्पत्तेः ॥ १९ ॥

भा० टी०—कालसाधनके लिये यंत्रोंको बना वै । विस्मयकारी बीज अथवाही यंत्रमें मिळवै ॥ १९ ॥

अथैषास्वयंवहयन्त्राणांदुर्घटत्वाच्छुद्धकादियन्त्रैःकालज्ञानंज्ञेयमित्याह—



शङ्कुयष्टिधनुश्चैकच्छायायन्त्रैरनेकधा ॥ २० ॥

गुरुपदेशाद्विज्ञेयकालज्ञानमतीन्द्रितैः ॥

शङ्कुयष्टिधनुश्चकैः प्रसिद्धैश्छायायन्त्रैश्छायासाधकयन्त्रैरनेकधानानाविधग-  
णितप्रकारैर्गुरुपदेशात्स्वाध्यापकस्यनिर्व्याजकथनादतन्द्रितैरभ्रमैः पुरुषैः का-  
लज्ञानं दिनगतादिज्ञानं विज्ञेयं सूक्ष्मत्वेनावगम्यम् । एतत्सर्वसिद्धान्तशिरोमणौ  
भास्कराचार्यैः स्पष्टीकृतम् । तत्र शङ्कुस्वरूपम् । 'समतलमस्तकपरिधिर्भ्रमासिद्धो  
दन्तिदन्तजः शङ्कुः । तच्छायातः प्रोक्तं ज्ञानं दिदृश कालानाम् ॥' इति । यष्टि-  
यन्त्रं च । 'त्रिज्याविष्कम्भार्थं वृत्तं कृत्वा दिगङ्कितं तत्र । दत्त्वा ग्रां प्राक् पश्चाद् द्यु-  
ज्यावृत्तं च तन्मध्ये ॥ तत्परिधौ पृष्ठद्वयं यष्टिर्नष्टुतिस्ततः केन्द्रे । त्रिज्याद्व-  
लानिधेयाय पृष्ठप्राग्रान्तरं यावत् । यावत्पामौ न्यायद्द्वितीयवृत्ते धनुर्भवे-  
त्तन । दिनगतशेषानाड्यः प्राक् पश्चात्स्युः क्रमेणैवम् ॥' इति । चक्रयन्त्रन्तु ।  
'चक्रं चक्रांशाङ्कपरिधौ स्थयश्च दृष्टलादिकाधारम् । धात्री त्रिभुजाधारात्कल्प्या  
भार्थेऽत्र सार्धं च ॥ तन्मध्ये सूक्ष्माक्षं क्षिप्त्वा र्वाभिमुखनेमिकंधार्यम् । भूमेरुन्नत-  
भागान्तत्राक्षच्छायाया भुक्ताः ॥ तत्त्वार्थान्तश्चरता उन्नतलघुसङ्गणं द्युदलम् ।  
द्युदलोन्नतांशभक्तं नाड्यः स्थूलाः परैः प्रोक्ताः ॥' इति । धनुर्यन्त्रन्तु । 'दलीकृतं चक्र-  
मुशन्ति चापम् ॥' इति । अथ ग्रन्थविस्तरभयादंतेषां निरूपणविस्तरां गणिता-  
दिविचारश्चोपेक्षित इति मन्तव्यम् ॥ २० ॥

भा० टी०-विना भ्रमयाला पुरुष गुरुके उपदेशे ज्ञातुं, यष्टि, धनु, चक्र, भ्रमण प्रका-  
र्ये छायायन्त्रं कालयो जाते ॥ २० ॥

अथ यदीयं प्रादिभिश्चमत्कारियन्त्रैर्वास्योपजीन्यं कालं सूक्ष्मं मास्येदिति काल-  
साधनमुपसंहरति-

तौ ययं चक्रपालाद्यैर्मयूरनरवानरैः ॥

ससूत्रेणुगर्भं श्वसम्यक् कालं प्रसाधयेत् ॥ २१ ॥

जलयन्त्रं च तत्कपालं च कपालाख्यं नलयं च वक्ष्यमाणं तदाद्यं प्रथमं येषां नित्यं च येषां-  
लुपायन्त्रप्रभृतिभिः मापक्षपटीयन्त्रैर्मयूरनरवानरैः । सपृगग्रन्थं ययं यदयन्त्रं  
निरपेक्षं नरयन्त्रं शङ्कुच्छायायन्त्रं पूर्वोदिष्टानग्रयं ग्रन्थं ययं निरपेक्षं मतेः मसू-  
त्रेणुगर्भं-सूत्रमहितारणयो धूलयोगभ्रमं च ये पतिः सूत्रमोताः पट्टिमद्रग्याया  
मृदपट्टिका मयूरादरस्यामुखादपट्टिकान्तरेण च न पण्डितैः भरन्तीति लोचप्रसि-  
द्धा तादृशं यन्त्रं रित्यर्थः । यदा सूत्रारण्यं रण्यमिस्तां गामं ददं रण्यं यता-  
दृशं यन्त्रं वा लुपायन्त्रं प्रसिद्धम् । तेन महिर्तमं युरादियन्त्रैर्वांष्ट्रापन्त्रेण ये नि-  
सिद्धोऽर्थः । चकारस्तौ ययन्त्रपालाद्यैर्गन्धनेन समुद्ययायैकः । कालं दिन-

गतादिरूपसम्यक्सूक्ष्मप्रसाधयेत् । प्रकर्षेणसूक्ष्मत्वेनातिसूक्ष्मत्वेनेत्यर्थः ।  
जानीयादित्यर्थः ॥ २१ ॥

भा०टी०-कपालादि जलयंत्र, मयूर, मरु वानराकार सूक्ष्म आदि रेणुगामिते भली-  
भाँति करके साधन करके ॥ २१ ॥

ननुमयूरादिस्वयंवहयन्त्राणिकथंसाध्यानीत्यतस्तत्साधनप्रकारावहोदुर्ग-  
माश्चसन्तीत्याह-

पारदाराम्बुसूत्राणिशुत्वतैलजलानिच ॥

बीजानिपांसवस्तेषुप्रयोगास्तेषुदुर्लभाः ॥ २२ ॥

तेषुमयूरादियन्त्रेषुस्वयंवहार्यमेतेप्रयोगाःप्रकर्षेणयोज्याः । प्रकर्षस्त्याक्-  
दभिमतसिद्धेः । एतेकइत्यतआह । पारदाराम्बुसूत्राणीति । पारदमु-  
क्तावाराः । यथाचसिद्धान्तशिरोमणौ ॥ 'लघुकाष्ठजसमचक्रसमसुपिरा-  
राःसमान्तरानिम्याम् । किंचिद्रकायोज्याःसुपिरस्पावैपृथक्तासाम् ॥ रस-  
पूर्णतच्चक्रंवाधाराक्षस्थितंस्वयंभवति ।' इति । अम्बुजलस्यप्रयोगः । सू-  
त्राणिसूत्रसाधनप्रयोगः । शुत्वंशिल्पनैपुण्यम् । तैलजलानितैलमुक्तजल-  
स्यप्रयोगः । चकारात् तयोःपृथक्प्रयोगोऽपि । यथाचसिद्धान्तशिरो-  
मणौ ॥ 'इत्कीर्यनेमिमयनापरितोमदनेनसंलभम् । तदुपरितालदलार्धकृ-  
त्वासुपिरैरसंक्षिपेत्तावत् ॥ यावद्रसैकपाश्वैक्षितजलनान्यतोयाति । पिहि-  
तच्छिद्रंतदतश्चक्रंभवतिस्वयंजलाकृष्टम् ॥ ताम्रादिमयस्याहशरूपनलस्या-  
म्बुपूर्णस्य । एककुण्डजलान्तर्दितीयमग्रंत्वधोमुखं चवहिः ॥ युगपन्मुक्तंवे-  
र्कनलेनकुण्डाद्वहिःपतति । नेम्पावध्वाघटिकाश्चक्रंजलयन्त्रवत्तथाधार्यम् ॥  
नलकमच्युतसालिलपतति यथातद्वधदीमध्ये । भ्रमतिततस्तत्सततपूर्णपटीभिः  
समाकृष्टम् ॥ चक्रच्युतस्वमुदककुण्डेपातिप्रणालिकया ।' इति । बीजानि  
केवलंतुद्गबीजप्रयोगः । पांसवोषलिप्रयोगास्तैर्युक्ताःप्रयोगाः । अपिशब्दा-  
त्प्रयोगेषुसुगमतरादित्यर्थः । दुर्लभाःसाधारणत्वेनयत्तुयैःकर्तुमशक्यादित्यर्थः ।  
अन्ययाप्रतिगृहंस्वयंवहानाम्राचुर्यापत्तेः । इयंस्वयंवहविद्यासमुद्रान्तर्निवासि-  
जनैःफिरङ्गन्यास्वैःसम्यगभ्यस्तेति कुहकविद्यात्वादवबिस्तारानुयोगादिति  
संक्षेपः ॥ २२ ॥

भा०टी०-और सब, पारेखे युक्त, जल, सूत्र, शिल्पकी निपुणता, तैलयुक्त जल, पारा,  
बालू सब यंत्रोंका प्रयोग करना अत्यन्त दुर्लभ है ॥ २२ ॥

अथकपालार्णजलयन्त्रमाह-

ताम्रपात्रमधाच्छिद्रंन्यस्तंकुण्डेऽमलाम्भसि ॥

पट्टिर्मज्जत्यहोरात्रैस्फुटंयन्त्रंकपालकम् ॥ २३ ॥

यत्तास्रघटितं पात्रमधश्छिद्रमधोभागे छिद्रं यस्य तत् । अमलाम्भसिनिर्म-  
लं जलं विद्यते यस्मिंस्तादृशे कुण्डे बृहद्वाण्डे न्यस्तं धारितं सदहोरात्रे नाक्षत्राहोरात्रे  
पट्टिः पट्टिवारमेव न न्यूनाधिकं मज्जति । अधश्छिद्रमार्गेण जलागमनेन जलपू-  
र्णतया निमग्नं भवति । तत्कपालकंकपालमेव कपालकं घटखण्डानां कपालपद-  
वाच्यत्वात् यदा धस्तनार्धाकारं यन्त्रं घटीयन्त्रं स्फुटं सूक्ष्मतद्घटनं तु । 'शुल्बस्य दि-  
ग्भिर्विहितं पलैर्यत्पडङ्गलोच्चं द्विगुणायतास्यम् । तदम्भसापट्टिपलैः प्रपूर्य पात्रं  
घटार्धं प्रतिमं घटी स्यात् ॥ सूर्यशमाषत्रयानिर्मिताया हेमः शलाका चतुरङ्गला स्यात् ।  
विद्धं तया प्राक्तनमत्र पात्रं प्रपूर्य तेनाडिकया म्बुभिस्तत् ।' इति व्यक्तम् । भगवता तु  
सूक्ष्ममुक्तम् ॥ २३ ॥

भा० टी०—निर्मलं जलं भरे हुए कुम्भमें ( नाद ) नीचे जिसमें छेद है ऐसा तांबे का  
पात्र रखे, ( कटोरा ) यह कपालक यंत्र दिनरातमें साठघार जलमें डूबेगा ॥ २३ ॥

अथ शङ्खयन्त्रं दिवैव फालज्ञानार्थं नान्यदेत्याह—

नरयन्त्रं तथा साधु दिवा च विमले रवौ ॥

छायासंसाधनैः प्रोक्तं कालसाधनमुत्तमम् ॥ २४ ॥

विमले मेघादिव्यवधानरूपमलेन रहिते सूर्य एतद्द्वेदिने । चकार एव कारा-  
र्थस्तेन साधनं दिनव्यवच्छेदः । नरयन्त्रं द्वादशाङ्गुलशङ्खयन्त्रं तथा घटीयन्त्रव-  
त्कालसाधकं साधु सूक्ष्मं रात्रौ नैत्यर्थं सिद्धम् । ननु शङ्खोऽच्छायासाधकत्वं न काल-  
साधकत्वं तेन तस्य कथं यन्त्रत्वं कालसाधकवस्तुनो यन्त्रत्वमिति प्रादनादित्यत आह ।  
छायासंसाधनैरिति । इदं शङ्खरूपनरयन्त्रं छायायाः सम्यक्सूक्ष्मत्वेन साधनैरव-  
गमैः कृत्वा कालसाधनं दिनगतादिकालस्य कारणमुत्तमम् । अन्ययन्त्रेभ्यो-  
ऽस्मान्निरन्तरतयातिश्रेष्ठम् । तथा च छायासाधकत्वेनैव छायाद्वारा शङ्खोऽङ्गुल-  
साधकत्वमिति न यन्त्रत्वव्याघातः । अतएव साधदिनैरात्रौ चानुपयुक्तः ।  
नरस्य छायायन्त्रोपलक्षणत्वात् याष्टिधनुश्चक्राण्यपि तयोतिधेयम् ॥ २४ ॥

भा० टी०—दिनके समय जब निर्मल सूर्यहों तब छायासंशोधनके लिये अत्युत्तम नर-  
यंत्र ( १२ अंगुल ) समयको साधनेके लिये कहा है ॥ २४ ॥

अथादित एतदन्तर्ग्रहज्ञानस्यैकफलकपनेन विभक्तमपि खण्डद्वयं क्रोडयति—

ग्रहनक्षत्रचरितं ज्ञात्वा गोलं च तत्त्वतः ॥

ग्रहलोकमवाप्नोति पर्यायेणात्मवात्ररः ॥ २५ ॥

ग्रहनक्षत्राणां चरितं गणितविषयकं ज्ञानं ग्रहयन्त्रपूर्वखण्डरूपं गोलं भूगोलभगोल-  
स्वरूपमिति पादकग्रन्थग्रन्थोत्तरार्धान्तर्गतम् । चकारः समुच्चये । तत्त्वतः वस्तु-  
स्थिति सद्भावेन सार्वविभक्तिकस्तस्मिन्नित्येके । ज्ञात्वा वगम्य नरः पुरुषः । ग्र-  
हलोकं चन्द्रादिग्रहणालोकं तल्लोकाधिष्ठितस्थानं ग्रहोपलक्षणान्नक्षत्राधिष्ठितस्था-

नमपिध्येयम् । प्राप्नोति । ननुग्रहलोकप्राप्त्याकः पुरुषार्थइत्यतोमोक्षरूपं-  
पुरुषार्थफलमाह । पर्यायेणेति । जन्मान्तरेणपुरुषआत्मवानात्मज्ञानीभवति ।  
तथाचात्मज्ञानान्मोक्षप्राप्तिरेवेतिभावः ॥ २५ ॥

भा०टी०—ग्रहनक्षत्रचरितः, और भोल इनको भलीभाँतिसे जानकर मनुष्य ग्रहलोक-  
को प्राप्त होकर अंतमें आत्मवान् होता है ॥ २५ ॥

अथाग्रिमग्रन्यस्यासङ्गतिपरिहारायारब्धाध्यायसमार्त्तिफक्किकयाह—

### इतिज्योतिषोपनिषदध्यायः ॥ १३ ॥

इतिपयावेदेआत्मस्वरूपनिरूपणान्नारायणोपनिषदुच्यते । तथाज्योतिः-  
शास्त्रप्रतिपादितानांग्रहनक्षत्राणामेतद्व्यैकदेशेस्वरूपादिनिरूपणाज्ज्योतिः-  
शास्त्रसारंज्योतिषोपनिषदुच्यते । तत्संज्ञोऽध्यायोप्रत्येकदेशः सम्पूर्णइत्यर्थः ।  
रङ्गनाथेनरचितेसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे ।

ज्योतिषोपनिषत्सञ्ज्ञोऽध्यायः पूर्णोपरार्थके ॥

इतिश्रीसकलगणकसार्यभौमवल्लालदेवज्ञात्मजरङ्गनाथगणकविरचितेगूढा-  
र्थप्रकाशकेउत्तरखण्डेज्योतिषोपनिषदध्यायःपूर्णः ॥ १३ ॥

तदहं अध्याय समाप्त ॥ १३ ॥

### चतुर्दशोऽध्यायः ।

अथमानानिकतिकिञ्चैतैरित्यवशिष्टप्रश्नस्योत्तरभूतआरब्धमानाध्यायोऽध्या-  
ख्यायते । तत्रप्रथमंमानानिकतीतिप्रथमप्रश्नस्योत्तरमाह—

ब्राह्मदिव्यंतथापिद्व्यंप्राजापत्यंगुरोस्तथा ॥

सौरंचसावनंचान्द्रमार्क्षमानानिवैनव ॥ १ ॥

वैनिश्चयेन । नवसङ्ख्याकानिकालमानानि । तत्रप्रथमंब्राह्ममानम् ।  
'कल्पोब्राह्ममहःप्रोक्तम् ।' इत्यादि । 'परमायुःशतंतस्यतयाहोरात्रसंख्यया ।'  
इत्यन्तमध्यमाधिकारेप्रतियादितम् । द्वितीयंदिव्यंदेवमानम् । 'दिव्यंतद्-  
इदुच्यते ।' इत्यादि । 'तत्पट्टिःसङ्ख्यादिव्यं वर्षम् ।' इत्यन्तं त्रैव्यप्रति-  
पादितम् । तथातृतीयमानंपितृणामानंवक्ष्यमाणम् । प्राजाप-  
त्यमानंवक्ष्यमाणंचतुर्थम् । बृहस्पतेस्तथामानंचान्द्रमानमष्टमम् । सौरं चका-  
रात्पट्टमानम् । सावनंसप्तममानं । चन्द्रमानंयष्टमम् । नाक्षत्रमानंवचमम् ।  
एतान्मापितत्रैवोक्तानि ॥ १ ॥

भा०टी०-ग्राह्य, दैव, पित्र्य, प्राजापत्य, बार्हस्पत्य, सौर, सावन, चान्द्र और नाक्षत्र यह नौ मान हैं ॥ १ ॥

अर्थात्किंचितैरिति द्वितीयप्रश्नस्योत्तरं विवक्षुः प्रथमं व्यवहारोपयुक्तमानानि दर्शयति-

चतुर्भ्यो व्यवहारोऽत्र सौरचान्द्रक्षसावनैः ॥

बार्हस्पत्येन पृथग् बृहस्पतेर्नान्यैस्तु नित्यशः ॥ २ ॥

अत्र मनुष्यलोके सौरचान्द्रनाक्षत्रसावनैश्चतुर्भिर्मानैर्व्यवहारः कर्मघटना। पृथग्-  
बृहस्पतिमध्यमराशिभोगात्मककालेन प्रत्येकं ज्ञेयम् । अन्यैरवशिष्टैर्ग्राह्यदि-  
व्यपि प्रजापत्यैः । नित्यशः सदेत्यर्थः । व्यवहारो नास्ति । तुकारात्कदा-  
चित्कालेनैव व्यवहारः ॥ २ ॥

भा०टी०-इनमें चारका व्यवहार हुआ है । सौर, चान्द्र, नाक्षत्रिक, और सावन ॥  
पृथग् बृहस्पतेर्ज्ञाननेके लिये बार्हस्पत्यमानको जानना चाहिये । शेषमानोंका नित्य  
प्रयोजन नहीं होता ॥ २ ॥

अथ सौरेण व्यवहारं प्रदर्शयति-

सौरेण धुनिशोर्मानं पडशीतिमुखानि च ॥

अयनं विषुवच्चैव संक्रान्तेः पुण्यकालता ॥ ३ ॥

अहोरात्रयोर्मानं सौरेण ज्ञेयम् । प्रात्यहिकसूर्यगतिभोगाद् अहोरात्रं भवतीत्यर्थः ।  
पडशीतिमुखानि वक्ष्यमाणानि । चः समुच्चये । तेन सौरमानेन ज्ञेयानि ।  
अयनं विषुवत् । चः समुच्चये । संक्रान्तेः पुण्यकालता सूर्यविम्बकलासम्ब-  
द्धा सौरमानेन ॥ ३ ॥

भा०टी०-दिनरात्रिका परिमाण, पडशीति आदि अयन, विषुवद् संक्रान्ति आदि  
पुण्यकाल, यह सब सौरमानमें निर्णीत होते हैं ॥ ३ ॥

अथ पडशीतिमुखमाह-

तुलादिपडशीत्यर्द्धां पडशीतिमुखं क्रमात् ॥

तच्चतुष्टयमेव स्याद्विस्वभावे पुराशिषु ॥ ४ ॥

तुलारम्भात्पडशीतिदिवसानां सौराणां पडशीतिमुखं भवति । तच्चतुष्टयं पडशी-  
तिमुखस्य चतुःसंख्याद्विस्वभावे पुराशिषु चतुर्भ्यो क्रमादेवं वक्ष्यमाणं भवति ॥ ४ ॥

भा०टी०-तुलाके आरम्भसे परस्पर सौर ८६ दिनमें पडशीति होता है । यह चार  
दिग्भाव-राशिमें स्थित हैं ॥ ४ ॥

तदेवाह-

पङ्क्तिशेषधनुषोभागेद्वाविंशेतिमिपस्यच ॥

मिथुनाष्टादशेभागेकन्यायास्तुचतुर्दश ॥ ५ ॥

धनुरादोःपङ्क्तिशतितमंशेषडशीतिमुखमीनराशेर्द्वाविंशतितमंशेषडशीति-  
मुखम् । चकारःसमुच्चयार्थकःप्रत्येकमन्वेति । मिथुनराशेरष्टादशेशेषडशीति-  
मुखंकन्यायाश्चतुर्दशेभागेषडशीतिमुखम् । अतएवतुलादितःपङ्क्तिषोडशगणन-  
यायेपुराशिषुभवतितेराशयोद्विस्वभावाः, षडशीतिमुखसञ्ज्ञाःसंक्रान्तिमकरणे  
सांहितिकैरुक्ताः ॥ ५ ॥

भा०टी०-प्रथम षडशीतिमुख धनुके २६ अंशमें । दूसरा मीनके २६ अंशमें, तीसरा  
मिथुनके २८ अंशमें, चौथा कन्याके १४ अंशमें है ॥ ५ ॥

अथषडशीत्यंशगणनयाचत्वारिषडशीतिमुखान्युक्त्वाभगणांशपूर्त्यर्थमवशि-  
ष्टांशाःषोडशातिपुण्याइत्याह-

ततःशेषाणिकन्यायायान्यहानितुषोडश ॥

क्रतुभिस्तानितुल्यानिपितृणांदत्तमक्षयम् ॥ ६ ॥

ततःकन्यादिचतुर्दशभागानन्तरंशेषाणिभगणभागेऽवशिष्टानिकन्यायायान्य  
हानिसौरभागसमानिषोडशतानि । तुकारात्पूर्वदिनासमानिक्रतुभिर्यज्ञैःस-  
मानि । अतिपुण्यानित्यर्थः । तत्रपितृणांदत्तंश्राद्धादिकृतमक्षयमनन्तफ-  
लदंभवति ॥ ६ ॥

भा०टी०-कन्याके पिछले १६ अंश यज्ञकार्यके लिये पुण्यवाची हैं । इस समयमें  
पितृलोकोंके लिये कियाहुआ दान अक्षय होता है ॥ ६ ॥

अथराश्याधिष्ठितक्रान्तिवृत्तैश्चत्वारिस्थानानिपदसन्धिस्थानेष्विषुवायनाभ्यां  
प्रसिद्धानित्याह-

भचक्रनाभौविषुवद्वितयंसमसूत्रगम् ॥

अयनद्वितयंचैवचतस्रःप्रथितास्तुताः ॥ ७ ॥

भचक्रनाभौभगोलस्यध्रुवद्वयाभ्यांतुल्यान्तरिणमध्यभागेविषुवद्वितयंविषुव-  
द्वयंसमसूत्रगंपरस्परंव्याससूत्रान्तरितंध्रुवमध्येविषुवद्वत्स्थानात्तद्वृत्तैःक्रान्तिवृ-  
त्तभागौयौलभौतौक्रमेणपूर्वापरौविषुवत्संज्ञौमेषतुलाख्यौचेत्यर्थः । अयनद्वितय-  
मयनद्वयंकर्मकरादिरूपम् । चःसमुच्चये । तेनसमसूत्रगंताविषुवायना-  
ख्याःक्रान्तिवृत्तमदेशरूपाभूमयश्चतस्रश्चतुःसङ्ख्याकाःप्रथितागणितादौपदादि  
त्वेनप्रसिद्धाः । एवकारादन्पराशीनानिरासः । तुकारात्तासांसमसूत्रस्यत्वे  
पिषुवायनत्वाभावात्पदादित्वेनाप्रसिद्धिरित्यर्थः ॥ ७ ॥

भा०टी०-नक्षत्रचक्रमें दो विषुवत् बिन्दु समसूत्रग हैं, और दो अयनभी तेलेदो हैं ।  
यद चारबिन्दु सदां कहे जाते हैं ॥ ७ ॥

अथावशिष्टनामादिस्वरूपमन्यदप्याह-

तदन्तरेषुसंक्रान्तिद्वितयंद्वितयंपुनः ॥

नैरन्तर्यात्तुसंक्रान्तेर्ज्ञेयंविष्णुपदीद्वयम् ॥ ८ ॥

तदन्तरेषुविषुवायनान्तरालेषु। अत्रान्तरालानांचतुःस्थानेसद्भावाद्विषुवचनम्। संक्रान्तिद्वितयंद्वितयंपुनाराश्यादिभागेग्रहाणामाक्रमणवारद्वयंभवतितदन्तरालेराश्यादिभागौद्वौभवतइत्यर्थः । यथाहिमेषाख्यविषुवकर्काख्यायनयोरन्तरालेषुमिथुनयोरादी । कर्कतुलयोरन्तरालेसिंहकन्ययोरादी । तुलामकरयोरन्तरालेषुश्रिकधनुयोरादी । मकरमेषयोरन्तरालेकुम्भमीनयोरादीइति । एवं विषुवानन्तरंसंक्रमणद्वयमन्तरमयनंतदनन्तरंसंक्रान्तिद्वयंतदनन्तरंविषुवमनन्तरंसंक्रान्तिद्वयमनन्तरमयनमित्यादिपौनःपुन्येनज्ञेयमित्यर्थः । संक्रान्तिद्वयमध्येप्रथमसंक्रान्तौविशेषमाह । नैरन्तर्यादिति । निरन्तरतयासम्भूतायाः संक्रान्तेःसकाशाद्विष्णुपदीद्वयंतदन्तरालइतित्वर्थः । अवगम्यंप्रथमसंक्रान्तिविष्णुपदसंज्ञातयोर्द्वयंतदभ्यन्तरेप्रत्येकंभवतीतितात्पर्यार्थः । षडशीतिसंज्ञंद्वितीयसंक्रमणपूर्वसूचितंतयोरापिद्वयंतदन्तरालेभवतीतिध्येयम् ॥ ८ ॥

भा०टी०-कहेद्विषु दो बिन्दुओंके मध्यमें दो संक्रान्ति होती हैं। जो चार संक्रान्ति तिनके पीछे होती हैं तिनको विष्णुपदी कहते हैं । ( औरका नाम षडशीति है ॥ ८ ॥

अथायनद्वयमाह-

भानोर्मकरसंक्रान्तेःपण्मासाउत्तरायणम् ॥

कर्कादेस्तुतथैवस्यात्पण्मासादक्षिणायनम् ॥ ९ ॥

सूर्यस्यमकरसंक्रान्तेःसकाशात्पदसौरमासाउत्तरायणंभवति । कर्कादेःकर्कसंक्रान्तेःसकाशात्तथासूर्यभोगात् । एवकारादन्यग्रहनिरासः । पण्मासाः । तुकारात्सौराः । दक्षिणायनंभवति ॥ ९ ॥

भा०टी०-सूर्यके मकरसंक्रमणके पीछे ६ मास उत्तरायण है । कर्कटसंक्रमणके पीछे ६ मास दक्षिणायन है ॥ ९ ॥

अयतुर्मासवर्षोप्याह-

द्विराशिनाथाऋतवस्ततोऽपिशिशिरादयः ॥

मेपादयोद्वादशैतेमासास्तैरेववत्सरः ॥ १० ॥

ततोमकरसंक्रान्तेःसकाशात् । अपिशब्दउत्तरायणावधिनासमुच्चयार्थकः । द्विराशिनाधाराशिद्वयस्वामिकाराशिद्वयार्कभोगात्मकाइत्यर्थः । शिशिरादयः शिशिरवसन्तग्रीष्मवर्षाशरद्धेमन्ताऋतवःकालविभागविशेषाभवन्ति । एते सूर्यभोगविषयकाभेपादयोराशयोद्वादशमासास्तैर्द्वादशभिर्मासैः । एवकारान्पूनाधिकव्यवच्छेदः । वत्सरःसौरवर्षमवति ॥ १० ॥

भा०टी०--यह समय ( मकरसंक्रमण ) से शिशिरादि छव ऋतुमें द्दिशाशि करके भोग करता है । मेषादि १२ मासमें एकवर्ष होता है ॥ १० ॥

अथप्रसङ्गात्संक्रान्तौपुण्यकालानयनमाह-

अर्कमानकलाःपष्ट्यागुणिताभुक्तिभानिताः ॥

तदर्धनाड्यःसंक्रातेरर्वाकपुण्यंतथापरे ॥ ११ ॥

सूर्यस्वविम्बप्रमाणकलाःपष्ट्यागुणिताः सूर्यगत्याभक्तास्तस्यफलस्यार्धत-  
त्संख्याकाघटिकाइत्यर्थः । संक्रान्तेःसूर्यस्वराशिप्रवेशकालादित्यर्थः । अर्वाकपूर्व  
पुण्यंस्नानादिधर्मकृत्येषुपुण्यघटिकाःपुण्यवृद्धिकारिकाः । अपरेसंक्रांत्युत्तरकाले  
तथास्नानादिधर्मकृत्येषुपुण्यवृद्धिदाइत्यर्थः । अत्रोपपत्तिः । सूर्यविम्बकेन्द्रस्य  
राश्यादौसञ्चरणकालःसंक्रमणकालस्तस्यसूक्ष्मत्वेनदुर्ज्ञेयत्वात्स्थूलकालः कौप्य-  
भ्युपेयः सतुराश्यादौविम्बसञ्चरणरूपोऽङ्गीकृतोविम्बसम्बन्धात् । अतःसूर्य-  
गत्यापष्टिसावनघटिकास्तदासूर्यविम्बफलाभिःकाइत्यनुपातानीताविम्बघटि-  
काःसंक्रान्तिकालःस्थूलः प्राङ्नेमिसञ्चरणकालात्पश्चिमेमिसञ्चरणकालपर्य-  
न्तंतदर्धघटिकाव्यासार्धघटिकाइतिसंक्रान्तिकालात्ताभिःपूर्वमपरत्रकालेप्रागप-  
रनेम्योःक्रमेणसंचरणान्पूर्वोत्तरकालेषुपुण्याइति ॥ ११ ॥

भा०टी०--सूर्यमानकला ६० से गुणकरके भुक्तिसे भाग करने पर जोहो, तिस्का  
भाषा संक्रमणकालमें विभोग और योग करनेसे जो दो समय होते हैं तिनका अन्तर  
अतिपुण्यदाई होता है ॥ ११ ॥

अथसौरमुक्ताब्जमप्रातर्चान्द्रमानमाह-

अर्काद्विनिस्तुतःप्राचीयद्यात्यहरहःशशी ॥

तच्चान्द्रमानमंशस्तुज्ञेयाद्वादशभिस्तिथिः ॥ १२ ॥

सूर्यात्समागमं त्यक्त्वा विनिर्गतः पृथग्भूतः सञ्चन्द्रोऽहरहः प्रतिदिनं पद । त-  
त्संख्यामिति प्राचीं पूर्वादिशंगच्छति तत्प्रतिदिने चान्द्रमानं तत्पुण्यन्तरं शमितम् ।  
ननु सौरदिनं सूर्याशेन यथाभवति तथैतद्भूषार्भायैः कियदिदं पूर्णचान्द्रदिनं भवतीत्य-  
त आह । अंशैरिति । भागस्तु कारात् सूर्यचन्द्रान्तरौ पक्षेस्तस्य तद्वत्त्वात् ।  
द्वादशभिर्द्वादशसंख्याकैस्तिथिज्ञेया । एकचान्द्रदिने ज्ञेयमित्यर्थः । एत-  
दुक्तं भवति । सूर्यचन्द्रयोर्मासान्द्रदिनमवृत्तेः शुनयौ गमाससमाप्तमर्गमणान्तरं  
णचान्द्रो मासाश्चिञ्चान्द्रदिनात्मकः । अतश्च शशेर्भगणां शान्तरतं दर्शनं कि-  
मिति । द्वादशभागे र्कचान्द्रदिनम् । 'दशः सूर्येन्दुसङ्ख्याः ।' इत्यादिधा-  
नादशार्धाधिकमासस्याविशतिव्यात्मकत्वात्तिथिश्चान्द्रदिनरूपेति ॥ १२ ॥

भा०टी०--सूर्यसे निकलकर अहरह चान्द्रमा पूरेदिनामें जाना है तिसके तिथि कने  
से १२ भागमें जानिये । गितना समय लगता है, यह निधि है ॥ १२ ॥



अथचान्द्रव्यवहारमाह-

तिथिःकरणमुद्राहःक्षौरं सर्वक्रियास्तथा ॥

व्रतोपवासयात्राणां क्रियाचान्द्रेण गृह्यते ॥ १३ ॥

तिथिः प्रतिपदाद्याकरणं ववादि कमुद्राहो विवाहः क्षौरं चौलकर्म । एतदाद्याः सर्वक्रिया व्रतवन्थास्तत्सवरूपा व्रतोपवासयात्राणां नियमोपवासगमनानां क्रियाकरणम् । तथा समुच्चयार्थकः । चान्द्रमानेन गृह्यते । अङ्गीक्रियते ॥ १३ ॥

भा० टी०-तिथि, करण, विवाह क्षौरादि समस्तकर्म व्रत, उपवास, यात्रा सबही चान्द्रमानमे ग्रहण किये जाते है ॥ १३ ॥

अथचान्द्रमासं प्रसङ्गात् पितृमानं चाह-

त्रिंशतातिथिभिर्मासश्चान्द्रः पित्र्यमहः स्मृतम् ॥

निशाचमासपक्षान्तौ तयोर्मध्ये विभागतः ॥ १४ ॥

त्रिंशतात्रिंशन्मितैस्तिथिभिश्चान्द्रो मासः पित्र्यपितृसंवन्धि । अहर्दिनम् । निशारात्रिः पितृसंवद्धा । चकारो व्यवस्थार्थक । तेनोभयनैकः प्रत्येकं किंतु मिलितं स्मृतमिति लिगानुरोधेनोभयत्रान्वेति । तथाच चान्द्रो मासः । पित्र्याहोरात्रमित्यर्थः फलितः । मासपक्षान्तौ मासान्तौ दर्शान्तः पक्षान्तः पूर्णिमान्तः । एतावित्यर्थः । विभागतः क्रमेणेत्यर्थः । तयोः पित्र्याहोरात्रयोर्मध्येऽर्धे भवतः । दर्शान्तः पितृणामध्याह्नः पूर्णिमान्तः पितृणामध्यरात्र इत्यर्थः । अर्थात् कृष्णाष्टम्यधेदिनप्रारंभः । शुक्लाष्टम्यधेदिनान्त इति सिद्धम् ॥ १४ ॥

भा० टी०-३० तिथिमे चान्द्रमास या पितृदिन और पक्षान्तमे निशा है । इसप्रकार विभागे पय मासका दिनरात होता है ॥ १४ ॥

अथक्रममासं नक्षत्रमानं प्रसंगान्माससंज्ञां चाह-

भचक्रभ्रमणं नित्यं नाक्षत्रं दिनमुच्यते ॥

नक्षत्रनाम्नामासास्तु ज्ञेयाः पर्वान्तयोगतः ॥ १५ ॥

नित्यं प्रत्यहं भचक्रभ्रमणं नक्षत्रसमूहस्य प्रवहवायुकृतपरिभ्रमः । नाक्षत्रं नक्षत्रसम्बन्धिदिनमानज्ञेयमुच्यते । नित्यमित्यनेन चन्द्रभोगनक्षत्रभोगो नाक्षत्रमित्यस्य निरासः । भचक्रभ्रमणानुपपत्तेः । माससंज्ञामहानक्षत्रनाम्नेति । पर्वान्तयोगतः पर्वान्तः पूर्णिमान्तः । तस्य योगात्तत्त्वम्यन्शात् । नक्षत्रमंज्ञायामासाः । तुकाराच्चान्द्रा अवगम्या पूर्णिमान्तस्थितचन्द्रनक्षत्रमंज्ञो मासो ज्ञेय इति तात्पर्यार्थः । यथा हि यद्दर्शान्तावधिश्चान्द्रो मासस्तदभ्यन्तरस्थितपूर्णिमान्तस्थितचन्द्रनक्षत्रसंज्ञः । चित्रामम्वन्शाच्चरः । त्रिंशत्त्वामम्वन्धा-

द्वैशास्त्रः । ज्येष्ठासम्बन्धाज्ज्येष्ठः । आपाढासम्बन्धादापाढः । श्रवणसम्बन्धाञ्छ्रावणः । भाद्रपदासम्बन्धाद्भाद्रपदः । अश्विनीसम्बन्धादाश्विनः । कृत्तिकासम्बन्धात्कार्तिकः । मृगशीर्षसम्बन्धान्मार्गशीर्षः । पुष्यसम्बन्धात्पौषः । मघासम्बन्धान्माघः । फाल्गुनीसम्बन्धात्फाल्गुनइति ॥ १५ ॥

भा० टी०-दैनिकभचक्रका भ्रमण करनाही नाक्षत्रिकदिन है ॥ पूर्णिमान्ताधिष्ठित नक्षत्रके नामसे मासका नाम जानना चाहिये ॥ १५ ॥

ननु पूर्णिमान्ते तत्तत्र नक्षत्राभावे कथं सत्संज्ञामासानामुचितेत्यत आह-

कार्तिक्यादिपुसंयोगे कृत्तिकादिद्वयंद्वयम् ॥

अन्त्योपान्त्यौ पञ्चमश्च त्रिधामासत्रयं स्मृतम् ॥ १६ ॥

नक्षत्रसंयोगार्थमिति निमित्तसप्तमी । कार्तिक्यादिपुकार्तिकमासादीनां पौर्णमासीष्वित्यर्थः । कृत्तिकादिद्वयंद्वयं नक्षत्रं कथितं कृत्तिकारोहिणीभ्यां कार्तिकः मृगार्द्राभ्यां मार्गशीर्षः । पुनर्वसुपुष्याभ्यां पौषः । आश्लेषामघाभ्यां माघः । चित्रास्वातीभ्यां चैत्रः । विशाखानुराधाभ्यां वैशाखः । ज्येष्ठा मूलाभ्यां ज्येष्ठः । पूर्वोत्तराषाढाभ्यां भाद्रपदः । श्रवणवनिष्ठाभ्यां श्रावणइति फलितम् । अवशिष्टमासानाह । अन्त्योपान्त्याविति । अत्र कार्तिकस्यादित्वेन प्रहादन्य आश्विनः । उपान्त्योभाद्रपदः । एतौ मासौ । पञ्चमः फाल्गुनः । चकारः सप्तमश्च इति । भासत्रयं त्रिधा स्थानत्रय उक्तम् । रेवत्यश्विनीभरणीति नक्षत्रत्रयसम्बन्धादाश्विनः । शततारापूर्वोत्तराभाद्रपदेति नक्षत्रत्रयसम्बन्धाद्भाद्रपदः । पूर्वोत्तराफाल्गुनीहस्तेति नक्षत्रत्रयसम्बन्धात्फाल्गुनइति सिद्धम् ॥ १६ ॥

भा० टी०-कार्तिकमासकी पूर्णिमाचे दो दो नक्षत्रें एक एक मासका नाम देवळ आश्विन, भाद्र, और फाल्गुन मासका नाम तीन तीन नक्षत्रोंमें लिखे हैं ॥ १६ ॥

अथ प्रसङ्गात् कार्तिकादिबृहस्पतिवर्षाण्याह-

वैशाखादिपुकृष्णे च योगः पञ्चदशेतिथौ ॥

कार्तिकादीनि वर्षाणि गुरोरस्तोदयात्तथा ॥ १७ ॥

यया पौर्णमास्यां नक्षत्रसम्बन्धेन तत्संज्ञो मासो भवति । तथेति समुच्चयार्थकम् । बृहस्पतेः सूर्यसावित्र्यदूरत्वाभ्यामस्तादुदयादवैशाखादिपुद्वादशमासेषु कृष्णपक्षे पञ्चदशेतिथौ । अमायामित्यर्थः । चकारः पौर्णमासीसम्बन्धात्समुच्चयार्थकः । योगो दिननक्षत्रसम्बन्धनकार्तिकादीनि द्वादशवर्षाणि मयन्ति । वैशाखकृष्णपक्षपञ्चदश्यामास्तु याया बृहस्पतेरस्तउदयेवाजाते सति तदापि बृहस्पतिवर्षे कृत्तिकादिनक्षत्रसम्बन्धात् कार्तिकस्मृतम् । एवं ज्येष्ठापादश्रावणभाद्रपदाश्विनकार्तिकमार्गशीर्षपौषमाघफाल्गुनचैत्रामासामुपपन्नमघापूर्वाः चि-

त्राविशाखाज्येष्ठापूर्वाश्रवणपूर्वाभाश्विनीदिननक्षत्रसम्बन्धान्मार्गशीर्षादीनिभवन्ति। अत्रापि प्रोक्तनक्षत्रद्वयत्रयसम्बन्धः प्रागुक्तो बोध्यः। अनेनेत्युपलक्षणम्। तेनयद्दिने गृहस्थतेरुदयोऽस्तो वा तद्दिने यच्चन्द्राधिष्ठितनक्षत्रं तत्सञ्ज्ञं चार्हस्पत्यं वर्षं भवतीति तात्पर्यम्। सहिताग्रन्येऽस्तोदयवशाद्वर्षोक्तिः परमिदानीमुदयवर्षव्यवहारो गणकैर्गण्यते येनोदितेऽप्यइत्युक्तेरिति ॥ १७ ॥

भा० टी०-जैसे वैशाखादिमें पृणिमासी तिथिके नक्षत्रसे मासका नाम होता है तैसे ही गृहस्थतिके अस्तोदयसमय कृष्णापचदशो तिथिके नक्षत्रानुसार वर्षका नाम होता है ॥ १७ ॥

अथक्रमप्राप्तं सावनमाह-

उदयादुदयं भानोः सावनं तत्प्रकीर्तितम् ॥

सावनानि स्युरेतेन यज्ञकालविधिस्तुतैः ॥ १८ ॥

सूर्यस्योदयादुदयकालमारभ्याव्यवहितोदयकालपर्यन्तं यत्कालात्मकतत्सावनं मानं हैरुक्तम्। एतेनोदयद्वयान्तरात्मककालस्य गणनया सावनानिवसुष्यष्टाद्वीत्यादिनामध्याधिकारोक्तानि भवन्ति। तद्व्यवहारमाह। यज्ञकालविधिरिति। यज्ञस्य यः कालस्तस्य गणनातेः सावनैः। तुकारोऽन्यमाननिरासार्थं वैवकारपरः ॥ १८ ॥

भा० टी०-एक सूर्यादयसे लेकर दूसरे सूर्यादयतक वालका नाम सावन है। इस्से ही यज्ञकाल की विधि का निर्णय होता है ॥ १८ ॥

अथ व्यवहारान्तरमाह-

सूतकादिपरिच्छेदो दिनमासाब्दपास्तथा ॥

मध्यमाग्रहभुक्तिस्तु सावनैर्नैव गृह्यते ॥ १९ ॥

सूतकं जन्ममरणसम्बन्धि। आदिपदग्राह्यचिकित्सितचान्द्रायणादि तस्य परिच्छेदो निर्णय। दिनाधिपमासे अवर्षेष्वराः। तथा ससुचये। ग्रहाणागतिर्मध्यमा। तुकारात्स्पष्टगतेनिरासः। तस्याः प्रतिक्षणं वैलक्षण्यादिनसम्बन्धस्याभावात्। एतेन स्पष्टगत्या स्पष्टग्रहस्य चालनं निरन्तरमूलत्वादिति सूचितम्। सावनमानेन। ऋकारादन्यमाननिरासः। गृह्यते सुधीभिरङ्गीक्रियते। अत्र बहुवचनानुरोधेन गृह्यत इत्यत्र बहुवचनं ज्ञेयम् ॥ १९ ॥

भा० टी०-सूतकादि आशौच दिन, मास और अन्धपति ग्रहको मध्यभुक्ति सावनके अनुसार ग्रहण की जाती है ॥ १९ ॥

अथ दिव्यमानमाह-

सुरासुराणामन्योन्यमहोरात्रं विपर्ययात् ॥

यत्प्रोक्तं तद्भवेद्विद्व्यं भानोर्भगणपूरणात् ॥ २० ॥

पूर्वार्धपूर्वव्याख्यातम् । यद्दहोरात्रपूर्वार्धोक्तसूर्यस्य भगणभोगपूतैः भोक्तैः पूर्व-  
मनेकधानिर्गोतंतदहोरात्रं दिव्यमानं स्यात् ॥ २० ॥

भा० टी०-सुर असुराँके परस्पर विपरीतभावसे दिनरात होता है । सूर्यके भगणपूर-  
णका कालही दिव्य दिन है ॥ २० ॥

अथावशिष्टे प्राजापत्यब्राह्ममाने आह-

मन्वन्तरव्यवस्था च प्राजापत्यमुदाहृतम् ॥

नतत्रद्युनिशोभेदो ब्राह्मकल्पः प्रकीर्तितम् ॥ २१ ॥

मन्वन्तरव्यवस्थामन्वन्तरावस्थितिः । 'युगानां सप्ततिः सैका' इत्यादिनामध्या-  
धिकारोक्तेति चार्थः । प्राजापत्यं मानमानं नैरुदाहृतमुक्तं मनुनां प्राजापतिपुत्रत्वा-  
त् । ननु देवपितृमानयोर्दिनरात्रिभेदो ययोक्तस्तयास्मिन्माने दिनरात्रिभेदप्रति-  
पादनं कथं नोक्तमित्यत आह । नेति । तत्र प्राजापत्यमानेद्युनिशौर्दिनरात्रौ-  
भेदो विवक्षितो गुरुसौरचन्द्रमानवन्नास्ति । ब्रह्ममानमाह । ब्राह्ममिति । कल्पो-  
युगसहस्रात्मकः प्रायुक्तः । ब्रह्ममानं मानं नैरुक्तम् । यद्यपि पूर्वपि मयार्हस्प-  
त्यमानयोरेतद्व्यतिरिक्तपरिणाममुक्तमन्येषां निरूपणं तु पूर्वोक्तया पुनरुक्तं तथापि  
पूर्वगणिताद्युपजीव्यपरिभाषाकथनावश्यकतया गणितप्रवृत्त्यर्थं तेषाममानत्वेन  
निरूपणादनुविशेषकथनार्थमानत्वेन पुनस्तेषां निरूपणं यशोत्तरत्वेनाज्ञातिकरम-  
न्यथाप्रभानुपपत्तेरिति दिक् ॥ २१ ॥

भा० टी०-प्राजापति आदि मन्वन्तरकी व्यवस्था पहले कही है । इसमें दिनरातका भेद  
नहीं । कल्पही ब्रह्ममान है ॥ २१ ॥

अयस्वांक्तमुपसंहरति-

एतत्ते परमाख्यातं रहस्यं परमद्भुतम् ॥

ब्रह्मेतत्परमं पुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ २२ ॥

हे परमदैत्यश्रेष्ठसूर्यभक्तत्वात् । तत्तुभ्यमेतदपुनोक्तं परं द्वितीयरूपेण माख्या-  
तं निराकाङ्क्षतया सम्पूर्णकथितम् । पूर्वसप्तशेषमुक्तं स्वितामेतित्यपामभाङ्कृता-  
स्तदुत्तररूपा द्वितीयकथनमिदं निःसंदिग्धमस्तीति ववशं शयानोद्भवन्तीति भावः ।  
ननु मत्प्रभविना पूर्वमेवेदं कथं नोक्तमित्यत आह । रहस्यमिति । कुत इत्यत आह ।  
अद्भुतमिति । आफास्यग्रहनेत्रादि स्थितिज्ञानसम्पादकरादाश्चर्यकराभि-  
त्यर्थः । तथा च मत्पूर्वोक्तं येन सावधानतया श्रुतं तेनैव अद्भुततामभाः कुरुं शक्यास्त-  
दुत्तरत्वेन द्वितीयं मद्भुतमिति त्वापरीक्ष्यतां प्रत्युक्तं रहस्यमिति भावः । नन्वन्य-  
शास्त्राणां ज्ञानादप्यज्ञानं दावाप्तिरस्मात्तत्त्वत आह । ब्रह्मेति । एतन्मदुक्तं ब्रह्म-  
असंमत्तं पाचान्यशास्त्राणां ब्रह्मसमस्याभावेऽपि तज्ज्ञानाद्ब्रह्मज्ञानं दावाप्तिरस्मा-

ब्रह्मस्वरूपाद्ब्रह्मानन्दावाप्तौ किंचित्रमिति भावः । कुत इदं ब्रह्म सममित्यत आह । परमिति । उत्कृष्टम् । अत्र हेतुभूतं विशेषणद्वयमाह । पुण्यं सर्वपापप्रणाशनमिति । पुण्यजनकं सर्वपापनाशकम् ॥ २२ ॥

भा० टी०-हे श्रेष्ठ ! यह परम अद्भुत रहस्य कहा । यह सर्वपापका नाश करनेवाला भक्तिपवित्र है, वरन् ब्रह्मस्वरूप है ॥ २२ ॥

नन्वस्माद्ब्रह्मानन्दप्राप्तिरुक्ता पूर्वग्रहलोकप्राप्तिश्चोक्ता तत्रानयोः किं फलं भवतीत्यत आह-

दिव्यं चार्क्षग्रहाणां च दर्शितं ज्ञानमुत्तमम् ॥

विज्ञेयार्कादिलोके पुस्थानं प्राप्नोति शाश्वतम् ॥ २३ ॥

आर्क्षेन क्षत्रसंबन्धिज्ञानं ग्रहाणां ज्ञानम् । चः समुच्चये । उत्तमं सर्वशास्त्रेभ्य उत्कृष्टम् । अत्र हेतुभूतं विशेषणं दिव्यं स्वर्गलोकोत्पन्नं दर्शितं मया तुभ्यमुपदिष्टं विज्ञाय ज्ञातव्यार्कादिलोके पुस्थानं दिग्रहलोके पुस्थानमधिष्ठानं प्राप्नोति शाश्वतं नित्यं ब्रह्मसायुज्यरूपं स्थानम् । पूर्वार्धस्य द्वितीयचकारः समुच्चयार्थकोऽन्वैति तथा चोभयं फलं क्रमेण भवतीति भावः । यत्त्वे तत्ते परमाख्याता मित्यादि श्लोकः क्वचित्पुस्तकेऽस्मात् श्लोकात् पूर्वनास्ति किन्तु माननिरूपणान्तस्थ दिव्यं चार्क्षमित्यादि श्लोकान्ते मानाध्यायसमाप्तिकृत्वाग्नि ॥ यथा शिखामपुराणां नागानां मणयो यथा ॥ तद्वद्देवाङ्गशास्त्राणां गणितं मूर्धनि स्थितम् ॥ १ ॥ न देयं तत्कृतं प्रायवेदविष्ठावकायच । अर्थलुब्धाय मूर्त्ताय साहङ्काराय पापिने ॥ २ ॥ एवंविधाय पुत्रायाप्यदेयं सहजाय च । दत्तेन वेदमार्गस्य समुच्छेदः कृतो भवेत् ॥ ३ ॥ ग्रजेतामन्धतामिरुं गुरुशिष्यौ सुदारुणम् ॥ ततः शान्ताय शुचये ब्राह्मणायैव दापयेत् ॥ ४ ॥ चक्रानुपातजो मध्यो मध्यवृत्तांशजः स्फुटः । फालेन द्वक्समीनस्यात्ततो बीजक्रियोच्यते ॥ ५ ॥ राश्यादि रिन्दुरङ्गप्रोभको न क्षत्रकक्षया । शेषं न क्षत्रकक्षया स्तत्र ज्येष्ठेषकयोस्तयोः ॥ ६ ॥ यदल्पं तद्ग्रजेद्भानां कक्षयातिथिनिर्णया । बीजभागादि कृतस्यात्कारयेत्तद्दर्शनं रवौ ॥ ७ ॥ त्रिगुणं शोधयेद्दिन्दौ जिनं भूमिजं क्षिपेत् ॥ दृग्यमग्रमृणं ज्ञोच्चैरस्य रामं गुणाट्टणम् ॥ ८ ॥ ऋणं व्योमनवग्रं स्याद्दानवज्यचलोचके ॥ धनं सप्ताहं तमन्दे परिधीनामयोच्यते ॥ ९ ॥ युग्मान्तोक्ताः परिधयो ये ते नित्यं परिस्फुटाः । ओजान्तोक्तास्तु ते ज्ञेयाः परबीजेन संस्कृताः ॥ १० ॥ वन्मिनिर्वीजकानो जपदान्तेष्टभागकान् ॥ सूर्येन्द्रोर्मनवो दन्ताष्ट्रितत्त्वकलानिताः ॥ ११ ॥ वाणतर्कामहीनस्य सौम्यस्याचलवाहवः ॥ वाक्यतेरष्टनेत्राणि व्योमर्गातां शबोभृगोः ॥ १२ ॥ सूर्यतर्कोऽर्कपुत्रस्य बीजमेतेषु कारयेत् ॥ बीजं वा-

ग्युद्धतंशोर्ध्वपरिर्ध्वंशेषुभास्वतः ॥ १३ ॥ इनासंयोजयेदिन्द्रोः कुजस्याश्वतंक्षि-  
 पेत् । विदश्चन्द्रहतंयोज्यसुरेरिन्द्रहतंघनम् ॥ १४ ॥ घनंभृगो-  
 भुवानिघ्नंरविघ्नंशोधयेच्छनेः ॥ एवंमान्दाःपरिर्ध्वंशाःस्फुटाःसुर्व-  
 ष्मिशीमकान् ॥ १५ ॥ भौमस्याश्रयुणासीणिनुषस्याधिगुणेन्दवः ॥  
 बाणाक्षादेवपूज्यस्यभार्गवस्येन्दुपटचमाः ॥ १६ ॥ शनैश्चन्द्राब्धयःशीघ्राः  
 ओजान्तेवोजवर्जिताः ॥ द्विघ्नंस्वंकुजभागेपुत्रीजंद्विघ्नमृणंविदः ॥ १७ ॥ अ-  
 न्याष्टिघ्नंवनंसुरेरिन्द्रघ्नंशोधयेत्कवेः ॥ चन्द्रघ्नमृणमार्कस्यस्युरेभिर्दक्षसमाप्र-  
 हाः ॥ १८ ॥ एतद्बीजमयाख्यातंप्रीत्यापरमयातय ॥ गोपनीयमिदं  
 नित्यंनोपदेश्यतस्ततः ॥ १९ ॥ परीक्षितायशिष्यायगुरुभक्तायसाध-  
 वै ॥ देयंविप्रायनान्यस्मैप्रतिकञ्चुककारिणे ॥ २० ॥ वीजंनिःशेषसिद्धान्त-  
 रहस्यंपरमंस्फुटम् । यात्रापाणिप्रहादीनांकार्याणांशुभसिद्धिदम् ॥ २१ ॥  
 इत्यस्यकचिपुस्तकेलिखितस्यबीजोपनयनाध्यायस्यान्तलिखितोद्दश्यतेतुन-  
 समञ्जसम् । उत्तरखण्डेग्रहगणितनिरूपणाभावाच्चत्रिरूपणप्रसङ्गनिरूपणीयस्या-  
 ध्यायस्यालेखनानौचित्यात्पष्टाधिकारेतदन्तेवास्पलेखनस्यपुक्तत्वाच्च । किञ्च ।  
 'मानानिकतिर्किञ्चितैः' इतिप्रश्नाद्येप्रश्नानामभावात्प्रश्नोत्तरभूतोत्तरखण्डेऽस्य  
 लेखनमसङ्गतम् । अपिच । उपदेशकालेबीजाभावादश्रेःन्तरदर्शनमनिय-  
 तं कथमुपपिष्टमन्ययान्तर्भूतत्वेनैवोक्तः स्यादित्यादिविचारेणकेनचिद्विष्टेनबीज-  
 स्यार्थमूलकत्वज्ञापनायान्तेऽत्रबीजोपनयनाध्यायःप्रक्षिप्तइत्यवगम्यनव्याख्यात-  
 इतिमन्तव्यम् ॥ २३ ॥

भा०टी०-अह और नक्षत्रसम्बन्धीय दिव्य उत्तम ज्ञान जो मैंने कहा तिसके प्राप्त करनेके  
 सूर्यादि लोकमें निरयस्थान मिलता है ॥ २३ ॥

अथमुनीन्प्रतिकथितसंवादस्योपसंहारमाह-

इत्युक्त्वामयमामन्यसम्यक्तेनाभिपूजितः ॥

दिवमाचकमेकांशःप्रविवेशस्वमण्डलम् ॥ २४ ॥

सूर्याशुहवीमयासुरभामन्यसम्यक्तत्त्वतोग्रहादिचरितमुपदिश्य । इति ।  
 एतत्तेइत्यादिश्लोकद्वयमुक्त्वाकथयित्वा । समुच्चयार्थकश्चोऽनुसन्धेयः ।  
 दिवंस्वर्गमाचकमे । आक्रमणविपर्ययंके । ननुसूर्याशु-  
 रूपस्यतदुपदेशोकोवापुरुषार्थइत्यतआह । तेनेति । मयासुरेणाभि-  
 पूजितः । गन्धधूपादिर्नैवेद्यवस्त्रालङ्कारादिभिःपूजाविपर्ययकृतः ।  
 मयद्वारामर्त्यलोकेसिद्धिसूर्यतुल्यत्वेनप्राप्तइतिभावः । ननुस्वर्गोऽपिकित्थानंगत  
 इत्यतआह । प्रविवेशेति । स्वमण्डलंसूर्यविम्बंविशतिस्माभिहितवान् ।  
 अत्रापिसमुच्चयार्थोऽनुसन्धेयश्चकारः ॥ २४ ॥

भा० टी०-इत्यप्रकार मयको भली भांति उपदेश देनेके पीछे तिसरे पूजित होकर सूर्याश पुरुष स्वर्गमें चढ़कर सूर्यमण्डलमें प्रवेश करते हुए ॥ २४ ॥

अथमयासुरावस्थांतात्कालिकीमाह-

मयोऽथदिव्यंतज्ज्ञानंज्ञात्वासाक्षाद्विवस्वतः ॥

कृतकृत्यमिवात्मानंमेनेनिर्धूतकल्मषम् ॥ २५ ॥

अथसूर्याशपुरुषाऽन्तर्यामनानन्तरंमयासुरस्तज्ज्ञानंग्रहर्क्षस्थित्यादिज्ञानंपूर्वोक्त-  
दिव्यंस्वर्गंस्पर्शसूर्यात्साक्षादनन्यद्वारेत्यर्थः । सूर्याशपुरुषस्यसूर्याभिन्नत्वंतदुत्पन्न-  
त्वादतपवभेदेषिसाक्षादुक्तंयुक्तम् । ज्ञात्वात्मानंस्वनिर्धूतकल्मषंनिवारितपापं-  
कृतकृत्यंसम्पादितकार्यमेनेमन्यतेऽस्म ॥ २५ ॥

भा० टी०-मयभी साक्षात् सूर्यनारायणसे दिव्यज्ञान प्राप्त करके कृतार्थ हो कलुष-  
शून्य हुआ । और ऐसाही मनमें समझने लगा ॥ २५ ॥

अथत्वमिदंज्ञानंकथंप्राप्तवानिति श्रोतुमुनिभिः पृष्टोऽमुनिस्तान्प्रतितत्रत्याज-  
स्मत्प्रभृतयः ऋषयामयंप्रत्येतज्ज्ञानंपृष्ठवन्तइत्याह-

ज्ञात्वातमृषयश्चाथसूर्यलब्धवरंमयम् ॥

परिवयुरुपेत्याथोज्ञानंप्रच्छुरादरात् ॥ २६ ॥

अथमयासुरस्यज्ञानप्राप्त्यनन्तरमृषयः सूर्याशपुरुषमयासुरसंवादाश्रितभूमि-  
प्रदेशासन्नभूमिप्रदेशस्थाअस्मत्प्रभृतयोऽमुनयस्तंकृतकृत्यंमयासुरंसूर्यलब्धवरं  
सूर्यात्प्राप्तोवरोज्ञानप्रसादोयेनैतादृशंज्ञात्वा । उपसमीपएत्यागत्य । चःसमुच्च-  
ये । परिवयुःविष्टितयन्तः । अयोनन्तरमादरादत्यन्तंमाभिलाषितयातंज्ञानं  
ग्रहादिचरितंप्रच्छुःपृष्ठवन्तः ॥ २६ ॥

भा० टी०-मयने सूर्यभगवानसे वर पायाहै, ऐसा जानकर मुनियोंने तिसके निकट  
आप आदरसहित पूछाथा ॥ २६ ॥

अथमयासुरःस्वज्ञानंतत्प्रभकारकानस्मत्प्रभृतीन्मुनीन्प्रतिक्रियामासेत्याह-

सतेभ्यःप्रददौप्रीतोग्रहाणांचरितंमहत् ॥

अत्यद्भुततमंलोकेरहस्यंब्रह्मसम्मितम् ॥ २७ ॥

मयासुरःप्रीतःसन्तुष्टःसन्तेभ्योऽस्मत्प्रभृतिभ्यः ऋषिभ्योऽग्रहाणांस्थित्यादिज्ञा-  
नंमहदपरिमेयमतपवब्रह्मसम्मितंब्रह्मतुल्यं लोकेभूलोकेत्यद्भुततममत्यन्तमा-  
श्चर्यकारकंभेष्ठमतएवप्रददौप्रकरणनिर्व्याजतयादत्तवान्कियामासेत्यर्थः ॥ २७ ॥

भा०टी०—ग्रहोंका चरित्ररूप अत्यन्त बहुत ब्रह्मसम्मित रहस्य मयनें प्रत्यक्ष होकर ऋषियोंको दियाया ॥ २७ ॥\*

अथमानाध्यायसमाप्त्यासूर्यसिद्धान्तसमाप्तिकस्यचित्त्वक्षिप्ताध्यायस्यनिवारिकांफाकिकयाह—

इतिसूर्यसिद्धान्तेमानाध्यायः ॥ १४ ॥

रङ्गनाथेनरचितेसूर्यसिद्धान्तटिप्पणे ॥ मानाध्यायोत्तरदलेपूर्णांगूढप्रकाशके ॥ भागीरथीतीरसंस्थेशम्भोर्वाराणसीपुरे । बल्लालगणकोरुद्रजपासक्तोऽभवद्बुधः ॥ १ ॥ तस्यात्मजाःपञ्चगुणाभिरामाज्येष्ठःसरामःसकलागमज्ञः । येनोपपत्तिःस्वधियानितान्तप्रकाशितानन्तमुधाकरस्य ॥ २ ॥ ततःसकृष्णो-जहंगीरसार्वभौमस्पसर्वाधिगतप्रतिष्ठितः ॥ श्रीभास्करीर्यनिवृत्ततुघेनवीजं-तयाश्रीपतिपद्धतिःसा ॥ ३ ॥ गोविन्दसञ्ज्ञस्तुततस्तृतीयस्तस्यानुजोऽहं-गुरुलब्धविद्यः ॥ विश्वेशपत्पन्ननिविष्टचेताःकाशीनिवासीसकलाभिमान्यः ॥ ४ ॥ श्रीरङ्गनाथोर्कमुखोत्थशास्त्रेगूढप्रकाशाभिधटिप्पणंसः ॥ कृत्वामहादेवबुधाग्रजो-धविश्वेश्वरायार्पितवान्बुधश्चै ॥ ५ ॥ शकेतश्वतिथ्युन्मितेचैत्रमासेसितेशंभुति-थ्यांबुधेऽर्कोदयान्मे । दलाब्धदिनाराचनाडीपुजातौमुनीशार्कसिद्धान्तगूढप्र-काशौ ॥ ६ ॥ गूढप्रकाशकद्वयारङ्गनाथमर्बभुवि ॥ मुनीश्वरस्यसहजलभन्तां-गणकाःसुखम् ॥ ७ ॥

इतिश्रीसकलगणकसार्वभौमबल्लालदैवज्ञात्मजरङ्गनाथविरचितःसूर्यसिद्धान्तगूढार्थप्रकाशकःसम्पूर्णः ॥

समाप्तसूर्यसिद्धान्तः ॥

चतुर्दशोऽध्यायसमाप्तः ॥

उत्तरखण्ड पूर्णहुता ।

\*सिद्धान्तग्रहसमये । कहरन्दपिण्डाविसहस्रलब्धं भागादिवीजं धनमिन्दुर्दे । निम्न शनो वेरहत शुषोश्चे द्विप्रप्रमिप्यास्फुनितोऽज्ञोऽप्यम् ॥ जातकार्णवे-स्वभावागोर्तमर्मुने धनमूर्त्यं खलेपिन्दुभिर्गुणाय-कणं हिते रविमुते धन दिगच्छते । निष्ठुस्तदविधुचये शतहज्जप्रैधानैर्कणं कटिपुमान्द तो नयनमोचराः स्वेचराः ॥

सूर्यसिद्धान्तः समाप्तः ।



## उदाहरण ।

अहर्गणानयन ( १ अ० ५१ श्लो० ) । शाके १८१७ के प्रथमदिनका अहर्गण कृतयुगके शेषतक १९५३७२०००० त्रेता और द्वापरमान २१६०००० और कलियुगके बीतेहुए ४९९६ मिलानेसे १९५५८८४९९६ कल्पगताब्द-वर्ष हुआ । इसको १२ से गुण करनेपर २३४७०६१९९५२ मास हुए । इस संख्याको १५९३३३६ अधिमास संख्यासे गुणकरनेपर ३७३९६५८३७११८-३९३७२ हुए । इनको सौरमासकी ५१८४०००० संख्यासे भाग करनेपर ७२१३८४७०६ हुए । भागावशेष छोड़े गए । यह संख्या माससंख्यामें मिलाकर २४१९२००४६६८ इस माससंख्याको तीससे गुणकरके मधु-शुक्लादि तिथिसंज्ञा १८ मिलानेसे ७२५७६०१४००५८ दिन हुए । इस संख्याको तिथि क्षय २५०८२२५२ से गुण करनेपर १८२०३६९८७२४४-९००५०६१६ हुए । इसको चान्द्र दिन १६०३००००८० से भाग करके भाग शेषको छोड़ देनेसे ११३५६०१८६०० हुए । यह संख्या दिनसंख्यासे घटानेपर ७१४४०४१२१४५८ रही । शनिवार होनेसे ७१४४०४१२१-४५९ अहर्गण हुआ ॥

मध्यानयन । ( १ अ० ५३ श्लोक ) अहर्गणको सूर्यभगणसे ४३२०००० से गुण करनेपर ३०८६२२५८०४७० २८८००० हुए । इस संख्याको सौरदिनसे १५७७९१७८२४ से भाग करनेपर १९५५८८४९९५ भगण हुए । शेष १५७४६८९१४० को १२ से गुण करके सौरदिनसे भाग करनेपर ११ राशि हुई और अवशेषको ३० से गुण करके सौरदिनसे भागकरने पर २९ अंश हुए । बाकीकी कला विकलादि करके १५ कला ४८ विकला और ९ अनुकला हुई । शेष छोड़ दिये गए । भगण संख्याको छोड़ देनेसे रविमध्य ११।२९।१५।४८।९ हुआ ।

देशान्तरानयन ( १ अ० ६० श्लो० ) । भूकर्ण १६०० योजनके वर्गको १० से गुण करनेपर २५६००००० हुए । इसका मूल निकालनेसे ५०६० योजन हुए । ५ अंगुल छायाके वर्ग करनेसे २५ और शंकुवर्ग १४४ मिलाकर मूल निकालनेसे १३ हुए । यह छायाकर्ण है । विषुवदिनके शंकु १२ से, त्रिज्या ( ३४३८ ) को गुण करनेसे ४१२५६ हुए । इस संख्याको १३ कर्णसे भाग करनेपर ३१७३ भाग फल लम्बज्या हुई । इसको योजन संख्या ५०६० से गुण करनेपर १६०५५३८० हुए ।

इसको विज्या ३४३८ से भाग करनेपर स्फुट भूपरिधि ४६७० योजन हुई  
 किसीदेशकी योजनसंख्या १५० है । सूर्यकी दैनिक भुक्ति कलासे गुण  
 करनेपर ८८७० हुए । इसको स्फुट भूपरिधिसे गुणकरनेपर कला १।५६  
 विकलाहुई । यह रविग्रहके मध्यमें स्वदेशकी पूर्वदिशामें हो तो वियोग-  
 करना पड़ताहै ।

मन्दोच्चानयन । ( १ अ० ५४ श्लो० ) कृतयुगके शेषमें शनिका मन्दोच्च-  
 निरूपणकरना । १९५३७२०००० वर्ष संख्याको, शनिके मन्दोच्च कल्प-  
 भगण ३९ से गुणकरनेपर ७६१९५०८०००० हुए । इसको कल्पमान  
 ४३२००००००० से भागकरनेपर १७ भगण राश्यादि ७।९९।३५।२४  
 हुई । गतिकी अल्पताके वशसे देशान्तरका संस्कार, मध्यसाधन और  
 चन्द्रमाके मन्दोच्चसाधन बिना निष्प्रयोजनहै ।

पातमध्यानयन । शाके १८१७ के आरम्भमें शनिका पातानयन है ।  
 १९५५८८४९९६ वर्षको भगण ६६२ से गुणकरके ४३२००००००० से-  
 भागकरने पर २९९।८।२१।५८।१३ भगणादि शनिके पातमध्य हुए ।

रविस्फुटानयन । ( २ अ० ४६ श्लो० ) रविमन्दोच्च २।१७।१७।  
 २८ से रविमध्य ११।२९।१५।४८। अलगकरनेसे २।१८।१।४०  
 मन्दकेन्द्र हुआ । केन्द्रविषमपादमें स्थित ( २ अ० ३४ श्लो० ) हुआ ।  
 अत एव गतकेन्द्रही भुजहै । केन्द्रको कलाकरके २२५ से भागकरके २०  
 भागफलके अनुसार ज्याकरनेसे ३३२१ हुए । भागावशिष्टसे ज्यान्तर  
 ५१ को गुणकरके ४१ कला हुई । यह ३३२१ के साथ मिलानेसे ३३६२  
 मन्दभुजज्या हुई । सूर्यकी दोमंदपरिधि अन्तर २० कला हैं । इसको  
 ज्या ३३६२ से गुणकरके विज्या ३३३८ से भागकरनेपर १९ कला  
 ३४ विकला होर्गी । युगमअन्तमें मन्दपरिधि १४।० से १९ कला ३४  
 विकला अलग करदेनेसे १३।४०।२६ स्फुट परिधि हुई । इसको ज्यासे  
 गुणकरके ३६० से भागकरनेपर २।७।४२। अंशादि हुए । यही  
 मन्दभुजज्याफल है । इसके धनुकरने अंश २।७।४२ वहीं हुए । म-  
 न्दकेन्द्र भेषादिकेन्द्र होनेके रविमध्यमें मिलानेसे ०।१।२३।३० ।  
 राश्यादि रवि स्फुट हुआ । रविभुजमान्यफल १२८ कला रविस्पष्ट भुलिसे  
 गुणकरके २१६०० से भागकरने पर २ विकला होतीहै । सो रविस्फुटमें  
 मान्यफलका योग होनेसे योग करनेपर ०।१।२३। ३२ मध्यरात्रिक  
 भुज संस्कृत रवि स्फुटहुआ ।

शनिस्फुटसाधन । ५।२९।७।८। शनिमध्य ११।२९।१५।४२

शनिशीघ्रसे वियोगकरनेपर । ६ । ० । ८ । ४० शीघ्रकेन्द्र हुए । केन्द्रविप-  
मपादस्थितहै । गतकला ८ । ४० भुज इसकी ज्या और कलादि ८ । ४० ।  
गम्यकला कोटीकला । तिसको २२५ से भागकरके भागफलके अनुसार  
ज्यानिदेशकरके शेषज्यान्तरसे गुणितकरके ज्यामे सस्कार करनेसे ३४३७ ।  
४९ । कोटीज्या हुई । भुजज्याको त्रिज्यासे भागकरनेपर ९ विकला  
हुई । स्फुट शीघ्र परिविमे सस्कार करनेसे ३९ । ० । ९ अशादि हुए ।  
भुजज्याको शुद्ध स्फुट परिविसे गुण करके ३६० से भागकरनेपर ५६  
विकला शीघ्रभुजफल हुआ । कोटीज्याको स्फुटपरिविसे गुण करके  
३६० से भागकरने पर कला ३७२ । २२ । होगी । शीघ्रकेन्द्र कर्कादि  
केन्द्रहोनेसे त्रिज्या ३४३८ से फल ३७२ । २२ । अलगकरने पर ३०५६ ।  
३८ शीघ्रकोटीफल हुआ । शीघ्रकोटीफलको विकलाकरके वर्ग करने-  
पर ३३८३३१८७८४४ हुए । भुजज्याविकलाको वर्ग करनेसे ३१३६ हुए ।  
शीघ्रकोटीफल वर्गके साथ भुजज्यावर्ग मिलाकर मूल निकलनेसे १८३९  
३८ विकला शीघ्रकर्ण हुआ । भुजफल ५६ विकलाको त्रिज्यासे गुण-  
करके शीघ्रकर्णद्वारा भागकरने पर ६३ विकला हुई । कला १ । ३ शनिका  
प्रथम शीघ्रफलहुआ ( यही प्रथमसस्कार है ) इसका अर्द्ध शनिमध्यमे शीघ्र-  
केन्द्र तुलादि हीनेसे वियोगकरनेपर ५ । २९ । ६ । ३७ । शीघ्रफलार्द्धसंस्कृत-  
मध्य हुआ । शनिमन्दोच्च ७ । २६ । ३७ । २४ से शीघ्रफलार्ध संस्कृतमध्य  
वियोगकरने पर १ । २७ । ३० । ५७ प्रथममन्दकेन्द्र हुआ । कलाकरके  
२२५ से भागकरने पर १५ सख्यामे ज्याग्रहण करके ज्यान्तर ११९ से  
९६ भागशेषगुणकरके २२५ से भागकरके कला ४० । ११ । हुई । यह  
ज्या २८५९ इसमे मिलाने से २८९९ । ११ प्रथममन्द भुजज्या हुई । इस-  
भुजज्याको युग्मायुग्म मन्दपरिविसे अन्तर १ अशसे गुणकरके ३४३८ त्रि-  
ज्यासे भाग करने पर कला ५० । ३६ हुई युग्मपरिविसे हीनकरने पर ४८ । ९ ।  
२४ शुद्ध स्फुटपरिवि हुई । भुजज्याको शुद्ध स्फुटमन्द परिविसे गुणकरके  
गुणाकर ३६० से भागकरनेपर कला ३८७ । ४९ । हुई । इनके धनुकरने  
से ३८८ । २८ मन्दफल हुआ । यह दूसरा सस्कारहै । यह प्रथममन्द  
फलार्द्ध शोष्णार्द्ध संस्कृतमध्यमे मेपादिकेन्द्रमे मिलानेसे ६ । २ । ०० । ५१  
शीघ्रार्द्धमन्दार्द्ध संस्कृतमध्य हुआ ।

फिर शनिमन्दोच्च ७ । २६ । ३७ । ३४ से प्रथम मन्द संस्कृत मध्य  
६ । २ । २० । ५१ वियोग करने पर १ । २८ । १६ । ४३ होतेहैं । इसरी कला  
करके २२५ से भागकरने पर भागफल १४ के अनुसार ज्या ७७२८ और ज्या-

न्तर १३१ को अवशिष्ट १०६ से गुणकरके ६१ । ५१ दोनोंमें मिलाकर २७ । ८९ । ५१ । द्वितीय मन्दभुजज्या हुई । इसको ३४३८ विज्यासे भागकरनेपर फल ४८ । ४१ होताहै । सो ४९ अंशसे हीन करके ४८ । ११ । १९ द्वितीय शुद्ध मन्द परिधि हुई । द्वितीय मन्दभुजज्या २७८९ । ५१ को इससे गुणकरके ३६० से भागकरनेपर कला ३७३ । २६ इसके धनु करनेसे ३७४ । ५ दूसरा मन्द फल हुआ । ( यही तीसरा संस्कार है ) यह शनि मध्यमें ८ । २९ । ७ । ८ भेपादि केन्द्रहेतु योगकरनेसे ६ । ५ । २१ । १३ मन्द स्पष्ट हुआ । शनिशीघ्र ११ । २९ । १५ । ४८ से शनिमन्द स्पष्ट ६ । ५२१ । १३ । हीन करनेसे शेष शीघ्रकेन्द्र हुआ । इस्से ३ राशिहीनकरके कला बनाय २२५ से भागकरके भागफलके अनुसार ज्या और ज्यान्तरसे अवशिष्टका अनुपात ग्रहणकरके ३४१७ । १६ हुए । युग्म पात होनेसे गत ज्या कोटीज्या हुई । गम्य ३ । ६ । ५ । २५ भुजकी ज्या वतानेसे २६० । २३ भुजज्या हुई । इसको विज्यासे भागकरने पर कला ६ । २१ हुई । शीघ्रपरिधिमें संस्कार करनेसे ३९ । ६ । २१ । शुद्ध परिधि हुई । चतुर्थ शीघ्रभुजज्याको शुद्ध परिधिसे गुणकरके ३६० से भागकरनेपर कला ३९ । ३५ विकला चतुर्थ शीघ्रभुज फल हुआ । कोटीज्याको शुद्ध परिधिसे गुणकरके ३६० से भागकरनेपर ३७१ । १३ हुए । कर्कादि केन्द्र होनेसे ३४३८ से वियोगकरनेपर ३०६६ । ४७ चतुर्थ शीघ्रकोटी फल हुआ । शीघ्रभुज फल वर्ग और शीघ्रकोटी फल वर्गके योग फलका मूल निकालने से ३०६८ कला शीघ्रकर्ण हुआ । शीघ्रभुज फलको विज्यासे गुणकरके इस शीघ्रकर्णसे भाग करनेपर कला । ४४ । २२ हुई; इसके धनु और कला ४४ । २२ शीघ्रफल हुआ ( यही चौथा संस्कार है ) शनिमन्द स्पष्टमें भेपादि केन्द्रहोनेसे युक्त करने पर ६ । ६ । ५ । ३५ शनिस्फुट हुआ ।

ग्रहगति । ( २ अ० ४७-५३ श्लो. ) सूर्यके मन्दसंस्कारमें ५१ कला दोर्ज्यान्तरहै । उसको रविभुक्ति ५९ से गुणकरके २२५ से भागकरने पर कला १६ । ४ विकला हुई । इसको शुद्ध स्फुट परिधि १३१२० । २६ से गुण करके ३६० से भागकरने पर ३७ विकला हुई । यह मकरादि केन्द्रके वशसे मध्यभुक्ति ५९ । ८ से वियोग करने पर ५८ । ३१ सूर्यकी स्पष्ट गति हुई ।

चन्द्रग्रहण । ( ४ अ० १७ आदिश्लो० ) सूर्य व्यासयोजन ६५०० सूर्यकी

स्पष्ट गति ६० कलासे गुणकरके सूर्यकी मध्य भुक्तिसे भाग करनेपर ६५९९ योजन रविस्पष्ट व्यास हुआ । चन्द्र व्यास योजन ४८० को चन्द्र स्पष्टगति ८६० कलासे गुणकरके चन्द्रमध्य भुक्तिसे भाग करने पर ५२२ योजन चन्द्रव्यास और १५ से भाग करनेपर ३५ कला चन्द्र स्पष्ट व्यास हुआ । महीव्यास १६०० को चन्द्र स्पष्टगति ८६० से गुण करके चंद्र मध्य भुक्तिसे भागकरनेपर १७४२ सूची हुई । रवि स्पष्ट व्यास ६५९९ से मही व्यास १६०० अलग करके चन्द्र मध्य व्यास ४८० से गुणाकरके सूर्य मध्यव्यास ६५०० भागकरनेपर ३६९ हुए । इसको सूचीसे वियोग करने पर १३७३ छायाव्यास और १५ से भाग करनेपर ८१ छायाव्यासकलाहुई । चन्द्रस्पष्ट ० । २० । ९ से राहुस्फुट ० । १५ । ६ अलगकरने पर ० । ५ । ३ हुए । इसकी भुजज्या ३०४ को परमविक्षेप २७० से गुणकरके त्रिज्या ३४३८ से भाग करनेपर २४ चन्द्र स्पष्ट विक्षेप होगा । छाया व्यासकला ९१ और चंद्र व्यासकला ३५ एकत्रकरके आधे करनेसे ६३ हुए । इसका वर्ग ३९६७ से चन्द्र विक्षेपवर्ग ५७६ अलग करके मूलनिकाल लेनेसे ५८ हुए । इसको ६० से गुणकरके सूर्यचन्द्रमाके गत्यन्तर ८०० से भाग करनेपर दण्ड । ४ । २२ हुई । यही मध्यस्थित्यर्थ है । इस समयके चन्द्रस्फुट ० । १९ । ८ से राहुस्पष्ट अलग करनेपर ० । ४ । २ होताहै । इसकी भुजज्या २४२ है । इसको परमविक्षेप २७० से गुण करके ३४३८ से भाग करनेपर १९ होतेहैं । सो वर्ग मान योगार्द्ध वर्गसे अलग करनेपर ३६०६ हुआ । इसके मूल ६० को ६० से गुणकरके गत्यन्तर से भाग करने पर ४ । ३० स्फुट स्थित्यर्द्ध हुआ । पूर्णिमाके अन्तमें वियोग और योग करने से स्पर्श और मोक्ष स्थिरहुआ ।

चरानयन । वृषका चर निरूपण करना । ( २ अ० ६१ श्लो० ) राशिअर्थात् ३६०० फलाकी ज्या २९७८ है । इसको परम अपक्रम १३९७ से गुण करके ३४३८ से भाग करनेपर १२१० क्रान्ति ज्या हुई । १२१० क्रान्तिज्याके अनुसार उत्क्रमज्याके ग्रहण करनेसे २२१ हुए । त्रिज्या ३४३८ से उत्क्रमज्या २२१ अलग करनेपर ३२१७ दिन व्यास हुआ । क्रान्तिज्या १२१० को विषुवच्छाया ५ से गुणकरके गुण फलको १२ से भाग दे भागफलको त्रिज्या ३४३८ से गुणा करके ३२१७ दिन व्याससे भाग करनेपर ५३९ प्राण चर नियत हुए । इममे मेषका चर प्राण अलग करनेपर वृषकी चर सण्डा होगी ।

लम्बन । ( ५ अ० ८ श्लो० ) ५ । १२ दशम लम । ३ । ८ रविस्पष्ट । दश-  
म लमको क्रान्तिज्या ४३० और धनु ४३० कला हुआ । अंशश  
( अ० २२ । ३० ) से वियोगकरने पर ९२० कला नत हुई । इसकी भुज-  
ज्या ९१० और कोटिज्या ३३१२ हुई । एक राशिके ज्या वर्ग  
२९२४९६१ कोटीज्यासे भाग करने पर ८९२ छेद हुए । दश-  
म लम और रविस्पष्टान्तरित ज्या ३०९० को छेदसे भाग करने  
पर दण्ड ३ । २८ लम्बन होता है । ९१० भुजज्याको ७० से भागकर-  
ने पर १३ नति होती है ।

## भुजज्याखण्ड ।

अंश	० राशिज्या	१ राशिज्या	२ राशिज्या
१	०१७४५	५१५०४	८७४६२
२	०३४९०	५२९९२	८८२९५
३	०५२३४	५४४६४	०९१०१
४	०५९७६	५५९१९	८९८७९
५	०८७१६	८७३५८	९०६३१
६	१०४५३	५८७७९	९१३५५
७	१२१८७	६०१८१	९२०५०
८	१३९१७	६१५६६	९२७१८
९	१५६४३	६१९३२	९३३५८
१०	१७३६५	६४२७९	९३९६९
११	१९०८१	६५६०६	९४५९२
१२	२०७९१	६६९१३	९५१०६
१३	२२४९५	६८२००	९५६३०
१४	२४१९२	६९४६६	९६१२६
१५	२५८८२	७०७११	९६६९३
१६	२७५६४	७१९३४	९७०३०
१७	२९२३७	७३१३५	९७४३७
१८	३०९०२	७४३१४	९७८१६
१९	३२५६७	७५४७१	९८१६३
२०	३४२०२	७६६०४	९८४८१
२१	३५८३७	७७७१५	९८७६९

२२	३७४६१	७८८०१	९९०२७
२३	७९०७३	७९८६४	९९२५५
२४	४०६७४	८०९०२	९९४५२
२५	४२२६५	८१९१५	९९६१९
२६	४३८३७	८२९०४	९९७६६
२७	४५२९९	८३८६७	९९९६३
२८	४६९४७	८४८०५	९९९३९
२९	४१४८१	८५७१७	९९९०५
३०	५००००	०६६०३	१०००००

उपरोक्त ज्याको ३४३७ ७४६७७ से गुण करनेपर सिद्धान्तानुयायी ज्या होंगी । पृथ्वी व्यासार्द्ध माइल विपुवस्थहै । वैसेल ।

## प्रश्नावली ।

१ सिद्धान्तरहस्यके वनानें वालेंने लिखाहै, कि कालिके आदिमें ७१४४०२२९६६२७ अहर्गणये । उन्होंने १५१३ शाकेकी आदिमें रविवार-मध्यरात्रमें रम ११।१७।५६।४१ चम ५।१६।५३।५२, चके ११।१९।४०।२६। मम ७।१०।१३।९ बुशी ७।११।५।३३ वृ ६।२९।५०।४८, बुशी ० । २५।४० । २९श २।८।१६ रा ८।२६।३०४१ स्थिर करेंहैं ।

२ मथुरानाथ देवज्ञनं लिखाहैं कि कालिके आदिमें मन्द्रोच्च २।१७।७। ४८, म ४।९।५८, बु ७।१०।१९, वृ ५।२१, शु २।१९।३९। श ७।२६।३७ ।

३ चंद्रगतिको १७ से गुण करके ४२० से भाग करनेपर चन्द्रमान होताहै । इस मानको १० से गुण करके ३ से भाग करनेपर तिस्से ६० गुणित रविगतिसे ८७३ घटाकर १११ भागलब्ध अंकहीन करनेसे राहुमान होगा ।

४ शुक्रके १० अंश क्षीप्रकेन्द्रमें अंशादि २ । १२ फलहुआ ।

५ दिनचंद्रिकाके मतसे १५२१ शाकेमें मध्यरेसामें वारादि ४ । ४४ । ८ । १३ समयके मध्य विपुवरेसामें सूर्यसंक्रमण है ।

६ वराहमिहिरनं जातकार्णवमें ९ । ७, ३६, ३४ आदि २४ रविका खण्डा फीहैं । और केंद्रानुपातमें सण्डालेपर फलनिर्णय करनेको कहाहै ।

इति ।